கீதாரத்தினமும் சகல சாஸ்திரஸாரமுமாகிய

ஸ்ரீ சிவகீதை

மூலஸ்லோகமும்

மருவூர் - பிரம்மஸ்ரீ
கணேசசாஸ்திரியாரவர்கள்
இயற்றிவரும் தமிழ் வியாக்கியானமும்,

இவை
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்து வித்துவானை
சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம்
பூவை - கலியாணசுந்தர யதீந்திரரவர்கள்
பார்வையிட்டுத்தர,
சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக சைவர்
பாததூளியாகிய
கா - ஜம்புலிங்கமுதலியாரால்
சென்னை
பிரஸிடென்ஸி அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உபோற்காதம்.

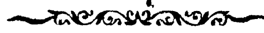

உண்மையறிவானந்த வடிவனும் கருணையே திருமேனியாகக் கொண்டவனுமாகிய இறைவனது திருவருளாலேயே சகல வான்ம கோடிகளும் அறம் பொருளாதி நான்கு பயன்களையும் பெறவேண்டு மென்பது சகலவேதங்களுக்கும் ஒத்ததுணிபு. இத்தகைய திருவருளைப்பெறும் வழியையும், இங்ஙனம் அருள்புரிவோனை இறைவனது ஆணையையும், அவனது திருவுருவ விலக்கணங்களையும், திருவருளின் மகிமையையும் வேதங்கள் நன்கு விளக்குவனவாயினும், அவ்வேதங்களின் பொருள் எல்லோரும் சுலபமாய் நன்கறி தற்கே லாமைதனைக் கருதி இதிகாச புராணங்களை யியற்ற வாஜ்ஞாபனம் செய்தனர்.

சூத ஸம்ஹிதை.

𑌇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑍋 𑌹𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇

இதிஹாஸபுராணாப்யாம் வேதார்த்தோ ஹிப்ரகாஸ்யதே

இதிகாசபுராணங்களால் வேதப்பொருளே விளங்குகின்றன.

𑌯𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌤𑌃।
𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌯𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌦𑍋 𑌮𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿॥

யஶ்சதுர்வேதவித்விப்ரஃ புராணம்வேத்திநார்த்ததஃ,
தந்த்ருஷ்ட்வா பயமாப்நோதி வேதோமாம்ப்ரதரிஷ்யதி.

நான்கு வேதங்களையும் அறிந்த எவ்வந்தணன் புராணங்களை நன்கறிய வில்லையோ, அவனைக்கண்டு வேதமானது இவன் அற்ப வாராய்ச்சி யுள்ளவனாதலால் நம்மை உபத்திரவப் படுத்துவான் என்று நடுங்குகின்றது. என்று கூறியபடி வேதங்களைப் பொருட் படுத்துவதற்குப் பற்பல விடங்களில் பல ஐயநிகழுமாதலால் புராண முகத்தா லறிவதே நலம். அப்புராணங்களும் ப்ராம்மம், பாத்துமம், வைஷ்ணவம், சைவம், பாகவதம், பவிஷியம், நாரதீயம், மார்க்கண்

டேயம், ஆக்கிநேயம், பிரும்மகைவர்த்தம், லயிங்கம், வாராஹம், ஸ்காந்தம், வாமனம், கௌர்மம், மாத்சியம், காருடம், பிரும்மாண்டம் எனப்பதினெட்டு மகா புராணங்களாம். இனி யிம்மா புராணங்களு ளொன்றாகிய பாத்தும புராணத்தின்கண் சகல வேதங்களின் சாரமாயுள்ளதாயும், ஸ்ரீமகா பாரதத்தின்கண் விளங்கும் பகவற்கீதைக்கு முதனூலாயுள்ளதாயு முள்ள சிவகீதையெனும் பெரிய ஞானநூலின் பெருமை யாவராலுங் கொண்டாடத் தக்கதொன்றாம். இவ்வரிய கீதையின்கண் பக்தியோகம், விபூதியோகம், தேஹச்சொரூப நிரூபணம், ஜீவசொரூப நிரூபணம், வைராக்கிய நிரூபணம், உபாசனயோகம், மோக்ஷயோகம் இவைகளை நன்கு விளக்கியும் இடை யிடையே யின்றியமையாத பெரிய தத்துவங்களையும் நன்கு விளக்கியுமுள்ளது. மாயாவயத்தராகிய மாந்தர் பாசநீங்கிச் சுகிக்க வேண்டுமாயி னிந்நூலின் ஆராய்ச்சியின்றி யமையாததேயாம். இந்நூல் வடமொழியிலன்றித் தென்மொழியில் வழங்காமையின் இத்தேயத்தினர் பலரும் எடுத்தாளுதற்கு ஏதுவில்லாமற் போய் இதுகாறும் வடமொழியில் வல்லவரே கொண்டாடி வருகின்றனர். தென்மொழியில் வல்லவரும் படித்துச் சந்தோஷிக்கத் தமிழில் மொழிபெயர்க்க முன்வந்தோம். இங்ஙன மிவ்வரிய கீதை யெங்கணும் பரவுதற்குள்ள நன்மையைக் கண்டு சந்தோஷியாது சிலர் பூர்வபட்சம் செய்ய முயலுகின்றார். அவர்களின் பூர்வபட்சத்தில் யாரும் பயங்காதவண்ணம் அவற்றிற்குச் சமாதானங்கூறி உண்மையினைச் சித்தாந்தஞ் செய்கின்றாம்.

பூர்வபட்சம்.

(க) சிவகீதை பிரமாணமாயின் அதாவது இராமன் சிவபெருமானிடம் தத்துவோபதேசம்பெற்ற துண்மையாயின் ஏன் அதை உலகெங்கும் பிரசித்திபெற்ற வால்மீகிராமாயணத்தில் கூறி யிருக்கவில்லை ?

(உ) பகவற்கீதையாதிகளுக்குச் சங்கரபகவற்பாதராதி பெரியோர்களால பாஷ்ய மியற்றப்பட் டிருப்பதுபோல இக் கீதைக்கும் பாஷ்ய மேன் ஏற்படவில்லை ?

(ங) பகவற்கீதையிலுள்ள ச்லோகங்களைப் பன்னூல்களில் மேற்கோளாய்க் காட்டியிருக்கிறதுபோலச் சிவகீதைச் சுலோகங்களை முன்னோர் ஏன் மேற்கோளாய்க் காட்டவில்லை ?

(௪) சிவகீதையைக் குருமூலமாய் உலகத்தில் கிரகிக்காத காரணமென்ன?

(௫) பகவற்கீதையானது எம்மதத்தவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டு வருவதுபோலச் சிவகீதை யங்கீகரிக்கப்படாது, சைவர் மாத்திரம் அங்கீகரிக்கச் சிவபரத்துவங் கூறுவதென்னை?

சித்தாந்தம்.

(௧) உலகத்திற் பிராமாணிய விசாரஞ் செய்வதாகில் சகலப் பிரமாணங்களுள்ளும் வேதமே முதற் பிரமாணமாம். மற்றைய பிரமாணங்களோவெனின் வேதங்களுடன் முரணாதவழிப் பிராமாணியமுடையதாகும். இனி மற்றைய பிரமாணங்களை யாவையெனின் ஆகமங்கள் ஸ்மிருதிகள் இதிகாசங்கள் புராணங்கள் முதலியனவாம். இச் சிவகீதையைப் பிரமாணத்திற் சேர்க்குமதனின் பாத்மமென்ற மஹாபுராணத்தின் சாரமாதலால் புராணப் பிரமாணமேயாம். இனி ராமாயணம் எப் பிரமாணமெனின் வேதமுமல்ல, இதிகாசமுமல்ல, புராணமுமல்ல, ஆகமமுமல்ல, ஸ்மிருதியுமல்ல, சூத்திரங்களுமல்ல, கவீசர்களுக்கெல்லாம் ஆதி கவியாயும், பிரமதேவனது கருணைக்குப் பாத்திரராயும் தேவருஷிகளுள் சிறந்தவருமான ஸ்ரீமந் நாரத மாமுனிவருக்குச் சீடராயும், முனிவர் சிரோமணியாயுமுள்ள வால்மீகி மாமுனிவரா லியற்றப்பட்ட மஹா காவியமான ஆதிகாவியமேயாம். இனிகாவியம் சிறந்தபிரமாணமா, புராணம் சிறந்தபிரமாணமா வெனின், ஸ்ரீமத் இராமாயணமானது சகலவுலகத்தாராலும் கொண்டாடப்படுவதாயினும் புராணத்திற்குப் பிற் பிரமாணமேயாம். புராணத்தைப் பிரமாணமா அப்பிரமாணமாவென்று விசாரிக்கவேண்டுமானால் முதற் பிரமாணமான வேதத்தோடு முரணுகின்றதா என்று மட்டும் அறியவேண்டும். பிற் பிரமாணமான காவியத்தோடு கூட முரணுகின்றதா வென்று விசாரிப்பாரில்லை. ஆதலால் சிவகீதைப்பிரமாணமல்ல இராமாயணத்தி லிராததால் என்று கூறுவது ஆராய்ச்சியில்லா வசத்தால் நிகழ்ந்ததே யென்க. அன்றியும் காவியத்திற்குச் சரித்திரமே முக்கியமென்பதல்ல. மற்று யாதெனின் சிருங்காரம் முதலியரஸங்களேயாம் இதைநன்கறியவேண்டியதாயின்

சாகித்திய தர்ப்பணம்.

[illegible]

வாக்யம்ரஸாத்மகங் கா[illegible]யாபகர்ஷகா.

இரஸத்தையே சீவனாயுடைய வாக்கியம் காவியமாகும். தோஷங்கள் அவைகளுக்குக் குறைவையுண்டாக்குவனவாம். என்பதாதி நூல்களிலுள்ள வாக்கியங்களைக் கண்டு தெளிக. கவிஞர்கள் இரஸத்திற்கு மாத்திரம் குற்றம் நிகழாது கவனிக்கவேண்டியதே யன்றி முக்கியமாய்ச் சரித்திரங்களையும் கவனிக்கவேண்டு மென்பதில்லை. கவிஞர் காப்பியத்தில் புராணாதிகளில் கூறிய சரித்திரங்களைப் பிரமாணமாய் வைத்துக்கொண்டாலும், புராணத்தில் கூறிய சரித்திரங்களில் சிலபாகங்களை விட்டு மற்றவைகளை எடுத்துக் கொள்வதுமுண்டு. அல்லது புதிதாய்ச் சிலகதைகளைக் கல்பனைசெய்து புராணத்திலுள்ள சரித்திரங்களையும் அவைகளுடன் சேர்த்துக் காப்பியமாயியற்றுவதுமுண்டு. நடந்த வுண்மையையே கூறவேண்டு மென்பதவசியமில்லை. இரஸத்தில் தோஷ. நிகழாது மாத்திரம் காவியமியற்றவேண்டு மென்பதே முன்னோர் கண்ட துணிபாதலின், வால்மீகிமாமுனிவர் சிவகீதாதி நடந்த சில உண்மைச் சரித்திரங்களை விட்டும், நடக்காத புதிதான சில பாகங்களை வருணிக்க வேண்டியதினிமித்தம் சேர்த்தும் ஆதிகாவியமான இராமாயணத்தை யியற்றினார். இனி ராமாயணம் இரஸத்தையே முக்கியமாய்க் கொண்டது என்பதற்கு யாது பிரமாணம் எனின், இராமாயணாதி கருணரஸப் பிரதானமானது என்றும் கூறிய

ஸாஹித்ய தர்ப்பணம்.

𑌯𑌥𑌾 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌯𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌹𑍇𑌤𑍁𑌤𑌾॥

யதா ராமாயணாதீநாம் பவிதா து:கஹேதுதா.

என்பதாதி வாக்கியங்களையு மறிக. அன்றியும் இராமாயணத்தின்கண் சிற்சில பாகங்களில் படிப்பவர்களையும் கேட்பவர்களையும் மனது களிக்கச் செய்யவேண்டியதினிமித்தம் வேறு சில கருத்துகளையுங் கொண்டு உண்மையல்லாத சில விஷயங்களையும் கூறியிருக்கின்றது. இங்ஙனம் கூறியதால் இராமாயணம் குற்றமுடையதோவெனின் அல்லவென்பதற் கையமேயில்லை. காப்பியங்களுக்கு அங்ஙனம் கூறுதலியல்பாதலினென்க. உதாரணமாக. இராமாயணத்தின் சுந்தரகாண்டத்தில் அனுமார் சீதாபிராட்டியாரிடம்சந்தித்த சமயத்தில்

[illegible]
[illegible]

நஹிப்ரக்ருஷ்டா:ப்ரேஷ்யந்தே ப்ரேஷ்யந்தேஹீதரேஜநா:।
மத்த:ப்ரத்யவர:கஸ்சிந் நாஸ்திஸுக்ரீவஸந்நிதௌ,
அஹந்தாவதிஹப்ராப்த: கிம்புநஸ்தேமஹாபலா:
நஹிப்ரக்ருஷ்டாம்ப்ரேஷ்யந்தே ப்ரேஷ்யந்தேஹீதரேஜநா:

சுக்கிரீவனிடம் என்னினும் பலக்குறை வுடையவர் எவருமில்லையாதலால் இங்குவந்தவன் அம்மகாபராக்கிரமசாலிகளைப்பற்றிக் கேட்பானேன். பராக்கிரமசாலிகள் தூதுக்கு அனுப்பப்பட மாட்டார்களன்றே, பலஹீனர்களன்றே அனுப்பப் படுகின்றார்கள். என்றுகூறியதைச்சற்றுஆராய்வோமாக. இங்குக்கபிகுலதிலகரானவரும் குழந்தைப் பருவத்திலேயே கனியென்று கருதிச் சூரியமண்டலத்தைப் பிடிக்கச் சென்றவரும், கருங்கடலைக் கால்வாயைப் போலத் தாண்டினவருமான ஒப்பற்றவ[illegible]யுடையவரென்று உலகமெல்லாமறிந்துள்ளஆஞ்சநேயர் தன்னினும்பலக்குறைவுடையவர்சுக்கிரீவன்சந்நிதியிலில்லையென்று கூறினது உண்மையாமா. உண்மையில் அனுமானினும் பலத்தினிற் சிறந்தவர்களா சுக்கிரீவனிட முள்ளவர்க ளெல்லாம். இதை யூகித்தால் வேறு காரணம்பற்றி உண்மையல்லாத இவ்விஷயமானது கூறப்பட்டதென்பது அறியப்படுகின்றதல்லவா. இதனால் குற்றமுடையதென்று கூறலாமா. காப்பியங்களில் உண்மையல்லாத சில விஷயங்களையும் கூறுவது குற்றமல்ல என்பது பற்றியன்றே இங்ஙனம் கூறியது. இங்ஙனமே கவிகுலதிலகரான காளிதாசகவியும் தாம் இயற்றிய சாகுந்தளம் என்னும் கிரந்தத்தின்கண் மகாபாரதாதிகளில் காணாததுமுண்மையாய் நடக்காததுமான துருவாசமாமுனிவரின் சாபக்கதையும் சேர்த்தமைக்கப் பட்டுள்ளது. அது போல இராமாயணம் ஆதிகாப்பியமே யாதலின் அதில் புராணங்களிற் கூறிய சிலகதாபாகங்களை விட்டும் மற்றும் சிலபாகங்களை இரஸத்தினிமித்தம்சேர்த்து மமைக்கப்பட்டுள்ளன. அன்றியும் ஸ்ரீமத்இராமாயணம் தருமங்களை விளக்கவந்த நூலேயன்றி ஞானத்தைப் பற்றி முக்கியமாய் வந்ததல்ல. இனி யிராமாயணத்தில் எத்தருமத்தை விளக்கியுளது எனின் இங்ஙனம் சுருக்கிக் கூறுவாம். அன்னையின் வசனத்தையும் பிதாவின் வசனத்தையு மீறக்கூடாது என்ற தருமரகசியத்தைத் தயரதன் கைகேசி முதலியவர்களின் வசனத்துக்குள்ளடங்கிய ஸ்ரீஇராமனது நடத்தையாலும் தம்பிகளிடம் தமையன் வைக்கவேண்டிய பிரியத்தை இலக்குவனிடம் ஸ்ரீஇராமனது நடத்தையாலும் அங்ஙனமே தமையனிடம் இளையவன் நடக்கவேண்

டிய தருமநிலையை இலக்குவன் இராமமூர்த்தியிடம் நடந்ததன்மை யாலும் பெண்டிர் கணவனிடம் இருக்கவேண்டிய தருமநிலையை சீதாபிராட்டியாரின் சரித்திரத்தாலும் அரசன் மந்திரி இவர்களுக் குரிய தருமத்தை இராமன் சுக்கிரீவன் இவர்களது நடவடிக்கைக ளாலும் தூதர்களின் நிலைமையை அனுமாரது செய்கைகளாலும் சாதுக்களின் தருமத்தை விபீஷணன் செய்கைகளாலும் இவை முதலிய அநேக தருமங்களை விளக்கும் நூலாகும். அற்றேல் இரா மாயணத்தின்கண் ஞானநிலையைக் கூறியேயிலதோவெனின் அற்ற ன்று. பெரும்பான்மையாய்க் கருத்தினாலும் தருமங்களையே விளக்கு வனவாதலின் அங்ஙனம் கூறியதறிக. இங்ஙனம விசேஷமாய்க் கரு மதருமங்களை விளக்குவதான இராமாயணத்தின்கண் அரியபெரிய தத்துவஞான நூலாகிய சிவகீதையைக் கூறுவது தகுதியல்லவென் றுகொண்டே ஸ்ரீவான்மீகிமா முனிவரும் கூறுதொழிந்தார் என்க. இதனால் சிவகீதை யப்பிரமாணமல்ல. சிறந்த பிரமாணமேயாம்.

(2) சங்கரமுனிவராதி பெரியோர்கள் பாடிய மெழுதாதது பற்றிப் பிரமாணமல்ல வென்றது முற்றும் தவறே. அதாவது பகவற்கீதை க்கு, வெளிநோக்காய்ப் பார்க்கும்போது இன்னகொள்கையைக்கரு தியது பொருள் என்று புலப்படாததுபற்றிப் பாடிய மியற்றப்பட் டது. இச்சிவகீதையோ வெனின் சிவமொன்றைத்தவிர மற்றுயாதை யும் கூறாததென்று பெயர் மாத்திரையிலே புலப்படுகின்றது பற்றி யவர்கள் பாடிய மெழுதினார்களில்லை. பொருள் நன்றாய்ப் புலப்ப டாத நூற்களுக்கு உரையெழுதவேண்டிய தவசியமன்றிப் பொருள் நன்றாய்ப் புலப்படுவனவான நூற்களுக்குக்கூட உரையெழுதவேண் டியதுண்டா. உரையாலாயபயன் மூலவசனங்களின் பொருள் நன் குபுலப்படுவதேயன்றோ. உரையின்றியே பொருள் புலப்படுமானல் உரைவேண்டிய தில்லையன்றோ. அன்றியும் வெளிநோக்காய் நோக் குங்கால் பலமதங்களுக் கிணங்கப் பொருள்படுவ தானநூலுக்குப் பலமதச்சார்பாய்ப் பொருள் படுத்தலாகும், ஆனது பற்றியன்றோ பகவற்கீதைக்கு அநேக பாடியங்கள் ஏற்பட்டன. இச்சிவகீதையோ வெனின் சிவதத்துவமொன்றையே கூறும் நூலென்று சுலபமாய் எல்லோர்களாலும் அறியப்படுகின்றமையால் பாடிய மேற்படவில்லை இதனால் அப்பிரமாணமென்று கூறுவதை யறிஞர் ஒவ்வுவாரா. இனி ச்சூதசங்கிதையின்கண் விளங்கும் பிரும்மகீதைக்குச் சங்கரமுனிவ ராதி பெரியோர்கள் உரையெழுதவில்லையே. ஆதலால் பிரும்மகீதை

நவீன மென்றும் அது அப்பிரமாணம் என்றும் கூறுவா ருண்டா.

இனி வேத பாடியமியற்றிய மாதவாசாரியர் அல்லது வித்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் வேதங்களிலுள்ள சிற்சில வாக்கியங்களைப் பாடியத்தில் காட்டாது இயற்றி யிருக்கின்ருரே. பாடியத்தில் அவர் காட்டாத வேத வாக்கியங்களை (அப்பிரமாணம்) அல்லது பிரமாணமல்லவென்று கூறினுல் அதை யாராய்ச்சியில்லாதவர்கள் ஒப்புவாரே யன்றி மற்றவர்கள் ஒப்புவாரா. அன்றியும் உபநிடதங்களுள் சிற்சில உபநிடதங்களுக்கே முன்னேரால் பாடிய மியற்றப்பட்டுளது பெரும்பான்மையாய் மற்ற வுபநிடதங்களுக்குப் பாடிய மியற்றப்படவில்லை. அதனுல் அவைகளைப் பிரமாணமல்லவென்று கூறலாமா இதுபோலவே சிவகீதையெனும் அரிய தத்துவநூலுக்கும் சங்கர மாமுனிவராதியர் பாடிய யெழுதாததுபற்றிப் பிரமாண மல்லவென்று கூறுதல் ஆராய்ச்சி யிராததாலென்க.

(௩) முன்னேர்கள் பகவற்கீதையிலுள்ள சுலோகங்களை மேற்கோள்களாய்க் காட்டியதுபோல, சிவகீதைச் சுலோகங்களைக் காட்டாததால் பிரமாணமல்ல வென்றது யுக்தமல்ல. முன்னேர்கள் மேற்கோள்கள் காட்டிய இடங்களில் விசேடமாய் உபநிடத வாக்கியத்தையும் அதற்குப்பின்னர் (இதிஸ்மிருதே:) என்று கீதாவசனத்தையும் காட்டுவது வழக்கம். அங்ஙனம் காட்டப்படும் கீதா வாக்கியமானது உபநிடத வாக்கியங்களுள் விளங்கும் சொற்களுக் கந்நியங்களான சொற்களையே உடையதா யிருக்கும். பொருளால் அந்நியமாகாவிடினும் சொற்களால் பேதமிருப்பது பற்றி உபநிடத வாக்கியங்களுக்குப் பின்னர் கீதாவாக்கியங்களை மேற்கோளாய்க் காட்டப்பட்டுள்ளன. சிவகீதையோ வெனின் உபநிடதங்களுள் வாக்கியங்கள் எச்சொற்களா லமைந்தனவோ அச்சொற்களாலேயே அமைந்துள்ள வாக்கியங்களை யுடையது. இனியங்ஙனம் எவ்வாக்கியமுளது எனின்

சிவகீதை 2-வது அத்தியாயம்.

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃।
𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍈𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇॥

ஸூர்யோஸௌஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷுஷ்டேநவ்யவஸ்திதः
ததாபிசாக்ஷுஷைர்தோ ஷைர்நகதாசித்விலிப்யதே

கடவல்லியோபநிடதம்.

[illegible]

ஸூர்யோயதாஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷுர்நலிப்யதேசாக்ஷுஷைர்பாஹ்யதோஷைः

ஷை 2-வது அத்தியாயம்.

[illegible]

மாயாந்துப்ரக்ருதிம்வித்யாந்மாயிநம்துமஹேஸ்வரம்

சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்.

[illegible]

மாயாந்துப்ரக்ருதிம் வித்யாந்மாயினந்துமஹேஸ்வரம்

சிவகீதை.

[illegible]

அஹமேவபுராதநः ஆஸமப்ரதமமேவாஹம்வர்தாமிசஸூரேஸ்வராः - பவிஷ்யாமிசலோகேஸ்மிந் மத்தோநாந்யோஸ்திகஸ்சந - நித்யாநித்யோஹம்மநஸோ பிரும்ஹணாம்பிரும்ஹணஸ்பதிः - தக்ஷிணாம்சோதம்சோஹம் யஞ்சராம்சःப்ரத்ஏவச - அதஸ்சோர்த்தவம்சவிதிஸோதிஸ ஸ்சாஹம்ஸூரேஸ்வராः

அதர்வசிரோபநிடதம்.

[illegible]

அஹமேகः ப்ரதமமாஸம்வர்தாமிபவிஷ்யாமிசநாந்யः கஸ்சிந்மத்தோவ்யதிரிக்தः - ஸோஹம்நித்யோநித்யோஹம் பிரம்

ஹாஹம்பிராஞ்ச: பிரத்யஞ்சோஹம் தக்ஷணாஞ்சோதம்சோஹம் அதஸ்சோர்த்வமச திஸஶ்சவிதிஸஶ்சாஹம்

சிவகீதை.

[illegible]

ஏஷஹிதேவ:ப்ரதிஶோநுஸர்வா: பூர்வோத்ஹிஜாதோஸ்ம்யஹமேவகர்பே

யசுர்வேதோபநிடதம்.

[illegible]

ஏஷஹிதேவ:பிரதிஶோநுஸர்வா: பூர்வோஹிஜாதஸ்ஸஉகர்பே அந்த:

சிவகீதை.

[illegible]

விஸ்வதஶ்சக்ஷுருதவிஸ்வதோமுகோ விஸ்வதோஹஸ்தஉத விஸ்வதஸ்பாத் - ஸம்பாஹுப்யாம்நமதி ஸம்பதத்ரைர் த்யாவாப்ருதிவீஜநயந்தேவஏக:

யசுர்வேதம்.

[illegible]

விஸ்வதஶ்சக்ஷுருதவிஸ்வதோமுகோ விஸ்வதோஹஸ்தஉதவிஸ்வத:ஸ்பாத் - ஸம்பாஹுப்யாம்நமதி ஸம்பதத்ரைர்த்யாவாப்ருதிவீஜநயந்தேவஏக:

சிவகீதை.

[illegible]

யதோவாசோநிவர்தந்தே அப்ராப்யமநஸாஸஹ
ஆநந்தம்ப்ரம்ஹணோவித்வாந்நபிபேதிகுதச்சந

ஈதே தைத்திரீயோபநிடதத்திலும் காண்க.

சிவகீதை.

𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

மய்யேவஸகலம்ஜாதம்மயிஸர்வம்பிரதிஷ்டிதம
மயிஸர்வம்லயம்யாதி தத்ப்ரம்ஹாஸ்ம்யஹமவ்யயம்

𑌅𑌣𑍋𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌹𑌮𑍀𑌶𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂
𑌶𑌿𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥

அணோரணீயாநஹமேவதத்வன் மஹாநஹமவிஸ்வமஹம் விசத்த꞉ - புராதநோஹம்புருஷோஹமீஶோ ஹிரண்மயோ கம்ஸகரூபமஸ்மி

𑌅𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑍋𑌽𑌹𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸
𑌶𑍃𑌣𑍋𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌣𑌃 । 𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌨 𑌚𑌾
𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌮 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌦𑌾𑌹𑌮𑍍 ॥

அபாணிபாதோஹமசிந்தயஶக்தி꞉ பஶ்யாம்யசக்ஷுஸ்ஸ்ருணோம்யகர்ண꞉ - அஹம்விஜாநாமிவிவிக்தரூப꞉ நசாஸ்திவேத்தாமமசிதஸ்தாஹம்

𑌵𑍇𑌦𑍈𑌰𑌨𑍇𑌕𑍈𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦
𑌵𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌚𑌾𑌹𑌮𑍍 । 𑌨 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌮𑌮 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌶𑍋
𑌨 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥

வேதைரநேகைரஹமேவ வேத்யோவேதாந்தக்ருத்வேதவிதே வசாஹம் - நபுண்யபாபேமமநாஸ்திநாஶோந ஜந்மதேஹேந்திரியபுத்திரஸ்தி

𑌨 𑌭𑍂𑌮𑌿𑌰𑌾𑌪𑍋 𑌨 𑌚 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌚𑌾𑌨𑌿𑌲𑍋 𑌮𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌚𑌾
𑌮𑍍𑌬𑌰𑌂 𑌚 । 𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌗𑍁𑌹𑌾𑌶𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕
𑌲𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌮𑍍 ॥

நபூமிராபோநசஹ்நிரஸ்தி நசாநிலோமேஸ்திநபோநசச
ஏவம்விதித்வாபரமாத்மரூபம் குஹாசயம்நிஷ்களமத்வீதியம்

𑌸𑌮𑌸𑍍𑌤𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌂𑌸𑌦𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑌂 ।

ஸமஸ்தஸாக்ஷிம்ஸதஸத்விஹீநம் ப்ரயாதிஶுத்தம்பரமாத்மரூபம்

இவ் வாக்கியங்களையே கைவல்லியோபநிடதத்திலுங் காண்க.

𑌏𑌷𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍂𑌢𑍋𑌽𑌽𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 । 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌯𑌾𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

ஏஷஸர்வேஷுபூதேஷு கூடோஆத்மாநப்ரகாஶதே

த்ருஶ்யதேத்வக்ரயயா புத்யாஸூக்ஷ்மயாஸூக்ஷ்மதர்ஶிபி:

இச் சிவகீதா வாக்கியம் கடவல்லி யுபநிடதத்திலு மறிக.

இங்ஙனம் உதாரணமாக மாத்திரம் எழுதினேமன்றி முற்றும் எழுதினால் விரிவாருமென்று விடுக்கின்றனம். இங்ஙனம் சிவகீதையிலுள்ள வாக்கியங்களெல்லாம் விசேடமாக உபநிடதவாக்கியங்களாகவே விளங்குவனபற்றி உபநிடத வாக்கியங்களை மேற்கோள்களாய்க்காட்டுவது முன்னோர்களது வழக்கமாதலின், அங்ஙனம் உபநிடதவாக்கியங்களையும் மேற்கோள்களாய்க் காட்டி அதனுடன் இச்சிவகீதாவாக்கியங்களையும் மேற்கோள்களாய்க் காட்டினால் ஓர் வாக்கியத்தையே இருமுறை காட்டியதுபோ லாகுமென்று கருதிமேற்கோளாய்ச் சிவகீதா வாக்கியங்களைக் காட்டாது விடுத்தனம். அற்றேல் பகவற்கீதையிலும் உபநிடதங்களுள் விளங்கும் வாக்கியங்களில் எச்சொற்கள் அமைந்துளவோ அச்சொற்களாலேயே யமையப்பெற்றவைகளும் முன் உதகரிக்கப்பட்ட வாக்கியங்கள் போன்றவைகளுமான வாக்கியங்கள் விளங்குகின்றனவே. அத்தகைய வாக்கியங்களை மேற்கோள்களாய் விளக்கி யிருக்கின்றார்களே, அதுபோலச் சிவகீதையிலுள்ள வாக்கியங்களையும் முன்னோர்கள் ஏன் எடுத்தாளவில்லையெனின் கூறுவாம். பகவற்கீதையில் கருமயோகம் பக்தியோகம் இவ்விரண்டையும்பற்றி விசேஷமாய்க் கூறியிருத்தலால் அத்தகைய வாக்கியங்களை மேற்கோள்களாய் முன்னோர்க ளாண்டார்கள். அவ் வாக்கியங்களோ வெனின் உபநிடத வாக்கியங்களுக் கந்நிய வாக்கியங்களாதலால்மேற்கோளாய் விளக்கினார்கள். இச்சிவகீதையிலேயோவெனின் கருமபக்தி யோகங்களை அவ்வாறு விளக்காது ஞானமொன்றையே விசேஷித்து விளக்கவந்த வாக்கியங்களாதலால்உபநிடதங்களுடன்அவ்வாக்கியங்களையு மேற்கோளாய்விளக்கினால்இரட்டிப்பா

மென்று எடுத்தாளவில்லே. இதுபோலப் பிரும்மகீதையின் கண்ணும் முற்றும் உபநிடதவாக்கியங்கள் விளங்குகின்றன. அதுபற்றியே அவ்வசநங்களேயும் மேற்கோள்களாயாளவில்லே. ஆயினும் பிரும்மகீதை யெப்படிப் பிரமாணமென்றே யறிவாளரா லறியப்பட்டதோ அப்படியே சிவகீதையும் சிவபெருமானால் உபதேசிக்கப்பட்டது பற்றி யகா மஹிமையுடைத்தாம்.

(ச) பகவற்கீதையாதிகளே உபதேசம் பெறுவதுபோல,குருபதேசமாய்ச் சிவகீதையைக் கிரகிக்காததால் அப்பிரமாணம் என்றதும் மிக்க ஆபாஸமேயாம். சிவகீதையைக்குருமூலமாய்க் கிரகிக்கக்கூடாதென்று எந்த நூலாவது கூறுகின்றதுண்டா? சிவகீதையின் மஹிமையையறிந்த பெரியோர்களிருக்குமிடம் இஃதும் குருபரம்பரையாகவே உபதேசம பெறப்படும்நூலேயாம்.சிவகீதையின் மஹிமையை யறியாதவர்கள் குருபரம்பரை முறையாகவே கிரஹிக்காதது பற்றி அப்பிரமாணமாமா? இனிக் குருபரம்பரையாகச் சிவகீதை வழங்கவில்லேயென்று கூறியதை யிங்கு ஆராய்வாம். கற்றறிந்த பெரியோர்களிடம் சிவகீதை குருபரம்பரையாக வழங்காதது பற்றி யப்பிரமாணமா, அல்லது அறியாத ஏனையோர்களிடம் கு) 'ரம்பரையாய் வழங்காதது பற்றி யப்பிரமாணமா. முதலில் கூறியபடியெனின் அஃதாராய்ச்சியில் கூற்றும். சிவகீதையின் மஹிமையறிந்த பெரியோர்கள் குருபரம்பரையாகவே அந்நூலே வழங்கச்செய்கின்றார்களே யன்றி மற்றப்படியல்ல. இரண்டாவது எனின் அஃதும் குற்றமே. அறியாத மாந்தர்களிடம் குருபரம்பரையாக வழங்கவில்லேயாதலால் சிவகீதை யப்பிரமாணம் என்று கூறினல் அறிஞர் ஒப்புவரா. அங்ஙனம் வழங்காததற்கு ஆராய்ச்சியில்லாமை காரணமேயன்றி மற்றதுகாரணமா. இனி யிரத்தினத்தின்குணத்தை யறியாதவனிடம ஓர் சிறந்த இரத்தினம் கிடைத்தால் அது நல்ல இரத்தினம் என்று தெரிந்து கொள்ளாது ஏதோ தெருவில் கிடக்கும் கல் என்று நினைத்து அதை யெறிந்துபோவான். அதனால் இரத்தினத்திற்குக் குறைகூறலாமா. அஃதை யறிந்தவனுக்குக் கிடைக்குமானல் அதன் மதிப்புக்குத் தக்கபடி உபயோகப் படுத்துவான். அதுபோலவே கீதா இரத்தினமான சிவகீதையும் பெரியோர்களிடம் பக்திசிரத்தை குறையாது வழங்கிவருகின்றது. அறியாதவர்களிடம் அலக்ஷியப்படுத்தப் பெறின் அதுபற்றி அந்நூல குற்றமாகாது. இனிச் சிவகீதையென்றொரு நூல் இருக்கின்றதாகப்பிரசித்தியிராததுபற்றி

அப்பிரமாணம் என்பதும் தகுதியல்ல. இராமாயணம் பாகவதம் பாரதம் ஸ்காந்தம் இந்நான்கு நூற்கள் தவிர மற்ற புராணேதிகாசங்களுக்குப் பிரசித்தியில்லையே அதுபற்றி அம்மற்ற நூல்களை யப்பிரமாணமெனல் குற்றமேயன்றோ? அதுபோலவே சிவகீதை யப்பிரமாணமல்லவென்க. இச்சிவகீதை குருபரம்பரையாகவே கிரகிக்கப்படும் நூலென்பதை இக்கீதைக் குரையாசிரியர்களான, நாகோஜிபட்டர், பட்டோஜிதீக்ஷிதர், பண்டித கணநாதர் இவர்கள் எழுதிய உரையில் ([illegible]) என்ற சுலோகத்தின் பொருள் கூறியுள்ளவிடம் கண்டு தெளிக. இனிப் பகவற்கீதையைப் படிப்பவர்கள் எல்லோரும் குருபரம்பரையாகவே கிரகித்தவர்களா. இனியேதோ சிலபெரியோர்களன்றோ குருமூலமாகவேகிரகிக்கவேண்டியது பகவற்கீதையென் றறிந்து அங்ஙனம் நடத்துகின்றார்கள். அவர்களோ இக்காலத்துப் பிரஸித்திபெற்றவர்களில்லை. மற்றவர்களுக்கே இக்காலத்தில் பிரஸித்தியாதலால் பிரஸித்தமாய்ப் பகவற்கீதையும் குருபரம்பரையாகவே யிக்காலத்தில் வழங்கவில்லை யாதலால் அதையும் பிரமாணமல்லவென்று கொள்கின்றார்களா சிவகீதை விஷயத்திலும் இங்ஙனமே யென்க.

(௫) இனிப் பகவற்கீதையானது எம்மதத்தவராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அதில் விஷ்ணுவைச்சிறப்பித்துச் சிவனைக் குறைவாயாவது அல்லது சிவனைச் சிறப்பித்து விஷ்ணுவைக் குறைவாயாவது கூறவில்லை. சமமாத்திரமாய் ஞானநிலையைக் கூறுவதே அந்நூலுக்கியல்பு. இச்சிவகீதையோ வெனின் அங்ஙனம் கூறாது சிவனையே சிறப்பிக்கும் ஆதலால் இதை யங்கீகரிக்கவில்லை யென்பதும், ஆபாஸமே. ஏனெனில் பகவற்கீதையிலும் சிவபெருமானது திருவருளாலேயே மோக்ஷம் கிடைப்பதன்றி மற்றெதனாலும் கூடாதென்றும் அத்தகைய விறைவனே இருதய கமலத்தின்கண் வசிப்போனென்றும் அவனே தன்னாலும் உபாஸிக்கப்படும் பொருளென்றும் நன்குரைத்திருக்கின்றதென்பதை

பகவற்கீதை.

𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌰𑍍𑌜𑍁𑌨 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ॥
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍂𑌢𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥

ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேஶேர்ஜுநதிஷ்டதி
ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்த்ராரூடாநிமாயயா

ஓ அருச்சுன மாயையாகிற யந்திரத்திலேறி யிருக்கின்ற சகலப்பிராணிகளையும் பிரமிக்கச்செய்து கொண்டு எல்லாப்பிராணிகளினிருதயத்தில் ஈச்சுரனிருக்கின்றான்.

𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 ।
𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌮𑍍 ॥

தமேவஶரணங்கச்ச ஸர்வபாவேநபாரத
தத்ப்ரஸாதாத்பராம்ஶாந்திம்ஸ்தாநம்ப்ராப்ஸ்யஸிஶாஶ்வதம்

அவனையே சகலமான தன்மையாலும் சரணமடைவாயாக அவனது அருளால் சிறப்புற்ற சாந்தியையும் சாச்வதமான பதவியையும் பெறுவாய்.

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ।
𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌬𑌿𑌭𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌯 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥

உத்தமஃபுருஷஸ்த்வந்யஃ பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருதஃ
யோலோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யயஈஶ்வரஃ

யாதொரு ஈச்சுரன் மூவுலகையும் அடைந்து பரிக்கின்றானோ அவனே பரமான்மாவென்று கூறப்பட்டவன் அவனே (உத்தமபுருஷன்) பரமபுருஷன் அவன் அநநியனே.

𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌚𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇

தமேவசாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே

அவ்வாதி புருஷனையே யான் (சரணம்) வணங்குகின்றேன்.

எனபதாதி வாக்கியங்களைக் கண்டறிக. இம்மட்டோ. இக்கீதையையுடைய ஸ்ரீமகா பாரதத்தின் மற்றும் பருவந்தோறும் விளங்கும் சிவோத்கருஷத்தை.

ஆரண்யபருவம் தீர்த்தயாத்திரைப் பிரகரணம்.

𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌚𑍍𑌛𑍇𑌤 𑌸𑍁𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍁 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 । 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌰𑌾𑌧𑌯𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑌾 ॥

ததோகச்சேத்ஸுபர்ணாக்ஷம் திரிஷுலோகேஷுவிஶ்ருதம்
யத்ரவிஷ்ணுஃபிரஸாதார்த்தம் ருத்ரமாராதயத்புரா

பூர்வம் விஷ்ணுவானவர் கருணையினிமித்தம் சிவபெருமானையெங்கு பூசித்தாரோ. மூன்றுலகிலும் பிரசித்தமான சுபர்ணாக்ஷமென்ற வவ்விடத்திற்குப் போகவேண்டும்.

துரோணபர்வம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

வாஸுதேவஸ்துதம்திருஷ்ட்வா ஜகாமஶிரஸாக்ஷிதிம்
பார்த்தேநஸஹதர்மாத்மா க்ருஷ்ணம்ப்ரஹ்மஸநாதநம்
லோகாதிம்விஶ்வகர்மாணம் அஜமீஶாநமவ்யயம்

தருமான்மாவாகிய வாசுதேவர் உலகத்திற்காதியும் எல்லாமுண்டாக்கியவரும் பிறப்பிறப்பற்றவருமாகிய அப் பரமேச்சுரனைப் பிரும்மமென் றறிந்து அருச்சுனனோடுகூடப் பூமியில் விழுந்து சிரஸால் வணங்கினர்.

சாந்திபர்வம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]

யம்விஷ்ணுரிந்த்ரோருத்ரஶ்ச ப்ரஹ்மாலோகபிதாமஹ:
ஸ்துவந்திவிவிதைஸ்தோத்ரைர்தேவதேவம்மஹேஶ்வரம்
தமர்சயந்தியேஶஶ்வத் துர்காண்யதிதரந்திதே

தேவ தேவனை எந்த மகேச்சுரனை விஷ்ணு,இந்திரன், பிரமன் இவர்கள் பற்பல துதிகளால் தோத்திரம் செய்கின்றனரோ அவ்விறைவனை யெவர்கள் அடிக்கடி பூசிக்கின்றனர்களோ அவர்களே துக்கங்களைத் தாண்டுகின்றார்கள்.

அநுசாஸநிகபர்வம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸஏஷபகவாநீஶஸ் ஸர்வதத்வாதிரவ்யய:
ஸர்வதத்வவிதாநஜ்ஞ: ப்ரதாநபுருஷேஶ்வர:
ஸோஸ்ரஜத்தக்ஷிணாதங்காத் ப்ரஹ்மாணம்லோகஸம்பவம்
வாமபார்ஶ்வாத்ததாவிஷ்ணும் லோகரக்ஷார்த்தமீஶ்வர:

இந்தப் பகவானுகிய ஈசனே எல்லாத் தத்துவங்களுக்கு மாதி யும் அந்தமற்றவனும் எல்லாத்தத்துவங்களையும் உண்டுபண்ணவறிந் தவனும் பாச பசுக்களுக் கதிபனுயுமுள்ளவன். அவனே யுலகங் களைப் படைப்போனை பிரும்மதேவனை வலதுபக்கத்தினின்றும் உலகங்களுக்குக் காப்போனை விஷ்ணுவை இடதுபக்கத்தினின் றும் உண்டாக்கினுர்,

சாந்திபருவம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

விஷ்ணுர்பிரம்ஹாஶஶீஸூர்யஶ் ஶக்ரோதேவாஶ்சஸாநுயா
ஸ்ருஜ்யதேக்ரஸ்யதேசைவ தமோபூதமிதம்யதா
அப்ரஜ்ஞாதம்ஜகத்ஸர்வம் ததாஹ்யேகோமஹேஶ்வரஃ

விஷ்ணு, பிரமன், சந்திரன், சூரியன்,இந்திரன் மற்ற தேவர் களும் உண்டாக்கப்படுகின்றுர்கள், ஈதெல்லாம் எப்பொழுதுதமோ மாத்திரமாய் இருக்கின்றனவோ அப்பொழுது அழிக்கப்படுகின்றுர் கள். அப்பொழுது உலகெல்லாம் அறியப்படாது அக்காலத்தில் மகேச்சுர ஞெருவனேயுளன்.

என்பதாதி வாக்கியங்களால் பாரதமும் அதனுள்ளிட்ட பக வற்கீதை முழுதும் சிவபெருமானது மஹிமையை விரிக்கும் நூலெ ன்று நன்கறியப்படுவதா யிருக்க அப்பாரதத்து ளடங்கியநூல் சிவ னைச் சிறப்பிக்கவில்லை யென்றது முற்றும் குற்றமேயென்க.

இனிப் பகவான் என்றசொல் ஸ்ரீ கண்ணபிரானைக் குறிக்குமே ன்றிச் சிவனைக் குறிக்காதாதலின் அக்கீதையில் சிவபரத்துவ மெங்ஙு னங் கூறுமெனின்?

லிங்கபுராணம்.

[illegible]
[illegible]

உத்பத்திம்சவிநாஶம்ச பூதாநாமாகதிம்கதிம்
வேத்திவித்யாமவித்யாம்ச ஸவாச்யோபகவாநிதி

என்பதாதி வசனங்களால் அறுவகை ஞானத்தை யுடையவன் எவனே அவனே பகவான் என்றதால் பகவான் என்று வழங்கும் சொல்லுக்குப் பொருளாய் உள்ளவனெவனே அவன் பரன் என்று

விளங்குவதால் அப்பரனும் ஸ்ரீ கண்ணபிரானேயன்றி மற்றெவருமில்லை யென்பாரேல், பகவான் என்றசொல் கண்ணபிரானிடமே பிரயோகிக்கப்பட்ட பதமென்பது கூடாது. பகவான் எனும் சொல் சிவபெருமான் விஷ்ணு பிரமன் தேவர் ருஷிகள் முனிவர்கள் இவர்களெல்லாரிடமும் பிரயோகிக்கப்பட்டுளது.

உருத்திரோபநிடதம்.

ஓ௦ நமொ ஹமவதெ ருஜாய।
ஓம் நமோபகவதேருத்ராயঃ

மகாநாராயணோபநிடதம்.

ஓ௦ நமொ ஹமவதெ நாராயணாய।
ஓம் நமோபகவதேநாராயணாயঃ

சுகரகசியோபநிடதம்.

தெவஷியொஸ்ரஹணம் ஸ௦பூஜ்ய ப்ரணிபத்ய பப்ரச்ச
ஹமவநஸ்மாக௦ ரஹஸ்யொபநிஷதம் ப்ரூஹீதி।
தேவர்ஷயோப்ரம்ஹாணம் ஸம்பூஜ்யப்ரணிபத்யபப்ரச்சுர்
பக வந்நஸ்மாகம்ரஹஸ்யோபநிஷதம்ப்ரூஹீதி

ஜாபாலோபநிடதம்.

அய ஜநகொ ஹவெஜெஹொ யாஜ்ஞவல்க்ய।
முபஸமெத்யொவாச ஹமவந் ஸந்ந்யாஸமநுப்ரூஹீதி॥
அத ஜநகோஹவைதேஹோயாஜ்ஞவல்கய
முபஸமேத்யோவாசபகவந் ஸந்யாஸமநுப்ரூஹீதி

மைத்திராயாணியுபநிடதம்.

அய ஹமவாந் ஶாங்காயநஸ்ஸுப்ரீதঃ
அத பகவாந்ச்சாங்காயந்யஸ்ஸுப்ரீதঃ

மைத்திரேயோபநிடதம்.

அய ஹமவாந்மைத்ரேயঃகைலாஸ௦ ஜமாம
அத பகவாந்மைத்ரேயঃகைலாஸம்ஜகாம

தேஜோபிந்தூபநிடதம்.

𑌨𑌿𑌦𑌾𑌘𑍋 𑌵𑍈 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌃 𑌪𑌪𑍍𑌰𑌚𑍍𑌛 𑌋𑌭𑍁𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍

நிதாகோநாமவைமுநி:பப்ரச்சருபும்பகவந்தம்

திரிஸிகிப்பிராம்மணோபநிடதம்.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑌿𑌖𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 𑌆𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑌲𑍋𑌕𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌤𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍.

த்ரிஸிகிப்ராம்மண ஆதித்யலோகம் ஜகாமதங்கத்வோவாசபகவந்.

என்பதாதி யுபநிடதங்களில் கூறியபடி பகவான் என்றசொல் மும்மூர்த்திகளிடமும் தேவர் முனிவர் இருடிகள்இவர்களிடமும்வழங்கும் சொல்லாயிற்று. பகவான் என்பது சொன்மாத்திரத்தில் பரத்துவத்தை சித்தாந்தப்படுத்திக் கொண்டால் (𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍) என்று நிகண்டில்கூறியபடி புத்தனுக்கும்பரத்துவமொவ்வும்படியாகும். அதை வைதிகர்களொவ்வார்கள். ஆதலால் பகவானென்னுஞ்சொல்லுக்கு இடத்திற்குத் தக்கபொருள் படுத்துவதே யுசிதமாதலால் கண்ணனிடமே பொருள் என்பது குற்றமேயென்க.

இன்னும் வைநபாசுபத தீட்சைவாயிலாக வாய்ந்த சிவஞானக்னியினாலே ஆன்மாவைப்பற்றிய பாசத்தைப் போக்கிச் சிவத்துவம் விளக்கப்பெற்ற மெய்யுணர்வோர்க்கும் பகவான் என்னும் பெயர் பொருந்தும். ஆகலின் பகவத் சப்தம் ஈசுவரனுக்கு வாஸ்தவமும், மற்றைத் தேவருக்கு உபசாரமுமாம். சிவசத்திக்குப்பகவதிப்பெயர் வழங்கிவருமாறுங் காணலாம். இதனால் கிருஷ்ணபகவானென்பது பிரகஸ்பதிபகவான், வியாழபகவான், சனிபகவான் முதலியவற்றோடொன்றாம்.

ஆபின், கண்ணன் உலகெலாமாயினேனென்றதூஉம், விசுவரூபத்தைக்காட்டியதூஉம்; தான் பதியென்றுணர்த்திய தகாதோவெனின் கண்ணனைப்போலவே வாமதேவரிஷியும் "யானேயெல்லாமாயினேன்" என்று கூறினமையாலும், இந்திரனவன் "நான் பிராணனாயிருக்கிறேன்" "நான் அறிவுமயமான ஆத்மாவாயிருக்கிறேன்" என்று கூறிய வுண்மை எஜுர்வேதம் சித்வல்லியிற் கேட்கப்படுகையாலும், ஏனைக் கீதாசாரியர்களு மிப்படியேகூறுகின்றமையாலும் கண்ணனிடத்துமாத்திரமே அது சிறக்குமெனல் கூடாது இனிக் கண்ணனுடைய விசுவரூபமோவெனின், அனுமான் விசுவரூபங்காட்டினன். வீரபாகுதேவர் விசுவரூபங்காட்டினர் ஆன தால் கண்ணன் விசுவரூபத்திற் கென்ன சிறப்பு.

அன்றியும், கண்ணன் இராமாவதாரத்தில் சிவபெருமானிடத்துக் கேட்டகீதையின்கருத்தினையே கிருஷ்ணாவதாரத்திற்சிவோகம்பாவனையிலிருந்து அருச்சுனனுக்குப்போதித்தாரென்பதுஉண்மைஎன்னை கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு அந்தரியாமியா யிருப்பவன் சிவபெருமானே யாகலின், எங்ஙனமெனின் விளக்குவாம். பாசுபதாஸ்திரம் வேண்டிக் கிருஷ்ணனும், அர்ச்சுனனும் ஸ்ரீகைலாசத்திற்குப் போகையில் மார்க்கத்தில் கிருஷ்ணனை அருச்சுனன் பூசித்தான். அவ்வாறு பூசித்தது கிருஷ்ணனையா? கிருஷ்ணனது அந்தரியாமியாகிய சிவனையா? என்று யோசிக்கின், கிருஷ்ணனிடஞ் செய்த பூசையைச் சிவபெருமானேற்றுப் பலப்பிரதாதாவா யனுக்ரகஞ் செய்த வைபவம் பாரதத்திற் படிக்கப்பட்டமையால், கிருஷ்ணனது அந்தரியாமியையே அர்ச்சுனன் பூசித்தானென்பது சித்தித்தது. கிருஷ்ணன் சர்வாந்தரியாமியா யிருந்தால் அந்தக் கிருஷ்ணனையே பூசிக்காமல் அவனிடத்தில் சிவனைப் பூசிக்கவேண்டிய ஆவசியகமில்லை. அருச்சுனனுக்குக் கிருஷ்ணனே ஈசுவரனென்கிற ஞானமுண்டா யிருக்கும் பட்சத்தில் அந்தக் கிருஷ்ணனையே நாளும் பூசியாமல் அவன் சாங்காறும் சிவ பூசை செய்யவேண்டிய நிமித்தமில்லை. கிருஷ்ணன் நேரிலிருந்தும் அவனை அபூஜ்யனாகத்தள்ளி அவனிடத்தில் சிவனைப் பூசித்தமையால், அருச்சுனன் தான் பூஜ்யனாகத் துணிந்த சிவனையே அந்தரியாமியென்று கொண்டானென்பது வியக்தமாகியது. அவன் கொண்டவாறு அப்போதங்குக் கண்ணனிடம் பூசித்தபோதுகளை அக்கண்ணனோடு கைலையிற்சென்று சிவனிடங்கண்டு தெளிந்தமையால் ஈசுவரன் தனக் கன்னியமானவ னென்று கண்ணனுபதேசித்த சத்தியத்தை அருச்சுனன் அநுபவத்தாற் கண்டானென்பது சித்தித்தது. இதனால் பகவற்கீதையும் சிவபரத்துவம் விளக்கும் நூலே, கிருஷ்ணமூர்த்தியும் சிவனடியாரேயாம்.

இதுகாறு மெடுத்துக்காட்டிய வசனங்களால் சிவபெருமானே வேதாதிகளால் பிரதிபாதிக்கப்படும் உண்மைத்தெய்வமெனவும், சிவகீதை வேதத்துடன் மாறுபடாது சிவோத்கர்ஷம் தாபிக்கவெழுந்தவொரு சத் கிரந்தமெனவும், இக் கிரந்தவழி நடப்போர்க்குச் சிவஞானம் சித்திக்குமெனவும், இஞ் ஞானத்தால் சிவசாயுச்சிய முத்தியுண்டாமென்பதும் சத்தியமென வச்சிரலேபமாகத் தாபிக்கப்பட்டது. சுபம் ! சுபம் ! ! உபோற்காதம் ஸம்பூர்ணம்.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சிவகீதை.

மூலமும் உரையும்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

ஸூதர்வாக்கியம்.

𑌅𑌥𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌵𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌮𑍍 ॥

அதாதஸ்ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி சுத்தகைவல்யமுக்திதம்
அநுக்ரஹாந்மஹேசஸ்ய பவதுக்கஸ்யபேஷஜம். (௧)

வியாக்யானம்—*சுத்த கைவல்யமுக்திதம் - சுத்தகைவல்லிய முக்தியையளிப்பதும், பவதுக்கஸ்ய-சம்சார துக்கத்திற்கு, பேஷஜம் - மருந்தானதுமான (சிவகீதையெனும் இரத்தினத்தை) மஹேசஸ்ய - மகேச்சுரனுகிய (சிவபெருமானது), அநுக்ரஹாத் - அருளால், ஸம்ப்ரவக்ஷ்யாமி - நன்குரைக்கின்றேன்.*

பொழிப்புரை—*சுத்தகைவல்லியமுக்தியை யளிப்பதூஉம், சம்சார துக்கத்திற்கு மருந்தானதூஉமான, சிவகீதையெனும் இரத்தினத்தைச் சிவபெருமானது அநுக்கிரகத்தினு லுரைக்கின்றேன்.*

நுட்பம்—*சூதவிருஷி சம்வாத உருவமாகவே வியாஸபாமுனிவர் புராணங்களை யியற்றியுள்ளார் ஆதலின், பாத்தும புராணத்துள் விளங்கும் சிவகீதையெனும் இந்நூலை யியற்றுவதிலும் சூதவிருஷி சம்வாத உருவமாகவே தொடங்கிக்கொண்டனர். சுலோகத்தில் "அத" என்று ஆரம்பித்திருக்கும் சொல்லானது, சொன்பாத்திரையில் சிவகீதையெனு மிவ் வரிய பெரியநூலை யாரப்பித்தற்குரிய மங்களத்தைக் கூறுவதாகும். இங்கு "அத" சப்தத்திற்கு மங்களப்பொருட்படுந் தன்மையை,*

பிரமாணம்—ஓங்காரஶ்சாதஶப்தஶ்ச த்வாவேதௌ ப்ரஹ்மண: புரா।
கண்டம் பித்வா விநிர்யாதௌ தஸ்மாந் மாங்கலிகாவுபௌ

ஒங்காரஶ்சாதஶப்தஶ்சத்வாவேதௌபிரம்ஹண:புரா
கண்டம்பித்வாவிநிர்யாதௌ தஸ்மாந்மாங்களிகாவுபௌ.

ஓம் அத - என்ற இவ் விருசொற்களும் முன்பிரம்மனது கண்டத்தைப் பேதித்து வெளிவந்தனவாதலின், இவ் விரண்டும் மங்களார்த்தத்தை யுடையவைகளாம் என்னும் வியாசபகவான் வசனத்தாற் காண்க.

சுத்தகைவல்யம் ஐந்தாவது முத்தியாகும். இப் பரமுத்தியானது சிவபெருமானால் பேரருளுடன் கூறப்பட்ட சிவகீதையெனு மிவ் வரிய நூலாலேயே பெறப்படுவதாம். இங்கு ஐவகைமுத்தியென்றது மற்ற வெம்மதத்திலும் கூறப்படவில்லை. இம் முத்தியைச் சொரூபமுத்தியெனவும் கூறுவதுண்டு. முத்தியினில் ஐந்துவகையும் இந் நூலிலேயே பதின்மூன்றாவ தத்தியாயத்தில் விரிவாக வுரைக்கப்படும். இச் சிவகீதையெனும் இரத்தினத்தைப் பிறப்பெனும் பிணிக்கு மருந்தென்றும் கூறினர். பிணி நீங்கிச் சுகிக்க மருந் துட்கொள்ளவேண்டிய தவசியம்போலச் சம்சார நீங்கிச் சுகிக்க விந்நூ லுபதேசம் அவசியமாம். இங்கு மூலத்தில் சிவகீதா ரத்தினமென்று கூறவிடினும், வடமொழியில் ஒன்றன்பாலா யுள்ள பெயருரிச் சொற்களால், இப் பெயர்ச்சொல்லை வருவித்துக் கொள்வதற்குரிய குறியிருத்தலால், இந் நூலுக் குரையியற்றிய வடமொழி யாசிரியர்களின் கூற்றிற்கிணங்க இச் சொல்லை வருவித்துப் பொருள் கூறப்பட்டது. அற்றேல் பிறப்பெனும் பிணிக்கு மருந்தென்று கூறியபடியால், மருந்துட்கொள்ளும் முறை வைத்தியருக்கே தெரியுமல்லாது மற்றையர் கூறுவது எவ்விதமெனவுமெனின், இவ் வாசங்கை நீங்கவே, சிவபெருமானது அருளால் கூறுகின்றேனென்று கூறலாயிற்று. இனிச் சிவனே சம்சார வைத்தியனென்பதை,

யசுர்வேத சதருத்திரீயம்.

அத்யவோசததிவக்தா ப்ரதமோ தைவ்யோ பிஷக்।
அத்யவோசததிவக்த்தா பிரதமோதைவ்யோபிஷக்

மாரு மொழியோனும் முதற்றேவனுமான வைத்தியனே கூறினான் என்பதினாலறிக.

ஶ்லோகம்.

𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍈𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ॥

நகர்மணாமநுஷ்டானைர்ந தானைஸ்தபஸாபிவா
கைவல்யம்லபதேமர்த்யஃ கிம்துஞ்ஞானேநகேவலம். (௨)

வியாக்யானம்—மர்த்யஃ - மனிதன், கைவல்யம் - கைவல்ய முக்தியை, கர்மணாம் - கருமங்களினுடைய, அநுஷ்டானைஃ-அநுஷ்டானங்களால், நலபதே - அடைகிறதில்லை, தானைஃ- தானங்களாலும் ந - அல்ல, தபஸாஅபிவா - தவத்தினாலேயும், ந - அல்ல, கிம்து - மற்றெதனாலோவெனின், கேவலம் - தனித்த, ஞானேந - ஞானத்தினாலேயே.

பொழிப்புரை—மனிதன் கருமங்களி னனுஷ்டானங்களாலும் ஈதல்களாலும் தவத்தினாலும் கைவல்யமென்னும் முக்தியை யடைகின்றானல்ல. பின் னெதனாலெனின் ஞானத்தினாலேயாம்.

நுட்பம்—கருமங்களின் அநுஷ்டானங்களால் என்றதனால், சோதிஷ்டோமாதி வேள்விகளைச் செய்தலால் என்பது பெறப்பட்டது. இக் கருமங்களின் அநுஷ்டானங்களால் முக்தி கைகூடாதென்பதை,

நாராயணீயா யாஜ்ஞிக் யுபநிடதம்.

பிரமாணம்—𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌯𑌾 𑌧𑌨𑍇𑌨

நகர்மணாநப்ரஜயாதனேந

கருமங்களாலும் சந்தானங்களாலும் பொருளாலும் அல்ல என்பதினாலறிக.

அற்றேல் கருமங்களைப்புரிதல் வேண்டுமென்று கூறும் மறைமொழிகள் அவலமேபோவெனின், அற்றன்று. எல்லாக் கருமங்களையும் சிவபெருமான் பொருட்டென்றே பயனைவிரும்பாது புரிந்தால் அவ் விறைவனது பிரஸாதம் சித்திக்கும். அவ் வருளால் சித்தமலந்துலையப் பின்னர் ஞானச்சித்திக்கும். ஆதலின் கருமங்களை நசுவரங்களான அவைகளின் பயன்களை விரும்பிப் புரிந்தால் ஞானஹேதுவாகாதென்றேயறிக. ஈதல்களாலுமவ்விதமேயென்க. இவ்வுளகைப்பயன்களை விரும்பிச் செய்யும் தவத்தாலு மங்ஙனமேயாம். ஞானத்தாலேயே கைவல்யமெனு முக்திகூடும். இத்தகைய ஞானம் சிவஞானமேயாம்.

சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்

विश्वस्यैकं परिवेष्टितारं ज्ञात्वा शिवं अमृता भवन्ति.

விஸ்வஸ்யைகம்பரிவேஷ்டிதாரம் ஈஸந்தம்ஞாத்வா அம்ருதாபவந்தி.

விசுவத்தை வியாபித்தவனும் ஏகனுமான அவ்வீசனை யறிந்து அமிருதராகின்றனர் என்பதனும்,

அதர்வசிகோபநிடதம்.

शिव एको ध्येयः शिवङ्करः सर्वमन्यत्परित्यज्य

சிவஏகோத்யேயசிவங்கரஸ்ஸர்வமந்யத்பரித்யஜ்ய

சுபத்தைத் தருவதனான சிவ னொருவனே. மற்றெல்லாவற்றையும் நீக்கி விட்டுத் தியானிக்கத்தகுந்தவன் என்பதனும்,

திருமந்திரத் திருமுறை.

சிவமான ஞானந் தெளியவொண் சித்தி
சிவமான ஞானந் தெளியவொண் முத்தி
சிவமான ஞானஞ் சிவபரத்தே யேகச்
சிவமான ஞானஞ் சிவானந்த நல்குமே.—என்பதனும்,

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம்.

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராண
நல்லவாக மஞ்சொல்ல வல்லவா மென்னு
மூனத்தா ரென்கடவ ரஞ்ஞா னத்தா
லுறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னந்தா
னுனத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்முன் னிருள்போ
லஞ்ஞானம் விடப்பந்த மறுமுத்தி யாகு
மீனத்தார் ஞானங்க ளல்லா ஞான
மிறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பார்-என்பதனுமறிக.

ஸ்லோகம்.

रामाय दण्डकारण्ये पार्वतीपतिना पुरा ।
या प्रोक्ता शिवगीताख्या गुह्याद्गुह्यतमा हि सा ॥

ராமாயதண்டகாரண்யே பார்வதீபதிநாபுரா
யாப்ரோக்தாஸிவகீதாக்யா குஹ்யாத்குஹ்யதமாஹிஸா (ரு)

வியாக்யானம்—புரா - முன்னம், தண்டகாரண்யே - தண்டகாரணியமென்ற வனத்தின்கண், பார்வதிபதிநா - பார்வதிநாதனை

(சிவபெருமானுல்), ராமாய-இராமன் பொருட்டு, சிவகீதாக்யா - சிவ கீதையென்று பெயர்பெற்ற, யா - எந்த (பிருஹ்மவித்தையானது,) ப்ரோக்தா - கூறப்பட்டதோ, ஸா - அப் பிருஹ்மவித்தை, குஹ்யாத் - இரகசியத்திலும், குஹ்யதமா ஹி - மிக்க இரகசியமன்றோ.

பொழிப்புரை—முன்னம தண்டகாருணியமெனும வனத்தின்கண் சிவபெருமானுல் இராமன்பொருட்டுச் சிவகீதை யென்று பெயர் பெற்ற எந்தப் பிருமமவித்தையானது கூறப்பட்டதோ அஃது இரக சியத்திலும் இரகசியமன்றோ.

நுட்பம்—முன் சிவஞானத்தாலேயே முக்தி கைகூடுமென்று கூறியபடி அச் சிவஞானம் சிவகீதையெனு மிவ் வரிய பெரிய நூலாலேயே நன்கு பெறக்கூடியது. ஆதலால் இவ் வரிய நூலின் மகிமையை நன் கறிவதற்கென இதன் தோற்றத்தின் தேசகாலங்களைக் குறிக்கின்றூர். தண்டகாரணிய மென்றதிருலே மிக்கப் பரிசுத்தமான விடத்திலேயே இக் கீதை உபதேசிக்கத் தக்கதெனக் குறிக்கப்பட்டது. இராமனின் பொருட் டென்ற தனுல் இராமன் சிவபக்தியில் சிறந்தவராதலால் சிவபக்தி யுடைய வருக்கே யிதை யுபதேசிக்க வேண்டும் என்பதும் பெறப்பட் டது. வால்மீகி ராமாயணத்தில் அத்ரபூர்வம் என்னும் வாக்கியம் இராமன் சிவப்பிரஸாத மெய்திய நலமும், ஶைவபச்யாமி என்னும் வாக்கியம் இராமன் அசுவமேதத்தால் சிவாராதனம் புரிந்தவாய்மை யும், ஸ்ரீமதோ நீலகண்டஸ்ய என்னும் வாக்கியம் இராமன் சிவனுரது திருவாணையைக் கடவாததன்மையும், க்ருதாபிஷேகః என்னும் வாக் கியம் இராமன் சிவனுரது அனுக்ரகத்தையும் சீதை பார்வதியாரது அனுக்கிரகத்தையும், லட்சுபணன் நந்தியம்பெருமானது அனுக்ரகத் தையு மடைந்தார்க ளென்பதையும், மஹாதேவப்ரஸாதாச்ச என்னும் வாக்கியம் தசரதனும் தாசரதியும் சிவானுக்கிரகமெய்தினுரென்பதை யும் தெரிவித்தலிஞல் இராமன சிறந்த சிவபக்த சிரோமணி யென்ப திற்றட்டில்லை. இவ்விராமனின் மூலமூர்த்தியாகிய விஷ்ணுவும் சிவப க்தியுடையாரே.

கூர்மபுராணம்.

[illegible Grantha-script verse line]

[illegible Grantha-script verse line]

ஈஶாநஸ்ஸர்வவித்யாநாம் ஸர்வாதிகுரூர்புதாః

தஸ்யஶிஷ்யோமகாவிஷ்ணுః ஸர்வஞ்ஞாநமஹோததிః

எல்லா வித்தைகளுக்கும் அதிபனான அவனே ஆதிகுரு ஓ தேவர்களே! எல்லா வித்தைகளுக்கும் நிதியான மஹாவிஷ்ணு அவருக்குச் சிஷ்யர் என்பதனாலும்,

சிவபுராணம்.

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑍇𑌵𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌕𑍋𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

க்ருஷ்ணத்வைபாயநஸ் ஸாக்ஷாத்விஷ்ணுரேவஸநாதநஃ
கோஹ்யந்யஸ்தத்வதோருத்ரம் வேத்திதம்பரமேஸ்வரம்

வியாஸபகவான் முன்னவராகிய விஷ்ணுவே. மற்ற எவன் எல்லாம் வல்லவனான உருத்திரரை யுள்ளபடியறிவான் என்பதனாலும்,

யசுர்வேதம்.

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑌰𑌮𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍

விஷ்ணுரித்தாபரமஸ்யவித்வாந்

இவனது தத்துவத்தை விஷ்ணுவே யறிவார் எனும் வசனத்தாலும் காண்க.

முன்னம் என்றதனால் இராமாவதார காலத்திலென்றும், அதனால் கிருஷ்ணாவதார காலத்தில் அருச்சுனனுக் குபதேசித்த கீதைக்கு முதனூல் சிவகீதை யென்பது விசதமாகின்றது. சிவகீதை யெனும் பிரும்மவித்தை யென்பது, யாதுகாரணம்பற்றிக் கூறப்பட்டது எனின் சிவப்பிருமச் சொற்கள் ஒரு பொருளுடைய சொற்களாதலால் என்க. சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்.

𑌦𑍍𑌵𑍇𑌅𑌕𑍍𑌷𑌰𑍇𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌪𑌰𑍇𑌤𑍍𑌵𑌨𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇𑌯𑌤𑍍𑌰𑌗𑍂𑌢𑍇 । 𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌂𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌈𑌶𑌤𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 ॥

த்வே அக்ஷரேப்ரம்பரேத்வநந் தேவித்யாவித்யேநிஹிதே யத்ரகூடே, க்ஷரம்த்வவித்யாஹ்யம்ருதந்து வித்யாவித்யாவித்யே ஈஶதேயஸ்துஸோந்யஃ.

பிரும்மமாயும் பரமாயும் அனந்தமாயும் உள்ள அக்ஷரனிடத்தில் வித்தையும் அவித்தையுமாகிய இரண்டும் இரகசியமாய் வைக்கப்பட்டன. அவித்தை க்ஷரம் வித்தையோவெனின் (அக்ஷர மல்லது அமிருதம். இவ்வித்தியா வித்தைகளை யெவன் ஆள்வோனோ அவன் அந்நியனும்.

சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்.

[illegible]

ததஃ பரம்ப்ரஹ்மபரம்ப்ரஹந்தம் - ஈஶாந்தம்ஞாத்வா அம்ருதாபவதி.

பின்னர் பிரும்மமாயும் பரமாயும் யாண்டும் பரந்தவனும் ஆகிய அவ்வீசனை யறிந்து முக்தராகின்றார்கள் என்பதனுனும்,

யசுர் நாராயணீயயாஜ்ஞிக் யுபநிடதம்.

[illegible]
[illegible]

ருதம்ஸத்யம்பரம்ப்ரஹ்ம புருஷம்க்ருஷ்ணபிங்களம்
ஊர்த்வரேதம்விரூபாக்ஷம் விஶ்வரூபாயவைநமஃ

ருதனையும் சத்தியனையும் பரம் பிரும்மமாயும் புருஷனையும் கருநிறமும் பொன்னிறமும் பெற்றவனையும் மேனோக்கிய ரேதனையும் விரூபாக்ஷனையும் உள்ள விசுவரூபனுக்கு நமஸ்காரம் என்பதனுனும்,

அதர்வசிரோபநிடதம்.

[illegible]
[illegible]

அத கஸ்மாதுச்யதேபரம்ப்ரஹ்ம யஸ்மாதுச்சார்யமாண ஏவப்ரஹ்மதிப்ரஹ்மயதிதஸ்மா துச்யதேபரப்ப்ரஹ்ம.

எதனுல் பரப்பிரம்மமென்று கூறப்படுகின்றது. உச்சாரண மாத்திரத்தில் எங்கும் பரந்த பிரும்மத்தினிடம் அடையச் செய்கின்றபடியால், பரப்பிரும்மமென்று கூறப்பட்டது. என்பதனுனும்,

அதர்வசிகோபநிடதம்.

[illegible]

ருத்ரஸ்ஸபகவாந்யஶ்சப்ரஹ்ம

எவன் பிரும்மமோ அப்பகவன் உருத்திரனே.

[illegible]

ஸர்வாணிப்ரம்ஹயதீதிப்ரம்ஹ

நுட்பம்—இங்கு நினைத்தமாத்திரத்தி லென்றதனால் இக்கீதையின் மஹிமை விளக்கப்பட்டது. இக் கீதையிற் சிவபெருமானது அருள் மிக்கப் பாலிக்கப்பெற் றிருக்கின்றமையின் இது ஞானத்தையளித்துக் கைவல்யமெனும் முக்திக் காளாக்குகின்றதென்பதையறிக. சிவபெருமானது திருவருளாலேயே முக்தியேதுவானஞானம் நிகழும்.

சுவேதாச்சுவதரோபநிடதம்

பிரமாணம்—யோதேவாநாம்ப்ரதமம்புரஸ்தாத்விஶ்வாதிகோ ருத்ரோ மஹர்ஷி꞉ । ஹிரண்யகர்ப்பம்பஶ்யதஜாயமாநம் ஸநோபுத்த்யாஶுபயா ஸம்யுநக்து ॥

யோதேவாநாம்பிரதமம்புரஸ்தாத்விஶ்வாதிகோரத்ரோமஹர்ஷி꞉ - ஹிரண்யகர்பம்பஶ்யதஜாயமாநம் ஸநோபுத்யாசுபயா ஸம்யுநக்து

எல்லாவற்றிற்கு மேலோனும் மகருஷியாயு முள்ள எந்த உருத்திரன் தேவருள் முதலோனும் எதிரில் தோன்றுகின்றவனுமான இரண்யகர்ப்பனைப் பார்த்தானோ, அத்தேவன் நமக்குச் சுபமான ஞானத்தை யளிக்கட்டும்.

மாண்டூக்கியோபநிடதகாரிகை.

நிவ்ருத்தேஸ்ஸர்வது꞉காநாமீஶாந꞉ப்ரபுரவ்யய꞉ ।
நிவர்த்தேஸ்ஸர்வது꞉கா நா மீஶாந꞉பிரபுரவ்யய꞉

எல்லாத் துக்கங்களையும் துலைக்க அவ்வியயனான ஈசானனே சக்தியுடையவன்.

சிகரிணீமாலை.

ஸுகம் தத்தூமாக்யம் ப்ரதிஶயம் ...பிஷஜ꞉ । உபாயோ ... த்ரிபுரஹரதே தச்சபவதி ॥

ஸுகம்தத்பூமாக்யம்பிரதிஶயமப்ராக்ருதமபிபிரஸாதாயத்தம் தேகனுபவமஹாரோகபிஷஜ꞉ - உபாயோத்ரஜ்ஞாநம்கனுஶிவவிஶத்தாத்மவிஷயம்பிரஸாதே ஸத்யேவதிரிபுரஹரதே தச்சபவதி

அலௌகிகமும் அழிவற்றதும் அகண்டமுமான அச் சுகமானது பிறப்பெனும் பெரும்பிணியைத் தீர்க்கும் வைத்தியரான தங்க

ளது அருளுக்கு வசமன்றோ. இதற் குபாயம் சுத்தான்மஞான மன்றோ. ஓ திரிபுரஹரனை சிவனே அத்தகையஞானமும் தங்களது திருவருள்தோன்றியகாலத்தே சித்திப்பதாம்.

கந்தபகவானால் சனற்குமாரருக் கென்றதனால், குருசிஷ்யபரம்பரையாகவே இந்நூல் வெளியிடவேண்டு மென்பதாயிற்று.

திருமந்திரத் திருமுறை.

வருவழி போமவழி மாயா வழியைக்
கருவழிக் கண்டவர் காணு வழியைப்
பெரும்வழி யாநந்திப் பேசும் வழியைக்
குருவழி யேசென்று கூடலு மாமே.—என்பதனாலுமறிக.

ஶ்லோகம்.

𑌸𑌨𑌤𑍍𑌕𑍁𑌮𑌾𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ।
𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌤𑌿𑌰𑍇𑌕𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍌 𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ॥ (௫)

ஸநத்குமாரஃப்ரோவாச வ்யாஸாயமுநிஸத்தமாஃ
மஹ்யம்க்ருபாதிரேகேண ப்ரததௌபாதராயணஃ

வியாக்யானம்—மூநிஸத்தமாஃ-ஓ முனிவரர்களே, ஸநத்குமாரஃ சனத்குமாரர், வ்யாசாய - வ்யாஸருக்கு ப்ரோவாச - உபதேசித்தார், பாதராயணஃ - வ்யாஸர், க்ருபாதிரேகேண - கருணையின் மிகுதியால், மஹ்யம் - என்பொருட்டு ப்ரததௌ - அளித்தனர்.

பொழிப்புரை—ஓ முனிவர்களே சனத்குமாரர் வியாஸருக் குபதேசித்தனர். வியாஸர் கருணையின்மிகுதியினால் என்பொருட் டளித்தனர்.

நுட்பம்—இதனால் எவற்றையும் குருவழியே யறியவேண்டு மென்று கூறியதாயிற்று.

திருமந்திரம்.

குருவென் பவனே வேதாகமங் கூறும்
பரவின்ப னாகிச் சிவயோகம் பாவித்
தொருசிந்தை யின்றி யுயர்பாச நீக்கி
வருநல் குரவன்பால் வைக்கலு மாமே.

கடவல்லியோபநிடதம்.

பிரமாணம்—𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌰𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌬𑍋𑌧𑌤 (ப்ராப்யவராந்நிபோதத) பெரியோர்களையடைந்து அறியுங்கள்.

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌗𑌤𑌿𑌰𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 (அநந்யப்ரோக்தேகதிரத்ரநாஸ்தி) - மற்றவர் உபதேசிக்காவிடில் கதி யிங்கில்லை என்பதாதி வாக்கியங்களாற் காண்க.

ஸ்லோகம்.

𑌉𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑍇𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌮𑍈𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌦𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾
𑌸𑍂𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥ (௬)

உக்தம்ச தேநகஸ்மை சிந்நதாதவ்யமிதந்த்வயா
ஸூதபுத்ராந்யதாதேவா: க்ஷுப்யந்திசபந்திச

வியாக்யானம்—தேந - அவரால் அவ்வியாஸபகவானால், உக்தம்ச - கூறப்பட்டதாவது, ஸூதபுத்ர - ஓ சூதபுத்திரனே, த்வயா உன்னால், இதம் - இக்கீதையானது, கஸ்மைசித் - எவருக்காவது (பரிபாகமற்ற எவனுக்காவது), தாதவ்யம் - கொடுக்கக்கூடியது, ந - அல்ல, அந்யதா - அல்லாவிடில், தேவா: - தேவர்கள், க்ஷுப்யந்தி - கலக்கமுறுவார்கள், சபந்திச - சபிப்பார்கள்.

பொழிப்புரை—அவ் வியாஸபகவானால் கூறப்பட்டதாவது, ஓ சூதபுதல்வனே உன்னால் இக்கீதையானது பரிபாகமற்ற எவனுக்காவது உபதேசிக்கக்கூடியதல்ல. அங்ஙனமல்லாது உபதேசித்தால் தேவர்கள் கலக்கமுறுவார்கள் அன்றியும் சபிப்பார்கள்.

நுட்பம் — இக் கீதையானது அபக்குவர்க்கு உபதேசிக்கப் படாது. அபக்குவராவா,

திருமந்திரம்.

மன்னுமல மைந்து மாற்றும் வகையோரான்
றுன்னிய காமாதி தோயுந்தொழி லீங்கான்
பின்னிய பொய்யன் பிறப்பிறப் பஞ்சாதா
னன்னிய னவ னசற்சீட னாமே.—என்றதனாற்காண்க.

இனிப் பரிபாக மற்றவருக்கு இக்கீதையை யுபதேசித்தால் தேவர்கள் சபிப்பதேன் எனின் அதன் காரணத்தைப் பின் கூறுகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

𑌅𑌥 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌯𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍𑌬𑌾𑌦𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌶𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌚 ॥ (௭)

அதப்ருஷ்டோமயாவிப்ரா: பகவாந்பாதராயண:
பகவந்தேவதாஸ்ஸர்வா: கிம்க்ஷுப்யந்திஶபந்திச

வியாக்யானம்—விப்ரா: - விப்பிரர்களே, அத - பிறகு, பகவான்-பகவானுன, பாதராயண:-வியாஸர்,மயா-என்னுல், ப்ருஷ்ட:-கேட்கப்பட்டார், பகவன் - ஓபகவனே, ஸர்வா: தேவதா: - எல்லாத் தேவர்களும், கிம் - ஏன், க்ஷுப்யந்தி - கோபம் கொள்கின்றனர், ஶபந்திச - ஏன் சபிக்கின்றனர்.

பொழிப்புரை—ஓ விப்பிரர்களே பிறகு பகவானுன வியாஸர் என்னுல் கேட்கப்பட்டார் ஆதாவது எல்லாத் தேவர்களும் ஏன் கோபிக்கின்றார்கள் ஏன் சபிக்கின்றார்கள்.

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌾𑌸𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌾 𑌹𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑌾𑌶𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌥 𑌮𑌾𑌮𑌾𑌹 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲 ॥ (௭)

தாஸாமத்ராஸ்திகாஹா நிர்யயாக்ஷுப்யந்திதேவதா:
பாராஶர்யோதமாமாஹ யத்ப்ருஷ்டம்ஶ்ருணுவத்ஸல

வியாக்யானம்—தேவதா: - தேவர்கள், யயா - எதனுல் (எந்தக் கீதை யுபதேசத்தால்,) க்ஷுப்யந்தி - கோபிக்கின்றனரோ, அத்ர - இக்கீதை யுபதேசத்தில், தாஸாம் - அத்தேவர்களுக்கு, ஹாநி: - கெடுதி, காஅஸ்தி - யாதுளது, அத - பிறகு, பாராசர்ய: - வியாஸர், மாம் - என்னை, (நோக்கி) ஆஹ - கூறினுர், வத்ஸல - ஓ வச்சலனே யத் - யாதொன்று, ப்ருஷ்டம் - (உன்னுல்) கேட்கப்பட்டதோ, தத் - அதை, ச்ருணு - கேட்பாயாக.

பொழிப்புரை—தேவர்கள் யாதொரு கீதை யுபதேசத்தால் கோபிக்கின்றனரோ, அக்கீதை யுபதேசத்தில் அவர்களுக்குக்கெடுதி யாதுளது. அதற்கு வியாஸர் எனக்குரைத்ததாவது. ஓ வச்சலனே யாதொன்று உன்னுல் வினவப்பட்டதோ அதைக் கேட்பாயாக.

ஶ்லோகம்.

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑍇 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌃 ।
𑌤𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌫𑌲𑌦𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌧𑍇𑌨𑌵𑌃 ॥ (௮)

நித்யாக்நிஹோத்ரிணோ விப்ராஸ்ஸந்தியேக்ருஹமேதிந:
தவஸர்வபலதாஸ்ஸாராணாங்காமதேநவ:

வியாக்யானம்—க்ருஹமேதிந: - கிருஹஸ்தாச்ரமிகளான, யே விப்ரா: - எந்த அந்தணர்கள், நித்யாக்நிஹோத்ரிண: - நியதமாய் அக்நிஹோத்திரம் செய்கின்றவர்களாய், ஸந்தி - இருக்கின்றனரோ தே, ஏவ - அவர்களே, ஸுராணும் - தேவர்களுக்கு, ஸர்வபலதா: - எல்லாப் பலன்களையும் கொடுக்கும், காமதேநவ: - காமதேனுக்களாம்.

பொழிப்புரை—கிருஹஸ்தாச்ரமிகளான, எந்த வந்தணர்கள் நியதமாய் அக்நிஹோத்திரம் செய்கின்றவர்களா யிருக்கின்றனரோ, அவர்களே தேவர்களுக்கு எல்லாப் பயன்களையும் கொடுக்கும் காமதேனுக்களாம்.

நுட்பம்—இங்குக் கருமிகள்செய்யும் வேள்விகள் தேவர்களுக்கு நல்லுணவாதலின் எல்லாப் பயன்களையும் கொடுக்கும் காமதேனுக்கள் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டதறிக.

ஶ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (௰)

பக்ஷ்யம்போஜ்யம்ச பேயம்ச யத்யதிஷ்டம் ஸுபர்வணாம்
அக்நௌஹுதேநஹவிஷா தத்ஸர்வம்லப்யதேதிவி

வியாக்யானம்—பக்ஷ்யம் - புசிக்கப்படுவதும், (கலத்திலிடாது புசிக்கப்படுவதும்,) போஜ்யம்ச - கலத்திலிட்டுப் புசிக்கப்படுவதும், பேயம்ச - அருந்தப்படுவதுமான, யத் யத் - யாது யாது, ஸுபர்வணாம் - தேவர்களுக்கு, இஷ்டம் - விரும்பப்படுகின்றதோ, தத் - ஸர்வம் - அவையெல்லாம், அக்நௌ - நெருப்பில் ஹுதேந - ஓமஞ்செய்யப்பட்ட, ஹவிஷா - அவிர்ப்பாகத்தால், திவி - தேவலோகத்தில், லப்யதே - அடையப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை—கலத்திலிடாது புசிக்கப்படுவதும் கலத்திலிட்டுப் புசிக்கப்படுவதும் அருந்தப் படுவதுமாகிய யாது யாது தேவர்களால் விரும்பப்படுகின்றதோ அவையெல்லாம் நெருப்பில் ஓமம் செய்யப்பட்ட அவிர்ப்பாகத்தால் தேவலோகத்தில் அடையப்படுகின்றது.

ஶ்லோகம்.

𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌿 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌧𑍇𑌨𑍁𑌰𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌨𑍀𑌤𑌾 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑌾 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍇𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥ (கக)

நாந்யதஸ்திஸுரேஶாநா மிஷ்டஸித்திப்ரதந்திவி
ஶ்ரோத்ரீதேநுர்யதாநீதா து:க்கதா க்ருஹமேதிநாம்

வியாக்யானம்—ஸுரேசாநாம் - தேவர்களுக்கு, திவி - சொர்க்கத்தில், இஷ்டஸித்திப்ரதம் - விரும்பப்பட்டதைச் சாதித்துக் கொடுப்பது, அந்யத் நாஸ்தி - மற்றதில்லை, யதா - எங்ஙனம், ஶ்ரோத்ரீ - நற்கரவையுள்ள, தேநு: - பசுவானது, நீதா - (மற்றவர்களால்) கைப்பற்றப்பட்டதாயின், க்ருஹமேதிநாம் - கிருஹஸ்தர்களுக்கு, துக்கதா - துக்கத்தைக் கொடுப்பதோ.

பொழிப்புரை—தேவர்களுக்குச் சொர்க்கத்தில் விரும்பப்பட்டதைச் சாதித்துக் கொடுப்பது மற்றேதுமில்லை. எங்ஙனம் நற்கரவையுள்ள பசு மற்றவரால் கவரப்படின் கிரகஹ்தர்களுக்குத் துக்கத்தின் பொருட்டாகின்றதோ.

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂𑌦𑍁𑌃𑌖𑌦𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥ (கஉ)

ததைவஜ்ஞாநவாந் விப்ரோதேவாநாம்து:கதோபவேத்
த்ரிதஶாஸ்தேநவிக்நந்தி ப்ரவிஷ்டாவிஷயந்ருணாம்

வியாக்யானம்—ததைவ - அங்ஙனமே, ஜ்ஞாநவாந் - ஞானவானை, விப்ர: - அந்தணன், தேவாநாம் - தேவர்களுக்கு, து:கத: - துக்கத்தைக் கொடுக்கின்றவன், பவேத் - ஆவான், தேந - ஆதலால், த்ரிதஶா: - தேவர்கள், ந்ருணாம் - மனிதர்களது, விஷயம் - (மங்கை முதல்வராதி) விஷயத்தை, ப்ரவிஷ்டா: - பிரவேசித்தவர்களாய் நின்று, விக்நந்தி - இடையூறு செய்கின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—அங்ஙனமே ஞானவானாகிய அந்தணன் தேவர்களுக்குத் துக்கவேதுவாகின்றான். ஆதலால் தேவர்கள் மனிதர்களது மங்கை முதல்வராதி விஷயங்களில் பிரவேசித்தவர்களாய்நின்று இடையூறு செய்கின்றார்கள்.

நுட்பம்—இங்கு, கருமங்களைப் புரிவோர்க்கே தேவரிடம் பத்தியுதிக்கும்; வைராக்கியத்தைப் பெற்று விஷயாதிகளை வெறுத்துத்தள்ளி யுபாஸனை செய்வோருக்குச் சிவனிடம் பத்தி யுதிக்குமேயன்றி மற்றேது மிராதாதலின் இத்தகைய வைராக்கியமுடையோன் தேவப்பிரீதி யேதுவான கருமங்களைச் செய்யாதது பற்றித் தேவர்களுக்குத் துக்க ஏதுவாகின்றான் என்று கூறப்பட்டது. கிருகஸ்தனுக்குச் சுகவேதுவான பசுவை எவனாவது கைப்பற்றி விடுவானாகில், அதனால் அவர்களுக்குத் துன்ப முண்டாவது போலவே தேவர்களுக்குஞ் சுகவேதுவான கருமத்தைப் பெரிதாய் நினைக்காது ஞானத்தையே பெரிதென்று நினைத்துத் தேவப் பிரீதியைச் செய்யாதவன் துன்பவேதுவாவான் என்பது காண்க.

ஸ்லோகம்.

ததோ நஜாயதே பக்தி ஶ்ஶிவே கஸ்யாபி தேஹிந: ।
தஸ்மாதவிது³ஷாம் நைவ ஜாயதே ஶூலபாணிந: ॥ (கரு)

ததோநஜாயதேபக்தி ஶ்ஶிவேகஸ்யாபிதேஹிந:
தஸ்மாதவிதுஷாம்நைவ ஜாயதேஶூலபாணிந:

வியாக்யானம்—தத: - ஆதலால், கஸ்ய அபி தேஹிந: - (ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம் மனிதனுக்கும்), ஶிவே - சிவனிடம், பக்தி: - பத்தியானது, நஜாயதே - உண்டாகின்றதில்லை, தஸ்மாத் - ஆனதுபற்றியே, அவிதுஷாம் - அறிவில்லாதவர்க்கும், ஶூலபாணிந: - சூலபாணி விஷயமான (பத்தியானது), நஏவஜாயதே - உண்டாகின்றதே யில்லை.

பொழிப்புரை—ஆதலால் ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம்மனிதனுக்கும் சிவனிடம் பக்தியானது உண்டாகின்றதில்லை. ஆனதுபற்றியே அறிவில்லாதவர்க்கும் சூலபாணி விஷயமான பக்தியானது உண்டாகிறதில்லை.

நுட்பம்—இங்கு ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம் மனிதனுக்கும் என்றதனால் உறுதியான பக்தியில்லாமல் நற்பரிபாகமிராமல் ஞானமார்க்கஞ் சென்ற எம் மனிதற்குமென் றறிக. இனி ஞானமார்க்கஞ் செல்லுவதற்குச் சரியான பரிபாக மெதனால் வருமெனின் அதைக் கோடிஜந்மார்ஜிதை: புண்யை: ஶிவேபக்தி என்ற சுலோகத்தில் கூறுவதைப் பின்னர் கண்டு தெளிக.

ஶ்லோகம்.

யயாகயாஂசிஜ்ஜாதாபி மத்யே விச்சித்யதே ந்ருணாம் ।
ஜாதம் வாபி ஶிவஜ்ஞாநம் ந விஶ்வாஸம் பஜத்யலம் ॥ (க௪)

யதாகதம்சிஜ்ஜாதாபி மத்யேவிச்சித்யதேந்ருணாம்
ஜாதம்வாபிஶிவக்ஞாநம் நவிஶ்வாஸம்பஜத்யலம்

வியாக்யானம்—ந்ருணாம் - மனிதருக்கு, யதாகதஞ்சித் - எவ்விதமாவது (எப்புண்ணியத்தாலாவது), ஜாதா அபி - (பத்தி) உண்டாயினும், மத்யே - இடையில், விச்சித்யதே - சேதிக்கப் படுகின்றது (தொலைகின்றது), சிவஞ்ஞாநம் - சிவஞ்ஞாநமானது, ஜாதம்,வா, அபி - உண்டாயினும், அலம் - போதுமான, விச்வாசம் - நம்பிக்கையை (க்கொடுக்குந் தன்மையை), நபஜதி - அடைவதில்லை.

பொழிப்புரை—மனிதருக்கு எப்புண்ணியத்தாலாவதுபக்தியுண்டானாலும் இடையில் (தேவர்களால்) தொலைந்துவிடுகின்றது; சிவஞானம் உண்டாயினும் அது போதுமானதா யேற்படுவதில்லை.

நுட்பம்—பக்தியுண்டாயினும் இடையே (தேவர்களால்) தொலைந்துவிடுகின்றதென்றதனால், பக்தியின் காரியமாகிய சிவதத்துவாராய்ச்சிக்கு முந்தியே தொலைந்துவிடுகின்றதென்பதறிக. இங்குச் சிவஞானம் உண்டாயினும் என்றதனால் உறுதியான பக்தியினால் உண்டாகு முண்மையான சிவஞான மல்லாமல், போலியா யுண்டாகுஞ் சிவஞானம் என்றறிக.

ருஷிகள்கேள்வி.

யத்யேவம் தேவதா விக்நமாசரந்தி தநூப்ருதாம் ।
பௌருஷம் தத்ர கஸ்யாஸ்தி யேந முக்திர்பவிஷ்யதி ॥ (கரு)

யத்யேவம்தேவதா விக்நமாசரந்திதநூப்ருதாம்
பௌருஷம்தத்ர கஸ்யாஸ்தியேநமுக்திர்பவிஷ்யதி

வியாக்யானம்—ஏவம் - இங்ஙனம், தேவதா: - தேவர்கள், தநூப்ருதாம் - மனிதருக்கு, விக்நம் - இடையூறை, ஆசரந்தி,யதி, - செய்வார்களாயின், யேந - எந்தப் புருஷயத்தினத்தால், முக்தி: - முக்தியானது, பவிஷ்யதி - நிகழுமோ, பௌருஷம் - அத்தகைய பௌருஷயத்நமானது, தத்ர - இங்கு, கஸ்ய - யாருக்கு, அஸ்தி - உளது.

பொழிப்புரை—இங்ஙனம் தேவர்கள் மனிதருக் கிடையூறுசெய் வார்களாயின் எந்தப் பிரயத்தினத்தினல் முக்திகிட்டுமோ அத்த கைய புருஷயத்தினமானது ஈங்கு எவனுக்குளது.

ஶ்லோகம்.

ஸத்யம்ஸூத த்மஜ ப்ரூஹி தத்ரோபாயோஸ்திவா நவா । ஸூதஉவாச । கோடிஜந்மார்ஜிதை꞉புண்யை꞉ஶிவேபக்தி꞉ப்ரஜாயதே ॥ (கசு)

ஸத்யம்ஸூதாத்மஜப்ரூஹி தத்ரோபாயோஸ்திவாநவா | ஸூதஉவாச | கோடிஜந்மார்ஜிதை꞉புண்யைஶ்ஶிவேபக்தி꞉ப்ர ஜாயதே.

வியாக்யானம்—ஸூதாத்மஜ - சூதபுத்திரரே, தத்ர - இவ்விஷ யத்தில், உபாயோஸ்தி - உபாயம் உளதா, நவா - இல்லையா, ஸத் யம் - உண்மையை, ப்ரூஹி - கூறும் (என்றவுடன் சூதர்), கோடி ஜந்மார்ஜிதை꞉ - அநேகப் பிறப்புகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட, புண் யை꞉-புண்ணியங்களால், ஶிவே- சிவனிடம், பக்தி꞉- பத்தியானது, ப்ரஜாயதே - உண்டாகின்றது, (என்றனர்).

பொழிப்புரை—ஓ சூதபுத்திரரே இவ்விஷயத்தில் உபாயமுள் ளதா அல்லது இல்லையோ உண்மையைக் கூறு(மென்றவுடன் சூதர்) அநேகப் பிறப்புகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களால் சிவ னிடம் பக்தியுதிக்கின்றது.

இங்கு கோடி என்றதனல் அனேகம் என்றும், சிவ என்றத னல் துரீயம் என்று மறிக.

ஔவைக்குறள்.

பல்லூழி காலம் பயின்றரனை யர்ச்சிக்கில்
நல்லறிவு சற்றே நகும். என்ற கருத்து மிது.

ஶ்லோகம்.

இஷ்டாபூர்தாதிகர்மாணி தேநாசரதிமாநவ꞉ ।
ஶிவார்பணதியாகாமாந் பரித்யஜ்யயதாவிதி ॥ (கஎ)

இஷ்டாபூர்தாதிகர்மாணி தேநாசரதிமாநவ꞉
ஶிவார்பணதியாகாமாந் பரித்யஜ்யயதாவிதி

வியாக்யானம்—மாநவ: - மனிதன், தேந - அச்சிவப்பிரஸாதத்தால், இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மாணி - வேள்வி சிவாலயம் கிணறு, அன்னசத்திரம், குளம், இவைகளாதியை நிருமித்தல் முதலிய கருமங்களை, காமாந் - பயனின் விருப்பத்தை, பரித்யஜ்ய - விடுத்து, சிவார்ப்பணதியா - சிவன் பொருட்டென்ற எண்ணத்தோடு, யதாவிதி - விதிப்படி, ஆசரதி - செய்கிறான்.

பொழிப்புரை—மனிதன் அச்சிவப்பிரசாதத்தாலேயே வேள்வி, சிவாலயம், கிணறு, அன்னசத்திரம், குளம் இவைகளை நிருமித்தல் முதலிய கருமங்களின் பயனை விரும்பாது சிவன் பொருட்டென்ற வெண்ணத்தோடு விதிப்படி செய்கின்றான்.

ஶ்லோகம்.

𑌅𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌦𑍃𑌢𑍋 𑌨𑌰𑌃 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌭𑍀𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌲𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌂 𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌰𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌃 ॥ (௧௮)

அநுக்ரஹாத்தேநஶம்போர்ஜாயதேஸுத்ருடோநர:
ததோபீதா:பலாயந்தே விக்நம்ஹித்வா ஸுரேஶ்வரா:

வியாக்யானம்—தேந - அதனால், ஶம்போ: - சம்புவினது அநுக்ரஹாத் - அநுக்கிரஹத்தினால், நர - மனிதன், ஸுத்ருட:-சலியாச்சித்தமுடையவனாக, ஜாயதே - ஆகின்றான், தத: - ஆதலால், ஸுரேஶ்வரா: - தேவர்கள், விக்நம்-இடையூறை, ஹித்வா - விடுத்து, பீதா: - பயந்தவர்களாய், பலாயந்தே - ஓட்டம் பிடிக்கின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—அதனால் சிவாநுக்கிரஹத்தால் மனிதன் சலியாதசித்தமுடையவனாகின்றான். ஆதலால் தேவர்கள் விக்நம் செய்தலைவிடுத்துப் பயம் கொண்டு ஓட்டம் பிடிக்கின்றார்கள்.

கருத்து—கருமங்களைச் சிவன் பொருட்டு என்றே பயனை விரும்பாது செய்யவேண்டுமென்பதாயிற்று.

ஶ்லோகம்.

𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌾 𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍌𑌳𑌿𑌨𑌃 ।
𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (௧௯)

ஜாயதேதேநஶுஶ்ரூஷா சரிதேசந்த்ரமௌளிந:
ஶ்ருண்வதோஜாயதேஞாநம் ஞாநாதேவவிமுச்யதே

வியாக்யானம்—தேந - ஆதலால், சந்த்ரமௌளிந: - சிவபெருமானது, சரிதே - சரித்திரத்தில், ஶுஶ்ரூஷா - கேட்கவிச்சை, ஜாயதே - உண்டாகின்றது, ச்ருண்வதோ - கேட்போனுக்கு, ஞாநம் - ஞானமானது, ஜாயதே - உண்டாகின்றது, ஞாநாத், ஏவ, - ஞானத்தினலேயே, விமுச்யதே - முக்தியை யடைகின்றான்.

பொழிப்புரை—ஆதலால் சிவபெருமானது சரித்திரத்தைக் கேட்க விச்சையுதிக்கின்றது ச்ரவணம் செய்தால் ஞானமுதிக்கின்றது; ஞானத்தினலேயே முக்தி யடைகின்றான்.

நுட்பம்—தேந ஆதலால் என்றதனல் தேவர்கள் இடையூறு செய்யாததனல் என்று அறிக. அதனல் தடையற்றுச் சிவபக்தி விருத்தியாக, அவனது மஹிமையை யறிய விரும்பிச் சிவமஹிமா விசாரம் செய்யவே ஞானம் நிகழ்கின்றது ஞானத்தினலேயே முக்தி யென்பது மூன்றாவது சுலோகத்தி னுரையில் விவரிக்கப்பட்டுளது. இனி ஞானமென்பது யாதெனின்? கூறுவாம்.

சூதஸம்ஹிதை யஞ்ஞவைபவகண்டம்.

பிரமாணம்—ஜ்ஞாநாநாம்ஶம்புவிஜ்ஞாநம் வரிஷ்டம்நேதரத்பவேத் | வேதவாக்யஸமுத்பந்நம் ஶிவஜ்ஞாநம்நிரூபணே || ஸம்யக்ஜ்ஞாநம்யாக்யாதம் ||

ஜ்ஞாநாநாம்ஶம்புவிஜ்ஞாநம் வரிஷ்டந்நேதரத்பவேத் வேதவாக்யஸமுத்பந்நம் ஶிவஜ்ஞாநம்நிரூபணே ஸம்யஜ்ஞாநம்மயாக்யாதம்

என்றதனல் சிவஞானமென்றே யறிக.

ஶ்லோகம்.

பஹுநாத்ர கிமுக்தேந யஸ்ய பக்திஶ்ஶிவே த்ருடா |
மஹாபாபோபபாபௌக கோடிக்ரஸ்தோபி முச்யதே || (௨0)

* பஹுநாத்ரகிமுக்தேந யஸ்யபக்திஶ்ஶிவேத்ருடா
மஹாபாபோபபாபௌக கோடிக்ரஸ்தோபிமுச்யதே

வியாக்யானம்—அத்ர - ஈண்டு, பஹுநா, உக்தேந - மிக்கவுரைப்பதனல், கிம் - யாது உளது, யஸ்ய - எவனுக்கு, சிவே - சிவனிடம், த்ருடா - உறுதியான, பக்தி: - பக்தியானது உளதோ, (அவன்) மஹாபாபோ பபாபௌக கோடிக்ரஸ்தோபி - பிரும்ம

ஓமத்தியாதி மகாபாதகங்களினதும் உபபாபங்களினதுமான கூட்டங்களில் பொருந்தினவனாயினும், முச்யதே - முத்தனாகின்றான்.

பொழிப்புரை—ஈண்டு மிக்க வுரைப்பதனால் யாதுளது எவனுக்குச் சிவனிடம் உறுதியான பக்தியுளதோ, அவன் எத்தகைய பாவங்களினின்றும் நீங்கி முத்தியடைகின்றான்.

திருமந்திரம்.

சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை யாளர்
சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ வென்றிடச் சிவகதி தானே.

என்றதனாற் காண்க.

ஸ்லோகம்.

𑌋𑌤𑌂𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑌂𑌜𑌲𑌮𑍇𑌵𑌵𑌾 |
𑌯𑍋𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨𑌿𑌯𑌮𑍇𑌨𑌾𑌸𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇𑌜𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 || (உக)
ருத்தம்கிஞ்சித்ஸமாதாய க்ஷுல்லகம்ஜலமேவவா
யோதத்தேநியமேநாஸௌ தஸ்மைதத்தேஜகத்ரயம்

வியாக்யானம்—ருத்தம் - கிஞ்சித் - சிறப்புற்ற எதையாவது, க்ஷுல்லகம் - அற்பமானதையாவது, ஜலம் ஏவ வா - ஜலத்தையேயாவது, ஸமாதாய - எடுத்து, யஃ - எவன், நியமேந - நியதமாய், தத்தே - (சிவன்பொருட்டு) கொடுக்கின்றானோ, அஸௌ - இச்சிவபெருமான், தஸ்மை - அவன் பொருட்டு, ஜகத்ரயம் - மூவுலகத்தையும், தத்தே - அளிக்கின்றார்.

பொழிப்புரை — சிறப்புற்றதா யெதையாவது யல்லது அற்பமானதையாவது அல்லது ஜலத்தையாவது எடுத்து எவன் நியதமாய்ச்சிவபெருமானிடம் சமர்ப்பிக்கின்றானோ. அவனுக்கு அவ்விறைவன் மூவுலகையும் அளித்தருளுகின்றார்.

திருமந்திரம்.

புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ண லாரதுகண் டருள்புரியா நிற்கும்
எண்ணிலி பாவிக ளெம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாம னழுவுகின் றாரே.

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿 𑌮𑌹𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌃 ॥ (௨௨)

தத்ராப்யஶக்தோநியதாந் நமஸ்காரப்ப்ரதக்ஷிணம்
யஃகரோதிமஹேஶஸ்ய தஸ்மைதுஷ்டோபவேச்சிவ:

வியாக்யானம்—*தத்ர அபி-அதிற்கூட, அஶக்த: - சக்தியற்றவனாகிய, ய:-எவன், நியதாத்-நியமமாக, மஹேசஸ்ய-மகேச்சுரனுக்கு, நமஸ்காரம்-கீழ் விழுந்து வணங்குதலையும், ப்ரதக்ஷிணம்-சுற்றிவருதலையும், கரோதி - செய்கின்றானோ, தஸ்மை - அவனிடம், சிவ:-சிவபெருமான், துஷ்ட:-திருப்தியுடையவராக, பவேத் - ஆவார்.*

பொழிப்புரை—*அதனில் கூட சக்தியிராது எவன் சிவபெருமானுக்கு நியமமாய்ப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைச் செய்கின்றானோ அவனிடம் அவ்விறைவன் திருப்தியுள்ளவராகின்றார்.*

ஶ்லோகம்.

𑌪𑍍𑌰𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌸𑍍𑌵𑌶𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌮𑍍 ।
𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌸𑌮𑍁𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑍀𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥ (௨௩)

ப்ரதக்ஷிணாஸ்வஶக்தோபி யஸ்வாந்தேசிந்தயேச்சிவம்
கச்சந்ஸமுபவிஷ்டோவா தஸ்யாபீஷ்டம்ப்ரயச்சதி

வியாக்யானம்—*ப்ரதக்ஷிணாஸு-ப்ரதக்ஷிணங்களில், அபி-கூட, அசக்த:-சக்தியற்றவனான, ய:-எவன், கச்சந்-நடந்து கொண்டேயாவது, ஸமுபவிஷ்டோ வா-உட்கார்ந்துகொண்டேயாவது, சிவம்-சிவனை, ஸ்வாந்தே-மனதினில், சிந்தயேத்-சிந்திப்பானோ, தஸ்ய-அவனுக்குச் (சிவன்), அபீஷ்டம் - விரும்பிய பொருளை, ப்ரயச்சதி-அளித்தருளுகின்றார்.*

பொழிப்புரை—*ப்ரதக்ஷிணங்களிற் கூடச் சத்தியற்ற எவன் நடந்துகொண்டேயாவது உட்கார்ந்துகொண்டேயாவது சிவனை மனதினில் சிந்திப்பானேயாகில் சிவ பெருமான் அவனுக்குக் கோரும் பொருளைக் கொடுத்தருளுகின்றார்.*

திருக்கருவையந்தாதி.

இருக்கினு நிற்கும் போது மிரவுகண் டுயிலும் போதும்
பொருக்கென நடக்கும்போதும் பொருந்தியூண் டுய்க்கும்போதும்

முருக்கிதழ் கனிவா யாரை முயங்கிநெஞ் சழியும் போதும்
திருக்களா வுடைய நம்பா சிந்தையுன் பால தாமே.

என்றதானுங் காண்க.

ஶ்லோகம்.

ஸம்த நம்பில்வகாஷ்டஸ்ய புஷ்பாணிவநஜாந்யபி ।
பலாநிவநஜாந்யேவ யஸ்யப்ரீதிகராணிவை ॥ (உ௬)

சந்தநம்பில்வகாஷ்டஸ்ய புஷ்பாணிவநஜாந்யபி
பலாநிவநஜாந்யேவ யஸ்யப்ரீதிகராணிவை

வியாக்யானம்—யஸ்ய-எவருக்கு, பில்வகாஷ்டஸ்ய சந்தனம்-வில்வக்கட்டையின் சந்தனமும், வநஜாநி - கானகத்திற் றோன்றிய, புஷ்பாணி - புஷ்பங்களும், அபி - மலர்களும், வநஜாநி - காட்டிலுள்ள, பலாநி ஏவ - பழங்களுமே, ப்ரீதிக ராணிவை - திருப்தியையுண்டு பண்ணுவனவோ.

பொழிப்புரை—எவனுக்கு வில்வக்கட்டையின் சந்தனமும்கானகத்திற்றோன்றிய மலர்களும் கானகப் பழங்களுமே திருப்தியையுண்டு பண்ணுவனவோ. இங்குக் கானகத்திற்றோன்றிய பழங்களென்றது விளா, நெல்லி, நாவல், இலந்தை முதலிய சிவநிவேதனத்திற்குரிய கனிகள் என்றறிக.

ஶ்லோகம்.

துஷ்கரம் தஸ்யஸேவாயாம் கிமஸ்திபுவநத்ரயே ।
வந்யேஷு யாத்ருஶீப்ரீதி வர்த்ததேபரமேஶிது: ॥ (உ௭)

துஷ்கரந்தஸ்யஸேவாயாம் கிமஸ்திபுவநத்ரயே
வந்யேஷுயாத்ருஶீப்ரீதிர் வர்ததேபரமேஶிது:

வியாக்யானம்—தஸ்ய - அச் சிவபெருமானது, ஸேவாயாம் - பூசையில், துஷ்கரம் - செய்யக்கூடாதது, புவனத்ரயே - மூவுலகிலும், கிம் அஸ்தி - யாது உளது, பரமேஶிது: - சிவபெருமானுக்கு, வந்யேஷு - கானகத்திலுள்ள பூஜோபகரணங்களில், யாத்ருசீ - எங்ஙனம், ப்ரீதி: - பிரியமானது. வர்த்ததே - உளதோ.

பொழிப்புரை—அச் சிவபெருமானது பூஜாவிஷயத்தில் சாத்தியமல்லாதது, மூவுலகிலும் யாதுளது; சிவபெருமானுக்குக் கானகத்திலுள்ள பூஜோபகரணங்களில் எங்ஙனம் பிரீதியுளதோ.

ஶ்லோகம்.

உத்தமேஷ்வபி நாஸ்த்யேவ க்ராமஜேஷ்வபி தாத்ருஶீ।
தந்த்யக்த்வா தாத்ருஶம் தேவம் யஸ்ஸேவேதாந்யதேவதாம்॥ (உ௬)

உத்தமேஷ்வபிநாஸ்த்யேவ க்ராமஜேஷ்வபிதாத்ருஶீ
தந்த்யக்த்வாதாத்ருஶந்தேவம் யஸ்ஸேவேதாந்யதேவதாம்

வியாக்யானம்—க்ராமஜேஷு - கிராமங்களிற் றோன்றிய, உத்தமேஷு அபி - சிறந்தவைகளான (பூ கனி முதலியவைகளிலும், தாத்ருஶீ - அங்ஙனம் (பிரீதியானது), நாஸ்தியேவ - இல்லவேயில்லை, தாத்ருஶம்-அங்ஙனம் அற்ப சமர்ப்பணத்தினலேயே அபாரமானப் பிரீதியுடையோனாகிய, தம் தேவம் - அத்தேவனை, த்யக்த்வா - விடுத்து, ய: - எவன், அந்யதேவதாம் - இதர தேவதையை, ஸேவேத - சேவிப்பவனோ.

பொழிப்புரை—கிராமங்களிற் றோன்றிய சிறந்த பூ கனிகளிலும் அவ்வளவு பிரீதி யில்லவே யில்லை. அங்ஙனம் அபாரகருணாநிதியான அத்தேவனை விடுத்து எவன் இதரதேவதையை உபாசிக்கின்றானோ.

ஶ்லோகம்.

ஸஹி பாகீரதீந்த்யக்த்வா காங்க்ஷதே ம்ருகத்ருஷ்ணிகாம்।
கிந்து யஸ்யாஸ்தி துரிதம் கோடிஜந்மஸு ஸஞ்சிதம்॥ (உ௭)

ஸஹிபாகீரதீந்த்யக்த்வா காங்க்ஷதேம்ருகத்ருஷ்ணிகாம்
கிந்துயஸ்யாஸ்திதுரிதம் கோடிஜந்மஸுஸஞ்சிதம்

வியாக்யானம்—ஸ: - அவன், பாகீரதீம் - கங்காநதியை, த்யக்த்வா - விடுத்து, ம்ருகதிருஷ்ணிகாம் - கானனீரை, காங்க்ஷதே ஹி - விரும்புகின்றானன்றோ, கிம் து - மற்றோவெனின், யஸ்ய - எவனுக்கு, கோடிஜந்மஸு ஸஞ்சிதம் - அநேகப் பிறப்புகளிற்சம்பாதிக்கப்பட்ட, துரிதம் - பாவமானது, அஸ்தி - உளதோ.

பொழிப்புரை—அவன் கங்காநதியை விடுத்துக் கானனீரை விரும்புகின்றவ னன்றோ மற்றோவெனின் எவனுக்கு அநேகப்பிறப்புகளில் சம்பாதிக்கப்பட்ட பாவமுளதோ.

நட்பம்—அற்ப பூஜையாலேயே மிக்க கருணை கூரும் சிவபெருமானை விடுத்து வேறு தெய்வத்தை யுபாஸித்தல் கங்காநதியை விடுத்துக் கானனீரை விரும்புதலுக் கொப்பாகும்.

இத்தகையரையே, உமாபதிசிவம்.

நெற்குத்துண்ணு தமிகுத்திக் கைவருந்திக் கறவை நிற்க, மல டுகறந் துளந்தளர்ந்து குளிர்பூஞ்சோலை வழியிருக்கக் குழியில்வி ழுந் தளறுபாய்ந்து, விலைதருமென் கரும்பிருக்க விரும்பைமென்று விளக்கிருக்க மின்மினித் தீக்காய்ந்து நொந்தார்.— எனத் திரு வாய்மலர்ந் தருளினர்.

ஸ்லோகம்.

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌰𑍍𑌥𑍋𑌮𑍋𑌹𑌾𑌨𑍍𑌧𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌨𑌕𑌾𑌲𑌨𑌿𑌯𑌮𑍋𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌦𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌲𑌸𑍍𑌯𑌚 ॥ (௨௮)

தஸ்யப்ரகாஶதேநாயம் த்வர்தோமோஹாந்தசேதஸ:
நகாலநியமோயத்ர நதேஶஸ்யஸ்தலஸ்யச

ஸ்லோகம்.

𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂𑌰𑌮𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍇𑌨𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍌 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ (௨௯)

யத்ராஸ்யசித்தம்ரமதே தத்ரத்யாநேநகேவலம்
ஸ்வாத்மத்வேநஶிவஸ்யாஸௌ ஶிவஸாயுஜ்யமாப்நுயாத்

வியாக்யானம்—தஸ்ய மோஹாந்த சேதஸ: - அந்த அஞ்ஞா ன விருளால் மூடப்பட்ட மனதுடையவனுக்கு, அயம் - இந்த, அர்த்த: - தத்துவமானது, ந ப்ரகாஶதே - விளங்குகிறதில்லை. யத்ர எவ்விறைவனது விஷயமாக, காலநியம் - காலநியமும் (இக்காலமே யிவருக்குரியது) என்பதும், ந - இல்லையோ, தேசஸ்ய - தேசத்தி னுடையதும், ஸ்தலஸ்ய ச - இருக்கும் ஸ்தாநத்தினுடையதுமான, நியமமும், ந - இல்லையோ, அஸ்ய-இவனது, சித்தம் - மனமானது, யத்ர-எவ்விடத்தில் எக்காலத்தில், ரமதே-உருசிக்கின்றதோ, தத்ர- அத்தேச காலங்களில், சிவஸ்ய - சிவனை, ஸ்வாத்மத்வேந - தானுக கேவலம், த்யாநேந - தியானத்தினுலேயே, அஸௌ - இங்ஙனம் தியானிக்கும் மனிதன், சிவஸாயுஜ்யம் - சிவஸாயுஜ்ஜிய முத்தியை, ஆப்நுயாத் - அடைவான்

பொழிப்புரை—அஞ்ஞான இருளால் மூடப்பட்ட மனதுடைய வனுக்கு இத்தத்துவமானது விளங்குகின்றதில்லை எவ்விறைவனது விஷயமாய்க் காலதேச விருப்பிடங்களின் நியமமில்லையோ இவ னது மனமானது எத்தேச காலங்களில் உருசிக்கின்றதோ அத்தேச

காலங்களில் சிவனைத் தானாகவே தியானிப்பதினாலேயே இங்ஙனம் தியானிப்பவன் சிவஸாயுச்சியத்தை யடைகின்றான்.

நுட்பம்—ஈண்டுச் சிவனைத் தானாகவென்றதனால் சிவோகம் பாவனை விதிக்கப்பட்டதறிக அற்றேல் சருவஞ்ஞனான சிவபெருமானைத் தானாகப் பாவித்த லெவ்வுமோ வெனின் சிவோகம் பாவனை யளவிலடங்கா மஹிமையுடையதாதலின் குற்றமின்றென்க.

சிவோகம் பாவனையாவது கருடோகம் பாவனை போலும், கருடோகம்பாவனை யாவது மாந்திரிகன் ஆதிதைவிக கருடனை நாடோறும் பயின்றுவந்த பயிற்சி விசேடத்தால் அம்மந்திர ரூபமே தானாக அநந்யபாவனை செய்து தன்னறிவு அதன் வயத்ததாம்படி உறைத்துநிற்றல். அவ்வாறு நின்று அம் மந்திரக்கண் கொண்டு பார்ப்பவே அஃது அவ்விட வேகத்தைமாற்றுதல் ஒரு தலையாகலின் அப்பாவனை ஈண்டைக் குவமையாயிற்று. (இது திராவிடமகா பாஷ்யத்திற் கண்டது.)

தரிசனோபநிடதம்.

பிரமாணம்—ஊர்த்வரேதம்விரூபாக்ஷம் விஶ்வரூபம்மஹேஶ்வரம் । ஸோஹமித்யாதரேணைவ த்யாயேத்யோகீஶ்வரேஶ்வரம் ॥

ஊர்த்வரேதம்விரூபாக்ஷம் விஶ்வரூபம்மஹேஶ்வரம்
ஸோஹமித்யாதரேணைவ த்யாயேத்யோகீஶ்வரேஶ்வரம்

மேனோக்கிய ரேதசுவுடையவனும் நெற்றிக்கண்ணனும் விச்வரூபனும் யோகீச்சுரர்களால் சேவிக்கப் படுகிறவனும் ஆகிய சிவபெருமானை அவனே யானென்று ஆதரவுடன் தியானிக்கவேண்டும்.

உருத்திர இருதய உபநிடதம்.

அதிஷ்டானம்ஸமஸ்தஸ்ய ஜகதஸ்ஸத்யசித்கநம் ।
அஹமஸ்மீதிநிஶ்சித்ய வீதஶோகோபவேந்முநி: ॥

அதிஷ்டாநம்ஸமஸ்தஸ்ய ஜகதஸ்ஸத்யசித்கநம்
அஹமஸ்மீதிநிஶ்சித்ய வீதஶோகோபவேந்முநி:

எல்லா ஜகத்திற்கும் ஆதாரமாயும் மெய்ஞ்ஞான வடிவனும் ஆகிய இறைவன்யானே யாகிறேனென்று மௌனியாய்த் தியானிப்பவன் சோகத்தைத் தாண்டுகின்றான்

அமிருத பிந்தூபநிடதம்.

[illegible]
[illegible]

தமேதேவம்நிஷ்களம்ப்ரஹ்ம நிர்விகல்பம்நிரஞ்ஜநம்
தத்ப்ரஹ்மாஹமிதிஜ்ஞாத்வா ப்ரஹ்மஸம்பத்யதேத்ருவம்

நிஷ்களமும், நிருவிகல்பமும், நிரஞ்சனமுமானபிரமம் அஃதே. அப்பிரமமாஞ்சிவனே யான் என்று அறிந்து சிவனை யடைகின்றான்.

தேஜோபிந்தூபநிடதம்.

[illegible]
[illegible]

ஸர்வவ்யாபாரமுத்ஸ்ருஜ்ய அஹம்ப்ரஹ்மேதிபாவய
அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மிமந்த்ரோயம் ஜ்ஞாநாநந்தம்ப்ரயச்சதி

எல்லா வியாபாரத்தையும் விடுத்து யானே சிவனென்று பாவனை செய்க, யானே சிவனெனும் இம்மந்திரம் ஞானாநந்தத்தை யளித்தருளும்.

திரிசிகிப்பிராம்மணோபநிடதம்.

[illegible]
[illegible]

அஹமேவபரப்ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மாஹமிதிஸம்ஸ்திதி:
ஸமாதிஸ்ஸதுவிஜ்ஞேய:

யானே பரனை சிவன் சிவனே யான் என்ற பாவனையே ஸமாதியென்றறியத் தக்கது.

தக்ஷிணாமூர்த்தி யுபநிடதம்.

[illegible]

ஸோஹமிதியாவதாஸ்திதிஸ்ஸாநிஷ்டாபவதி

அவனே யான் என்றிருக்கும் வரையில் நிஷ்டையாகும்.

கந்தோபநிடதம்.

[illegible]

த்யஜேதஜ்ஞாநநிர்மால்யம் ஸோஹம்பாவேநபூஜயேத்

அஞ்ஞானத்தைத் தொலைக்கவேண்டும் (சோஹம் பாவனை) அவனே யானென்ற பாவனையால் பூஜிக்கவேண்டும்.

சாண்டில்லியோபநிடதம்.

உபாஸ்தேஸோஹமிதிஸப்ரஹ்மவித்பவதி ||

உபாஸ்தேஸோஹமிதிஸப்ரஹ்மவித்பவதி

அவனே யானென்று உபாஸிப்பவன் சிவஞானியாகின்றான்.

பைங்களோபநிடதம்.

அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மீத்ய நுஸந்தாநங்குர்யாத் ||

அஹம்ப்ரஹ்மாஸ்மீத்ய நுஸந்தாநம்குர்யாத்

யானே சிவனாகின்றேனென்று அநுசந்தானம் செய்ய வேண்டும்.

மஹோபநிடதம்.

ப்ரஹ்மைவாஹமிதிஜ்ஞாத்வாவீதஸோகோபவேந்முநி: ||

ப்ரஹ்மைவாஹமிதிஜ்ஞாத்வாவீதஸோகோபவேந்முநி:

சிவனே யானென்றறிந்த முனிவன் துக்கத்தைத் தாண்டுகின்றான்.

அந்நபூர்ணோபநிடதம்.

தத்வித்யாவிஷயம்ப்ரஹ்ம ஸத்யஜ்ஞாநஸுகாத்வயம் |

ஏகம்ப்ரஹ்மாஹமஸ்மீதி க்ருதக்ருத்யோபவேந்முநி: ||

தத்வித்யாவிஷயம்ப்ரஹ்ம ஸத்யஜ்ஞாநஸுகாத்வயம்

ஏகம்ப்ரஹ்மாஹமஸ்மீதி க்ருதக்ருத்யோபவேந்முநி:

வித்தைக்கு விஷயமானவனும் உண்மையறிவானந்தனும் அத்துவயனும் ஏகனுமான (பிரமமே) சிவனே யானென்று கிருதகிருத்தியனாகின்றான்.

துரீயாதீதாவதூதோபநிடதம்.

அஹம்ப்ரஹ்மேதிவிஜ்ஞாநாத் கல்பகோடிஸதார்ஜிதம் |

ஸஞ்சிதம்விலயம்யாதி ||

அஹம்ப்ரஹ்மேதிவிஜ்ஞாநாத் கல்பகோடிஸதார்ஜிதம்

ஸஞ்சிதம்விலயம்யாதி

யானே சிவன் என்ற தியானத்தால் அநேக கற்பங்களிற் சம்பாதிக்கப்பட்டுள்ள கருமங்கள் தொலைகின்றன என்பதாதியுபநிடதங்களாலும்,

ஸர்வஞானோத்தரவாகமம்.

𑌯𑌶𑍍𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌅𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂𑌭𑌾𑌵𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑌦𑌾 ॥

யஶ்ஶிவஸ்ஸோஹமேவேதி அத்வயம்பாவயேத்ஸதா

யாதொரு சிவன் யானே யென்று ஐக்கியபாவனை செய்க.

தேவிகாலோத்தரம்.

𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵𑌪𑌰𑌂𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑍋𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 ॥

அஹமேவபரம்ப்ரஹ்ம ஜகந்நாதோமஹேஶ்வர:
இதிஸ்யாந்நிஶ்சிதோமுக்த:

ஜகந்நாதனும்பரப்பிரும்மமுமான மஹேச்சுரன் யானேஎன்று நிச்சயிப்பவன் முக்தனாகின்றான்.

இங்ஙனமே சதுர்வேத தாத்பர்ய ஸங்கிரகமூலமாம் ச்ருதி ஸூக்திரத்நமாலையில், ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவைப் பரமென்று வேதம் பிரதிபாதித்ததற்குக் காரணம் கூறியவிடம்.

சதுர்வேததாற்பர்ய ஸங்கிரக ச்ருதிசூக்திரத்நமாலை.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍌 𑌪𑌰𑌮𑌂𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃
𑌪𑌰𑌂𑌚 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌨𑌾𑌭𑌃 । 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌨𑍈𑌕𑌭𑌜𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵
𑌦𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌯𑌥𑌾 𑌗𑌰𑍁𑌡𑌭𑌾𑌵𑌨𑌯𑌾 𑌗𑌰𑍁𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍 ॥

ப்ரஹ்மோச்யதேபரமஸௌ பரமஞ்சதத்வம் ஜ்யோதி:
பரஞ்சபரமேஶ்வர பத்மநாப: - த்வத்பாவனைகபஜநாத்த்வ
தநந்யபாவாந்மந்த்ரீயதாகருட பாவநயாகருத்மாந்

ஓ பரமேசுவரனே, கருடமந்திர உபாஸகன் கருடபாவனையால் எங்ஙனம் கருடத்தன்மை பெறுகின்றானோ அதுபோல உம்மிலும் அந்நியன் என்ற பாவனையைவிட்டு உம்மோடு ஐக்கியபாவனையை ஏகாக்கிரமாய்ச் செய்ததனால் இப்பதுமநாபனென திருமால் பரப்பிரும்மமென்றும் பரமதத்துவமென்றும் பரஞ்சோதி யென்றும் கூறப்படுகின்றார் என்று சிவோகம்பாவனைமஹிமையாலேயே மஹாவிஷ்ணுவை வேதமானது பரம் என்றும் சோதியென்றும் வழங்குகின்றது என்பதாதிப் பிரமாணங்களாலும்,

திருவாசகம்.

சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க.

எனும் திராவிட வேதத்தானும்,

திருமந்திரம்.

கருட னுருவங் கருது மளவிற்
பருவிடந் தீர்ந்து பயங்கெடு மாபோற்
குருவி னுருவங் குறித்தவப் போதே
திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே.

எனும் திருமந்திர மாலையானும்,

சிவஞானசித்தியார்.

கண்டவிவை யல்லேனா னென்றகன்று காணாக்
கழிபரமு நானல்லே னெனக்கருதிக் கசிந்து
தொண்டினொடு முளத்தவன்றா னின்றகலப் பாலே
சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன்வே றின்றி
விண்டகலு மலங்களெல்லாங் கருடதியா னத்தின்
விடமொழியு மதுபோல விமலதையு மடையும்
பண்டைமறை களுமதுநா னானே னென்று
பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே.

எனுந் திராவிடோபநிடதத்தானுங் காண்க.

ஶ்லோகம்.

அதிஸ்வல்ப தராயுஶ்ரீர் பூதேஶாம்ஶாதிபோபிய:
ஸ தூராஜாஹமஸ்மீதிவாதிநம் ஹந்திஸாந்வயம் ॥ (௩௦)

அதிஸ்வல்பதராயுஶ்ரீர்பூதேஶாம்ஶாதிபோபிய:
ஸதுராஜாஹமஸ்மீதிவாதிநம்ஹந்திஸாந்வயம்

வியாக்யானம்—பூதேஶாம்ஶாதிபோபி - மனிதனுக்கு அதிபனாயுள்ளவனும், அதிஸ்வல்ப்பதராயுஶ்ரீ: - மிக்க வற்பமானவாயுளையும் செல்வத்தையு முடையோனுமாய், ய: - யாதொருவனுளனோ, ஸ: து - அவனோவெனின், அஹம் - யான், ராஜா அஸ்மீ இதி - அரசனாகின்றேனென்று, வாதினம் - சொல்லுகின்றவனை, ஸாந்வயம் - அவனுடைய வினத்தோடுகூட, ஹந்தி - கொல்லுகின்றான்.

பொழிப்புரை—மனிதருக்கே யதிபனாயும் மிக்க வற்பவாயுளையும் செல்வத்தையும் உடையோனா யெவனுளனோ? அவன் யானே அரசன் என்று கூறுவோனை அவனினத்தோடுகூடவதைக்கின்றான்.

ஶ்லோகம்.

கர்த்தாபிஸர்வலோகாநா மக்ஷயைஶ்வர்யவாநபி ।
ஶிவஶ்ஶிவோஹமஸ்மீதி வாதிநம்யஞ்சகஞ்சந ॥ (௫௧)

கர்த்தாபிஸர்வலோகாநா மக்ஷயைஶ்வர்யவாநபி
ஶிவஶ்ஶிவோஹமஸ்மீதி வாதிநம்யஞ்சகஞ்சந

ஶ்லோகம்.

ஆத்மநாஸஹ தாதாத்ம்ய பாகிநம்குருதேப்ருஶம் ।
தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாணாம் பாரம்யாஸ்யதயேநவை ॥ (௫௨)

ஆத்மநாஸஹதாதாத்ம்ய பாகிநம்குருதேப்ருஶம்
தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாணாம் பாரம்யாஸ்யதயேநவை

வியாகயானம்—ஸர்வலோகாநாம் - எல்லா வுலகங்களுக்கும், கர்த்தா அபி - படைப்போனாயினும், அக்ஷயைசுவர்யவாநபி - குன்றாத வைசுவர்யத்தை யுடையவனாயினும், சிவ: - சிவபெருமான், சிவோஹம அஸ்மி இதி - சிவனேயாகின்றே னென்று, வாதிநம் - கூறுவோனை, யஞ்சகஞ்சந - எவனையும், ஆத்மநாஸஹ - தன்னோடுகூட, ப்ருஶம் - நன்றாய், தாதாத்ம்ய பாகிநம் - தாதான்மியத்தை யடைவோனாக, குருதே - செய்கின்றான், யேநவை - எதனாலேயே, தர்மார்த்த காமமோக்ஷாணாம் - அறம்பொருளின்ப வீடுகளின், பாரம் - கரையை, யாஸ்யத - அடைவீர்களோ.

பொழிப்புரை—எல்லா வுலகங்களையும் படைப்போனாயினும் சிவபெருமான் சிவோஹம் என்று கூறுவோனை எப்பனிதனையும் தன்னோடு நன்கைக்கியப் படுத்திக் கொள்ளுகின்றார் அறம்பொருளின்ப வீடுகளின் கரையை எதனாலேயோ யடைவீர்களோ.

இங்கு தாதான்மியம் என்றது சாயுச்சிய முத்தியென் றறிக. இம்முத்தியே பரமுத்தி யென்றும் கூறப்படுகிறார்.

ஶ்லோகம்.

முநயஸ்தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி வ்ரதம்பாஶுபதாபிதம் ।

முநயஸ்தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி வ்ரதம்பாசுபதாபிதம்

வியாக்யானம்—முநய: - ஓ முனிவர்களே, பாசுபதாபிதம் - பாசுபதம் எனறு பெயர்பெற்ற, தத் - அந்த, வ்ரதம் - விரதத்தை, ப்ரவக்ஷ்யாமி - உரைக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை—ஓ முனிவர்களே, பாசுபதமென்று வழங்கு மவ் விரதத்தை யுரைக்கின்றேன்.

பிரமாணம்—இனிப் பாசுபத விரதமானது யாதெனின்,

𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌜𑌲
𑌮𑌿𑌤𑌿𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍇𑌤𑌿𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌹𑌵𑌾 𑌇𑌦𑌂
𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌮𑌨 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍂𑌂𑌷𑌿𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑌿 । 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾
𑌭𑌸𑍍𑌮𑌗𑍃𑌹𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾, 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌵𑍍𑌰𑌤
𑌮𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍁𑌪𑌾𑌶𑌵𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌯

வ்ரதமேதத்பாசுபதம் அக்நிரிதிபஸ்ம வாயுரிதிபஸ்ம ஜல மிதிபஸ்ம ஸ்தலமிதிபஸ்ம வ்யோமேதிபஸ்ம ஸர்வம்வா இதம் பஸ்ம மநஇத்யேதாநி சக்ஷூம்ஷிபஸ்மாநி - அக்நிரித்யாதிநா பஸ்மக்ருஹீத்வா, விம்ருஜ்யாங்காநிஸம்ஸ்ப்ருசேத் தஸ்மாத் வ்ரதமேதத்பாசுபதம் பசுபாசவிமோக்ஷாய என்றுகூறி ய அதருவசிரோபநிடதாதி வாக்கியங்களாலும்,

சூதஸம்கிதை.

𑌪𑍁𑌨𑌸𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍁𑌙𑍍𑌗𑌵𑌾𑌃 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌦𑌰𑍇𑌣 𑌚 ॥

புநஸ்ஸாக்ஷாச்சிவஜ்ஞாந ஸித்யர்த்தம்முநிபுங்கவா:
அக்நிஹோத்ரஸமுத்பந்நம் பஸ்மாதாயாதரேணச

என்பதாதி வாக்கியங்களாலும் பிரதி பாதிக்கப்பட்டுள தறிக.

நுட்பம்—பாசுபதம், பிரதம், சிரோவிரதம், அத்தியாசிரமம், சாம்பவம், ஐசுவரம் என்பன பாசுபத விரதத்திற்குப் பெயராகச் சூதசங்கிதையிலே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் பசுமம், ஐசுவரியம், ஐசுவரம் என்பனவும் (பாதாதி கேசாந்தம் அக்கினி முதலிய மந்திரங்கொண்டு தரிக்கப்படும்) விபூதி விரதமாகிய பாசுபதவிரதத்துக்குப் பெயராமென்க. இந்த விபூதி விரதானுஷ்டான வாயிலாக உபாசகரோ நராகிய சிவபெருமான் தியானிக்கப்படுங்கால் இந்த யோகம் பாசுபத யோகமெனப் படுமென்க.

ஸ்லோகம்.

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍁𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌂𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌭𑍂𑌤𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌃 ॥ (௫௫)

க்ருத்வா துவிரஜாந்தீக்ஷாம் பூதிருத்ராக்ஷதாரிண:

[illegible] |
[illegible] || (௫௪)

ஜபந்தோவேதஸாராக்யம் ஶம்போர்நாமஸஹஸ்ரகம்
ஸந்த்யஜ்யதேநமர்த்யத்வம் தைவீந்தநுமவாப்ஸ்யத

வியாக்யானம்—விரஜாம்தீக்ஷாம் - விரசாதீக்கையை, க்ருத்வா-செய்து, பூதிருத்ராக்ஷதாரிணः - விபூதி ருத்திராக்கங்களைத் தரித்தவர்களாய், வேதஸாராக்யம் - வேதஸாரமென்று பெயர் பெற்ற, ஶம்போः நாமஸஹஸ்ரகம் - சிவஸஹஸ்ர நாமத்தை, ஜபந்தோ - ஜபித்தவர்களாய்க் கொண்டு (இருங்கள்), தேந-அதனால், மர்த்யத்வம் - மனிதத்தன்மையை, ஸந்த்யஜ்ய - துலைத்து, தைவீம் தநும் - தெய்வத்தன்மை பெற்ற தேகத்தை, அவாப்ஸ்யத - அடைவீர்கள்.

பொழிப்புரை—விரசாதீக்கையைச் செய்து விபூதி ருத்திராக்கங்களை யணிந்தவர்களாய் வேதஸாரமென்ற சிவஸஹஸ்ர நாமத்தைச் செபம் செய்துகொண் டிருங்கள். அதனால் மனிதத் தன்மையைத் துலைத்துச் சிவனருள் பாலிக்க யோக்கியமான தேகத்தைப் பெறுவீர்கள்.

நுட்பம்—இங்கு மனிதத்தன்மையைத் துலைத்து என்றதனால் மனதின் அழுக்கைத் துலைத்து என்றும் தெய்வத் தன்மைபெற்ற என்றதனால் சிவனருள் பாலிக்க யோக்கியமான என்றும் கொள்க.

ஶ்லோகம்.

[illegible] |
[illegible] || (௫௫)

ததःப்ரஸந்நோபகவாந் ஶங்கரோலோகஶங்கரः
பவதாந்த்ருஶ்யதாமேத்ய கைவல்யம்வःப்ரதாஸ்யதி

வியாக்யானம்—ததः - பின்னர், லோகசங்கரः - உலகெல்லாவற்றிற்கும் சுகமளிப்போனை, பகவான் - பகவனை, சங்கரः - சிவபெருமான், பவதாம் - உங்களுக்கு, த்ருச்யதாம் - காணப்படுந் தன்மையை, ஏத்ய - பெற்று, (பிரஸந்நராய்த் தோன்றி) கைவல்யம் - முக்தியை, வः - உங்களுக்கு, ப்ரதாஸ்யதி - அளித்தருளுவார்.

பொழிப்புரை—பின்னர் உலகமனைத்தினுக்கும் சுகமளிப்போனை பகவானாகிய சிவபெருமான் உங்கள் முன்னிலையில் பிரஸந்நராயாவிர்ப்பவித்துக் கைவல்ய மெனும் முக்தியை யுங்களுக் களித்தருளுவார்.

ஶ்லோகம்.

ராமாயதண்டகாரண்யே யத்ப்ராதாத்கும்பஸம்பவ:
தத்ஸர்வம்வ:ப்ரவக்ஷ்யாமி ஶ்ருணுத்வம்பக்தியோகிந: (௩௬)

ராமாயதண்டகாரண்யே யத்ப்ராதாத்கும்பஸம்பவ:
தத்ஸர்வம்வ:ப்ரவக்ஷ்யாமி ஶ்ருணுத்வம்பக்தியோகிந:

வியாக்யானம்—தண்டகாரண்யே - தண்டகாரண்யத்தில், கும்பஸம்பவ: - குடபவமுனிவராகிய அகத்தியர், ராமாய-ராமன்பொருட்டு, யத் - யாதொன்றை, ப்ராதாத் - உபதேசம் புரிந்தாரோ, தத்ஸர்வம் - அதெல்லாவற்றையும், வ: - உங்களுக்கு, ப்ரவக்ஷ்யாமி - கூறுகின்றேன், பக்தியோகிந: - பக்தியுடையவர்களாய், ஶ்ருணுத்வம் - கேளுங்கள்.

பொழிப்புரை — தண்டகாரண்யத்தில் அகத்தியமா முனிவர் ராமன் பொருட்டு எதை யுபதேசித்தனரோ, அவ்வெல்லாவற்றையு முங்களுக் குரைக்கின்றேன் நீங்கள் பக்தி யுடையோர்களா யிருந்து கேளுங்கள்.

பக்தியோகவத்தியாய முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்

இரண்டாவது

வைராக்கியயோக அத்தியாயம்.

ஶ்லோகங்கள்.

அகஸ்த்யா: ...ராமசந்த்ரஸ்ய ஸந்நிதிம் ।
கதம்வாவிரஜாதீக்ஷாம் காரயாமாஸராகவம் ॥ (௧)

கிமர்த்தமாகதோகஸ்த்யோ ராமசந்த்ரஸ்யஸந்நிதிம்
கதம்வாவிரஜாதீக்ஷாம் காரயாமாஸராகவம்

வியாக்யானம்—அகஸ்த்ய: - அகத்தியமா முனிவர், கிமர்த்தம் - எதற்காக, ராமசந்த்ரஸ்ய - இராமனது, ஸந்நிதிம் - எதிரில், ஆகத: - வந்தார், விரஜாம்தீக்ஷாம் - விரஜாதீக்ஷையை, ராகவம் - ராமனுக்கு, கதம்வா - எங்ஙனம், காரயமாஸ - செய்துவைத்தார்.

பொழிப்புரை—ருஷிகள் கேட்கின்றனர். அகத்தியமா முனிவர் எதற்காக ராமனிடம் வந்தார். விரசாதீக்ஷையை ராமனுக் கெவ்விதம் செய்து வைத்தார்.

ச்லோகம்.

𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ।
𑌰𑌾𑌵𑌣𑍇𑌨 𑌯𑌦𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌹𑍃𑌤𑌾 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾 ॥ (௨)

ததஃகிம்ப்ராப்தவான்ராமஃ பலந்தத்வக்துமர்ஹஸி
ராவணேநயதாஸீதா ஹ்ருதாஜநகாத்மஜா

ச்லோகம்.

𑌤𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌯𑍋𑌗𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌲𑌪𑌨𑍍𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍 ॥ (௩)

ததாவியோகதுஃகேந விலபந்ராகவஃ
நிர்நித்ரோநிரஹங்காரோ நிராஹாரோதிவாநிசம்

வியாக்யானம்—ததஃ - அதனால், ராமஃ - ராமன், கிம் பலம் - என்னபயனை, ப்ராப்தவாந் - அடைந்தான், தத் - அதை, வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, அர்ஹஸி - யோக்கியமாகின்றீர்கள். ஜநகாத்மஜா - ஜநகன் பெண்ணாகிய, ஸீதா - ஸீதையானவள், ராவணேந - ராவணனால், யதா - எப்பொழுது, ஹ்ருதா - அபகரிக்கப்பட்டாளோ.

ததா - அப்போது, வியோகதுஃகேந - பிரிவாற்றாமையா லுண்டாய துக்கத்தால், ராகவஃ - இராமர், திவாநிசம் - இரவும் பகலும். நிர்நித்ரஃ - நித்திரை யற்றவராயும், நிரகங்காரஃ - அகங்கார மற்றவராயும், நிராஹாரஃ - ஆகார மற்றவராயும், விலபந் - புலம்பிக்கொண்டும், ஆஸ - இருந்தார்.

பொழிப்புரை—அதனால் ராமன் என்ன பயனை யடைந்தான் அதைத் தாங்கள் சொல்லுவீர்களாக. ஜனகன் பெண்ணாகிய ஸீதையானவள் ராவணனால் எப்பொழுது அபகரிக்கப்பட்டாளோ.

அப்போது பிரிவாற்றாமையா லுண்டாய துக்கத்தால் ராமன் இரவும் பகலும் நித்திரையற்றும் அகங்காரமற்றும் ஆகாரமற்றவனாகவு மிருந்து புலம்பிக்கொண் டிருந்தார்.

இராமாயணம்.

சாயுந் தம்பி திருத்திய தண்டலிர்
தீயுமங்கலை நீர்கெழுஞ் செவ்விருக்

தாயு மாவி புழுங்க வழுங்குமால்
வாயு நெஞ்சும் புலர மயங்குவான்.

பிரிந்த வேதுகொல் பேரபி மானங்கொல்
தெரிந்த தில்லை திருமலர்க் கண்ணியைப்
பொருந்த வாயிரங் கற்பங்கள் போக்குவான்
இருந்து கண்டிலன் கங்குலி னீறரோ.

ஶ்லோகம்.

ஞொக்ஷமெஜ்ஜ்ஷுக்தத꞉ப்ராணாநு ஸாநுஜொரஹுநந்தந꞉ ।
லொவாமுஜ்ராவதிஜ்ஜ்ாத்வா தஸ்யஸந்நிதிமாமுகம ॥ (௪)

மோக்துமைச்சத்தத꞉ப்ராணாந் ஸாநுஜோரகுநந்தந꞉
லோபாமுத்ராபதிர்ஜ்ஞாத்வா தஸ்யஸந்நிதிமாகமத்

வியாக்யானம்—தத꞉ - பிறகு, ஸாநுஜ꞉- சகோதரனுடன்கூடிய, ரகுநந்தந꞉ - ராமன், ப்ராணாந் - பிராணங்களை, மோக்தும் - துறப்பதற்கு, ஐச்சத் - விரும்பினன், லோபாமுத்ராபதி꞉- அகத்தியமாமுனிவர், ஜ்ஞாத்வா - அறிந்து, தஸ்ய - அவ்விராமனது, ஸந்நிதிம் - சந்நிதியை (எதிரில்), ஆகமத் - அடைந்தார்.

பொழிப்புரை—பிறகு சகோதரனுடன் கூடிய ராமன் உயிர் துறக்க விரும்பினன். அகஸ்தியமாமுனிவ ரிதையறிந்து ராமனுக்கெதிரில் தோன்றினர்.

ஶ்லோகம்.

அதைநம்போயயாமாஸ ஸம்ஸாராஸாரதாம்முநி꞉ ।
கிம்விஷீதஸிராஜேந்த்ர காந்தாகஸ்யவிசார்யதாம் ॥ (௫)

அதைநம்போதயாமாஸ ஸம்ஸாராஸாரதாம்முநி꞉
கிம்விஷீதஸிராஜேந்த்ர காந்தாகஸ்யவிசார்யதாம்

வியாக்யானம்—அத - பின்னர், முநி꞉ - முனிவர், ராமம் - ராமனை (ராமனுக்கு), ஸம்ஸாரா ஸாரதாம் - ஸம்ஸாரம் துச்சமென்பதை, போதயாமாஸ - போதித்தார், ராஜேந்த்ர - ஓ அரசருள் சிறந்தவனை ராமா, கிம் - ஏன், விஷீதஸி - துக்கிக்கின்றனை, காந்தா- காதலி யென்கின்றனையே அவள், கஸ்ய - யாருக்கு, விசார்யதாம் - விசாரித்தறியத் தக்கது (என்றனர்) அகஸ்தியர்.

பொழிப்புரை—பிறகு, முனிவர் ராமனுக்குச்சம்ஸாரம் துச்சம் என்பதைப் போதனை செய்தார். அகத்தியர் கூறியதாவது அரச

ருள் சிறந்தவனை ஓ ராமனே மனைவி யென்கின்றனையே அவள் யாருக்கென்று விசாரித்தறியத் தக்கது.

நுட்பம்—இங்கு விசாரித்தறியத் தக்கது என்றதனால் ஞானி நிலையின் வழி விசார உருவமாய்ப் போதிக்கின்றார் என்பதறியக் கிடக்கிறது, ஈண்டு அநுபவம்இருவகையாம். அஞ்ஞானியின் அநுபவம் ஒன்று; மற்றொன்று ஞானியின் அநுபவம். பாசத்தால்கட்டுண்டவன் அஞ்ஞானி, பாசநீங்கிச் சிவஞானம் பெற்றவன் ஞானியாம். பாசபந்தமுள்ள வரையில் சீவத்துவமுளது. பாசமானது அஞ்ஞானம் ஆவிருதி மலம் மாயை ஸுப்தி மஹாமோஹம். அவித்தியை என்பதாதிச் சொற்களால் வழங்கப்படுவதாம். இம்மாயையின் வசப்பட்டு அல்லற்படுவோர்களே சீவர்களாம் பசுக்களென்றும் வழங்குவதுண்டு. இதற்குக்காரணம்,

ஜாபாலியுபநிடதம்.

பிரமாணம்—𑌕𑌥𑌂𑌜𑍀𑌵𑌾𑌃𑌪𑌶𑌵𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌂𑌤𑌤𑍍𑌪𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑌿𑌸
𑌹𑍋𑌵𑌾𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌤𑍃𑌣𑌾𑌶𑌿𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌹𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌪𑌰𑌪𑍍𑌰𑍇
𑌷𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁𑌨𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌹𑌾
𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌬𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃 𑌗𑌵𑌾𑌦𑌯𑌃𑌪𑌶𑌵𑌃 𑌯𑌥𑌾𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑌇𑌵
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌈𑌶𑌃𑌪𑌶𑍁𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥

கதம்ஜீவா:பசவஇதி கதந்தத்பதிரிதிஸதமுவாச யதாத்ருணசிநோ விவேகஹீநா: பரப்ரேஷ்யா: க்ருஷ்யாதிகர்மஸு நியுக்தா: ஸகலது:கஸஹாஸ்ஸ்வஸ்வாமிபத்யமாநா: கவாதய:பசவ: யதாதஸ்வாதாமிநஇவ ஸர்வஜ்ஞஈச:பசுபதி:

சீவர்களைப் பசுக்களென்றும் ஈச்சுரனை பசுபதியென்றும் ஏன் கூறப்படுகின்றது என்று வினவப்பதில் கூறியதாவது.எங்ஙனம் புற்களைப் புசிப்பனவும் விவேகமற்றனவும் பிறனால் ஏவப்படுகின்றனவும் சகிப்பனவும் தனது எஜமானனால் கட்டப்படுவனவுமாய்ப்பசுக்களுளவோ அவ்விதமே பசுக்களான சீவர்களாம் அவைகளின் எஜமானன்போல ஸர்வஞ்ஞனும் இறைவனுமாகிய பசுபதியாம், என்பதாதி மறைமொழிகளைக் கண்டறிக. இங்ஙனம் ஸம்ஸார பந்தத்தில் கிடந்துழலும் சீவர்களின் நிலையே(அநுபவமே)அஞ்ஞானிநிலையாம்.

ஞானிநிலையாவது ஈதெல்லாம் மாயாவிகாரம் துச்சமென்றொதுக்கித்தள்ளிப் பேரின்பமான சிவானந்தத்தைப் பெறுதற்குரிய

வுபதேசாதியை யோர் ஆசிரியரிட மிருந்து பெற்றுச் சிவபெருமானது உபாஸனையால் நிகழுவதான அவனது அருளால் ஞானத்தைப் பெற்றுச் சுகிக்கும் பெரியோர்களின் அனுபவம் அல்லது நிலையேயாம். இங்குச் சீதையைவிட்டுப் பிரிந்து துக்கித்துக் கொண்டிருக்கும் ராமனுக்கு ஞானிநிலையை யுபதேசித்துத் துக்கத்தை விலக்குவதற்காக, முனிவர் ஓ ராமனே நீ இங்ஙனம் துக்கித்தல் யுக்தமன்று. மனைவியை யிழந்தேன் என்கின்றனையே மனைவியாவது யார் எவனுக்கு அதைச் சற்று யோசித்துப்பார், அங்ஙன மாராய்ந்து பார்க்குங்கால் மனைவியென்பதும் கணவனென்பதும் சித்தியாது ஞானிக்குச் சகலமும் சிவமென்று தோன்றுமே யொழிய வேறு தோற்றாது ஆதலின் சகலத்தையும் ஸீதாதேவியாய்ப் பார்க்காமல் சற்று யோஜனை செய்துபார் என்பதாதி ஞானியின் நிலையா மனுபவத்தைக் கூறினர்.

ஶ்லோகம்.

𑌜𑌡𑌃 𑌕𑌿𑌂 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍇𑌪𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥ (௩௰)

ஜட꞉கிம்நவிஜாநாதி தேஹோயம்பாஞ்சபௌதிக꞉
நிர்லேப꞉பரிபூர்ணஶ்ச ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹ꞉

வியாச்யானம்—பாஞ்சபௌதிக꞉ - ஐம்பூதங்களின் னின்றுண்டாய, அயம் தேஹ꞉ - இச்சடலம் (தேகம்), ஜட꞉ - சடமென்று, நவிஜாநாதிகிம் - (நீ) யறியவில்லையா என்ன, நிர்லேப꞉-அஸங்கனும், பரிபூர்ண꞉ - வியாபகனும், ஸச்சிதானந்த விக்ரஹ꞉ - உண்மையறிவானந்த வடிவனுபாகிய,

பொழிப்புரை—பஞ்சபூதங்களி னின்றுந் தோன்றிய இச்சரீரம் சடமென்பதை நீ யறியாயாவென்ன, அசங்கனும் வியாபகனும் சச்சிதானந்தனுமாகிய,

ஶ்லோகம்.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌨𑍈𑌵 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨 𑌚 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌾𑌕𑍍 ।
ஆத்மாஸம்ஜாயதே நைவம்ரியதேநச து꞉கபாக்

வியாச்யானம்—ஆத்மா - ஆன்மா, நஸஞ்ஜாயதே ஏவ - உண்டாவதேயில்லை. நம்ரியதே - (மறுபடியும் இறப்பதுமில்லை) து꞉கபாக்சந - துக்கமுடையதுமில்லை.

பொழிப்புரை—ஆன்மா பிறப்பதுமில்லை இறப்பதுமில்லை துக்கியுமல்ல.

நுட்பம்—ஈண்டுக் கூறப்பட்ட ஆன்மாசீவான்மாவேயாம். இனி சீவான்மாவுக் கிங்குகூறப்பட்ட அசங்க பரிபூரண ஸச்சிதாநந்த உருவமும் துக்கமற்றிருத்த லென்பதும் எங்ஙனமொவ்வும் எனின் ஒவ்வாதென்பதே யுண்மையென்க. ஆயினும் இங்கு பாசபந்தம்பெற்று அல்லற்படுஞ் சீவர்களின் பசுத்துவ நிலையான அஞ்ஞானி நிலையைநோக்கிக் கூறப்பட்டதல்ல. பாசநீங்கிய முத்தான்மாக்களின் நிலையாகிய ஞானிநிலையை நோக்கியே கூறப்பட்டது. இங்கிஃதறியற்பாலது சீவன், சிவன், பாச மல்லது மாயை இவைகள் மூன்றும் அநாதியேயாம்.

பிரமாணம்— சூதஸம்கிதை.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌶𑌵𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌜𑌗𑌤𑌃𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌶𑍋𑌰𑌨𑍍𑌯𑌃𑌪𑌰𑌃𑌶𑌿𑌵𑌃 ॥
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍇𑌷𑌾 𑌮𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 ॥

ஆத்மாந:பஶவஸ்ஸர்வே ப்ரோக்தா அஜ்ஞாநிநஸ்ததா
விஶ்வஸ்யஜகத:கர்த்தா பஶோரந்ய:பர:ஶிவ:
அஜ்ஞாநமாத்மநாமேஷா மநாத்யேவஸ்வபாவத:

ஆன்மாக்க ளெல்லோரும் அஞ்ஞானிக ளாதலால் பசுக்களென்னப்படுவார்கள். எல்லாச் சகத்திற்கும் கர்த்தா பசுக்களுக் கந்நியனான பரசிவனேயாம். இவர்களுக்குள்ள வஞ்ஞான மநாதியேயாம்.

திருமந்திரம்.

பதிபசு பாச மெனப்பகர் மூன்றில்
பதியினைப்போல் பசுபாச மநாதி
பதியினைச் சென்றணு காப்பசு பாசம்
பதியணுகிற் பசுபாச நிலாவே.

என்பனவற்றா லறிக. இங்ஙன மநாதியான சீவனது அநாதி சிவத்துவத்தை யநாதியாய்த் தடைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கு மாணவமான அஞ்ஞானமானது நீங்கினால் தடைப்பட்டிருந்தசிவத்துவம் அபிவியத்தமாம். இவ்வாறு அபிவியத்தமான சிவத்துவத்தையுடைய சீவர்களே முத்தர்களாம்.

திருமந்திரம்.

அனாதி சிவரூப மாகிய வான்மாத்
தனாதி மலத்தாற் றடைப்பட்டு நின்றது
தனாதி மலமுந் தடையற்ற போதே
யனாதி சிவ ரூபமாகிய வாறே.

என்றபடி இத்தகைய முத்தான்மாவினிலை துக்க மற்ற நிலையா தலின் ஈண்டு அதைக் கூறியதறிக.

ச்லோகம்.

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃॥ (எ)

ஸூர்யோஸௌஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷுஷ்ட்வேநவ்யவஸ்திதஃ

𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑍈𑌰𑍍𑌦𑍋𑌷𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌕𑌦𑌾𑌚𑌿𑌦𑍍𑌵𑌿𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑍈𑌰𑍍𑌨 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇॥ (அ)

ததாபிசாக்ஷுஷைர்தோஷைர்நகதாசித்விலிப்யதே
ஸர்வபூதாந்தராத்மாபி தத்வத்துஃகைர்நலிப்யதே

வியாக்யானம்—அஸௌ ஸூர்ய: - இச்சூரியனானவன், ஸர்வ லோகஸ்ய - எல்லா வுலகிற்கும், சக்ஷுஷ்ட்வேநவ் யவஸ்திதஃ - கண்ணின் தன்மையுடையோனாகத் தீர்மானிக்கப் பட்டவன் (ஆகி ன்றான்), ததாபி - அங்ஙனமாயினும், சாக்ஷுஷைஃ தோஷைஃ - கண் சம்பந்தமான குற்றங்களால், கதாசித் - ஒருக்காலும், நவிலிப்யதே - சம்பந்திப்பதில்லை. ஸர்வபூதாந்தராத்மாபி - எல்லாப் பூதங்களி னுள் நிற்கின்றவனை வான்மாவாயினும், தத்வத் - அதுபோலவே, துக்கைஃ - துக்கங்களோடு, நலிப்யதே - சம்பந்திப்பதில்லை.

இச்சூரியன் எல்லா வுலகினுக்குங் கண்ணாயினும் கண்களின் குற்றங்களா லெங்ஙனம் சம்பநதிப்பதில்லையோ, அங்ஙனமே எல் லாப் பூதங்களினுள் ஆன்மா நிற்கும் பொருளாயினும் துக்கங்க ளோடு பொருந்துவதில்லை.

இனி முற்சுலோகத்தில் கூறிப்போந்த ஞானி நிலையாவது; சீவத்துவம் நீங்கிச் சிவத்துவ மபிவ்யக்த மானவர்களின் நிலையே யாம். அதாவது சிவாநந்தானுபவ நிலையேயென்க. இதையே,

பிரமாணம்— தைத்திரீயோபநிடதம்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌭𑌵𑌤𑌿; 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮

ப்ரஹ்மவித்ப்ரஹ்மைவபவதி ஸத்யம்ஜ்ஞாநமநந்தம்ப்ரஹ்ம

பிரும்மத்தை (சிவத்தை) யறிந்தவன் பிரும்ம (சிவ) மாகின்ருன். சத்தியமாயும் ஞானமாயும் அனந்தமாயு முள்ளது பிரும்மம்.

திருமந்திரம்.

சிவமா யவமான மும்மலந் தீரப்
பவமான முப்பாழைப் பற்றறப் பற்றத்
தவமான சத்திய ஞானனந்தத்தே
துவமார் துரியஞ் சொருபம தாமே.

என்பதாதி மறைமொழிகளா லிந்நிலையே பிரதி பாதிக்கப்பட்டுளது. இத்தகைய நிலைமையிலிலேயே தடைப்பட்டிருந்த சச்சிதாநந்தம் தோற்ற முற்றுச் சிவமாவது. சிவத்திற்குத் துக்கமென்பதேயணுகாவாதலின், சிவத்துவம் பெற்ற ஞானிக்கும் துக்கமணுகாது என்பதாம்.

கடவல்லியுபநிடதம்.

𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑍋𑌯𑌥𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌨𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑍁
𑌷𑍈𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌦𑍋𑌷𑍈𑌃 ॥

ஸூர்யோயதாஸர்வலோகஸ்ய சக்ஷுர்நலிப்யதேசாக்ஷு
ஷைர்பாஹ்யதோஷை:

ஸருவ பூதங்களுக்கு மந்தரான்மாவாயினும் ஸருவபூதங்களின் குற்றங்களோடு சம்பந்திப்பதில்லை யென்பதற்கு மட்டும் இங் குதாரணம் கூறப்பட்டதறிக.

அவதாரிகை.

இங்ஙனம் ராமனைப் பார்த்து அகத்தியமா முனிவர் ஓ ராமனே சீதையெனும் காந்தையை விட்டுப் பிரிந்து விட்டேன் நான் மிகவும் துக்கியென்கின்றனையே சீதையின் தேகத்தின் பிரிவாற்ருமையால் துக்கத்தை யனுபவிக்கின்றனையா? அல்லது சீதையின் ஆன்மாவின் பிரிவாற்ருமையா? என்று இருவித வினவைக் கேட்பதுபோல மனதில் கருதிப் பின்னர் சீதையின் ஆன்மாவை விட்டுப் பிரிந்தது பற்றித் துக்கத்தை யனுபவிக்கின்றே னென்பது குற்றமென்பதைச் சென்றசுலோகத்தால் நிரூபித்துஇனிச் சீதையின் தேகத்தைவிட்டுப் பிரிந்ததுபற்றி துக்கியென்பதும் யுக்தமல்லவென்று நிரூபிக்கின்ருர்.

ஸ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

தேஹோபிமலபிண்டோயம் முக்தஜீவோஜடாத்மக:
தஹ்யதேவஹ்நிநாகாஷ்டைஃ ஶிவாத்யைர்பக்ஷ்யதேபிவா

வியாக்யானம்—மலபிண்டம் - மலபிண்டமாயும், ஜடாத்மக: - சடவுருவா யுள்ளதாம் (ஆகிய) அயம் தோஹோபி - இத்தேகமும், முக்தஜீவ: - உயிரை யிழந்து விட்டதானால், வஹ்நிநா - நெருப்பால், காஷ்டை: - கட்டைகளோடுகூட, தஹ்யதே - எரிக்கப்படுகின்றது, அதவா - அல்லது, ஶிவாத்யை: - நரி முதலியவைகளால், பக்ஷ்யதே - புசிக்கப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை—மலபிண்டமாயும் சடமாயுமுள்ள இத்தேகமானது சீவனை யிழந்து விடுமாயின் தீயால் கட்டைகளோடு கூட தகிக்கப்படுகின்றது. அல்லது நரிமுதலியவைகளால் புசிக்கப்படுகின்றது.

திருவிளையாடல்.

நாய்நம தெனநரி நமதெனப் பிதா
தாய்தம தெனநமன் றனதெனப் பிணி
பேய்நம தெனமன மதிக்கும் பெற்றிபோ
லாய்நம தெனப் படுமியாக்கை யாரதே. என்றதனுற்காண்க.

ஶ்லோகம்.

ததாபிநைவஜாநந்தி விமோஹதஸ்யகாவ்யதா ।
ததாபிநைவஜாநந்தி விமோஹதஸ்யகாவ்யதா

வியாக்யானம்— ததாபி - அங்ஙனமாயினும், நஜாநந்த்யேவ - அறிகின்றார்களில்லை. தஸ்ய - அத்தகைய சரீரத்தினது, விரஹே பிரிவில், காவ்யதா - எத்துக்கமுளது.

பொழிப்புரை—மலபிண்டமாயும் சடமாயும் நெருப்பிற்காவது நரி முதலியவைகளுக்காவது இரையாகிய தேகத்தை, அருகிலிருக்கப்பெறாது இழந்துவிட்டே னென்று கூறித் துக்கிக்கின்றனையே யிஃதுயுக்தமல்ல வென்று இங்குக் கூறியதா யறியற்பாலது.

அவதாரிகை,

இங்ஙனம் ராமனைக் குறித்துக் கூறி யினி யஞ்ஞானிகளது அனுபவ மயக்கத்தைப் பொதுவாகக் கூறுகின்றார்.

ஶ்லோகம்.

ஸுவர்ணமயஶரீரே ... ॥ (சுo)
...

ஸுவர்ணகௌரீதூர்வாயா தளவச்யாமளாபிவா
பீநோத்துங்கஸ்தநாபோக புக்நஸூக்ஷ்மாவலக்நகா

வியாக்யானம்— ஸுவர்ணகௌரீ - பசும்பொன்னிற முடையாள், தூர்வாயாः, தளவத், (அல்லது) அருகம்புல்லின் தளம்போல ச்யாமளா - சாமள வர்ணமுடையவளும், பீநோத்துங்க ஸ்தநாபோக புக்நஸூக்ஷ்மாவலக்நகா - பருத்து முயர்ந்து முள்ளத் தனதடத்தால் வாட்டமுற்ற சிற்றிடையாளும்.

பொழிப்புரை—பசும்பொன்னிறமுடையாளும் அல்லது அருகம்புல்லின் தளம்போல சாமள வர்ணமுடையவளும் பருத்துமுயர்ந்து முள்ளத் தனதடத்தால் வாட்டமுற்ற சிற்றிடையாளும்.

ஸ்லோகம்.

ப்ருஹந்நிதம்பஜகநா ரக்தபாதஸரோருஹா || (௧௧)
ராகாசந்த்ரமுகீபிம்பப்ரதிபிம்பரதச்சதா |
நீலேந்தீவரநீகாஸ நயநத்வயஸோபிதா || (௧௨)

ப்ருஹந்நிதம்பஜகநா ரக்தபாதஸரோருஹா
ராகாசந்த்ரமுகீபிம் பப்ரதிபிம்பரதச்சதா
நீலேந்தீவரநீகாஸ நயநத்வயஸோபிதா

வியாக்யானம்— ப்ருஹந்நிதம்பஜகநா - பருத்த பின்னிடையாளும், ரக்தபாதஸரோருஹா - சிவந்த பாதார விந்தத்தை யுடையாளும், ராகாசந்த்ரமுகீ - பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகத்தினளும், பிம்பப்ரதி பிம்பரதச்சதா - கொவ்வைக்கனிக்கு நிகரான உதட்டை யுடையாளும், நீலேந்தீவர நீகாசநயநத்வயசோபிதா - நீலோத்பலத்திற்கு நிகரான கண்களால் விளங்குவாளும்.

பொழிப்புரை—பருத்த பின்னிடையாளும் சிவந்த பாதாரவிந்தத்தையுடையாளும் பூர்ண சந்திரன்போன்ற முகத்தினளும் கொவ்வைக்கனிக்கு நிகரான உதட்டை யுடையாளும் நீலோத்பலத்திற்கு நிகரான கண்களால் விளங்குவாளும்.

ஸ்லோகம்.

மத்தகோகிலஸல்லாபா மத்தத்விரதகாமிநீ |
கடாக்ஷாநுக்ருஹ்ணாதி மாம்பஞ்சேஷுஸரோத்தமைः ||

மத்தகோகிலஸல்லாபா மத்தத்விரதகாமிநீ
கடாக்ஷாநுக்ருஹ்ணாதி மாம்பஞ்சேஷுஸரோத்தமைः

வியாக்யானம்—மத்தகோகில ஸல்லாபா - மதித்த குயிலினது போன்ற குரலுடையாளும், மத்தத்விரத காமிநீ - மதங்கொண்ட யானையினது போன்ற நடையாளும், ஆகிய இம்மங்கை, மாம் - என்னை, பஞ்சேஷுசரோத்தமைஃ - சிறந்த, மன்மதபாணங்களான கடாக்ஷைஃ - பார்வைகளால், அநுக்ருஹ்ணாதி - அநுக்கிரகிக்கின்றாள்.

பொழிப்புரை—மதித்த குயிலினதுபோன்ற குரலுடையாளும், மதங்கொண்ட யானையினதுபோன்ற நடையாளும் ஆகிய இம்மங்கை என்னைச் சிறந்த மன்மதபாணங்களான பார்வைகளால் அநுக்கிரகிக்கின்றாள்.

ஸ்லோகம்.

𑌇𑌤𑌿𑌯𑍋𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌮𑍂𑌢𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌹𑌤𑌃 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌂𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵𑌾𑌵𑌹𑌿𑌤𑍋𑌨𑍃𑌪 ॥ (௧௪)

இதியோமந்யதேமூடஃ ஸத்யஃபஞ்சேஷ்வாஹித ஃ
தஸ்யாவிவேகம்வக்ஷ்யாமி ஸ்ருணுஷ்வாவஹிதோந்ருப

வியாக்யானம்—இதி - என்று, பஞ்சேஷ்வாஹிதஃ - மன்மதனாலேவப்பட்டு, ஸத்யஃ - உடனே, மூடஃ - மூடனை, யஃ - யாதொருவன், மந்யதே - எண்ணுகிறானோ, தஸ்ய - அவனது, அவிவேகம் - அஞ்ஞானத்தை, வக்ஷ்யாமி - கூறுகின்றேன், ந்ருப - ஓ அரசனே, அவஹிதஃ - சாவதானமாய், ஸ்ருணுஷ்வ - கேட்பாயாக.

பொழிப்புரை—என்று மன்மதனாலேவப்பட்டு உடனே மூடனை யாதொருவன் எண்ணுகிறானோ அவனது அஞ்ஞானத்தைக் கூறுகின்றேன் ஓ அரசனே சாவதானமாய்க் கேட்பாயாக.

அவதாரிகை.

தேகம் சடமாதலின் அதைக் கண்டு மயக்கங் கொள்வதும் யுக்தமல்ல என்று கூறி யிங்கு ஆன்மாவைக்குறித்து மயங்குவதும் உசிதமல்ல வென்பதை ஏதுவுடன் நிரூபிக்கின்றார்.

ஸ்லோகம்.

𑌨𑌚𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷 𑌨𑍈𑌵𑌚𑌾𑌯𑌂𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑌃 ।
𑌅𑌰𑍍𑌥𑌃𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍇𑌹𑍀𑌸𑌜𑍀𑌵𑌨𑌃 ॥ (௧௫)

நசஸ்த்ரீநபுமாநேஷ நைவசாயம்நபும்ஸக ஃ
அர்த்தஃபுருமூஷஃபூர்ணஃ த்ரஷ்டாதேஹீஸஜீவந ஃ

வியாக்யானம்—ஏஷ: - இவன் (இவ்வான்மா) ஸ்த்ரீசந - பெண்ணுமல்ல, ஏஷ: - இவன், புமாந்ந - புருஷனுமல்ல, அயம் - இவன் நபும்ஸக: சநஏவ - நபும்ஸகனுமல்ல, அமூர்த்த: - மூர்த்தியற்றவனும், புருஷ: - சரீரத்திலுள்ளவன், பூர்ண: - நிறைந்தவன், த்ரஷ்டா - காண்போன், தேஹீ - தேஹதாதான்மிய முடையவன், ஸ: - அவன், ஜீவன: - சீவிக்கச்செய்வோன்.

பொழிப்புரை—இவ்வான்மா ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல காணக்கூடிய வுருவற்றவன் சரீரத்திலுள்ளவன் நிறைந்தவன் காண்போன் தேகதாதான்மிய முடையவன் அவன் சீவிக்கச் செய்வோன்.

கருத்து—இங்கு இவ்வான்மா ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல என்றதனால் ஆண், பெண், அலி யென்பது அங்கங்களை நோக்கி வந்தது ஆதலின் அவை தேகதருமமேயன்றி யான்ம தருமமல்லவென்றறிக.

சுவேதாசுவதரோபநிடதம்.

பிரமாணம்—𑌨𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌨 𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷 𑌨𑍈𑌵 𑌚𑌾𑌯𑌂 𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑌃 ।

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌮𑌾𑌦𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨 𑌸 𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

நசஸ்த்ரீநபுமாநேஷ நைவசாயம்நபும்ஸக:
யத்யச்சரீரமாதத்தேதேந தேநஸயுஜ்யதே

இவன் ஆணுமல்ல பெண்ணுமல்ல அலியுமல்ல எவ்வெத்தேகமெடுப்பானே அவ்வத்தேகத்தோடு கூடுவான் என்று கூறியது காண்க. இனி அமூர்த்தன் நேரில் காணக்கூடிய வுருவமுடையவன் அல்ல என்றதனால் உயிர் கூறப்படும் சேதனவுருவம் சூநியமல்லவென்பதுமறிக. புருஷ: - தேகத்திலுள்ளவன் என்றதனால் தேகாதியைப் பிரவர்த்திக்கச் செய்கின்றவன், தேகம் சடமாதலின் தானே பிரவர்த்தியாது சேதனனாகிய வான்மாவாலேயே பிரவர்த்திக்க வேண்டும் என்பதறிக.

பௌஷ்கராகமம்.

[illegible]

ப்ரவர்தமாநோதேஹா திஸ்சேதநாதிஷ்டிதஸ்ஸதா
ஸ்வதஃப்ரவ்ருத்திஶூந்ய த்வாஜ்ஜகத்தத்வேகடாதிவத்
யஸ்துப்ரவர்தகஸ்ஸோய மாத்மேதிபரிபட்யதே

சேதனனால் அதிஷ்டிக்கப்பெற்றே எப்பொழுதும் தேகாதி பிரவர்த்திக்கின்றது. ஜகத்தத்துவத்தில் குடாதிபோல தானே பிரவிர்த்தி யற்றதாதலால் என்க இதனைப் பிரவர்த்திக்கச் செய்வோன் எவனோ அவனே யான்மா எனப்படும்.

என்பதாதி வாக்கியங் காண்க. இனி பூர்ணன் என்றதனால் வியாபகன் என்பதறிக. அற்றேல்

[illegible]

வாலாக்ரஶதபாகஸ்ய ஶததாகல்பிதஸ்யச
பாகோஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞேயஸ்ஸ சாநந்த்யாயகல்பதே

மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடில்
கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறதுவாயி ரமாயினால்
ஆவாயின் கூறு நூறாயிரத்தொன்றே.

என்ற உபநிடதம் திருமந்திரம் முதலிய முன்னூற்களில் சீவன் அணுவிலும் சிறிய பரிமாணமுடையோன் என்றது அவலமோவெனின் அல்லவென்க. சீவன் உண்மையில் வியாபகனே யாயினும் பாசத்தாற் கட்டுண்டு தேகத்தினிற் சிறைப்பட்டு அணுவாயினன்.

காமிகம்.

[illegible]

நித்யஜ்ஞாநமயோஹ்யேஷஃ வ்ருத்திஜ்ஞாநஞ்சஶாஶ்வதம்
வ்யாபகோபிஶரீரேஸ்மிந் வர்ததேவ்யாபகஃப்ரபுஃ.

இவன் நித்தியஞானமயன் வ்ருத்திஞானமும் சாச்வதமே இவன் வியாபகனுயினும் இச்சரீரத்தினில் அவ்வியாபகனு யிருக்கின்றான்.

என்று கூறிய பிரமாணங்களைக் கண்டுதெளிக. இனிக் காண்போன் என்றதனுல் இஃதறிக. அதாவது காண்பன விந்திரியங்களாயினும் அவ்விந்திரியங்களும் தானே காண்பனவல்ல மற்று இவ்வான்மாவாலேயே காண்பனவாம்.

கடவல்லியுபநிடதம்.

யெநரூபம் ரஸம் கந்தம் ஶப்தாந் ஸ்பர்ஶாம்ஶ்ச மைதுநாந் |
ஏதேநைவ விஜாநாதி ||

யேநரூபம்ரஸம்கந்தம் ஶப்தாம்ஸ்பர்ஶாம்ஶ்சமைதுநாந்
ஏதேநைவவிஜாநாதி

எதனுல் உருவத்தையும் ரஸம் கந்தம் சப்தம் ஸ்பர்ஶம் சேர்க்கை இவைகளையும் எவனுல் அறிகின்றானே.

காமிகம்.

அஹமேவ பஶ்யாமி ரஸயாமி ச நாந்யதா |
நஹ்யேதத் இந்த்ரியாத்மத்வே கதஞ்சித் உபபத்யதே ||

அஹமேவசபஶ்யாமி ரஸயாமிசநாந்யதா
நஹ்யேதத்திந்த்ரியாத்மத்வே கதஞ்சிதுபபத்யதே

யானே காண்கின்றேன் ரஸிக்கின்றேன் மற்றது அல்ல இஃது இந்திரியம் ஆன்மாவெனின் எவ்வாற்ருனு மியையாது.

என்பதாதி பிரமாணங்களா லறிக. அற்றேல் மனமே யிந்திரியங்களை யறியச்செய்கின்றது ஆன்மாவல்ல வென்பதே யொவ்வுமெனின் அல்ல. மனமும் சடமாதலின் அதனையும் ஏவுவோன் மற்ருெருவன் இருக்கவேண்டும் அவனே சீவன். மனம் சுபாவமாய் அறிகின்றதல்ல. ஆன்ம சம்பந்தத்தாலேயே யறியவேண்டியதாம் இதனை

சிவஞானபோதம்.

ஆத்மாந்தஃகரணாதந்யோ ஹ்யந்வீதோ மந்த்ரிபூபவத் |

ஆத்மாந்தஃகரணாதந்யோ ஹ்யந்வீதோமந்த்ரிபூபவத்

ஆன்மா மனதிற்கு அந்நியனாயினும் மந்திரியும் அரசனும் போலக்கூடியுள்ளன.

இயற்கையில் ஆளமாளாத மந்திரி அரசன் ஆணைகொண்டு ஆள்வதுபோல் இங்கு ஆன்மாவால் மனமறிவதறிக. அற்றேல் ஆன்மாவாலேயே மனம் அறிகின்றது என்பது என்னை? ஆன்மாவே நேரில் மனதை அவாவாமல் அறியக்கூடாதோவெனின் அல்ல. எங்ஙனம் எனின் சூரியனால் நேரில் தகிக்கமாளாத துரும்பை அச்சூரியவொளியின் சம்பந்தத்தால் சூரியகாந்தம் தகிப்பதுபோலென்க. இங்ஙனம் நேரில் அறியாது தனது அறிவால் மனதியை யறியச்செய்வது பற்றி ஆன்மா காண்போன் என்றது.

காமிகம்.

சிந்மாத்ரஸ்சேதயத்யங்யாந் ஸ்வயஞ்சேதயதேததா

சிந்மாத்திரன் இதரங்களை அதாவது மனாதிகளை அறியச்செய்கிறவன் அவனே அங்ஙனம் அறியச் செய்யப்படுகிறான்.

சிவஞானபோதம்.

விதந்த்யக்ஷாணிபும்ஸார்தாந்

என்பதாதி வாக்கியங்களா லறிக, இவனே தேகாபிமானியென்பது எல்லோருக்கு மனுபவசித்தமாதலின் அதை யிங்கு விரிக்கவில்லை. இங்ஙனம் சீவனது உருவமாதலால், மங்கையை விட்டுப் பிரிந்து அனுபவிக்கின்றதாய்க் கூறும் துக்கத்திற்கு ஏதுவானது சீதையின் ஆன்மாவை விட்டுப் பிரிந்தது என்பது யுக்தமல்ல என்று கூறினர்.

அவதாரிகை.

இனித் தேகத்தைப்பற்றி நினைத்துத் துக்கிக்கின்றேன் என்பதும் யுக்தமல்ல என்பதை யுக்தியுடன் நிரூபிக்கின்றார்.

ஶ்லோகம்.

𑌯𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍀 𑌮𑍃𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌮𑌲𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌜𑌡𑌾 । (௧௬)
𑌸𑌾 𑌨 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌨 𑌜𑌿𑌘𑍍𑌰𑌤𑌿 ॥

யாதந்வங்கீம்ருதுர்பாலா மலபிண்டாத்மிகாஜடா
ஸாநபஶ்யதியத்கிஞ்சிந்ந ஶ்ருணோதிநஜிக்ரதி

வியாக்யானம்—தந்வங்கீ - மெல்லியள் (என்றும்), ம்ருதுஃ - அழகியவள் (என்றும்), பாலா - சிறுமி (என்றும்), யா - எவள் (கூறப்படுகின்றாளோ), மலபிண்டாத்மிகா - மலபாண்ட வுருவமானவளும், ஜடா - சடமானவளும் (ஆகிய சரீரவுருவமான) ஸா - அவள், நபச்யதி - பார்க்கின்றதில்லை, யத்கிஞ்சித் - ஒன்றையும், நச்ருணோதி - கேட்பதுமில்லை, நஜிக்ரதி - முகருவதில்லை.

பொழிப்புரை—மெல்லியள் என்றும் அழகியவள் என்றும் சிறுமியென்றும் எம்மங்கை கூறப்படுகின்றாளோ, மலபிண்டமாயும் சடமாயுமுள்ள தேகவுருவான அவள் பார்ப்பதுமில்லை கேட்பதுமில்லை முகருவதுமில்லை.

பார்த்தல் கேட்டல் முகருதல் முதலிய தருமங்கள் ஆன்மாவுக்கே யுளவாதலால் மலாகாரமாயும் ஜடமாயுமுள்ள தேகம் பார்ப்பது முதலிய தொழிலைச் செய்கின்றதென்று கூறுவதும் அதைக் கண்டு மயங்குவதும் தக்கதல்ல என்று கூறப்பட்டதா யறிக.

ஶ்லோகம்.

𑌚𑌰𑍍𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍍𑌯𑌜𑌸𑍍𑌵 𑌰𑌾𑌘𑌵 ।
𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌧𑌿𑌕𑌾 𑌸𑍈𑌵 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌘𑍃𑌣𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌂 ॥

சர்மமாத்ரந்தநுந்தஸ்யாபுத்வாத்யஜஸ்வராகவ
யாப்ராணாததிகாஸைவஹந்ததேஸ்யாத்க்ருணாஸ்பதம்

வியாக்யானம்—ராகவ - ஓராகவனே, தஸ்யாஃ - அவளுடைய, தநும் - தேகத்தை, சர்மமாத்ரம் - தோல்மாத்திரமென்று, புத்வா - அறிந்து, த்யஜஸ்வ - (விரும்பாது) தள்ளிவிடுவாயாக, யா - எம்மங்கை, ப்ராணாத் - பிராணனிலும், அதிகா - மேற்பட்டவளோ, ஹந்த - அந்தோ, ஸா ஏவ - அவளே, தே - உனக்கு, க்ருணாஸ்பதம் - துக்கஏதுவாம்.

பொழிப்புரை — ஓ ராகவனே அம்மங்கையின் தேகத்தைத் தோல் மாத்திரமா யறிந்து விரும்பாது தள்ளிவிடுவாயாக. எம்மங்கை பிராணனிலும் மதிகமோ, அந்தோ! அவளே யுனக்குத் துக்க ஏதுவாம்.

ஸ்லோகம்.

ஜாயந்தே யதி பூதேப்ய: தேஹாஸ்தத்பாஞ்சபௌதிகா: |
ஆத்மா யதேகலஸ்தேஷு பரிபூர்ணஸ்ஸநாதந: || (கஅ)

ஜாயந்தேயதிபூதேப்ய: தேஹாஸ்தத்பாஞ்சபௌதிகா:
ஆத்மாயதேகலஸ்தேஷு பரிபூர்ணஸ்ஸநாதந:

வியாக்யானம்—தேஹா: - தேகங்கள், பூதேப்ய: - பூதங்களினின்றே, யதி ஜாயந்தே - உண்டாகின்றனவன்றே. தத் - ஆதலின் பாஞ்சபௌதிகா: - பஞ்சபூதத்தினது விகாரங்களேயாம், ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், யதேகல: - யாதொரு சாக்ஷியாயும், தேஷு - அத்தேகங்களில், பரிபூர்ண: - பூரணனுயும், ஸநாதந: - ஸநாதனனுயுமுள்ளவன்.

பொழிப்புரை—தேகங்கள் பூதங்களிலேயே யுண்டாகின்றனவன்றே. ஆதலால் பஞ்சபூதங்களின் விகாரங்களேயாம். ஆன்மா தேகசாக்ஷியும் பரிபூர்ணனும் ஸநாதனனுமாம்.

இங்கு ஆன்மாதேகத் துண்ணின்று மனதையே யறியச்செய்கின்றுன் ஆதலால் சாக்ஷியென்று கூறப்பட்டது. பரிபூர்ணனென்பது முன்னம் விளக்கப்பட்டது. ஸநாதனன் என்றதனுல் அநாதியென்றறிக.

ஸ்லோகம்.

காகாந்தாதத்ரக: காந்த: ஸர்வஏவஸஹோதரா: |
நிர்மிதாயாங்க்ருஹாவல்யாம் ததவச்சிந்நாங்கதம் ||

காகாந்தாதத்ரக: காந்த: ஸர்வஏவஸஹோதரா:
நிர்மிதாயாங்க்ருஹாவல்யாம் ததவச்சிந்நாங்கதம்

நஹஸ்ரஸம்ஸ்ரம் தக்தாயாம் நகாஞ்சித்க்ஷதிம்ருச்சதி |
தத்வதாத்மாபி தேஹேஷு பரிபூர்ணஸ்ஸநாதந: || (உ௰)

நஷ்டாயாம்தஸ்யாங் தக்தாயாம் நகாஞ்சித்க்ஷதிம்ருச்சதி
தத்வதாத்மாபிதேஹேஷு பரிபூர்ணஸ்ஸநாதந:

வியாக்யானம்—தத்ர - இஃதிங்ஙனமிருக்க, கா - எவள், காந்தா - மங்கை, கஃ - எவன், காந்தஃ - கணவன், ஸர்வே - எல்லோரும், ஸஹோதராஃஏவ - உடன்பிறந்தவர்களே, க்ருஹாவள்யாம் - வீடுகள், நிர்மிதாயாம் - கட்டப்பட்டனவாயின், ததவச்சின்னதாம் - அதனுள் தடுக்கப்பட்ட (அடங்கின) தன்மையை, கதம் - அடைந்ததான, நபஃ - ஆகாயமானது, தஸ்யாம் - அவ்வீடுகள், தக்தாயாம்- தஹிக்கப்பட்டனவாயின், காம்சித்க்ஷதிம் - ஒருகெடுதியையும், நருச்சதி - அடைவதில்லையே, தத்வத் - அதுபோல, பரிபூர்ணஃ - பரிபூர்ணனும், ஸநாதனஃ - எப்பவுமுள்ளவனுமான, ஆத்மாபி - ஆன்மாவும், தேகேஷு - தேகங்களில்.

பொழிப்புரை—இஃதிங்ஙனமிருக்க, எவள் மனைவி, எவன் கணவன், எல்லோர்களும் ஸகோதரர்களே. வீடுகள் கட்டப்படுமாயின் அவைக்குளடங்கிய வாகாயமானது அவ்வீடுகள் தஹிக்கப்பட்டபின் ஓர்கெடுதியையும் எங்ஙனம் அடையாதோ, பரிபூர்ணனும் ஸநாதனனுமான வான்மாவும் தேகங்களில் அங்ஙனமேயாம்.

நுட்பம்—இஃதிங்ஙனமிருக்க வென்றதனுல், ஆன்மா தேகேந்திரியமனமாதிகளுக் கந்நியனுயிருக்க வென்றறிக. மனைவி, கணவன் முதலிய சொற்களால் கூறப்படுவது தேகமே ஆன்மாவன் றென்பதாம். முற்கூறிய வேதுக்களால் இவ்விரண்டில் ஒன்று மியையவில்லையாதலின் மனைவியாவது எவள் என்பதாதி கூறப்பட்டதறிக. இனிச் சரீரமழிந்தால் சீவன் அழிவதில்லை, சரீரம் தோன்றினுல் சீவன் தோன்றவேண்டுமென்ற நியமுமில்லை ஆன்மா (வருவப்பொருளாத) லனுதியும் விபுவமாதலால், இதற்கு உதாரணமாக வீட்டுள் ஆகாயமும்போலென்று கூறப்பட்டது. இதனுல் தோன்றுவதும் அழிவதும் தேகத்திற்கே யன்றி யான்மாவுக் கல்லவென்பது அறியவேண்டியது.

ஶ்லோகம்.

𑌹𑌨𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌨𑍈𑌵𑌹𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌚𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌹𑌤𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇𑌹𑌤𑌮𑍍 ॥

ஹந்யமாநேஷ்வேதேஷ்வேவஸ்வயம்நைவஹந்யதே
ஹந்தாசேந்மந்யதேஹந்தும் ஹதஸ்சேந்மந்யதேஹதம்

தாவுபௌ நவிஜாநீதோ நாயம்ஹந்தி நஹந்யதே |
அஸ்மாதத்யந்த துக்கேந கிம் கேதஸ்யாஸ்தி காரணம் ||

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்விதம், தேஷு - தேகங்கள், ஹந்யமானேஷு - கொல்லப்படுவனவா யிருக்க, ஸ்வயம் - தான் (ஆன்மா) நவிஹந்யதே ஏவ- கொல்லப்படுவதே யில்லை, ஹந்தாசேத் - வதம் செய்வோனே வெனின், ஹந்தும் - (மற்றொருவனைக்) கொல்லவேண்டுமென்று, மந்யதே - நினைக்கிறான், ஹதஃசேத் - வதமடைவோனே வெனின் ஹதம் - (ஆன்மாவை) வதமடைந்தவன் என்று, மந்யதே - எண்ணுகின்றான். தா உபௌ - அவவிருவர்களும், நவிஜாநீதஃ - அறிகின்றவர்களல்ல, அயம் - இவன், ந ஹந்தி - கொல்லுவதுமில்லை, நஹந்யதே - கொல்லப்படுகின்றது மில்லை, அஸ்மாத் - இக்காரணத்தால், ந்ருப - ஓ அரசனே, அதிதுக்கேந - மிக்கத் துக்கத்தால், கேதஸ்ய - தவித்தலுக்கு, கிம் காரணம் - என்னகாரணம், அஸ்தி - உளது.

பொழிப்புரை—இங்ஙனம் தேகங்களே வதமடைவது தான் வதமடைவதில்லை வதம் செயவோன் தான் மற்றொருவனைக் கொல்லவேண்டுமென்று நினைக்கிறான் வதமடைவோன் தான் வதமடைகின்றதாக நினைக்கிறான் இவ்விருவர்களும் அறிகின்றவர்க ளல்ல. இவன் கொல்லுவதில்லை. கொல்லப்படுவதுமில்லை. இக்காரணத்தால், ஓ அரசனே அதிக துக்கத்தால் தவித்தலுக்கு ஏது யாதுளது.

நுட்பம்—இங்கு அருவப்பொருளான வான்மாவை வதைக்கவியலாது உருவப்பொருளான தேகங்களுக்கே வதைமுதலியன என்பது உண்மையா யிருக்க ஆன்மா வதைசெய்வோ னாகவும் ஆன்மாவே வதைக்கப்படுவோன் என்றும் நினைத்தல் அறிவின்மையால் நிகழ்ந்ததென விளக்கியதறிக. இதனால் தேகாதிக் கந்நியமாய் ஆன்மாவே றொன்றில்லை யென்று கூறும், சார்வாகாதியர்களின் கொள்கை மறுக்கப்பட்டது.

ஶ்லோகம்.

ஸ்வஸ்வரூபம்விதித்வேதம் துஃகந்த்யக்த்வாஸுகீபவ |

ஸ்வஸ்வரூபம்விதித்வேதம் துஃகந்த்யக்த்வாஸுகீபவ

வியாக்யானம்— ஸ்வஸ்வரூபம் - தன் ஸ்வரூபத்தை, விதித்வா - அறிந்து, இதம் - இந்த, துஃகம் - துக்கத்தை, த்யக்த்வா - விடுத்து, ஸுகீ - ஸுகமுடையவனாய், பவ - ஆகுக.

பொழிப்புரை—தன் ஸ்வரூபத்தை யறிந்து இத்துக்கத்தை விடுத்துச் சுகம்பெறுவாயாக.

நுட்பம்— ஈண்டு தேகாதிகளுக் கந்நியமா யிருத்தலே தனக்குளது என்று அறிதலே தனதுருவத்தை யறிதல் ஆதலால் அஃதிங்கு விதிக்கப்பட்டது.

பைங்களோபநிடதம்.

பிரமாணம்—[Grantha text] ।

தஸ்மாத்ஸதாவிசாரயேஜ்ஜ கஜ்ஜீவபராத்மநஃ

ஆதலால் எப்பொழுதும் சடம் சித் பரன்களை விசாரிக்கவேண்டும்.

தரிசனோபநிடதம்.

[Grantha text] ।

ஆத்மஸ்வரூபவிஜ்ஞாநா தஜ்ஞாநஸ்யபரிக்ஷயஃ

ஆன்ம உருவத்தின் ஞானத்தால் அஞ்ஞானத்தின் தொலைவு.

திருமந்திரம்.

தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னையறி யாமற் றானே கெடுகின்றான்
தன்னை யறியு மறிவை யறிந்தபின்
தன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானே.

தன்னை யறிந்தக்கால் பாசங்களையும் பரனையும் அறியலாகும் ஆதலால் இங்ஙனம் கூறப்பட்டது.

இராமர்கேள்வி.

[Grantha text] ॥

முநேதேஹஸ்யநோ துஃகம் நைவசேத்பரமாத்மநஃ

[Grantha text] ।

[Grantha text] ॥ (உ௪)

ஸீதாவியோகதுஃகாக்நிர்மாம் பஸ்மீகுருதே கதம்
ஸதாநுபூயதே யோர்த்தஸ்ஸ நாஸ்தீதி த்வயேரித:

வியாக்யானம்— முநே - ஓ முனிவரே, துக்கம் - துக்கமானது, தேஹஸ்ய - தேகத்திற்கு, ந - அல்ல, பரம் - மற்றேதெனின், ஆத்மனச - ஆன்மாவுக்கும், நைவசேத் - இலலாவிடில், ஸீதாவியோக துக்காக்நி: - ஸீதையின் பிரிவினாலுண்டாகிய துக்கமெனும் அக்கினியானது, மாம் - என்னை, கதம் - ஏன், பஸ்மீகுருதே - தகிக்கின்றது, ஸதா - எப்பொழுதும், ய:அர்த்த: - யாதொருவிஷயமானது, அநுபூயதே - அனுபவிக்கப்படுகின்றதோ, ஸ: - அவ்விஷயமானது, நாஸ்தீதி - இல்லையென்று, த்வயா-தங்களால், ஈரித:-கூறப்பட்டது.

பொழிப்புரை— ஓ முனிவரே துக்கமானது தேகத்திற்கல்ல. மற்றேதெனின் ஆன்மாவுக்குமல்லவெனின் சீதையைவிட்டுப் பிரிந்த துக்கமெனும் அக்கினியானது என்னைக் கொளுத்துகின்றதேன் எப்பொழுதும் யாதொரு விஷயமானது அனுபவிக்கப்பட்டு வருகின்றதோ அஃது இல்லையென்று தங்களால் கூறப்பட்டதே.

நுட்பம்— இங்கு இராமன் முனிவரைப் பார்த்து எப்பொழுதும் அனுபவிக்கப்படும் துக்கத்தைத் தாங்கள் தேகத்திற்கு மல்ல ஆன்மாவிற்குமல்ல என்று அனுபவவிரோதமாய் உரைக்கின்றீர்களே. அதை நான் அங்கீகரிப்பதெவ்விதமென்று ஆசங்கை கொண்டான் என்பதறிக.

ஶ்லோகம்.

जायतां तत्र विश्वासः कथं मे मुनिपुङ्गव
अन्योऽस्ति नास्ति को भोक्ता येन जन्तुः प्रतप्यते
सुखस्य वापि दुःखस्य तद्ब्रूहि मुनिसत्तम ॥ (௨௫)

ஜாயதாம்தத்ரவிஸ்வாஸ: கதம்மெமுநிபுங்கவ
அந்யோஸ்திநாஸ்திகோ போக்தாயேநஜந்துஃப்ரதப்யதே
ஸுகஸ்யவாபிதுஃகஸ்ய தத்ப்ரூஹிமுநிஸத்தம

வியாக்யானம்—தத்ர - அவ்விஷயத்தில், மே - எனக்கு, விச்வாஸ: - நம்பிக்கையானது, கதம்ஜாயதாம் - எங்ஙனம் உண்டாகும்

முனிபுங்கவ - ஓ முனிவர்கோனே, யேந - யாதொரு துக்கத்தால், ஜந்து: - சீவன், ப்ரதப்யதே - தபிக்கின்றானே, (அத்தகைய துக்கத்தை) போக்தா - அனுபவிக்கின்றவன், அஸ்தி - இருக்(கவேண்டிய தே)கின்றான், நாஸ்தி - இல்லை(யெனின்) அந்ய: - வேறு, க:-எவன், ஸுகஸ்ய, துக்கஸ்ய, வா, அபி - சுகத்திற்குந் துக்கத்திற்கும் ஏதுவாவான், முனிஸத்தம - ஓ முனிவரரே, தத்ப்ரூஹி - அதனையுரைக்க வேண்டும்.

பொழிப்புரை— இவ்விஷயத்தில் எனக்கு எவ்விதம் நம்பிக்கையுண்டாகும். ஓ முனிவர்கோனே எதனால் சீவன் தவிக்கின்றானோ அத்துக்கத்தை யனுபவிக்கின்றவன் ஒருவனிருக்கவேண்டும். அல்லவெனின்; வேறு எவன் சுகதுக்கத்திற் கேதுவாம். ஓ முனிவரரே அதனையுரைக்கவேண்டும்.

இங்கு இராமன் முனிவரை நோக்கித் துக்கியென்ற வனுபவத்திற்கேது யாதென்று வினவினானென்று அறிக.

அகஸ்தியர்விடை.

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾𑌶𑌾𑌮𑍍𑌭𑌵𑍀𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌯𑌯𑌾𑌸𑌮𑍍𑌮𑍋𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇𑌜𑌗𑌤𑍍 ‖(௨௬)

துர்ஜ்ஞேயாஶாம்பவீமாயா யயாஸம்மோஹ்யதேஜகத்

வியாக்யானம்— துர்ஜ்ஞேயா - அறியவரியதான, ஶாம்பவீ - சம்பு ஸம்பந்தமான, மாயா - மாயை (யேஏது), யயா - எந்தமாயையால், ஜகத் - உலகம் (சீவர்கள்), ஸம்மோஹ்யதே - பிரமிப்பதோ.

பொழிப்புரை—அறியவரியதும் சம்பு ஸம்பந்தமுமாகிய மாயை (யேஏதுவாம்) எந்தமாயையால் சீவர்கள் பிரமிக்கின்றனரோ.

இங்குச் சம்புசம்பந்தமான என்றதனால் சம்புவுக் கடங்கிய என்பது அறிக.

ஶ்லோகம்.

𑌮𑌾𑌯𑌾𑌂𑌤𑍁𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌾𑌯𑌿𑌨𑌂𑌤𑍁𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍।
𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌯𑌵𑌭𑍂𑌤𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑌿𑌦𑌂𑌜𑌗𑌤𑍍 ‖ (௨௭)

மாயாந்துப்ரக்ருதிம்வித்யா ந்மாயிநந்துமஹேஶ்வரம்
அஸ்யாவயவபூதைஸ் வ்யாப்தம்ஸர்வமிதம்ஜகத்

வியாக்யானம்—மாயாம்து-மாயையையோவெனின், ப்ரகிருதிம்-ப்ரகிருதி (முதற்காரணம்) என்று, வித்யாத் - அறிக, மாயிநம்து - மாயையை வசப்படுத்தியோனே, மஹேச்வரம் - மஹேச்சுரனென்றறிக. அஸ்ய - இவனது, அவயவபூதைஸ - அவயவமா யிருப்பவனுல், இதம்ஜகத் ஸர்வம் - இச்செகமெலாம், வ்யாப்தம் - வியாபிக்கப் பட்டுளது.

நுட்பம்—முற் சுலோகத்தில் மாயை சம்பு சம்பந்தமானது என்று கூறப்பட்டது. இதற்கு மேற்கோளாக சுவேதாச்சுவதரம் கூறிய (மாயாம்து) என்ற சுருதியே இங்கு சுலோகமாய்க் கூறப் பட்டது.

ஸ்லோகம்.

ஸத்யஜ்ஞாநாத்மகோநந்தோ விபுராத்மா மஹேச்வர: |
தஸ்யைவாம்சோ ஜீவலோகே ப்ராணிநாம் ஹ்ருதயே ஸ்தித: ||

ஸத்யஜ்ஞாநாத்மகோநந்தோ விபுராத்மாமஹேச்வர:
தஸ்யைவாம்சோஜீவலோகே ப்ராணிநாம்ஹ்ருதயேஸ்தித:

வியாக்யானம்—ஸத்யஞானத்மக: - சத்தியஞானவடிவனும், அனந்த: - தேசகாலவரையற்றவனும், விபு: - வியாபகனுமாயுள்ள, ஆத்மா - ஆன்மாவனவர், மஹேச்வர: - மகேச்வரனுவார், தஸ்ய ஏவ அம்ச: - அவருடைய அம்சமே, ஜீவலோக - சீவலோகத்தில், ப்ராணிநாம் - பிராணிகளது, ஹ்ருதயே - இருதயத்தினில், ஸ்தித: - உள்ளவன்.

பொழிப்புரை — ஸத்தியஞானவடிவனும் தேசகாலவரையற்றவனும் - விபவு (மான) ஆன்மாவே மஹேச்வரனுவான். அவனுடைய அம்சமே ஜீவலோகத்தில் பிராணிகளுடைய இருதயத்திலுள்ளவன்.

நுட்பம்—முந்திய சுலோகத்தில் சம்புவுக்கடங்கியதே மாயையென்று கூறிய பாசத்தினைத் துலைக்கவேண்டுமாயின் அதையடக்கியாளுவோனை சிவபெருமானது சொரூபம் விளங்கவேண்டுமாதலின் அவனிலக்கணத்தைச் சத்தியஞானனந்த வென்பதாதியால் கூறிப் பின்னர் ஆன்மாவினிலக்கணத்தையும், அவனம்சமே யென்பதாதியால் கூறினர். பரமான்மா வியாபகச்சித்தாதல்போல ஆன்மா

ஏகதேசச்சித்தாய் விளங்கலின் சாதியொருமைப்பற்றி அம்சமெனவும், பரமான்மா ஆன்மாவினிடத்து அத்துவிதமுற்றிருத்தலின் பிராணிகள் இருதயத்திலுள்ளவனென்றும் கூறினர்.

பிரமாணம்— தாயுமானவர்.

"அப்பொருளு மான்மாவு மாரணநூல் சொன்னபடி
நட்பிலாச் சித்தொன்ருஞ் சாதியினு லெப்படியுந்
தேரிற்றுவிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுகிட்டை
யாரு மிடத்தத்து விதமாம்.

ஶ்லோகம்.

विस्फुलिङ्गा यथा वह्नेर्जायन्ते काष्ठयोगतः।
अनादिकर्मसम्बद्धास्तद्वदंशा महेशितुः ॥ (உகூ)

விஸ்புலிங்காயதாவஹ்நே ர்ஜாயந்தேகாஷ்டயோகதஃ
அநாதிகர்மஸம்பத்தா ஸ்தத்வதம்சாமஹேசிதுஃ

வியாக்யானம்— யதா - எங்ஙனம், காஷ்டயோகதஃ - கட்டையின் ஸம்பந்தத்தால், வஹ்நேஃ - நெருப்பினின்றும், விஸ்புலிங்காஃ - தணற்பொறிகள், ஜாயந்தே - உண்டாகின்றனவோ, தத்வத் - அது போலவே, அநாதிகர்மஸம்பத்தாஃ - அனாதியான கருமங்களோடு பொருந்தியவர்களும், மஹேசிதுஃ - மகேச்வரனது, அம்சாஃ - அம்சங்களுவார்கள் (சீவர்கள்).

பொழிப்புரை—எங்ஙனம் கட்டையின் ஸம்பந்தத்தால் நெருப்பினின்று தணற்பொறிகள் உண்டாகின்றனவோ அங்ஙனமே அநாதி கருமங்களிற் பொருந்திய வர்களும் மகேசவரனது அம்சங்களாயுமுள்ளவர்கள் சீவர்கள்.

நுட்பம்— ஈண்டும் அம்சமென்றது இரண்டுஞ் சித்தென்னுந் தருமநோக்கி ஔபசாரிகமாய்க் கூறப்பட்டது.

பிருகதாருண்ணியம்.

यथाग्नेर्विस्फुलिङ्गा व्युच्चरन्ति एवमेवास्मादात्मनः ॥
யதாக்நேர்விஸ்புலிங்காவ்யுச்சரந்தி ஏவமேவாஸ்மாதாத்மநஃ

ஶ்லோகம்.

अनादिवासनायुक्ताः क्षेत्रज्ञा इति देशिताः ।
मनोबुद्धिरहङ्कारश्चित्तं चेति चतुष्टयम् ॥ (கூ0)

அநாதிவாஸநாயுக்தாஃ க்ஷேத்ரஜ்ஞா இதிதேஸ்ம்ருதாஃ
மநோபுத்திரஹங்கார ச்சித்தம்சேதிசதுஷ்டயம்

வியாக்யானம்—அநாதிவாஸநாயுக்தா:-அநாதிவாஸனையுடையவர்களான, தே - அச்சீவர்கள், க்ஷேத்ரஜ்ஞா இதி - க்ஷேத்திரஞ்ஞர்கள் என்று, ஸ்ம்ருதா: - கூறப்பட்டவர்கள், மன: - மனம், புத்தி: - புத்தி, அஹங்கார: - அகங்காரம், சித்தஞ் சேதி - சித்தம் என்று இங்ஙனம், சதுஷ்டயம் - நான்குளது.

பொழிப்புரை—அனாதி வாசனை யுடையவர்களான அச்சீவர்களை க்ஷேத்திரஞ்ஞர்கள் என்று கூறப்படுவார்கள், மனம் புத்தி சித்த மகங்காரமென நான்குளது.

நுட்பம்.— இங்கு அனாதி வாஸனையுடைய வர்களென்றதனால் வாஸனையால் வந்த பலத்தைப் புசிப்பவர்கள் என்பது அறிக. இனிச், சீவசொரூபத்தையறியச், சாதனமான அந்தக்கரணத்தின் உருவத்தைக் கூறுகின்றனர், மனம் புத்தியென்பதாதியால்.

ஶ்லோகம்.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌤𑍇𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌾𑌃 |
𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑍁𑌃𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌫𑌲𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌏𑌵𑌤𑍇 || (௬௧)

அந்த:கரணமித்யாஹுஸ்தத்ரதேப்ரதிபிம்பிதா:
ஜீவத்வம்ப்ராப்நுயு:கர்ம பலபோக்தாரஏவதே

வியாக்யானம்.—அந்தக்கரணம் - (முற்கூறிய நான்கும்) அந்தக்கரணம், இதி ஆஹு: - என்று கூறுகின்றார்கள்; தத்ர - அங்கு, ப்ரதி பிம்பிதா: - ப்ரதிபிம்பித்தவர்களான, தே - அவர்கள், ஜீவத்துவம் - சீவத்து வத்தை, ப்ராப்நுயு: - அடைவார்கள், தே ஏவ - அவர்களே, கர்மபல போக்தார: - கருமபலத்தைப் புசிப்பவர்களாம்.

பொழிப்புரை.— முற்குறிக் கப்பட்ட நான்கும் அந்தக்கரணமென்று கூறப்படும் (அதனில் பிரதிபிம்பித்தவர்கள்) சீவத்து வத்தைப்பெறுவோர்கள். அவர்களே கருமபலத்தைப் புசிப்பவர்கள்.

நுட்பம்.— இங்கு பிரதிபிம்பித்தவர்கள் என்றதனால் எங்ஙனம் பிரதிபிம்பத்திற்கு ஏதுவான நீர்முதலிய பொருள்கள் நீங்கினால் பிரதிபிம்பம் துலைகின்றதோ அங்ஙனமே சீவத்து வத்திற்கு

ஏதுவான பாசம் நீங்கினால் சிவத்துவம் துலங்கின்றது என்பதை யித னாலறிக.

ஸ்லோகம்.

ததோவைஷயிகம்தேஷாம் ஸுகம்வாதுஃகமேவவா |
ததைவபுஞ்ஜதேபோகா யதநேஸ்மின்சரீரகே ‖ (கஉ)

ததோவைஷயிகம்தேஷாம் ஸீகம்வாதுஃகமேவவா
தஏவபுஞ்ஜதேபோகா யதநேஸ்மின்சரீரகே.

வியாக்யானம்—ததஃ - ஆதலால், தஏவ - அவர்களே, தேஷாம் - அவர்களது, வைஷயிகம் - விஷயஸம்பந்தமான, ஸுகம் வா - ஸுகத்தையாவது, துக்கம் ஏவவா - துக்கத்தையாவது, போகாயதநே - புசிப்பதற்கிடமாகிய, அஸ்மிந் சரீரகெ - இச்சரீரத்தின்கண், புஞ்ஜதே - புசிக்கின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—ஆதலால அவர்களே அவர்களது விஷயஸம்பந்தமான சுகத்தையும் அல்லது துக்கத்தையும் புசிக்கவிடமான இச்சரீரத்தின்கண் ணனுபவிக்கின்றார்கள்.

ஸ்லோகம்.

ஸ்தாவரம்ஜங்கமஞ்சேதி த்விவிதம்வபுருச்யதே |
ஸ்தாவராஸ்தத்ரவ்ருக்ஷாஸ்ஸ்யுஸ்ஸூக்ஷ்மாகுல்மலதாதயஃ ‖ (கங)

ஸ்தாவரம்ஜங்கமம்சேதி த்விவிதம்வபுருச்யதே
ஸ்தாவராஸ்தத்ரவருக்ஷாஸ்யு ஸ்ஸூக்ஷ்மாகுல்மலதாதயஃ

வியாக்யானம்—வபுஃ - சரீரம், ஸ்தாவரம் - ஸ்தாவரம், ஜங்கமஞ்ச - ஜங்கமும், இதி - என்று, த்விவிதம் - இருவிதமாய், உச்யதே - கூறப்படுவதாம், தத்ர - ஆண்டு, ஸ்தாவராஃ - ஸ்தாவரங்கள், வ்ருக்ஷாஃ - விருக்ஷங்கள், ஸூக்ஷ்மாஃ - சூக்குமங்களான, குல்மலதாதயஃ - செடி கொடி முதலியவைகளே, ஸ்யுஃ - ஆவன.

பொழிப்புரை—சரீரமானது தாவரம் ஜங்கமம் என்றிருவகையாம் ஆண்டுத்தாவரங்கள் விருக்ஷங்கள் சூக்குமங்களான செடி கொடி முதலியன.

ஶ்லோகம்.

𑌅𑌣𑍍𑌡𑌜𑌾𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌜𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌃 |
𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌨𑌃 || (௧௪)

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌣𑍁𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇𑌨𑍁𑌸𑌂𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌥𑌾𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌮𑍍 |
𑌸𑍁𑌖𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌜𑍀𑌵 𑌏𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌤𑍇 || (௧௫)

அண்டஜாஸ்வேதஜாஸ்தத்வ த்கர்பஜா இதி ஜங்கமா:
யோநிமந்யேப்ரபத்யந்தே சரீரத்வாயதேஹிந:

ஸ்தாணுமந்யேநுஸம்யந்தி யதாகர்மயதாச்ருதம்
ஸுக்யஹம்து:க்யஹஞ்சேதி ஜீவஏவாபிமந்யதே.

வியாக்யானம்— ஜங்கமா: - ஜங்கமங்கள், அண்டஜா: - முட்டையிலிருந்துந்தோன்றுவதான பக்ஷி பாம்புமுதலியன, ஸ்வேதஜா: - வியர்வையிலிருந்துண்டாவன, தத்வத் - அங்ஙனமே, கர்ப்பஜா: -கருப்பையினின்றுண்டாவன, இதி - என (வழங்கப்படும்) அந்யேதேஹிந: - இதர தேகிகள் (தேவர்கள்), சரீரத்வாய - சரீரத்துவத்தின் பொருட்டு, யோநிம் - கர்ப்பகோசத்தை, ப்ரபத்யந்தே - அடைகின்றார்கள்.

அந்யே - இதரர்கள் (நரகிகள்), யதாகர்மம், யதாச்ருதம் - கர்மத்திற்கும் மறைக்குமிணங்க, ஸ்தாணும் - ஸ்தாவரசரீரத்தை, அநுஸம்யந்தி - அடைகின்றனர், அஹம், ஸுகி, - யான் சுகி, அஹம், துக்கி, ச,-யான் துக்கியென்று, ஜீவஏவ - சீவனே, அபிமந்யதே - அபிமானிக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—ஜங்கமங்கள், அண்டஜங்கள் ஸ்வேதஜங்கள் கருப்பஜங்கள் என வழங்கப்படும் (தேவர்) இதர தேஹிகள் சரீரத்தைப் பெறுவதற்கெனக் கருப்பையை யடைகின்றனர் மற்றவர்கள் (அதாவது நரகிலிருந்து வருவோர்) கருமங்களுக்கும் சாத்திரங்களுக்குமிணங்க (ஸ்தாவரம்) புல்பூண்டு செடி கொடி மரங்களாய் இருக்குந் தன்மையை யடைகின்றனர். யான் சுகி யான் துக்கியென்று சீவனே யபிமானிக்கின்றவன்.

ஶ்லோகம்.

நிர்லேபோபி பரஞ்ஜ்யோதிர் மோஹிதஸ்ஸம்புமாயயா |

நிர்லேபோபிபரம்ஜ்யோதி ர்மோஹிதச்சம்புமாயயா

வியாக்கியானம்—நிர்லேப: - நிர்லேபனும், பரம்ஜ்யோதி: அபி - பரஞ்சோதியாவோனுமாயினும், சம்புமாயயா - சம்புமாயையால், மோஹித: - மயங்குவோனாகின்றான்.

நுட்பம்—முந்திய சுலோகத்தில் சீவனே சுகியென்றும் துக்கியென்றும் அபிமானிக்கின்றான் என்று கூறப்பட்டது, பிறகு மாயை துலேந்தால் எவன் பரஞ்சோதியும் சுகதுக்க மற்றவனுமாகின்றானோ அவனே சுகிதுக்கியென்ற வனுபவத்தையுடையோன் என்பது எங்ஙனமொவ்வுமெனின் அதற்கேதுவை ஆன்மாவின் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி சம்புவாற் காரியப்படுத்துகிற மாயையால் மோகத்தைப் பெற்று என்று கூறினார்.

ஶ்லோகம்.

காம: க்ரோதஸ்ததா லோபோ மதோ மாத்ஸர்யமேவ ச || (௬௬)

மோஹஶ்சேத்யரிஷட்வர்கமஹங்காரகதம் விது: |

காம:க்ரோதஸ்ததாலோபோ மதோமாத்ஸர்யமேவச

மோஹச்சேத்யரிஷட்வர்க மஹங்காரகதம்விது:

வியாக்யானம்—காம: - காமம், க்ரோத: - க்ரோதம், ததாலோப: - அங்ஙனமே லோபமும், மத: - மதமும், மாத்ஸர்ய: ஏவச - மாச்சரியமும், மோஹ:ச - மோஹமும், இதி அரிஷட்வர்க்கம் - ஆகிய இவ்வறுவகைச்சத்துருக்களும், அகங்காரகதம் - அகங்காரத்தினிலடங்கியது என்று, விது: - அறிகின்றார்கள்.

பொழிப்புரை—காமம் குரோதம் லோபம் மதம் மாச்சரியம் மோஹம். எனுமிவ்வாறு பகைகளும் ஆங்காரத்தினிலடங்கு மெனப் படும்.

ஶ்லோகம்.

ஸத்வப்ரதானா ஜீவஸ்ய ஜாக்ரத்ஸ்வப்னயோ: || (௬௭)

ஸம்ஸ்காரஜா ததா ஜீவஸ்ய ஸம்ஸ்காரஜா ஸ்ம்ருதா: |

ஸத்வஸாமான்ய ஸ்ருஷ்டி: காரணம் ஸம்ஸ்ருதிபந்தயோ: || (௬௮)

ஸஏவ பத்யதே ஜீவ ஸ்வப்நஜாக்ரதவஸ்தயோ:
ஸுஷுப்தௌ தத்பாவாச்ச ஜீவச்சங்கரதாங்கத:
ஸஏவ மாயயாஸ்ப்ருஷ்ட: காரணம்சுகதுக்கயோ:

வியாக்யானம் — ஸ: - ஜீவ:, ஏவ - அச்சீவனே, ஸ்வப்நஜாக்ரதவஸ்தயோ: - சொப்பனம் சாக்கிரமிவ்விரு அவத்தைகளிலும், பத்யதே - கட்டுப்படுகிறான், ஜீவ:- சீவன், ஸுஷுப்தௌ - சுஷுப்தியில், தத்பாவாச்ச - அஃதிராததால், சங்கரதாம் - சுகத்தையனுபவிக்குந்தன்மையை, கத: - அடைந்தவனாகின்றான், ஸஏவ - அவனே, மாயயா - மாயையால், ஸ்ப்ருஷ்ட: - சம்பந்திக்கப் பெற்றவனாய்க்கொண்டு, ஸுகதுக்கயோ: - சுகதுக்கங்களுக்கு, காரணம் - ஏதுவாகின்றான்.

பொழிப்புரை — அச்சீவனே ஜாக்கிரம் ஸ்வப்நம் என்றவவஸ்தைகளில் கிடந்துழலுகின்றான். சுழுப்தியில் அந்தக்கரணம் ஒடுங்கியிருக்கின்றமையால் சீவன் சிவனாகின்றான் அதாவது சுகமடைகின்றான். பின்னரும் அவனே மாயாகருமத்தால சுகதுக்கம்பெற்று அல்லல்படுகின்றான்.

நுட்பம் — இங்கு மூலத்தில், சுஷுப்திகாலத்தினில் சங்கரத்துவத்தையடைகின்றான் என்று கூறியுளதாயினும் சங்கரத்துவம் என்றதற்குச் சுகத்தையனுபவிக்குந்தன்மையென்றே பொருள் கொள்ள வேண்டியதே யுசிதம். என்னை? தத்துவ காரியங்கள் பெரும்பாலுமில்லையாகலின் என்க.

கைவல்லியோபநிடதம்.

பிரமாணம்—ஸுஷுப்திகாலே ஸகலே விலீநே தமோऽபிபூத: ஸுகரூபமேதி ॥

ஸுஷுப்திகாலேசகலேவிலீநே தமோபிபூதஸ்ஸுகரூபமேதி.
சுஷுப்திகாலத்தினில் எல்லாமொடுங்கவே தமசினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டுச் சுகரூபனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ஸுஷுப்திகாலே ... ।
... ॥

ஶுக்தௌ ரஜதவத்விச்வம் மாயயா த்ருச்யதே சிவே
ததோ விவேகஜ்ஞாநேந நகோப்யத்ராஸ்தி து:கபாக்.

வியாக்யானம்—ஶுக்தௌ-இப்பியில, ரஜதவத்-வெள்ளிபோல விஶ்வம் - எல்லாம், சிவே - சிவனிடம், மாயயா திருச்யதே - மாயையால்காணப்படுகிறது, தத: - ஆதலால், விவேகஞ்ஞாநேந - விசாரித்தறிவால், அத்ர - இங்கு, க:அபி - ஒருவனும், துக்கபாக் - துக்கத்தைப்பெறுவோனாக, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை — இப்பியில் வெள்ளிபோல எல்லாப் பிரபஞ்சமும் சிவனிடம் மாயையால் காணப்படுகின்றது. ஆதலால் ஈண்டு விசாரித்தறியுங்கால், துக்கமடைவோனெவனுமில்லை.

நுட்பம்—இப்பியில் வெள்ளிபோலென்றதனால், இப்பியை யறியாதகாலத்து வெள்ளி தோன்றுவதும் இப்பி தோன்றியகாலத்து வெள்ளி தோன்றாததும் எங்ஙனமோ அதுபோல, சிவஞானமிராதகாலத்து உலகுதோன்றும், சிவஞானகாலத்தில் உலகு தோன்றாது என்பதறிக. சிவனிடம் என்றதனால் சிவனே ஸர்வாதாரன் என்பதும் மாயையால் என்றதனால், மாயையே யுலகாய்ப் பரிணமிக்கின்றதென்பதுமறிக.

ததோ விரம து:காத்த்வம் கிம் முதா பரிதப்யஸே |
இராமர்வினா- முநே ஸர்வமிதம் ஸத்யம் யந்மதக்ரே த்வயேரிதம் ||(௪௰)
ததோ விரமது:காத்வம் கிம்முதா பரிதப்யஸே
முநே ஸர்வமிதம்ஸத்யம் யந்மதக்ரே த்வயேரிதம்.

வியாக்யானம்—தத: - ஆதலால், த்வம் - நீ, துக்காத் - துக்கத்தினின்றும், விரம - ஒழிவடைவாயாக. கிம் - என், முதா - வியர்த்தமாக, பரிதப்யஸே - பரிதவிக்கிறனை, இராமன் கூறியதாவது, முநே - ஓ முனிவரே, மதக்ரே - எனக்கெதிரில், த்வயா-உங்களால், யத் - யாதொன்று, ஈரிதம் - கூறப்பட்டதோ, இதம் ஸர்வம்-இதெல்லாம், ஸத்யம் - உண்மை.

பொழிப்புரை—ஆதலால் நீ துக்கத்தினின்று ஒழிவடைவாயாக என்வியர்த்தமாய்த் தவிக்கின்றனை. இராமன் ஓ முனிவரே என்னிடம் தங்களால் கூறப்பட்டதெல்லாம் உண்மையே.

ஶ்லோகம்.

तथापि न जहात्येतत्प्रारब्धादृष्टमुल्बणम् ।

मत्तं कुर्याद्यथा मद्यं नष्टाविद्यमपि द्विजम् ॥ (௪௧)

ததாபிநஜஹாத்யேத த்ப்ராரப்தாத்ருஷ்டமுல்பணம்

மத்தம்குர்யாத்யதாமத்யம் நஷ்டாவித்யமபித்விஜம்.

வியாக்யானம்—ததா அபி - அங்ஙனமாயினும், ஏதத்- இத்துக்கமானது, நஜஹாதி - விடவில்லை, உல்பணம் - கடுமையான, ப்ராரப்தாத்ருஷ்டம் - பிராரப்தகருமமானது, யதா - எங்ஙனம், மத்யம் - மத்யமானது, நஷ்டாவித்யம் - அவித்தை தொலையப்பெற்றவனாகிய, த்விஜம்அபி - அந்தணனையும், மத்தம்குர்யாத் - மதிக்கச்செய்கின்றதோ. (அவ்வாறு என்றறிக.)

பொழிப்புரை—அங்ஙனமாயினும் இந்தத் துக்கமானது விடவில்லை. கடுமையான ப்ராரப்தகருமமானது அஞ்ஞானம்நீங்கிய வந்தணனையும் எவ்வாறு கள்ளானது மதிக்கச்செய்யுமோ அவ்வாறென்க.

நுட்பம்—இங்குப் பிராப்தமானது என்றதனால் - அனுபவிக்கத் தொடங்கியவினை, யதாவது ஸஞ்சிதம், ப்ராரப்தம், ஆகாமியம் என்பதான மூவ்வகைக்கருமத்தினுள் ஏற்கனவே சம்பாதித்துப் பரிபாகமில்லாமல் அப்பரிபாகத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு அந்தக்கரணத்தில் பொருந்தி வாஸநாமயமாய் நிற்கும் கருமமே சஞ்சிதமாம் இச்சஞ்சிதகருமங்களுள் பரிபாகப்பட்டு அனுபவிக்க எழுந்த கருமமே பிராரப்தம். அனுபவிக்கவந்த இச்சென்மத்தில் இனிச் செய்யுங்கருமமே ஆகாமியமாம். இதனுள் பிராரப்தத்தைத்தடுக்க மாளாது. அது ஞானத்தினாற்றொலையாது. இதற்குதாரணம் ஞானியாயினும் கட்குடித்தால் அவனுக்கு எங்ஙனம் மதத்தை யுண்டாக்குமோ அங்ஙனமே பிராரப்தமும் வருத்துபாதாம் ஞானத்தினாற்றொலையாதென்றறிக. இதையேபின் னிருபிக்கின்றனர்.

ஶ்லோகம்.

यद्वत्प्रारब्धभोगोऽपि न जहाति विवेकिनम् ।

तत्किं बहूक्तेनात्र प्रारब्धं सबलवत्तरः ॥ (௪௨)

தத்வத்ப்ராரப்தபோகோபி நஜஹாதிவிவேகிநம்
ததஃகிம்பஹுநோக்தேந ப்ராரப்தம்ஸஶிவஸ்ம்ருதஃ.

வியாக்யானம்—*தத்வத் - அதுபோல, ப்ராரப்தபோகஃ - பிரா ப்தகருமமானது, விவேகிநம் அபி - விவேகியைக்கூட, நஜஹாதி - விட்டுவிடாது, ததஃ - ஆதலின், பஹுநோக்தேந - மிக்கக்கூறுவ தால், கிம் - யாதுளது, ப்ராரப்தம் - பிராரப்தமானது, ஸஃ ஶிவஃ அச்சிவனென்றே, ஸ்மிருதஃ - தீர்மானிக்கப்பட்டது.*

பொழிப்புரை—*அதுபோல ப்பிராரப்தகருமமானது விவேகி யைக்கூடவிடாது. ஆதலின் மிக்கக்கூறுவதால் யாதுபயன் பிரா ரப்தமானது சிவன் என்று எண்ணப்பட்டது. இங்குச் சிவன் என்று கூறியது ஔபசாரிகவபேதம் என்பதறிக. சிவபெருமானைத்தடுப் பது எவராலும் மாளாததுபோல பிராரப்தத்தையும் தடுக்கமாளாது ஆதலால் அங்ஙனம் கூறப்பட்டது. சிவபெருமான் என்ற சொல் லுக்கு முற்கூறிய ஒப்புமை ஸம்பந்தத்தால் கௌணவிருத்தியிலக் கணையால் வலியுடையது என்று ஆகுபெயர்கொள்க.*

ஶ்லோகம்.

𑌬𑌾𑌧𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑌃 ।
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑍋 𑌜𑍀𑌵 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌿 ॥ (௪௩)

பாததேமாம்திவாராத்ர மகங்காரோபிதாத்ருசஃ
அத்யந்தபீடிதோஜீவ ஸ்தூலதேகம்விமுஞ்சதி.

வியாக்யானம்—*தாத்ருசஃ - அங்ஙனமான, அஹங்காரோபி - அஹங்காரமும், மாம் - என்னை, திவாராத்ரம் - இரவும் பகலும், பாததே - தொந்தரவுசெய்கின்றது, அத்யந்தபீடிதஃ - மிக்கத்தொந் தரவுபெறுவானாகில், ஜீவஃ-சிவன், ஸ்தூலதேகம் - தூலதேகத்தினை, விமுஞ்சதி - விடுகின்றான்.*

பொழிப்புரை—*அங்ஙனமான அகங்காரமும் என்னை இரவும் பகலும் தொந்தரவு செய்கின்றது, மிக்கத்தொந்தரவடைவானாகில் சிவன் தூலதேகத்தை விடுகின்றான்.*

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌜𑍍𑌜𑍀𑌵𑌾𑌪𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌮𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 |

தஸ்மாஜ்ஜீவாப்தயேமஹ்யம் உபாயஃக்ரியதாம்த்வயா

வியாக்யானம்—*தஸ்மாத்* - ஆதலால், *ஜீவாப்தயே* - ஜீவிப்ப தன்நிமித்தம், *மஹ்யம்* - எனக்கு, *உபாயஃ* - உபாயமானது, *த்வயா* - உங்களால், *க்ரியதாம்* - கற்பிக்கத்தக்கது.

பொழிப்புரை—ஆகையால் (நான்) சீவிப்பதின் பொருட்டு எனக்கொரு உபாயமானது உம்மால் சொல்லத்தக்கது.

இரண்டாவதத்தியாய முற்றிற்று.

மூன்ருவ தத்தியாயம்.

அகஸ்தியர்விடை.

𑌨 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌚𑌃 𑌪𑌥𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌾𑌦𑌿𑌪𑍀𑌡𑌿𑌤𑌃 ।
𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌨 𑌰𑍋𑌚𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌮𑍂𑌰𑍍𑌷𑍋𑌰𑌿𑌵 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌮𑍍 ॥

நக்ருஹ்ணுதிவசஃபத்யம் காமக்ரோதாதிபீடிதஃ
ஹிதம்நரோசதேதஸ்ய முமூர்ஷோரிவபேஷஜம்.

வியாக்யானம் — காமக்ரோதாதிபீடிதஃ - காமக்குரோதாதிகளால் பிடிக்கப்பட்டவன், பத்யம்வசஃ - இதமானசொல்லை, நஹ்ருஹ்ணுதி - கேட்கின்றதில்லை, தஸ்ய - அவனுக்கு, முமூர்ஷோஃ - உயிர்துறபபோருக்கு, பேஷஜம்இவ - மருந்துபோல, ஹிதம் - இதமானது, நரோசதே - ருசிப்பதில்லை.

பொழிப்புரை — காமக்குரோதம் முதலியவைகளால் பீடையடைந்தவன் இதமான சொல்லைக் கேட்கிறதில்லை. ஆயுள் முடிந்தவனுக்கு ஔஷதம் யுக்தமாய்த்தோன்ருததுபோல் அவனுக்கும் இதம் ருசிக்காது.

நுட்பம்—சென்ற அத்தியாயத்தி னிறுதியில், துக்கமடையாமலிருப்பதற்கு யாதாவது கூறவேண்டுமென்ற இராமரது வசனத்திற்கு இச்சுலோகத்தினுல் பதிலுரைக்கின்ருர். ஓ ராம! நீ துக்கமடையாதிருக்க வேண்டுமாயின் துக்க ஏதுக்களான காமக்குரோதாதிகளாய அறுபகையும் துலேக்கவேண்டுமாதலால் அங்ஙனம் துலேப்பதற்குரிய தத்துவத்தை யுபதேசித்தேன், அது உனக்கு சிதமாய்ப்புலப்படவில்லை யென்பதைப்பொதுவாய்க்கூறி அதற்கு ஓர் உதாரணமும் இச்சுலோகத்திலேயே கூறப்பட்டது.

ஶ்லோகம்.

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌯𑍋𑌵𑌶𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌤𑌾 𑌵𑍀𑌤𑌾𑌧𑍈𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣𑌯𑌾𑌤𑌿𑌨𑌾 ।
𑌶𑍁𑌭𑌾𑌶𑍁𑌭𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃𑌸𑌾𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌵𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌯𑌂 ॥

மத்யேசமுத்ரம்யாநீதா ஸீதாதைத்யேநமாயிநா
ஆயாஸ்யதிநரச்ரேஷ்ட ஸாகதம்தவஸந்நிதிம்.

வியாக்யானம்—நரச்ரேஷ்ட - ஓ நரச்ரேஷ்டனே, மாயிநா - மாயாவியான, தைத்யேந - அரக்கனால், மத்யேஸமுத்ரம் - சமுத்திர நடுவில், யாஸீதா - யாதொரு ஸீதையானவள், நீதா - கொண்டு போகப்பட்டாளோ, ஸா - அச்சீதை, தவ, ஸந்நிதிம், - உன்னருகில், கதம் - எப்படி, ஆயாஸ்யதி - வருவாள்.

பொழிப்புரை—ஓ நரச்ரேஷ்டனே மாயாவியான அரக்கனால் சமுத்திரநடுவில் எந்தச்சீதை கொண்டு போகப்பட்டனளோ அச் சீதை உன் சந்நிதிக்கெவ்விதம்வருவாள்.

நுட்பம்.—சீதை இராமனால் கிரகிக்கப்படுவளென்பது அகஸ்தியரறிந்தும் இராவணனுடைய பராக்கிரமத்தைக் குறிப்பாலுணர்த்துகின்றார்.

ஸ்லோகம்.

बध्यन्ते देवताः सर्वा द्वारि मर्कटयूथवत् ।
किं च चामरधारिण्यो यस्य सन्ति सुराङ्गनाः ॥ (௫)

பத்யந்தேதேவதாஸ்ஸர்வா த்வாரிமர்க்கடயூதவத்
கிஞ்சசாமரதாரிண்யோ யஸ்யசந்திசுராங்கநா:

வியாக்யானம்—யஸ்ய - எவனது, த்வாரி - வாசற்படியில், ஸர்வா:, தேவதா: - எல்லாத்தேவர்களும், மற்கடயூதவத் - குரங்குக் கூட்டம்போல, பத்தியந்தே, கட்டப்படுகின்றார்களோ, கிஞ்ச - மேலும், யஸ்ய - எவனுக்கு, ஸுராங்கநா: - தேவஸ்திரீகள், சாமரக்ராஹிண்ய: - சாமரம்பிடித்தவர்களாய், ஸந்தி - இருக்கின்றனரோ.

பொழிப்புரை—எந்த ராவணனது வாசலில் எல்லா தேவர்களும் குரங்குக்கூட்டம்போல கட்டுப்பட்டுநிற்கின்றார்களோ அன்றியும் எந்த அரக்கனுக்குத் தேவமங்கையர்களெல்லோரும் சாமரம் வீசுகின்றனரோ.

முந்திய சுலோகத்தில், சீதை எப்படி உன்னிடம் வரக்கூடும், என்று கூறினார், அங்ஙனம் அவள் வரமாளாது என்பதற்கு ஏதுக்களை இச்சுலோகம்தொடங்கி நான்கு சுலோகங்களால் கூறுகின்றார். அவ்வேதுக்களோவெனின், மிக்க பாரக்கிரமமுள்ள அவ்

வரக்கனால் கொண்டுபோகப்பட்ட சீதையைக்கொண்டு வரவேண்டு மானால் அவ்வரக்கனை வென்றால் தான் முடியும் அவனையோவெல்ல மாளாது என்று கூறத்தொடங்கினார்.

ஸ்லோகம்.

[illegible] |
[illegible] ‖ (௪)

புங்க்தேத்ரிலோகீமகிலாம் யஶ்ஶம்புவரதர்ப்பித:
நிஷ்கண்டகம்தஸ்யஜய: கதம்தேபவிஷ்யதி.

வியாக்யானம்— ய: - எவன், ஶம்புவரதர்ப்பித: - சிவபெருமானது வரங்களால் கர்வமடைந்தவனாய்க்கொண்டு, த்ரிலோகீம் அகிலாம் - மூவுலகனைத்தையும், நிஷ்கண்டகம் - தடையற்று, புங்க்தே - புசிக்கின்றானோ, தஸ்ய - அவனுடைய, ஜய: - ஜயமானது, தே - உனக்கு, கதம் - எங்ஙனம், பவிஷ்யதி - ஏற்படும்.

பொழிப்புரை—எவன் சிவபெருமானது வரத்தினால் கர்வமடைந்தவனாய் மூவுலகனைத்தும் இடையூறற்றுப் புசிக்கின்றானோ, அவனை நீ எவ்விதம் செயிக்கக்கூடும்.

ஸ்லோகம்.

[illegible] |
[illegible] ‖ (௫)

இந்திரஜிந்நாமபுத்ரோய ஸ்தஸ்யாஸ்திசவரோத்தத:
தஸ்யாக்ரேஸங்கரேதேவா: பஹுஶோவாரம்பலாயிதா:

வியாக்யானம்— ய: - எவன், ஈசவரோத்தத: - ஈஸ்வரன்கொடுத்தவரங்களால் மதங்கொண்டவனும், இந்திரஜித் - இந்திரஜித், நாம - என்று பிரசித்திபெற்றவனுமாய் உளனோ அவன், தஸ்ய - அந்த ராவணனுக்கு புத்ரன், தஸ்ய - அவ்விந்திரஜித்தின், அக்ரே - முன், ஸங்கரே - உயுத்தத்தில், தேவா: - தேவர்கள், பஹுஶோவாரம் - அநேக முறை, பலாயிதா: - பயந்து ஓடினவர்கள்.

பொழிப்புரை — எவன் சிவபெருமானது வரங்களால் மதித்தவனுமாய் இந்திரசித்தென்று பிரசித்தி பெற்றவனுமாயிருக்கின்

ரூனே. அவன் ராவணனுக்குப் புதல்வன். அவனெதிரில் உயுத்தத்தில் நிற்கமாளாது தேவர்களும் பன்முறை பயந்தோடினார்கள்.

ஶ்லோகம்.

𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌕𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌸𑍂𑌦𑌨𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌚𑌿𑌰𑌂𑌜𑍀𑌵𑍀 𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌃 ॥ (௬)

கும்பகர்ணஶ்வயோப்ராதா யஸ்யாஸ்திஸுரஸூதநஃ
அந்யோதிவ்யாஸ்த்ரஸம்யுக்தஃ சிரஞ்சீவீவிபீஷணஃ.

வியாக்யானம்—ஸுரஸூதநஃ - தேவருக்கந்தகனை, கும்பகர்ணஶ்வயஃ - கும்பகருணனென்பவன், யஸ்ய - எவனுக்கு, ப்ராதா - சகோதரனே எவனுக்கு, அந்யஃ-மற்றொரு சகோதரன், திவ்யாஸ்திர ஸம்யுக்தஃ - திவ்வியாஸ்திரங்களையுடையோனும், சிரஞ்சீவி - வெகுகாலம் சீவித்திருப்பவனுமாகிய, விபீஷணஃ - விபீஷணனென்பவனே.

பொழிப்புரை—தேவருக்கந்தகனைக் கும்பகர்ணனென்று பெயருள்ளவன் எவனுக்குச் சகோதரனே, எவனுக்கு மற்றொரு சகோதரன் திவ்வியாஸ்திரங்களையுடையோனும் வெகுகாலம் சீவிப்போனுமான விபீஷண னென்பவனே.

ஶ்லோகம்.

𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑍈𑌃 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ (௭)

துர்கம்யஸ்யாஸ்திலங்காக்யம் துர்ஜயம்தேவதானவைஃ
சதுரங்கம்பலம்யஸ்ய வர்த்தேகோடிஸங்க்யயா.

வியாக்யானம் — யஸ்ய - எவனுக்கு, துர்க்கம் - எவராலும் போகமாளாததான, லங்காகாக்யம்-இலங்கையென்ற நகரம், அஸ்தி- உளதோ, யஸ்ய - எவனுக்கு, தேவதானவைஃ - தேவாசுரர்களால் துர்ஜ்ஜயம் - ஜயிக்கமாளாததான, சதுரங்கம்பலம்-நால்வகைச்சேனையும், கோடிஸங்க்யயா - கோடிக்கணக்காய், வர்த்ததே - இருக்கின்றதோ.

பொழிப்புரை—எவனுக்கு எவராலும் போகக்கூடாததான லங்கையென்ற நகரம் உளதோ, எவனுக்குத் தேவாசுரர்களால் செயிக்கக்கூடாததும் கோடிக்கணக்காயுமுள்ள நால்வகைச் சைன்னியம் உளதோ.

ஶ்லோகம்.

𑌏𑌕𑌾𑌕𑌿𑌨𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌜𑍇𑌯𑌃 𑌸 𑌕𑌥𑌂 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌆𑌕𑌾𑌂𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍇 𑌧𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌬𑌾𑌲𑌶𑍍𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌸𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥
𑌤𑌥𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌜𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌿𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌸𑌿 ।

ஏகாகிநாத்வயாஜேயஃ ஸகதம்ரகுநந்தந
ஆகாம்க்ஷதேகரேதர்த்தும் பாலச்சந்த்ரமஸம்யதா
ததாத்வம்காமமோஹேந ஜயம்தஸ்யாபிவாம்சஸி

வியாக்யானம் — ரகுநந்தன - ஓ ரகுவம்சத்திலுண்டான ராமனே, ஸஃ - அவ்விராவணன், ஏகாகிநா - ஒருவனுன, த்வயா - உன்னால், கதம் - எப்படி, ஜேயஃ - செயிக்கப்படுவான், பாலஃ - குழந்தை, யதா - எப்படி, சந்த்ரமஸம் - சந்திரனை, கரேதர்த்தும் - கையில்வைத்துக்கொள்ள, ஆகாங்க்ஷதே - விரும்புகின்றதோ, ததா - அதுபோல, த்வம் - நீ, காமமோஹேந - காமமயக்கத்தால், தஸ்ய - அவனது, ஜயம் - ஜெயத்தை, அபிவாஞ்சஸி - விரும்புகின்றாய்.

பொழிப்புரை—ஓ ரகுநந்தனு அவ்விராவணன் ஒருவனுகிய உன்னால் எப்படி செயிக்கப்படுவான், குழந்தை சந்திரனைப் பிடித்துக் கையில் வைத்துக்கொள்ள எவ்விதம் விரும்புகின்றதோ அவ்விதமே நீ காமமயக்கத்தால் அவ்விராவணனை செயிக்கவிரும்புகின்றாய்.

இராமர்விடை.

𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌮𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌹𑍃𑌤𑌾 (அ)
𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌂 𑌨 𑌨𑌿𑌹𑌨𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌶𑍁 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍇 𑌮𑍇𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 𑌫𑌲𑌂 ।

க்ஷத்ரியோஹம்முநிச்ரேஷ்ட பார்யாமேரக்ஷஸாஹ்ருதா
யதிதம்நநிஹந்ம்யாசு ஜீவநேமேஸ்திகிம்பலம்.

வியாக்யானம் — முநிச்ரேஷ்ட - ஓ முனிவர்கோனே, அஹம் - நான், க்ஷத்திரியஃ - க்ஷத்திரியன், மேபார்யா - எனது மனைவி ரக்ஷஸா -

அரக்கனால், ஹ்ருதா - அபகரிக்கப் பட்டாள், தம் - அவ்வரக்கனை, ஆசு - சீக்கிரமாய், நஹிஹந்மியதி - கொல்லாவிடில், மே - எனக்கு, ஜீவநே - ஜீவிப்பதில், கிம் பலம் அஸ்தி - என்ன பயனுள்ளது.

பொழிப்புரை — ஓ முனிவரரே, யான் க்ஷத்திரியன் எனது மனைவி அரக்கனால் அபகரிக்கப்பட்டனள் அவ்வரக்கனைச் சீக்கிரமாய்க் கொல்லாவிடில் சீவிப்பதில் எனக்கு யாது பயன்.

ஸ்லோகம்.

[illegible] ‖ (க0)

அதஸ்தே தத்வபோதேந நமே கிஞ்சித்ப்ரயோஜநம்

வியாக்யானம் — அத: - ஆதலால், தே - தங்களது, தத்வபோதேந - தத்துவஞான உபதேசத்தால், மே - எனக்கு, நகிஞ்சித்ப்ரயோஜநம் - கொஞ்சமும் பிரயோஜனமில்லை.

பொழிப்புரை — ஆதலால் தங்களது தத்துவோபதேசத்தால் எனக்கு ஒரு பயனுமில்லை.

ஸ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ‖ (கக)

காமக்ரோதாதயஸ்ஸர்வே தஹ்யந்தே தைஸ்தநுர்மம
அகங்காரோபிமேநித்யம் ஜீவநம்ஹந்துமுத்யத:.

வியாக்யானம் — காமக்ரோதாதய:ஸர்வே - காமம் குரோதம் முதலியவைகளெல்லாம் என்னிடமுள, தை: - அவைகளால், மம தநு: - எனதுதேகம், தஹ்யதே - கொளுத்தப்படுகின்றது, அஹங் காரோபி - அகங்காரமும், மே - எனது, ஜீவம் - ஜீவனை, ஹந்தும் - கொல்லுவதற்கு, நித்தியம் - எப்பொழுதும், உத்யத: - தயாராயிருக்கின்றது.

பொழிப்புரை—காமம் குரோதம் முதலியவைகளெல்லாம் என்னிடமிருக்கின்றன. அவைகளால் எனது தேகம் கொளுத்தப்படுகின்றது. அகங்காரமும் எனது சீவனைக்கொல்லுவதற்கு எப்பொழுதும் தயாராகவேயிருக்கின்றது.

ஶ்லோகம்.

𑌹𑍃𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌜𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌣𑌾𑌵𑌮𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌬𑍁𑌭𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌧𑌮𑌃 ॥ (௧௨)

ஹ்ருதாயாம்நிஜகாந்தாயாம் சத்ருணாவமதஸ்யவா
யஸ்யதத்வபுபுத்யாஸ்யாத்ஸ லோகேபுருஷாதம:.

வியாக்யானம்—நிஜகாந்தாயாம் - தனது மனைவி, ஹ்ருதாயாம் - அபஹரிக்கப்பட்டிருக்கும்போது, சத்ருணாவமதஸ்யவா - அல்லது சத்துருவால் அவமானம் செய்யப்பட்டவனுடைய, யஸ்ய - எவனுக்கு, தத்வபுபுத்ஸா - தத்துவஞான தேச்சையானது, ஸ்யாது - உண்டாகின்றதோ, ஸ: - அவன், லோகே - உலகத்தில், புருஷாதம: - புருஷருக்குள் அதமனேயாவான்.

பொழிப்புரை — தனது மனைவி அபகரிக்கப்பட்டிருக்கும் பொழுது அல்லது சத்துருவா லவமானமடைந்தவனாயிருக்கும் பொழுதாவது எவனுக்குத்தத்துவோபதேசம்பெற அல்லது தத்துவாராயச்சிசெய்யவேண்டுமென்ற விருப்பமுண்டாகின்றதோ உலகத்தில் அவன் புருஷருக்குள் அதமனேயாவான்.

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌧𑍋𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌘𑌯𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌧𑌿𑌂 𑌮𑍁𑌨𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌶𑌾𑌰𑍍𑌦𑍂𑌲 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥

தஸ்மாத்தஸ்யவதோபாயம் லங்கயித்வாம்புதிம்முநே
ப்ரூஹிமேமுநிசார்தூல த்வத்தோநாந்யோஸ்திமேகுரு:.

வியாக்யானம்—முநே - ஓ முனிவரே, தஸ்மாத் - ஆதலால், அம்புதிம் லங்கயித்வா - கடலைத்தாண்டி, தஸ்ய வதோபாயம் - அவனைக்கொல்லுமுபாயத்தை, ப்ரூஹி - கூறுங்கள். முநிசார்த்தூல - ஓ முனிச்ரேஷ்டரே, மே - எனக்கு, த்வத்த: - உங்களிலும், அந்ய: - அந்நியரான, குரு: - ஆசிரியர், நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை — ஓ முநிவரே, ஆதலால் கடலைத்தாண்டி யுத்தத்தில் அவனைக்கொல்லுவதில் எனக்கு உபாயத்தைக் கூறுங்கள் முனிவருட் சிறந்தவரே தங்களைத் தவிர எனக்கு வேறு குருவில்லை

அகஸ்தியர்விடை.

𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯 𑌉𑌵𑌾𑌚—𑌏𑌵𑌂𑌚𑍇𑌚𑍍𑌛𑌰𑌣𑌂𑌯𑌾𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 |
𑌸𑌚𑍇𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌾𑌞𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌿 ||

அகஸ்த்யஉவாச—ஏவம்சேச்சரணம்யாஹி பார்வதீபதிமவ்யயம்
ஸசேத்ப்ரஸந்நோபகவான் வாஞ்சிதார்த்தம்ப்ரதாஸ்யதி.

வியாக்யானம்—ஏவம்சேத் - இங்ஙனமாயின், அவ்யயம் - அவ்பயரான, பார்வதீபதிம் - சிவபெருமானை, சரணம்யாஹி - சரணமடைவாயாக, ஸஃ பகவாந் - அப்பகவான், ப்ரஸந்நஃ சேத் - பிரஸந்நராயின், வாஞ்சிதார்த்தம் - விரும்பியபொருளை, ப்ரதாஸ்யதி - கொடுப்பார்.

பொழிப்புரை—இங்ஙனமாயின் அவ்வியயரான பரசிவத்தைச் சரணமடைவாயாக. அந்த பகவான் பிரஸந்நராகில் விரும்பிய பொருளைக் கொடுப்பார்.

ஶ்லோகம்.

𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌜𑍇𑌯𑌶𑍍𑌶𑌕𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑌿𑌣𑌾𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌪𑌿𑌵𑌾 |
𑌸𑌤𑍇𑌵𑌧𑍍𑌯𑌃𑌕𑌥𑌂𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂𑌵𑌿𑌨𑌾 || (௧௫)

தேவைரஜேயச்சக்ராத்யை ர்ஹரிணாப்ருஹ்மணாபிவா
ஸதேவத்யஃகதம்வாஸ்து சங்கராநுக்ரஹம்விநா.

வியாக்யானம் — சக்ராத்யைஃ - இந்திராதிகளான, தேவைஃ - தேவர்களாலும், ப்ருஹ்மணா - பிரும்மனாலும், ஹரிணாபிவா - விஷ்ணுவாலும், அஜேயஃ - ஜெயிக்க மாளாதவனை, ஸஃ - அவ்விராவணன், சங்கரானுக்கிரஹம்விநா - சிவபெருமானது திருவருளின்றி, கதம் - எங்ஙனம், தே வத்யஃ அஸ்து - உன்னால் கொல்லப்படுவோனாவான்.

பொழிப்புரை—இந்திராதிகளான தேவர்களாலும் பிர்ம்மனாலும் விஷ்ணுவினாலும் செயிக்கக்கூடாதவனை அவ்விராவணன் சங்கரனது அருளின்றி எங்ஙனம் உன்னால் கொல்லப்படுவோன் ஆவான்.

ஸ்லோகம்.

அநஸ்த்வாம் தீக்ஷயிஷ்யாமி விரஜாகமமாச்ரித: |
தேநமார்க்கேண மர்த்யத்வம் ஹித்வா தேஜோமயோ பவ || (௧௬)

அநஸ்த்வாம்தீக்ஷயிஷ்யாமி விரஜாகமமாச்ரித:
தேநமார்க்கேணமர்த்யத்வம் ஹித்வாதேஜோமயோபவ.

வியாக்யானம்—அத: - ஆகையால், விரஜாகமம் ஆச்ரித: - விரசாகமத்தையாச்ரயித்தவனாய், த்வாம்தீக்ஷயிஷ்யாமி - உனக்குத்தீக்ஷைசெய்துவைக்கின்றேன், தேந மார்க்கேண - அவ்வழியால், மர்த்தியத்துவம் - மனிதத்தன்மையை, ஹித்வா - விடுத்து, தேஜோமய: - தேஜோமயனாக, பவ - ஆய்விடு.

பொழிப்புரை—அவ்விறைவனது அருளவேண்டுமாதலால் விரசாக்கிரமத்தைக்கொண்டு உனக்குத் தீக்ஷைசெய்து வைக்கின்றேன் அம்முறையால் மனிதத்தன்மையைவிட்டு திவ்வியதேகமுடையோனாவாய்.

ஸ்லோகம்.

நுட்பம்—சிவபெருமான் திருவருளினையடையவேண்டுமாயின் தீட்சையத்தியாவசிய மாகலின் இராமனைத் தீட்சைசெய்து கொள்ளும்படி அகத்தியர் கூறினர்.

தேந ஹத்வா ரணே சத்ரூந் ஸர்வாந் காமாநவாப்ஸ்யஸி ||
ஸூத உவாச || அத ப்ரணம்ய ராமஸ்தம் தண்டவந்முநிஸத்தமம் ||
உவாச து:கநிர்முக்த: ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா (௧௭)

தேனஹத்வாரணேசத்ரூன் ஸர்வான்காமாநவாப்ஸ்யஸி
ஸூதஉவாச—அதப்ரணம்யராமஸ்தம் தண்டவந்முனிஸத்தமம்.
உவாசது:க்கநிர்முக்த: ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா

வியாக்யானம்—தேந - அவனது அருளால், சத்ரூந் - பகைவர்களை, ரணே - யுத்தத்தில், ஹத்வா - கொன்று, ஸர்வாந் காமாந் -

எல்லாவிருப்பத்தையும், அவாப்ஸ்யஸி - பயன்படுத்திக்கொள்வாயாக, அத - பிறகு, ராம꞉ - இராமன், தம் - அம்முனிவரை, தண்டவத்பிரணம்ய - ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து, துக்கநிர்முக்த꞉ - துக்கத்தினின்று விடுபட்டு, ப்ரஹ்ருஷ்டேந அந்தராத்மநா - களித்தமனதுடையோனாய், உவாச - சொன்னான்.

பொழிப்புரை — அவனருளால் பகைவர்களை யுத்தத்தில் கொன்று விருப்பமெல்லாவற்றையும் பெற்றிடுவையாக பிறகு இராமன் துக்க நீங்கினவனாய் அம்முனிவரை ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து, களித்த மனதையுடையோனாய்ச் சொல்லியதாவது.

இராமர்வினா.

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௬)

க்ருதார்த்தோஹம்முநிஶ்ரேஷ்டோ வாஞ்சிதார்த்தோமமாகத꞉.
பீதாம்புதி꞉ப்ரஸந்நஸ்த்வம் யதிமேகிமுதுர்லபம்
அதஸ்த்வம்விரஜாந்தீக்ஷாம் ப்ரூஹிமேமுநிஸத்தம.

வியாக்யானம்——முநே - ஓ முனிவரே, அஹம்-யான், க்ருதார்த்த꞉ஜாத꞉ - க்ருதார்த்தனானேன், மம - எனக்கு, வாஞ்சிதார்த்த꞉ - விரும்பியபொருள், ஆகத꞉ - கிடைத்துவிட்டது, பீதாம்புதி꞉ - கடலுண்டவரான, த்வம் - தாங்கள், ப்ரஸந்நோயதி - பிரஸந்நரானல், மே - எனக்கு, துர்லபம்கிம் - கிடைக்காததுயாதுளது, முநிஸத்தம - ஓ முனிவரரே, அத꞉ - ஆதலால், த்வம் - தாங்கள், மே - எனக்கு, விரஜாந்தீக்ஷாம் - விரசாதீக்ஷையை, ப்ரூஹி - கூறுங்கள்.

பொழிப்புரை—ஓ முனிவரே, யான் கிருதார்த்தனானேன். விரும்பியபொருள் கிடைத்தது. கடலுண்டவரான தாங்கள் எனக்குப்பிரசன்னரானல் கிடைக்காதது யாதுளது. ஓ முனிவரரே ஆதலால விரசாதீக்ஷையைக் கூறுங்கள்.

அகஸ்தியர்விடை.

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌷𑍍𑌟𑌮𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃।
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌵𑌾𑌰𑍇 𑌆𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍇𑌤𑍍॥

சுக்லபக்ஷேசதுர்தச்யா மஷ்டம்யாம்வாவிசேஷதஃ
ஏகாதச்யாம்சோமவாரே ஆர்த்ராயாம்வாஸமாரபேத்.

வியாக்யானம்—அகஸ்தியர் கூறியதாவது. சுக்லபக்ஷே - வளர்பிறையில், சதுர்த்தஸ்யாம் - சதுர்த்தசியில், அஷ்டம்யாம்வா - அல்லது அஷ்டமியிலாவது விசேஷதஃ - விசேஷமாய், ஏகாதச்யாம் - ஏகாதசியிலாவது, ஸோமவாரே - திங்கட்கிழமையில், ஆர்த்ராயாம்வா - அங்ஙனமே திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்தில், ஸமாரபேத் - ஆரம்பிக்கவேண்டும்.

பொழிப்புரை—இங்கு முனிவர் விரசாதீக்ஷையின்காலத்தைக் கூறுகின்றார். வளர்பிறையில் சதுர்த்தசியில் அல்லது அஷ்டமியிலாவது ஏகாதசியிலாவது திங்கட்கிழமையில் அங்ஙனம் திருவாதிரை நட்சத்திரத்திலாரம்பிக்கவேண்டும்.

ஶ்லோகம்.

𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌮𑌾𑌹𑍁𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂॥
𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌂॥ ௨௧

யம்வாமமாஹுர்யம்ருத்ரம் சாச்வதம்பரமேச்வரம்
பராத்பரதரம்சாஹுஃ பராத்பரதரம்சிவம்.

வியாக்யானம்—பராத்பரம் - பரத்திற்கும் பரனை, யம் - எந்த (இறைவனை) சிவம் - சிவபெருமானை, வாமம் - அழகில் சிறந்தவனென்றும், ருத்ரம் - பவப்பிணியைப்போக்கடிப்பவனென்றும், ஶாஶ்வதம் - எக்காலத்துமுள்ளவனென்றும், பரமேஸ்வரம் - பரம இறைவனென்றும், பராத்பரம் - பிரும்ம விஷ்ணுருத்திரர்களுக்கும் மேலானவனென்றும், ஆஹுஃ - கூறுகின்றார்களோ.

பொழிப்புரை — முன்னர் காலத்தைக்கூறி, இங்குத் தேவதைதியானக்கிரமத்தைக் கூறுகின்றார். மேலானவருக்கும் மேற்பட்டவரான எந்த சிவபெருமானை அழகிற் சிறந்தவனென்றும் பிறப்

பின் துக்கத்தைத் துலையச் செய்வோனென்றும், எக்காலத்துமுள்ளவனென்றும், பரமேச்சுரன் மும்மூர்த்திகளுக்கும் இறைவனென்றும் (மாயையிலும்) அவ்வியக்தத்திலும் பரனென்றும் கூறுகின்றார்களோ.

ஸ்லோகம்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑌨𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌵𑌹𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 |
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾𑌵𑌸𑌥𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍋𑌧𑍍𑌯 𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 (௨௨)

ப்ரஹ்மணோஜநகம்விஷ்ணோர்வஹ்நேர்வாயோஸ்ஸதாசிவம்
த்யாத்வாக்நிநாவஸத்யாக்நிம் விசோத்யசப்ருதக்ப்ருதக்.

வியாக்யானம்—ப்ரும்ஹண: - பிரம்மனுக்கும், விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவுக்கும், வஹ்நே: - அக்கினுக்கும், ஜநகம் - உத்பத்திஹேதுவான, ஸதாசிவம் - ஸதாசிவனை, த்யாத்வா - தியானித்து, அக்நிநா - அக்நியால், ஆவஸத்தியாக்நிம் - ஆவஸத்யமென்றவக்கிநியை, ப்ருதக் பிருதக் - தனித்தனியாய், விசோத்ய, ச - நன்றாய்ச்சோதித்து.

பொழிப்புரை—பிரம்ம விஷ்ணு அக்நி வாயுக்களை யுண்டாக்கியோனை ஸதாசிவனைத் தியானித்து, அக்நியால் ஆவசத்யமென்ற அக்நியைத் தனித்துத்தனியே சோதித்து.

அக்நியாலாவசத்யாக்நியை என்றதினால், ஞானவைராக்கிய ஐசுவரிய உருவமான கார்ஹபத்தியா ஹவநீயதக்ஷிணாக்கிநியென்ற திரேதாக்நியால், ஆவசத்திய அக்நியை என்றதினால் அவஸத என்பதற்குத் தேகமென்று பொருள் கொள்க. அங்கு அக்நிபோல பிரகாசிக்கின்றவனாதலால் சிவனையே அக்நியாகக் கூறப்பட்டது. சிவனை இருபத்துநான்கு தத்துவங்களினின்றும் வேறு என விசாரித்து அறிந்து, இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுக்கும் புறம்பேயுள்ளவன் சிவன் உருவது தத்துவமாவான் அவனிலும் புறம்பான உகுவது தத்துவத்தையுங் கடந்தவரே சிவபெருமானவார்.

ஶ்லோகம்.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌸𑌂𑌯𑌮𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂 ॥ (௨௩)
𑌏𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌾𑌮𑍃𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍

பஞ்சபூதாநிஸம்யம்ய த்யாத்வாகுணவிதிக்ரமாத்
மாத்ராஃபஞ்சசதஸ்ரச்ச த்ரிமாத்ராத்விஸ்ததஃபரம்.
ஏகமாத்ரமமாத்ரம்ஹி த்வாதசாந்தவ்யவஸ்திதம்
ஸ்தித்யாஸ்தாப்யாம்ருதோபூத்வா வ்ரதம்பாசுபதம்சரேத்.

வியாக்யானம்—பஞ்சபூதாநி - ஐம்பூதங்களை, ஸம்யம்ய - நன்கறிந்து, குணவிதிக்ரமாத் - குணங்களின் விதியின் முறையின்படி, த்யாத்வா - சிந்தித்து, பஞ்ச, மாத்ராஃ - ஐந்து மாத்திரைகளையும், சதஸ்ரஃ - நான்கு மாத்திரைகளையும், த்ரிமாத்ராஃ - மும்மாத்திரைகளையும், ததஃ பரம் - அதன் பின்னர், ஏகமாத்ரம் - ஓர் மாத்திரையையும், அமாத்ரம் - மாத்திரையற்றதையும், த்வாதசாந்தவ்யவஸ்திதம் - த்வாதசாந்தத்திலுள்ளவனையும், ஸ்தித்யா - உற்பத்தி (யாதிக்கிரமத்தி) னுல், ஸ்தாப்ய - சிந்தித்து (தீர்மானம்செய்து) அம்ருதஃ, பூத்வா - அம்ருதனுய் நின்று, பாசுபதம், வ்ரதம் - பாசுபதவ்ருதத்தை (விரசாதீக்ஷையை). சரேத் - செய்யவேண்டும்.

பொழிப்புரை—ஐம்பூதங்களை அறிந்து, குணங்களது விதியின் முறைமையின்படி சிந்தித்து, ஐந்து மாத்திரைகளையும் நான்குமாத்திரைகளையும், மும்மாத்திரைகளையும், இருமாத்திரைகளையும், பிறகு ஒரு மாத்திரையும், மாத்திரையற்றதையும் துவாதசாந்தத்திலுள்ளவனையும் உற்பத்தியாதிக் கிரமத்தினுல் சிந்தித்து, அமிருதனுய் இருந்து விரசாதீக்கை உருவமான பாசுபத விரதத்தைச் செய்வானுகை.

குட்டம்— ஐம்பூதங்களை=பிருதிவியப்பு தேயு வாயு ஆகாயங்களை அறிந்து, குணங்களின் முறைமையின்படி = சத்தபரிசரூபரச கந்தமெனும் குணங்களின் முறைமையின்படி, ஆகாயம் சத்தகுணமுடையது. வாயுவுக்குப் பரிசம் தேயுவுக்கு உருவம் அப்புவுக்கு இர

ஸம் பிருதிவுக்குக் கந்தம் என்றபடி சிந்தித்து, பிறகு ஐம்மாத்திரைகள்=பிருதிவிக்குச் சத்தபரிச உருவரஸகந்தம் என்ற ஐந்துகுணங்களுளவாய் அங்ஙனமே ஜலத்திற்குக் கந்த நீங்கலாக மற்ற நான்கு குணங்களுள்ளதாகவும் தேயுவுக்குக் கந்தரசங்கள் நீங்கலாக மற்ற முக்குணங்களுளதாயும், வாயுவுக்குச் சத்தப்பரிசங்களுள்ளதாகவும், ஆகாயத்திற்குச் சத்தமொன்றே யுளதாகவும் அறிந்து, மாத்திரையற்றதையும்=மாத்திரையற்றது மஹத்து அகங்காரமென்ற இருதத்துவங்களையாம். இவைகளையும் அறிந்து, துவாதசாந்தத்திலுள்ளவனொன்றால்=பரசிவம் என்று பொருள் கொள்க. எப்படியெனில் பூதங்கள் ஐந்து மாத்திரைகள் ஐந்து, மாத்திரையற்ற மஹத்தகங்காரங்கள் இரண்டு. ஆக இப்பன்னிரண்டுமே துவாதச என்று கூறப்படும், இவைகளுக்கு அந்தத்தில் அப்பாலுள்ளவன், சிவபெருமான் என்று பொருள் கொள்க, அல்லது துவாதசாந்தம்=யோகிகளால் தரிசிக்கப்படும் ஓர் இடம் அதாவது சிரசில் உள்ளது அந்த இடத்தில் இருப்பவனை சிவபெருமான் என்று பொருள் கொள்க. உற்பத்திக்கிரமமாவது சிவபெருமானால் ஆகாயம் வாயு அக்நி ஜலம் மண் என்ற முறையே உற்பத்திகிரமமாம். இவ்விதம் சிந்தித்து, அமிருதனை நின்று அக்நிர்மே வாசி ஶ்ரித:, வாக் ஹ்ருதயே, ஹ்ருதயம் மயி அஹமம்ருதே அம்ருதம் ப்ரஹ்மணி|| அக்நியெனது வாக்கிலுள்ளவன் வாக்கு இருதயத்தில், இருதயம் என்னிடத்தில், யான் அமிருதத்தில், அமிருதம் பிரும்ஹத்தினிடத்தில்=என்று மறைகூறியவாறு எல்லாவற்றையும் பரசிவத்தினிடம் ஒடுக்கியதனால் அமிருதனை நின்று பாசுபத விரதத்தைச் செய்தல் வேண்டுமெனப்பட்டது.

ஶ்லோகம்.

இதம் வ்ரதம் பாஶுபதம் கரிஷ்யாமி ஸமாஸத:|
ப்ராதரேவ து ஸங்கல்ப்ய நிதாயாக்நிம் ஸ்வஶாகயா || (௨௫)
உபோஷித: ஶுசி: ஸ்நாத: ஶுக்லாம்பரதர: ஸ்வயம் |
ஶுக்லயஜ்ஞோபவீதீ ச ஶுக்லமால்யாநுலேபந: || (௨௬)

𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌰𑌜𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌃।
𑌅𑌨𑍁𑌵𑌾𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍇𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰 𑌸𑌮𑌿𑌦𑌾𑌜𑍍𑌯𑌚𑌰𑍂𑌨𑍍𑌪𑍃𑌥𑌕𑍍 ॥ (௨௭)
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑍀𑌨𑍍𑌸𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌯𑌾𑌤𑍇𑌗𑍍𑌨𑍇𑌤𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌤𑌃।
𑌭𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌃 𑌵𑌿𑌮𑍃𑌜𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍇𑌤𑍍 ॥

இதம்வ்ரதம்பாசுபதம் கரிஷ்யாமிஸமாஸத:
ப்ராதரேவதுஸங்கல்பம் நிதாயாக்நிம்ஸ்வசாகயா.
உபோஷிதச்சுசிஸ்நாத: சுக்லாம்பரதரஸ்வயம்
சுக்லயஜ்ஞோபவீதச்ச சுக்லமால்யானுலேபந:.
ஜுஹுயாத்விரஜாமந்த்ரை: ப்ராணாபாநாதிபிஸ்ம்ருத:
அநுவாகாந்தமேகாக்ர ஸ்ஸமிதாஜ்யசரூந்ப்ருதக்.
ஆத்மந்யக்நீந்ஸமாரோப்ய யாதேஅக்நேதிமந்த்ரத:
பஸ்மாதாயாக்நிரித்யாத்யை: விம்ருஜ்யாங்காநிஸம்ஸ்ப்ருசேத்.

வியாக்யானம்—இதம் - (முன்கூறிய) இந்த, பாசுபதம்வ்ருதம் - பாசுபதமெனும்விருதத்தை, ஸமாஸத: - சுருக்கமாய், கரிஷ்யாமி - செய்கிறேன், உபோஷித: - முதனாள் உபவாஸமிருந்து அதாவது பட்டினியிருந்து, ப்ராதரேவது - காலையிலேயே (எழுந்து), சுசி - சுசியாய் அதாவது தந்தசுத்திமுதலியன செய்துகொண்டு, ஸ்நாத: - தீர்த்தமாடினவனுய்க்கொண்டு, சுக்லாம்பரதர: - வெளுப்புவஸ்திரம் தரித்து, சுக்லயஜோபவீதீ, ச - வெளுத்தபூணூலையுடையோனுய், சுக்லமால்யானுலேபந: - வெள்ளைமாலைப்பூச் சணித்து, ஸங்கலப்பம் நியாய - சங்கற்பஞ்செய்து, ஸ்வசாகயா - தனது சாகைக்குள்ள மந்திரத்தால், அக்நிம் - அக்கினியை, நிதாய - ஸ்தாபித்து (வைத்து) ப்ராணுபாநாதிபி: - பிராணுபாநாதிகளான, விரஜாமந்த்ரை: - விரஜா மந்திரங்களால், அநுவாகாந்தம் - அவ்வனுவாகம்முடிய, ஏகாக்ர: - ஒருவழி (ஒற்றுமை) ப்பட்ட (மனதுடையோ) னுய், உச்சரித்துக் கொண்டு ஸமிதாஜ்யசரூந் - சமித்து, நெய், அவிசு இவைகளை, ப்ருதக் - தனித்தனியாய் ஜுஹுயாத் - ஓமஞ்செய்தல் வேண்டும், (பின்னர்), யாதே அக்நே இதிமந்த்ரத: - யாதே அக்நே என்ற மந்

திரங்களால், அக்நிம் - அக்நியை, ஆத்மநி - தன்னிடம், ஸமாரோப்ய - பாவித்து, அக்நிரித்யாத்யை: - அக்நி என்பதாதிகளான மந்திரங்களால், பஸ்ம, ஆதாய - விபூதியையெடுத்து (அணிந்தபின்) விம்ருஜ்ய - நீரினில் கலந்து, அங்காநி - அங்கங்களில், ஸம்ஸ்ப்ருசேத் - நன்றாயணியவேண்டும்.

பொழிப்புரை—முன் கூறிய பாசுபதவிரதத்தைச் சுருக்கமாய்ச் செய்கின்றேன் முதல்நாளுபவாசமிருந்து ஆகாரமெடாது விடியற்காலத்திலெழுந்து சுத்திசெய்து தீர்த்தமாடிச் சுசியாய் வெளுப்பு வஸ்திரங்களைத்தரித்துப் புதியபூணூலைதரித்து வெள்ளைமாலைப்பூச்சணிந்து சங்கல்பம்செய்துகொண்டு தனக்குறியசாகைக்குள்ள மந்திரத்தால் அக்நியை தாபித்துப் பிராண பாணுதி விரசாமந்திரங்களை அல்லது வாகம் முடிய ஒற்றுமைப்பட்டமனதுடன் உச்சரித்துக்கொண்டு சமித்து நெய் அவிஸ் இவைகளைத் தனித்தனியே ஓமம் செய்தல்வேண்டும். பிறகு யாதேதகூஷிழு என்று தொடங்கிய மந்திரங்களால் தன்னிடம் அக்நியை ஆரோபித்து, கூஹ்ரீதிஹ, என்பது முதலாகிய ஆறுமந்திரங்களால் விபூதியையெடுத்து ஜலத்துடன் கலக்காமல் முதலில் உடம்பில்பூசிப் பிறகு நீரிலிட்டு முப்பட்டையாயணிதல்வேண்டும்.

ஶ்லோகம்.

ஹஜ உ நாஜிஜொவிதூாநு உஊாவா தகஊஸாஹவெ: |
வாவெவிமு உசுா வ்சு தெநித்ப சுா வ்சு தெநவஸஂஶய:||(உக)

பஸ்மச்சந்நோத்விஜோவித்வான் மஹாபாதகஸம்பவை:
பாபைர்விமுச்யதேநித்ய ம்முச்யதேநசஸம்சய:.

வியாக்யானம்—பஸ்மச்சந்ந: - விபூதியணிந்து, த்விஜ: - உபநயநச்சடங்கு பெற்ற, வித்வாந் - ஆராய்ச்சியுடையோன், மஹாபாதகஸம்பவை: - மஹாபாதகங்களால் உண்டாய பாபை:-பாவங்களினின்றும், நித்யம் - எப்பொழுதும், முச்யதே - விடுபட்டவனாகின்றான், முச்யதேச - முக்தியையுமடைகின்றான், ஸம்சய:ந - ஸந்தேகமில்லை.

பொழிப்புரை—விபூதியால் தேகமுழுதும் மறையப்பெற்று உபநயனாதிசடங்குகளைப்பெற்றுச் சிவபெருமானை வழிபடுவோன் பிரும்மஹத்தைமுதலிய பாவங்களினின்றும் எப்பொழுதும் விடுபட்டவனாகின்றான். பிறப்பிறப்புகள் ஒழியப்பெற்ற முத்தியையுமடைகின்றான். சந்தேகமில்லை.

ஸ்லோகம்.

𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌭𑌸𑍍𑌮 𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌂𑌯𑌤𑌃 |
𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌰𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌶𑌾𑌯𑍀𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 (௯௰)
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ||

வீர்யமக்னேர்யதோபஸ்ம வீர்யவான்பஸ்மஸம்யுதஃ
பஸ்மஸ்நானரதோவிப்ரோ பஸ்மசாயீஜிதேந்த்ரியஃ.
ஸர்வபாபவிநிர்முக்த சிவஸாயுஜ்யமாப்நுயாத்

வியாக்யானம்—யதஃ - யாதொருகாரணத்தினால், பஸ்ம - விபூதியானது, அக்னேஃ - அக்கினியின், வீர்யம் - வீர்யமோ, (அதனால்) பஸ்மஸம்யுதஃ - விபூதியணிவோன், வீர்யவாந் - மஹிமையுடையோனாக, ஹவேத் - ஆவான், பஸ்மஸ்நாநரதஃ - விபூதிபூசுவதையே விரும்புவோனும், பஸ்மசாயீ - விபூதி சம்பந்தமான படுக்கை யுடையோனுமாகிய, ஜிதேந்திரியஃ - புலன்களை யடைக்குவோனுமாகிய, விப்ரஃ - அந்தணன், ஸர்வபாபவிநிர்முக்தஃ - எல்லாப் பாவங்களினின்றும் நீங்கி, ஶிவஸாயுஜ்யம் - சிவபெருமானோடு ஸாயுச்சியமுக்தியை, ஆப்நுயாத் - அடைவான்.

பொழிப்புரை— எக்காரணத்தால் விரசாக்கினியிலிருந்துண்டாய விபூதி அக்கினியின் வீர்யமோ? அதனால் விபூதியணிவோன் வீர்யவானாவான். தேகமுழுதும் விபூதியைப் பூசுவதையே முக்கியமாய்க் கொண்டவனும், விபூதியிட்டுப் படுப்போனும் இந்திரியங்களையதன் வழி செல்லவிடாது அடக்கியோனுமான அந்தணன் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுபட்டுச் சிவனோடு ஐக்கியமடைகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

ஏவம் குரு மஹாபாக ஶிவநாமஸஹஸ்ரகம்॥ (௯௧)
இதம் து ஸம்ப்ரதாஸ்யாமி தேந ஸர்வார்த்தமாப்ஸ்யஸி।
இத்யுக்த்வா ப்ரததௌ தஸ்மை ஶிவநாமஸஹஸ்ரகம்॥ (௯௨)

ஏவம்குருமஹாபாக சிவநாமஸஹஸ்ரகம்.
இதம்துஸம்ப்ரதாஸ்யாமி தேனஸர்வார்த்தமாப்ஸ்யஸி
இத்யுக்த்வாப்ரததௌதஸ்மை சிவநாமஸஹஸ்ரகம்.

வியாக்யானம்—மஹாபாக - ஓ மஹாமஹிமையோனே இராமா, ஏவம் - இங்ஙனம், குரு - செய், (அதாவது) இதம் - இந்த, சம்போ: - சம்புவினது, நாமஸஹஸ்ரகம் - ஸஹஸ்ரநாமத்தை, ஸம்ப்ரதாஸ்யாமி - உபதேசிக்கின்றேன், தேந - அதனால், ஸர்வார்த்தம் - எல்லாப் பொருளேயும் ஆப்ஸ்யஸி - அடைவாய், இத்யுக்த்வா - என்று சொல்லி, தஸ்மை - அவ்விராமனுக்கு, சிவநாமஸஹஸ்ரகம் - சிவஸஹஸ்ரநாமத்தை ப்ரததௌ - உபதேசித்தனர்.

பொழிப்புரை—ஓ மஹாபாக்கியவானே இராம! இவ்விதம் சிவஸஹஸ்ரநாமம் அதாவது சிவனுயிரட்பெயரை உச்சரிப்பாயாக. இதையுனக்குக் கொடுத்தருள்கின்றேன் அதனால் விரும்பிய பொருளே யெல்லாம் யடைவாயாக என்று கூறி ராமனுக்குச் சிவஸஹஸ்ரநாமத்தை யுபதேசித்தனர்.

ஶ்லோகம்.

வேதஸாராபிதம் நித்யம் ஶிவப்ரத்யக்ஷகாரகம்।
உக்தஞ்ச தேந ராமத்வம் ஜப நித்யம் திவாநிஶம்॥ (௯௩)

வேதஸாராபிதம்நித்யம் சிவப்ரத்யக்ஷகாரகம்
உக்தஞ்சதேனராமத்வம் ஜபநித்யம்திவாநிசம்.

வியாக்யானம்—தேந - அம்முனிவரால், உக்தம்ச - கூறப்பட்டதாவது, ராம - ஓ ராமா, த்வம் - நீ, வேதஸாராபிதம் - வேதஸாரமென்று வழங்குவதும், சிவப்ரத்யக்ஷகாரகம் - சிவபெருமானேப் பிரத்தியக்ஷமாகச் செய்வதுமாகிய (சிவஸஹஸ்ரநாமத்தை) நித்யம் - பிரதி தினமும், திவாநிசம் - பகலுமிரவும், ஜப - ஜெபித்துக்கொண்டிரு.

அம்முனிவரால் கூறப்பட்டதாவது ஓ ராமா நீ வேதஸாரமென்று வழங்குவதும் சிவபெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகச் செய்வதுமாகிய ஸஹஸ்ரநாமத்தைப் பிரதிதினமும் பகலுமிரவும் ஜபித்துக்கொண்டிரு.

[illegible]

[illegible] (௪௰)

ததஃப்ரஸந்நோபகவாந் மஹாபாஶுபதாஸ்த்ரகம்
துப்யம்தாஸ்யதிதேந த்வம்ஶத்ரும்ஹத்வாப்ஸ்யஸிப்ரியாம்

[illegible]

[illegible] (௰௫)

தஸ்யைவாஸ்த்ரஸ்யமாஹாத்ம்யாத் ஸமுத்ரம்ஶோஷயிஷ்யஸி
ஸம்ஹாரகாலேஜகதாம் அஸ்த்ரம்தத்பார்வதீபதேஃ

வியாக்யானம்—ததஃ-பின்னர், பகவாந்-இறைவன், ப்ரஸந்நஃ-பிரஸந்நராய், துப்யம் - உன்பொருட்டு, மஹாபாஶுபதாஸ்த்ரகம் - மகாபாசுபதாஸ்திரத்தை, தாஸ்யதி - கொடுப்பார், தேன-அதனால், த்வம்-நீ, ஶத்ரும் - சத்துருவை, ஹத்வா - கொன்று, ப்ரியாம் - பத்தினியை, ஆப்ஸ்யஸி- அடைவாய், தஸ்யைவாஸ்த்ரஸ்ய-அதேயஸ்திரத்தின், மாஹாத்ம்யாத் - மகிமையால், ஸமுத்ரம் - கடலை, ஶோஷயிஷ்யஸி - வற்றச்செய்வாய், ஜகதாம் ஸம்ஹாரகாலே-உலகங்களின் ஸம்ஹாரகாலத்தில், (பிரளயகாலத்தில்) பார்வதீபதேஃ - பார்வதீபதிக்கு, தத்அஸ்த்ரம் - அந்த அஸ்திரமே (யுளது.)

பொழிப்புரை—பின்னர் இறைவன் பிரஸந்நராய் உன்பொருட்டு மஹா பாசுபதாஸ்திரத்தைக் கொடுப்பார். அதனால் நீ சத்துருவைக் கொன்று ஸீதையையடைவாய் அதே யஸ்திரத்தின் மகிமையால் கடலை வற்றச்செய்வாய் யுகாந்தத்தில் பார்வதீபதிக்கு அந்த அஸ்திரமேயுளது.

[illegible]

[illegible] (௰௬)

ததலாபேதாநவாநாம் ஜயஸ்தவஸுதுர்லபஃ
தஸ்மால்லப்தும்த்தேவாஸ்தம் ஶரணம்யாஹிஶங்கரம்

வியாக்யானம்-தத்லாபே - அது கிடைக்காவிடில், தவ- உனக்கு, தாநவாநாம்-அசுரர்களது, ஜய:-ஜயமானது, ஸுதுர்லப:-கிடைக்காது, தஸ்மாத் - ஆதலால், தத் அஸ்த்ரம், ஏவ - அந்த அஸ்திரத்தையே, லப்தும் - அடைவதற்கு, சங்கரம் - சங்கரனை, சரணம்யாஹி - சரணம் அடைவாயாக

பொழிப்புரை—அது கிடைக்காவிடில் உனக்கு அரக்கர்களது ஜயம் கிடைக்காது ஆதலின் அந்த அஸ்திரத்தையே அடைவதற்குச்சங்கரனைச் சரணமடைவாயாக.

மூன்றும் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

[illegible]

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (௧)

> ஏவமுக்த்வாமுநிஶ்ரேஷ்டே கதேதஸ்மிந்நிஜாச்ரமம்
> அதராமகிரௌராம:புண்யேகோதாவரீதடே

வியாக்யானம்—ஏவம்-இவ்விதம், உக்த்வா - கூறி, தஸ்மிந், முநிஶ்ரேஷ்டே - அம் முனிவரர், நிஜாஶ்ரமம் - தனது ஆச்ரமத்தை, கதே அடையவே, அத - பிறகு, ராம:- இராமன், ராமகிரௌ - இராமகிரியென்ற மலையில், புண்யே - தூய்மைபொருந்திய, கோதாவரீதடே - கோதாவரிக் கரையில்.

பொழிப்புரை,—இங்ஙனம் கூறி யம்முனிவர்கோனாகிய வகத்தியர் தனதாச்ரமத்திற்குச் சென்ற பின்னர் இராமன் இராமகிரியென்னும் பெயரியவரையினில் புண்ணியமாய கோதாவரிக்கரையில்.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (௨)

> சிவலிங்கம்ப்ரதிஷ்டாப்ய க்ருத்வாதீக்ஷாம் யதாவிதி
> பூதிபூஷித ஸர்வாங்கோருத்ரா க்ஷாபரணைர்யுத:

வியாக்யானம்.—சிவலிங்கம் - சிவலிங்கத்தை, ப்ரதிஷ்டாப்ய - தாபனம்செய்து,யதாவிதி - விதிவழுவாது, தீக்ஷாம் - தீக்ஷையை, க்ருத்வா - செய்து,பூதிபூஷிதஸர்வாங்கஃ - விபூதியால் அலங்கரிக்கப் பெற்ற சகலாவயவங்களை யுடையோனும், ருத்திராக்ஷாபரணைஃ - உருத்திராக்காபரணங்களோடு, யுக்தஃ - கூடியவனும்.

பொழிப்புரை.—சிவலிங்கத்தைத் தாபித்து விதிவழுவாமல் தீக்ஷை செய்து தேகமெங்கும் விபூதியணிந்து ருத்திராக்கங்களையுந் தரித்து.

ஈண்டு இஃதறிக. இராமாவதார காலத்தில் மாத்திரமேயன்றி மூலதேவராகிய ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவும் சிவபூஜைசெய்து சிறப்புற்றனரென்பதை,

ருக்குவேதம்.

[Grantha text]

[Grantha text]

தவஸ்ரியேமருதோமாஜயந்த ருத்வேயத்தேஜநிம

சாருசித்ரம் பதம்யத்விஷ்ணோ ருபமங்யதாயி

என்ற பிரமாணத்தாலும் இதனுண்மைப் பொருளை விளக்கவந்த

பராசரபுராணம்.

[Grantha text]

[Grantha text]

ரௌத்ரலிங்கம்மஹாவிஷ்ணுப் ரக்த்யா சுத்தம்சிலாமயம்சாரசித்ரம்ஸமப்யர்ச லப்தவான்பரமம்பதம்

என்ற சுலோகத்தாலு முணர்க.

ஶ்லோகம்.

[Grantha text]

[Grantha text]   (௬)

அபிஷிச்யஜலைஃபுண்யைர்கௌதமீஸிந்துஸம்பவைஃ-

அர்ச்சயித்வாவந்யபுஷ்பைஸ்தத்வத்வந்யபலைரபி-

வியாக்யானம்—புண்யைஃ - புண்ணியங்க ளாயுள்ள, கௌதமீஸிந்துஸம்பவைஃ - கௌதமீ நதியிலுள்ள ஜலைஃ - தீர்த்தங்களால், அபிஷிச்ய - அபிஷேகம் செய்து, வன்யபுஷ்பைஃ - வனத்திலுள்ள மலர்களாலும், தத்வத், வந்யபலைஃ அபி - அங்ஙனமே வனத்திலுள்ளகனிகளாலும் அர்ச்சயித்வா - ஆராதித்து.

பொழிப்புரை—புண்ணியமாய கௌதமீ நதீ தீர்த்தங்களால் அபிஷேகஞ் செய்து வனத்திலுள்ள மலர்களாலும் கனிகளாலுமர்ச்சனை செய்து.

ஶ்லோகம்.

𑌭𑌸𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌶𑌾𑌯𑍀 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃
𑌨𑌾𑌮𑍍𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌪𑌨𑍍 𑌨𑌕𑍍𑌤𑌂𑌦𑌿𑌵𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌧𑍀𑌃 (௪)

பஸ்மச்சந்நோபஸ்மஶாயீ வ்யாக்ரசர்மாஸநேஸ்திதஃ-
நாம்நாம்ஸஹஸ்ரம்ப்ரஜபந்நக்தம்திவமநந்யதீஃ-

வியாக்யானம்—பஸ்மச்சந்நஃவிபூதியை நன்கணிந்து, பஸ்மஶாயீ-விபூதியிட்டுச்சயனித்தவனுய்கொண்டு, வ்யாக்ரசர்மாஸநே-புலித்தோலாசனத்தில், ஸ்திதஃ - இருந்தவனுய்க்கொண்டு, அநந்யதீஃ - மற்றதைச் சிந்தியாதவனுய், நாம் நாம், ஸஹஸ்ரம் - (நாமங்களுடைய ஆயிரத்தை) ஸஹஸ்ரநாமத்தை, நக்தம்திவம்-இரவும் பகலும் ப்ரஜபந்-ஜபம் செய்தவனுய்க் கொண்டு,

பொழிப்புரை—விபூதியை உடம்பு முழுதும் பூசி விபூதிசயனம் செய்து புலித்தோலாஸநத்தி லிருந்து மற்றெதையும் சிந்தியாமல் இரவும்பகலும் ஸஹஸ்ரநாமத்தை ஜபஞ்செய்து,

ஶ்லோகம்.

𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌫𑌲𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑌨𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃
𑌮𑌾𑌸𑌮𑍇𑌕𑌂 𑌜𑌲𑌾𑌹𑌾𑌰𑍋 𑌮𑌾𑌸𑌂 𑌚 𑌪𑌵𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 (௫)

மாஸமேகம்பலாஹாரோ மாஸம்பர்ணுஶநஸ்திதஃ-
மாஸமேகம்ஜலாஹாரோ மாஸம்சபவநாஶநஃ

வியாக்யானம்.—ஏகம் - ஒரு, மாஸம் - மாதம், பலாஹாரஃ - கனியைப் புசிப்போனுகவும், மாஸம் - மாதம், பர்ணுஶநஸ்திதஃ - இலைசருகுகளைப் புசித்திருப்போனுகவும், ஏகம், மாஸம் - ஒரு மாதம் ஜலாஹாரஃ - நீரைப்புசிப்போனும் மாசம், ச, - ஒரு மாதம், பவநாசநஃ-காற்றைப் புசிப்போனும்,

பொழிப்புரை—ஒரு மாதம் கனியைப் புசிப்போனும் ஒருமாதம் இலைகளைப் புசிப்போனும் ஒருமாதம் நீரைப்புசிப்போனும் ஒரு மாதம் காற்றைப்புசிப்போனும்.

ஶ்லோகம்.

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍
𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌮𑍁𑌮𑌾𑌦𑍇𑌹𑌾𑌰𑍍𑌧𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 (௬)
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌯𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌜𑌟𑌾𑌧𑌰𑌮𑍍

ஶாந்தோதாந்தஃப்ரஸந்நாத்மா த்யாயந்தேவம்மஹேஶ்வரம்
ஹ்ருத்பங்கஜேஸமாஸீநம் முமாதேஹார்த்ததாரிணம்
சதுர்புஜம்த்ரிணயநம் வித்யுத்பிங்கஜடாதரம்

வியாக்யானம்—சாந்தஃ மனதை யடக்கியவனும், தாந்தஃ-புலன்களை யடக்கியோனும், ப்ரஸந்நாத்மா - சுத்த சித்தமுடையோனும் (ஆகிய ராமன்) ஹ்ருத்பங்கஜே - இருதய கமலத்தில், ஸமாஸீநம்-வீற்றிருப்போனும், உமாமஹேஶார்த்ததாரிணம் - உமைபாதி சரீரமாய்ப் பெற்றவனும், சதுர்புஜம்-நான்கு கரத்தோனும், திரிணயநம்-மூக்கண்ணனும், வித்யுத்பிங்கஜடாதரம் - மின்னல் மஞ்சள் நிறம்பெற்ற சடைதரித்தோனும்.

ஶ்லோகம்.

𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑍁𑌶𑍀𑌤𑌲𑌮𑍍
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌿𑌨𑌮𑍍
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌾𑌭𑌯𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌂𑌚 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌸𑍁𑌰𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍌𑌳𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑌡𑌮𑌰𑍂𑌧𑌰𑌮𑍍 (எ)

ஶ்லோகம்.

கோடிஸூர்யப்ரதீகாஶம் சந்த்ரகோடிஸுஶீதலம்
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் நாகயஜ்ஞோபவீதிநம்
வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் வரதாபயதாரிணம்
வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச ஸுராஸுரநமஸ்க்ருதம்
பஞ்சவக்த்ரம்சந்த்ரமௌளிம் த்ரிஶூலடமருதரம்

வியாக்யானம்,— கோடிசூர்யப்ரதீகாசம் - கோடி ஸூரியன்களுக்கு நிகரும்கோடிசந்த்ரஸுஶீதலம் கோடிசந்திரன்கள்போலவாநந்தகரனும்,ஸர்வாபரணஸம் யுக்தம்-சகலாபரணங்களுடையோனும், நாகயஜ்ஞோபவீதிநம்-அரவத்தைப் பூணூலாய்க் கொண்டவனும்,வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் - புலித்தோலாடையோனும், வரதாபயதாரிணம் வேண்டும் பயன்களைக்கொடுப்பதும் பயநீங்கச்செய்தலுமாய் முத்திரைதரிப்பவனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம், ச - புலித்தோலை மெலாடையாய்க் கொண்டவனும், ஸுராஸுரநமஸ்க்ருதம் - தேவராலும் அசுராலும் வணங்கப்பெற்றவனும், பஞ்சவக்த்ரம் - ஐந்துமுகத்தோனும், சந்த்ரமௌளிம்-சந்திரனை சிரத்தினால் தரித்தவனும், த்ரிஶூலடமருதரம் முச்சூல வுடுக்கைகளைத்தரித்தவனும்.

ஶ்லோகம்.

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂𑌚 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌧𑍍𑌰𑍁𑌵𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌮𑍍
𑌏𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌪𑌤𑍋 𑌗𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌸𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 (அ)

நித்யம்சஶாஶ்வதம்ஶுத்தம் த்ருவமக்ஷரமவ்யயம்
ஏவம்நித்யம்ப்ரஜபதோ கதம்மாஸசதுஷ்டயம்

விமுக்யானம்.—நிஷ்ப்ரபஞ்சமீத்தனும், சாச்வதம் எல்லாவவஸ்தைகளிலும் விளங்குவோனும், அதீதம் - மாயையைக் கடந்தோனும், த்ருவம் - மாற்றமுறாதவனும், அக்ஷரம்-அக்கரனும், அவ்யயம் - நாசமற்றவனும் (ஆகிய) மஹேச்வரம் - மகேச்சரனை, த்யாயந் - தியானம் செய்துகொண்டு (இருந்தான்) ஏவம் - இங்ஙனம், நித்யம்-பிரதிதினமும் பிரபையுடன் ஜபம்செய்துகொண்டுவர, மாஸசதுஷ்டயம்- நான்கு மாதம் - கதம் - சென்றது.

பொழிப்புரை—ஈண்டு சென்ற ஐந்தாவதுசுலோகம் முதல் பத்தாவது சுலோகம் வரையில் ஒரே அன்வயம் ஆதலின் பொழிப்புரையிங்குக் கூறப்பட்டது.

உட்கரண புறக்கரணங்களை யடக்கித்தெளிவான மனதுடையோனை இராமன் இருதயகமலத்தின்கண் விளங்குவோனும உமையோர் பாகனும் நான்கு கைகளை யுடையோனும் முக்கண்ணனும் மின்னல் வர்ணமுள்ள சடையைத் தரித்தோனும் கோடிசூர்யஸமனும் கோடி சந்திரன்போல வாநந்தகரனும் சகலாபரணங்களுடையோனும் அரவப்பூணூலுடையோனும் புலித்தோலாடையோனும் வரம் அபயம் ளையளித்தருளும் முத்திரை தரித்தவனும் புலித்தோலை மேலாடையாய் இவைகக்கொண்டவனும், தேவாஸுரர்களால் வணங்கப்பெற்றோனும் ஐந்து முகத்தோனும் சந்திரகலைதரித்தவனும் முச்சூலவடுக்கைகளைக் கைகளிலேந்தியோனும் காலவரையில் அடங்காதவனும் எல்லாவவஸ்தைகளிலும் விளங்குவோனும் மாயையைக்கடந்தவனும் மாற்றமுறாதவனும் அக்கரனும் நாசமற்றவனுமான சிவபெருமானை, இவ்வாறு பிரதி தினமும் ஜபஞ்செய்துகொண்டுவர நான்குமாதங்கழிந்தது

நுட்பம் - ஈண்டு (மாஸமேகம்) என்ற சுலோகத்தால் சிவோபாஸனாயின்நியமுஞ்சாந்தஃ என்ற சுலோகத்தால்சிவோபாஸனாயின் முதனத்தையும் கூறிப்பின்னர்ஹ்ருத்பங்கஜே என்றுதொடங்கிஇருதய கமலத்தில் உபாஸிப்பதாகிய தகரவித்யோபாஸனையும்அவ்வாறு இறைவனது சொரூபத்தை உமாதேஹார்த்ததாரிணம் என்றுதொடங்கி த்ரிசூலடமரு என்பதீறாய்விளக்கி அவனதுமகிமையை நித்யஞ்சசாச்வதம் என்றசுலோகத்தால் விளக்கியதும் காண்க. இதன்விரிவு பின் உபாஸநாயோகாத்தியாயத்தில் நன்குவிரித்துரைக்கப்படும் ஆண்டுக்காண்க.

ஶ்லோகம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (க)

அதஜாதோமஹாந்நாதஃ ப்ரளயாம்புதிபீஷணஃ
ஸமுத்ரமதநோத்பூத மந்தராவநிப்ருத்த்வநிஃ
ருத்ரபாணகநிஸம்தீப்த ப்ரஶ்யத்திரிபுரவிப்ரமஃ
தமாகர்ண்யாதஸம்ப்ராந்தஃ யாவத்பர்யேதிபுஷ்கரம்

—அத - பின்னர் ப்ரளயாம்புதிபீஷணஃ - பிரளயகாலக் கடல் போலப் பயங்கரமாயும், சமுத்ரமதநோத் பூதமந்தராவனி ப்ருத்வனிஃ-கடலைக் கடையுங்கால் மந்தரகிரியினின்றுண்டான தொனிபோன்றதும் ருத்ரபாணக் நிசந்தீப்தபிரச்யத் திரிபுரவிப்ரமஃ-உருத்திர பாணங்கியால் கொளுத்தப்பெற்று நழுவுகின்றதாய் திரிபுரங்களின் விப்ரமமுடையதுமாகிய, மஹாநு-ஓர் பெரிய நாதஃ - ஒலி, ஜாதஃ - உண்டாச்சுது அத-பின்னர், தம் - அந்நாதத்தை, ஆகர்ண்ய - கேட்டு, சம்ப்ராந்தஃ-கலங்கினவனாய், (இராமன்) யாவத் - எதுவரையில், புஷ்கரம் - தடாகத்தை, பர்யேதி - அடைவானோ.

பொழிப்புரை—பின்னர் பிரளயகாலத்து மேகம்போலப் பயங்கரமாயதும் கடலைக் கடைந்தபோதுண்டாய மந்தரகிரியின் ஒலிபோன்றதும் உருத்திரதுபாணங்கியால் கொளுத்தப்பெற்ற திரிபுரங்களின் விப்பிரமத்தையுடையது மாய்ஓர் பேரொலி தோன்றியது அதைச்செவியுற்றுக் கலக்கமுற்ற இராமன் தடாகத்திற்கு வருவதற்குள்.

ஶ்லோகம்.

[illegible]

[illegible] (௧௦)

தாவதேவமஹாதேஜோ ராமஸ்யாவீத்புரோத்விஜாஃ
தேஜஸாதேநஸம்ப்ராந்தோ நாபஶ்யத்ஸஇபோநதப

வியாக்யானம்—த்விஜாஃ-அந்தணர்களே, ராமஸ்ய- ராமனுக்கு, புரஃ எதிரில், தாவத்ஏவ - அவ்வளவிலேயே, மஹாதேஜஃ - ஓர் பேரொளி ஆவீத் - உண்டாச்சுது, தேநதேஜஸா - அவ்வொளியால், (அச்சேத.

தியால்)ஸம்ப்ராந்த꞉ - கலக்கமுற்றவனாய், ஸ꞉-அவ்விராமன், தசதிச꞉-பத்துத்திக்குகளையும், ந அபஶ்யது - காணவில்லை.

பொழிப்புரை—இராமனுக் கெதிரில் ஓர் பெருஞ்சோதி தோன்றியது அச்சோதியால் கலக்கமுற்றவனாய் இராமன்பத்துத்திக்குகளையும் அறியாதுபிரமித்தான்.

ஶ்லோகம்.

அந்தீக்ருதேக்ஷணஸ்தூர்ணம் மோஹம்யாதோ ந்ருபாத்மஜ꞉
விசிந்த்யதர்கயாமாஸ தைத்யமாயாம்த்விஜேஶ்வரா꞉ (கக)

அந்தீக்ருதேக்ஷணஸ்தூர்ணம் மோஹம்யாதோந்ருபாத்மஜ꞉
விசிந்த்யதர்கயாமாஸ தைத்யமாயாம்த்விஜேஶ்வரா꞉

வியாக்யானம்—தூர்ணம்-உடனே, அந்தீக்ருதேக்ஷண꞉ - ஒன்றையும் பார்க்கமாளாத கண்களை யுடையவனாய், மோஹம்யாத꞉ - மூர்ச்சையடைந்து, ந்ருபாத்மஜ꞉ - ராமன் விசிந்த்ய - (பின்னர் தெளிந்து) சிந்தித்து, த்விஜேஶ்வரா꞉ - ஓ அந்தண சிரேஷ்டர்களே, தைத்யமாயாம் அரக்கமாயையென்று, தர்க்கயாமாஸ - நினைக்கலாயினன்.

பொழிப்புரை—அரசகுமாரனை ராமன் ஒன்றையும் காணமாளாது கண் ஒளியிழந்து அறிவு கலங்கிநின்று பின்னர் தெளிந்து சிந்தித்து இஃதோர் அரக்கமாயை யென்று நினைத்தனன். ஓ அந்தணர்களே.

ஶ்லோகம்.

அதோத்தாய மஹாவீர꞉ ஸஜ்யம்க்ருத்வா தநுஸ்ஸ்வகம்
அவித்யந்நிஶிதைர்பாணைர் திவ்யாஸ்த்ரைரபிமந்த்ரிதை꞉ (கஉ)

அதோத்தாயமஹாவீர꞉ ஸஜ்யம்க்ருத்வா தநுஸ்ஸ்வகம்
அவித்யந்நிஶிதைர்பாணைர் திவ்யாஸ்த்ரைரபிமந்த்ரிதை꞉

வியாக்யானம்.—அத-பின்னர், உத்தாய - எழுந்து, மஹாவீர꞉ - மஹாவீரனாகிய (ராமன்) ஸ்வகம்தநு꞉ - தனது தனுவை, ஸஜ்யம்க்ருத்வா-நாணேற்றி, திவ்யாஸ்த்ரை꞉-திவ்வியாஸ்திரங்களால் அபிமந்த்ரிதை꞉-அபிமந்திரிக்கப்பட்ட. நிஶிதை꞉ - கூர்மையாகிய, பாணை꞉ - பாணங்களால் அவித்யத்-அடித்தான்.

பொழிப்புரை—பின்னர் எழுந்து மஹாவீரனாகிய ராமன் தனது வில்லை நாணேற்றித்திவ்வியாஸ்திரங்களால் அபிமந்திரிக்கப்பட்டகூர்மையாகிய பாணங்களால்அடித்தனன்.

ஶ்லோகம்.

𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌹𑌨𑌂 𑌸𑍌𑌰𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑌂 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂𑌚 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 ॥ (௧௬)
𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌂𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌂 𑌕𑍌𑌬𑍇𑌰𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌿𑌶𑌾𑌨𑌿𑌲𑌂 ।
𑌭𑌾𑌰𑍍𑌗𑌵𑌾𑌦𑌿𑌬𑌹𑍂𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 ॥ (௧௭)

ஆக்நேயம்வாருணம் ஸௌம்யம் மோஹநம் ஸௌரபார்வதம்
விஷ்ணுசக்ரம் மஹாசக்ரம் காலசக்ரம்ச வைஷ்ணவம்
ரவுத்ரம்பாசுபதம் ப்ராஹ்மம் கௌபேரம் குலிசாநிலம்
பார்கவாதிபஹூந்யஸ்த்ராண்யயம் ப்ராயுங்தராகவ

வியாக்யானம்—அயம் - இந்த, ராகவ: - இராமன், ஆக்னேயம் - அக்நியஸ்திரம், வாருணம் - வருணாஸ்திரம், சௌம்யம் - சந்திராஸ்திரம், மோஹனம் - மோஹனாஸ்திரம், சௌரம் - சூரியாஸ்திரம், பர்வதம்-பருவதாஸ்திரம், விஷ்ணுசக்ரம் - விஷ்ணு சக்கரம், மஹாசக்ரம் - மஹாசக்கரம், காலசக்ரம் - காலசக்கரம், வைஷ்ணவம் - வைஷ்ணவாஸ்திரம், ரௌத்ரம் - ருத்திராஸ்திரம், பாசுபதம் - ஈசாஸ்திரம், ப்ராம்மம் - பிரும்மாஸ்திரம், கௌபேரம் - குபேராஸ்திரம், குலிசாநிலம் - வஜ்ஜிரவாயுவஸ்திரம், பார்கவாதி பஹூனி - பராக்கவம் முதலிய பல, அஸ்த்ராணி - அஸ்திரங் களை, ப்ராயுங்த - பிரயோகித்தான்.

பொழிப்புரை—இந்த இராமன் அக்கினியஸ்திரம் வருணாஸ் திரம் சந்திராஸ்திரம் மோஹனாஸ்திரம் சூரியாஸ்திரம் பருவதாஸ் திரம் வைஷ்ணவாஸ்திரம் ருத்திராஸ்திரம் பாசுபதாஸ்திரம் பிர மாஸ்திரம் குபேராஸ்திரம் வஜ்ஜிரவாயுவஸ்திரம் பார்க்கவம் முத லிய பல அஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தான். ௧௬-௧௭.

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑌜𑌵𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌭𑍀𑌷𑌣𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌕𑌾 𑌜𑌵𑌨𑍀𑌯𑌶 ॥ (௧௮)
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇𑌨 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯𑌕𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ।
𑌤𑌦𑍍𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂𑌵𑌾𑌂𑌶𑌸𑍍𑌤𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍋𑌯𑌿𑌕𑌾𑌵𑌿𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ (௧௯)

தஸ்மிந்தேஜஸிஸஸ்த்ராணி சாஸ்த்ராண்யஸ்ய மஹீபதே:
விலீநாநிமஹாப்ரஸ்யகரகா யிவநீரதௌ
தத க்ஷணேநஜஜ்வால தநுஸ்தஸ்ய கராச்சியுதம்
தூணீரம்சாங்குளித்ராணம் கோடிகாபிமஹீபதே:

வியாக்யானம்—தஸ்மின் - அந்த, தேஜஸி - தேஜஸில் (சோதியில்,) அஸ்ய - இந்த, மஹீபதே: - அரசனுடைய, ஸஸ்த்ராணி - ஆயுதங்களும், அஸ்த்ராணிச - அஸ்திரங்களும், நீரதௌ - சமுத்திரத்தில், மஹாப்ரஸ்ய - மாமேகத்தினது, கரகா:இவ - திவலைகள் போல, விலீனானி - ஒடுங்கிவிட்டன, தத - பின்னர், க்ஷணேன ஓர்கணத்தில், தஸ்ய - அந்த, மஹீபதே: - அரசனுடைய, தனு: - வில்லும், தூணீரம் - அம்புறுத்தூணியும், அங்குளித்ராணம் - விரல்மூடியும், கோதிகாஅபி - உடும்புத்தோலும், கராத் - கையிலிருந்து, ச்யுதம் - நழுவியதாய்க் கொண்டு, ஜஜ்வால - சொலித்தது.

பொழிப்புரை—அந்தச் சோதியில் இந்த அரசனுடைய ஆயுதங்களும் அஸ்திரங்களும் சமுத்திரத்தில் மகாமேகத்தினது திவலைகள்போல ஒடுங்கிவிட்டன. பின்னர் ஓர் கணத்தில் அந்த அரசனது வில்லும் அம்பறுத்தூணியும் விரல் கவசமும் உடும்புத்தோலும் கையினின்றும் நழுவியதாய்ச் சொலித்தது. அ-ககூ.

ஸ்லோகம்.

ததோ த்ருஷ்ட்வா லக்ஷ்மணோபீத: பபாத புவி மூர்சித: ।
அதா கிம்சித்கரோராம: ஜாநுப்யாமவநீம்கத: ॥ (உ0)
மீலிதாக்ஷோபயாவிஷ்ட: ஸங்கரம் ஸரணம்கத: ।
ஸ்வரேணாப்யுச்சரந்நுச்சை: ஸம்போர்நாமஸஹஸ்ரகம் ॥ (உக)
ஸிவம்சதண்டவத்பூமௌ ப்ரணநாம புந: புந: ।

ததத்த்ருஷ்ட்வாலக்ஷ்மணோபீத: பபாதபுவிமூர்சித:
அதாகிம்சித்கரோராம: ஜாநுப்யாமவநீம்கத:
மீலிதாக்ஷோபயாவிஷ்டஸ் ஸம்கரம் ஸரணம்கத:
ஸ்வரேணாப்யுச்சரந்நுச்சை: ஸம்போர்நாமஸஹஸ்ரகம்
ஸிவம்சதண்டவத்பூமௌ ப்ரணநாம புந:புந:

வியாக்யானம்—*தத் - அதனை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, லக்ஷ்மண: - லக்குமன், பீத: - பயந்தவனாய், மூர்ச்சித: - மூர்ச்சித்தவனாய், புவி - பூமியில், பபாத - விழுந்தான், அத - பிறகு, ராம: - ராமன், அகிஞ்சித்கர: - ஒன்றும் செய்ய முடியாதவனாய், ஜானுப்யாம் - முழங்கால்களால், அவனீம்கத: - பூமியையடைந்து, பயாவிஷ்ட:-பயங்கொண்டவனாய், மீலிதாக்ஷ: - மூடியகண்களையுடையவனாய்க் கொண்டு, சங்கரம் - சங்கரனை, சரணம்கத: - சரணமடைந்தனன், சம்போ: - சிவனது, நாமஸஹஸ்ரகம் - ஆயிரம் நாமத்தை, உச்சை: - உரக்கவும், ஸ்வரேண - சத்தத்தோடு, உச்சரன் - உச்சரித்துக்கொண்டு, சிவம் - சிவனை, பூமௌ - பூமியில் விழுந்து, தண்டவத் - தடிபோல (ஸாஷ்டாங்கமாய்,) புன:புன: - மீண்டும், மீண்டும் ப்ரணநாம - நமஸ்கரித்தான்.*

பொழிப்புரை—*அதனைப்பார்த்து இலட்சுமணன் பயந்தவனாய்ப் பூமியில் மூர்ச்சையாக விழுந்தான். பிறகு இராமன் ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாதவனாய் முழங்கால்களால் பூமியை அடைந்து பயங் கொண்டவனாய் மூடியகண்களோடு சங்கரனைச் சரணமடைந்தனன். சிவபிரானது ஆயிரந்திருநாமங்களை உரத்த சத்தத்தோடு உச்சரித்துக் கொண்டு சிவபிரானைப் பூமியில் விழுந்து தடிபோலச் சாஷ்டாங்கமாய் மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்கரித்தான்.* உ0-உக.

ஶ்லோகம்.

[illegible] ॥ (உஉ)
[illegible] ।
[illegible] ॥ (உ௩)
[illegible] ।

புனஶ்சபூர்வச்சாஸீத் ஶப்தோதிங்மண்டலம்ஸ்வநந்
சசாலவஸுதாகோரம் பர்வதாஶ்சசகம்பிரே
அதக்ஷணேநஸீதாம் ஶுஶீதலம்தேஜ: ஆதயத்
உந்மீலிதாக்ஷோராமஸ்து யாவத்யாவத்ப்ரபஶ்யதி

வியாக்யானம்—*புன:ச - மீண்டும், பூர்வவத் - முன்போலவே, ஶப்த: - தொனியானது, திங்மண்டலம் - திசைகளை, ஸ்வனன் - ஒலிக்கச் செய்கின்றதாய், ஆஸீத் - உண்டாச்சுது, வஸுதா-பூமி,*

கோரம் - பயங்கரமாய், சசால - சலித்தது, பர்வதா:ச - மலைகளும், சகம்பிரே - அசைந்தன, அத - பின்னர், க்ஷணேன - க்ஷணத்தினில், ஸீதாம்சுதலம் - சந்திரனைப்போலக் குளிர்ந்ததாகிய, தேஜ: - சோதியை, ஆதத் - கண்டான், ராம: - ராமன், உன்மீலிதாக்ஷ: - கண்களைத் திறந்துகொண்டவனாய், யாவத் யாவத் - எவ்வளவில், ப்ரபச்யதி - பார்க்கலாயினனோ.

பொழிப்புரை—மீண்டும்முன்போலவே தொனிகளானவை திசைகளை ஒலிக்கச்செய்கின்றதாய் உண்டாச்சுது பூமி பயங்கரமாய் சலித்தது மலைகளும் அசைந்தன. பின்னர் கணத்தில் சந்திரனைப்போலக் குளிர்ந்ததாகிய சோதியைக் கண்டான். இராமன் கண்களைத் திறந்துகொண்டவனாய் எவ்வளவில் பார்க்கலாயினனோ

ஶ்லோகம்

[illegible] ॥ (உ௪)
[illegible] ।
[illegible] ॥ (உ௫)
[illegible] ।
[illegible] ॥ (உ௬)
[illegible] ।

தாவத்ததர்ஶவ்ருஷபம் ஸர்வாலங்கார ஸம்யுதம்
பியூஷமதனோத்பூத நவநீதஸ்ய பிண்டவத்
ப்ரோதஸ்வர்ணம் மரகதச்சாயச்ருங்கத்வயாஞ்சிதம்
நீலரத்னேக்ஷணம் ஹ்ரஸ்வகண்டகம் பலபூஷிதம்
ரத்நபல்யாணஸம்யுக்தம் நிபத்தம்ஶ்வேதசாமரை:
கண்டிகாகர்கரீஶைபூரயந்தம் திஶோதஶ

வியாக்யானம்—தாவத் அவ்வளவில், பியூஷமதனோத்பூத நவநீதஸ்ய - அமுதமதனத்தினாலுண்டாகிய நவநீதத்தினுடைய, பிண்டவத் - திரள்போன்றதும், ப்ரோதஸ்வர்ணம் - பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், மரகதச்சாயச்ருங்கத்வயாஞ்சிதம் - மரகதம்போன்ற இரண்டு கொம்புகளையுடையதும், நீலரத்னேக்ஷணம்-நீலமணிபோலக் கண்களையுடையதும், ஹ்ரஸ்வகண்டகம்பள

பூஷிதம் - குறுகிய கழுத்துக்கம்பளம்போன்ற தசையால் அலங்காரம் பெற்றதும், ரத்னபல்யாணஸம்யுக்தம் - ரத்னகம்பளத்தோடு கூடியதும், ஸ்வேதசாமரை: - வெண்சாமரங்களால், பூஷிதம் - அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளதும், கண்டிகாகாகர்ஸ்வனை: - மணிகளின் ஓசையால், தஸதிஸ: - பத்துத்திசைகளையும், பூரயந்தம் - நிரம்பச்செய்கின்றதும், ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் - சகலவலங்காரங்களோடு கூடியதுமாகிய, வ்ருஷபம் - இடபத்தை, ததர்ச - கண்டான்.

பொழிப்புரை—அவ்வளவில் அமுதமதனத்தினுண்டாகிய நவநீதத்தினுடைய திரள்போன்றதும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் மரகதம்போன்ற இரண்டு கொம்புகளையுடையதும் நீலமணிபோன்ற கண்களையுடையதும் குறுகிய கழுத்துக் கம்பளம்போன்ற தசையால் அலங்காரம் பெற்றதும் ரத்தின கம்பளத்தோடு கூடியதும் வெண்சாமரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் மணிகளின் ஓசையால் பத்துத்திசைகளையும் நிரம்பச் செய்கின்றதும் சகல அலங்காரங்களோடு கூடியதுமாகிய இடபத்தைக் கண்டான்.

௨௪, ௨௫, ௨௬.

ஸ்லோகம்

தத்ராபஸ்யந்மஹாதேவம் ஸுத்தஸ்படிகவிக்ரஹம் ॥ (௨௭)
கோடிஸூர்யப்ரதீகாஸம் கோடிஸீதாம்ஸுஸீதலம் ।
வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் நாகயஜ்ஞோபவீதிநம் ॥ (௨௮)
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் வித்யுத்பிங்கஜடாதரம் ।
நீலகண்டம்வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம் சந்த்ரஸேகரம் ॥ (௨௯)
நாநாவிதாயுதோபேதம் தஸபாஹும் த்ரிலோசநம் ।
யுவாநம்புருஷஸ்ரேஷ்டம் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம் ॥ (௩௰)

தத்ராபஸ்யந்மஹாதேவம் ஸுத்தஸ்படிகவிக்ரஹம்
கோடிஸூர்யப்ரதீகாஸம் கோடிஸீதாம் ஸுஸீதலம்
வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் நாகயஜ்ஞோபவீதிநம்
ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் வித்யுத்பிங்கஜடாதரம்
நீலகண்டம்வ்யாக்ர சர்மோத்தரீயம் சந்த்ரஸேகரம்
நாநாவிதாயுதோபேதம் தஸபாஹும் த்ரிலோசநம்
யுவாநம்புருஷஸ்ரேஷ்டம் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹம்

வியாக்யனம்—தாரத் - அவ்விருஷபத்தின் மீது, ஆஸீனம் - வீற்றிருக்கின்றவனும், ஶுத்தஸ்படிகவிக்ரஹம் - சுத்தஸ்படிகம், போன்ற தேகமுடையவனும், கோடிசூர்யப்ரதீகாஶம் - கோடிசூரியன் போல் சொலிக்கின்றவனும், கோடிஶீதாம் ஶுஶீதளம் - கோடிசந்திரன்போலக் குளிர்ச்சிபொருந்தியவனும்,வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் - புலித்தோலாடை தரிக்கின்றவனும், நாகயஜ்ஞோபவீதினம் - அரவப்பூணூலோனும், ஸர்வாலங்காரஸம்யுக்தம் - சகலாலங்காரமுடையோனும், வித்யுத்பிங்கஜடாதரம் - மின்னல்போலப் பொன்னிறமாகிய ஜடைதரித்திருக்கின்றவனும், நீலகண்டம் - கறைக்கண்டனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம் - புலித்தோலே மேலாடையாகக் கொண்டவனும், சந்த்ரசேகரம்-சந்திரனைச் சிரஸில்தரிக்கின்றவனும், நாநாவிதாயுதோத்பாஸிதஸஹஸ்ரம் - பற்பலவிதமாகிய வாயுதங்களால் விளங்கும பத்துக்கைகளையுடையவனும், த்ரிலோசனம் - முக்கண்ணனும், யுவானம் - யௌவனமுடையோனும், புருஷச்ரேஷ்டம் - புருஷசிரேஷ்டனும், ஸச்சிதானந்தவிக்ரஹம் - சச்சிதானந்த வடிவனுமாகிய, மஹாதேவம் - மஹாதேவனையும், கண்டான்.

பொழிப்புரை—அந்த இடபத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்றவனும் சுத்தஸ்படிகம் போன்ற தேகமுடையவனும் கோடிசூரியன் போல் சொலிக்கின்றவனும் கோடிசந்திரன் போன்ற குளிர்ச்சிபொருந்தியவனும் புலித்தோலாடை தரிக்கின்றவனும் அரவம் பூணூலுடையோனும் சகல அலங்காரமுடையவனும் மின்னல்போன்ற பொன்னிறமாகிய சடைதரிக்கின்றவனும் நீலமாகிய கண்டமுடையவனும் புலித்தோலே மேலாடையாகக் கொண்டவனும் சந்திரனைச் சிரசில் தரிக்கின்றவனும் பலவிதமான ஆயுதங்களால் விளங்கும் பத்துத் திருக்கைகளையுடையவனும் மூன்று திருக்கண்களையுடையவனும் யவ்வனமுடையவனும் புருஷசிரேஷ்டனும் சச்சிதானந்த வடிவனுமாகிய மஹாதேவனையுங் கண்டான். ௨௭,௨௮,௨௯,௩0.

ஶ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (௩௧)
[illegible] ।
[illegible] ॥ (௩௨)

𑌸𑌦𑌸𑌤𑍍𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑌦𑍇𑌶𑌾𑌂 𑌤𑌰𑌾𑌂𑌵𑌰𑌾𑌂 ।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌲𑍇𑌪𑌨𑌾𑌂 ॥ (௧௩)
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌾𑌂 𑌨𑍀𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍀𑌵𑌰𑌲𑍋𑌚𑌨𑌾𑌂 ।
𑌅𑌲𑌕𑍋𑌤𑍍𑌭𑌾𑌸𑌿𑌵𑌦𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌂𑌬𑍂𑌲𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾𑌂 (௧௪)
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌨𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤 𑌪𑍁𑌲𑌕𑍋𑌤𑍍𑌭𑌾𑌸𑌿 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌂 ।
𑌸𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑍂𑌪𑌾𑌢𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑌰𑌮𑌮𑍍𑌬𑌿𑌕𑌾𑌂 ॥ (௧௫)
𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌸𑌾𑌰𑌸𑌨𑍍𑌦𑍋𑌹𑌾𑌂 𑌦𑌦𑌰𑍍𑌶 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।

தத்ரைவசஸுகாஸீநாம் பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம்
நீலேந்தீவரதா மாபாமுக்பங்முரகதப்ரபாம்
முக்தாபரணஸம்யுக்தாம் ராதீம்தாராம்சிதாதிவ
விந்த்யக்ஷிதிதரோத்துங்க குசபாரபராலஸாம்
ஸதஸத்ஸம்ஶயாவிஷ்ட மத்யதேஶாம்தராம்வராம்
திவ்யாபரணஸம்யுக்தாம் திவ்யந்தாநமேலபநாம்
திவ்யமால்யாம்பரதராம் நீலேந்தீவரலோசநாம்
அளகோத்பாஸிவதநாம் தாம்ஸூலக்ராஸஶோபிதாம்
ஶிவாலிங்கநஸம்ஜாத புலகோத்பாஸிவிக்ரஹாம்
ஸச்சிதாநந்தரூபாட்யாம் ஜகந்மாதரமஞ்ஸிகாம்
ஸௌந்தர்யஸாரஸந்தோஹாம் ததர்ஶரகுநந்தந

வியாக்யானம்—*தத்ர ஏவ* - அவ்விடத்திலேயே, *ஸுகாஸீனாம்* - ஸுகமாக வீற்றிருக்கின்றவளும், *பூர்ணசந்த்ரநிபானனாம்* - பூர்ண சந்திரன்போன்ற முகமுடையவளும், *நீலேந்தீவரதாமாபாம்* - நீலோற்பலக் காந்தியுடையவளும், *முக்தாபரணஸம்யுக்தாம்* - முத்தாபரணமணிந்தவளும், *தாராம்சிதாம்* - நக்ஷத்திரங்களோடுகூடிய, *ராத்ரிம்இவ* - ராத்திரியைப் போன்றவளும், *விந்த்யக்ஷிதிதரோத்துங்ககுச பாரபராலஸாம்* - விந்தயகிரிபோல் உந்நதமாகிய குசபாரங்களால் சிரமங்கொண்டவளும், *ஸதஸத்ஸம்ஸயாவிஷ்ட மத்யதேஸாந்தராம்* - உளதோ இல்லையோவெனும் ஐயத்திற்கிடமாகிய இடைப்பக்கத்தை யுடையவளும், *வராம்* - உத்தமியும், *திவ்யாபரணஸம்யுக்தாம்* - திவ்யமலர்வஸ்திரங்களைத் தரித்தவளும், *நீலேந்தீவரலோசனம்* - நீலோற்பலம்போன்ற கண்களை யுடையவளும், *அலகோத்பாஸிவதனம்* - மின்னெற்றியில் படிந்த (சூர்ணகுந்தளமெனும்) கேசங்களால் விளங்கும் முகமுடையவளும், *தாம்பூலக்ராஸ சோபிதாம்* - தாம்பூலக்கவளத்தால் விளங்குகின்றவளும்

சிவாலிங்கநஸம்ஜாதபுலகோத்பாஸிவிக்ரஹாம் - சிவனது ஆலிங்கனத்தாலுண்டாகிய புளகத்தால் (சந்தோஷ மயிர்ச்சிலிர்ப்பால்) விளங்கும் தேகமுடையவளும், சச்சிதாநந்தரூபாம் - சச்சிதாநந்த வுருவமுடையவளும், ஸௌந்தர்யஸாரஸந்தோஹாம் - சௌந்தரியசாரத்திரளையுள்ளவளும், ஜகன்மாதாம் - லோகமாதாவும் ஆகிய, அம்பிகாம் - அம்பிகையை, ரகுநந்தந - ராகவன், ததர்ஸம் - கண்டான். ௧௫½.

பொழிப்புரை—அவ்விடத்திலேயே சுகமாய் வீற்றிருக்கின்றவளும் பூரணசந்திரன்போன்ற முகமுடையவளும் நீலோற்பலகாந்தியுடையவளும் பிரகாசிக்கும் மரகதகாந்தியுடையவளும் முத்தாபரணமணிந்தவளும் நட்சத்திரங்களோடு கூடிய இராத்திரிபோன்றவளும் விந்தியகிரிபோலும் உன்னதமாகிய குசபாரங்களால் சிரமங்கொண்டவளும் உளதோ இல்லையோவெனும் ஸம்சயத்திற்கிடமாகிய இடைப்பக்கத்தை யுடையவளும் உத்தமியும் திவ்வியாபரணங்களை யணிந்தவளும் திவ்வியசந்தனம பூசியவளும் திவ்வியமலர் வஸ்திரங்களைத் தரித்தவளும் நீலோற்பலம்போன்ற கண்களையுடையவளும் முன்னெற்றியிற்படிந்த சூர்ணகுந்தலமென்னும் கேசங்களால் விளங்கும் முகமுடையவளும் தாம்பூலக் கவளத்தால் விளங்குகின்றவளும் சிவபிரானது ஆலிங்கனத்தாலுண்டாகிய புளகத்தால் பிரகாசிக்கும் தேகமுடையவளும சச்சிதாநந்தவுருவுடையவளும் சௌந்தரிய சாரத்திரளை யுடையவளும் லோகமாதாவுமாகிய அம்பிகையை இராகவன் கண்டான்.

ஸ்லோகம்

ஸ்வஸ்வவாஹநஸம்பத்தாந் நாநாயுதலஸத்கராந் ॥ (௧௬)
ப்ருஹத்ரதம்தராதீநி ஸாமாநி பரிகாயத: ।
ஸ்வஸ்வகாம்தாஸமாயுக்தாந் திக்பாலாந் பரித: ஸ்திதாந் ॥ (௧௭)
[illegible] ।
[illegible] ॥ (௧௮)
[illegible] ।

ஸ்வஸ்வவாஹநஸம்பத்தாந் நாநாயுதலஸத்கராந்
ப்ரஹத்ரதம்தராதீநி ஸாமாநிபரிகாயத
ஸ்வஸ்வகாம்தாஸமாயுக்தாந் திக்பாலாந் பரிதஸ்திதாந்

அக்ரகம்ருடாரூடம் ஸங்கசக்ரகதாதரம்
காலாம்புஜப்ரதீகாஸம் வித்யுத்காம்த்யாச்ரியாயுதம்
ஜபம்தமேகமநஸாருத்ராத்யாயம் ஜநார்தநம்

வியாக்யானம்—ஸ்வஸ்வவாஹநஸம்பத்தான் - தம்தம் வர்க ணத்தின் மீதேறியவர்களும், நாநாயுதலஸத்கரான் - பற்பலவாயு தங்களால் விளங்கும்|கைகளையுடையவர்களும், ப்ரஹத்ரதந்தரா தினி - பிருஹத்ரதந்தரம் முதலியனவாகிய, ஸாமானி - ஸாமங் களை, பரிகாயத: - கானம்செய்கின்றவர்களும், ஸ்வஸ்வகாந்தாஸ மாயுக்தான் - தத்தம் மங்கையோடு கூடியவர்களும், பரித ஸ்தி தான் - நான்குபக்கங்களிலும் நிற்கின்றவர்களாகிய, திக்பாலான் - திசைத்தலைவர்களையும், அக்ரகம் - முந்திவருகின்றவரும், கருடா ரூடம் - கருடன்மீதேறியவரும், சங்கசக்ரகதாதரம் - சங்கசக்கர கதைகளைத் தரிக்கின்றவரும், காளாம்புஜப்ரதீகாசம் - நீலோற் பலம்போல் விளங்குகின்றவரும், வித்யுத்காந்த்யா - மின்னல்போ ன்ற காந்தியுடையவளாகிய, ஸரியா-லக்ஷ்மியோடு,யுதம் - கூடிய வரும், ருத்ராத்யாயம் - ருத்திராத்தியாயத்தை, ஏகமனஸா - ஒருமனத்தோடு, ஜபந்தம் - ஜபிக்கின்றவருமாகிய, ஜனார்தனம் - விஷ்ணுவைக் (கண்டான்.)

பொழிப்புரை—தத்தம் வாஹனத்தின் மீதேறியவர்களும் பற் பல ஆயுதங்களால் விளங்கும் கைகளையுடையவர்களும் பிருஹத் ரதந்தரம் முதலியனவாகிய ஸாமங்களை கானம் செய்கின்றவர்க ளும் தத்தம் மங்கையோடுகூடியவர்களும் நான்கு பக்கங்களிலும் நிற்கின்றவர்களுமாகிய திசைத்தலைவர்களையும்முந்திவருகின்றவரும் கருடன்மீதேறியவரும் சங்கசக்கரக் கதைகளைத் தரிக்கின்றவரும் நீலோற்பலம்போல விளங்குகின்றவரும் மின்னல்போன்ற காந்தி யுடையவளாகிய இலக்குமியோடு கூடியவரும் உருத்திராதியாயத் தை ஒரேமனதோடு ஜபிக்கின்றவருமாகிய விஷ்ணுவைக் கண் டான். ௫௬, ௫௭, ௫௮, ௫௮½.

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

பஶ்சாச்சதுர்முகம்தேவம் ப்ரஹ்மாணம் ஹம்ஸவாஹநம்
சதுர்வக்த்ரைஶ்சதுர்வேதருத்ரஸூக்தைர்மஹேஶ்வரம்
ஸ்துவந்தம்பாரதீயுக்தம் தீர்ககூர்சம்ஜடாதரம்
அதர்வஶிரஸாதேவம்ஸ்துவந்தம்முநிமண்டலம்
கங்காதிதடிநீயுக்தமம்புதிம்நீலவிக்ரஹம்
ஶ்வேதாஶ்வதரமந்த்ரேண ஸ்துவந்தம்கிரிஜாபதிம்

வியாக்யானம்—பஸ்சாத் - பின்னால், ஹம்ஸவாஹனம் - அன்னவாஹநத்தின் மீது வீற்றிருக்கின்றவனும், சதுர்வக்த்ரை: - நான்கு முகங்களாலும், சதுர்வேதருத்ரஸூக்தை - நான்கு வேவேதங்களிலுள்ள ருத்திரசூக்தங்களால், மஹேஸ்வரம் - மகேஸ்வரனை, ஸ்துவந்தம் - ஸ்துதிசெய்கின்றவனும், பாரதீயுக்தம் - ஸரஸ்வதியோடு கூடியவனும், சதுர்வக்த்ரம் - நான்முகனும் ஆகிய, ப்ரம்மாணம் தேவம் - பிரும்மதேவனையும், அதர்வஸிரஸா - அதருசிரஉபநிடதத்தால், தேவம் - இறைவனை, ஸ்துவந்தம் - தோத்திரம் செய்கின்றதும், தீர்க்கூர்சம் - நீண்ட தாடியுடையதுமாகிய, முனிமண்டலம் - முநிக்கூட்டத்தையும், கிரிஜாபதிம் - உமாபதியாகிய இறைவனை, ஶ்வேதாஶ்வதரமந்த்ரேண - ச்வேதாச்வதர உபநிடதத்தால், ஸ்துவந்தம் - தோத்திரம் செய்கின்றவனும், கங்காதிதடிநீயுக்தம் - கங்கைமுதலிய நதிகளோடுகூடியவனும், நீலவிக்ரஹம் - கருத்தமேனியனுமாகிய, அம்புதிம் - சமுத்திரனையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—பின்னால் அன்னவாஹனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்றவனும் நான்கு முகங்களாலும் நான்குவேதங்களிலுள்ள உருத்திர ஸூக்தங்களால் மஹேஶ்வரனை ஸ்துதிசெய்கின்றவனும்ஸரஸ்வதியோடு கூடியவனும் நான்முகனும் ஆகிய பிரமதேவனையும் அதருவசிரசுஉபநிடதத்தால் இறைவனை தோத்திரஞ் செய்கின்றவரும் நீண்டதாடிகளை யுடையவருமாகிய முனிக்கூட்டத்தையும் உமாபதியாகிய இறைவனை சுவேதாஶ்வர உபநிடத்தால் ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றவனும் கங்கைமுதலிய நதிகளோடுகூடியவனும் கறுத்தமேனியனுமாகிய ஸமுத்திரராஜனையுங் கண்டான். ௩௯, ௪௧.

ஸ்லோகம்.

𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌮𑌹𑌾𑌨𑌾𑌗𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑍍 ॥ (௪௨)
𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌣𑌿𑌰𑌤𑍍𑌨𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 ।
𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑍇𑌤𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 ॥ (௪௩)

அநந்தாதிமஹாநாகாந கைலாஸகிரிஸந்நிபாந்
கைவல்யோபநிஷத்பாடாந் மணிரத்நவிபூஷிதாந
ஸௌவர்ணவேத்ரஹஸ்தாட்யம் நந்திநம்புரதஸ்திதம்

வியாக்யானம்—மணிரத்நவிபூஷிதான் - மணிச்ரேஷ்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும், கைவல்யோபநிஷத்பாடான் - கைவல்யோபநிடததைப் பாராயணம் செய்கின்றவர்களும், கைலாஸகிரிஸன்னிபான் - கைலாஸகிரி போன்றவர்களுமாகிய, அனந்தாதிமஹாநாகான் - அநநதன்முதலிய மஹாநாகர்களையும், புரதஃ - முன்னால், ஸ்திதம - நிற்கின்றவரும், ஸௌவர்ணவேத்ர ஹஸ்தாட்யம் - பொற்பிரம்பு கையிற்பிடித்தவருமாகிய, நந்திநம் - நந்தியையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—மேன்மையான ரத்தினங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் கைவல்யோபநிடதத்தைப் பாராயணஞ் செய்கின்றவர்களும் கைலையங்கிரி போன்றவர்களுமாகிய அனநதன் முதலிய மகா நாகர்களையும் முன்னால் நிற்கின்றவரும் பொற்பிரம்பு கையிற் பிடித்தவருமாகிய நநதிதேவரையுங் கண்டான்.　　௪௨,௪௩.

ஸ்லோகம்

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌮𑍂𑌷𑌕𑌾𑌰𑍂𑌢𑌂 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌸𑍁𑌤𑌂
𑌮𑌯𑍂𑌰𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌷𑌣𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥ (௪௪)
𑌮𑌹𑌾𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌭𑍀𑌷𑌣𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 ।
𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌜𑍍𑌵𑌲𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌂 ॥ (௪௫)
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌙𑍍𑌕𑌂 [illegible] 𑌨𑍃𑌸𑌿𑌂𑌹𑌂 [illegible]𑌃 ।
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌵𑌦𑌨𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾𑌧𑌿𑌪𑌾𑌨𑍍 ॥ (௪௬)

தக்ஷிணேமூஷகாரூடம் கணேஸம்பார்வதீதபமம்
மயூரவாஹநாரூடமுத்தரேஷண் முகம்ததா
மஹாகாலம்சசண்டேஸம் பார்ஸ்வயோர்பீஷணாக்ருதிம்

காலாக்நிருத்ரம்தூரஸ்தம் ஜ்வலத்தாவாக்நிஸந்நிபம்
த்ரிபாதம்குடிலாகாரம் நடத்ப்ருங்கிரிடிம்புர:
நாநாவிகாரவதநாந் கோடிஶ:ப்ரமதாதிபாந்

வியாக்யானம்—தக்ஷிணே - தென்பக்கத்தில், மூஷிகாரூடம் - மூஞ்சூறின் மீதேறியவரும், பர்வதோபமம் - மலைபோன்றவரும் ஆகிய, கணேசம் - கணபதியையும், உத்தரே - வடபக்கத்தில், மயூரவாஹனரூடம் - மயில்வாஹனத்தில் வீற்றிருக்கின்றவரும் ஆகிய, ஷண்முகம் - ஆறுமுகனாகிய முருகக்கடவுளையும், பார்ஶ்வயோ: - பாரிசங்களில், பீஷணாக்ருதிம் - பயங்கரமாகிய உருவமுடையவர் ஆகிய, மஹாகாலம் - மஹாகாளரையும், சண்டேசம் - சண்டேசனையும், தூரஸ்தம் - சற்றுத் தூரத்திலுள்ளவனும், ஜ்வலத்தாவாக்னிஸன்னிபம் - சொலிக்கும் காட்டுத்தீபோன்றவரும் ஆகிய, காலாக்னிருத்ரம் - காலாக்கினிருத்திரரையும், புரத: - எதிரில், த்ரிபாதம் - மூன்றுகால்களையுடையவரும், குடிலாகாரம் - கோணலாகிய தேகமுடையவரும், நடத்ப்ருங்கிரிடிம் - நடனம் செய்யும் பிருங்கிரிடியையும், நாநாவிகாரவதநான் - பற்பலவிகாரமுடைய முகத்தினர்களாகிய, கோடிச: - கோடிக்கணக்காயுள்ள ப்ரமதாதிபான் - பிரமதகணாதிபர்களையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—தென்பக்கத்தில் மூஷிகத்தின் மீதாரோகணித்தவரும் மலைபோன்றவருமாகிய கணபதியையும் வடபக்கத்தில் மயில் வாகனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்றவராகிய அறுமுகக்கடவுளையும் பக்கங்களில் பயங்கரமாகிய உருவமுடையவராகிய மகாகாளரையும் சண்டேசரையும் சற்றுத் தூரத்திலுள்ளவரும் சொலிக்கும் காட்டுத்தீபோன்றவருமாகிய காலாக்கினி ருத்திரரையும் மூன்று கால்களையுடையவரும் கோணலாகிய தேகமுடையவரும் நடனஞ்செய்யும் பிருங்கிரிடியையும் பற்பலவிகாரமுடைய முகத்தினர்களாகிய கோடிக்கணக்காயுள்ள பிரமத கணாதிபர்களையுங் கண்டான்

௪௪,௪௫,௪௬.

ஶ்லோகம்.

நாநாவாஹநஸம்யுக்தம் ஸரிஜோதாரோதத்ருஷணம் ।
ஸம்ஹாரக்ஷர்ஜவாஸக்தாந் விக்ருவிக்ருதாயுதாதிகாந் ॥ (௪௭)
தீவ்ரோதக்ரஸ்கமீதாநி ஸாயுத்ரநாஸம்ரக்ஷகம் ।
தத்ரத்ரம் பைகரம் ஜயமிஜங்கபைகம் ॥ (௪௮)

நாநாவாஹநஸம்யுக்தம் பரிதோமாத்ருமண்டலம்
பஞ்சாக்ஷரீஜபாஸக்தாந் ஸித்தவித்யாதராதிகாந்
திவ்யருத்ரககீதாநி காயத்கிந்நரப்ருந்தகம்
தத்ரத்ரையம்யகம்மந்த்ரம் ஜபத்விஜகதம்பகம்

வியாக்யானம்—நாநாவாஹனஸம்யுக்தம் - பற்பலவாஹனங்களிலேறியவர்களும், பரித: - சூழ்ந்துநிற்கும், மாத்ருமண்டலம் - மாதிரு (அன்னை அதாவது ஸப்தமாதிருக் கூட்டத்தையும்) பஞ்சாக்ஷரீஜபாஸக்தான் - பஞ்சாக்ஷரஜபத்தில் விருப்புற்றவர்களாகிய, ஸித்தவித்யாதராதிகான் - சித்தர் வித்தியாதரர் முதலியவர்களையும், திவ்யருத்கரகீதானி - திவ்வியருத்திர சரிதகீதங்களை, காயத்கின்னரப்ருந்தகம் - பாடுகின்ற கின்னரக்கூட்டத்தையும், தத்ர - அங்கு, த்ரையம்பகம் - திரியம்பகம் என்று தொடங்கிய, மந்த்ரம் - மந்திரத்தை, ஜபத்விஜகதம்பகம் - ஜபிக்கும் அந்தணக் கூட்டத்தையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—பற்பல வாகனங்களி லாரோகணித்தவர்களும் சூழ்ந்துநிற்கும் மாதிருக்கூட்டத்தையும் பஞ்சாட்சரஜபத்தில் விரும்புற்றவர்களாகிய சிதத்ர் வித்தியாதரர் முதலியவர்களையும் திவ்வியருத்திர சரிதகீதங்களை பாடுகின்ற கின்னரக் கூட்டத்தையும அங்குதிரியம்பக மென்று தொடங்கிய மந்திரத்தை ஜபிக்கும் அந்தணர்கூட்டத்தையுங் கண்டான். ௪௭,௪௮.

ஸ்லோகம்.

𑌗𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍀𑌣𑌯𑌾 𑌗𑍀𑌤𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌰𑌦𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌿 ।
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌰𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑍀𑌨𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌗𑌣𑌾𑌨𑍍 ॥ (௪௯)

காயந்தம்வீணயாகீதம்ந்ருத் யந்தம்நாரதம்திவி
ந்ருத்யதோநாட்யந்ருத்யேந ரம்பாதீநப்ஸரேகணாந்

வியாக்யானம்—திவி - ஆகாயத்தில், வீணயா - வீணையினால், கீதம் - பாட்டை, காயந்தம் - பாடுகின்றவரும், ந்ருத்யந்தம் - நடனம்செய்வோருமாகிய, நாரதம் - நாரதரையும், நாட்யந்ருதியேந - நாட்டியந்ருத்தத்தோடு, ந்ருத்யதோ - நடனமாடுவதாகிய, ரம்பாதீந் - அரம்பைமுதலியவர்களான, அப்ஸரோகணாந் - அப்ஸரஸ்திரீகளின் கூட்டங்களையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—ஆகாயத்தில் வீணையினால் பாட்டைப்பாடுகின்றவரும் நடனம் செய்வோருமாகிய நாரதரையும் நாட்டியசாஸ்திரத்தின்படி நடனம் செய்வோர்களாகிய அரம்பைமுதலிய அப்ஸரஸ்திரீகளையும் கண்டான். ௪௯.

ஶ்லோகம்.

மாயஜ்ஹிதுரயூரீநாம மஂயவ-ிணாஂகஷஂவகஂ ।
கஂவலாஶூதாரஸாஂஸ-பகண-ி க-ணூல-தாஂமதள ॥ (௫௦)

காயத்சித்ரரதாதீநாம் கந்தர்வாணாம்கதம்பகம்
கம்பலாச்வதரௌசம்பு கர்ணகுண்டலதாம்கதௌ

வியாக்யானம்—காயச்சித்ராரதாதீநாம் - பாடுகின்றவர்களான சித்ரரதன் முதலியவர்களாகிய, கந்தர்வாணாம் - கந்தர்வர்களது, கதம்பகம் - கூட்டத்தையும், சம்புகர்ணகுண்டலதாம் - இறைவனுக்குக் காதணியாயிருக்குந் தன்மையை, கதௌ - அடைந்தவர்களாகிய, கம்பலாச்வதரௌ - கம்பல அச்வதரர்களையும் கண்டான்.

பொழிப்புரை—பாடும் சித்திரரதர்முதலிய கந்தர்வக்கூட்டத்தையும் சிவபெருமானுக்குக் காதணியாயுள்ள கம்பலாச்வதரர்களையும் கண்டான். ௫௦.

ஶ்லோகம்.

மாயஂதௌவநூமௌநீதஂ கவாலஂகஂவலஂதயா ।
ஏவஂஷேவஸஸாஂஷுா ஹூாகூதாயெ-ிாரவ-நஂஷநஃ ॥ (௫௧)

காயந்தௌபந்நகௌகீதம் கபாலம்கம்பலம்ததா
ஏவம்தேவஸபாம்த்ருஷ்ட்வா க்ருதார்த்தோரகுநந்தனஃ

வியாக்யானம்—கீதம் - கீதத்தை, காயந்தௌ - பாடுகின்றவர்களாகிய, பந்நகௌ - பந்நகர்களாகிய, கபாலம் - கபாலனையும், கம்பலம் - கம்பலன் இவர்களையும் கண்டான், ஏவம் - இவ்விதம், தேவஸபாம் - தேவஸபையை, த்ருஷ்ட்வா - கண்டு, ரகுநந்தனஃ - ராகவன், க்ருதார்த்தஃ - திருதார்த்தனாயினன் (தன்னியனாயினன்.

பொழிப்புரை—கீதத்தைப் பாடுகின்றவர்களாகிய பந்நகர்களாகிய கபாலகம்பலர்களையும் கண்டான். இவ்வாறு தேவஸபையைக் கண்டு ராமன் கிருதார்த்தனானான். ௫௧.

𑌹𑌰𑍍𑌷𑌗𑌦𑍍𑌗𑌦𑌯𑌾𑌵𑌾𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌂𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 ।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌨𑌾𑌮𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌨𑌾𑌮 𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥ (௫௨)

ஹர்ஷகத்கதயாவாசாஸ்துவந்தேவம்மஹேச்வரம்
திவ்யநாமஸஹஸ்ரேண ப்ரணநாமபுந:

வியாக்யானம்—*ஹர்ஷகத்கதயா - சந்தோஷத்தால் தழுதழுத்த, வாசா - வாக்கியத்தால், தேவம் - இறைவனாகிய, மஹேச்வரம் - சிவபெருமானை, ஸ்துவன் - ஸ்தோத்திரம் செய்கின்றவனாய்க் கொண்டு, திவ்யநாமஸஹஸ்ரேண - திவ்வியமாகிய நாமங்களின் ஆயிரத்தால், புந புந - மீண்டும், ப்ரணநாம - நமஸ்கரித்தான்.*

பொழிப்புரை—*ஸந்தோஷத்தால்தழுதழுத்த வாக்கியத்தால் இறைவனாகிய சிவனை ஸ்தோத்திரம் செய்துகொண்டு திவ்யநாம ஸஹஸ்ரத்தால் பன்முறைநமஸ்கரித்தான்.* ௫௨.

நான்காவதத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவ தத்தியாயம்.

ஸ்ரீஸூதஉவாச - ஸ்ரீஸூதர்கூறியது.

𑌅𑌥𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑌭𑍂𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌰𑌥𑍋𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ।
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌂𑌶𑍁𑌕𑌿𑌰𑍍𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌦𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃 ॥ (௧)

அதப்ராதுரபூத்தத்ர ஹிரண்மயரதோமஹாந்
அநேகதிவ்யரத்நாம் சுகிம்மீரிததிகந்தர:

வியாக்யானம்—*அத - பிறகு, தத்ர - அங்கு, அநேகதிவ்யரத்நாம்சுகிம்மீரிததிகந்தர: - எண்ணிறந்த திவ்யரத்நங்களின் காந்தியால் சித்திரவர்ணத்தோடுகூடிய திசைவெளிகளை யுடையதும், மஹாந் - பெரிதுமாகிய, ஹிரண்மயரத: - ஸ்வர்ணமயமானரதம், ப்ராதுரபூத் - ஆவிர்ப்பவித்தது (தோன்றியது.)*

பொழிப்புரை—*பிறகு அங்கு எண்ணிறந்த திவ்யத்ரநங்களின் காந்தியால் சித்திரவர்ணமாக்கப்பட்ட திசைவெளிகளையுடைய தும் பெரிதுமாகிய பொன்மயமாகிய ரதம்தோன்றியது.* ௧.

𑌨𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌪𑌙𑍍𑌕𑌾𑌢𑍍𑌯𑌮𑌹𑌾𑌚𑌕𑍍𑌰𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍋𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌰𑌶𑌤𑌾𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ (௨)
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌹𑍇𑌮𑌖𑍁𑌰𑍈𑌰𑌾𑌢𑍍𑌯𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑌗𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑌵𑌿𑌲𑌸𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑍃𑌷𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ॥ (௩)
𑌮𑌤𑍍𑌤𑌵𑌾𑌰𑌣𑌿𑌕𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑍋𑌪𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌃 ।
𑌪𑌾𑌰𑌿𑌜𑌾𑌤𑌤𑌰𑍂𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌮𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑌞𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ॥ (௪)
𑌮𑍃𑌗𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤 𑌕𑌸𑍍𑌤𑍂𑌰𑍀𑌮𑌦𑌪𑌙𑍍𑌕𑌿𑌲𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌾𑌗𑌰𑍁𑌧𑍂𑌪𑍋𑌤𑍍𑌥 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑌧𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤𑌃 ॥ (௫)
𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌘𑌨𑌘𑍋𑌷𑌾𑌢𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑍀𑌣𑌾𑌵𑍇𑌣𑍁𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌸𑌕𑍍𑌤𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍀𑌗𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑍁𑌲𑌃 ॥ (௬)

நத்யுபாந்திகபங்காட்ய மஹாசக்ரசதுஷ்டய
முக்தாதோரணஸம்யுக்த: ச்வேதச்சத்ரசதாவ்ருத:
சுத்தஹேமகுரைராட்ய துரங்ககணஸம்யுத:
முக்தாவிதாநவிலஸதூர்த்வதிவ்யவ்ருஷத்வஜ:
மத்தவாரணிகாயுக்த: பஞ்சதத்வோபசோபித:
பாரிஜாததரூத்பூத புஷ்பமாலாபிரஞ்ஜித:
ம்ருகநாபிஸமுத்பூத கஸ்தூரீமதபங்கில:
கர்பூராகருதூபோத்த கந்தாக்ருஷ்டமதுவ்ரத்
ஸம்வர்த்தகனகோஷாட்ய: நாநாவாத்யஸமந்வித:
வீணாவேணுஸ்வநாஸக்த கிந்நரீகணஸங்குல:

வியாக்யானம்—நத்யுபாந்திகபங்காட்ய மஹாசக்ர சதுஷ்டய: - கௌதமீநதிக்கரையிலுள்ள சேற்றினால் பூசப்பட்டுள்ள பெரிய நாலுசக்கரங்களையுடையதும், முக்தாதோரணஸம்யுக்த: - முத்துத்தோரணங்களுடையதும், ச்வேதச்சத்ரசதாவ்ருத: - எண்ணிறந்த வெண்குடைகளால் சூழப்பட்டதும், சுத்தஹேமகுரை: - சுத்தமாகிய பொற்குளம்புகளோடு, ஆட்ய துரங்ககணஸம்யுத: - கூடியகுதிரைவரிசைகளையுடையதும், முக்தாவிதாநவிலஸதூர்த்துவதிவ்யவ்ருஷத்வஜ: - முத்துகளால் நிர்மிக்கப்பட்ட மேல்விதானத்தில் விளங்கும் வ்ருஷபத்துவஜத்தையுடையதும், மத்தவாரணிகாயுக்த: - மதித்த யானைகளையுடையதும், பஞ்சதத்வோபசோபித: - ஐந்துதத்துவாதிஷ்டான தேவர்களோடுகூடி விளங்குவதும், பாரிஜாததரூத்பூத புஷ்பமாலாபிரஞ்ஜித: - பாரிஜாதவிருக்ஷத்திலுண்டாகிய புஷ்பமாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், ம்ருக

நாபிஸமுத்பூதகஸ்தூரீமதபங்கில: - கஸ்தூரிமானிடம் உண்டாகிய கஸ்தூரீமதபங்கம்படியப் பெற்றதும், ஸம்வர்த்தகனகோஷாட்ய: - பிரளயகாலமேகங்களினுடையதுபோன்ற ஒலி முழக்கத்தையுடையதும், நாநாவாத்யஸமந்வித: - எண்ணிறந்த வாத்திய விசேஷங்களோடு கூடியதும், வீணாவேணுஸ்வராஸக்தகிந்நரீகணஸம்குல: - வீணை புல்லாங்குழல் மிருதங்கம் இவைகளின் நாதத்தில் விருப்புற்ற கிந்நரஸ்திரீகூட்டத்தோடு கூடியதுமாயிருந்தது.

பொழிப்புரை—அது கௌதமீநதிக்கரையிலுள்ள சேற்றினால் பூசப்பட்ட நாலுபெருஞ்சக்கரங்களையுடையதும் முத்துத் தோரணங்களையுடையதும் வெண்குடைகளால் சூழப்பட்டுள்ளதும் சுத்தமாகிய பொற்குளம்புகளையுடைய குதிரைவரிசைகளையுடையதும் முத்துக்களால் நிர்மிக்கப்பட்ட மேல்விதானத்தில் விளங்கும் வ்ருஷபத்துவஜமுடையதும் மதித்த யானைகளையுடையதும் ஐந்துதத்துவாதிஷ்டான தேவர்களோடுகூடி விளங்குவதும், பாரிஜாதபுஷ்பமாலைகளா லலங்கரிக்கப்பட்டதும் அற்புதமாகிய கஸ்தூரீமதபங்கம் படியப்பெற்றதும், பிரளயகாலமேகஙகளினது போன்ற ஒலிமுழக்கத்தையுடையதும், எண்ணிறந்த வாத்திய விசேஷங்களோடுகூடியதும் வீணை புள்ளாங்குழல் மிருதங்கம் இவைகளின் நாதத்தில் விருப்புற்ற கிந்நரஸ்திரீக்கூட்டத்தோடு கூடியதுமாயிருநதது. ௬.

ஶ்லோகம்.

𑌏𑌵𑌂𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌥𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌾𑌤𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌃 ।
𑌅𑌮𑍍𑌬𑌯𑌾 𑌸𑌹𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌟𑌤𑌲𑍍𑌪𑍇𑌽𑌵𑌿𑌶𑌤𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ (௭)
𑌸𑌾𑌰𑌨𑍀𑌰𑌜𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌚𑌾𑌮𑌰𑌚𑌾𑌲𑌨𑍈𑌃 ।
𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌵𑌾𑌤𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨𑍀𑌲𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ (௮)

ஏவம்க்ருத்வா ரதச்ரேஷ்டம் வ்ருஷாதுத்தீர்யசங்கர:
அம்பயாஸஹிதஸ்தத்ர படதல்பே அவிசத்ததா
ஸாரநீரஜநேத்ராணாம் ச்வேதசாமரசாலனை:
திவ்யவ்யஜநவாதைஶ்சப்ரஹ்ருஷ்டோநீலலோஹித:

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்விதம், ரதச்ரேஷ்டம் - ரதச்ரேஷ்டத்தை, க்ருத்வா - (தோன்ற)ச்செய்து, சங்கர: - சங்கரன், வ்ரு

ஷாத் - வ்ருஷபத்தின்மீதிருந்து, உத்தீர்ய - இறங்கி, அம்பயா ஸஹித - அம்பிகையோடுகூடியவராய், தத்ர - அந்தாதத்திலுள்ள, படதல்பே - வஸ்திராஸநத்தில், அவிசத் - உட்கார்ந்து கொண்டனர், ஸுரநீரஜநேத்ராணும் - தேவமங்கையர்களது, ச்வேதசாமரசாலனை - வெண்சாமரச் சலனங்களாலும, திவ்யவ்யஜநவாதைஸ்ச - சிறந்தவிசிறியின் காற்றினாலும், நீலலோஹித: - சிவபெருமான், ப்ரஹ்ருஷ்ட - மிகவும் ஸந்தோஷித்தனர்.

பொழிப்புரை—இவ்வாறு ரதப்ரவேசத்தைத் தோன்றச்செய்து சங்கரன் விருஷபத்திலிருந்திறங்கி அம்பிகையோடு கூடியவராய் ரதத்தையடைந்து அதிலுள்ள வஸ்திராஸனத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டனர். தேவமங்கையரது வெண்சாமரங்களாலும் சிறந்தவிசிறியின் காற்றினாலும் சிவபெருமான மிகவும் திருப்தியடைந்தனர். அ.

ஸ்லோகம்

க்வணத்கங்கணநிக்வாநை: மஞ்ஜுமஞ்ஜீரசிஞ்ஜிதை: ।
வீணாவேணுஸ்வநைர்கீதை: பூர்ணமாஸீஜ்ஜகத்த்ரயம் ॥ (கூ)
ஸுகவாக்யகலாராவை: ச்வேதபாராவதஸ்வநை: ।

க்வணத்கங்கணநிக்வாநை: மஞ்ஜுமஞ்ஜீரசிஞ்ஜிதை
வீணாவேணுஸ்வநை கீதை பூர்ணமாஸீஜ்ஜகத்த்ரயம்
சுகவாக்யகலாராவை: ச்வேதபாராவதஸ்வநை:

வியாக்யானம்—க்வணத்கங்கணநிக்வாநை: - ஒலிக்கின்றகடகநாதங்களாலும், மஞ்ஜுமஞ்ஜீரசிஞ்ஜிதை: - இனியதண்டை ஒலிகளாலும், வீணாவேணுஸ்வநை: - வீணைபுல்லாங்குழல்களின் நாதங்களாலும், கீதை: - பாட்டுகளாலும், சுகவாக்யகலாராவை: - கிளிவாக்யங்களின் இனியகுரலாலும், ச்வேதபாராவதஸ்வநை: - வெண்மாடப்புருக்களின் சப்தங்களாலும், ஜகத்ரயம் - மூவுலகமும், பூர்ணம் - நிரம்பியது, ஆஸீத் - ஆச்சுது.

பொழிப்புரை—ஒலிக்கும் கடகநாதங்களாலும் இனியதண்டை ஒலிகளாலும் வீணைவேணுக்களின் நாதங்களாலும் கீதங்களாலும் கிளிகளின் இனியகுரல்களாலும் வெண்மாடப்புருக்களின் சப்தங்களாலும் மூவுலகமும் நிரம்பியதாச்சுது. கூ.

ஸ்லோகம்.

𑌉𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑍍𑌰𑌭𑍂𑌷𑌾𑌫𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿𑌣𑌃 ॥ (கO)
𑌨𑌨𑍃𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌕𑍋𑌟𑌿𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌯𑌾 ।

உந்நித்ரபூஷாபணிநாம் தர்சநாதேவபர்ஹிண:
நந்ருதுர்தர்சயந்தஸ்ஸ்வாந் சந்த்ரகாந்கோடிஸங்க்யயா

வியாக்யானம்—உந்நித்ரபூஷாபணிநாம் - உல்லாஸமாயுள்ள ஆபரணஸர்ப்பங்களை, தர்சநாத்வேவ - கண்டதனுலேயே, பர்ஹிண: - மயில்கள், ஸ்வாந் - தங்களது, கோடிஸங்க்யா - கோடிக் கணக்காயுள்ள, சந்த்ரகாந் - புள்ளிகளை, தர்சயந்த: - காண்பிக்கின்றனவாய், நந்ருது: - நர்த்தனம் செய்தன.

பொழிப்புரை—உல்லாஸமாயுள்ள ஆபரண ஸர்ப்பங்களைக் கண்டதனுலேயே மயில்கள் தங்களது கோடிக்கணக்கான புள்ளிகளைக் காண்பிக்கின்றனவாய்க் கூத்தாடின. கO½.

ஸ்லோகம்.

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌮𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌧𑍍𑌵𑌜𑌃 ॥ (கக)
𑌆𑌨𑌿𑌨𑌾𑌯 𑌰𑌥𑌂 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 । (கக½)

ப்ரணமந்தம்தே தாராம முத்தாபயவ்ருஷபத்வஜ:
ஆநிநாயரதம்திவ்யம் ப்ரஹ்ருஷ்டேநாந்தராத்மநா

வியாக்யானம்—தத: - அதற்குப்பிறகு, வ்ருஷபத்வஜ: - சிவபெருமான், ப்ரணமந்தம் - நமஸ்கரிக்கின்றவனுகிய, ராமம் - ராமனை, உத்தாப்ய - எழுந்திருக்கச்செய்து, ப்ரஹ்ருஷ்டேந - மிக்கத் திருப்தியடைந்த, அந்தராத்மநா - சித்தத்தோடுகூட, திவ்யம்-திவ்யமாகிய, ரதம் - அந்தரதத்திற்கு அவனை, ஆநிநாய - வரவழைத்தான்.

பொழிப்புரை—அதற்குப்பிறகு சிவபெருமான் நமஸ்கரித்துக் கொண்டிருக்கின்றவனுகிய ராமனை எழுந்திருக்கச்செய்து மிக்கத் திருப்தியடைந்த மனதோடு அவனைத் தமது அற்புதமாகிய ரதத்திற்கு வரவழைத்தனர். கக½.

ஶ்லோகம்.

𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌜𑌲𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑍈𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌚𑌮𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥
𑌸𑌮𑌾𑌚𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌮𑍁𑌪𑌾𑌨𑌯𑌤𑍍 । (௧௨½)

கமண்டலுஜலை: ஸ்வச்சைஸ்ஸ்வயமாசம்ய யத்நத
ஸமாசாம்யாதபுரத ஸ்வாங்கேராமமுபாநயத்

வியாக்யானம்—ஸ்வச்சை: - நிர்மலமாகிய, கமண்டலுஜலை: - கடத்திலுள்ள தீர்த்தங்களால், ஸ்வயம் - தான், ஆசம்ய - ஆசமனம்செய்து, யத்நத: - விதிப்படி, புரத: - எதிரில், ஸமாசாம்ய - ராமனையும் ஆசமனம்செய்யச்செய்து, அத - பின்னர், ராமம் - ராமனை, ஸ்வாங்கே - தனது மடிமீது, உபாநயத் - வரவழைத்து இருக்கச்செய்தனர்.

பொழிப்புரை—சுத்தமாகிய கடத்திலுள்ள ஜலத்தால் ஆசமனஞ்செய்து பின்னர் எதிரில் விதிப்படி ஆசமனஞ்செய்வித்து ராமனை தமது மடிமீது வைத்துக்கொண்டனர். க௨½.

ஶ்லோகம்.

𑌅𑌥 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑌦𑍌 𑌤𑍂𑌣𑍀𑌰𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 ॥ (௧௩)
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌦𑍌 𑌤𑌤𑌃 ।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌮𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍌𑌳𑌿𑌨𑌾 ॥ (௧௪)

அததிவ்யம்தநுஸ்தஸ்மை ததௌதூணீரமக்ஷயம்
மஹாபாஶுபதம்நாம திவ்யமஸ்த்ரம்ததௌதத:
உக்தஶ்சதேநராமோபிஸாதரம் சந்த்ரமௌளிநா

வியாக்யானம்—அத - பின்னர், தஸ்மை - அந்தராமன்பொருட்டு, திவ்யம்தநு: - திவ்யதநுஸை (வில்லை)யும், அக்ஷயம் - குறைவற்ற, தூணீரம் - அம்புறுத்தூணியையும், ததௌ - கொடுத்தார், தத: - அதன்பின்னர், மஹாபாஶுபதம்நாம - மஹாபாசுபதம் எனும்பெயரிய திவ்யம், அஸ்த்ரம் - திவ்வியாஸ்திரத்தையும், ததௌ - கொடுத்தார், தேந சந்த்ரமௌளிநா - அந்த சந்த்ரசூடனாகிய (இறைவனால்), ராம: - இராமன், ஸாதரம் - மிக்கஆதரவோடும், உக்த:ச - கூறவும பட்டான்.

பொழிப்புரை—பின்னர் அந்தராமன் பொருட்டுத் திவ்வியவில்லையும் குறைவற்ற அம்புறாத்தூணியையும் கொடுத்தார். அதன் பின்னர் மஹாபாசுபதம் எனும் திவ்வியாஸ்திரத்தையும் அளித்தார். அன்றியும் அந்த சந்திரசூடனாகிய இறைவனால் ராமன் மிக்க ஆதரவுடன் கூறவும்பட்டான். ௧௪.

ஸ்லோகம்.

𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌶𑌕𑌰𑌂𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌮𑍁𑌗𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌦𑌂𑌨𑍃𑌪 ।
𑌅𑌤𑍋𑌨𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑌮𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑍇 ॥ (௧௫)
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌘𑌾𑌤 𑌏𑌤𑌸𑍍𑌯𑌭𑍁𑌵𑌨𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇𑌰𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 ॥ (௧௬)
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

ஜகந்நாஶகரம்ரௌத்ர முக்ரமஸ்த்ரமிதம்ந்ருப
அதோநைதம்ப்ரயோக்தவ்யம் ஸாமாந்யஸமராதிகே
அந்யந்நாஸ்திப்ரதீகாத ஏதஸ்யபுவநத்ரயே
தஸ்மாத்ப்ராணாத்யயே ராமப்ரயோக்தவ்யமுபஸ்திதே
அந்யதைதத்ப்ரயுக்தம்சேத் ஜகத்ஸம்க்ஷயக்ருத்பவேத்

வியாக்யானம்—ந்ருப - ஓ அரசனே, இதம் - இந்த, அஸ்த்ரம் - அஸ்திரமானது, உக்ரம் - தீக்ஷணமாயும், ரௌத்ரம் - பயங்கரமாயும், ஜகந்நாஶகரம் - உலகையழிப்பதாயுமுள்ளது, அத - ஆதலால், இதம் - இது, ஸாமானயஸமராதிகே - ஸாமான்னிய யுத்தமுலியவற்றில் ப்ரயோக்தவ்யம்ந - பிரயோகிக்கக்கூடியதல்ல, ஏதஸ்ய - இவ்வஸ்திரத்திற்கு, புவனத்ரயே - மூவ்வுலகிலும், ப்ரதீகாதம் - தடுக்கக்கூடியது, அந்யத் - வேறொன்று, நாஸ்தி - இல்லை, தஸ்மாத் - ஆதலால், ராம - ஓ ராமா, பராணாத்யயே - பிராணாபத்து, உபஸ்திதே - வந்தபொழுது, ப்ரயோக்தவ்யம் - பிரயோகிக்கவேண்டியது, அந்யதா - மற்றபொழுது, ப்ரயுக்தம்சேத் - பிரயோகிக்கப்படுமாயின், ஜகத்ஸம்க்ஷயக்ருத - உலகையழிக்கின்றது, பவத - ஆகும்.

பொழிப்புரை—ஓ அரசனே இந்த அஸ்திரமானது தீக்ஷணமாயும் பயங்கரமாயும் உலகையழிப்பதாயுமுள்ளது. ஆதலால் இது

ஸாமான்னியயுத்தம் முதலியதில் பிரயோகிக்கக்கூடியதல்ல. இவ்வஸ்திரத்திற்கு மூவ்வுலகிலும் தடுக்கக்கூடியது வேறு ஒன்று இல்லை. ஆதலால் ஶ்ரீ ராம ப்ராதுர்பத்து வந்தபோது இது பிரயோகிக்கக்கூடியது. மற்றஸமயத்தில் பிரயோகித்தால் உலகையழிக்கிறதாகும். கரு.

ஶ்லோகம்.

அதாஹூய ஸுரச்ரேஷ்டாந் லோகபாலாந்மஹேச்வர: ॥ (கஎ)
உவாச பரமப்ரீத: ஸ்வம்ஸ்வமஸ்த்ரம் ப்ரயச்சத ।
ராகவோயம்ச தைரஸ்த்ரை ராவணம்நிஹநிஷ்யதி ॥ (கஅ)
தஸ்மை தேவைரவத்யத்வமிதி தத்தோ வரோமயா ।
தஸ்மாத்வாநரதாமேத்ய யூயம்தேயுத்ததுர்மதா: ॥ (ககூ)
ஸாஹாய்யமஸ்ய குர்வந்து யேநஸ்வஸ்தா பவிஷ்யத ।

அதாஹூயஸுரச்ரேஷ்டாந் லோகபாலாந்மஹேஶ்வர:
உவாசபரமப்ரீத: ஸ்வம்ஸ்வமஸ்த்ரம் ப்ரயச்சத
ராகவோயம்சதைரஸ்தைை ராவணம்நிஹநிஷ்யதி
தஸ்மைதேவைரவத்யத்வமிதி தத்தோவரோமயா
தஸ்மாத்வாநரதாமேத்யயூயம்தே யுத்ததுர்மதா:
ஸாஹாய்யமஸ்யகுர்வந்து யேநஸ்வஸ்தாபவிஷ்யத

வியாக்யானம்—அத - பின்னர், மஹேச்வர: - மகேச்வரன், லோகபாலாந் - உலகபாலர்களாகிய, ஸுரச்ரேஷ்டாந் - தேவச்ரேஷ்டர்களை, ஆஹூய - கூப்பிட்டு, பரமப்ரீத - மிக்கப்பிரீதியடைந்தவராய், உவாச - கூறலானார் (தேவர்காள்,) ஸ்வம்ஸ்வம்-தங்கள் தங்களது, அஸ்த்ரம் - அஸ்திரத்தை, ப்ரயச்சத - கொடுங்கள், தை: அஸ்த்ரை: ச - அந்த அஸ்திரங்களாலும், அயம் - இந்த, ராகவ: - இராகவன், ராவணம் - ராவணனை, நிஹநிஷ்யதி - கொல்லுவான் வதம்செய்வான், தஸ்மை - அந்த ராவணனுக்கு, மயா - என்னால், தேவை: - தேவர்களால், அவத்யத்துவம் - வதமடையாதிருத்தல், இதி - என்னும், வரம் - வரம், தத்த: - அளிக்கப்பட்டுளது, தஸ்மாத் - ஆதலால், வாநரதாம் - வாநரத்தன்மையை, ஏத்ய - அடைந்து, யுத்ததுர்மதா: - யுத்தத்தில் ஆவலுள்ளவர்களாய், பவந்த - நீங்கள், அஸ்ய - இவனுக்கு (இந்தாாமனுக்கு), ஸாஹாய்யம் - உதவியை குர்வந்து - செய்வீர்களாக.

பொழிப்புரை—பின்னர் மகேச்வரன் உலகபாலகர்களாகிய தேவச்ரேஷ்டர்களைக் கூப்பிட்டு மிக்கப்பிரீதியுடையவராய்க் கூற லானார். ஓ தேவர்காள் நீங்கள் தத்தம் அஸ்திரத்தைக் கொடுங்கள் அந்த அஸ்திரங்களால் இந்த ராகவன் ராவணனை வதஞ்செய் வான். அந்த ராவணனுக்கு என்றால் தேவர்களால் வதமடையா திருத்தலாகிய வரம் கொடுக்கப்பட்டுளது. ஆதலால் வானரத் தன் மையைப் பெற்று யுத்தத்தில் ஆவலுள்ளவர்களாய் நீங்கள் இவ னுக்குச் சகாயம் செய்வீர்களாக (என்றனர்)

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌦𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌂𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌯𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥ (௨0)
𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌚𑌰𑌣𑍌𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌂𑌸𑍍𑌵𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌦𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌦𑌾 ।

ததாஜ்ஞாமஶிரஸாக்ருஹ்ய ஸுரா ப்ராஞ்ஜலயஸ்ததா
ப்ரணம்யசரணௌஶம்போ ஸ்வம்ஸ்வமஸ்த்ரம்தத்யர்முதா

வியாக்யானம்—ததா - அப்போது, ததாஞ்ஞாம் - அவ்விறை வனது ஆணையை, சிரஸா - தலையால், க்ருஹ்ய - பெற்று, ப்ராஞ்ஜ லய: - அஞ்சலி செய்தவர்களால், ஸுரா: - தேவர்கள், ஶம்போ: - சிவனது, சரணௌ - கால்களை, ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து, முதா - சந்தோஷத்தோடு கூடியவர்களாய், ஸ்வம் ஸ்வம் - தத்தம், அஸ்த் ரம் - அஸ்திரத்தை, தது: - கொடுத்தனர்.

பொழிப்புரை—அப்போது அவ்விறைவனது ஆணையை தலை யால்பெற்று அஞ்சலிசெய்தவர்களாய்த் தேவர்கள் சிவனது கால் களை நமஸ்கரித்து ஸந்தோஷத்தோடு கூடியவர்களாய்த் தத்தம் அஸ்திரத்தைக் கொடுத்தனர்.

ஶ்லோகம்.

𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌿𑌃 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌃 ॥ (௨௧)
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌧𑌨𑌞𑍍𑌜𑌯𑌃 ।
𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌂𑌯𑌮𑍋𑌪𑌿𑌮𑍋𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑍋𑌰𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾[illegible] ॥ (௨௨)
𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑍋𑌵𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌯𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑍍𑌰𑌭𑌞𑍍𑌜𑌨𑌃 ।
𑌕𑍌𑌬𑍇𑌰𑌂𑌚𑌕𑍁𑌬𑍇𑌰𑍋𑌪𑌿 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑍀𑌶𑌾[illegible] ॥ (௨௩)

நாராயணாஸ்த்ரம்தைத்யாரி ரௌத்ரமஸ்த்ரம்புரந்தர:
ப்ரஹ்மாபிப்ராஹ்மதண்டாஸ்த்ரமாக்நேயாஸ்த்ரம்தநஞ்ஜய:
யாம்யம்யமோபிமோஹாஸ்த்ரம் ரக்ஷோராஜஸ்ததாதெள
வருணோவாருணம்ப்ராதாத் வாயவ்யாஸ்த்ரம்ப்ரபஞ்ஜந
கௌபேரம்சகுபேரோபி ரௌத்ரமீசாநஏவச

வியாக்யானம்—ததா - அப்பொழுது, தைத்யாரி - விஷ்ணுவான வர், நாராயணாஸ்த்ரம் - நாராயணாஸ்த்ரத்தையும், புரந்தர: - ருத்திரர், ரௌத்ரம் அஸ்த்ரம் - ருத்திராஸ்திரத்தையும், ப்ரும்ஹாபி - பிரமனும், ப்ரும்ஹதண்டாஸ்த்ரம் - பிரும்மதண்டாஸ்திரத்தையும், தனஞ்ஜய - அக்நி, ஆக்நேயாஸ்த்ரம் - ஆக்நேயாஸ்திரத்தையும், யம அபி - யமனும், யாம்யம் - யமாஸ்திரத்தையும், ரக்ஷோராஜ - நிருதி, மோஹாஸ்த்ரம் - மோஹாஸ்திரத்தையும், ததௌ - கொடுத்தான், வருண - வருணன், வாருணம் - வருணாஸ்திரத்தையும், ப்ரபஞ்ஜந - வாயு, வாயவ்யாஸ்த்ரம் - வாயுவஸ்திரத்தையும், குபேர அபி - குபேரன், கௌபேரம் - குபேராஸ்திரத்தையும், ஈசாந - ஈசானன், ரௌத்ரம் - ரௌத்திராஸ்திரத்தையும், ப்ராதாத் - கொடுத்தான்.

பொழிப்புரை—அப்பொழுது விஷ்ணு நாராயணாஸ்திரத்தையும் ருத்திரன் ரௌத்திராஸ்திரத்தையும் பிரமன் பிரும்மதண்டாஸ்திரத்தையும் அக்நி ஆக்நேயாஸ்திரத்தையும் யமன் யமாஸ்திரத்திரத்தையும் நிருதி மோஹாஸ்திரத்தையும் கொடுத்தான். வருணன் வருணாஸ்திரத்தையும் வாயு வாயுவஸ்திரத்தையும் குபேரன் குபேராஸ்திரத்தையும் ஈசானன் ஈசாஸ்திரத்தையும் கொடுத்தான்.

ஶ்லோகம்.

ஸௌரமஸ்த்ரம்ததௌஸூர: ஸௌம்யம்ஸோமஸ்துபாவகம்
விஶ்வேதேவாததுஸ்தஸ்மை வஸவோவாஸவாபிதம் ॥ (உ௭)

ஸௌரமஸ்த்ரம்ததௌஸூர: ஸௌம்யம்ஸோமஸ்துபாவகம்
விஶ்வேதேவாததுஸ்தஸ்மை வஸவோவாஸவாபிதம்

வியாக்யானம்—ஸௌர: - சூரியன், ஸௌரம் அஸ்த்ரம் - ஸௌர மாஸ்திரத்தையும், ஸோம: - சந்திரன், ஸௌம்யம் - ஸோமாஸ் திரத்தையும், ததௌ - கொடுத்தான், விஸ்வேதேவா - விஸ்வே தேவர், பாவகம் - பாவகாஸ்திரத்தையும், வஸவ - வஸுக்கள், வாஸவாபிதம் - வாஸவமெனும் அஸ்திரத்தையும், தஸ்மை - அவ் விராமன்பொருட்டு, தது: - கொடுத்தனர்.

பொழிப்புரை—சூரியன் சூரியாஸ்திரத்தையும் சந்திரன் சந்தி ராஸ்திரத்தையும் கொடுத்தான். விஸ்வேதேவர் பாவகாஸ்திரத்தை யும் வஸுக்கள் வாஸவமெனும் அஸ்திரத்தையும் அந்தராமன் பொருட்டுக் கொடுத்தனர். ௨௪

ஸ்லோகம்.

𑌅𑌥 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑍇𑌶𑌂 𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌂𑌜𑌲𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌪𑌤𑍍 ॥ (௨௫)

அத துஷ்ட ப்ரணம்யேஸம் ராமோ தஸரதாத்மஜ:
ப்ராஞ்ஜலி ப்ரயதோ பூத்வா பக்தியுக்தோ வ்யஜிஜ்ஞபத்

வியாக்யானம்—அத - பிறகு, தசரதாதமஜ - தசரதன்தநய ஞகிய, ராம - ராமன், துஷ்ட - களிப்பெய்தியவனுய், ஈசம் - ஈச்வரனை, ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து, ப்ராஞ்ஜலி - அஞ்ஜலிசெய்த வனுய், ப்ரயத பூத்வா - வணக்கமுற்றவனுய், பக்தியுக்த - பக்தி யுடையோனுய், வ்யஜிஞ்ஞபத் - விண்ணப்பமசெய்து கொண் டான்.

பொழிப்புரை—பிறகு தசரதன் தநயனுகிய ராமன் களிப்பெய் தியவனுய் ஈச்வரனை நமஸ்கரித்து அஞ்ஜலிசெய்தவனுய் வணக்க முடையோனுய் பக்தியுடையோனுய் விண்ணப்பம் செய்துகொண் டான். ௨௫.

ஸ்லோகம்.

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌨𑍋𑌲𑍍𑌲𑌂𑌘𑍍𑌯𑍋 𑌲𑌵𑌣𑌾𑌂𑌬𑍁𑌧𑌿𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌲𑌂𑌕𑌾𑌭𑌿𑌧𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑌂 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌾𑌨𑌵𑍈𑌃 ॥ (௨௬)
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌕𑍋𑌟𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌬𑌲𑌵𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑌿𑌰𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌿𑌤𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌃 ॥ (௨௭)
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌮𑌾𑌯𑌾𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌮𑌂𑌤𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌹𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌃 ।
𑌕𑌥𑌮𑍇𑌕𑌾𑌕𑌿𑌨𑌾 𑌜𑍇𑌯𑌾 𑌮𑌯𑌾 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌗𑍇 । (௨௮)

பகவந்மாநுஷேணைவ நோல்லங்க்யோ லவணாம்புதி
தத்ரலங்காபிதம்துர்கம் துர்ஜயம்தேவதாநவை
அநேககோடயஸ்தத்ர ராக்ஷஸாபலவத்தரா
ஸர்வேஸ்வாத்யாயநிரதாஶ் ஶிவபக்தாஜிதேந்த்ரியா
அநேகமாயாஸம்யுக்தா புத்திமந்தோக்நிஹோத்ரிண
கதமேகாகிநா ஜேயா மயாப்ராத்ரா ச ஸம்யுகே

வியாக்யானம்—பகவந் - ஓ பகவனே, மாநுஷேண - மனிதனால், லவணாம்புதி - உவர்க்கடலானது, உல்லங்க்ய ஏவ - தாண்டக்கூடியதேயல்ல; தத்ர - அங்கு, தேவதாநவை - தேவாஸுரர்களால், துர்ஜ்ஜயம் - ஜயிக்கக்கூடாததாகிய, லங்காபிதம் - லங்கையெனும், துர்க்கம் - கோட்டை(யுளது); தத்ர - அங்கு, பலவத்தரா - மிக்கப்பலவான்களாகிய, ராக்ஷஸர் - அரக்கர்கள், அநேககோடய - அநேக கோடிக்கணக்கா(யிருக்கின்றனர்) ஸர்வே - அவர்களெல்லோரும், ஸ்வாத்யாயநிரதா - வேதாத்தியயன சீலர்களும், சிவபக்தா - சிவபக்தர்களும், ஜிதேந்த்ரியா - இந்திரியங்களையடக்கியவர்களும், அநேகமாயாஸம்யுக்தா - பலமாயையுடையோர்களும், புத்திமந்த - புத்திமான்களும், அக்நிஹோத்ரிண அக்நிஹோத்திரமுடையவர்களுமாயிருக்கின்றனர். ஏகாகிநா - ஏகாகியாகிய, மயா - என்னாலும், ப்ராத்ரா ச - ஸஹோதரனாலும், ஸம்யுகே - யுத்தத்தில், கதம் எப்படி, ஜேயா - ஜயிக்கக்கூடியவராவார்.

பொழிப்புரை—ஓ பகவனே மனிதனால் உவர்க்கடலானது தாண்டக்கூடியதேயல்ல. அங்குத் தேவாஸுரர்களால் ஜயிக்கக்கூடியதல்லாத லங்கையெனும் கோட்டையுளது மிக்கப்பலவான்களாகிய அரக்கர் கோடிக்கணக்காயிருக்கின்றனர். அவர்களெல்லோரும் வேதாத்தியயன சீலர்களும் சிவபக்தர்களும் இந்திரியங்களையடக்கியவர்களும் பலமாயையுள்ளோர்களும் புத்திமான்களும் அக்கினிஹோத்திரமுடையவர்களுமாயிருக்கின்றனர். ஏகாகியாகிய என்னாலும் என் சகோதரனாலும் யுத்தத்தில் எப்படி ஜயிக்கக்கூடியவர்களாவார். உ௮.

ஶ்லோகம்.

ஸ்ரீமஹாதேவ உவாச.

ராவணஸ்ய வதோபாயே ரக்ஷஸாம் ச விநாஶநே ।
விசாரோ ந த்வயா கார்யஸ்தஸ்ய ஶ்ருணு ஸாம்ப்ரதம் ॥ (உகூ)

[illegible]
[illegible] (௫௦)

ராவணஸ்யவதே ராமரக்ஷஸாமபி மாரணே
விசாரோ ந த்வயா கார்யஸ் தஸ்ய ம்ருத்யுஸ்ஸமாகத
அதர்மேது ப்ரவ்ருத்தாஸ்தே தேவப்ராஹ்மணபீடநே
தஸ்மாதாயு க்ஷயம் யாதி தேஷாம் ஸ்ரீரபி ஸர்வத

வியாக்யானம்—ராம - ஓ ராமனே, த்வயா - உன்னால், ராவண ஸ்ய - ராவணனது, வதே - வதத்திலும், ரக்ஷஸாம் அபி - அரக்கர்களை, மாரணே - கொல்லுவதிலும், விசார - விசாரமானது, கார்ய ந - செய்யக்கூடியதல்ல, தஸ்ய - அவனுக்கு, ம்ருத்யு - யமன், ஸமாகத - வந்திருக்கின்றான், தே - அவர்கள், தேவப்ராம்ஹணபீடநே - தேவர்களையும் பிராம்மணர்களையும் வருத்துதலாகிய, அதர்மே - அதருமத்தில், ப்ரவ்ருத்தா - சென்றிருக்கின்றனர், தஸ்மாத் - ஆதலால், தேஷாம் - அவர்களது, ஆயு - ஆயுளும், ஸ்ரீ அபி - செல்வமும், க்ஷயம்யாதி - நாசமடைகின்றது.

பொழிப்புரை—ஓ ராம உன்னால் ராவணனது வதத்திலும் அரக்கர்களைக் கொல்லுவதிலும் விசாரஞ் செய்யத்தக்கதல்ல. அவனுக்கு மிருத்தியுவந்திருக்கின்றான். அவர்கள் தேவர்களையும் அந்தணர்களையும் பிடித்தலாகிய பாவத்திற் சென்றிருக்கின்றனர். ஆதலால் அவர்களுக்கு ஆயுளும் செல்வமுங் குன்றுகின்றது. ௫௦.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (௫௧)
[illegible]
[illegible] (௫௨)

ராஜஸ்த்ரீலங்கநாஸக்தம் ராவணம்நிஹநிஷ்யஸி
பாநாஸக்தம் ரிபுர்ஜேதும் ஸுகரஸ்ஸமராங்கணே
அதர்மஸஹிதஸ்ஸத்ருர்பாக்யே நைவஹிலப்யதே
அதீதவேதஸாஸ்த்ரோபி ஸதா தர்மரதோபிவா

வியாக்யானம்—ராஜஸ்த்ரீ லங்கனஸக்தம் - ராஜஸ்திரீயையடைவதில் விருப்புற்றவனை, ராவணம் - ராவணனை, நிஹநிஷ்

யஸி - வதம்செய்வாய், பாநாஸக்த ரிபு: - கட்குடிப்போஞன சத்ருவானவன், ஸமராங்கணே - யுத்தகளத்தில், ஜேதும்ஸுகர: - ஜெயிக்கஎளிதானவன், அதர்மஸஹித: - அதருமமுடையோனுகிய, சத்ரு - பகைவன், பாக்யேநஏவஹி - பாக்கியத்தாலேயே யன்றே, லப்யதே - கிடைக்கின்றுன், அதீதவேதசாஸ்த்ரோபி - வேதசாஸ்திரங்களைக் கற்றுணர்ந்தவனுயினும், ஸதா - எப்போதும், தர்மரத அபிவா - தருமத்தில் விருப்புற்றவனுயினும்.

பொழிப்புரை—ராஜஸ்த்ரீயை யடைவதில் விருப்புற்றவனை ராவணனைவதைப்பாய். கட்குடிப்போஞகிய சத்துரு யுத்தகளத்தில் எளிதில் ஜயிக்கப்படுவானன்றே. அதருமமுடையோனுகிய சத்துரு பாக்கியத்தினுலேயே கிடைக்கின்றுன். வேதசாஸ்திராத்தியயனம் செய்பவனுயினும் எப்போதும் தருமத்திலேயே விருப்புற்றவனுயினும்.

ஸ்லோகம்.

[Grantha verse text] (௧௧)
[Grantha verse text] (௧௪)
[Grantha verse text] (௧௫)

விநாஸகாலேஸம்ப்ராப்தே தர்மமார்காத்ச்யுதோபவேத்
பீட்யந்தேதேவதாஸ்ஸர்வாஸ்ஸததம்யேநபாபிநா
ப்ராஹ்மணார்ஷயஸ்சைவதஸ்ய நாஸஸ்ஸ்வயம்ஸ்தித:
கிஷ்கிந்தாநகரேராம தேவாநாமம்ஸஸம்பவா:
வாநராபஹவோஜாதா துர்ஜயாபலவத்தரா
ஸாஹாய்யந்தேகரிஷ்யந்தி தைர்பதாநபயோநிதிம்

வியாக்யானம்—விநாசகாலே - விநாசகாலமானது, ஸம்ப்ராப்தே - வரின், தர்மமார்க்காத் - தருமமார்க்கத்தினின்றும், ச்யுத: - நழுவியவன், பவேத் - ஆவான், யேந - எந்த, பாபிநா - பாபியால், ஸததம் - எப்போதும், ஸர்வா:தேவா: - ஸகலதேவர்களும், ப்ராம்ஹணா: - பிராமணர்களும், ருஷய:சஏவ - ருஷிகளும், பீட்யந்தே - வருத்தப்படுகின்றுர்களோ, தஸ்ய - அவனுக்கு, நாச: - நாசமா

னது, ஸ்வயம் - தானே, ஸதிதஃ - உளது, ராம - ஓராமா, கிஷ்கிந் தாநகரே - கிஷ்கிந்தாநகரத்திற், தேவாநாம் அம்சஸம்பவாஃ - தேவர்களது அம்சங்களாய்த் தோன்றியவர்களாய், துர்ஜ்ஜயாஃ - ஜயிக்கக் கூடாதவர்களும், பலவத்தராஃ - பலவான்களுமாகிய, பஹவஃ - பல, வாநரா - வாநரர்கள், ஜாதாஃ - உண்டாயிருக்கின் றனர், தே - அவர்கள், ஸாஹாய்யம் - உதவியை, கரிஷ்யந்தி - செய்வார்கள், தைஃ - அவர்களால், பயோநிதிம் - கடலை, பதாந - (தகைந்து) அணைபோடுவாயாக.

பொழிப்புரை—விநாசகாலம்வரின் தருமமார்க்கத்தினின்றும் நழுவியனுவான். அந்தபாபியால் எப்போதும் ஸகலதேவர்களும் பிராமணர்களும் ருஷிகளும் பீடிக்கப்படுகின்றனரோ அவனுக்கு நாசம்தானேயுளது. ஓ ராமா கிஷ்கிந்தாநகரில் தேவாம்சத்தோற்ற முடையவர்களாய் ஜயிக்கப்படாதவர்களும் மிக்கபலவான்களுமா கிய வாநரர்கள் பலர் உண்டாயிருக்கின்றனர். அவர்கள் உதவி செய்வார்கள். அவர்களால் கடலைத்தகைந்து அணைபோடுவாயாக

ஶ்லோகம்.

அநேகஶைலஸம்பத்தே ஸேதௌ யாந்து ப்லவங்கமாஃ ।
ராவணம்ஸகணம்ஹத்வா தாமாநய நிஜாம்ப்ரியாம் ॥ (௩௬)

அநேகஶைலஸம்பத்தே ஸேதௌ யாந்துபலீமுகா
ராவணம்ஸகணம்ஹத்வா தாமாநயநிஜாம்ப்ரியாம்

வியாக்யானம்—அநேகஶைலசம்பத்தே - பற்பலமலைகளால்கட் டப்பட்ட, ஸேதௌ - அணையில், பலீமுகாஃ - வாநரர்கள், யாந்து - போகட்டும், ஸகணம் - கூட்டத்தோடுகூட, ராவணம் - ராவணனை, ஹத்வா - கொன்று, நிஜாம் ப்ரியாம் - தனது பிரியையாகிய, தாம்- அச்சீதையை, ஆநய - கூட்டிக்கொண்டு வருவாய்.

பொழிப்புரை—பற்பலமலைகளாகிய அணையில் வாநரர்கள் செல் லட்டும் கூட்டத்தோடுகூட ராவணனை வதைத்து உன் பிரியை யா கிய சீதையை கூட்டிக்கொண்டு வருவாயாக. ௩௬.

ஶ்லோகம்.

ஸ்வேச்சயா - - - - - - - - - - - ।
ஸ்த்ரீ - - - - - - - - - - - ॥ (௩௭)

ஶஸ்த்ரைர்யுத்தேஜயோயத்ர தத்ராஸ்த்ராணி நயோஜயேத்
அஸ்த்ராணிமுசந்திவ்யாநிஸ்வயமேவவிநஶ்யதி

வியாக்யானம்—யத்ரயுத்தே - எந்த யுத்தத்தில், சஸ்த்ரை: - ஆயுதங்களால், ஜய: - ஜயம(கிட்டுமோ), தத்ர - அங்கு, அஸ்த்ராணி - அஸ்திரங்களை, நயோஜயேத் - பிரயோகிக்கக்கூடாது. திவ்யாநிஅஸ்த்ராணி - திவ்யாஸ்திரங்களை, முஞ்சந் - விடுவோன், ஸ்வயமேவ - தானே, விநச்யதி - அழிகின்றான்.

பொழிப்புரை—எந்தயுத்தத்தில் ஆயுதங்களால் ஜயம்வருமோ அங்கு திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகிக்கக்கூடாது. பிரயோகிப்பான் தானே அழிகின்றான். ௧௭.

ஶ்லோகம்.

𑌅𑌥𑌵𑌾𑌕𑌿𑌂𑌬𑌹𑍂𑌕𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌮𑌯𑍈𑌵𑍋𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑌂𑌜𑌗𑌤𑍍 ।
𑌮𑌯𑍈𑌵𑌪𑌾𑌲𑍍𑌯𑌤𑍇𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌸𑌂𑌹𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿𑌚 ॥ (௧௮)
𑌅𑌹𑌮𑍇𑌕𑍋𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇 ।
𑌗𑍍𑌰𑌸𑍇𑌽𑌹𑌮𑍇𑌵𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌚𑍍𑌚𑌰𑌾𑌚𑌰𑌂 ॥ (௧௯)
𑌮𑌮𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌯𑍁𑌦𑍍𑌧𑌦𑍁𑌰𑍍𑌮𑌦𑌾𑌃 ।
𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂𑌤𑍍𑌵𑌂𑌭𑍂𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿𑌸𑌂𑌗𑌰𑍇 ॥ (௨௦)

அதவாகிம்பஹூக்தேந மயைவோத்பாதிதம்ஜகத்
மயைவபால்யதேநித்யம் மயாஸம்ஹ்ரியதேபிச
அஹமேகோஜகந்ம்ருத்யுர்ம்ருத்யோரபிமஹீபதே
க்ரஸேஹமேவஸகலம் ஜகதேதச்சராசரம்
மமவக்த்ரகதாஸ்ஸர்வே ராக்ஷஸாயுத்ததுர்மதா:
நிமித்தமாத்ரம்த்வம்பூயா கீர்திமாப்ஸ்யஸிஸங்கரே

வியாக்யானம்—அதவா - இனி, பஹூக்தேநகிம் - மிக்கக் கூறுவதால்யாது, ஜகத் - உலகு, மயாஏவ - என்னாலேயே, உத்பாதிதம் - உண்டாக்கப்பட்டது, மயாஏவ - என்னாலேயே, நித்யம் - எப்போதும், பால்யதே - இரக்ஷிக்கப்படுகின்றது, மயா - என்னால், ஸம்ஹ்ரியதேச - சங்கரிக்கப்படுகின்றது, அஹம்ஏக: - யான் ஒருவனே, ஜகந்ம்ருத்யு: - உலகத்துக்கு ம்ருத்தியு, மஹீபதே - அரசனே, ம்ருத்யோ:அபி - ம்ருத்யுவுக்கும் ம்ருத்யு, அஹம் ஏவ - நானே, சராசரம் - சராசரமாகிய, ஏதத் - இந்த, ஜகத்ஸர்

வம் - ஜகமெல்லாவற்றையும், க்ரஸே - விழுங்குகிறேன், யுத்ததுர்மதா - யுத்தத்தில் மதங்கொண்ட, ராக்ஷஸா ஸர்வே - அரக்கர்களெல்லோரும், மமவக்த்ரகதா - எனதுவாயில் சென்றிருக்கின்றனர். த்வம் - நீ, நிமித்தமாத்ரம் - நிமித்தமாத்திரமாய், பூயா - ஆகுக, ஸங்கரே - யுத்தத்தில், கீர்த்திம் - கீர்த்தியை, ஆப்ஸ்யஸி - அடைவாய். ௪௦.

பொழிப்புரை—இனி மிக்கக்கூறுவதால் யாது. உலகு என்னாலேயே உண்டாக்கப்பட்டுளது என்னாலேயே எப்போதும் காக்கப்படுகின்றது. என்னால் சங்கரிக்கப்படுகின்றது. யான் ஒருவனே உலகத்திற்கும் மிருத்யு அரசனே ம்ருத்யுவுக்கும் ம்ருத்யுநானேசராசரமாகிய இச்சகமெல்லாவற்றையும் விழுங்குகின்றேன் யுத்தத்தில் மதங்கொண்டவரான அரக்கர்களெல்லோரும் எனதுவாயில் அகப்பட்டிருக்கின்றனர். நீ நிமித்தமாத்திரமாவாயாக. யுத்தத்தில் கீர்த்தியை அடைவாய். ௪௦.

ஐந்தாம் அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆறும் அத்தியாயம்

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮 𑌉𑌵𑌾𑌚.

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌤𑍍𑌰 𑌮𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌦𑍇𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌃 ॥ (௧)

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍂𑌪𑌧𑍃𑌕𑍍 ।
𑌅𑌂𑌬𑌯𑌾𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵 𑌰𑌮𑌸𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑍈𑌸𑍍𑌸𑌹 ॥ (௨)

பவந்நத்ர மேசித்ரம் மஹதேதத்ப்ரஜாயதே
ஶுத்தஸ்படிகஸம்காஶஸ்திரிநேத்ரஶ் சந்த்ரஶேகர
மூர்தஸ்த்வம்துபரிச்சிந்நாக்ருதி புருஷரூபத்ருக்
அம்பயாஸஹிதோத்ரைவரமஸே ப்ரமதைஸ்ஸஹ

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌉𑌵𑌾𑌚 - இராமன் கூறியதாவது.

வியாக்யானம்—பகவந் - ஓ பகவனே, மே - எனக்கு, அத்ர - இவ்விஷயத்தில், எதத் - இந்த, மஹத் - பெரிய, சித்ரம் - ஆச்சரியம், ப்ரஜாயதே - உண்டாகின்றது (அதாவது), ஶுத்தஸ்படிக

ஸங்காஸ - சுத்தமானஸ்படிகம் போன்றவரும், த்ரிநேத்ர: - முக்கண்ணுடையோரும், சந்த்ரஸேகர: - சந்திரனை சிரஸினில் தரிப்போரும், மூர்த்த: - உருவுடையோருமாகிய, த்வம்து - நீரோ வெனின், பரிச்சின்னாக்ருதி: - ஏகதேசமூர்த்தியாயுள்ளவர் (அதாவது அளவையிலடங்கியவர்), புருஷரூபத்ருக் - புருஷவுருவமெடுத்தவராய், அம்பயா - தேவியோடு, ஸஹித: - கூடியவராய், அத்ரஏவ - இங்கே, ப்ரமதை:ஸஹ - ப்ரமதகணங்களோடுகூட, ரமஸே - விலாஸம்செய்கின்றீர்.

பொழிப்புரை—ஸ்ரீ ராமபிரான் கூறியதாவது ஓ பகவனே எனக்கு இவ்விஷயத்தில் இப்பெரிய வியப்புண்டாகின்றது. அதாவது சுத்தஸ்படிகம் போன்றவரும் முக்கண்ணரும் சந்திர சேகரரும் உருவங்கொண்டவருமாகிய, நீரோவெனின் ஏகதேச மூர்த்தியாய் அதாவது பிண்டப்பொருளாய் உள்ளவர். புருட உருவங்கொண்டு தேவியுடன் கூடியவராய் இவ்விடத்திலேயே பிரமதகணங்களோடுங்கூட விலாஸம் செய்கின்றீர். க.

தாத்பரியம்—முந்திய அத்தியாயத்தினிறுதியில் சிவபெருமான் ஸ்ரீராமனை நோக்கித் தானே ஸகலசராசரங்களின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிலயங்களுக்கும் காரணன் என்றுபதேசித்ததாய்ப் பிரதிபாதிக்கப் பட்டது, அதனைக்கேட்டு அவ்விறைவனது உருவத்தையும் பார்த்து இராமன் சிவபெருமானுக்கும் பிரபஞ்சத்திற்குமுள்ள அத்வைதத்தன்மையைக் கண்டு பேராச்சரியமுற்று வினவுகின்றான். சுத்தஸ்படிகம்போன்றவர் என்பதுமுதல் விலாஸஞ் செய்கின்றீர் என்பதீறாய்க் கூறியதனால் சிவபெருமான் ஏகதேசமாய் அளவையிலடங்கிய மூர்த்தியென்று கொண்டு அத்வைதத் தன்மையில் முறணுபாட்டைக்கூறத் தொடங்கியது காண்க.

ஸ்லோகம்.

த்வம்கதம்பஞ்சபூதாதி ஜகதேதச்சராசரம்।
தத்ப்ரூஹி கிரிஜாகாந்த மயி தேநுக்ரஹோயதி॥ (ரு)

த்வம்கதம்பஞ்சபூதாதி ஜகதேதச்சராசரம்
தத்ப்ரூஹிகிரிஜாகாந்த மயிதேநுக்ரஹோயதி

வியாக்யானம்—த்வம் - நீர், கதம் - எப்படி, பஞ்சபூதாதி - பஞ்சபூதங்களை யாதியாயுடையதும், சராசரம் - அசைவதும்

அசையாததுமாகிய, ஏதத் - இந்த, ஜகத் - ஜகம்ஆகிறீர், தே-உமக்கு, மயி - என்னிடம், அநுக்ரஹ யதி - அநுக்கிரகமிருக்குமாயின், கிரிஜாகாந்த - ஓ பார்வதிநாதனே, தத் - அதை, ப்ரூஹி - கூறும்.

பொழிப்புரை—நீர் எப்படி பஞ்சபூதாதியும் சராசரமுமாகிய இப்பிரபஞ்சமாகக் கூடிமை ஓ பார்வதிநாதா உமக்கு என்னிடமனுக்கிரஹமிருக்குமாயின் அதனைக் கூறும். ௬.

தாத்பரியம்—நீரென்றதனால் முற்கூறியபடிசரமூர்த்தியும்பரிச்சின்னராயிருக்கின்றவரும் புருஷவடிவருமாகிய நீர் என்று கொள்க. சரமாயும் அசரமாயுமிருக்கும் பிரபஞ்சத்தோடு அத்துவிதத்தன்மை பெறுதல் எங்ஙனம் ஆயினும். என்று வினவியதறிக. உமக்கு அநுக்கிரஹமிருக்குமாயின், என்றதனால் இது சாமான்னியமாய்த் தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதல்ல சிவாநுக்கிரஹத்தாலே தெரிந்து கொள்ளக்கூடியது என்பதுகருத்து.

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீ ஶிவ உவாச.

ஶ்ருணு ராம மஹாபாக து³ர்ஜ்ஞேயமமரைரபி ।
தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி யத்நேந ப்ரஹ்மசர்யேண ஸுவ்ரத ॥ (௭)
பாரம்பர்யஸ்ய யேநாஹம் ஸாத்⁴யே நஸம்ஸாரவாரிதே⁴ ।

ஶ்ருணுராமமஹாபாக துர்ஜ்ஞேயமமரைரபி
தத்ப்ரவக்ஷ்யாமியத்நேந ப்ரஹ்மசர்யேணஸுவ்ரத
பாரம்யாஸ்யஸ்யநாயா ஸாத்யேநஸம்ஸாரவாரிதே

வியாக்யானம்—ஸ்ரீ ஶிவ: உவாச - ஸ்ரீ சிவபெருமான் கூறியதாவது, ராம - ஓ ராமா, மஹாபாக - மஹாபாக்கியவானே, யத் - யாதொன்று, அமைரபி - தேவர்களாலும், துர்ஞ்ஞேயம் - அறிதலறிதோ, தத் - அத்தகைய (அத்துவிதத்தன்மையை) ப்ரவக்ஷ்யாமி - கூறுகின்றேன், ஸுவ்ரத - நல்லநியமமுடையோனே, ப்ரும்ஹசர்யேண - பிரும்ஹசர்யத்தோடு, யத்நேந - நன்றாய்க்கவனித்து அதாவது, ஏகாக்கிரசித்தத்தோடு, ச்ருணு - கேட்பாயாக, யேந - எதனால் எதைக்கேட்டதனாலதிகத்தில், ஸம்ஸாரவாரிதே: -

ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும், பாரம் - கரையை, அநாயாஸாத் - ஸுல பமாய், யாஸ்யஸி - அடைவாயோ.

பொழிப்புரை—ஸ்ரீ சிவபெருமான் கூறியதாவது ஓ ராமா மஹாபாக்கியவானே யாதொன்று தேவர்களாலு மறிதற்கரிதோ அத்தகைய அத்துவிதத்தன்மையைக் கூறுகின்றேன். ஓ நியமவானே பிரும்ஹசர்யத்தோடும் ஏகாக்கிரசித்தத்தோடுங் கேட்பாயாக. எதனைக்கேட்டதினால் ஸம்ஸாரக்கடலினின்றும் சுலபமாய்க் கரையேறுவாயோ. ௪.

ஶ்லோகம்.

𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌯𑍇 𑌚 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 ॥ (௫)
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌋𑌷𑌯𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌵𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 ॥ (௬)
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌥𑌾 𑌨𑌾𑌗𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃 ।

த்ருஸ்யந்தேபஞ்சபூதாநி யேசலோகாஸ்சதுர்தஶ
ஸமுத்ரா:பர்வதாதேவா ராக்ஷஸாருஷயஸ்ததா
த்ருஶ்யந்தேயாநிசாந்யாநி ஸ்தாவராணிசராணிச
கந்தர்வா:ப்ரமதாநாகாஸ்ஸர்வே தேமத்விபூதய:

வியாக்யானம்—பஞ்சபூதாநி - பஞ்சபூதங்கள், த்ருச்யந்தே - காணப்படுகின்றன, யேச - யாதொரு, சதுர்த்தச - பதினான்கு, லோகா: - உலகங்களும், ஸமுத்ரா: - கடல்களும், பர்வதா: - மலைகளும், தேவா: - தேவர்களும், ராக்ஷஸா: - அரக்கர்களும், ருஷய:- ருஷிகளும் காணப்படுகின்றனரோ, அந்யாநிச - மற்றுமுள்ள, யாநி - யாதொரு, ஸ்தாவராணி - அசரங்களும், சராணிச - ஜங்கமங்களும், கந்தர்வா: - கந்தர்வர்களும், ப்ரமதா: - பிரமதகணங்களும், நாகா: - நாகர்களும், த்ருஶ்யந்தே - காணப்படுகின்றனரோ, தேஸர்வே - அவர்களெல்லோரும், மத்விபூதய: - எனது அம்சங்கள் ஆகின்றனர்.

பொழிப்புரை—பஞ்சபூதங்களும் யாதொரு பதினான்கு உலகங்களும் கடல்களும் மலைகளும் தேவர்களும் அரக்கர்களும் ருஷிகளும் காணப்படுகின்றனரோ, மற்றுமுள்ள யாதொரு ஸ்தாவர

ஜங்கமங்களும் கந்தர்வர்களும் பிரமதர்களும் நாகர்களும் காணப் படுகின்றனரோ, அவர்களெல்லோரும் எனது அம்சங்கள் ஆகின்ற னர். ௫.

ஸ்லோகம்.

[illegible] (எ)
[illegible]
[illegible] (அ)

புராப்ரஹ்மாதயோதேவா: த்ரஷ்டுகாமாமமாக்ருதிம்
மந்தரம்ப்ரயயுஸ்ஸர்வே மமப்ரியதரங்கிரிம்
ஸ்துத்வாப்ராஞ்ஜலயோதேவா மாந்ததாபுரஸ்திதா.

வியாக்யானம்—புரா - பூர்வம், பிரும்ஹாதய: - பிரும்மாமுத லிய, தேவா: - தேவர்கள், ஸர்வே - எல்லோரும், மம - எனது, ஆக்ருதிம் - ஆகாரத்தை(உருவத்தை), த்ருஷ்டுகாமா: - பார்க்க விரும்பியவர்களாய், மம - எனக்கு, ப்ரியதரம் - மிக்கப்பிரியமா கிய, மந்தரம்கிரிம் - மந்தரபர்வதத்தை, ப்ரயயு: - அடைந்தார்கள் தேவா: - தேவர்கள், மாம் - என்னை, ஸ்துத்வா - தோத்திரம் செ ய்து, ததாப்ராஞ்சலய: - அஞ்சலி செய்தவர்களாய், புரத:ஸ்தி தா: - நின்றூர்கள்.

பொழிப்புரை—பூர்வம் பிரம்மாதியரான தேவர்களெல்லோ ரும் என் உருவத்தைக்காண விரும்பியவர்களாய் எனக்கு மிக்கப் பிரியமான மந்தரபர்வதத்தை யடைந்தனர். தேவர்கள் என்னைத் துதிசெய்து அஞ்ஜலிகட்டிக்கொண்டு முன் நின்றூர்கள். சு

தாத்பரியம்—முன்சுலோகத்தில்சாமான்னியமாய்இராமனுக்கு கூறிப் பின்னர் அதனை அதருவசிர உபநிடதங் கூறியவாறு கூறலா னூர் அதாவது, "தேவாஹவைஸ்வர்கம் லோகமகந் தேதேவாருத்ரம ப்ரச்சந் கோபவாநிதி" என்பதாதி அதருவசிர உபநிடதங்காண்க.

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (கூ)

தாந்த்ருஷ்டாதமயாதேவாந் லீலாகுலிதசேதஸ:
தேஷாம்அபஹ்ருதம்ஜ்ஞாநம் ப்ரஹ்மாதீநாம்திவௌகஸாம்

வியாக்யானம்—அத - பிறகு, லீலாகுலிதசேதஸ: - விளையாட்டில் குதூஹலமான மனமுடையவர்களான, தாந் - அந்த, தேவாந்-தேவர்களை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, மயா - என்னால், தேஷாம் - அந்த, ப்ரும்ஹாதீநாம் - பிரும்மாதியர்களான, திவௌகஸாம் - தேவர்களது, ஜ்ஞாநம் - ஞானமானது, அபஹ்ருதம் - அபகரிக்கப்பட்டது.

பொழிப்புரை—பின்னர் விளையாட்டால் குதூஹலமான சித்தமுடையவர்களான அத்தேவர்களைக் கண்டு என்னால் அப்பிரும்ஹாதி தேவர்களுடைய ஞானமானது அபகரிக்கப்பட்டது. ௯.

ஶ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (௧௦)
[illegible] ।
[illegible] ॥ (௧௧)

ஆஸம்ஸ்த்தேஸக்ருதஜ்ஞாநாந் மாமாஹு: கோபவாநிதி
அதாப்ருவமஹம்தேவா நஹமேவபுராதந
ஆஸம்ப்ரதமமேவாஹம வர்தாமிசஸுரேஶ்வரா:
பவிஷ்யாமிசலோகேஸ்மிந மத்தோதாந்யோஸ்திகஶ்சந

வியாக்யானம்—தே - அத்தேவர்கள், ஆஸந் - உட்கார்ந்துகொண்டனர், அஜ்ஞாநாத் - அறியாமையால், மாம் - என்னை, பவாந் - நீர், க: - யார், இதி - என்று, அஸக்ருத் - பலதடவை, ஆஹு: - கேட்டனர், அத - பின்னர், அஹம் - நான், தேவாந் தேவர்களை (நோக்கி), அப்ருவம் - கூறினேன், ஸுரேஶ்வரா: - ஓ தேவச்ரேஷ்டர்களே, அஹமேவ - நானே, புராதந: - பூர்வபுருஷன், அஹமேவ - யானே, ப்ரதமம் - ஸ்ருஷ்டிக்குமுன், ஆஸம் - இருந்தேன், வர்த்தாமிச - இருக்கின்றேன், பவிஷ்யாமிச - இருப்பேன், அஸ்மிந - இந்த, லோகே - ஜகத்தில், மத்த: - என்னிலும், அந்ய - இதரன், கஶ்சநநாஸ்தி - யாருமில்லை.

பொழிப்புரை—அத்தேவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டனர். அறியாமையால் என்னை நீ யார் என்று அடிக்கடிகேட்டனர். பின்னர் நான் அத்தேவர்களை நோக்கிக் கூறினேன். (அதாவது) ஓ தேவச்ரேஷ்டர்காள் யானே பூர்வகாலத்தில் இருந்தேன் ஸ்ருஷ்டிக்கு

முன் (அதாவது பிரளயத்திலும்) இருந்தேன். இப்பொழுது மிருக்கின்றேன். இனியுமிருப்பேன். இச்சகத்தில் என்னிலும் இதரன் யாருமில்லை. கக.

தாத்பரியம்—இங்கு யானேபுராதனன் என்றதனுல் தான் தோற்றமுடையவரல்ல என்பதும், ஸ்ருஷ்டிக்குமுன் இருந்தவன் என்றதனுல் தானே பிரம்மனை யுண்டாக்கி அவரால் பிரபஞ்சங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கச் செய்தவர் என்பதும் அறிக. இருக்கின்றேன் இருப்பேன் என்றதனுல் எக்காலத்திலுமழிவில்லாதவர், காலவரைக்குட்படாதவர் என்பதும் ஏகாரத்தேற்றத்தால் அங்ஙனம் தன்னைத் தவிர யாருமில்லை யென்றதாகவும் காண்க. கக.

ஶ்லோகம்.

வ்யதிரிக்தஞ்சமத்தோஸ்தி நாந்யத்கிஞ்சித்ஸுரேஶ்வராஃ ।
நித்யோநித்யோஹமநகோ ப்ரஹ்மணாம்ப்ரஹ்மணஸ்பதிஃ ॥ (கஉ)

வ்யதிரிக்தம்சமத்தோஸ்தி நாங்யத்கிஞ்சித்ஸுரேஶ்வரா꞉
நித்யோநித்யோஹமநகோ ப்ரஹ்மணாம்ப்ரஹ்மணஸ்பதி꞉

வியாக்யானம்—ஸுரேச்வரா꞉ - தேவச்ரேஷ்டர்காள், மத்த꞉ வ்யதிரிக்தம் - யானில்லாத அங்யத் - மற்றது, கிஞ்சித்ச - யாதும், ந - இல்லை, நித்ய꞉ - நித்தியனும், அநித்ய꞉ - அழிவுடையதும், அஹம் - யான், அநக꞉ - பாவமற்றவனும் (சுத்தனும்), ப்ருஹ்ஹணும் - ஸத்யோஜாதாதி பஞ்சபிரும்ஹங்களினுடைய, ப்ரும்ஹணஸ்பதி꞉-பிரும்ஹம் எனும் பெயருக்கேதுவாயுள்ளவனும் யானே.

பொழிப்புரை—ஓ தேவசிரேஷ்டர்காள் யானில்லாத மற்றை யாதுமில்லை. நித்தியனும் அநித்தியனும் யான். சுத்தனும் ஸத்யோஜாதம்முதலிய பஞ்சப்பிரும்ஹங்களுக்கும் பிரும்ஹமென்றபெயருக்கு ஏதுவாயுள்ளவனும யானே. கஉ.

தாத்பரியம்—இங்குநித்தியனும்அநித்தியனும்என்றதனுல் அவரவர் வினைக்கேற்மாயையைத் துணையாச்சேர்த்து வெளிப்படுத்தலின் சீவர்களும், காரியப்படுத்தலின் சடங்களும் யானென்றனர்.

ஶ்லோகம்.

தக்ஷிணாஞ்சஉதஞ்சாஹம் ப்ராஞ்சம்ப்ரத்யஞ்சமேவச ।
அதஶ்சோர்த்வஞ்சவிதிஶோ திஶஶ்சாஹம்ஸுரேஶ்வராஃ ॥ (க௩)

தக்ஷிணாம்சஉதம்சோஹம் ப்ராஞ்ச: ப்ரத்யஞ்சஏவச
அதஸ்சோர்த்வஞ்சவிதிஸ: திஸஸ்சாஹம்ஸுரேஸ்வரா:

வியாக்யானம்—ஸுரேஸ்வரா: - தேவச்ரேஷ்டர்களே, தக்ஷிணாஞ்ச - தென்திசையிலுள்ளவையும், உதஞ்ச: - வடதிசையிலுள்ளவையும், ப்ராஞ்ச: - கிழக்கிலுள்ளவையும், ப்ரத்தியஞ்ச:ச - மேற்றிசையிலுள்ளவையும், அஹம்ஏவ - யானே, அதஸ்ச - கீழ்ப்பக்கமும், ஊர்த்வம்ச - மேற்பக்கமும், விதிஸ: - இடைத்திசைகளும், திஸ:ச - திசைகளும். அஹம் - யானே.

பொழிப்புரை—ஓ தேவச்ரேஷ்டர்களே தென்திசையிலுள்ளவையும் வடக்குத்திக்கிலுள்ளவையும் கிழக்கிலுள்ளவையும் மேற்றிசையிலுளளவையும் யானே. கீழ்ப்பக்கமும் மேற்பக்கமும் இடைத்திசைகளும் திசைகளும் யானே. கஙு.

தாத்பரியம்—இங்குஅஹமேவபுராதந'ஆஸம்ப்ரதமமேவாஹம் பவிஷ்யாமிசஸுரேஸ்வரா: என்பதுமுதல் கூறியுள்ள சுலோகங்களால் ஸோப்ரவீத் அஹமேக: ப்ரதமமாஸம்வர்தாமிச பவிஷ்யாமிசநாந்ய: கஸ்சிந்மத்தோவ்யதி ரிக்தஇதி ஸோந்தராதந்தரம் ப்ராவிஸத்ஸோஹம்நித்யாநித்யோஹம்ப்ரஹ்மாஹம்ப்ராஞ்ச: ப்ரத்யம்சோஹம் தக்ஷிணாம்சோதஞ்சோஹமதஸ்சோர்த்வம்ச திஸஸ்ச விதிஸஸ்சாஹம்புமாநபுமாம்ஸ்த்ரியஸ்சாஹம்'' என்பதாதி அதருசிர உபநிடதவாக்கியங்களை யநுவதித்தது காண்க.

ஸ்லோகம்.

[Grantha-script verse line] ।

[Grantha-script verse line] ॥ (கச)

ஸாவித்ரீசாபிகாயத்ரீஸ்த்ரீ புமாநபுமாநபி
த்ரிஷ்டுப்ஜகத்யநுஷ்டுப்ச பங்திஸ்சம்தஸ்த்ரயீமய:

வியாக்யானம்—ஸாவித்ரீச - ஸாவித்ரீயும், காயத்ரீஅபி - காயத்ரீயும், ஸ்த்ரீ - பெண்ணும், புமான் - ஆணும், அபுமாந்அபி - அலியும்(நபும்ஸகனும்), த்ரிஷ்டுப் - திரிஷ்டுப்புஎன்னும், ஜகதீ - ஜகதீஎன்னப்படுவதும், அநுஷ்டுப் - அநுஷ்டுப் என்னப்படுவதும், பங்தி:ச - பங்திஎன்னப்படுவதுமாகிய, சந்த: - சந்தமும், த்ரயீமய: - மூன்றுவேதச்சொரூபனும்(யானே.)

பொழிப்புரை—ஸாவித்திரீயும் காயத்ரீயும் பெண்ணும் ஆணும் அலியும் திருஷ்டுப்ஜகதீ அநுஷ்டுப் பங்திஎனும் சந்தங்களும் மூன்று வேதங்களும் யானே. கச.

தாத்பரியம்—ஈண்டுத்ரிஷ்டுப்என்றதும்மூப்பாதமுடையகாயத்ரீஎனும் சந்தம் ஜகதீ பன்னிரெண்டு அக்ஷரசந்தம் அநுஷ்டுப் எட்டக்ஷரபாதசந்தம் பங்தி ஐந்தக்ஷர பாதசந்ததமென்பது த்ரயீ (மூன்றுவேதம்) இருக்கு எஜுஸ் ஸாமம் என்ற வேதங்கள் என்பதுமறிக.

ஶ்லோகம்

𑌸𑌤𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌤𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌗𑍌𑌰𑌵𑌂𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ।
𑌗𑍌𑌰𑌹𑌂𑌗𑌹𑍍𑌵𑌰𑌂𑌚𑌾𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌯𑍌𑌰𑌹𑌂𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂𑌵𑌿𑌭𑍁𑌃 ॥ (கரு)

ஸத்யோஹம்ஸர்வதஶ்ஶாந்த ஸ்த்ரேதாக்நிர்கௌரவம்குரு:
கௌரஹம்கஹ்வரம்சாஹம் த்யௌரஹம்ஜகதாம்விபு

வியாக்யானம்—அஹம் - யான், ஸத்ய - ஸத்தியன், ஸர்வத: - எவ்வாற்றுனும், சாந்த - சாந்தன், த்ரேதாக்நி: - கார்ஹபத்தியம் ஆஹவனீயம் தக்ஷிணாக்னிஎன்ற மூன்றக்கினி, கௌரவம் - குருத்துவம், குரு: - ஆசிரியன்(உபதேசம்செய்வோன்), அஹம் - யான், கௌ: - வாக்கு, கஹ்வரம்ச - குஹையும், அஹம் - யான், த்யௌ: - ஆகாயமும், ஜகதாம்விபு - ஜகதீசனும், அஹம் - யான்.

பொழிப்புரை—யான் ஸத்தியன், மிக்கசாந்தன், கார்ஹபத்தியாஹவனீய தக்ஷிணாக்கினி, குருத்துவம் உபதேசம் செய்வோன். யான் வாக்கு. குஹையும் யான். ஆகாயமும் ஜகதீசனும் யான். இங்கு குஹையெனின் இருதய குஹையென்றறிக. கரு.

ஶ்லோகம்.

𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌹𑌮𑌪𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌆𑌰𑍍𑌯𑍋𑌽𑌹𑌂𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍀𑌶𑌃 𑌤𑍇𑌜𑍋𑌽𑌹𑌂𑌚𑌾𑌦𑌿𑌰𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥ (கசு)

ஜ்யேஷ்டஸ்ஸர்வஸுரஶ்ரேஷ்ட: வர்ஷிஷ்டோஹமபாம்பதி:
ஆர்யோஹம்பகவாநீஶ: தேஜோஹம்சாதிரப்யஹம்

வியாக்யானம்—ஜ்யேஷ்ட: - வயதிற்பெரியோனும் ஸர்வஸுரச்ரேஷ்டர், சகலதேவர்களுக்கும் ச்ரேஷ்டர், வர்ஷிஷ்ட: - மழை

பெய்யச்செய்வோனும், அபாம்பதி: - சமுத்திரனும், அஹம் - யானே. ஆர்ய: - (ஸகல)பூஜ்ஜியனும், அஹம் - யான், பகவாந் - உற்பத்தி, விநாசம், பூதங்கள்வருதல், போதல், வித்தியை, அவித்தை இவைகளையறிவோனும், ஈச: - (சகலத்தையும்) ஆள்வோனும், தேஜ:ச - சோதியும், அஹம் - யானே, ஆதி:அபி - காரணனும், அஹம் - நானே.

பொழிப்புரை—வயதிற்பெரியோனும் சகலதேவச்ரேஷ்டனும் மழைபெய்யச்செய்வோனும் சமுத்திரனும் நானே. ஸகல பூஜ்யனும் யான். உற்பத்திவிநாசங்கள் பூதங்கள் வருதல் போதல் வித்தை அவித்தையிவைகளை யறிந்தவனும் ஆள்வோனும் சோதியும் யானே. காரணனும் யானே. கசு.

ஸ்லோகம்.

ருக்வேதோஹம்யஜுர்வேத: ஸாமவேதோஹமாத்மபூ: ।
ஆதர்வணஶ்சமந்த்ரோஹம் ததாசாங்கிரஸோவர: ॥ (கஎ)

ருக்வேதோஹம்யஜுர்வேத: ஸாமவேதோஹமாத்மபூ:
ஆதர்வணஶ்சமந்த்ரோஹம் ததாசாங்கிரஸோவர

வியாக்யானம்—அஹம் - நான், ருக்வேத - ருக்குவேதம், யஜுர்வேத: - யஜுர்வேதமும், ஸாமவேத: - ஸாமவேதமும், அஹம் - யான், ஆத்மபூ: - பிரும்மதேவனும், ஆதர்வண:ச மந்த்ர - அதருவவேதமந்திரமும், அஹம் - நான், ஆங்கிரஸ வர:ச - (பிருகஸ்பதிநூல்) ஆங்கிகிரஸமந்திரமும், ததா - நான்.

பொழிப்புரை—நான் இருக்குவேதம். யஜுர்வேதமும் ஸாமவேதமும் நான். தருமதேவனும் அதருவவேதமும் நான். ஆங்கிரஸமந்திர (பிருகஸ்பதிநூலும்) நானே. கஎ.

ஸ்லோகம்.

இதிஹாஸபுராணாநி கல்போஹம்கல்பவாநஹம் ।
நாராஶம்ஸீசகாதாஹம் வித்யோபநிஷதோஸ்ம்யஹம் ॥ (கஅ)

இதிஹாஸபுராணாநி கல்போஹம்கல்பவாநஹம்
நாராஶம்ஸீசகாதாஹம் வித்யோபநிஷதோஸ்ம்யஹம்

வியாக்யானம்—இதிஹாபுராணாநி - இதிகாஸபுராணங்களும், கல்ப: - கல்ப்பமும், அஹம் - நான். கல்பவாந் - கல்ப்பத்தை

செய்தவனும், அஹம் - நான். நாராஶம்ஸீ-காதாச - நாராஶம்ஸீ என்னும் காதையும், அஹம் - நான், வித்யோபநிஷத: - வித்தையைப் பிரதிபாதிக்கும் உபநிடதங்களும், அஹம்அஸ்மி - நானுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—(சிவரகஸிய முதலிய) இதிகாச (பதினெண் மஹா) புராணங்களும் கல்பமும் நான். கல்பத்தை செய்தவனும் நான். நாராஶம்ஸீ எனும் வைதிககாதையும் நான். பிரும்ம வித்தையைப் பிரதிபாதிக்கும் உபநிடதங்களும் நானுகின்றேன். க௮.

ஶ்லோகம்.

ஶ்லோகாஸ்ஸூத்ராணிசைவாஹ மநுவ்யாக்யாநமேவச ।
வ்யாக்யாநாநி ததாவித்யா இஷ்டம்ஹுதமதாஹுதி: ॥ (க௯)
தத்தோதத்தமஹம்லோக: பரலோகோஹமக்ஷரம் ।
பஹிஶ்சாஹம்ததாசாந்த: புரஸ்தாதஹமவ்யயம் ॥ ௨0)

ஶ்லோகாஸ்ஸூத்ராணிசைவாஹ மநுவ்யாக்யாநமேவச
வ்யாக்யாநாநிததாவித்யா இஷ்டம்ஹுதமதாஹுதி:
தத்தோதத்தமஹம்லோக: பரலோகோஹமக்ஷரம்
பஹிஶ்சாஹம்ததாசாந்த: புரஸ்தாதஹமவ்யயம்

வியாக்யானம்—ச்லோகா: - சுலோகங்களும், ஸூத்ராணி - ஸூத்திரங்களும், அஹம்ஏவ - நானே, அநுவ்யாக்யாநம்ஏவச - (அநுவ்யா) உபவியாக்கியாநமும், வ்யாக்யாநாநி - வியாக்கியாநங்களும், ததாவித்யா - வித்தையும், இஷ்டம் - யாகமும், ஹுதம் - வைஶ்வதேவாதிஹோமமும், அதஆஹுதி: - பிராணுஹுதியும், தத்த: - தானம்செய்யப்பட்டதும், அதத்தம் - கொடுக்கப்படாததும், அஹம் - நான், லோக: - பூவுலகமும், பரலோக: - ஸ்வர்க்காதிவுலகும், அஹம் - நான், அக்ஷரம் - பிரும்ஹமும், அஹம் - நான், பஹி:ச - வெளியிலும், அந்த: - உள்ளும், புரஸ்தாத் - எதிரிலும், அஹம் - நான், அவ்யயம் - நாசம்அல்லாததும் நான்.

பொழிப்புரை—சுலோகங்களும் ஸூத்திரங்களும் நானே. உபவியாக்கியானமும் வியாக்கியானங்களும் வித்தையும் யாகமும் வைஶ்வதேவாதி ஹோமமும் பிராணுஹுதியும் தானம்செய்யப்பட்டதும் தானம் செய்யப்படாததும் நான். பூவுலகும் சுவர்க்க

முதலிய வுலகும் நான். அக்ஷரமான பிரும்ஹமும் நான் உள்ளும் வெளியிலும் எதிரிலும் நான். நாசமற்றதும் நான். உ0.

ஶ்லோகம்.

ஜ்யோதிஶ்சாஹம் தமஶ்சாஹம் தந்மாத்ராணீந்த்ரியாண்யஹம் ।
புத்திஶ்சாஹமஹங்காரோ விஷயாண்யஹமேவஹி ॥ (உக)

ஜ்யோதிஸ்சாஹந்தமஸ்சாஹம் தந்மாத்ராணீந்த்ரியாண்யஹம்
புத்திஸ்சாஹமஹம்காரோ விஷயாண்யஹமேவஹி

வியாக்யானம்—ஜ்யோதி:ச - சோதியும், அஹம் - நான், தம:ச - அஞ்ஞானமும், அஹம் - நான், தந்மாத்திராணி - சப்த முதலியவைவையை யறிவனவாகிய, இந்திரியாணி - ஞானேந்திரியங்களும், அஹம் - நான், புத்தி ச - புத்தியும், அஹங்கார: - அகங்காரமும், விஷயாணி - சப்தஸ்பரிசரூபரஸகந்தங்களும், அஹம் ஏவஹி - யானே.

தாத்பரியம்—சோதியும்நான், அஞ்ஞானமும் நான், சப்தமுதலியவைவையை யறிவனவாகிய இந்திரியங்களும் நான், புத்தியும் நான், அஹங்காரமும் நான், சப்தஸ்பரிசரூபரஸகந்தங்களும் நானே.

ஶ்லோகம்.

ப்ரஹ்மாவிஷ்ணுர்மஹேஶோঽஹமுமா ஸ்கந்தோ விநாயக: ।
இந்த்ரோঽக்நிஶ்ச யமஶ்சாஹம் நிர்ருதிர்வருணோঽநில: ॥ (உஉ)
குபேரோঽஹம் ததேஶாநோ பூர்புவஸ்ஸ்வர்மஹர்ஜந: ।
தபஸ்ஸத்யம் ச ப்ருத்வீ சாபஸ்தேஜோঽநிலோஸ்ம்யஹம் ॥ (உங)

ப்ரஹ்மாவிஷ்ணுர்மஹேஸோஹ முகாஸ்கந்தோவிநாயக:
இந்த்ரோக்நிஸ்சயமஸ்சாஹம் நிருதிர்வருணோநில:
குபேரோஹந்ததேஸாநோ பூர்புவஸ்ஸ்வர்மஹர்ஜந:
தபஸ்ஸத்யம்சப்ருதிவீ சாபஸ்தேஜோநிலோஸ்ம்யஹம்

வியாக்யானம்—ப்ருஹ்மா - பிரமனும், விஷ்ணு: - விஷ்ணுவும், மஹேச: - சங்கரரும், அஹம் - நான், உமா - பார்வதியும், ஸ்கந்த: - ஸுப்ரம்மண்யனும் ஸ்கந்தரும், விநாயக: - கணநாதரும் நான், இந்த்ர: - இந்திரனும், அக்நி:ச - அக்நியும், யம:ச - யமனும், அஹம் - நான், நிருதி: - நிருருதியும், வருண: - வருண

னும், அநிலஃ - வாயுவும் நான், குபேரஃ - குபேரனும், அஹம் - நான், ததாஈசானஃ - ஈசானரும் நான், பூஃ - பூவுலகமும், புவஃ - புவர்லோகமும், ஸ்வஃ - ஸுவர்லோகமும், மஹஃ - மஹர்லோகமும், ஜநஃ - ஜநோலோகமும், தபஃ - தபோலோகமும், ஸத்யம்ச - ஸத்தியலோகமும் (நான்), பிருதிவீச - பிருதிவியும், ஆபஃ - ஜலமும், தேஜஃ - தேயுவும், அநிலஃ - வாயுவும், அஹம்அஸ்மி - நானாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—பிரும்ஹாவும் விஷ்ணுவும் உருத்திரனும் நான். பார்வதியும் ஸ்கந்தரும் விநாயகரும் நான். இந்திரனும் அக்நியும் யமனும் நான். நிருருதியும் வருணனும் வாயுவும் நான். குபேரனும் நான். ஈசானனும் நான். பூவுலகும் புவர்லோகமும் ஸ்வர்லோகமும் மஹோலோகமும் ஜநோலோகமும் தபோலோகமும் ஸத்தியலோகமும் நான். பிருதிவியும் ஜலமும் தேயுவும் நானேயாகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

𑌆𑌕𑌾𑌶𑍋𑌽𑌹𑌂𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌸𑍋𑌮𑍋 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌰𑌮𑍃𑌤𑌂𑌭𑍂𑌤𑌮𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥　　(௨௪)

ஆகாஸோஹம்ரவிஸ்ஸோமோ நக்ஷத்ராணிக்ரஹொஸ்பஹம்
ப்ராணஃகாலஸ்ததாம்ருத்யு ரம்ருதம்பூதமப்யஹம்

வியாக்யானம்—ஆகாஸஃ - ஆகாயம், அஹம் - நான், ரவிஃ - சூரியனும், ஸோமஃ - சந்திரனும், நக்ஷத்ராணி - நக்ஷத்திரங்களும், க்ரஹாஃ - அங்காரகன்முதலிய கிரகங்களும், அஹம் - நான், ப்ராணஃ - பிராணனும், காலஃ - நிமிஷம்முதலிய காலமும், ததாம்ருத்யுஃ - சகலப்ராணசங்காரகனும், அமிருதம் - முக்தியும், பூதம்அபி- சென்றதும், அஹம் - நான்.

பொழிப்புரை—ஆகாயம் நான். சூரியனும் சந்திரனும் நக்ஷத்திரங்களும் அங்காரகன் முதலிய கிரகங்களும் நானே. ப்ராணனும் நிமிஷமுதலிய காலமும் சகலப்பிராணசங்காரனும் முக்தியும் (இதுவரையில்) சென்றதும் யானே.　　௨௪.

ஸ்லோகம்.

𑌭𑌵𑍍𑌯𑌂𑌭𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑍍𑌯𑌂𑌚𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑍌𑌚𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌤𑌥𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑌹𑌿𑌰𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍈𑌵𑌚 ॥　　(௨௫)

பவ்யம்பவிஷ்யக்ருத்யஞ்ச விஸ்வம்ஸர்வாத்மகோப்யஹம்
ஓமாதௌசததாமத்யே பூர்புவஸ்ஸ்வஸ்ததைவச

வியாக்யாணம்—பவ்யம் - நிகழ்கின்றதும், பவிஷ்யகிருத்தயம்ச இனி நடக்கும் விஷயமும், விஸ்வம் - சகலசராசரமும், ஸர்வாத்மகஃஅபி - சகல ஜீவஸமஷ்டிஸ்வரூபனும், அஹம் - யான், ஓமாதௌச - பிரணவாதியிலும், ததாமத்யே - நடுவிலும், பூஃபுவஃ ஸுவஃ ததைவச - பூர்வஸ்ஸுவஃ என்றவியாஹ்ருதிகளும், நானே.

பொழிப்புரை—நிகழ்கின்றதும் இனிவருவதும் சகலசராசரமும் சகலஜீவஸ்வரூபனும் நானே. பிரணவாதி யந்தமத்தியிலும் பூர்ப்புவஸ்ஸுவஃ என்னும் வியாஹ்ருதிகளும் நானே. ௨௫

தாத்பரியம்—இவ்வத்தியாயம் தொடங்கியிதுகாறும் சிவபெருமான்தானேசகலரும் என்றுகூறப்பட்டது. இதெங்ஙனம் பொருந்துமெனின் அடியிற்குறித்த பிரமாணங்களாற் காண்க.

பிரமாணம்— தைத்திரீயம்.

விஸ்வம்பூதம்புவநம்சித்ரம் பஹுதாஜாதம்ஜாயமாநம்சயத் ।
ஸர்வோஹ்யேஷருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராயநமோஅஸ்து ॥
விஸ்வம்பூதம்புவநம்சித்ரம் பஹுதாஜாதம்ஜாயமாநம்சயத்
ஸர்வோஹ்யேஷருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராயநமோஅஸ்து

சகலமும் உண்டானதும், ஆச்சரியமான உலகும் பற்பலவாயுண்டானதும் உண்டாவதுமாய் யாதொன்றோ சகலமும் இவ்வுருத்திரனே அவ்வுருத்திரன் பொருட்டு நமஸ்காரம்.

தைத்திரீயம்.

> தத்ஆத்மாநம்ஸ்வயமகுருத
> ததாத்மாநம்ஸ்வயமகுருத

அவர் தன்னைத்தானே செய்துகொண்டார்

> ஸச்சத்யச்சாபவத்
> ஸச்சத்யச்சாபவத்

பிருதிவியப்புதேயுவாயுவாகாயமானான்.

பிரமாணம்—𑌤𑌦𑍈𑌕𑍍𑌷𑌤 𑌬𑌹𑍁 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑍇𑌯𑍇𑌤𑌿

தைதைக்ஷத பஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி

அது பற்பலபிரஜைகளாவோமென்று சங்கற்பித்தது.

சதருத்திரீயம்.

𑌨𑌮𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚 𑌪𑌰𑍍𑌣𑌶𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌚

நம: பர்ண்யாயசபர்ணஶத்யாயச

என்பதீறாயும் அதருவசிரம் பிரதமகண்டமுழுதும் (ஜகதாகார னென்று) ஸகலாகாரனென்று கூறப்பட்டுளது. இங்ஙனமே:—

வாயுஸம்ஹிதை.

𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌚 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 ।
𑌤𑍇𑌨𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌦𑌾 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥

ஶக்த்யாதிசப்ருதிவ்யந்தம் ஶிவதத்வஸமுத்பவம்
தேனைகேநது தத்வ்யாப்தம் ம்ருதாகும்பாதிகம்யதா

சக்திமுதல் பிருதிவியீறாகச் சிவதத்துவத்தினின்றும் தோன்றியது. மண்ணினால் குடம்போல அவ்வொருவனால் அது வியாபிக்கப் பட்டுளது. இங்ஙனமே எண்ணிறந்த பிரமாணவாக்கியங்கள் சிவ பெருமான் ஜெகதாகாரனென்று கூறுகின்றன. இனி:—

கைவல்யோபநிடதம்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃

ஸர்வைஶ்சர்ய ஸம்பந்நஸ் ஸர்வேஶ்வர:

சகல ஐசுவரியமுடையோன், சகலேசுவரன்.

சுவேதாச்சுவத ரோபநிடதம்.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌃

விஶ்வாதிகோருத்ரோமஹர்ஷி

விசுவாதிகன் ருத்திரன்மகருஷி.

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌈𑌶𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃

வித்யாவித்யோ ஈஶதேயஸ்துஸோந்ய:

பசுபாசங்களை நடாத்துவோன் ஈசன் அந்நியனே.

பிரமாணம்— **தைத்திரீயம்.**

𑌈𑌶𑌾𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌮𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂

ஈஶாநஸ்ஸர்வவித்யாநாமீஶ் வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்

சகல வித்தைகளுக்கு மீசன் சகல பூதங்கட்கு மீசன்.

சதருத்திரீயம்.

நமோ ஹிரண்யபாஹவே (என்றாரம்பித்து) குலுஞ்சாநாம்பதயே) என்பதிருய் அதருவசிரஸில் உத்தரகாண்டம் இரண்டாங்காண்டத்திலும் சகலாதிபதியென்றும் கூறப்பட்டுளது. இங்ஙனம் கூறிய ஜகதாகாரத்துவம் ஜகதீசுவரத்துவம் என்றிரண்டு தருமங்களையே இவ்வத்தியாயத்திலும் கூறியிருப்பதுகாண்க. இதுகாறும் ஜகத்ஸ்வரூபத்துவங் கூறப்பட்டாலும் இனி ஜகதீசுவரத்துவமும் கூறப்பட்டிருப்பது வரும் சுலோகங்களாலறிக. சகலசேதனுசேதனங்களிலும் அந்தரான்மாவாய் விளங்குகின்றமையாலும் ஸர்வ வியாபகனுதலாலும் சகல சொல்லுக்கும் பொருளாயிருக்கின்றமையால் ஜகத்ஸ்வரூபத்துவம் கூறுதல் ஒவ்வும். இது பற்றியன்றே.

அதருவசிரம்.

𑌯𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 𑌯𑌾𑌚𑍋𑌮𑌾 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 ।
𑌯𑌶𑍍𑌚𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌯𑌾𑌚𑌭𑍂𑌃 ।

யஶ்சவிஷ்ணுः யஶ்சமஹேஶ்வரः யாசோமா யஶ்சவிநாயகः
யஶ்சஸ்கந்தः யஶ்சேந்த்ரः யஶ்சாக்நிः யாசபூः

யாதொருவன் விஷ்ணுவோ, யாதொருவன் மஹேச்வரனே, யாதொருவன் சோமனே, யாதொருவன் விநாயகரோ, யாதொருவன் ஸ்கந்தரோ, யாதொருவன் இந்திரனே, யாதொருவன் அக்நியோ, யாதொருவன் பூமியோ எனக் கூறியிருக்கின்றது. இதனைச் சீகண்டபாஷ்யத்தில் (க) அத்தியாயம் (ச) பாதம் வாக்கியாந்வயாதிகரணத்தில் (அந்வஸ்திதேரிதிகா) என்ற ஸூத்திரத்தின் பாஷ்யத்தில் விரிவாய்க்காண்க. அன்றியும் மேற்போந்தசுலோகங்களினுலும்பிரமாணங்களினுலும் பெருமான் நானே என்றதனுல் பிரமமே பிரபஞ்சமாகப்பரிணமித்திருப்பன்என ஒருசாரார்கூறும்கூற்றன்று மற்றென்னையோ வெனின்? முதல்வன் சேதனுசேதனப் பிரபஞ்சத்

தில் பாலினெய்போலவும்,பழத்தில்மதுரம்போலவும்,எள்ளிலெண் ணெய்போலவும்ஔபச்லேஷிகவியாப்திகொண்டு ஆன்மாக்களுடன் பிறிவறநின்றறிவித்தும், மாயாகாரியங்களைச் சங்கோசவிரிவுசெய் தும் நடத்தலின் எல்லாம் நானே யென்றது காண்க. இக்கருத்துப் பற்றியே, "எல்லாவுலகுமானாய் நீயே" எனவும், "இருநிலனாய்" எனவும், "வானாகி" எனவும், "நினைப்பறநினைந்தானீயலாற் பிறிது மற்றின்மை" எனவும், தேவாரதிருவாசகங்களில் உண்மைநாயன் மார் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌤𑍋𑌹𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍋𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌂𑌚𑌜𑌪𑌤𑌾𑌂𑌸𑌦𑌾 ।
𑌅𑌶𑌿𑌤𑌂𑌪𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂𑌚𑌾𑌹𑌮𑌹𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌂𑌚𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍇𑌵𑌹𑌂 ॥　　(உசு)
𑌪𑌰𑌂𑌚𑍈𑌵𑌾𑌪𑌰𑌂𑌚𑌾𑌹𑌮𑌹𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 ।
𑌅𑌹𑌂𑌜𑌗𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑌂𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌮𑌕𑍍𑌷𑌰𑌂 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 ॥　　(உஎ)

ததொஹம்விஶ்வரூபோஸ்மி ஶீர்ஷம்சஜபதாம்ஸதா
அஶிதம்பாஶிதம்சாஹம்க்ருதாத மப்யஹம்
பரம்சைவாபரம்சாஹமஹம் ஸர்வபராயண
அஹம்ஜகத்திதம் திவ்யமக்ஷரம்ஸூக்ஷ்மமவ்யயம்

வியாக்யானம்—ததः - ஆதலால், அஹம் - நான், விஶ்வரூபः அஸ்மி - விஶ்வரூபனாகின்றேன் (நான்), ஸதா - எப்போதும், ஜப தாம் - ஜபிக்கின்றவர்களுக்கு, ஶீர்ஷம்ச - சிரஸாமாகின்றேன், அஶிதம் - புசிக்கப்பட்டதும், பாஶிதம்ச - ஜீர்ணமானதும், அஹம்- நான், க்ருதம்ச - செய்யப்பட்டதும், அக்ருதம்ச - செய்யப்படா ததும், அஹம் - நான், பரம்ச - ஸாமான்னியஸத்தையும், அப ரம்ச - த்ரவ்யக்த்வாதிஸத்தையும், அஹம்ஏவ - நானே, அஹம் - நானே, ஸர்வபராயணः - சகலரும் அடையக்கூடியவிடம், அஹம்- நான், ஜகத்திதம் - சகலருக்கும் ப்ரேமைக்குஇடமான, திவ்யம் - தஹராகாசத்திலுள்ளது, அக்ஷரம் - அக்ஷரமும், ஸூக்ஷ்மம்|- அணுவும், அவ்யயம் - நாசமற்றதும் நானே.

பொழிப்புரை—ஆதலால் நான் விசுவரூபனாகின்றேன். ஜபிக் கின்றவர்களுக்குச் சிரஸாமாகின்றேன். புசிக்கப்பட்டதும் ஜீர்ண மானதும் நானே. செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததும் நானே. ஸாமான்னியஸத்தையும் திரவியத்துவஸத்தையும் நானே. யானே

ஸகலமும் நிலைபெறுமிடம். ஸகலருக்கும் பிரேமைக்கு இடமாய்த் தகாராகாயத்திலுள்ளதும் நானே. அக்ஷரமாயுள்ளதும் ஸூக்ஷ்ம மாயுள்ளதும் நாசமற்றதும் நானே. உஎ.

ஸ்லோகம்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑌾𑌪𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌗𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 ।
𑌅𑌹𑌮𑍇𑌵𑍋𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌹𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌸𑍌𑌜𑌸𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥ (உஅ)

ப்ராஜாபத்யம்பவித்ரம்ச ஸௌம்யமக்ராஹ்யவக்ரியம்
அஹமேவோபஸம்ஹர்தா மஹாக்ராஸௌஜஸாம்நிதி:

வியாக்யானம்—பவித்ரம் - புண்ணியமாகிய, ப்ராஜாபத்தியம்- புத்திரோத்பத்திசெய்வித்தலும் (நானே), ஸௌம்யம் - அழகாயுள்ளதும், அக்ராஹ்யம் - அறியக்கூடாததும், அக்ரியம் - முந்தியேற்பட்டதும் நானே, மஹாகராஸ:- பெருங்கவளத்தோனாகிய, உபஸம்ஹர்த்தா - உபசங்காரகன், அஹம்ஏவ நானே, ஓஜஸாம் நிதி: - தேஜஸுக்கு இருப்பிடமானவனும் யானே.

பொழிப்புரை—புண்ணியமாகிய பிரஜோற்பத்திசெய்வித்தலும் நானே. ஸௌம்யமாயுள்ளதும் கிரஹிக்கக்கூடாததும் முந்தியதும் யானே. பெருங்கவளத்தோனை உபசங்காரகன் நானே, தேஜஸுக்கு நிதியும் நானே. உஅ

தாத்பரியம்—புண்ணியமாகிய பிரஜோற்பத்தியென்றது, பிதிர் கடனை நற்புதல்வனாலேயே தீர்க்கவேண்டுமாதலின் "ப்ரஜநநம்வை ப்ரதிஷ்டாலோகேஸாது ப்ரஜாயாஸ்தம் துந்தந்வாந: பித்ருணாமந்ருணோபவதி" என்றசுருதியையநுஸரித்துக் கூறியதுகாண்க. உபசங்காரகன் இதனை "யஸ்யப்ரஹ்மசக்ஷத்ரம்ச உபெபவதஓதந:" என்பதாதி சுருதிகளாலறிக.

ஸ்லோகம்.

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌧𑌾𑌤𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑌿𑌰𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌚𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌚𑌾 ॥ (உகூ
[illegible] ।
[illegible] ॥ (௩௦
[illegible] ।

ஹ்ருதயம்தேவதாத்வேந ப்ராணத்வேநப்ரதிஷ்டித:
ஶிரஶ்சோத்தரதோயஸ்ய பாதௌதக்ஷிணஸ்ததா
யஸ்யஸர்வோத்தரஸ்ஸாக்ஷாதோங்கா ரோஹந்த்ரிமாத்ரக:
ஊர்த்வமுந்நாமயேயஸ்மாத்ய தஶ்சாபநயாம்யத
தஸ்மாதோம்காரமேவாஹம் ஏகோநித்யஸ்ஸநாதந:

வியாக்யானம்—தேவதாத்வேந - தேவதையாகவும், ப்ராணத்வேந - பிராணனாகவும், ஹ்ருதயம் - இருதயகமலத்தை, ப்ரதிஷ்டித: - அடைந்திருக்கின்றவன் நானே, உத்தரத: - மேற்பாகத்தில், யஸ்ய - எவனது, ஶிர: ச - சிரஸும், யஸ்ய - எவனது, பாதௌ - கால்கள், தக்ஷிணத: - வலதுபாகத்திலு முளவோ (அப்படிப்பட்டதாகிய), த்ரிமாத்ரக: - மும்மாத்திரைகளுடையதும், ஸர்வோத்தர: - ஸர்வசிரேஷ்டமுமாகிய, ஓங்கார: - ஓங்காரமானது, ஸாக்ஷாத் அஹம் - நானே, யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், ஊர்த்வம்-(உச்சரித்தல் மாத்திரத்தால்) மேலே, உந்நாமயே - ஜீவனை செல்லச்செய்கின்றேனோ, அத: ச - பாவத்தைகீழும், அபநயாமி-போகச்செய்கின்றேனோ கீழவீழ்க்கிறேனோ, தஸ்மாத் - ஆதலால், அஹமேவ - நானே, ஓங்காரம் - ஓங்காரமாகின்றேன், ஏக: - ஏகனானவனும், நித்திய: - நித்தியனும், ஸநாதந: - பலகாலமாயுள்ளவனும் நானே.

பொழிப்புரை—தேவதையாகவும் பிராணனாகவும் இருதயத்திலிருக்கின்றவன் நானே. மேற்பக்கத்தில் சிரஸும் அதாவது அகாரமும் பாதங்கள் மகாரங்கள் வலது பக்கத்திலும் உளவோ அப்படிப்பட்ட மும்மாத்திரை வடிவமும் சகல ச்ரேஷ்டமுமாகிய ஓங்காரம் நானே. யாதொருகாரணத்தினால் உச்சரித்தல் மாத்திரத்தால் ஜீவனை மேல்வரச் செய்கின்றேனோ கீழ்ப்போகச் செய்கின்றேனோ ஆதலால் நான் ஓங்காரமாகின்றேன். ஏகனாயுள்ளவனும் நித்தியனும் பன்னெடுங்காலமாயுள்ளவனும் நானே.

தாத்பரியம்—ஈண்டு மேற்பக்கம் கீழ்ப்பக்கங்களாய்க் குறித்து இருதயத்திற்கு மேற்பக்கங்களும் கீழ்ப்பக்கங்களுமென்பதறிக.

பிரமாணம்— அதருவச்ரோபநிடதம்.

[Grantha script verse, 3 lines]

ஈுஒகஸ்ஹாஉ-ஊஷ்ரு)ெதஒஂகாா்ஃ யஸ்ஹாஉ-ஊஹ்ராயஒ௴ாணவணவ
ஸவு-௴ஂஸாீாஉ-ஞ்யூ-௴௦-ஊ நூாஉயகிஉஸ்ஹாஉ-ஊஷ்ரு)ெதஒஂகாா்ஃ

ஶ்ருதிஸ்தாதேவதாஸ்ஸர்வா ஶ்ருதிப்ராணா ப்ரதிஷ்டிதா:
ஶ்ருதித்வமவிபோநித்யம் திஸ்ரோமாத்ரா:பரஸ்துஸ.
தஸ்யோத்ரதஸ்ஸிரோதஷிஶைத பாதோயஉத்தர
அதகஸ்மாதுச்யதேஓம்கார: யஸ்மாதுச்சார்யமாணஏவ
ஸர்வர்ஸரீரமூர்த்வ முந்நாமயதிதஸ்மாதுச்யதே ஓம்கார

ஸ்லோகம்

ஜிவொயஜ௷்ஷிஸாாாநிெயா ஸ, ஹ்மாயஜ்ஞகஉ௴ணி ॥ (௧௧)
ஸ, ணாாமெயஸ,ா ஹ்ஹ்ணெஹ)ஷ நாஹஂஸ,ணவொஉதஃ ।
ஸெஹெஹாயதாஉாஂஸவண்ஹ வ்)ாஷொதிவ்)ாஷ்யத)வி ॥ (௧௨)
ஸவுெொகா நஹஂதஉஸ்வு வ்)ாவீசெதாஸ்ஹஂ ।

ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநியோ ப்ரஹ்மாயஜ்ஞகர்மணி
ப்ரணாமயேப்ராஹ்மணேப்யஸ்தே நாஹம்ப்ரணவோமத
ஸ்நேஹோயதாமாம்ஸகண்டம்வ்யாப்நோதிவ்யாபயத்யபி
ஸர்வலோகாநஹந்தத்வத்ஸர்வ வ்யாபீததோஸ்ஸ்ம்யஹம்

வியாக்யானம்—ய: - யாதொருவன், யஜ்ஞகர்மணி - வேள்வியில், ப்ரஹ்மா - யஜமானனுயிருந்து, ரிச: - ருக்குகளையும், யஜூம்ஷி - யஜுஸ்ஸுகளையும், ஸாமாநி - ஸாமங்களையும், ப்ராம்ஹணேப்ய: - பிராமணர்களின் (இருத்துவிக்கு முதலியவர்களின்) பொருட்டு, ப்ரணமயே - வணங்கச்செய்கின்றேனே, தேந - அதனுல், அஹம் - நான், ப்ரணவோமத - ப்ரணவம் என்னப்படுகின்றேன், யதா - எப்படி, ஸ்நேஹ - எண்ணெயானது, மாம்ஸகண்டம் - மாம்ஸத்துண்டை, வ்யாப்நோதி - வியாபிக்கின்றதோ, வ்யாபயதி - வியாபிக்கவும் செய்கின்றதோ, தத்வத் - அதுபோல, அஹம் - நான், ஸர்வலோகாந் - ஸகல உலகங்களையும் வியாபிக்கச் செய்கின்றேன், தத: - ஆதலால், ஸர்வவ்யாபீஅஸ்மி - ஸர்வவியாபி என்னப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருவன் வேள்வியில் யஜமானனுயிருந்து ருக்குயஜுஸ் ஸாமங்களை இருத்துவிக்கு முதலிய ப்ராமணர்

களின் பொருட்டு வணங்கச்செய்கின்றேனே அதனால் நான் பிரணவம் என்னப்படுகின்றேன். எண்ணெயானது எப்படி மாம்ஸத்துண்டை வியாபித்தும் வியாபிக்கச்செய்துமிருக்கின்றதோ அதுபோல நான் ஸகலலோகங்களையும் வியாபிக்கச்செய்கின்றேனாதலால் ஸர்வவியாபி என்னப்படுகின்றேன்.

பிரமாணம்— அதருவச்ரோபநிடதம்.

𑌅𑌥 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌵𑌃 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌏𑌵
𑌋𑌚𑍋 𑌯𑌜𑍂𑌂𑌷𑌿 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑌶𑍍𑌚 𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌚 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌮𑌯𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰 [𑌣𑌵𑌃

𑌅𑌥 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍀 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍁𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣 𑌏𑌵
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌁𑌲𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑍋 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌲𑌲𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌮𑍍

அதகஸ்மாதுச்யதேப்ரணவ: யஸ்மாதுச்சார்யமாணஏவ
ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநி அதர்வாங்கிரஸஸ்சயஜ்ஞே
ப்ரஹ்மசப்ராஹ்மணேப்ய ப்ரணாமயதி தஸ்மாதுச்யதேப்ர [ணவ:

அதகஸ்மாதுச்யதேஸர்வவ்யாபீ யஸ்மாதுச்சார்யமாணஏவ
ஸர்வாங்லோகாந்வ்யாப்நோதிஸ்நேஹோயதாபலலபிண்டம்

ஶ்லோகம்.

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌹𑌰𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍋𑌪𑌲𑌬𑍍𑌧𑌵𑌾𑌨𑍍 ॥ (௩௩)
𑌤𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌸𑍁𑌰𑌾 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌤𑌃 ।

ப்ரஹ்மாஹரிஸ்சபகவாந் ஆத்யந்தம்நோபலப்தவாந்
ததாந்யேசஸுராயஸ்மாத் அநந்தோஹம்ததோமத.

வியாக்யானம்—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், ப்ரஹ்மா- பிரமனும், பகவாந்ஹரிஸ்ச - பகவனான ஹரியும், ஆத்யந்தம் - (அடிமுடியை), உபலப்தவாந் - காணவில்லையோ, தத அந்யே - அவருக்கந்நியர்களான, ஸுராஸ்ச - தேவர்களும் (காணவில்லையோ), அத: - அதனால், அஹம் - நான், அநந்த:மத: - அனந்தனென்னப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் பிரம்மாவும் ஹரியும் அடிமுடிகளைக் காணவில்லையோ மற்றுமுள்ளதேவர்களும் காணவில்லையோ ஆதலால் நான் அனந்தனென்னப் படுகின்றேன். ௩௪½.

பிரமாணம்— ருக்குவேதம்.

[illegible]

விஷ்ணுர்வைவாராஹம்ரூபமாஸ்தாய பூமிங்விதாரயங்
ஸஹஸ்ரம்ஸமாஆஸங் பாதாங்பேக்ஷணபரோபூத்வா
த்வமேவமாதாஸித்வமேவபிதாஸி த்வமேவப்ராதாஸி
த்வமேவஜ்யேஷ்டோஸித்வமேவ ஶ்ரேஷ்டோஸியஏவம்மஹி
மானம்வேதத்ரஷ்டாபவதி விஜ்ஞாதாபவதிகர்தாபவதி
காரயிதாபவதியஏவங்வேத ஶிவஸாயுஜ்யமாப்நோதி
ப்ரஹ்மாவைஹம்ஸோபூத்வா ஶிரோங்வேஷ்டவ்யஸஹஸ்ரம்
ஸமாஆஸங்ப்ரஹ்மாநாஹம்ஶிரோஜானே
த்வமேவமாதாஸித்வமேவபிதாஸித்வமேவப்ராதாஸி
த்வமேவத்ரஷ்டாஸிஶ்ரோதாஸி கர்தாஸிகாரயிதாஸி
ஜ்யேஷ்டோஸிஶ்ரேஷ்டோஸி யஏவங்வேதஶிவஸாயுஜ்யமா
[ப்நோதி

என அரிபிரமர் சிவபெருமானைத் தேடியலுத்தார்களெனும் வடமொழி வேதமகாவாக்கியங்களுக் கிணங்க.

திராவிடவேதம்.

"செங்கணெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்குமலர்பாதம் பூதலத்தைப் போந்தருளி"

மகாபாரதம்.

"ஓரேனந் தனைத்தேட வொளித்தருளு மிருபாதத் தொருவனந்த
போரேனந் தனைத்தேடிக் கணங்களுடன் புறப்பட்டான்"—

பிரமாணம்— சிவானந்தலகரி சங்கராசாரியசுவாமிகள்.

[illegible]
[illegible]

அரிப்ரஹ்மாதீநாமபிநிகடபாஜாமஸுலபம்சிரம்
யாசேஶம்போஶிவதவ பதாம்போஜபஜநம்

எனப்பிரகாசிக்கும் வடமொழி தென்மொழி வேதமகா வாக்கியங்களாலும், மகாபாரதமுதலிய விதிகாச வாக்கியங்களாலும் அறிக.

ஶ்லோகம்.

[illegible]　　(௬௪)
[illegible]

கர்பஜந்மஜராம்ருத்யுஸம்ஸார பயஸாகராத்
தாரயாமியதோபக்தம் தஸ்மாத்தாரோஹமீரித:

வியாக்யானம்—யத: - யாதொருகாரணத்தால், கர்பஜந்மஜராம்ருத்யுஸம்ஸாரபயஸாகராத் - கருப்பவாஸப்பிறப்புஜரைமரண ஸம்ஸாரமாகிய சாகரத்தினின்றும், பக்தம் - பக்தனை, தாரயாமி - கரையேறச்செய்கின்றேனே, தஸ்மாத் - ஆதலால், அஹம் - நான், தார: - தார(னென்று),ஈரித: - கூறப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் கருப்பவாஸப் பிறவி ஜரை மரணஸம்ஸாரமாகிய பயக்கடலினின்றும் பக்தனைக் கரையேறச் செய்கின்றேன் ஆதலால் நான் தாரனென்னப்படுகின்றேன்.

ஶ்லோகம்.

[illegible]　　(௬௫)
[illegible]

சதுர்விதேஷுதேஹேஷு ஜீவத்வேநவஸாம்யஹம்
ஸூக்ஷ்மோபூத்வாதுஹ்ருத்தேஶே யதஸ்ஸூக்ஷ்ம:ப்ரகீர்த்தித:

வியாக்யானம்—யத: - யாதொருகாரணத்தால், அஹம் - நான், சதுர்விதேஷு - நால்வகைகளாகிய, தேஹேஷு - தேகங்களில், ஹ்ருத்தேஶே - ஹ்ருதயதேசத்தில், ஸூக்ஷ்ம பூத்வா - சூக்ஷுமமனுயிருந்து, ஜீவத்வேன - ஜீவத்தன்மையோடு, வஸாமி -

வஸிக்கின்றேனே ஆதலால், ஸூக்ஷ்ம: - ஸூக்ஷ்மன், ப்ரகீர்த்தித: - என்று கூறப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் நான் நால் வகைச்சரீரங்களிலும் ஹ்ருதயதேசத்தில் ஸூக்ஷ்மனாயிருந்து ஜீவத்தன்மையோடு வஸிக்கின்றேன். ஆதலால் ஸூக்ஷ்மனென்னப் படுகின்றேன். கநு½.

தாத்பரியம்—இந்நால்வகைதேஹம் ஸ்வேதஜம் அண்டஜம் உற்பிஜம் ஜராயுஜம் அதாவது வெயர்வையல்லது புழுக்கத்தினின்றும் தோன்றுவன கருப்பையினின்றும் தோன்றுவன வென்று முறையே கொள்க.

ஸ்லோகம்.

மஹாதமஸி மக்நேப்யோ பக்தேப்யோ யத்ப்ரகாஶயே ॥ (கசு)
வித்யுத்வததுலம் ரூபம் தஸ்மாத்வைத்யுதமஸ்ம்யஹம் ।

மஹாதமஸிமக்நேப்யோ பக்தேப்யோயத்ப்ரகாஶயே
வித்யுத்வததுலம்ரூபம் தஸ்மாத்வைத்யுதமஸ்ம்யஹம்

வியாக்யானம்—யத் - யாதுகாரணத்தால், மஹாதமஸி - (அஞ்ஞானத்தில்) ஸம்ஸாரத்தில், மக்நேப்ய - மூழ்கியிருக்கின்றவர்களாகிய, பக்தேப்ய: - பக்தர்களின்பொருட்டு, அதுலம் - நிகரற்ற, ரூபம் - உருவத்தை, வித்யுத்வத் - மின்னல்போல, ப்ரகாஶயே - பிரகாசிக்கச்செய்கின்றேனே, தஸ்மாத் - ஆதலால், அஹம் - நான், வைத்யுதம் அஸ்மி - வைத்யுதன் என்பானுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் பேரிருளாகிய ஸம்ஸாரத்தில் மூழ்கியிருக்கும் பக்தர்களின்பொருட்டு, நிகரற்ற உருவத்தை மின்னலைப்போல விளங்கச்செய்கின்றேன் ஆதலால் நான் வைத்யுதனென்னப்படுகின்றவனுகின்றேன். கசு½.

ஸ்லோகம்.

ஏகஏவ ததா லோகாந் விஸ்ருஜாமி ஸ்ருஜாமி ச ॥ (கஎ)
விவாஸயாமி க்ருஹ்ணாமி தஸ்மாதேகோஹமீஶ்வர: ।

ஏகஏவதோலோகாந் விஸ்ருஜாமிஸ்ருஜாமிச
விவாஸயாமிக்ருஹ்ணுமி தஸ்மாதேகோஹமீஶ்வர:

வியாக்யானம்—யத: - யாதொருகாரணத்தால், ஏக ஏவ - ஒருவனுகவே, லோகாந் - உலகங்களை, விஸ்ருஜாமி - ஸிருஷ்டிக்க எண்ணுகின்றேனே, ஸ்ருஜாமிச - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனே, விவாஸயாமி - சங்கரிக்கின்றேனே, க்ருஹ்ணாமி - தன்னிடமடக்கிக் கொள்கின்றேனே, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஈஶ்வர: - ஈச்வரனுகிய, அஹம் - நான், ஏக: - ஏகனென்னப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் நானொருவனே உலகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்க ஸங்கல்பஞ்செய்கின்றேனே, ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனே, ஸங்கரிக்கின்றேனே என்னிடம் கிரஹித்துக்கொள்ளுகின்றேனே ஆதலால் ஈஶ்வரனுகிய நான் ஏகனென்னப்படுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

நத்விதீயோயதஸ்தஸ்தே துரீயம் ப்ரஹ்மயத்ஸ்வயம் ॥ (௧௮)
பூதாந்யாத்மநிஸம்ஹ்ருத்ய சைகோருத்ரோவஸாம்யஹம் ।

நத்விதீயோயதஸ்தஸ்தே துரீயம் ப்ரஹ்மயத்ஸ்வயம்
பூதாந்யாத்மநிஸம்ஹ்ருத்ய சைகோருத்ரோவஸாம்யஹம்

வியாக்யானம்—யத: - யாதொருகாரணத்தால், த்விதீய: - இரண்டாகுபவன், நதஸ்தே - இல்லையோ, யத் - யாதொருகாரணத்தால், துரீயம் ப்ரஹ்ம - நான்காவதான பிரும்ஹமாகிய (நான்), ஸ்வயம் - தானே, பூதாநி - பூதங்களை, ஆத்மநி - தன்னிடம், ஸம்ஹ்ருத்ய - ஒடுக்கிக்கொண்டு, வஸாமி - வஸிக்கின்றேனே, ஆதலால், அஹம் - நான், ஏகோருத்ர - ஏகோருத்ர (ஒருவனுருத்திரன்) என்னப்படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் இரண்டாகுபவனில்லையோ யாதொருகாரணத்தால் துரியப்பிரும்மமான நான் தானே பூதங்களைத் தன்னிடம் ஒடுக்கிக்கொண்டு வஸிக்கின்றேனே? ஆதலால்ஏகோருத்திரனென்னப் படுகின்றேன். ௧௮.

ஸ்லோகம்.

ஸர்வாந்லோகாந்யதீசோஹம் ஈசிநீபி: ஸ்வசக்திபி: ॥ (௧௯)
ஈசாநமஸ்ய ஜகத: ஸ்வர்த்ருசம் சக்ஷுரீஸ்வரம் ।
ஈசாநமிந்த்ர தஸ்துஷ: ஸர்வேஷாமபி ஸர்வதா ॥ (௨0)
ஈசாநஸ்ஸர்வவித்யாநாம் யதீசாநஸ்ததஸ்ஸ்ம்ருதம் ।

ஸர்வாந்லோகாந்யதீஶோ ஹமீஶநீபிஶ்சஶக்திபி꞉
ஈஶாநமஸ்யஜகத꞉ஸ்வர்த்ரு ஶஞ்சக்ஷுரீஶ்வரம்
ஈஶாநமிந்த்ரஸ்துஷ꞉ஸர்வே ஷாமபிஸர்வதா
ஈஶாநஸ்ஸர்வவித்யாநாம் யதீஶாநஸ்ததஸ்ம்யஹம்

வியாக்யானம்—யத் - யாதொருகாரணத்தால், ஈஶ꞉ அஹம் - ஈஶனான, ஈஶநீபி꞉ ஶக்திபி꞉ச - ஈசிநீசக்திகளால், ஸர்வாந்லோகாந் - ஸகல சராசரங்களையும் ஆளுகின்றேனோ, அஸ்ய ஜகத꞉ - இச்சகத்திற்கு ஈசானனும், ஸ்வத்ருஶம் - ஸ்வர்க்காதிலோகங்களைக் காண்போனும், சக்ஷு꞉ - கண்போன்றவனும், ஈஶ்வரம் - ஈஶ்வரனும், இந்த்ரதஸ்துஷ꞉ - இந்திரனைப்பற்றியுள்ளவைக்கும், ஸர்வேஷாம்அபி - ஏனையஸகலருக்கும், ஸர்வதா - எப்போதும், ஈஶாநம் - ஈஶாநனுமாயுள்ளவன் என்று கூறுகின்றமையாலும், யத் - யாதொருகாரணத்தால், ஸர்வவித்யாநாம் - ஸகல வித்தைகளுக்கும், ஈசாந꞉ - இறைவனோ,தத் - ஆதலால், அஹம் - நான், ஈஶாந꞉ அஸ்மி - ஈசானனாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—ஈசனான நான் யாதொருகாரணத்தால் ஈசிநீசக்திகளால் ஸகலலோகங்களையும் ஆள்கின்றேனோ? யாதொருகாரணத்தால் இவ்வுலகிற்கு ஈசானனும் ஸ்வர்க்காதி உலகங்களைக் காண்போனும் கண்போன்றவனும் இறைவனும் இந்திராதியர்க்கும் சகலருக்கும் ஈசானனுமாகிய (உம்மை வணங்குவாம்)என்று கூறப்படுகின்றேனோ? யாதொருகாரணத்தால் நான் ஸகல வித்தைகளுக்கும் மீசன்? ஆதலால் நான் ஈசானனென்னப் படுகின்றேன். ௩௧.

ஶ்லோகம்.

ஸர்வபாவாந்நிரீக்ஷேஹமாத்மஜ்ஞாநம்நிரீக்ஷயே ॥ (௩௨)
யோகம்சகமயேயஸ்மாத்பகவாந்மஹதோமத꞉ ।

ஸர்வபாவாந்நிரீக்ஷேஹ மாத்மஜ்ஞாநம்நிரீக்ஷயே
யோகம்சகமயேயஸ்மாத் பகவாந்மஹதோமத꞉

வியாக்யானம்—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், அஹம் - நான்,ஸர்வபாவாந் - உற்பத்தியாதி ஸகலபாவகங்களையும், நிரீக்ஷே - காண்கின்றேனோ, ஆத்மஜ்ஞானம் - ஆன்மஜ்ஞானத்தை, நிரீக்ஷயாமி - நன்றாய் விளங்கச்செய்கின்றேனோ, யோகம்ச - யோகஸித்தியையும்,கமயே - அடையச்செய்கின்றேனோ (ஆதலால்), பக

வாந் - பகவான் (என்று,) மஹதாம் - மகான்களால், மதஃ - எண்ணப்பட்டவன்.

பொழிப்புரை—யாதொருகாரணத்தால் நான் உற்பத்தியாதி ஸகலபாவகங்களேயும் காண்கின்றேனே, ஆன்மஞானத்தை பக்தர்களுக்கு அளிக்கின்றேனே, (யமநியமாதி அங்கங்களுடன் கூடிய), யோகஸித்தியையும் அடையச்செய்கின்றேனே, ஆதலால் பகவான் என்று மஹான்களால் எண்ணப்படுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

அஜஸ்ரம்பத்ப்ரக்ருஹ்ணாமி விஸ்ருஜாமிஸ்ருஜாமிச ॥ (௬௨)

ஸர்வாந்லோகாந்ஸ்வமாயாபிஃ தேநாஹம்வைமஹேஶ்வரஃ ।

அஜஸ்ரம்பத்ப்ரக்ருஹ்ணாமி விஸ்ருஜாமிஸ்ருஜாமிச

ஸர்வாந்லோகாந்ஸ்வமாயாபிஃ தேநாஹம்வைமஹேஶ்வரஃ

வியாக்யானம்—யத் - யாதொருகாரணத்தால், ஸர்வாந்லோகாந் - ஸகல உலகங்களேயும், ஸ்வமாயாபிஃ - எனதுமாயைகளால், அஜஸ்ரம் - பிரளயகாலந்தோறும், ப்ரக்ருஹ்ணாமி-என்னிடம்(அடக்கி) ஒடுக்கிக்கொள்கின்றேனே, விஸ்ருஜாமி - ஸ்ருஷ்டிக்க ஸங்கல்பிக்கின்றேனே, ஸ்ருஜாமிச - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனே, தேந - அதனாலேயே, அஹம் - நான், மஹேஶ்வர - மஹேசுவரனென்னப் படுகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொரு காரணத்தால் நான் எனதுமாயைகளால் பிரளயகாலந்தோறும் ஸகல லோகங்களேயும் என்னிடம் ஒடுக்கிக்கொள்ளுகின்றேனே, ஸ்ருஷ்டிக்க வெண்ணுகின்றேனே, அங்ஙனம் ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனே, ஆதலால் நான் மஹேச்வரனென்னப்படுகின்றேன்.

ஸ்லோகம்.

மஹத்ஸ்வாத்மஜ்ஞாநயோகைரைஶ்வர்யைஸ்துமஹீயதே ॥ (௬௩)

ஸர்வாந்பாவாந்மஹாதேவஸ்ஸ்ருஜத்யவதிஸோஸ்ம்யஹம் ।

மஹத்ஸ்வாத்மஜ்ஞாநயோகைரைஶ்வர்யைஸ்துமஹீயதே

ஸர்வாந்பாவாந்மஹாதேவஸ்ஸ்ருஜத்யவதிஸோஸ்ம்யஹம்

வியாக்யானம்—யஃ - யாதொருவன், மஹத்ஸ்வாத்மஜ்ஞானயோகைஃ - மஹத்தாகிய ஸ்வான்மஞானயோகங்களாகிய, ஐஶ்வர்

லைஸ்து - ஐசுவர்யங்களால், மஹீயதே - பூசிக்கப்படுகின்றானோ, ஸர்வாந் - ஸகலங்களாகிய, பாவாந் - பொருள்களையும், ஸ்ருஜதி - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றானோ, அவதி - ரக்ஷிக்கின்றானோ, ஸ: மஹாதேவ: - அப்படிப்பட்ட மஹாதேவன், அஹம் அஸ்மி - நானாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—யாதொருவன் மஹத்தாகிய சுவாத்மஞான யோகைஸ்வர்யங்களால் ஸகலர்களாலும் பூஜிக்கப்படுகின்றானோ சகல ஜகங்களையும் உண்டாக்குகின்றானோ காக்கின்றானோ அம் மஹாதேவன் யானாகின்றேன். சங½.

ஸ்லோகம்.

𑌏𑌷𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌦𑍇𑌵𑌃𑌪𑍍𑌰𑌦𑌿𑌶𑍋𑌨𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍋𑌹𑌿𑌜𑌾𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌹𑌮𑍇𑌵
[𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 ॥ (சச)
𑌅𑌹𑌂𑌹𑌿𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌚𑌜𑌨𑌿𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑌃𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌜𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑌃।

ஏஷோஸ்மிதேவ: ப்ரதிஸோநு ஸர்வா பூர்வோ ஹிஜாதஸ்த்வஹமேவ [கர்பே
அஹம்ஹிஜாதஸ்ச ஜநிஷ்யமாண: ப்ரத்யக்ஜநாஸ்திஷ்டதிவிஸ்வ [தோமுக:

வியாக்யானம்—ஸர்வா: ப்ரதிஸ: - ஸகலதிசைகளும், ஏஷ: ஏவ அஸ்மி - மஹாதேவனாகிய(யானே) இருக்கின்றேன் கர்ப்பே - புவனகோசமத்தியில், பூர்வ ஜாத: - முந்தித்தோன்றியவனாகிய இரண்யகர்ப்பனும், அஹம்ஏவ - நானே, ஜாத: - உண்டாகிய (உலகும்,) ஜநிஷ்யமாணச்ச - இனியுண்டாவதும், அஹம்ஹி - யானே, ப்ரத்தியக்ஜநா - பக்தஜநங்களும், விஸ்வதோமுக: - அக்நியுமாக, திஷ்டதி - மஹாதேவனிருக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—சகலதிசைகளும் மஹாதேவனாகிய யானே யாகின்றேன். புவனகோசமத்தியில் முதற்றோன்றியவனாகிய ஹிரண்யகர்ப்பனும் நானே. தோன்றிய உலகும் இனி தோன்றுவதும் நானே. என்னிடம் பக்திநிலைபெற்றவர்களும் அக்நியுமாய் இம் மஹாதேவனாகிய யானேயிருக்கின்றேன். சச.

ஸ்லோகம்.

𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍁𑌤𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑍋𑌹𑌸𑍍𑌤𑌉𑌤𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌤𑌸𑍍
[𑌪𑌾𑌤𑍍 ॥ (சரு)

𑌸𑌂𑌬𑌾𑌹𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌮𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌤𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌭𑍂𑌮𑍀 𑌜𑌨𑌯𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵
[𑌏𑌕𑌃 ।

விஶ்வதஶ்சக்ஷுருதவிஶ்வதோ முகோவிஶ்வதோஹஸ்த உதவிஶ்வ
[தஸ்பாத்

ஸம்பாஹுப்யாம்தமதிஸம்பதத்ரைர்த்யாவாபூமீஜநயந்தேவஏக:

வியாக்யானம்—விஶ்வதஶ்சக்ஷு: - எங்குங் கண்களுடையவனும், விஶ்வதோமுக: - எங்கும்முகமுடையவனும், விஶ்வதோஹஸ்த: - எங்குங்கைகளுடையவனும், விஶ்வதஸ்பாத் - எங்குங்கால்களுடையோனும்(நானே) இவனே, பதத்ரை: - பக்ஷிகளோடுகூட, ஸம்பாஹுப்யாம் - கைகளால், தமதி - பறக்கின்றான், ஏக: - ஒருவனாக, தயாவாபூமி - ஆகாயபூமிகளை, ஜநயத் - உண்டாகும், தேவ:- தேவனும், நானே.

பொழிப்புரை—எங்குங் கண்களுடையவனும், எங்கு முகமுடையவனும், எங்குங்கைகளுடையவனும், எங்குங் கால்களுடையவனும், (நானே) இவனே பட்சிகளுடன் கைகளாற் பறக்கின்றான், ஒருவனாக ஆகாயபூமிகளை உண்டாக்கும் தேவனும் நானே.

ஶ்லோகம்.

𑌵𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌰𑍇
[𑌣𑍍𑌯𑌂 ॥ (௨௬)

𑌮𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌯𑍇𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌨𑍇𑌤
[𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂 ।

வாலாக்ரமாத்ரம்ஹ்ருதயஸ்யமத்யே விஶ்வம்தேவம்ஜாதவேதம்வ
[ரேண்யம்

மாமாத்மாஸ்தம்யேநுபஶ்யந்தி தீராஸ்தேஷாம்ஶாந்திஶாஶ்வதீநேத
[ரேஷாம்

வியாக்யானம்—ஹ்ருதயஸ்ய - இருதயத்தினது, மத்யே - நடுவில், வாலாக்ரமாத்ரம் - மிக்கச் சூக்ஷுமனும், விஶ்வம்தேவம் - விஶ்வவியாபகனும், வரேண்யம் - (எல்லோராலும்) அடையப்படுவோனும், ஜாதவேதம் - வைஶ்வாநரனுமாய், ஆத்மஸ்தம் - தன்னிடமிருப்பவனுமாகிய, மாம் - என்னையே, தீரா: - எந்ததீரர்கள், அநுபச்யந்தி - காண்கின்றனரோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, ஶாஶ்வதீஶாந்தி: - எப்பொழுதும் சாந்தியுளது, இதரேஷாம் - மற்றவர்களுக்கு, ந - அல்ல.

பொழிப்புரை—இருதயத்தின் நடுவில் மிக்க சூக்ஷமனும் விஸ்வவ்யாபகனும் எல்லாராலும் அடையப்படுவோனும் வைஸ்வாநரனுமாய்த் தன்னிடமிருப்பவனுமாகிய என்னை எந்த தீரர்கள் காண்கின்றனரோ அவர்களுக்கே எப்பொழுதும் சாந்தியுளது மற்றவர்க்கல்ல. சஎ.

ஸ்லோகம்.

அஹம்யோநிம்யோநிமதிதிஷ்டாமி மயைகோமயே தம்பூர்ணம்பஞ்ச
விதஞ்சஸர்வம் ॥ (சஎ)

ஈசாநம்புருஷம்தேவமித்தம்விசார்யமாம்சாந்திமத்யந்தமேதி ।

அஹம்யோநிம்யோநிமதிதிஷ்டாமி மயைகோமயே தம்பூர்ணம்பஞ்ச
[விதஞ்சஸர்வம்
மாமீஸாநம்புருஷம்தேவ மித்தம்விசார்யமாம்ஸாந்திமத்யந்தமேதி

வியாக்யானம்—அஹம் ஏக - யானொருவனே, யோநிம் யோநிம்-காரணந்தோறும், அதிதிஷ்டாமி - அதிஷ்டிக்கின்றேன், பஞ்சவிதம் - ஐம்பூதமாகிய, இதம்ஸர்வம்ச - இதெல்லாம், மயா - என்னால், பூர்ணம் - வியாபிக்கப்பட்டுளது, புருஷம் - புருஷவுருவனும்,தேவம் - விலாஸம் செய்வோனும்,ஈஸாநம் - ஈஸானனுமாகிய, மாம் - என்னை, இத்தம் - இவ்வாறு, விசார்ய - விசாரித்து, அத்யந்தம், ஸாந்திம் - மிக்கசாந்தியை, ஏதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை—யான் ஒருவனே காரணந்தோறும் அதிஷ்டித்திருக்கின்றேன். ஐம்பூதமாகிய ஈதெல்லாம் என்னாலேயே வியாபிக்கப் பட்டுள்ளது. புருஷவுருவமாய் விலாஸஞ்செய்வோனும் ஈசானனுமாகிய என்னை இவ்வாறு விசாரித்துப் பரமசாந்தியை யடைகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ப்ராணேஷ்வந்தர்மநஸோலிங்கமாஹுர்யஸ்மின் ॥ (சஅ)

க்ஷீணஸநாயாசத்ருஷ்ணாக்ஷமாச த்ருஷ்ணாம்சித்வாஹேதுஜாலஸ்ய ।

மூலம்புத்த்யாசித்தம்ஸ்தாபயித்வாமயீஸே ॥ (சக)

ஏவம்யோயாம்யாநாஹஜம்தேஹம் ।

ஸாந்திஸ்தாஸ்யதி நித்யம் ॥ (நுo)

ப்ராணேஷ்வந்தர்மநஸோலிங்கமாஹுர்ய
ஸ்மிந்க்ஷீணநாயாசத்ருஷ்ணாக்ஷமாச த்ருஷ்ணாம்சித்வா

ஹேதுஜாலஸ்யமூலம் புத்யாசித்தம்ஸ்தாபயித்வாமயீஹ
ஏவம்யேமாம்த்யாயமாநாபஜந்தேதேஷாம்
ஶாந்திஶ்ஶாஶ்வதீநேதரேஷாம்

வியாக்யானம்—(யாதொருவனை) ப்ராணேஷு - ப்ராணன்களி லும், மநஸோந்த: - மனதிற்குள்ளும், லிங்கம் - சூக்குமமாயிருக் கின்றவனென்று, ஆஹு: - கூறுகின்றனரோ, யஸ்மிந் - எவனி டம், அசநயாச - போஜனவிருப்பமும், த்ருஷ்ணு - தீர்த்தபா னேச்சையும், அக்ஷமாச - பொறுமையின்மையும் இருக்கின்றன வோ, ஹேதுஜாலஸ்ய மூலம் - ஏதுக்கூட்டங்களுக்கு மூலமாகிய, த்ருஷ்ணும் - (அவனது) ஆசையை, சித்வா - ஒழித்து, இஹமயி - இவ்வென்னிடம், புத்யா - புத்தியால்(நிச்சயத்தால்), சித்தம் - மனதை, ஸ்தாபயித்வா - நிறுத்தி, ஏவம் - இவ்வாறு, யே - எவர் கள், மாம் - என்னை, த்யாயமாநா: - தியானிக்கின்றவர்களாய்க் கொண்டு, பஜந்தே - உபாஸிக்கின்றனரோ, தேஷாம் - அவர்களு க்கு, காஶ்வதீ - நித்தியமாகிய, சாந்தி: - சாந்தியாம், இதரேஷாம்- மற்றவர்களுக்கு, ந - இல்லை.

பொழிப்புரை—யாதொருவனை ப்ராணன்களுக்கும் மனதிற்கும் உள்ளில் சூக்ஷ்மமாயிருக்கின்றவனென்று கூறுகின்றனரோ, எவ னிடம் பசியும் தாகமும் கோபமும் இருக்கின்றனவோ. ஹேது ஜாலங்களுக்கு மூலமாகிய அவனது ஆசையை ஒழித்து என் னிடம் புத்தியால் மனதை நிறுத்தி இவ்வாறு எவர் என்னை தியா னிக்கின்றவர்களாய்க் கொண்டு உபாஸிக்கின்றனரோ; அவர்களுக் கே சாச்வதமாகிய சாந்தியுளது ஏனையர்க்கு அல்ல.

ஶ்லோகம்.

𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌚𑍋 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌸𑌹 ।
𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌮𑌾𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨 ॥ (௬க)

யதோவாசோநிவர்த்தந்தே அப்ராப்யமநஸாஸஹ
ஆநந்தம்ப்ரும்மாம்த்யாத்வா நபிபேதிகுதஶ்சந

வியாக்யானம்—வாச: - வாக்குகள், மநஸாஸஹ - மனதோடு கூட, யத: - எவனிடமிருந்து, அப்ராப்ய - அடையாது, நிவர்த் தந்தே - திரும்புகின்றனவோ, ஆநந்தம் - ஆனந்தமான, ப்ரும்ம - ப்ரும்மமாகிய, மாம் - என்னை, த்யாத்வா - தியானம்செய்து, குத:சந - எக்காரணத்தாலும், நபிபேதி - பயப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—வாக்கும் மனமும் எவனையடையமுடியாமல் திரும்புகின்றனவோ அப்படிப்பட்ட ஆனந்தஸ்வரூபமாகிய ப்ரும்மமாயுள்ள என்னைத் தியானிப்பவன் எக்காரணத்தாலும் பயப்படுகிறதில்லை. ௫௧.

ஸ்லோகம்.

𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂।
𑌜𑌪𑌂𑌤𑍋 𑌮𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌮 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃॥ (௫௨)

ச்ருத்வேதிதேவா மத்வாக்யம் கைவல்யஞானமுத்தமம்

ஜபந்தோமமநாமாநிமமத்யானபராயணா:

வியாக்யானம்—உத்தமம் - ச்ரேஷ்டமாயும், கைவல்யஞானம்- கைவல்யஞானஹேதுவாயும், இதி - இவ்வாறுள்ள, மத்வாக்யம் - எனது வாக்கியத்தை, ஸ்ருத்வா - கேட்டு, தேவா: - தேவர்கள், மம - எனது, நாமாநி - நாமங்களை, ஜபந்த: - ஜபிக்கின்றவர்களும், மம: - எனது, த்யானபராயணா: - தியானத்தையே முக்கியமாய்க் கொண்டவர்களுமாய் இருந்தனர்.

பொழிப்புரை—சிரேஷ்டமும் கைவல்யஞான ஹேதுவுமாகிய இவ்விதமான எனது வாக்கியத்தைக் கேட்டுத் தேவர்கள் எனது நாமங்களை ஜபிக்கின்றவர்களும் என்னைத் தியானித்தலையே முக்கியமாய்க் கொண்டவர்களுமாய் இருந்தனர். ௫௨.

ஸ்லோகம்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌵𑌦𑍇𑌹𑌾𑌂𑌤𑍇 𑌮𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌗𑌤𑌾𑌃 𑌪𑍁𑌰𑌾।
𑌤𑌤𑍋 𑌯𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂𑌤𑍇 𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌯𑌃॥ (௫௩)

ஸர்வேதேஸ்வஸ்வதேஹாந்தே மத்ஸாயுஜ்யங்கதா:புரா

ததோயேபரித்ருச்யந்தே பதார்த்தாமத்விபூதய:

வியாக்யானம்—தேஸர்வே - அவர்களெல்லோரும், ஸ்வஸ்வ தேஹாந்தே - தத்தம்தேஹமுடிவில், புரா - பூர்வம், மத்ஸாயுஜ்யம் - எனது ஸாயுஜ்யத்தை, கதா: - அடைந்தனர், தத: - ஆதலால், யேபதார்த்தா: - எந்தப் பதார்த்தங்கள், பரித்ருச்யந்தே - காணப்படுகின்றனவோ அவைகளெல்லாம், மத்விபூதய: - எனது விபூதிகளே.

பொழிப்புரை—அவர்களெல்லோரும் தத்தம் தேஹாந்தத்தில் பூர்வம் எனது ஸாயுஜ்யத்தையடைந்தனர். ஆதலால் காணப்படும் பதார்த்தங்களெல்லாம் எனது விபூதிகளே. ௫௩

ஶ்லோகம்.

𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌂 ।
𑌮𑌯𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌲𑌯𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 ॥ (௫௪)

மய்யேவஸகலம்ஜாதம் மயிஸர்வம்ப்ரதிஷ்டிதம்
மயிஸர்வம்லயம்யாதிதத்ப்ரும்மாத்வயமஸ்ம்யஹம்

வியாக்யானம்—ஸகலம் - எல்லாம், மயிஏவ - என்னிடமே, ஜாதம் - தோன்றியது, ஸர்வம் - எல்லாம், மயி - என்னிடம், ப்ரதிஷ்டிதம் - நிலைபெற்றுளது, ஸர்வம் - எல்லாம், மயி - என்னிடம், லயம் - ஒடுக்கத்தை, யாதி - அடைகின்றது, தத் - ஆதலால், அஹம் - நான், அத்வயம் - அத்விதீயமாகிய, ப்ரும்மஅஸ்மி - ப்ரும்மமாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—ஸகலமும் என்னிடம் தோன்றி என்னிடம் நின்று என்னிடமே ஒடுங்குகின்றது. ஆதலால் யான் அத்வயமாகிய ப்ரும்மமாகின்றேன். ௫௪.

பிரமாணம்— 𑌏𑌕𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌥𑍇
ஏகோதேவருத்ரோநத்விதீயாயதஸ்தே

என்ற வாக்கியங்களாலும் அறிக.

ஶ்லோகம்.

𑌅𑌣𑍋𑌰𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌨𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌮𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑌾𑌤𑌨𑍋𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌹𑌮𑍀𑌶𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑍋𑌹𑌂 𑌶𑌿𑌵
[𑌰𑍂𑌪𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 ॥

அணோரணீயாநஹமேவதத்வந்ம ஹாநஹம்விச்வமஹம்விசுத்தஃ
புராதநோஹம்புருஷோஹமீசோ ஹிரண்மயோஹம்சிவரூபமஸ்மி

வியாக்யானம்—அணோஃ - அணுவினும் (சூக்ஷ்மத்தினும்), அணீயாந் - மிக்கச் சூக்ஷ்மமாயுள்ளவன், அஹம்ஏவ - யானே, தத்வத் - அங்ஙனமே, மஹாந் - பெரியனும், அஹம் - யானே,

விச்வம் - ஸகலமும்(யானே), விசுத்த: - சுத்தனும், அஹம்-யான், புராதந: - புராணனாகிய, புருஷ: - புருஷன், அஹம் - யான், ஈச: - ஈச்வரன், அஹம் - யான், ஹிரண்மய: - பொன்னிறமுடையனாய் உள்ளவனும், அஹம் - யான், சிவரூபம் - சிவரூபனும், அஸ்மி - யானாகின்றேன்.

பொழிப்புரை—அணுவினும் அணுவும் மஹானும் ஸகலமும் மிக்க சுத்தனும் புராதனனாகியபுருஷனும் ஈசனும் பொன்மயனும் சிவரூபனும் யானேயாகின்றேன். ருரு.

ஸ்லோகம்.

𑌅𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑍋𑌽𑌹𑌮𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌃 𑌸 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌮𑍍𑌯𑌕𑌰𑍍𑌣𑌃 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌾𑌮𑌿 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌨 𑌚𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌮 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌸𑌦𑌾𑌹𑌂 ॥

அபாணிபாதோஹமசிந்த்யசக்தி: பச்யாம் யசக்ஷுஸ்ஸச்ருணோம் [யகர்ண:
அஹம்விஜாநாமிவிவிக்தரூபோந சாஸ்திவேத்தாமமசித்ஸதாஹம்

வியாக்யானம்—அஹம் - நான், அபாணிபாத: - கைகால்களில்லாதவன், அசிந்த்யசக்தி: - சிந்திக்கக்கூடாத சக்தியுடையோன், அசக்ஷு: - கண்இல்லாதவன் ஆயினும், பச்யாமி - பார்க்கின்றேன், அகர்ண: - காதில்லாதவனாயினும், ச்ருணோமி - கேட்கின்றேன், அஹம் - நான், விவிக்தரூப: - தனித்துள்ள ஸ்வரூபனாயினும், விஜாநாமி - பொருள்களையறிகின்றேன், மம - எனக்கு வேத்தா - அறிவோன், நாஸ்தி - இல்லை, அஹம் - நான், ஸதா - எப்போதும், சித் - சைதன்னியமே.

பொழிப்புரை—நான் கைகால்களில்லாதவனாயினும் சிந்திக்கக் கூடாத ஆற்றலுடையவன். கண்ணில்லாதவனாயினும் காண்கின்றேன். காதில்லாதவனாயினும் கேட்கின்றேன். யான் தனித்துள்ள ஸ்வரூபமுடையோன் ஆயினும் பொருள்களையறிகின்றேன் என்னையறிபவன் இல்லை நான் எப்போதும் சித்ரூபனே. ருசு.

ஸ்லோகம்.

𑌵𑍇𑌦𑍈𑌰𑌨𑍇𑌕𑍈𑌰𑌹𑌮𑍇𑌵 𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍃𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌵𑌿𑌦𑍇𑌵 𑌚𑌾𑌹𑌂 ।
𑌨 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑍇 𑌮𑌮 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌶𑍋 𑌨 𑌜𑌨𑍍𑌮 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿 ॥

வேதைரசேஷைரஹமேவவேத்ய: வேதாந்தக்ருத்வேத விதேவசாஹம்

நபுண்யபாபே மமநாஸ்திநாசோநஜந்மதேஹேந்த்ரியபுத்தயஶ்ச

வியாக்யானம்—அசேஷை: - ஸகல, வேதை:-வேதங்களாலும் அஹம், ஏவ - நானே வேத்ய: - அறியப்படுவோன், வேதாந்தக்ருத் - வேதாந்தத்தை (உபநிஷதத்தை)ச்செய்தவனும், வேதவித் ஏவச - வேதத்தையுணர்ந்தவனும், அஹம் - நான், மம - எனக்கு புண்யபாபே - புண்ணிய பாபங்கள், நாஸ்தி - இல்லை, நாச: - நாசம், ந - இல்லை, ஜந்மதேஹேந்த்ரியபுத்தய:ச - பிறவிதேஹேந்திரிய புததிகளும, ந - இல்லை.

பொழிப்புரை—ஸகல வேதங்களாலும் அறியப்படுவோனும் வேதாந்தத்தைச் செய்தவனும் வேதமுணர்ந்தவனும் யானே. எனக்குப்புண்ணியபாவங்களும் ஜன்மமும தேஹேந்திரிய புத்திகளும் இல்லை. (ரு௧)

ஶ்லோகம்

ந பூமிராபோ ந ச வஹ்நிரஸ்தி ந சாநிலோ மேऽஸ்தி ந சாம்பரம் ச
ஏவம் விதித்வா பரமாத்மரூபம் குஹாசயம் நிஷ்கலமத்விதீயம் ।
ஸமஸ்தஸாக்ஷிம் ஸதஸத்விஹீநம் ப்ரயாதி சுத்தம் பரமாத்மரூபம் ॥ (ரு௨)

நபூமிராபோநச வஹ்நிரஸ்தி நசாநிலோமேஸ்திநமேநபஸ்ச
ஏவம்விதித்வா பரமாதமரூபம் குஹாசயம் நிஷ்களமத்விதீயம்
ஸமஸ்த ஸாக்ஷிம்ஸதஸத்விஹீநம்ப்ரயாதிசுத்தம் பரமாத்மரூபம.

வியாக்யானம்—மே - எனக்கு, பூமி:-பிருதிவி, ந - இல்லை, ஆப: - ஜலம், ந - இல்லை, வஹ்நி:ச - அக்நியும், ந - அஸ்தி இல்லை, அநில:ச - வாயுவும், ந-இல்லை, நப:ச-ஆகாசமும், நாஸ்தி - இல்லை, ஏவம் - இவ்விதம், குஹாசயம் - புத்தி குஹையிலுள்ளவனும, நிஷ்களம் - மலமாயாதிகளில்லாதவனும், அத்விதீயம் - அத்விதீயனும் (இரண்டாவதில்லாதவனும்), ஸமஸ்தஸாக்ஷிம் - எல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியாயுள்ளவனும், ஸதஸத்விஹீநம் - காரியகாரணமில்

லாதவனும், விதித்வா - அறிந்து, சுத்தம் - சுத்தமாகிய, பரமாத்மரூபம் - பரமாத்மஸ்வரூபத்தை, ப்ரயாதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை—எனக்குப் பூமி ஜலம் அக்கினி வாயு ஆகாயம் இவைகளில்லை. இவ்விதம் புத்தி குகையிலுள்ளவனும் மலமாயாதியில்லாதவனும் அத்விதீயனும் எல்லாவற்றிற்கும் ஸாக்ஷியாயுள்ளவனும் காரியகாரணமில்லாதவனும் ஆகிய பரமாத்மரூபத்தையறிந்து சுத்தமாகிய பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யடைகின்றான். (௫௮)

ஸ்லோகம்

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌮 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌫𑌲𑌮𑌶𑍍𑌨𑍁𑌤𑍇 ॥ (௫௯)

ஏவம் மாம்தத்வதோ வேத்தியஸ்துராமமஹீபதே
ஸஏவநாந்யோலோ கேஷு கைவல்யபலமச்நுதே

வியாக்யானம்—ராம - ஸ்ரீராமனே, மஹீபதே - அரசனே, ய:- எவன் மாம் - என்னை, ஏவம - இவ்விதம், தத்வத: - உள்ளபடி, வேத்தி - அறிகின்றானோ, ஸ:ஏவ - அவனேயன்றி, லோகேஷு - உலகங்களில், அந்ய: - வேறொருவனும, கைவல்யபலம் - கைவல்யபலத்தை, ந அச்நுதே - அடைகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ஸ்ரீராமா ஓ அரசனே எவன் என்னை இவ்விதம உள்ளபடி யறிகின்றானோ அவனேயன்றி உலகங்களில் மற்றெவனும் கைவல்யபல மடைகிறதில்லை. (௫௯)

விபூதியோகமென்னும்

ஆறாம் அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

விஶ்வரூப தர்ஶன மென்னும்

ஏழாவது அத்தியாயம்.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌾𑌮 𑌉𑌵𑌾𑌚. ஸ்ரீராமர் சொன்னார்.

ஸ்லோகம்.

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍋 ।
𑌅𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨𑍈𑌵 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ॥ (க)

பகவங்யங்மயாப்ருஷ்டம் தத்ததைவஸ்திதம்விபோ
அத்ரோத்தரம்மயாலப்தம்த்வத்தோநைவமஹேஸ்வர.

வியாக்யானம்—விபோ - வியாபகனே, பகவந் - பகவனே, மயா-என்னால், யத் - யாதொன்று, ப்ருஷ்டம் - ப்ரச்னம் செய்யப் பட்டதோ, தத - அது, ததா, ஏவ - அப்படியே, ஸ்திதம் - உளது, மஹேஸ்வர-ஓமகேஸ்வரனே, அத்ர-இங்கு, த்வத்த: - உம்மிட மிருந்து, உத்தரம் - சங்கைக்குச்சமாதானமானது, மயா - என்னால் லப்தம்ந ஏவ - பெறப்பட்டிலதே.

பொழிப்புரை—ஓ வியாபகனை பகவனே என்னால் யாதொன் று பிரசனம் செய்யப்பட்டதோ அஃதப்படியேயுளது. ஓமகேச்வரா ஈண்டு உம்மிடமிருந்து உத்தரம் என்னால் பெறப்பட்டிலதே. (க)

விரிவுரை—முன்னத்தியாயத்தின் துவக்கத்தில் இராமன் சிவபெருமானை நோக்கி ஓ ஸ்வாமி மூர்த்தராயும் பரிச்சின்னராயும் காணப்படும் நீர் பஞ்சபூதாதி ஸகல சராசரமாய் இருக்கிறீர் என் பது எங்ஙனம் பொருந்துவது இவ்வுண்மையை எனக்குரையும் என்று பிரச்னைசெய்தான். ஈண்டு "யாதொன்று" என்றதனால் அச்சங்கையே என்பதறிக. "அப்படியே உளது" என்று கூறிப் பின்னர் "உத்தரம் பெறப்பட்டிலதே" என்றும் கூறியது, பொருண் முறையில் கூறியதையே கூறுதலாகிய குற்றமேயெனின் இறைவ னிடமுள்ள பக்திச் சிறப்பினாலும் தத்துவஞானத்திலுள்ள அதிக ஆதரவினாலும் அங்ஙனம் கூறினமையின், குற்றம் யாதுமில்லை யெனும், சாஸ்திரவரம்பறிக.

ஶ்லோகம்.

𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌪𑌰𑍀𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌦𑍇𑌹𑍇 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌸𑍍𑌤𑌵
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌲𑌯𑌃𑌕𑌥𑌮𑍍 (௨)
பரிச்சிந்ந பரீமாணே தேஹேபகவதஸ்தவ
உத்பத்திஸ்ஸர்வபூதாநாம்ஸ்திதிர்வாவிலய:கதம்.

வியாக்யானம்—பகவத: -பகவனுன, தவ - உம்முடைய, பரிச்சின்ன பரீமாணே பரிச்சின்ன பரிமாணமுடையதாகிய, தேஹே - தேகத்தில், ஸர்வபூதாநாம் - ஸகல பூதங்களுடைய, உத்பத்தி: - தோற்றமும், ஸ்திதி: - நிலையும், விலய:வா - ஒடுக்கமும், கதம் - எப்படி.

பொழிப்புரை—பகவனுன உம்முடைய பரிச்சின்ன பரீமாண முடையதாகிய தேகத்தில் ஸகல பூதங்களின் தோற்றநிலை ஒடுக்கங்களெப்படி.

விரிவுரை—"பரிச்சின்ன பரீமாணமுடையதாகிய" என்றத ஞல் ஏகதேசமாயுள்ள அதாவது சடை சந்திரகலை தரித்து வெண்ணிறம்பெற்று விளங்கும் திவ்விய சரீரத்தில் என்பது அறிக பரப்ருஹ்மமாகிய இறைவனிடமிருந்து சகல சராசரங்களும் உண்டாகி நின்ருெடுங்குகின்றனவென்று தைத்திரீய உபநிடதம், "யதோவா இமாநிபூதாநி ஜாயந்தே யேந ஜாதாநி ஜீவந்தியத்ப்ரயந்த்ய பிஸம்விஸாதீதி" "எவனிடமிருந்து இப்பூதங்களுதிக்கின்றனவோ, தோன்றினவை எவனுல் ஜீவிக்கின்றனவோ, எதனிடம் ஒடுங்குகின்றனவோ" 'ஜந்மாத்யஸ்யத:' என்பது முதலிய சுருதி சூத்திரங்களால் போதிக்கப்படுகின்றது. பரமான்மாவே ஈண்டு திவ்விய சரீரத்தோடு எதிரில் சந்நிதிகொண்டிருப்பவன் அங்ஙனமாயின், தனக்கெதிரில் ஏகதேசத்தில் வீற்றிருக்கும் ஈசன்சரீரத்திலிருந்து சகலசராசரங்களும் தோன்றி நின்ருெடுங்குவது எங்ஙனமென்ற ஆசங்கைராமபிரானுக்கு உதித்ததென்க. எதிரில் காணப்படும் சிறியபரிமாணமுள்ள வஸ்துவிலிருந்து மிக்கவிரிந்துள்ள இச்சராசரம்தோன்றி நின்ருெடுங்குகின்றனவென்பது ஒருசிறு குடத்தினின்று பெரியமலைதோன்றி நின்ருெடுங்குகின்றதென்ருல் எங்ஙனம் சங்கிக்கக்கூடியதோ அங்ஙனமே ஆதலால் ஈண்டு சங்கை நிகழ்ந்தது. (௨)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (ரு)

ஸ்வஸ்வாதிகாரஸம்பத்தா:கதம் நாமஸ்திதா:ஸுரா।
தேஸர்வேத்வம் கதம்தே புவநாதி சதுர்த்தச ॥

வியாக்யானம்—ஸ்வஸ்வாதி காரஸம்பத்தா: - தத்தமதிகாரத்தோடு கூடியவர்களான, ஸுரா: - தேவர்கள் உமதுதேகத்தில் கதம், நாம - எப்படித்தான், ஸ்திதா: - இருக்கின்றவராவர், தேவ- ஓதேவா, தேஸர்வே - அவர்களெல்லோரும, சதுர்த்தச - பதினான்கு, புவநாநி - உலகங்களும், கதம் - எங்ஙனம், த்வம் - நீர் என்பது.

பொழிப்புரை—தத்தமதிகாரத்தோடு கூடியவர்களான தேவர்கள் உமது தேகத்தினில் எங்ஙனமிருக்கின்றவராகின்றனா. ஓ தேவா அவர்களெல்லோரும் பதினான்கு புவனங்களும் எங்ஙனம் உமது ஸ்வரூபமாகும. (ரு)

தாத்பரியம்—ஈண்டும் பரிச்சின்னபரிமாண முடையதாகிய இறைவனது தேகத்தில பற்பல வகைகளாகிய அதிகாரங்களை யுடைய தேவர்களெலலோரும இருக்கின்றதும், அத்தேவர்களும் சகல சராசரங்களும் இறைவனோடு பேதமற்றிருத்தலும் எங்ஙன மென்று ராமனலாசங்கிக்கப்பட்ட தென்பதுணர்க

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (சா)

த்வத்தஸ்ஸ்ருத்வாபிதேவாத்ரஸந்தேஹோமேமஹாநபூத்
அப்ரத்யாயிதசித்தஸ்ய ஸம்சயம்சேத்துமர்ஹஸி.

வியாக்யானம்—தேவ ஓ தேவனே, த்வத்த: - உம்மிடமிருந்து, ச்ருத்வாபி - ச்ரவணம்செய்தும், அத்ர-இதில், மே - எனக்கு, மஹாந் - பெரிய, ஸந்தேஹ: - சந்தேகம், அபூத் - உண்டாகியது

அப்ரத்யாயிதசித்தஸ்ய - நிச்சயம்பெறாத சித்தமுடையவனான, மே - எனது, ஸம்சயம் - சந்தேகத்தை, சேத்தும் - சேதிப்பதற்கு, அர்ஹஸி - நீர் தக்கவராகின்றீரன்றோ.

பொழிப்புரை—ஓ தேவா உம்மிடம் சிரவணம் செய்தும் இவ்விஷயத்தில் எனக்கு மகத்தாகிய சந்தேகமிருக்கின்றது. நிச்சயமின்னதென் றுணராத சித்தமுடையவனான என்னுடைய சமுசயத்தை நீரன்றோ நீக்கத்தக்கவராகின்றீர். (௪)

தாத்பரியம்—"உம்மிடம் சிரவணம்செய்தும்" என்றதனால் இறைவனுக்கு உபதேசத்திறமையின் குறைசங்கிக்கக்கூடியதல்ல. மற்று சங்கையின் பெருமைமாத்திரம ஆப்பாலது அங்ஙனமிராவிடில இச்சந்தேகத்தை நீங்கச்செய்யும் திறமுடையவர் நீரே என்று விளங்கும் பிந்திய வாக்கியத்தோடு முரணுவதாகும் என்க.

ஸ்ரீபகவாநு உவாச ஸ்ரீபகவான் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

வடபீஜேவ ஸூக்ஷ்மேபி மஹாவடதருர்யதா ।
ஸர்வதாஸ்தேந்யதா வ்ருக்ஷ: குத ஆயாதி தத்வத (௫)

வடபீஜே ஸூக்ஷ்மேபி மஹாவடதருர்யதா
ஸர்வதாஸ்தேந்யதா வ்ருக்ஷ:குத ஆயாதிதத்வத.

வியாக்யானம்—ஸூக்ஷ்மே அபி - மிக்கச்சூக்ஷுமமாயுள்ளதாயினும், வடபீஜே - ஆலம் வித்தில், ஸர்வதா - எப்போதும்; யதா எப்படி, மஹாவடதரு: - பெரிய ஆலமரமானது, ஆஸ்தே - அடங்கியுள்ளதோ, அந்யதா - அல்லாவிடில், வ்ருக்ஷ: - மரமானது, குத: - எதனிடமிருந்து, ஆயாதி - வருகின்றது, தத் - அக்காரணத்தை, வத - சொல்வாயாக.

பொழிப்புரை—மிக்கச் சூக்குமமாயுள்ளதாயினும் ஆலம் விதையதனில் எப்போதும் எப்படி பெரிய ஆலமரமானது உளதோ அல்லாவிடில் அம்மரம் எதனிடமிருந்து வருகின்றது, அக்காரணத்தைச் சொல்வாயாக. (௫)

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (௬)
[illegible]
[illegible] (௭)
[illegible]
[illegible] (௮)

தத்வந்மமதநௌ ராமபூதாநாமாகதிர்லய:
மஹாஸைந்தவ பிண்டோபிஜலேக்ஷிப்தோவிலீயதே.

நத்ருஸ்யதேபுந: பாகாத்தத ஆயாதிபூர்வவத்
ப்ராத: ப்ராதர்யதா லோகோஜாயதே ஸூர்யமண்டலாத்.

ஏவமமத்தோ ஜகத்ஸர்வம் ஜாயதேஸ்திவிலீயதே
மய்யேவஸகலம்ராம தத்வஜ்ஜாநீஹி ஸுவ்ரத.

வியாக்யானம்—ராம - ஓராமா, தத்வத - அதுபோல, மம - எனது, தநௌ - தேகத்தில், பூதாநாம் - பூதங்களின், ஆகதி: - தோற்றமும், லய: - ஒடுக்கமும், என்க, மஹாஸைந்தவ பிண்டோபி - பெரிய உப்புக்கிரளாயினும், ஜலே - ஜலத்தில், க்ஷிப்த: - போடப்பட்டதாய்க்கொண்டு, விலீயதே - ஒடுங்குகின்றது, நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில்லையோ, புந: மீண்டும் பாகாத் - பாகம்செய்தலால் (காய்ச்சுதலால்) பூர்வவத் - முன்போல, தத: - அந்நீரினின்றும், ஆயாதி - தோன்றிவருகின்றது, ப்ராத: ப்ராத: - காலைதோறும்-காலை தோறும், யதா-எப்படி, ஆலோக: - கிரணமானது,ஸூர்யமண்டலாத்-சூர்யமண்டலத்தினின்றும்,ஜாயதே-தோன்றுகின்றதோ, ஏவம்- இதுபோல, மத்த:-என்னிடத்தினின்றும், ஸர்வம் ஜகத்-சகல ஜகமும், ஜாயதே - உண்டாகின்றது, அஸ்தி- நிலைபெறுகின்றது விலீயதே - லயமடைகின்றது, ஸுவ்ரத - நல்லொழுக்கமுடையவனே, ராம - ஓ ராமனே, தத்வத - அவ்வாறு, மய்யேவ - என்னிடத்திலேயே, ஸகலம - எல்லாவற்றையும், ஜாநீஹி - அறிவாயாக.

பொழிப்புரை—ஓ ராமனே அதுபோலவே எனது தேகத்தில் பூதங்களின் தோற்றலயங்கள். பெரிய உப்புத்திரளாயினும் நீரில் போடப்பட்டதாய்க்கொண்டு ஒடுங்குகின்றது. காணப்படுகின்ற தில்லை மீண்டும் காய்ச்சுதலால், முன்போல் அந்நீரினின்று முண் டாகின்றது: தினந்தோறும் காலையில் எப்படி கிரணமானது சூரிய மண்டலத்தினின்று முண்டாகின்றதோ இங்ஙனமே என்னிடத்தி னின்றும் சகல ஜகமும் தோன்றுகின்றது நிற்கின்றது ஒடுங்கு கின்றது நல்லொழுக்கமுடையனாகிய ஓ ராமனே அவ்வாறு என்னி டத்திலேயே சகலமுமென்றறிக. (அ)

ஸ்ரீராம உவாச. ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

கதிதேபி மஹாபாக திக்ஜடஸ்ய யதாதிசி ।
நிவர்த்ததே ப்ரமோநைவ தத்வந்மமகரோமிகிம் ॥ (கூ)

கதிதேபி மஹாபாக திக்ஜடஸ்ய யதா திசி
நிவர்த்ததே ப்ரமோநைவ தத்வந்மமகரோமிகிம்.

வியாக்யானம்—மஹாபாக - ஓ மஹாமஹிமையுடையோனே, கதிதே அபி - சொன்னாலும்கூட, திக்ஜடஸ்ய - திசைப்பிரமமு டையவனுக்கு, திசி - திசையில், (உள்ள) ப்ரம: - மயக்கமானது, யதா - எப்படி, நநிவர்த்ததே ஏவ - நீங்குகின்றதில்லையோ, தத் வத்- அதுபோலவே, மம - எனக்குமுளது, கிம், கரோமி- (யான்) யாது செய்வேன்.

பொழிப்புரை—ஓ மஹாமஹிமையுடையோனே சொன்னா லும்கூட திசைப்பிரமமுடையவனுக்குத் திசையிலுள்ள மயக்கம எப்படிநீங்குகின்றதில்லையோ அதுபோலவே எனக்குமுளது யான் யாதுசெய்வேன். (கூ)

ஸ்ரீபகவாநுவாச. ஸ்ரீபகவான் சொன்னதாவது

ஸ்லோகம்.

மயிஸர்வாணிபூதாநி ஸர்வபூதேஷு சாப்யஹம் ।
ஏதஜ்ஜாநாதி யோராம ஸஏவஸர்வவிதுச்யதே ॥ (ய)

[illegible]
[illegible] (கக)

மயிஸர்வம் யதாராம ஜகதேதச் சராசரம்
வர்த்ததே தத்தர்சயாமி நத்ரஷ்டும் க்ஷமதேபவாந்
திவ்யம்சக்ஷு: ப்ரதாஸ்யாமிதுப்யம் தசரதாத்மஜ
தேந பச்யபயம் த்யக்த்வாமத் தேஜோ மண்டலம்த்ருவம்

வியாக்யானம்—ராம - ஓ ராமனே, ஏதத் - இந்த, சராசரம்-சராசரமாகிய, ஜகத் - ஜகம், ஸர்வம் - எல்லாம், மயி - என்னிடத்தில், யதா - எப்படி, வர்த்ததே - இருக்கின்றதோ, தத் - அதனை, தர்சயாமி - காண்பிக்கின்றேன், பவாந் - நீ, த்ரஷ்டும் - பார்க்க, ந க்ஷமதே - சக்தியுடையவனாயிருக்கவில்லை, தசரதாத்மஜ - ஓ தசரதன் தனயனே, துப்யம் - உனக்கு, திவ்யம் சக்ஷு: - திவ்வியமான நேத்திரத்தை, ப்ரதாஸ்யாமி - கொடுக்கின்றேன், தேந- அதனால், பயம் த்யக்த்வா - பீதியை விடுத்து, த்ருவம் - நிச்சயமாயுள்ள, மத்தேஜோமண்டலம் - எனது சோதிமண்டலத்தை, பச்ய - பார்ப்பாயாக.

பொழிப்புரை—ஓ ராமா இச்சராசரமாகிய ஜகமெல்லாம் என்னிடம் எப்படி உள்ளதோ அதனைக் காண்பிக்கின்றேன் நீ பார்க்கச் சக்தியுடையவனல்லனாகின்றாய் ஓ தசரதன் தநயனே உனக்குத் திவ்விய நேத்திரத்தைத தருகின்றேன். அதனால் பயத்தை விடுத்து நிச்சயமாயுள்ள எனது தேஜோ மண்டலத்தைப் பார்ப்பாயாக.

சூதர் சொன்னதாவது.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (கஉ)

நசர்மசக்ஷுஷாத்ரஷ்டும் சக்யதே மாமகம்மஹ:
நரேணவாஸுரேணாபி தந்மமாநுக்ரஹம்விநா

வியாக்யானம்—மாமகம் - என்னுடையதாகிய, தத் - அந்த, மஹ: - தேஜஸானது, மம - எனது, அநுக்ரஹம் விநா - பிரஸாத மின்றி, நரேணவா - மனிதனாலாவது, ஸுரேணஅபி - தேவனா லாவதும், சர்மசக்ஷுஷா - இம்மானிட தேகக்கண்ணால், த்ரஷ்டும் - பார்க்க, ந சக்யதே - கூடியதாகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—எனது அச்சோதியானது எனது அநுக்கிர ஹமின்றி மனிதனாலாவது தேவனாலாவது மானிட தேகத்திலமை ந்த கண்ணினால் பார்க்கக்கூடியதாகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌦𑍌 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।
𑌅𑌥𑌾𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌦𑍇𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌤𑌾𑌲𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍 ॥ (௧௩)

𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌕𑍋𑌟𑌿𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌕𑌾𑌶𑌮𑌤𑌿𑌭𑍀𑌮𑌂 𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌭𑌯𑌾𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑍋 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌨𑍀𑌂 𑌗𑌤𑌃 ॥ (௧௪)

இத்யுக்த்வாப்ரததௌதஸ்மை திவ்யம் சக்ஷுர்மஹேஸ்வர:
அதாதர்ஸயதேதஸ் மைவக்த்ரம் பாதாலஸந்நிபம்
வித்யுத்கோடிப்ரதீகாஸம் அதிபீமம் பயாவஹம்
தத்த்ருஷ்ட்வைவபயாத்ராமோ ஜாநுப்யாமவநீம்கத:

வியாக்யானம்—இதி உக்த்வா - இவ்வாறுசொல்லி, மஹேச் வர: - மஹேச்வரன், தஸ்மை - அந்தராமனுக்கு, திவ்யம் - திவ்ய மாகிய, சக்ஷு: - கண்ணை, ப்ரததௌ - கொடுத்தார், அத - பின் னர், வித்யுத்கோடிப்ரதீகாசம் - மின்னல்கொடிபோல் விளங்குவ தும், அதிபீமம் - மிக்க பயங்கரமாயுள்ளதும், பாதாலஸ்ந்நிபம் - பாதாலம்போற் காணப்படுகின்றதுமான, வக்த்ரம் - வாயை, தஸ் மை - அந்தராமன் பொருட்டு, அதர்சயத் - காண்பித்தனர், பயா வஹம் - பயத்தை யுண்டாக்குவதாகிய, தத் - அவ்வாயை, த்ருஷ் ட்வா ஏவ - பார்த்ததும், ராம: - இராமன், பயாத் - பயத்தினால்

ஜாநுப்யாம் - முழங்கால்களால், அவநிம் - பூமியை, கத: - அடைந்தனன்.

பொழிப்புரை—இங்ஙனம் சொல்லி மஹேச்வரன்; அந்த ராமனுக்கு திவ்யநேத்திரந்தந்தார். பின்னர் மின்னல்கொடிபோல் ஜ்வலிக்கின்றதும் மிக்கப்பயங்கரமாயுள்ளதும் பாதாளம்போற் காணப்படுகின்றதுமான வாயை அந்த ராமனுக்குக் காண்பித்தனர். அவ்வாயைப்பார்த்ததும் ராமன் பயத்தினால் முழங்கால்களால் பூமியில் விழுந்தனன்.

தாத்பரியம்—ஈண்டு, முழங்கால்களால் என்றது முழங்கால் படிய என்று கொள்க.

ஶ்லோகம்.

𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑍍𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌚𑌪𑍁𑌨𑌃𑌪𑍁𑌨𑌃 ।
𑌅𑌥𑍋𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍋 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍇𑌵𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ (௧௫)
𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌪𑍁𑌰𑌭𑌿𑌦𑌸𑍍𑌤𑌾𑌵 𑌦𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾𑌣𑍍𑌡𑌕𑍋𑌟𑌯𑌃 ।
𑌚𑌟𑌕𑌾𑌇𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌮𑌾𑌲𑌾𑌸𑌮𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌃 ॥ (௧௬)

ப்ரணம்ய தண்டவத் பூமௌ துஷ்டாவ சபுந:புந:
அதோத்தாய மஹாவீரோ யாவதேவ ப்ரபச்யதி
வக்த்ரம்புரபிதஸ் தாவதந்தர் ப்ரம்ஹாண்டகோடய:
சடகா இவலக்ஷ்யந்தேஜ்வாலாமாலாஸ மாகுலா:

வியாக்யானம்—பூமௌ - பூமியில், தண்டவத் - தடிபோல், ப்ரணம்ய - நன்குவணங்கி நமஸ்கரித்து, புந: புந - மீண்டும் மீண்டும், துஷ்டாவச - தோத்திரமும் செய்தான், அத - பின்னர், மஹாவீர: - மஹாவீரனாகிய ராமன், உத்தாய - எழுந்து, புரபித்:- புரத்தை பேதித்தவனாகிய இறைவனுடைய, வக்த்ரம் - வாயை, யாவத் ஏவ - எவ்வளவில், ப்ரபச்யதி - பார்க்கின்றானோ அவ்வளவில், அந்தர் - வாய்க்குள், ஜ்வாலா மாலாஸ மாகுலா: - ஜ்வாலாமா

லைகளால் வியாபிக்கப் பட்டனவாகிய, ப்ரம்மாண்ட கோடய:-பிரம் மாண்டகோடிகள், சடகா:இவ - ஊர்க்குருவிகளைப்போல, லக்ஷ்யந்தே - காணப்படுகின்றனவாயிருந்தன.

பொழிப்புரை—பூமியில் தண்டம்போல விழுந்து நமஸ்கரித்து மீண்டும் மீண்டும் ஸ்தோத்திரம் செய்தான் பின்னர் மஹாவீரனாகிய ராமன் எழுந்து திரிபுரமெரித்த விறைவனது வாயைப் பார்க்கவே வாய்க்குள் ஜ்வாலைமாலைகளால் வியாபிக்கப்பட்டுப் பிரமாண்டகோடிகள் ஊர்க்குருவிகளைப்போலக் காணப்பட்டன.

ஸ்லோகம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (௧௮)
[illegible]
[illegible] (௧௯)
[illegible]
[illegible] (௨௦)
[illegible]
[illegible] (௨௧)

மேருமந்தர விந்த்யாத்யாகிரயஸ்ஸப்தஸாகரா:
த்ருஸ்யந்தே சந்த்ர ஸூர்யாத்யா:பஞ்சபூதாநிதேஸுரா:
அரண்யாநிமஹாநாகா: புவநாநி சதுர்த்தச
ப்ரதிப்ரம்ஹாண்டமேவம் தத்ருஷ்ட்வா தசரதாத்மஜ:
ஸுராஸுராணாம் ஸங்கராமாம்ஸ் தத்ரபூர்வாபராநபி
விஷ்ணோர்தசாவதாராம்ஸ்ச தத்கர்தவ்யாந்யபி த்விஜா:
பராபவாம்ஸ்ச தேவாநாம் புரதாஹம் மஹேசிது:
உத்பத்யமாநாநுத்பந்நாந்ஸர்வா நபிவிநச்யத:

த்ருஷ்ட்வா ராமோ பயாவிஷ்ட: ப்ரணனாமமுஹுர்முஹு:
உத்பன்ன தத்வஞாநோபி பபூவ ரகுநந்தன:

வியாக்யானம்—மேருமந்தரவிந்த்யாத்யா: - மேரு மந்தரம் விந்தியம்முதலிய வைகளாகிய, கிரய: - மலைகளும், ஸப்த ஸாக ரா: - ஏழு ஸமுத்திரங்களும், சந்த்ரஸூர்யாத்யா: - சந்திரஸூர் யர் முதலியர்களும், பஞ்சபூதாநி - பஞ்சபூதங்களும், தேஸா ரா: - அத்தேவர்களும், அரண்யாநி - வனங்களும், மஹாநாகா: - மஹா நாகர்களும், சதுர்த்தச - பதினான்கு, புவநாநி - புவனங்க ளும், த்ருஸ்யந்தே - காணப்பட்டன, தசரதாத்மஜ: - தசரதன் தநயன், ஏவம்து - இவ்வாறே, ப்ரதி ப்ரம்ஹாண்டம் - ப்ரும்மாண் டம்தோரும், த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, பூர்வாபராந் அபி - நடந்த தும் இனி நடப்பதுமாகிய, விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவின், தச அவதா ராந்ச - பத்து அவதாரங்களையும், தத்கர்த்தவ்யாநி அபி - அவதார கார்யங்களையும், ஸுராஸுராணாம் - தேவாஸுரர்களுடைய, ஸங்க்ராமாந் - யுத்தங்களையும், தேவாநாம் - தேவர்களுடைய, பராபவாந்ச - தோல்விகளையும், மஹேஸிது: - மஹேச்வரனுடைய, புரதாஹம் - புரதகனத்தையும், உத்பத்யமாநாந - உண்டாகின்ற வர்களும், உத்பந்நாந் - உண்டானவர்களும், விநச்யத: - நசிக்கின்ற வர்களுமாகிய, ஸர்வாந் அபி - எல்லோர்களையும், த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, ராம: - ராமன், பயாவிஷ்ட: பயங்கொண்டவனாய், முஹு: முஹு: - அடிக்கடி, ப்ரணநாம - நமஸ்கரித்தான், ரகு நந்தன: - ரகுநந்தனனாகிய ராமன், உத்பந்நதத்வஞாந: அபி - உதி த்ததத்வஞானமுடையவனும், பபூவ - ஆனான்.

பொழிப்புரை—மேரு மந்தரம் விந்தியம்முதலிய மலைகளும் ஏழு சமுத்திரங்களும் சந்திரசூர்யாதிகளும் பஞ்சபூதங்களும் அத்தேவர்களும் வனங்களும் மஹா நாகர்களும் பதினான்கு புவ னங்களும் காணப்பட்டன. ராமன் இவ்வாறே ப்ரம்ஹாண்டந்தோ றும் கண்டு நடந்ததும் நடப்பதுமாகிய விஷ்ணுவினுடைய பத்து அவதாரங்களையும் அந்த அவதார கிருத்தியங்களையும் தேவாசுரர் களுடைய யுத்தங்களையும் தேவர்களுடைய தோல்விகளையும் மஹேச்வரனுடைய புரதகனத்தையும் உண்டாகின்ற வர்களும்

உண்டானவர்களும் நசிக்கின்றவர்களுமாகிய எல்லோர்களேயும் பார்த்து ராமன் பயங்கொண்டவனுய் அடிக்கடி நமஸ்கரித்தான் பின்னர் ராமன் தத்துவஞானமும் உதிக்கப் பெற்ருன்.

விரிவுரை—இங்ஙனம் பரமேச்வரனிடம் சடசேதனங்களாகிய பாசபசுக்கள் எங்ஙனம் அடங்கியுள்ளன என்னும் விஷயத்தில் உள்ள அஸம்பாவனேயால் தத்துவஞானம் பிரதிபந்திக்கப்பட்டிருந்தது. அங்ஙனமாகிய பிரதிபந்தமானது திவ்ய நேத்திரத்தால் பகவானுடைய தேகத்தில் சகல சராசரங்களேயும் நேரில் கண்டு தெளிந்தமையால் ராமனுக்கு நீங்கவே தத்துவஞான முதித்தவனுன் என்றதறிக.

ஸ்ரீராமன் சொன்னதாவது.

ஶ்லோகம்

[illegible] । (௨௨½)

[illegible] ।

[illegible]

அதோபநிஷதாம் ஸாரைரர்த்தைஸ் துஷ்டாவசங்கரம்
தேவப்ரபந்நார்த்திஹர ப்ரஸீதப்ரஸீத விச்வேச்வரவிச்வவந்த்ய
ப்ரஸீதகங்காதர சந்த்ரமௌளே மாம்த்ராஹிஸம்ஸாரபயாதநாதம்

வியாக்யானம்—அத - பின்னர், உபநிஷதாம் - உபநிஷதங்களுடைய, ஸாரை: - ஸாரங்களாயுள்ள, அர்த்தை: - விஷயங்களால் (துதிகளால்) ஶங்கரம் - சங்கரனே, துஷ்டாவ - தோத்திரம் செய்தான், ராம: - ராமன், உவாச - சொன்னதாவது, தேவ - ஓ தேவனே, ப்ரபந்நார்த்திஹா - சரணமடைந்தவரது பீடையை நீங்கச் செய்வோனே, ப்ரஸீத - அருள்செய்யும், விச்வேச்வர - சகலங்களுக்கு மீசனே, விச்வவந்த்ய - ஸகலர்களாலும் நமஸ்சரிக்கப்படுவோனே, ப்ரஸீத-அருள்செய்யும், கங்காதர-கங்கைதரிக்கின்றவனே, சந்த்ரமௌளே - சந்திரகலே தரித்த சிரமுடையவனே, ப்ரஸீத - அருள்செய்யும், அநாதம் - ஏனேயநாதனில்லாதவனுன, மாம் - என்னே, ஸம்ஸாரபயாத் - பவபயத்தினின்றும், த்ராஹி - ரக்ஷியும்.

பொழிப்புரை—பிறகு உபநிஷத்ஸாரங்களாகிய துதிகளால் சங்கரனை ஸ்தோத்திரம் செய்தான். ராமன் சொன்னதாவது ஓ தேவா சரணமடைந்தவரது பீடையை நீக்குமிறைவா அருள் செய்யும் விச்வேச்வரா விச்வஸேவ்ய அருள்செய்யும் கங்காதரா சந்த்ர கலாதரா அருள்செய்யும் அநுதனுன என்னை பவபயத்தினின் றும் ரக்ஷியும்.

ஸ்லோகம்.

𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌜𑌾𑌤𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌦𑍀𑌶 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 ।
𑌤𑍍𑌵𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌶𑌂𑌭𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌯𑌥𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌲𑌤𑌾𑌦𑌯𑍋𑌽𑌪𑌿 ॥ (௨௯½)

த்வத்தோஹிஜாதம ஜகதேதநீச த்வய்யேவ பூதாநிவஸந்திநித்யம்
த்வய்யேவசம்போவிலயம்ப்ரயாந்திபூமௌயதாவ்ருக்ஷலதாதயோபி

வியாக்யானம்—ஈச - ஓ ஈசா, ஏதத் - இந்த, ஜகத் - ஜக மானது, த்வத்த:ஹி - உம்மிடமிருந்தே, ஜாதம் - உண்டாகியது, பூதாநி - பூதங்கள் உண்டான சராசரங்கள், த்வயி ஏவ - உம்மி டத்திலேயே, நித்யம் - எப்போதும், வஸந்தி - வஸிக்கின்றன, ஸ்திதிபெறுகின்றன, சம்போ ஓ சுகம்தருவோனே, வ்ருக்ஷலதா தய: - மரமகொடிமுதலியன, யதா - எப்படி, பூமௌ - பூமியி லோ அப்படியே, த்வயிஏவ - உம்மிடத்திலேயே, விலயம் - ஓடுக் கத்தை, ப்ரயாந்தி - அடைகின்றன.

பொழிப்புரை—ஓ ஈசா இந்த ஜகமானது உம்மிடமிருந்தே தோன்றியது. உண்டான சராசரங்கள் எப்போதும் உம்மிடத்தி லேயே ஸ்திதிபெறுகின்றன. ஓ சம்போ பூமியில் மரம் கொடிமுத லியன எப்படியோ அப்படியே உம்மிடத்திலேயே ஒடுக்கம் அடை கின்றன.

பிரமாணம்—𑌯𑌤𑍋 𑌵𑌾 𑌇𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨
𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌸𑌂𑌵𑌿𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿

யதோவாஇமாநிபூதாநி ஜாயந்தேயேந
ஜாதாநிஜீவந்தியத் ப்ரயந்த்யபிஸம்விசந்தீதி

. எதனிடமிருந்தே இப்பூதங்கள் தோன்றுகின்றனவோ தோன்றின எதனுலேயே ஜீவிக்கின்றனவோ எதனை யடைந்து ஒடுங்குகின்றனவோ. என்பதாதி யஜுச்சிகாதி வாக்கியங்களின் பொருளைக் காண்க.

ஸ்லோகம்

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌗𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑍁𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧
[𑌸𑌙𑍍𑌘𑌾𑌃 । (உச)
𑌗𑌂𑌗𑌾𑌦𑌿𑌨𑌦𑍍𑌯𑍋𑌵𑌰𑍁𑌣𑌾𑌲𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌸𑌂𑌤𑌿𑌶𑍂𑌲𑌿𑌂𑌸𑍍𑌤𑌵𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌤𑌿 ॥

ப்ரம்ஹேந்த்ரருத்ராஸ்சமருத்கணுஸ்ச கந்தர்வயக்ஷாஸுர ஸித்த
[ஸங்கா:
கங்காதிநத்யோவருணுலயாஸ்சவஸந்தி சூலிம்ஸ்தவவக்த்ரமந்தி

வியாக்யானம்—சூலிந் - ஓ சூலமேந்தியவனே, ப்ரம்ஹேந்தரருத்ரா:ச - ப்ரும்மேந்திரருத்திரர்களும், மருத்கணா:ச - தேவர் கூட்டங்களும். கந்தர்வயக்ஷாஸுரஸித்தஸங்கா: - கந்தருவயக்ஷாசுர சித்தர் கூட்டங்களும், கங்காதிநத்ய: - கங்கை முதலிய நதிகளும, வருணுலயா:ச - சமுத்திரங்களும், தவ - உமது, வக்த்ரம்அந்தி - ஸமீபத்தில், வஸந்தி - வஸிக்கின்றன.

பொழிப்புரை—ஓ சூலமேந்திய இறைவனே ப்ரும்மா இந்திரன் ருத்திரன் தேவர்கூட்டங்கள் கந்தருவர் யக்ஷர் அசுரர் சித்தர் இவர்கள் கூட்டங்களும கங்காதிநதிகளும் ஸமுத்திரங்களும்உமது வாய்க்கருகில் வஸிக்கின்றன.

. தாத்பரியம்—இங்கு வாய்க்கருகில் வசிக்கின்றன என்றதனுல ப்ரளயகாலத்தில் சகல சராசரங்களையும் தன்னிடம் ஒடுங்கச் செய்து அடக்கிக் கொள்வோர் இவ்விறைவன் என்பது விளங்குகின்றது இதனை.

பிரமாணம்— கடவல்லியுப நிடதம்.

யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரம் ச உபே பவத ஓதந:
த்ருத்யுர் யஸ்யோபஸேசநம் க இத்தா வேத யத்ர ஸ:

யஸ்யப்ரஹ்ம சக்ஷத்ரம்ச உபேபவத ஓதந
தஸ்மைமஹாக்ரா ஸாய நமஸ்தே

ஜகத்ப்ரதிஷ்டா தேவர்ஷே ப்ருதிவ்யப்ஸு ப்ரலீயதே
தேஜஸ்யாப: ப்ரலீயந்தே தேஜோ வாயௌ ப்ரலீயதே
வாயு: ப்ரலீயதே வ்யோம்நி தத் அவ்யக்தே ப்ரலீயதே
அவ்யக்தம் புருஷே ப்ரஹ்மந் நிஷ்கலே ஸம்ப்ரலீயதே
புருஷாந்ந பரம் கிஞ்சித் ஸா காஷ்டா ஸா பரா கதி:

ஜகத்ப்ரதிஷ்டா தேவர்ஷே ப்ருதிவ்யப் ஸுப்ரலீயதே
தேஜஸ்யாப: ப்ரலீயந்தே தேஜோவா யௌப்ரலீயதே
வாயு: ப்ரலீயதேவ்யோம்நி ததவ்யக்தே ப்ரலீயதே
அவ்யக்தம் புருஷேப்ரஹ்மந் நிஷ்களே ஸம்ப்ரலீயதே
புருஷாந்நபரம் கிஞ்சித் ஸாகாஷ்டா ஸாபராகதி:

எவனுக்கு ப்ரம்ஹ க்ஷத்ரமாகிய சகல ப்ரபஞ்சமும் அந்நமோ பெருங்கவளத்தனாகிய அவ்விறைவனுக்கு நமஸ்காரம் ஓ தேவருஷியே உலகத்துக்காதாரமாகிய பிருதிவி ஜலத்தில் லயிக்கின்றது தேஜஸில் ஜலம் லயிக்கின்றது. தேஜஸ் வாயுவில் லயிக்கின்றது. வாயு ஆகாயத்தில் ஒடுங்குகின்றது அவ்வாகாயம் அவ்யக்தத்தில் ஒடுங்குகின்றது ஓ அந்தணரே அவ்யக்தம் நிஷ்களனாகிய புருஷனிடம் ஒடுங்குகின்றது. புருஷனினும் பரம் யாதுமில்லை அவனே எல்லை, அவனே பரகதியாம். என்பதாதி யுபநிடத புராண மொழிகளாலு முணர்க.

ஸ்லோகம்.

த்வம் மாயயா கல்பிதமிந்த்ரஜாலவத் ஸ்வப்நவத் ஸர்வமிதம் த்ருஸ்யத்வமேவ
ப்ராந்த்யா ஜநஸ் ஸர்வமிதம் பஸ்யதி ஸுக்திகா ரஜதம் யதா ரூபம் ஸர்ப்பவத்
[௬௭ ॥ (௨௫)

தவங் மாயயாகல் பிதமிந்து மௌளே த்வய்யேவத்ருஸ்யத்வமுபைதி விஸ்வம் ப்ராந்த்யாஜந: பஸ்யதி ஸர்வமேதச் சுக்தௌயதா ரூப்
[யமஹிம்சரஜ்ஜௌ.

வியாக்யானம்:—இந்துமௌளே - ஓ சந்த்ரகலாதரா, விஸ்வம் - ஜகமெலாம், த்வந்மாயயா - உமது மாயையால், கல்பிதம்-கற்பிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு, த்வயி ஏவ - உம்மிடத்திலேயே, த்ருஸ்யத்வம்-காணப்படுந்தன்மையை, உபைதி - அடைகின்றது, ஜநஜனமானது, யதா - எப்படி, சுக்தௌ - இப்பியில், ரூப்யம்-வெள்ளியை, ரஜ்ஜௌ - கயிற்றில், அஹிம்ச - ஸர்ப்பத்தையுமோ, அப்படியேதான் விஸ்வம் - இவையெல்லாவற்றையும், ப்ராந்த்யா - ப்ராந்தியால், பஸ்யதி - பார்க்கின்றது

பொழிப்புரை—ஓ சந்த்ரகலாதரா ஜகமெல்லாம் உமது மாயையாற் கற்பிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு உம்மிடத்திலேயே காணப்படுந்தன்மையை யடைகின்றது. ஜனமானது இப்பியில் வெள்ளியையும் கயிற்றில் அரவத்தையும் போல இதனையெல்லாம் ப்ராந்தியால் பார்க்கின்றது

தாத்பரியம்—இங்கு உமது மாயையால் என்றதனால் உமக்கு வசப்பட்டிருக்கும் மாயையால் என்பதும் உம்மிடத்திலேயே என்றதனால் ஸர்வாதாரம் பரம்பொருளாகிய இவ்விறைவனேயென்பதும் சிவமே தோன்றாது உலகமே தோன்றுதற்குக்காரணம் சாம்பவியாகிய மாயையே என்பதும் காணவேண்டியதாகிய இப்பியையும் கயிற்றையும் விடுத்து அவைகளில் வெள்ளியையும் அரவத்தையும் காண்பதற்குப்போலக் காணவேண்டிய சிவத்தைவிடுத்து உலகத்தைக்காண்பதற்குக்காரணம் ப்ராந்தியே யென்பதும் அறிக. சிவனையறிந்தோர்க்கு ப்ராந்தி யதுவாகிய ஆணவம் நீங்கினமையால் உலகம் காணப்படாமல் சிவமே தோன்றுமென்க இதனை. பரஞானத்தால் பரத்தைத் தரிசித்ததா பரமே பார்த்திருப்பர்பதார்த்தங்கள் பாரார் என்பதாதி முன்னோர் மொழியாலுமுணர்க.

ஸ்லோகம்

தெஜொஸிராவூ-ய-ஜஐத்ஸம஗்ரம் ப்ரகாஸமாநஃ குரு-ஷெ ப்ரகாஸம் | (உகூ)

விநாப்ரகாஸம் தவ தெவ தெவ நத்ருஸ்யதெ விஸ்வமிதங்க்ஷணெந ||

தேஜோபிராபூர்ய ஜகத்ஸமக்ரம் ப்ரகாசமாநঃ குருஷேப்ப்ரகாசம்
விநாப்ரகாசம் தவதேவதேவ நத்ருச்யதே விஸ்வமிதம்க்ஷணேந

வியாக்யானம்—தேவதேவ - ஓ தேவ்தேவனே, ஸமக்ரம் - எல்லா, ஜகத் - ஜகத்தையும், தேஜோபிঃ -தேஜஸ்களால், ஆபூர்ய-

வியாபித்து, ப்ரகாசமாக - விளங்குகின்றவனாய்க்கொண்டு, ப்ரகாசம விளக்கத்தை குருஷே - செய்கின்றீர் தவ - உமது ப்ரகாசம் விநா - பிரகாசமின்றி, இதம் விச்வம் - இந்தப்பிரபஞ்சமானது, க்ஷணோந - கணப்போதும், நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ஓ தேவதேவா ஸகல ஜகத்தையும் தேஜஸ்களால் வியாபித்து விளங்குகின்றவராய்க்கொண்டு விளக்கத்தைச் செய்கின்றீர். உமது ப்ரகாசமின்றி இப்பிரபஞ்சமானது ஓர் கணப்போதும் காணப்படுகின்றதில்லை.

தாத்பரியம்—“திவ்” என்னும் பரகாசார்த்தமுடையதாதுவினின்றும்பிறந்ததாதலின் தேவனென்னும்சொல் ‘தேவதேவா’ என்றதனால் விளங்கும்பொருள்களுக்குவிளக்கம்தருவோன் என்பது கூறியதாயிற்று அஃதெங்ஙனமெனின் இச்சுலோகத்தினால்அதனைவிளக்குகின்றார். “ஸகலப்ரபஞ்சத்தையும தேஜஸ்திகளால்வியாபித்து ப்ரகாசிக்கின்றவராய்க்கொண்டுப்ரகாசத்தைசெய்கின்றீர்” இங்குள்ளப்ரகாசமென்னும்சொல்லுக்குவெளிச்சமென்பதுபொருளல்லவெனின் (அஶப்தமஸ்பர்ஶமரூபம்) சப்தமல்லாததும்ஸ்பரிசமல்லாததுரூபமல்லாத கடவல்லியுபநிடதம் (நஸந்த்ருஶே திஷ்டதி ரூபமஸ்ய நசக்ஷுஷா பஶ்யதிகஶ்சநைநம்). இவனது உருவம நேத்திரத்திற்கு விஷயமாய் இருக்கின்றதில்லை இவனை ஒருவனும நேத்திரத்தால் பார்க்கின்றதில்லை யஜுர்வேதம்நாராயணீயஜநுக்கீமுதலியபரமாணங்கள் வெளிச்சமல்லாததுஎன்றுவெளிச்சத்தைநிஷேதிக்கின்றமையாலென்க. ஆதலின் இங்கு சைதன்னியமென்னும் சொல்லுக்குப்ரகாசம் என்பது பொருள். இனி விளங்குகின்றவராய்க்கொண்டு விளக்கத்தைசசெய்கின்றீர் என்பதுபுனருக்தி கூறியதைக்கூறுதலெனனும குற்றமன்றோவெனின். அல்லமுதலிலுள்ளபரகாசசசொல்லுக்குஸ்வயம்பிரகாசரென்றும்பிரகாசத்தைச்செய்கின்றீர் என்பதற்குபிரபஞ்சத்தை பிரகாசமுடையதாகச் செய்கின்றீர் என்றும்பொருள் கொள்க “இதனால்சிவன்ஸ்வயம் பிரகாசராயிருந்துகொண்டுபிரபஞ்சத்தையும்ப்ரகாசத்தோடு கூடியதாகும்படி செய்கின்றார் என்பது கூறப்பட்டது இதுவே வெதிரேகமுகத்தாலும “ உமது பரகாசமின்றி ” என்பதாதி பிற்பாதியால் நிரூபிககப்பட்டது. இச்சுலோகத்தால்.

பிரமாணம்—　　　　கடவல்லியுபநிடதம்.

ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி ந சந்த்ர
தாரகம் நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோயமக்நி: ॥

தமேவ பாந்தமநுபாதி ஸர்வம்
தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி ॥

நதத்ர ஸூர்யோ பாதி நசந்த்ர தாரகம்
நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோயமக்நி
தமேவ பாந்தமநுபாதி ஸர்வம் தஸ்ய
பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி:

சூதஸம்ஹிதை.

ஆதித்யசந்த்ராநலதாரகாத்யா பாந்தி யஸ்மிந்நிஶம் மஹாந்தம் ।
ப்ரகாஶமாநம் தமநுப்ரபாந்தி ப்ரபாஸமஸ்யைவ ஹி நேதரேஷாம் ।

ஆதித்யசந்த்ராநலதாரகாத்யாநபாந்தி யஸமிந்நிஶம்மஹாந்தம்
ப்ரகாஶமாநம் தமநுப்ரபாந்தி ப்ரபாஸமஸ்யைவஹிநேதரேஷாம்

தாத்பரியம்—"அங்குச் சூரியன் விளங்குகின்றதில்லை. சந்திர நக்ஷத்திரமுமல்ல. இம்மின்னல்களுமே விளங்குகின்றதில்லை. இவ்வக்கினி யெங்ஙனம் விளங்குவது. விளங்குகின்றவனாகிய அவனையே அநுஸரித்து விளங்குகின்றன. அவனுடைய விளக்கத்தாலேயே இதெல்லாம் விளங்குகின்றது."

"சூரியசந்திராக்கினி நக்ஷத்திரங்கள் முதலியன எவனிடம் விளங்குகின்றனவில்லையோ எப்போதும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அந்த மஹானை யநுஸரித்தே விளங்குகின்றன. இவனுக்கே விளக்கம், ஏனையோர்களுக்கில்லை" என்பதாதி பிரமாண வாக்கியங்களின் பொருளை விளக்கப்பட்டது காண்க.

ஶ்லோகம்.

அல்பாபாஸாபாஸைவ ப்ருஹத்பாத்ரதம்
ததீத ஜ்யோதீம்ஷி நஹி விந்தயதே ஶம் ।
தத்வக்தராமத்ய ஜகத்தத்தஸ்தி தவநமாய
யைவேதி ஸங்கிஶிநாமி ॥ (உஎ)

அல்பாபாஸாபாஸைவ ப்ருஹந்தாபாத்ததம்
ததீத ஜ்யோதீம்ஷி நஹிவிந்தயதேஶம
தத்வக்தராமத்ய ஜகத்தத்தஸ்தி தவநமாய
யைவேதிசங்கிஶிநாமி

வியாக்யானம்—அல்பாச்ரய: - சிறிய இடமானது, ப்ருஹந்தம் - பெரிய, அர்த்தம் - பொருளை, நதத்தே வ - தரிக்கின்றதே இல்லை, ஏக: - ஒரு, அணு: - அணுவானது, விந்த்யசைலம் - விந்தியகிரியை, நஹி - தரிப்பதில்லையன்றோ, தத் - ஆதலின், ஏதத் - இந்த, ஜகத் - ஜகமானது, த்வந்மாயயாஏவ - உமது மாயையாலேயே, வக்த்ர மாத்ரே - முகத்திலேயே, அஸ்தி - இருக்கின்றது, இதி - என்று நிச்சினோமி - நிச்சயிக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை—சிறிய இடமானது பெரிய பொருளைத் தரிக்கின்றதில்லை. ஒரு அணு விந்தியகிரியைத் தூக்காதன்றோ இந்த ஜகமானது உமது முகத்திலேயே இருக்கின்றதைக் கவனித்தால் உமது மாயையே இங்ஙனமென்று நிச்சயிக்கின்றேன்.

ஶ்லோகம்.

𑌰𑌜𑍍𑌜𑍌 𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌭𑌯𑌦𑍋 𑌯𑌥𑍈𑌵 𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌚𑍈𑌤𑌿 [𑌨𑌾𑌶𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌕𑍇𑌵𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌿 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠 ॥(௨௮)

ரஜ்ஜௌ புஜங்கோ பயதோ யதைவ நஜாயதே நாஸ்திநசைதிநாஶம்
த்வந்மாயயா கேவலமாத்தரூபம் ததைவவிசவம் த்வயிநீலகண்ட:

வியாக்யானம்—ரஜ்ஜௌ - கயிற்றில், யதா - எப்படி, புஜங்க: - பாம்பானது, பயத: ஏவ - பயத்தைக்கொடுக்கின்றதோ, நஜாயதே - உண்டாகின்றதில்லையோ, நாஸ்தி - இருக்கின்றதில்லையோ, - நாசம் - நாசத்தை, ந ஏதிச - அடைகின்றதுமில்லையோ, நீலகண்ட - ஓ நீலகண்டரே, ததைவ - அப்படியே, த்வயி - உமமிடத்தில், விச்வம் - ஸகலமும் கேவலம், த்வந்மாயயா - உமதுமாயையாலேயே, ஆத்த ரூபம் - உருப்பெற்றுள்ளது.

பொழிப்புரை—கயிற்றினில் அரவம் கேவலம் பயத்திற்கு மாத்திரம் ஏதுவாகின்றதேயன்றி எப்படி தோற்றம் நிலை ஒடுக்கம் இவையில்லாததோ அப்படியே ஓ நீலகண்டரே உம்மிடம் ஸகலமும் கேவலம் மாயையாலேயே உருக்கொண்டுள்ளது.

ஶ்லோகம்.

𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇 𑌤𑌵 𑌯𑌚𑍍𑌛𑌰𑍀𑌰𑌮𑌾𑌧𑌾𑌰𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌮𑍁𑌪𑍈𑌤𑌿 (௨௯)
𑌤𑌦𑌪𑍍𑌯𑌵𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌦𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑍈𑌵 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑍋 𑌯𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌮𑍍 ।

விசார்யமாணே தவயச்சரீரம் ஆதாரபாவம் ஜகதாமுபைதி
ததப்யவச்யம் மதவித்யயைவ பூர்ணஶ்சிதாநந்த மயோயதஸ்த்வம்

வியாக்யானம்—விசார்யமாணே - விசாரித்துப்பார்க்குங்கால், வ - உமது, சரீரம் - தேகமானது, ஜகதாம்-ஜகங்களுக்கு, ஆதார ரவம் - ஆதாரத்தன்மையை, உபைதி இதி யத் - அடைகின்ற தன்பது யாதோ, தத் அபி - அதுவும், அவச்யம் - நிச்சயம், மத் வித்யயைவ - எனது அவித்தையினலேயேயாம், யத: - யாதொரு ரணத்தால், த்வம்-நீர், பூர்ண - பரிபூர்ணனுகிய, சிதாநந்தமய: - ானனந்தஸ்வருபரோ.

பொழிப்புரை—விசாரித்துப்பாக்குங்கால் உமது தேஹம் கங்களுக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்றதென்பது எனது அவித்தையி லேயேயாம். ஏனெனின் நீர் பரிபூர்ணராகியசிதானந்தமயரன்றே

ஶ்லோகம்.

[illegible] (கூ0)

ஜேஷ்ட பூர்த்தாதி வரக்கிரியாணும் போக்து பலம யச்சஸி [சஸ்தமேவ

ருஷைதத்தவம் வசனம புராரே தவத்தோஸ்தி பிநநம் நசகிஞ்சி [தேவ

வியாக்யானம்—பூஜேஷ்ட பூர்ததாதி வரக்ரியாணும - பூஜை யாகம், தடாகப்ரதிஷ்டை அன்னசத்திரம் முதலிய புண்ணியகர் ங்களின் பயனை, போக்து—புசிப்பவர்க்கு பலம் - ஸ்வர்க்காதி யனை யச்சஸி - கொடுக்கின்றாய் என்பதும், சஸ்தம் ஏவ - பிர ஸித்தமே ஏவம் ஏதத் வசனம் - இங்ஙனம் இவ்வசனமானது, ருஷா - பொய்யே, புராரே - ஓபரமேசவரா, த்வத்த:- உம்மிலும், ன்னம் - அநநியமாயுள்ள பொருள், கிஞ்சித் ஏவ - சிறிதும், இல்லை.

பொழிப்புரை— பூஜையாகம் தடாகம்அந்நஸத்திர ப்ரதிஷ்டை தலிய புண்ணியகர்மங்களின் பயனைப்புசிப்பவர்களுக்கு ஸ்வர்க் தி. பயனைகொடுக்கின்றாய் என்பதும பிரஸித்தமே. இங்ஙனம இவ்வசனமும் பொய்யே ஓ பரமேஶ்வரா உம்மிலும் பின்னமா ள்ள பொருள் சிறிதுமில்லை.

இதனால் முதல்வன் சீவர்கள் மாட்டு அபின்னமாக விருந்து அவரவர்கள் கன்மத்தின்படி எவற்றையு முடிப்பானாகலின், முதல்வனுக்கு அந்நியமாகவொருசெயலுமில்லை யென்பார் "உம்மிலும் பின்னமாயுள்ள பொருள் சிறிதுமில்லை" யென்றனர்.

ஊட்டுவிப்பானு முறக்குவிப்பானு மிங்கொன்றோடொன்றை
மூட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றவினை
காட்டுவிப்பானு மிருவினைப்பாசக் கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டே தில்லையம்பலத்தே.

எனப் பட்டினத்துச் சுவாமிகள் திருவாக்கானுங் காண்க.

ஶ்லோகம்

அஜ்ஞாநமூடா முநயோ வதந்தி பூஜோபசாராதிபஹி: க்ரியாபி:
தோஷம் கிரீஶோ பஜதீதி மித்யா குதஸ்த்வமூர்த்தஸ்ய து போகலிப்ஸா [லிப்ஸா ॥ ௧௩

அஞ்ஞானமூடா முநயோ வதந்தி பூஜோபசாராதிபஹி: க்ரியாபி:
தோஷம் கிரீசோ பஜதீதி மித்யா குதஸ்த்வமூர்த்தஸ்ய து போக [லிப்ஸா

வியாக்யானம்—கிரீஶ: - சிவன், பூஜோபசாராதிபஹி: க்ரியாபி: - பூஜோபசாரம் முதலிய வெளிக்கிரியைகளால், தோஷம் - சந்தோஷத்தை, பஜதி - அடைகின்றான், இதி - என்று, அஞ்ஞானமூடா: - அஞ்ஞானத்தால் மூடர்களாகிய, முநய: - முனிவர்கள், வதந்தி -சொல்லுகின்றனர், மித்யா - இது பொய்யே, அமூர்த்தஸ்ய - அமூர்த்தனுக்கு உருவமில்லாதவனுக்கு, போகலிப்ஸா து - போகவிருப்பமோ எனின், குத - எதனால் நிகழும்.

பொழிப்புரை—சிவபெருமான் பூஜோபசாரமுதலிய வெளிக்கிரியைகளால் பிரீதியடைகின்றான் என்று அஞ்ஞானமூடர்களாகிய முனிவர்கள் சொல்லுகின்றனர். இது மித்தையே. அமூர்த்தனுக்கு போகவிருப்பம் எதனால் நிகழும்.

இதனால் வெளிக்கிரியைகள் சகலவடிவினனுக்கே வேண்டுமெனவும், நிஷ்களனுக்கு வேண்டியதில்லை யெனவும் உள்ளன்பு இலாதவர்கட்கு வெளிப்பூசையும் பிரயோசனமில்லை யெனவும் பெறப்பட்டது. இதனை:—

கோடித்தீர்த்தங்கலந்து குறித்தவை
ஆடினாலுமானுக் கன்பில்லையேல்
ஓடுநீரினையோட்டைக் குடத்தட்டி
மூடிவைத்திட்ட மூர்க்கனோடொக்குமே.

என்ற தமிழ்வேதத்தாலுணர்க.

ஸ்லோகம்.

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌲𑌘𑍋𑌦𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌹𑍇𑌶 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌗𑍃𑌹𑍍𑌯 𑌦𑌤𑍍𑌸𑍇
𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌮𑌪𑌿 𑌤𑌜𑍍𑌜𑌨𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇
(௫௩) ॥ (௧௨)

கிஞ்சித்தளம்வாசுளுகோதகம்வாயத்த்வம் மஹேசப்ரதிக்ருஹ்ய [தத்ஸே
த்ரைலோக்யலக்ஷ்மீமபி தஜ்ஜநேப்ய ஸர்வம்த்வவித்யாக்ருதமே [வமந்யே

வியாக்யானம்—மஹேச - ஓமஹேசா, த்வம் - நீர், ஜநேப்ய: - ஜநங்களிடமிருந்து, கிஞ்சித்தளம் வா - கொஞ்சம் பத்திரத்தையாவது, சுளுகோதகம்வா-ஸ்வற்பதீர்த்தத்தையாவது, ப்ரதிக்ருஹ்ய- பெற்றுக்கொண்டு த்ரைலோக்யலக்ஷ்மீம் அபி - மூவுலகஸாம் ராஜ்யத்தையும் தத்ஸே - கொடுக்கின்றீர், இதியத் - என்பது யாதோ, தத் ஸர்வம் - அஃதெல்லாம், அவித்யாக்ருதம் ஏவ - அவித்தையால் செய்யப்பட்டதுவே என்று, மந்யே - எண்ணுகின்றேன்.

பொழிப்புரை— ஓ மஹேசா நீர் ஜநங்களிடமிருந்து கொஞ்சம் பத்திரத்தையாவது சொற்பதீர்த்தத்தையாவது பெற்றுக் கொண்டு மூவுலக ஸாம்ராஜ்ஜியத்தையும் கொடுக்கின்றீர் என்பது யாதொன்றுளதோ அஃதெல்லாம் அவித்தையால் செய்யப்பட்டதென்றே எண்ணுகின்றேன்.

முதல்வனை அனன்னியமாகப் பாவித்துச் சிவோகம் பாவனையி லிருந்து ஒரு காரியம் செய்யவேண்டுமே யொழிய அன்னியமாக வெண்ணிச் செய்தல் அப்பிரயோசன மென்பார் அவித்தை யென்றார்.

ஸ்லோகம்.

[illegible]

வ்யாப்நோஷிஸர்வாவிதி சோதிஸஸ்சத்வம் விச்வமேகः புருஷ: புரா
[ணः
நஷ்டேபிதஸ்மிந்ஸ்தவநாஸ்தி ஹாநிர்கடேவிநஷ்டே நபஸோய
[தைவ

வியாக்யானம்—புராணः - பழமையாகிய, புருஷः - புருஷ ஞகிய, த்வம் - நீர், ஏகः - ஒருவரே, ஸர்வா விதிசः - ஸகலமான திசைவெளிகளையும், திச - திசைகளையும், விஸ்வம் - ஸகலஜகத்தை யும், வ்யாப்நோஷி - வ்யாபிக்கின்றீர், தஸ்மிந - ஸகலமும், நஷ்டே அபி - நாசமடையினும், கடே - குடமானது, விநஷ்டே - நசித்தால், நபஸः - ஆகாயத்திற்கு, யதா - எப்படியோ அப்படியே, தவ - உமக்கு, ஹாநிः - கேடு, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை— புராணபுருஷராகிய நீர் ஒருவரே ஸகல திசை வெளிகளையும் திசைகளையும் ஸகல ஜகத்தையும் வியாபிக் கின்றீர். பிரபஞ்சம் நசிக்கினும் குடம் நசித்தால் ஆகாயத்திற்கு ப்போலவே உமக்கு ஹானியில்லை.

ஸ்லோகம்.

[illegible]

யதைகஆகாசகமர்க்கபிம்பம் க்ஷுத்ரேஷு பாத்ரேஷுஜலாந்வி
[தேஷு
பஜத் யநேகப்ரதிபிம்பபாவம் ததாத்வமந்தः கரணேஷுதேவ ॥

[illegible]ம்—ஆகாசகம் - ஆகாயத்திற் செல்லுகின்றதா கிய, ஏகம் - ஒன், அர்க்கபிம்பம் - ஸூர்யபிம்பமானது, ஜலாந்வி [illegible] - ஜலத்தோடுகூடிய, க்ஷுத்ரேஷு - சிறியதுகளாகிய; பா

த்ரேஷு - பாத்திரங்களில், யதா-எப்படி, அநேகப்ரதிபிம்பபாவம் - பலபிரதிபிம்பத்தன்மையை, பஜதி - அடைகின்றதோ, ததா - அப்படியே, தேவ-ஓ தேவனே, த்வம் - நீர், அந்த:கரணேஷு - அந்தக் கரணங்களில் ஆகின்றீர்.

பொழிப்புரை—ஆகாயத்திலுள்ள ஸூர்யமண்டலமொன்றே எப்படி சிறிய ஜலபாத்திரங்களில் பலபிரதிபிம்பத்தன்மையைப் பெறுகின்றதோ அப்படியே ஓ தேவனே நீர் அந்தக்கரணங்களில் ஆகின்றீர்.

ஶ்லோகம்.

𑌸𑌂𑌸𑌰𑍍𑌜𑌨𑍇𑌵𑌾𑌪𑍍𑌯𑌵𑌨𑍇𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑍇
𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌵𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 ।
𑌅𑌨𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌭𑍃𑌤𑌾𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍈-
𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌵𑌦𑌾𑌤𑌨𑍋𑌷𑌿 ॥ (௩௫)

ஸம்ஸர்ஜநேவாப்யவநேவிநாசே
விச்வஸ்ய கிஞ்சித்தவநாஸ்திகார்யம்
அநாதிபிர்தேஹப்ருதாமத்ருஷ்டை
ஸ்ததாபிதத்ஸ்வப்நவதாதநோஷி

வியாக்யானம்—விச்வஸ்ய - எல்லாப்பிரபஞ்சத்தின், ஸம்ஸர்ஜநே - ஸ்ருஷ்டியிலும், அவநே - ரக்ஷிப்பதிலும், விநாசே - நாசம் செய்வதிலும், தவ - உமக்கு, கார்யம் - செய்யவேண்டியகிரியை, கிஞ்சித் - சிறிதும், நாஸ்தி - இல்லை, ததாபி - அப்படியாயினும், தத் - ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிலயத்தை, அநாதிபி: - அநாதி களாயுள்ள, தேஹப்ருதாம் - தேகிகளுடைய, அத்ருஷ்டை: - அதிருஷ்டங்களால், ஸ்வப்னவத் - கனவைப்போல, ஆதநோஷி - நடைபெறச் செய்கின்றீர்.

பொழிப்புரை—ஸகல ப்ரபஞ்சங்களின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிலயங்களில் உமக்குச்சிறிதும் செய்கையில்லை. அப்படியாயினும் அதனையும் ப்ராணிகர்மங்களால் ஸ்வப்பனம் போல நடாத்துகின்றீர்.

ஶ்லோகம்.

[illegible]

[நாஷி

[illegible]
[illegible] ॥ (௧௬)

ஸ்தூலஸ்ய ஸூக்ஷ்மஸ்ய ஜடஸ்ய தேஹத்வயஸ்ய சம்போநசிதம் [விநாஸ்தி
அதஸ்த்வதாரோபணமாதநோதிஸ்ருதி: புராரேஸுகதுக்கயோஸ் [ஸதா

வியாக்யானம்—சம்புவே - ஓ சம்புவே, ஜடஸ்ய - ஜடமாகிய, ஸ்தூலஸ்ய - ஸ்தூலமும், ஸூக்ஷ்மஸ்ய - ஸூக்ஷ்மமுமாகிய, தேஹத்வயஸ்ய - இரண்டு தேஹங்களுக்கும், அம்விநா - ஆத்மாவின்றி, சித் - சைதன்யமானது, நாஸ்தி - இல்லை, புராரே - ஓ புரமெரித்த இறைவரே, அத: - ஆதலால், ச்ருதி: - வேதமானது, ஸதா - எப்போதும், ஸுகதுக்கயோ: - ஸுகதுக்கங்களுக்கு, த்வதாரோபணம் - உமது ஆரோபணஸம்பந்தத்தை, ஆதநோதி - ப்ரதிபாதிக்கின்றது.

பொழிப்புரை—ஜடங்களாகிய ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மங்களுக்கு ஆத்மாவின்றி சைதன்யமில்லை - ஓ புரமெரித்தவரே எப்போதும் ஸுகதுக்கங்களுக்கு, ஆதலால் வேதமானது உமது ஆரோபணத்தைப்பிரதிபாதிக்கின்றது.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ (௧௭)

நமஸ்ஸச்சிதம்போதி ஹம்ஸாய துப்யம் நம: காலகண்டாய கலாத் [மகாய
நமஸ்தேஸமஸ்தாக ஸம்ஹாரகர்த்ரே நமஸ்தே ம்ருஷாசித்த வ்ரு [த்யைகபோக்த்ரே

வியாக்யானம்—ஸச்சிதம்போதி ஹம்ஸாய - ஸச்சித் ஸமுத்திரத்திற்கு, ஹம்ஸம்போலுள்ளவராகிய, துப்யம் - உமக்கு, நம: - நமஸ்காரம், காலகண்டாய - நீலகண்டரும், கலாத்மகாய-கலாஸ்வரூபரும் ஆகிய உமக்கு, நம - நமஸ்காரம், ஸமஸ்தாகஸம்ஹாரகர்த்தரே - ஸகலபாவங்களையும், சங்காரம் செய்கின்றவராகிய தே-உமக்கு, நம: - நமஸ்காரம், ம்ருஷாசித்தவ்ருத்யைகபோக்த்ரே - பொய்யாகிய சித்தவிருத்திகளுக்கு முக்கியசாக்ஷியாயுள்ளவரும் ஆகிய, தே - உமக்கு, நம: - நமஸ்காரம்.

பொழிப்புரை—நித்தியபோத ஸமுத்திரத்திற்கு, ஹம்ஸப் பறவைபோலுள்ளவராகிய, உமக்கு நமஸ்காரம். நீலகண்டரும் கலாஸ்வரூபருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். ஸகலபாவங்களையும் சங்காரஞ்செய்வோராகிய உமக்கு நமஸ்காரம் பொய்யாகிய சித்தவிருத்திகளுக்கு ஸாக்ஷியாயுள்ளவருமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்.

ஸூதர் சொல்லியதாவது.

𑌏𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇𑌶𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌤𑌃𑌪𑍍𑌰𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑌾𑌨𑌂 𑌜𑌗𑌾𑌦𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌃 ॥ (௧௮)

ஏவம்ப்ரணம்யவிச்வேசம் புரத:ப்ராஞ்ஜலி ஸ்தித:
விஸ்மித: பரமேசாநம் ஜகாதரகுநந்தந:

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்வாறு, விச்வேசம் - விச்வேசனை, ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து, புரத: - எதிரில், ப்ராஞ்ஜலி: - அஞ்சலி பந்தஞ்செய்துகொண்டு, ஸ்தித: - நிற்கின்றவனாகிய, ரகுநந்தன: - ராகவன், விஸ்மித: - ஆச்சரியங்கொண்டவனாய், பரமேசானம் - பரமேச்வரனைநோக்கி, ஜகாத - சொன்னான்.

பொழிப்புரை—இவ்வாறு விச்வேசனை நமஸ்கரித்து எதிரில் அஞ்சலிபந்தஞ்செய்துகொண்டு நிற்கும் ராகவன் ஆச்சரியங் கொண்டவனாய்ச்சொன்னான்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

𑌉𑌪𑌸𑌂𑌹𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌮𑌿𑌦𑌂𑌤𑌵 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌂𑌜𑌗𑌦𑍈𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌂𑌭𑍋𑌭𑌵𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ (௧௯)

உபஸம்ஹர விஸ்வாத்மந் விஸ்வரூபமிதம் தவ
ப்ரதீதம் ஜகதைகாத்ம்யம் சம்போபவதனுக்ரஹாத்

வியாக்யானம்—விச்வாத்மந் - ஓ விச்வஸ்வரூபனே, தவ - உமது, இதம் - இந்த, விச்வரூபம் - விச்வரூபத்தை, உபஸம்ஹர - உபசங்கரித்துக்கொள்ளும், சம்போ - ஓ சம்புவே, பவத் அனுக்ரஹாத் - உமது அநுக்கிரஹத்தால், ஜகதைகாத்ம்யம் - ஜகதேக ஸ்வரூபத்துவமானது, ப்ரதீதம் - விளங்கியது.

பொழிப்புரை—ஓ விச்வரூபனே உமது இவ்விச்வரூபத்தை யடக்கிக்கொள்வீராக. ஓ சம்புவே உமதனுக்கிரஹத்தால் ஜகதேகஸ்வரூபத்துவமானது விளங்கியது.

ஸ்ரீபகவான் கூறியதாவது.

[illegible]
[illegible] (சo)

பச்யராமமஹாபாஹோ மத்தோநாந்யோஸ்திகச்சந
இத்யுக்த்வோ பஸஞ்ஜஹ்ரேஸ்வதேஹே தேவதாதிகாந்

வியாக்யானம்—ராம - ஓ ராமா, மஹாபாஹோ - ஓ மஹாபாகுக்களையுடையோனே, பச்ய - பார்ப்பாயாக மத்தஃ - என்னிலும் அந்ய - இதரன், கஃசந - எவனும், நாஸ்தி - இல்லை, இதி-என்று, உக்த்வா - சொல்லி, தேவதாதிகாந் - தேவதைமுதலியவர்களை ஸ்வதேஹே - தனது தேகத்தினில், உபஸஞ்ஜஹ்ரே - உபஸங்கரித்துக்கொண்டார்.

பொழிப்புரை—ஓ ராமா ஓ மஹாபாகுவே பார்ப்பாயாக என்னிலும் அன்னியன் எவனுமில்லை என்று இங்ஙனம்சொல்லி தேவர் முதலியவர்களைத்தனது தேகத்திலேயே உபஸங்கரித்துகொண்டனர்.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (சக)

மீலிதாக்ஷஃ புநர்ஹர்ஷாத் யாவத்ராமஃ ப்ரபச்யதி
தாவ தேவகிரேஃஶ்ருங்கே வ்யாக்ரசர்மோபரிஸ்திதம்

வியாக்யானம்—மீலிதாக்ஷ - மூடியகண்ணை யுடையவனாய், ராமஃ - ராமன், ஹர்ஷாத் - ஸந்தோஷத்தால், புநஃ - மீண்டும், யாவத்ப்ரபச்யதி - எவ்வளவில் பார்க்கலாயினனோ, தாவதேவ - அவ்வளவிலேயே, கிரேஃ - பர்வதத்தின், ச்ருங்கே - கொடுமுடியில், வ்யாக்ரசர்மோபரிஸ்திதம் - புலித்தோலின்மேலுள்ளவரும்.

பொழிப்புரை—மூடியகண்களை யுடையவனாய் ராமன் ஸந்தோஷத்தோடுகூட மீண்டும் எவ்வளவில் பார்க்கலாயினனோ அவ்வளவிலேயே மலையின் கொடிமுடியில் புலித்தோல்மேலுள்ளவரும்.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (சஉ)

பணிகங்கணபூஷாட்யம் நாகயஜ்ஞோபவீதிநம் ।
வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயஞ்ச வித்யுத்பிங்கஜடாதரம் ॥ (௪௩)
ஏகாகிநம் சந்த்ரமௌளிம் வரேண்யமபயப்ரதம் ।
சதுர்புஜம் கண்டபரசும் ம்ருகஹஸ்தம் ஜகத்பதிம் ॥ (௪௪)

ததர்சசந்த்ரவதநம் நீலகண்டம் த்ரிலோசனம்
வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் பூதிபூஷிதவிக்ரஹம்
பணிகங்கணபூஷாட்யம் நாகயஞ்ஞோபவீதிநம்
வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச வித்யுத்பிங்கஜடாதரம்
ஏகாகிநம் சந்த்ரமௌளிம் வரேண்யமபயப்ரதம்
சதுர்புஜம் கண்டபரசும் ம்ருகஹஸ்தம்ஜகத்பதிம்

வியாக்யானம்—சந்த்ரவதனம் - சந்திரன்போன்ற முகமுடையோனும், நீலகண்டம் - நீலகண்டனும், த்ரிலோசனம் - முக்கண்ணனும், வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம்- புலித்தோலாடையுடுத்தியவனும், பூதிபூஷிதவிக்ரஹம் - விபூதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேஹமுடையவனும், பணிகங்கண பூஷாட்யம் - ஸர்ப்பகங்கணாபரணத்தால் விளங்குகின்றவனும், நாகயஞ்ஞோபவீதிநம் - ஸர்ப்பபூணூலுடையோனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச - வ்யாக்ரசர்மத்தை மேலாடையாய்க்கொண்டவனும், வித்யுத்பிங்கஜடாதரம் - மின்னல்போல்சொலிக்கும் சடையைத்தரிக்கின்றவனும், ஏகாகிநம் - ஒருவனும, சந்த்ரமௌளிம் - சந்திரனை சிரவஸில்தரிக்கின்றவனும், வரேண்ணியம் - வரமளிப்பவனும் ச்ரேஷ்டனும், அபயப்ரதம் - அபயமளிப்பவனும், சதுர்ப்புஜம - நான்குகைகளையுடையவனும், கண்டபரசும் - கண்டற்கோடரியுடையோனும், ம்ருகஹஸ்தம் - மானைக்கையிலுடையவனும், ஜகத்பதிம் - ஜகங்களுக்கீசனுமாகிய இறைவனை, ததர்ச - கண்டான்.

பொழிப்புரை—சந்திரன்போன்றமுகமுடையவரும் நீலகண்டரும் முக்கண்ணரும் புலித்தோலாடையுடுத்தியவரும் விபூதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேஹமுடையவரும் ஸர்ப்பகங்கணாபரணத்தால் விளங்குகின்றவரும் ஸர்ப்பப்பூணூலுடையவரும் புலித்தோலை மேலாடையாகக் கொண்டவரும் மின்னலையொத்து ஜ்வலிக்கும் சடையைத்தரிக்கின்றவரும் ஒருவரும் சந்திரனைச்சிரவஸில் தரிக்கின்றவரும் வரமளிப்பவரும் அபயமளிப்பவரும் நான்குகைகளையுடையவரும் மானைக்கையிலேந்தியவரும் ஜகங்களுக்கு ஈசனுமாகிய இறைவனைக் கண்டான்.

ஶ்லோகம்.

𑌸𑍋𑌽𑌥𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌣𑌮𑍍𑌯𑍋𑌪𑌵𑌿𑌵𑍇𑌶 𑌹 ।
𑌸𑍋𑌽𑌥𑌾𑌹 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌮𑌪𑍀𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍃𑌚𑍍𑌛 𑌰𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 । (௪௫½)

அதாஜ்ஞாய புரஸ்தஸ்ய ப்ராணம்யோ பவிவேஶ
அதாஹராமம் தேவேசோ யத்யத் ப்ரஷ்டுமபீச்சஸி
தத்ஸர்வம்ப்ருச்ச ராமத்வம் மத்தோநாந்யோஸ்திதேகுரு:

வியாக்யானம்—ஸ: - அந்தராமன், அத - பிறகு, ஆஞ்ஞாய - ஈசனென்றுணர்ந்து, ப்ரணம்ய - நமஸ்கரித்து, தஸ்ய - அவ்வீசனுக்கு, புர: - எதிரில், உபவிவேச - உட்கார்ந்துகொண்டான், தேவேச: - இறைவன், அத - பிறகு, ராமம் - ராமனைநோக்கி, ராம - ஓராமனே, யத் யத் - எவ்வெவைகை, ப்ரஷ்டும் - கேட்டுத்தெரிந்துகொள்வதற்கு, அபீச்சஸி - விரும்புகின்றனையோ, தத் ஸர்வம் - அதனையெல்லாம், ப்ருச்ச - கேட்டுக்கொள், தே - உனக்கு, மத்த: - என்னினும், அந்ய: - அன்னியனாகிய, குரு: - குருவானவர், நாஸ்தி - இல்லை, என்று ஆஹ - சொன்னார்.

பொழிப்புரை—அந்த ராமன் பிறகு ஈசனென்றுணர்ந்து நமஸ்கரித்து அவருக்கெதிரில் உட்கார்ந்துகொண்டார். இறைவன் பிறகு ராமனைநோக்கி ஓ ராமனே எவ்வெதனைக்கேட்க விரும்புகின்றனையோ அவ்வதனையெல்லாம் கேட்டுக்கொள்வாயாக. உனக்கு என்னினும் அந்நியராய் குரு இல்லையன்றோ என்றார்.

ஏழாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பிண்டோத்பத்தி கதனமென்னும்

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

[illegible]
[illegible] (௧)

பாஞ்சபௌதிகதேஹஸ்ய சோத்பத்திர்விலயஸ்திதி:
ஸ்வரூபம் சகதம்தேஹே பகவந்வக்துமர்ஹஸி

வியாக்யானம்—பாஞ்சபௌதிகதேஹஸ்ய - பஞ்சபூதவிகாரமாகிய தேகத்திற்கு, உத்பத்தி - தோற்றம், ஸ்திதி: - நிலை, விலய: - ஒடுக்கம் இவைகள், கதம் - எப்படி, தேஹே - இத்தேஹத்தில், ஸ்வரூபம்ச - ஸ்வரூபமும், கதம் - எப்படி, பகவந் - ஓ பகவனே, வக்தும் - சொல்வதற்கு, அர்ஹஸி - தக்கவராகின்றீர்.

பொழிப்புரை—பாஞ்சபௌதிகமாகிய ஸ்தூல தேஹத்திற்கு உத்பத்தி ஸ்திதி ஒடுக்கம் தேகத்தில் ஸ்வரூபம் இவை எப்படி? ஓ பகவனே நீர் சொல்லத்தக்கவராயுள்ளவர்.

ஸ்ரீபகவான் கூறியதாவது.

ஶ்லோகம்.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑍂𑌤𑍈𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 ॥ (௨)
பஞ்சபூதைஸ்ஸமாரப்தோதேஹோயம்பாஞ்சபௌதிக:
தத்ரப்ரதானம் ப்ருதிவீசேஷாணாம் ஸஹகாரிதா

வியாக்யானம்—பாஞ்சபௌதிக:-பாஞ்சபௌதிகமாகிய, அயம் தேஹ: - இந்த தேஹமானது, பஞ்சபூதை: - ஐம்பூதங்களால், ஸமாரப்த: - ஏற்பட்டுள்ளது, தத்ர - இச்சரீரத்தில் உள்ளவைகளில், ப்ருதிவீ - ப்ருதிவியானது ப்ரதானம் முக்கியமாயுள்ளது, சேஷாணாம் - ஏனையவைகளுக்கு, ஸஹகாரிதா - கூடவிருக்கும் தன்மையே அப்பிரதானத்தன்மையே என்க.

பொழிப்புரை—பாஞ்சபௌதிகமாகிய இத்தேஹமானது பஞ்சபூதங்களால் உண்டாகியது இச்சரீரத்தில் உள்ள பூதங்களுள் பிருதிவியே முக்கியம் இதரபூதங்களுக்கு அமுக்கியத்துவமேயுள்ளது.

ஶ்லோகம்.

𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌜𑌾𑌣𑍍𑌡𑌜𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑍋𑌦𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌃 ॥ (௩)
ஜராயுஜோண்டஜ[illegible]வஸ் [illegible]ஜஸ்சோத்பிதஸ்ததா
ஏவம்சதுர்வித:ப்ரோக்த:[illegible]ஹாயம்பாஞ்சபௌதிக:

வியாக்யானம்—பாஞ்சபௌதிக - பாஞ்சபௌதிகமாகிய, அயம - இந்த பார்த்திவமாகிய, தேஹ: - தேஹமானது, ஜராயுஜ: - கருப்பையில் நின்றுண்டாவது, அண்டஜ: - முட்டையில் நின்றுண்டாவது, ஸ்வேதஜ: - புழுக்கத்தில் நின்றுண்டாவது, உத்பிஜ: - வித்தில்நின்றுண்டாவதுமன்று, ஏவம் - இவ்விதம், சதுர்வித: - நான்குவிதமாய், ப்ரோக்த: - சொல்லபபட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை—பாஞ்சபௌதிகமாகிய இப்பார்த்திவதேஹமானது கருப்பையில் நின்றுண்டாவது முட்டையில் நின்றுண்டாவது புழுக்கத்தில் நின்றுண்டாவது மேல் பேதித்துக்கொண்டு விதையில்நின்றுண்டாவது என்று இவ்விதம் நான்கு விதமாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஶ்லோகம்.

𑌮𑌾𑌨𑌸𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌾𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌜𑌂 ॥ (௪)

மானஸஸ்துபர:ப்ரோக்த: தேவாநாமேவஸம்ம்ருத:
தத்ர வக்ஷ்யேப்ரதமத ப்ரதானத்வாத்ஜராயுஜம்

வியாக்யானம்—மானஸஸ்து - மனம் எண்ணுகிறபடி யுண்டாவதென்று, பர: மற்றொன்று, ப்ரோக்த - சொல்லப்பட்டுள்ளது, ஸ - அந்ததேஹமானது, தேவாநாமேவ - தேவர்களுக்கே, ஸம்ம்ருத: - உள்ளதாகச் சொல்லப்பட்டது, தத்ர - அவைகளுள், ப்ரதானத்வாத் - முக்கியமாயிருத்தலால், ஜராயுஜம் - கர்ப்பத்திலிருந்துண்டாகுமதேகத்தையே, ப்ரதமத - முதலில், வக்ஷ்யே - சொல்லுகிறேன்.

பொழிப்புரை—மனம் எண்ணுகிறபடி உண்டாவதாய் மற்றோர் சரீரம் உள்ளதென்று சொல்லப்பட்டது. அது தேவர்களுக்கே கருதப்பட்டது அங்கு முக்கியமாயிருத்தலால் ஜராயுஜத்தையே முதலில் சொல்லுகின்றேன்.

ஶ்லோகம்

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌶𑌯𑍇𑌗𑌤𑌂 ।

ஷீணாம்மஹாராஜயொ௯ஂ ஶுக்லமெவிஶத்யதா ॥ (௫)

சுக்லசோணிதஸம்பூதவ்ருத்திரேவஜராயுஜ:
ஸ்த்ரீணாம்கர்பாசயேசுக்லம் ருதுகாலேவிசேத்யதா

வியாக்யானம்—சுக்லசோணிதஸம்பூதவ்ருத்தி: ஏவ - சுக்ல சோணிதங்களால் ஏற்பட்ட நிலைமையுடையதே, ஜராயுஜ: - ஜராயுஜமென்பதாம். ருதுகாலே - ருதுகாலத்தில், யதா - எப்போது, ஸ்த்ரீணாம் - ஸ்த்ரீகளது, கர்ப்பாசயே - கர்ப்பகோசத்தில், சுக்லம் - சுக்லமானது, விசேத - பிரவேசிக்குமோ.

பொழிப்புரை—சுக்லசோணிதங்களால் ஏற்பட்ட நிலைமையுடையதே ஜராயுஜமென்னப்படும், ருதுகாலத்தில் எப்போது ஸ்திரீகளின் கர்ப்பகோசத்தில் சுக்கிலம் பிரவேசிக்கின்றதோ.

ஸ்லோகம்.

ரஜஸா யோஷிதோ யுக்தம் தடெவஸ்யாஜ்ஜராயுஜம் । (௬)
பாஹுல்யாத்ரஜஸஸ்ஸ்த்ரீ ஸ்யாத்ஶுக்லாதிக்யே புமான்பவெத் ॥

ரஜஸாயோஷிதாயுக்தம தத்தவஸ்யாஜ்ஜராயுஜம்
பாஹுள்யாத்ரஜஸஸ்ஸ்த்ரீ ஸ்யாத்ஸுக்லாதிக்யேபுமான்பவேத்

வியாக்யானம்—யோஷித - ஸ்திரீயினுடைய, ரஜஸா - சோணிதத்தோடு, யுக்தம் - கூடியதாய்க்கொண்டு, தத்ஏவ - அச்சுக்கிலமே, ஜராயுஜம் - ஜராயுஜம் ஆகின்றது. ரஜஸ: - சோணிதத்தின் - பாஹுள்யாத் - மிகுதியால், ஸ்திரீ - பெண், ஸ்யாத் - உண்டாகும், சுக்லாதிக்யே - சுக்கிலம் மிகுதியாயின், புமான் - ஆண், பவேத் - உண்டாகும்.

பொழிப்புரை—ஸ்திரீயின் சோணிதத்தோடு கலந்ததாய்க் கொண்டு அச்சுக்லமே ஜராயுஜமாகின்றது. சோணிதம் விசேஷமாயிருந்தால் பெண்ணும் சுக்லம் விசேஷமாயின் ஆணும் உண்டாகும்.

ஸ்லோகம்.

ஶுக்லஶோணிதயொஸ்ஸாம்யெ ஜாயதெ தந்நபுஂஸக: ।
ஶுக்லாதாஹ்வெஂந்ராஜ்ஞ வதந்த்யஷ்வெஸந்தக: ॥ (எ)

[illegible]

சுக்லசாணிதயோஸ்ஸாம்யே ஜாயதே து நபும்ஸக:
ருதுஸ்நாதா பவேந்நாரீ சதுர்த்ததிவஸே தத:
ருதுகாலஸ்து நிர்திஷ்ட ஆஷோடசதினாவதி

வியாக்யானம்—அத - இனி, சுக்லசோணியே:—சுக்லசோணிதங்களுக்கு, ஸாம்யே - ஸமத்துவமாயின், நபும்ஸக: - அலியாய், ஜாயதே - தோன்றுகிறது, நாரீ - ஸ்திரீயானவள், சதுர்த்ததிவஸே - நாலாவதுதினத்தில், ருதுஸ்நாதா - ருதுநீங்கி மூழ்கி சுத்தையாவாள், தத - அதற்குப்பிறகு, ஆஷோடசதினாவதி-பதினாறுதினங்கள்வரையில், ருதுகால - ருதுகாலமென்பது, நிர்த்திஷ்ட - குறிக்கப்பட்டது.

பொழிப்புரை—சுக்லசோணிதங்கள் ஸமமாயிருக்கின் ஆணும் பெண்ணுமற்றவனைத் தோன்றுகின்றான் ஸ்திரீ நான்காமதினத்தில் ருது நீங்கிச் சுத்தையாவாள். பிறகு பதினாறுநாள்வரையில் ருதுகாலம் என்பது குறிக்கப்பட்டது,

ஶ்லோகம்.

[illegible] (௮)
[illegible]
[illegible] (௯)

தத்ராயுக்மதினேஸ்த்ரீஸ்யாத்புமாந்யுக்மதினேபவேத்
ஷோடசேதிவஸேகர்போஜாயதே யதிஸுப்ருவ:
சக்ரவர்த்தீததாராஜா ஜாயதேஸந்ஸம்சய

வியாக்யானம்—தத்ர - ஆண்டு, அயுக்மதினே - ஒற்றைப்படைதினத்தில், ஸ்திரீ - பெண்ணுக, ஸ்யாத் - தோன்றும், யுக்மதினே - இரட்டைப்படைதினத்தில். புமான் - புருஷனாய், பவேத் - ஆவான், ஸுப்ருவ: - அழகுடையமங்கைக்கு, ஷோடசே - பதினாறுவது, திவஸே - நாளில், கர்ப: - கருப்பம், ஜாயதே யதி - உண்டாகுமானால், ஸ: - அப்பிரஜையானது, சக்ரவர்த்தீ - சக்கிரவர்த்தியாகவாவது, ராஜா - அரசனுகவாவது, ஜாயதே - பிறக்கின்றான், ஸம்சய: ந - ஸந்தேகமில்லை.

பொழிப்புரை—ஆண்டு ஒற்றைப்படைதினத்தில் பெண்ணும் இரட்டைப்படைதினத்தில் ஆணும் தோன்றும் அழகுவாய்ந்த மங்கைக்குப் பதினாறாவது தினத்தில் கர்ப்பம் ஏற்படுமாயின் அந்தப்பிரஜை சக்கிரவர்த்தியாகவோ அல்லது அரசனாகவோ பிறக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்

ருதுஸ்நாதா யஸ்ய பும்ஸ: ஸாகாங்க்ஷம் முகமீக்ஷதே ।
ததாக்ருதிர்பவேத்கர்ப்பஸ்தத்பஸ்யேத்ஸ்வாமிநோ முகம் ॥ (௰)

ருதுஸ்நாதா யஸ்ய பும்ஸ ஸாகாங்க்ஷம் முகமீக்ஷதே
ததாக்ருதிர்பவேத்கர்ப்பஸ்தத்பஸ்யேத்ஸ்வாமிநோமுகம்

வியாக்யானம்—ருதுஸ்நாதா ருதுநீங்கி ஸ்நானம்செய்தது. யஸ்ய - எந்த - பும்ஸ - புருஷனது. முகம் - முகத்தை. ஸாகாங்க்ஷம் - ஆசையோடுகூட. ஈக்ஷதே - காண்கின்றனளோ, கர்ப - கர்ப்பமானது, ததாக்ருதி அவனது உருவம்போல வுருக்கொண்டதாய், பவேத - ஏற்படும், தத் - ஆதலின். ஸ்வாமிந - தனது கணவனது. முகம் முகத்தை. பச்யேத் - பார்க்க வேண்டும்.

பொழிப்புரை—ருதுநீங்கி ஸ்நானம் செய்தபின் மங்கை எந்தப்புருஷனது முகத்தை விருப்புற்று நோக்குகின்றாளோ, அந்தப்புருஷனது உருப்போன்ற உருக்கொண்டதாய் கர்ப்பம் ஏற்படும். ஆதலால் தனது கணவனது முகத்தையே பார்க்கவேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

யாஸ்த்ரீசர்மாவ்ருதிஸ்ஸூக்ஷ்மா ஜராயுஸ்ஸாநிகத்யதே ।
ஸுக்லஸோணிதயோர்யோகஸ் தஸ்மிந்நேவ பவேத்யத: ॥ (௧௧)

யாஸ்த்ரீசர்மாவ்ருதிஸ்ஸூக்ஷ்மா ஜராயுஸ்ஸாநிகத்யதே
சுக்லசோணிதயோர்யோகஸ் தஸ்மிந்நேவபவேத்யத.

வியாக்யானம்—ஸ்த்ரீசர்மாவ்ருதி: - ஸ்த்ரீயின் தோலுருவமாகிய(ஆவரணமானது)பையானது, ஸூக்ஷ்மா - சிறிதாய், யா -

யாதொன்றுளதோ, ஸா - அது, ஜராயு: - ஜராயு என்று, நிகத்யதே - சொல்லப்படுகின்றது, யத: - யாதொருகாரணத்தால், தஸ்மிந்நேவ - அதிலேயே, சுக்லசோணிதயோ: - சுக்லசோணிதங்களது, யோக: - ஸம்பந்தமானது, பவேத் - ஏற்படுகின்றதே.

பொழிப்புரை—ஸ்த்ரீயின்தோலுருவமாகிய பையானது சிறிதாய் யாதொன்றுளதோ அது ஜராயு என்று சொல்லப்படுகின்றது. யாதொருகாரணத்தால் அதிலேயே சுக்லசோணிதங்களின் ஸம்பந்தம் ஏற்படுகின்றதே.

ஸ்லோகம்.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌜𑌰𑌾𑌯𑍁𑌜𑌾𑌃 ।
𑌅𑌣𑍍𑌡𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑌰𑍍𑌪𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌜𑌾 𑌮𑌶𑌕𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ (௩௨)

தத்ரகர்போபவேத்யஸ்மாத்தேநப்ரோக்தாஜராயுஜா
அண்டஜா பக்ஷிஸர்ப்பாத்யா ஸ்வேதஜாமசகாதய:

வியாக்யானம்—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், தத்ர - அங்கு, கர்ப்ப: - கர்ப்பம், பவேத் - உண்டாகுமோ, தேந - ஆதலால், ஜராயுஜா: - ஜராயுஜமென்று, ப்ரோக்தா - சொல்லப்பட்டது, அண்டஜா: - அண்டஜங்கள், பக்ஷிஸர்ப்பாத்யா: - பறவைபாம்புமுதலியன. ஸ்வேதஜா: - ஸ்வேதஜங்கள், மசகாதய: - கொசுகுமுதலியன.

பொழிப்புரை—அங்கு கர்ப்பம் உண்டாகின்றமையால் ஜராயுஜமென்று சொல்லப்பட்டது, அண்டஜங்கள் பறவை பாம்பு முதலியன ஸ்வேதஜங்கள் கொசுகு முதலியன

ஸ்லோகம்

𑌉𑌦𑍍𑌭𑌿𑌜𑍍𑌜𑌾 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌗𑍁𑌲𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌷𑌿𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌮𑌨𑍍𑌦𑌿𑌰𑍇 ॥ (௩௩)
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍇 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑌮𑍍 ।

உத்பிஜ்ஜாவ்ருக்ஷகுல்மாத்யா: மாநஸாஸ்சஸநர்ஷய:
ஜந்மகர்ம வசாதேவ நிஷிக்தம் ஸ்மரமந்திரே
சுக்லம் ரஜஸ்ஸமாயுக்தம் ப்ரதமே மாஸிதத்த்ரவம்

வியாக்யானம்:—உத்பிஜ்ஜா: - உத்பிஜ்ஜங்கள், வ்ருக்ஷகுல்மாத்யா: - மரம் செடி, கொடி முதலியன, மாநஸா: - மனதிற்கு இசைந்தவாறு எடுக்கும் தேகமுடையவர், ஸுரர்ஷய: - தேவருஷிகள், ஸ்மரமந்திரே - யோநிவாயில், க்ஷிப்தம் - விடப்பட்ட, சுக்லம் - சுக்லமானது, ஜந்மகர்மவசாத் ஏவ - ஜன்ம கர்மங்களின் வலியாலேயே, ரஜஸா - சோணிதத்தோடு, ஸமாயுக்தம் - சேர்ந்ததாகின்றது, த்ரவம் - அந்த திரவமானது, ப்ரதமே - முதலாவது, மாஸி - மாஸத்தில்.

பொழிப்புரை—உத்பிஜ்ஜங்கள் மரம் செடி கொடி முதலியன மனதிற்றோன்றிய வண்ணம் எடுக்கும் உருவமுடைய தேகம் தேவருஷிகள் ஸ்திரீகளின் யோநிவாயில் சென்ற சுக்லமானது ஜன்மகர்ம பலத்தால் சோணிதத்தோடு கூடிக் கலந்ததாகின்றது அந்த த்ரவமானது முதலாவது மாசத்தில்.

ஶ்லோகம்.

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌬𑍁𑌦𑌂 𑌕𑌲𑌲𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍇𑌶𑍀 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌿𑌦𑌮𑍍 ।
𑌪𑍇𑌶𑍀𑌘𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌸𑌿 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ (௧௪)

புத்புதம் கலலம் தஸ்மாத்தத பேசீ பவேதிதம்
பேசீகனம த்விதீயேது மாஸிபிண்ட: ப்ரஜாயதே.

வியாக்யானம்:—புத்புதம் - நீர்க்குமிழி வடிவமும், தஸ்மாத் - அதனினின்று, கலலம் - சற்று இறுகியதாயும், தத: - அதற்குப் பிறகு, பேசீ - முட்டை வையாகவும், பவேத் - ஆகும், த்விதீயேது மாஸி - இரண்டாம் மாதத்திலோவெனின், பேசீகனம் - பைகட்டிப் பட்டதாய்க்கொண்டு, இதம் - இது, பிண்ட: - பிண்டம், ப்ரஜாயதே - ஆகின்றது.

பொழிப்புரை—நீர்க்குமிழ் போலாய் பின்னர் சற்று இறுகியதாய் பிறகு கருப்பைபோன்ற வட்டமதாய் ஆகும். இரண்டாவது மாதத்தில் அந்தப்பை வடிவம் சற்றுக்கட்டிப்பட்டதாய்க் கொண்டு அந்த இறுகின த்ரவமானது பிண்டமாகின்றது.

ஶ்லோகம்.

𑌮𑌾𑌂𑌸𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑍁𑌕𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌭𑌵𑌂𑌤𑌿 𑌹𑌿 ॥ (௧௫)
[illegible] 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ।

கராங்க்ரி சீர்ஷகாதீனித்ருதீயே ஸம்பவந்திஹி
அபிவ்யக்திஸ்ச ஜீவஸ்ய சதுர்த்தே மாஸிஜாயதே

வியாக்யானம்—*கராங்க்ரிசீர்ஷகாதீநி - கைகால்முதலியன, த்ருதீயே - மூன்றாவது மாதத்தில், ஸம்பவந்திஹி - உண்டாகின்றன - சதுர்த்தே - நான்காவது. மாஸி - மாதத்தில், ஜீவஸ்ய - ஜீவனுக்கு, அபிவ்யக்தி:ச - தோற்றமும். ஜாயதே - ஏற்படுகின்றது.*

பொழிப்புரை:—*கைகால்தலைமுதலியன மூன்றுமமாதத்தில் உண்டாகின்றன. நான்காமமாதத்தில ஜீவனுக்கு (அபிவ்யக்தி) தோற்றமேற்படுகின்றது*

ஸ்லோகம்.

[illegible] ॥ (௧௬)
[illegible] ।
[illegible] ॥ (௧௭)

ததஸ்சலதி கர்ப்போபி ஜநந்யாஜடரேஸ்வத:
புத்ரஸ்சேத்தக்ஷிணேபார்ச்வேக நயாவாமேசதிஷ்டதி
நபும்ஸகஸ்தூதரஸ்ய பாகே திஷ்டதிமத்யமே.

வியாக்யானம்:—*தத: - அதற்குபபிறகு, ஜநந்யா - அன்னையினது, ஜடரே - வயிற்றினுல், கர்ப்ப: கர்ப்பமானது, ஸ்வத: - தானே, சலதி - சலிக்கின்றது, புத்ர:சேத் - புத்திரனயின் தக்ஷிணே - வலது, பார்ச்வே - பாரிசத்திலும், கந்யா - பெண்ணானது, வாமேச - இடதுபக்கத்திலும, திஷ்டதி - இருக்கின்றது, நபும்ஸகஃது - அலியாயின், உதரஸ்ய - வயிற்றின், மத்யமே பாகே - நடுப்பக்கத்தில், திஷ்டதி - இருக்கின்றது.*

பொழிப்புரை:—*அதற்குப்பிறகு அன்னையின் வயிற்றினில் கர்ப்பம் தானே சலிக்கின்றது. புத்திரனயின் வலது பக்கத்திலும் புத்திரியாயின் இடதுபக்கத்திலும் இருக்கின்றது. நபும்ஸகனயின் வயிற்றின் நடுப்பக்கத்தில் இருக்கின்றது.*

ஸ்லோகம்.

[illegible] ।

அங்கப்ரத்யங்கபாகாஶ்ச ஸூக்ஷ்மா: ஸ்யுர்யுகபத்ததா ॥ (க௮)
விஹாய ஶ்மஶ்ருதந்தாதீந் ஜந்மாநந்தரஸம்பவாந் ।
சதுர்த்தே வ்யக்ததா தேஷாம் பாவாநாமபி ஜாயதே ॥ (க௯)

அதோ தக்ஷிண பார்ச்வே து சேதே மாதா புமான் யதி
அங்கப்ரத்யங்கபாகாஸ்ச ஸூக்ஷ்மா: ஸ்யுர்யுகபத்ததா
விஹாய ச்மச்ரு தந்தாதீன் ஜன்மாநந்தரஸம்பவான்
சதுர்த்தே வ்யக்தத தேஷாம் பாவானாமபி ஜாயதே.

வியாக்யானம்—அத: - ஆதலால், புமான்யதி - புத்திரனாயிருந்தால், மாதா - அன்னையாகிய கர்ப்பிணி, தக்ஷிணபார்ச்வே து - வலதுபக்கத்தைக் கீழேவைத்து, சேதே - படுத்துறங்குகின்றனள். ததா - அப்பொழுது, ஜன்மானந்தரஸம்பவான் - பிறந்தபிறகுண்டாவனவாகிய, ச்மச்ருதந்தாதீன் - மீசைபல்முதலியவைகளை, விஹாய - விடுத்து (தவிர) அங்கப்ரத்யங்கபாகா:, ச - அங்கப்ரத்யங்கங்களும், யுகபத் - ஒரேகாலத்தில் ஸூக்ஷ்மா:, ஸ்யு: - ஸூக்ஷ்மங்களாயுண்டாகும். தேஷாம் பாவானாம் அபி - அந்தத்தன்மைகளுக்கும், சதுர்த்தே - நாலாவது மாதத்தில், வ்யக்ததா - விளக்கமுற்றிருத்தல், ஜாயதே - ஏற்படுகின்றது.

பொழிப்புரை:—ஆதலால் புத்திரனாயிருந்தால் கர்ப்பிணி வலப்பக்கம்கீழாய்ப்படுக்கின்றனள். அப்பொழுது பிறந்தபிறகுண்டாகக்கூடிய மீசை பல்முதலியவை நீங்கலாகிய மற்ற அங்கப்ரத்யங்களால் ஒரேகாலத்தில் ஸூக்ஷ்மங்களாயுண்டாகும் அந்தத்தன்மைகள் நாலாமாதத்தில் வியக்தமாய்த் தோன்றுகின்றது.

ஶ்லோகம்.

பும்ஸாம் ஸ்தைர்யாதயோ பாவா ஶௌர்யாத்யாஸ்து யோஷிதாம் ।
நபும்ஸகே சைதே மிஶ்ரா பவந்தி ரகுநந்தந ॥ (௨௦)

பும்ஸாம்ஸ்தைர்ய ததோபாவா ஶூதத்வாத்யாஸ்து யோஷிதாம்
நபும் ஸகேசதே மிச்ரா பவந்தி ரகுநந்தன

வியாக்யானம்:—ரகுநந்தன - ஸ்ரீராமா, பும்ஸாம் - புருஷர்களுக்கு ஸ்தைர்யாதய: - சலனமற்றிருத்தல் முதலிய பாவா:-

தன்மைகளும், யோஷிதாம் - பெண்களுக்கு, ப்ருத்வாத்யா: - சலனமுதலியவைகளும, கர்ப்பஸ்ய - ஆண் பெண் இவ்விரண்டின் தன்மைகள், மிஸ்ரா:- கலந்தவைகளாகவும், பவந்தி - இருக்கின்றன.

பொழிப்புரை:—புருஷர்களுக்கு ஸ்திரமாயிருத்தல் முதலிய தன்மைகளும் ஸ்திரீகளுக்கு சலனமுதல் முதலிய தர்மங்களும் அலியினிடம் அவ்விருதன்மைகளும் கலந்தனவாயும் இருக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

மாத்ருஜஞ்சாஸ்ய ஹ்ருதயம் விஷயானபிகாங்க்ஷதி ।
தஸ்மாத் மாத்ருமனோபீஷ்டம் குர்யாத் கர்பவிவ்ருத்தயே ॥ (உக)

மாத்ருஜஞ்சாஸ்ய ஹ்ருதயம் விஷயாநபிகாங்க்ஷதி
தஸ்மாத் மாத்ருமனோபீஷ்டம் குர்யாத் கர்பவிவ்ருத்தயே

வியாக்யானம்:—அஸ்ய - கர்ப்பப்பிரஜையினது, ஹ்ருதயம் - இருதயகமலமானது, மாத்ருஜம் - அன்னையின் ஹ்ருதயத்தாலுண்டானதாய்க்கொண்டு, விஷயாந் - விஷயங்களை, அபிகாங்க்ஷதி - விரும்புகின்றது. அத: - ஆதலால், கர்பவிவ்ருத்தயே - கர்ப்ப விர்த்தியின்பொருட்டு, மாத்ருமனோபீஷ்டம் - அன்னையின்மனத்திருப்தியை, குர்யாத் - செய்யவேண்டும்.

பொழிப்புரை:—கர்ப்பத்திலுள்ள பிரஜையினது ஹ்ருதயமானது அன்னையின் ஹ்ருதயத்தாலுண்டானதாய்க் கொண்டு விஷயங்களை விரும்புகின்றது ஆகையால் கர்ப்பவிருத்தியின்பொருட்டு கர்ப்பிணியின் மனத்திருப்தியைச் செய்யவேண்டும்.

ஸ்லோகம்.

தாஞ்ச த்விஹ்ருதயாம் நாரீமாஹுர்தௌஹ்ருதிநீம் தத: ।
அதாநாத்தோஹதாநாம் ஸ்யுர்கர்ப்பஸ்ய வ்யங்கதாம: ॥ (உஉ)

தாஞ்சத்விஹ்ருதயாம் நாரீமாஹுர்தௌஹ்ருதிநீம்தத:
அதாநாத்தோஹதாநாம்ஸ்யுர்கர்ப்பஸ்யவ்யங்கதாம:

வியாக்யானம்—தத: - ஆதலால் கர்ப்பிணியாகிய, த்விஹ்ருதயாம் - இருஹ்ருதயமுள்ள, தாம் - அந்த, நாரீம் - பெண்ணை, தௌஹ்ருதிநீம் - தௌஹ்ருதினீஎன்று, ஆஹு: - சொல்லு

கின்றனர், தோஹதாநாம் - விரும்பிய அன்னபானாதிகளை, அதா னாத் - கொடுக்காவிடில், கர்ப்பஸ்ய - கர்ப்பத்திற்கு, வ்யங்க தாதய: - அங்கஹீனத்தன்மை முதலியன, ஸ்யு - ஏற்படும்.

பொழிப்புரை—ஆதலால் கர்ப்பிணியாகிய இருஹ்ருதய முள்ள அம்மங்கையை தௌஹ்ருதினீ என்று சொல்லுகின்றனர் கர்ப்பிணிவிரும்பிய அன்னபானாதிகளை தராவிடில்கர்ப்பத்திற்கு அங்கஹீனத்துவமுதலியன ஏற்படும்.

ஶ்லோகம்

ꢮாதா-யட்விஷயெலொஹஃ தஹாதெ-ஜாயதெஸுத:।
ப்ரபுத்தஂபஂசமெசித்தஂ மாஂஸஶோணிதபுஷ்டதா ॥ (௨௧)

மாதுர்யத்விஷயேலோபஸ் ததார்த்தோஜாயதேஸுத
ப்ரபுத்தம்பஞ்சமேசித்தம் மாம்ஸசோணிதபுஷ்டதா

வியாக்யானம்—மாது அன்னைக்கு, யத்விஷயே - எந்த விஷயத்தில், லோப - ஆசையோ. ஸுத - புதல்வன், ததார்த்த - அதில் பிரியமுடையவன். ஜாயதே - ஆகின்றான். பஞ்சமே- ஐந்தாம்மாதத்தில், சித்தம் - மனமானது. ப்ரபுத்தம் - நன்கு யறியும் யோக்கியதையுடையதாகும், மாம்ஸசோணிதபுஷ்டதா - மாம்ஸரத்தம் இவைபுஷ்டியடையும்.

பொழிப்புரை—அன்னைக்கு எவ்விஷயத்தில் விருப்பமுள் ளதோ அவ்விஷயம் புதல்வனாலும் விரும்பப்படுவதாம் ஐந்தாம் மாதத்தில் மனம் நன்குயறியக் கூடிய யோக்கியதை யுடையயுடை தாம் மாம்ஸரத்தம் இவைகளும் புஷ்டியடையும்.

ஶ்லோகம்.

ஷஷ்டெஸ்திஸ்நாயுநகரகெஶலொமவிவிக்ததா । (௨௨)
பலவர்ணௌசொபசிதௌஸப்தமெத்வஂகபூர்ணதா ॥

ஷஷ்டேஸ்திஸ்நாயுநகரகேசலோமவிவிக்ததா
பலவர்ணௌசோபசிதௌ ஸப்தமேத்வங்கபூர்ணதா

வியாக்யானம்—ஷஷ்டே - ஆறும்மாதத்தில், அஸ்திஸ்நாயு நகரகேசலோமவிவிக்ததா - எலும்புஸ்நாயுப்பசைநகம் தலைமயிர்

மற்ற இடமுள்ள ரோமம் இவை தோன்றுகின்றன. பலவர்ணாச - பல வர்ணங்களும், உபசிதௌ விருத்தியடையும், ஸப்தமே து - ஏழாமாதத்தில், அங்கபூர்ணதா - அங்கங்களெல்லாம் பூர்த்தியடையும்.

பொழிப்புரை—ஆறாமாதத்தில் எலும்புஸ்நாயு நககேசரோமங்கள் தோன்றும் பலவர்ணங்களும் விருத்தியடையும் ஏழாம்மாதத்தில் அங்கங்கள் பரிபூர்த்தியாகும்

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (௨௫)

பாதாந்தரிதஹஸ்தாப்யாம் ச்ரோத்ரரந்த்ரம்பிதாயஸ:
உத்விக்நோகர்ப்பஸம்வாஸாதஸ்திகர்ப்பபயாந்வித:

வியாக்யானம்—பாதாந்தரித ஹஸ்தாப்யாம் - கால்களுக்கிடையில் சென்ற கைகளால், ஸ: - அந்தகர்ப்பத்திலுள்ள சிசு, ச்ரோத்ரரந்த்ரம் - காதோட்டைகளை, பிதாய - மூடிக்கொண்டு, கர்ப்பஸம்வாஸாத் - கர்ப்பவாஸத்தினால், உத்விக்ந: - மிக்கக்லேசமுற்றதாய்க் கொண்டு, கர்ப்பபயாந்வித: - கர்ப்பவாஸபயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு, அஸ்தி - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை—அந்தக்கர்ப்பசிசுவானது கால்களுக்கிடையில்சென்ற கைகளால் காதோட்டைகளை மூடிக்கொண்டு கர்ப்பவாஸத்தினால் மிக்கக்லேசமுற்றதாய்க் கொண்டு கர்ப்பவாஸ பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டிருக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (௨௬)

ஆவிர்ப்பூதப்ரபோதோஸௌ கர்ப்பதுக்காதிஸம்யுத:
ஹாகஷ்டமிதிநிர்விண்ண: ஸ்வாத்மாநம்சோசுசித்யத:

வியாக்யானம்—அஸௌ - இந்தச்சிசுவானது, ஆவிர்ப்பூதஸ்வரூப: - தோன்றியநிஜஸ்வரூபத்தை யுடையதாய்க்கொண்டு, கர்ப்பதுக்காதிஸம்யுத: - கர்ப்பதுக்கமுதலியவைகளை

யுடையதாய், அத - பிறகு, நிர்விண்ண - வைராக்கியமுடையதாய், ஹாகஷ்டமிதி - அந்தோ கஷ்டமென்று, ஸ்வாத்மானம் - தன்னைக்குறித்து, சோசதி - மிகவும் சோகமடைகின்றது.

பொழிப்புரை—இந்தச் சீவனானது தோன்றிய நிஜஸ்வரூபத்தையுடையதாய் கர்ப்பதுக்கானுபவத்தோடு கூடியதாய்க் கொண்டு வைராக்கியமுடையதாய் அந்தோகஷ்டமென்று தன்னைக் குறித்து மிக்கசோகமடைகின்றது.

ஶ்லோகம்.

ஶ்லோகம் (உ௭)

அநுபூதாமஹாஸஹ்ய புரா மர்ம்மச்சிதோஸக்ருத
கரம்பவாலுகாஸ்தப்தாச்ச தஹ்யந்தாஸுகாசயா.

வியாக்யானம்—மர்மச்சித - மர்மங்களைச் சேதிப்பனவாகிய துன்பங்களையுடைய மஹாஸஹ்யபுர - மிகவும் ஸகிக்கக்கூடாத நரகதேஹங்கள், அஸக்ருத - பலமுறை, அநுபூதா - அனுபவிக்கப்பட்டன, கரம்பவாலுகாதப்தாச - (வறுத்தமா) வறுக்கப்பட்ட மாவுபோன்ற மணல்களில் வறுக்கப்பட்டவைகளாய்க் கொண்டு, அஸுகாசயா - ஸுகமென்கிற பற்றுவைகளாய், அதஹ்யந்த - தஹிக்கப்பட்டனம்.

பொழிப்புரை—மர்மங்களைச் சேதிப்பனவாகிய துன்பங்களையுடைய மிகவும் ஸகிக்கக்கூடாதனவாகிய எண்ணிறந்த தேஹங்களைப் பெற்று எவ்வளவோ துன்புற்றனம். வறுத்தமாபோலுள்ள வறுக்கப்பட்ட மணல்களில் வறுக்கப்பட்டு மஹா துன்பத்தோடு தஹிக்கப்பெற்றனம்.

ஶ்லோகம்.

ஶ்லோகம் (உ௮)

ஜடராநலஸந்தப்த பித்தாக்யரஸவிப்ருஷ:
கர்ப்பாசயேநிமக்நம் து தஹந்த்யதிப்ருசம்ஹிமாம்

வியாக்யானம்—கர்ப்பாசயே - கர்ப்பகோசத்தில், நிமக்நம் - அகப்பட்டுக்கொண்டவனாகிய, மாம் - என்னை, ஜடராநலஸந்த

ப்தபித்தாக்யரஸனிபருக்ஷ ஜடராக்நியால் கொதிக்கப்பெற்ற பித்தநீர்த்துளிகள், அதிப்ருசமஹதி மிகக்கடுமையாய், தஹந்தி - கொளுத்துகின்றன.

பொழிப்புரை—காரமிகோசந்திலைகப்பட்டுக் கொண்டவனாகிய என்னை ஜடராக்கினியால் கொதிக்கப்பெற்ற பித்தநீர்த்துளிகள் மிகவும் கடுமையாய்த் தஹிக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

உதரய க்ருமிவக்த்ராணி கூடசால்மலி கண்டகை ।
துல்யாநி சதுதந்த்யார்த்தம பார்ச்வாஸ்திக்ரகசாந்திதம் ॥ (உ௯)

உதரய க்ருமிவக்த்ராணி கூடசால்மலிகண்டகை
துல்யாநிசதுதந்த்யார்த்தம பார்சவாஸ்திக்ரகசாந்திதம்

வியாக்யானம்—பார்சவாஸ்திக்ரகசாந்திதம் - விலாப்பக்கத்திலுள்ள எம்பாமிபோன்ற எலும்புகளால் நொந்தவனையடைந்தவனாகிய என்னை, கூடசால்மலிகண்டகை - முள்ளிலவையின் முள்ளுக்கு, துல்யாநி நிகராயுள்ள, உதரய க்ருமி வக்த்ராணி - உதரத்திலுள்ள புழுக்களின் வாய்களும், துதந்தி - ஹிம்ஸிக்கின்றன.

பொழிப்புரை—விலாப்பக்கத்திலுள்ள ரம்பம்போன்ற எலும்புகளால் நொந்தவனையடைந்தவனாகிய என்னை முள்ளிலவையின் முள்ளுகளுக்கு நிகராயுள்ள வயிற்றுப்புழுக்களின் முகங்களும் ஹிம்ஸிக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

கர்ப்பே துர்க்கந்தபூயிஷ்டே ஜடராக்நிப்ரதீபிதே ।
து:க்கம்மயாப்தம் யத்தஸ்மாத்கநீய: கும்பபாகஜம் ॥ (௩0)

கர்ப்பேதுர்க்கந்தபூயிஷ்டே ஜடராக்நிப்ரதீபிதே
து:க்கம்மயாப்தம் யத்தஸ்மாத்கநீய: கும்பபாகஜம்

வியாக்யானம்—ஜடராக்நிப்ரதீபிதே - ஜடராக்நியால் கொளுத்தப்பெற்றதும், துர்க்கந்தபூயிஷ்டே - கெட்டநாற்றநிறைந்ததுமாகிய, கர்ப்பே - கர்ப்பத்தில், மயா - என்னால், யத் - எந்த, து:க்கம் - துன்பமானது, ஆப்தம் - அடையப்பட்டுளதோ, தஸ்

மாத் - அதிலும், கும்பபாகஜம் - கும்பீபாகமெனும் நரகத்தி லுண்டாகும் துன்பமானது, கநீய - அற்பமேயாம்.

பொழிப்புரை—ஜடராக்கினியால் கொளுத்தப்பெற்றதும், கெட்டநாற்ற நிறைந்ததுமாகிய கர்ப்பத்தில் என்னால் எந்தத் துன்பம் அநுபவிக்கப்பட்டுளதோ அத்துன்பத்திலும் கும்பீபாக மெனும் நரகத்திலனுபவிக்கும் துன்பம் அற்பமேயாம்.

ஶ்லோகம்.

வ-ஶுயாவஸ்ருகெ்ஷ்வாயிக்ஷ்வம் வாந்தாஶிக்ஷ்வம்வயஷ்வெவஸ ।
ஸஶு-வஸொக்ருமிஹாவஸ்துதுந்ததாவஷ்ணமமஸாயிநா ॥ (௬௧)

பூயாஸ்ருக்ச்லேஷ்மபாயித்வம் வாந்தாசித்வம்சயத்பவேத்
அசுசௌக்ரிமிபாவச்ச தத்ப்ராப்தம்கர்ப்பசாயிநா

வியாக்யானம்—பூயாஸ்ருக்ச்லேஷ்மபாயித்வம் சீழ்ரத்தம் கபம் இவைகளைக் குடித்தல், வாந்தாசித்வம்ச-வாந்தத்தைப்புசித் தல், அசுசௌ - மலத்தில், க்ரிமிபாவச்ச-புழுபோலாதல் ஆகிய, யத் - யாதொன்று, பவேத் - ஏற்படுவதோ, தத் - அது, கர்ப்ப சாயிநா - கர்ப்பத்திலுறங்கியவனாகிய என்னால், ப்ராப்தம்-அநுப விக்கப்பட்டுளது.

பொழிப்புரை—சீழ் ரத்தம் கபம் இவைகளைக் குடித்தல் வாந்தத்தைப புசித்தல் மலத்தில் புழுபோலாதல் ஆகிய இவைக ளும் கர்ப்பவாஸம் செய்யும் என்னால் அநுபவிக்கப்பட்டுளது.

ஶ்லோகம்.

மஹஸ்ஶய்யாம ஸமாருஹ்ய து:கம் யாதருஜ்மயாவிதஸ ।
நாதிஶெதெ மஹாது:கம் நிஶ்ஶெஷநரகெஷுதஸ ॥ (௬௨)

கர்ப்பசய்யாம்ஸமாருஹ்ய துக்கம் யாத்ருங்மயாபிதத்
நாதிசேதேமஹாதுக்கம் நிச்சேஷநரகேஷுதத்

வியாக்யானம்—கர்ப்பசய்யாம் — கர்ப்பமாகிய படுக்கையை, ஸமாருஹ்ய - அடைந்து, மயா - என்னால், யாத்ருக் - எத்தன்மை கைய, துக்கம் - துன்பம், அபி - அடையப்பட்டதோ, தத் - அந்ததுக்கத்தை நிச்சேஷநரகேஷு - ஸகலநரங்களிலும் ஏற்

படுவதாகிய, மஹாதுக்கம் - பெருந்துக்கமானது, நாதிசேதே - அதிசயிக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—கர்ப்பகோசத்தையடைந்து அன்னால் எத்தகைய துக்கம் அனுபவிக்கப்பட்டதோ அதனை ஸகல நாகங்களிலுமுள்ள பெருந்துக்கமும் மீறுகின்றதில்லை

ஶ்லோகம்.

ஏவம்ஸ்மரந்புரா ப்ராப்தாநாநாஜாதீஶ்ச யாதநா: ।
மோக்ஷோபாயமபித்⁴யாயந் வர்த்ததே(அ)ப்⁴யாஸதத்பர: ॥　　(௩௩)

ஏவம்ஸ்மரந்புராப்தாநாநா ஜாதீஸ்சயாதநா
மோக்ஷோபாயமபித்யாயநவர்த்ததேப்யாஸதத்பர

வியாக்யானம்—ஏவம் - இவ்வாறு, புரா - பூர்வம், ப்ராப்தா: - அடையப்பட்டனவாகிய, நாநாஜாதீஸ்ச - பற்பலதேஹங்களையும், யாதநா:ச - துன்பங்களையும், ஸ்மரந் - நினைந்துகொண்டு, மோக்ஷோபாயம் - மோக்ஷத்திற்கு உபாயத்தை, அபித்யாயந் - சிந்தித்துக்கொண்டு, அப்யாஸதத்பர - அப்பியாஸத்தையே முக்கியமாய்க்கொண்டவனாய், வர்த்ததே - இருக்கிறான்.

பொழிப்புரை—இவ்வாறு பூர்வம் அடையப்பட்ட ஜன்மங்களையும் துன்பங்களையும் நினைத்துகொண்டு மோக்ஷோபாயத்தைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அப்பியாஸதத்பரனாய் இருக்கிறான்.

ஶ்லோகம்.

அஷ்டமே த்வக்ஸ்ருதீ ஸ்யாதாமோஜஸ்தேஜஶ்ச ஹ்ருத்³ப⁴வம் ।
ஶுப்⁴ரமாபீதரக்தம் ச நிமித்தம் ஜீவிதே மதம் ॥　　(௩௪)

அஷ்டமேத்வக்ஸ்ருதீஸ்யாதாம் ஓஜஸ்தேஜஶ்சஹ்ருத்பவம்
சுப்ரமாபீதரக்தம்சநிமித்தம் ஜீவிதேமதம்

வியாக்யானம்—அஷ்டமே - எட்டாமாதத்தில், த்வக்ஸ்ருதீ - தோலும்சலனமும், ஸ்யாதாம் - உண்டாகும், ஹ்ருத்பவம் - ஹ்ருதயகமலத்திலிருந்து திக்கின்றதும், ஜீவிதே - ஜீவனஹேதுவாய், மதம் - சொல்லப்படும், சுப்ரம் - வெண்ணிறமுடையதும், ஆபீதரக்தம்ச-கொஞ்ஜம் மஞ்சள்நிறம்கலந்த செந்நிறமுடைய

தாகிய ஓஜ என்னும் தாதுபரிணாமமும். தேஜஜ ச - தேஜஸ் என்னும் தாதுபரிணாமமும் உண்டாகின்றது.

பொழிப்புரை—எட்டாமாதத்தில் ... ஜீவசலனமும் உண்டாகின்றது. ... ருதப காலத்திலுண்டாகின்றதும ஜீவகாரணமேறு நீவுமெனினும் கொஞ்சம் மஞ்சள்கலந்த வெண்ணிறம் பெற்றதுமாகிய ஓஜ தேஜ என்னும் தாதுபரிணாமங்களும் ஏற்படுகின்றன.

ஸ்லோகம்

மாதுஶ்சாபுநராயாதி சஞ்சலம் த்வநுயாவதி।
தஸ்மாஜ்ஜாதோऽஷ்டமே மாஸி நஜீவேதோஜஸோஜ்ஜித꞉ (ருரு)
மாதாயசபுநாபயம் சஞ்சலம்த்யாதாவதி
தஸ்மாஜ்ஜாதோஷ்டமேமாஸி நஜீவத்யோஜஸோஜ்ஜித.

வியாக்யானம்—ஓஜஸ் ... ஓஜஸானது, சஞ்சலம் - சலிக்கின்றதாயினும், புந - பின்னும், மாதரம - அன்னையின் வயிற்றிலிருத்தலைப், ப்ரதாவதி - விசேஷமாய்க்கொண்டு சலிக்கின்றது, தத - ஆதலால், அஷ்டமே - எட்டாம், மாஸி - மாதத்தில், ஜாத - உண்டானசிசு, ஓஜஸா - ஓஜஸ் என்னும் தாதுவினால், உஜ்ஜித - இல்லாததாய்க்கொண்டு, நஜீவதி - ஜீவிக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ஓஜஸானது சலிக்கின்றதாயினும் மீண்டும் அன்னையின் வயிற்றிலேயே இருக்கவேண்டியது அவசியமாதலால் அவ்வாறு இருந்துகொண்டு விசேஷமாய்ச் சலிக்கின்றது. ஆதலால் எட்டாம் மாதத்தில் பிறந்தசிசு ஓஜஸ் என்பதாக பூர்வம் சொல்லப்பட்ட தாதுபரிணாமமில்லாததாய்க்கொண்டு ஜீவிக்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

கிஞ்சித்காலமவஸ்தாநம் ஸம்ஸ்காராத்பீடிதாங்கவத்।
ஸமயே ப்ரஸவஸ்யாத்மா ஸேஷ நவமாதிஷு॥ (ரு.சா)
கிஞ்சித்காலமவஸ்தாநம் ஸம்ஸ்காராத்பீடிதாங்கவத்
ஸமய ப்ரஸவஸ்யாத்மா ஸேஷ நவமாதிஷு

வியாக்யானம்—பீடிதாங்கவத் - பீடையடைந்த தேஹமுடையவன்போல், ஸம்ஸ்காராத் - ஸம்ஸ்காரத்தால் அப்பியாஸவி

சேஷத்தால், கிஞ்சித்காலம் - ஸ்வல்ப்பகாலம், அவஸ்தானம் - இருத்தல் ஏற்படுகின்றது, ப்ரஸவஸ்ய - பிறத்தலுக்கு, ஸமயம்-சமயம், நவமாதிஷு - ஒன்பதாவது முதலிய, மாஸேஷு - மாதங்களில், ஸ்யாத் - ஏற்படும்.

பொழிப்புரை— பீடையடைந்த தேஹமுடையவன்போல, அதன் அப்பியாஸவிசேஷத்தால் கொஞ்சகாலம் இருத்தல் ஏற்படுகின்றது. பிறகு ஒன்பதாவது முதலியமாதங்களில் பிரஸவஸமயம் ஏற்படும்.

ப்லோகம்.

𑌮𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌹𑌾𑌂 𑌨𑌾𑌡𑍀𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌤𑌾 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍍𑌥𑌨𑌾𑌡𑍀 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑌰𑌸𑌾𑌵𑌹𑌾 ॥ (௧௭)

மாதுரஸ்ரவஹாம்நாடீம் ஆச்ரித்யாந்வவதாரிதா
நாபிஸ்தநாடீ கர்ப்பஸ்ய மாத்ராஹாரரஸாவஹா

வியாக்யானம்—மாதுः - அன்னையின், அஸ்ரவஹாம் - ரக்தத்தைவஹிக்கின்றதாகிய, நாடீம் - நாடியை, ஆச்ரித்ய - ஆச்ரயித்து, (பற்றிக்கொண்டு) அந்வவதாரிதா - ஏற்பட்டுள்ள, நாபிஸ்தநாடீ - தொப்புளிலுள்ள நாடியானது, கர்ப்பஸ்ய - கர்ப்பசிசுவுக்கு, மாத்ராஹாரரஸாவஹா - அன்னையின் அன்னரஸத்தை சேர்ப்பிப்பதாம்.

பொழிப்புரை—அன்னையின் ரக்தத்தை வஹிக்கின்றதாகிய நாடியைப்பற்றிக்கொண்டு, ஏற்பட்டுள்ள தொப்புளிலுள்ள நாடியானது கர்ப்பத்திற்கு அன்னையின் அன்னரஸத்தைச் சேர்ப்பிக்கின்றதாயுள்ளது

ப்லோகம்

𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌤𑌿 𑌗𑌰𑍍𑌭𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍋𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
[illegible] ॥ (௧௮)
[illegible] ॥
[illegible] ॥
[illegible] ।

தேஹஜீவதிகர்ப்போபிமாத்ராஹாரேணபோஷித:
அஸ்தியந்த்ரவிநிஷ்பிஷ்ட: பதித:குக்ஷிவர்த்மனா
மேதோஸ்ருக்திக்தஸர்வாங்கோ ஜராயுபுடஸம்வ்ருத:
நிஷ்க்ராமந்ப்ருசதுக்கார்த: ருதந்நுச்சைரதோமுக:
யந்த்ராதேவம்விநிர்முக்த: பதத்யுத்தானசாய்யுத

வியாக்யானம்—கர்பப அபி - கர்ப்பசிசுவும், தேஹ - அந்தக் தொப்புள்நாடியினுல், மாத்ராஹாரேண - அன்னையின் ஆகாரத் தால், போஷித: - போஷிக்கப்பட்டதாய்க்கொண்டு, ஜீவதி - ஜீவிக்கின்றது, அஸ்தியந்த்ரவிநிஷ்பிஷ்ட: - எலும்பினுல் சூழப் பட்டுள்ள கர்ப்பகோசத்தில் நெருக்குள்ளவனும், மேதோஸ்ருக் திக்தஸர்வாங்க: - மேதஸ்(வஸையெனும் இருதயமாம்ஸம்) ருதி ரம் இவைகளால் பூசப்பெற்ற ஸகல அங்கங்களையும் உடையவ னும், ஜராபுடஸம்வ்ருத - கர்ப்பவடிவமாகிய ஓர் புடத்தால் சூழப்பெற்றவனுமாய், குக்ஷிவர்த்மனா - யோனிவாயாக, பதித:- வந்தவனாய்க்கொண்டு, அதோமுக: - கீழ்முகமுடையவனாய், ப்ரு சதுக்கார்த: - மிக்கதுக்கததால் பீடிக்கப்பட்டவனாய், உச்சை: ருதந் - உரக்கக்கத்திக்கொண்டு, நிஷ்க்ராமந் - வெளிப்படுகின்ற வனுகின்றான், ஏவம் - இவ்விதம், யந்த்ராத் - கர்ப்பகோசத்தி லிருந்து, விநிர்முக்த: - வெளிப்படுகின்றவனுய்க் கொண்டு, உத் தானசாயி - மடிமீது படுக்கக்கூடியவனாய், பததி-விழுகின்றான்.

பொழிப்புரை—கர்ப்பசிசுவானது அந்தத்தொப்புள் நாடி யால் அன்னையின் ஆகாரத்தினுல் போஷிக்கப்பட்டதாய்க் கொ ண்டு ஜீவிக்கின்றது. எலும்பினுல் சூழப்பட்டுள்ள கர்ப்பகோசத் தில் நெருக்குள்ளவனும் மேதஸ்ருதிரம் இவைகளால் பூசப்பெ ற்றவனுமாய் யோனிவழி வந்து கீழ்முகமுடையவனாய் மிகவும் துக்கத்தால் நொந்தவனுமாய் உரக்கக்கத்திக்கொண்டு வெளிப் படுகின்றான். இவ்விதம் கர்ப்பகோசத்திலிருந்து வெளிப்பட்டவ னுய்க் கொண்டு மடிமீது வைக்கக்கூடியவனாய் விழுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

ക്ലിന്നം വിണ്മൂത്രയോർമ്മധ്യേ ഭാഗേ ഗന്ധിവശാദ്വിതഃ ।
ഭോജനാദിവിഹീനോ ഹി ഗ്രാ നക്ഷ്യ ദംശമശകപ്രാണിഭിഃ ॥

ஶிக்ஷுவ ஊ்ராக்ஷஸம்வெத்தி ஊாத்ருவஜ்டாகிநீஶவி॥ (௪க)

அஞ்சித்கஸ்ததாலோகை: மாம்ஸபேசிவதாஸ்தித:
ச்வமார்ஜாராதிதம்ஷ்ட்ரிப்யோ ரக்ஷ்யதே தண்டபாணிபி:
பித்ருவத்ராக்ஷஸம் வேத்திமாத்ருவட்டாகிநீமபி

வியாக்யானம்—ததா - அப்போது, அகிஞ்சித்க: - யாதும் செய்ய இயலாதவனும், மாம்ஸபேசிவத் - மாம்ஸபிண்டம் போல், ஆஸ்தித - இருக்கின்றவனுய், தண்டபாணிபி: - தண்டம் கையிலுடையவர்களாகிய,லோகை - ஜனங்களால்,ச்வமார்ஜ ஜாராதிதம்ஷ்ட்ரிப்ய: - நாய்பூனை முதலியவைகளினின்றும், ரக்ஷ்யதே - பாதுகாக்கப்படுகின்றுன், ராக்ஷஸம - அரக்கனை, பித்ருவத் - தகப்பனைப்போலும், டாகிநீம் - டாகிநீமுதலிய தேவதையை, மாத்ருவத் - தாய்போலும், வேத்தி - எண்ணுகின்றுன்.

பொழிப்புரை—அப்போது யாதும் செய்ய இயலாதவனுய் மாம்ஸப் பிண்டம்போன்றவனுய்த் தண்டத்தைக் கையிலுடைய வர்களாகிய ஜனங்களால் நாய் பூனை முதலியவைகளால் படுவ ராதிருப்பதற்காகக்காக்கப்படுகின்றுன். ராக்ஷஸனை தகப்பன்போலும் டாகிநீதேவதையை தாய்போல் எண்ணுகின்றுன்.

ஶ்லோகம்.

பூயம்பயோவதஜ்ஞாநாத் தீர்க்ககஷ்டம் து ஶைஶவம் ।
ஶ்லேஷ்மணா பிஹிதா நாடீ ஸுஷும்நா யாவதேவஹி ॥ (௪உ)
வ்யக்தவர்ணம் ச வசநம் தாவத் வக்தும் ந ஶக்யதே ।

பூயம்பயோவதஜ்ஞாநாத் தீர்க்ககஷ்டம்துசைசவம்
ச்லேஷ்மணாபிஹிதாநாடீ ஸுஷும்நாயாவதேவஹி
வ்யக்தவர்ணம்சவசனம்தாவத் வக்தும்சசக்யதே

வியாக்யானம்—பூயம் - சீழை, பயோவத் - பாலைப்போல, அஜ்ஞாநாத் - அறியாமையால் எண்ணப்பட்டது, சைசவம் - சிசுப்பருவமானது, தீர்க்ககஷ்டம் - பெருங்கஷ்டத்திற்கு ஹேது, யாவத் - எவ்வளவுகாலம், ஸுஷும்நா - ஸுஷும்னை எனும், நாடீ - நாடியானது, ச்லேஷ்மணா - கபத்தால், பிஹிதா-

சூழப்பெற்றதா யிருக்கின்றதோ, தாவத் - அவ்வளவுகாலம் வரையில், வ்யக்தவர்ணம்ச - அக்ஷரசுத்தமாய், வசனம் - வார்த்தையை, வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, நசக்யதே - இயலுவதில்லை.

பொழிப்புரை—சிசுப்பருவமானது பெருங்கஷ்டமேயன்றோ எவ்வளவுகாலம் ஸுஷும்னையெனும் நாடியானது கபத்தினால் சூழப்பட்டு உள்ளதோ அத்தனைகாலம் வரையில் அக்ஷரஸ்பஷ்டமாய் வார்த்தை சொல்ல இயலாதன்றோ.

ச்லோகம்.

[illegible] ॥ (௪௩)
[illegible] ।
[illegible] ॥ (௪௪)

அதஸ்ச கர்ப்பேபி ரோதிதும் நைவசக்யதே
த்ருப்தோ தயௌவனம் ப்ராப்ய மந்மதஜ்வர விஹ்வல:
காயத்யகஸ்மாதுச்சைஸ்து ததாகஸ்மாச்ச வல்கதி

வியாக்யானம்—அதஸ்ச - இக்காரணத்தாலேயே, கர்ப்பேஅபி - கர்ப்பத்திலும், ரோதிதும் - அழுவதற்கு, நசக்யதே ஏவ - இயலுவதேயில்லை, அத - பிறகு, யௌவனம் - யௌவனப்பருவத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, த்ருப்த: - மதித்தவனாய், மந்மதஜ்வரவிஹ்வல: - ஸ்திரீபோகத்திலேயே ஆவலுள்ளவனாய், அகஸ்மாத் - காரணமின்றி சற்றுநேரம், காயதி - பாடுகின்றான். ததா - அப்படியே, அகஸ்மாச்ச - காரணமின்றிச்சற்றுநேரம், வல்கதி - ஓடுகின்றான்.

பொழிப்புரை—இக்காரணத்தாலேயே கர்ப்பத்திலும் அழுவதற்கியலுவதேயில்லை. பின்னர் யௌவனப்பருவம் வந்ததும் யாதும் தெரியாதவனாய் மதித்தும் ஸ்திரீபோகமொன்றிலேயே ஆவலுற்றுச்சற்றுநேரம் பாடுவதும் சற்றுநேரம் ஓடுவதும் இவை முதலிய செய்கைகளைச் செய்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

𑌆𑌰𑍋𑌹𑌤𑌿 𑌤𑌰𑍂𑌨𑍍𑌵𑍇𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍇𑌜𑌯𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌕𑌾𑌮𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌮𑌦𑌾𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍 𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌨 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥ (சரு)

ஆரோஹதிதரூந்வேகாத் சாந்தாநுத்வேஜயத்யபி
காமக்ரோதமதாந்தஸ்ஸந்கோம்சசிலபிவீக்ஷதே

வியாக்யானம்—வேகாத் - வேகமாய், தரூந் - மரங்களில், ஆரோஹதி - ஏறுகின்றான், சாந்தாந் - அடங்கமுடைய பெரியோர்களை, உத்வேஜயதி - துன்பப்படுத்துகின்றான், காமக்ரோதமதாந்த ஸந் - காமக்குரோதங்களால் மதித்து யாதும் தெரியாதவனாய், காந்சித்அபி - எவர்களையும், நவீக்ஷதே - லக்ஷியம் செய்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—வேகமாய் மரத்தினிலேறுகிறான் பெரியோர்களைத் துன்புறுத்துகின்றான் காமக்குரோதமதத்தால் யாதும் தெரியாதவனாய் எவர்களையும் லக்ஷியம் செய்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்

𑌅𑌸𑍍𑌥𑌿𑌮𑌾𑌂𑌸𑌸𑌿𑌰𑌾𑌲𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌮𑌥𑌾𑌲𑌯𑍇 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌪𑍂𑌤𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕𑌪𑌾𑌟𑌿𑌤𑍋𑌦𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑍇 ॥ (சசு)
𑌆𑌸𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌮𑌰𑌬𑌾𑌣𑌾𑌰𑍍𑌤𑌃 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌭𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥

அஸ்திமாம்ஸஸிராலாயாவாமாயாமந்மதாலயே
உத்தாநபூதிமண்டூகபாடிதோதரஸந்நிபே
ஆஸக்தஸ்மரபாணார்த்த ஆத்மநாதஹ்யதேப்ருசம்

வியாக்யானம்—அஸ்திமாம்ஸஸிராலாயா - எலும்புமாம்ஸ நரம்பு இவைகளின் சேர்க்கை வடிவமாகிய, வாமாயாः - ஸ்திரீயினது, உத்தாநபூதிமண்டூகபாடிதோதரஸந்நிபே - விரிந்து துக்கந்தமுள்ள தவளையின் பிளப்புற்றவயிற்றுக்கு சமானமாகிய, மந்மதாலயே - நிதம்பத்தில், ஆஸக்தः - ஆவலுள்ளவனாய், ஸ்மரபாணார்த்தः - ஸ்த்ரீபோகவிச்சையால் நொந்து, ஆத்மநா - மனதினால், ப்ருசம் - மிகவும், தஹ்யதே - தஹிக்கப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை—எலும்பு மாம்ஸம் நரம்பு இவைகளின் சேர்க்கைவடிவமாகிய ஸ்திரீயின் விகாரமாய் காணப்படுவதும் கெட்ட

நாற்றமுள்ளதுமாகிய தவளையின் பிளப்பு அடிவயிற்றுக்கு (ஆஸனத்துவாரத்திற்கு) நிகராகிய நிதம்பத்தில் ஆவலுடையவனாய் ஸ்திரீபோக இச்சையால் நொந்துமன நிறைவு மிக்க தஹிக்கப்படுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

அஸ்திமாம்ஸஸிராத்வக்ப்ய கிம்ந்யத்வர்ததே வபு: ।   (சஎ½)
வாமாநாம்மாயயாமூடோ நகிஞ்சித் வீக்ஷதே ஜகத் ॥

அஸ்திமாம்ஸஸிராத்வக்ப்ய கிம்ந்யத்வர்ததேவபு:
வாமாநாம்மாயயாமூடோநகிஞ்சித் வீக்ஷதேஜகத்

வியாக்யானம்—வாமாநாம் - ஸ்திரீகளின், வபு: - தேஹமானது, அஸ்திமாம்ஸஸிராத்வக்ப்ய எலும்புமாம்ஸம் நரம்பு தோல் இவைகளைக் காட்டிலும், அந்யத் - வேறாக, கிம் - யாது, வர்த்ததே இருக்கின்றது, மாயயா - மாயையால், அஜ்ஞானத்தால், மூட: - மோஹித்தவனாய்க்கொண்டு, ஜகத் - ஜகத்தை, கிஞ்சித் - சிறிதும், நவீக்ஷதே - பரியாலோசனை செய்து பார்க்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை—ஸ்திரீகளின் தேஹமானது எலும்பு மாம்ஸம் நரம்புதோல் இவைகளைக் காட்டிலும் வேறாய் யாதுளது அஞ்ஞானத்தால் மோஹித்தவனாய்க் கொண்டு ஜகத்தைச் சிறிதும் விவேகித்துப் பார்க்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

நிர்கதே ப்ராணபவநே தேஹோ ஹந்த ம்ருகீத்ருச: ।
யதா ஹிஜாயதே நைவ வீக்ஷ்யதே பஞ்சஷைர்திநை: ॥ (சஅ½)

நிர்க்கதேப்ராணபவநே தேஹோஹந்தம்ருகீத்ருச:
யதாஹிஜாயதேநைவ வீக்ஷ்யதேபஞ்சஷைர்திநை:

வியாக்யானம்—ப்ராணபவேந - ப்ராணவாயுவானது, நிர்க்கதே - வெளிப்போய்விடின், ம்ருகீத்ருச: - ஸ்திரீயின், தேஹ: - தேஹமானது, பஞ்சஷை: - ஐந்தாறு, திநை: - தினங்களில்

யதாஹி - எப்படி, ஜாயதே - ஆகின்றதோ, ஹந்த - அந்தோ ந வீக்ஷ்யதே ஏவ - அது பார்க்கப்படுகின்றதில்லை

பொழிப்புரை—ப்ராணவாயுவானது வெளிப்போய்விடின் ஸ்திரீயின் தேகமானது ஐந்தாறுதினங்களில் எவ்வாறாகுமோ அந்தோ அதனை ஆலோசித்துப்பார்க்கின்றதில்லை.

ஶ்லோகம்.

[illegible] (சக)
[illegible]
[illegible] (௫௦)

மஹாபரிபவஸ்தானம் ஜராம்ப்ராப்யாதிது:கித:
ச்லேஷ்மணாபிஹிதோரஸ்கோ ஜக்தமந்தம்நஜீர்யதி
ஸந்நதந்தோமந்தத்ருஷ்டி: கடுதிக்தகஷாயபுக்

வியாக்யானம்—மஹாபரிபவஸ்தானம் - பெரும் அவமதிப்பிற்கிடமாகிய, ஜராம் - கிழத்தன்மையை, ப்ராப்ய - அடைந்து, அதிது:கித: - மிக்க துன்புறுகின்றவனாகின்றான், ச்லேஷ்மணா - கபத்தால், பிஹிதோரஸ்க: - மறைக்கப்பட்ட மார்பினையுடையவனாகின்றான், ஜக்தம் - புசிக்கப்பட்ட, அந்நம் - உணவு, நஜீர்யதி - ஜரிக்கின்றதில்லை, ஸந்நதந்த: - உதிர்ந்துபோனபற்களையுடையவனும், மந்ததருஷ்டி: - குன்றியபார்வையுடையவனும். கடுதிக்தகஷாயபுக் - கசப்புதுவர்ப்பு கலப்புச்சுவை இவைகளைப் புசிக்கிறவனும் ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை—பெரும் அவமதிப்பிற்கிடமாகிய கிழத்தன்மையை அடைந்து மிக்கதுன்புறுகின்றான். கபத்தினால் கட்டப்பட்ட மார்புடையவனாகின்றான் உண்டஉணவு ஜெரிப்பதில்லை. பற்களுதிர்ந்து பார்வையும் குன்றிப்போனநிலைமையுடையவனாய்க் கசப்புதுவர்ப்பு முதலியவைகளைப் புசிப்பவனாகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (௫௧)

வாதபுக்நகடிக்ரீவாகரோருசரணோசபல:
கதாயுதஸமாவிஷ்ட: பரிபூதஸ்ஸ்வபந்துபி:

வியாக்யானம்—வாதபுக்நகடிக்ரீவாகரோருசரண: - வாயுவால் தங்கப்பெற்றுக்கோணிய இடை கழுத்து துடை கால் இவைகளையுடையவனும், அபல - பலமற்றவனும், கதாயுதஸமாவிஷ்ட - அளவிலடங்காத பிணிகளையுடையவனும், ஸ்வபந்துபி - தனது பந்துக்களால், பரிபூத - அவமதிக்கப்பட்டவனும் ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை—வாயுவின் பிடையால் கோணிப்போன இடைகழுத்து கை துடைகால் இவைகளையுடையவனும் பலமற்றவனும் எண்ணிறந்த ரோகங்களையுடையவனும் தனது பந்துக்களால் அவமதிக்கப்பட்டவனுமாகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

நிஶ்ஶௌசோ மலதிக்தாங்க ஆலிங்கிதவரோஷித: । (ருஉ)
த்யாயந்நஸுலபாந்போகாந் கேவலம்வர்த்ததே அசல: ॥

நிஶ்ஶௌசோமலதிக்தாங்க ஆலிங்கிதவரோஷித.
த்யாயந்நஸுலபாந்போகாந் கேவலம்வர்த்ததே அசல

வியாக்யானம்—நிஶ்ஶௌச - சுத்தியில்லாதவனும், மலதிக்தாங்க: - மலத்தால் பூசப்பெற்ற அங்கமுடையோனும், ஆலிங்கிதவரோஷித: - ஆலிங்கனம் செய்யப்பெற்ற பெருந்தாபமுடையோனும் கேவலம், அஸுலபாந் - எளிதில்கிடைக்காதனவாகிய, போகாந் - போகங்களையே, த்யாயந் சிந்தித்துக்கொண்டு, அசல: - அசைவற்றவனாய், வர்த்ததே - இருக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—சுத்தியில்லாதவனும் மலம்பூசப்பெற்ற தேகமுடையவனும் தேஹம் கொடுமையாய்ப் பரிக்கப்பெற்றவனும் எளிதில் கிடைக்காதனவாகிய போகங்களையே சிந்தித்துக்கொண்டு இருக்குமிடம் விட்டசையாம லிருக்கின்றான்.

ஶ்லோகம்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑍋𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑍈𑌰𑌪𑌿 ।
𑌤𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌤𑌿𑌜𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇𑌨𑍋𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ (௫௩)

ஸர்வேந்த்ரியக்ரியாலோபாத் ஹாஸ்யதே பாலகைரபி
ததோம்ருதிஜது:க்கஸ்ய த்ருஷ்டாந்தேநோபலப்யதே

வியாக்யானம்.—ஸர்வேந்த்ரியக்ரியாலோபாத் - எந்த இந்திரியமும் வேலைசெய்வதற்கில்லாமற் போனமையால், பாலகை: அபி - சிறுபாலர்களாலும் ஹாஸ்யதே - பரிஹஸிக்கப்படுகின்றான்; தத: - பிறகு, ம்ருதிஜதுக்கஸ்ய - மரணகாலத்துக்கத்திற்கு த்ருஷ்டாந்த: - திருஷ்டாந்தமானது நோபலப்யதே-காணப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை.—எவ்விந்திரியமும் வேலைசெய்வதற்கில்லாமற் போனமையால் சிறுபாலர்களும் பரிகஸிக்கின்றார்கள். அதன் பிற குமரணகாலதுக்கத்திற்கு நிகரில்லை.

ஶ்லோகம்.

𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌰𑍁𑌜𑌮𑍍 ।
𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌸𑌾𑌗𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌜𑌲𑌗𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍁𑌡𑍇𑌨𑍇𑌵 𑌪𑌨𑍍𑌨𑌗𑌃 ॥ (௫௪)

யஸ்மாத்பிப்யதிபூதாநி ப்ராப்தாந்யபிபராம்ருஜம்
நீயதே ம்ருத்யுநாஜந்து: பரிஷ்வக்தோபிபந்துபி:
ஸாகராந்தர்ஜலகதோ கருடேநேவபந்நக

வியாக்யானம்—பராம் ருஜம் - பெரும்பிணியை, ப்ராப்தாநி அபி - அடைந்தனவுமாகிய, பூதாநி - பிராணிகள், யஸ்மாத் - எந்த யமனிடம், பிப்யதி - பயப்படுகின்றனவோ, பந்துபி - பந்துககளால், பரிஷ்வக்த: அபி - தழுவப்பட்டுள்ளவனாயினும், ஜந்து: - மனிதன் ஸாகராந்தர்ஜலகத: - ஸமுத்திரத்தி னடுஜலத்தில் உள்ள, பந்நக: - ஸர்ப்பமானது, கருடேந இவ - கருடனாலே போல், ம்ருத்யுநா - யமனால், நீயதே - கொண்டுபோகப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை—பெரும்பிணிகளையுடைய பிராணிகளும் யம னிடம் பயப்படுகின்றனவோ பந்துக்களால் தழுவப்பட்டிருக்கி னும் சமுத்திரநடுவிலுள்ள ஸர்ப்பம் கருடனாலேபோல யமனால் கொண்டுபோகப்படுகின்றனர்.

ஶ்லோகம்.

𑌹𑌾 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌹𑌾 𑌧𑌨𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌨𑍍𑌦𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍁𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌮𑍍 ।
𑌮𑌣𑍍𑌡𑍂𑌕 𑌇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌪𑍇𑌣 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌨𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌃 ॥ (௫௫)

ஹா காந்தே ஹா தநம் புத்ரா: க்ரந்தமாநம் ஸுதாருணம
மண்டூக இவ ஸர்ப்பேண ம்ருத்யுநா நீயதே நர:

வியாக்யானம்—ஹா - ஹா, காந்தே - ஓ பத்நி, ஹா - ஹா தநம் - பணம் - புத்ரா: - புதல்வர்களே என்று, ஸுதாருணம் - மிக்கக்கோரமாய் க்ரந்தமானம் - அழுகின்றவனாகிய, நர: - மனிதன், மண்டூக: - தவளையானது, ஸர்ப்பேண இவ - பாம்பினாலே போல, ம்ருத்யுநா - யமனால், நீயதே - கொண்டுபோகப்படுகின் றான்.

பொழிப்புரை—ஹா பதநி ஹா தனமே புத்திரர்களே என் றுமிக்கப்பயங்கரமாய் அழுகின்றவனாயினும் தவளையானது ஸர் ப்பத்தினாலே போல யமனால் கைபற்றப்படுகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

𑌮𑌰𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑍁𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 ।
𑌯𑌦𑍍𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌭𑌿𑌃 ॥ (௫௬)

மர்மஸூத்க்ரம்யமாணேஷு முச்யமாநேஷு ஸந்திஷு
யத்து:க்கம் ம்ரியமாணஸ்ய ஸ்மர்யதாம் தந்முமுக்ஷுபி:

வியாக்யானம்—மர்மஸு - மர்மஸ்தாநங்கள், உத்க்ரம்யமா ணேஷு - ப்ராணன் வெளிப்படுவதில் தொந்தரையடையும்போ தும், ஸந்திஷு - ஸந்திபந்தங்கள், முச்யமாநேஷு - பிராணனா ல்விடப்படும்போதும், ம்ரியமாணஸ்ய - மரணாவஸ்தையிலுள்ள வனுக்கு- யத் - யாதொரு, து:க்கம் - துக்கமுள்ளதோ, தத் - அத்துக்கமானது, முமுக்ஷுபி: - மோக்ஷத்தில் விருப்புற்றவர்க ளால், ஸ்மர்யதாம் - சிந்திக்கவேண்டியது.

பொழிப்புரை—மர்மஸ்தானங்கள் ஹிம்ஸைப்படும்போதும் ஸந்திபந்தங்கள் துடிக்கும்போதும் மரணாவஸ்தையிலுள்ளவனுக்கு எந்த துக்கம் நேருமோ அந்த துக்கம் மோக்ஷத்தில் விருப்புற்றவர்களால் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டியது.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (ருள)

த்ருஷ்டாவாக்ஷிப்யமாணாயாம் ஸம்ஜ்ஞயா ஹ்ரியமாணயா
ம்ருத்யுபாசேந பத்தஸ்ய த்ராதா நைவோபலப்யதே

வியாக்யானம்—த்ருஷ்டௌ - கண்ணனது, ஆக்ஷிப்யமாணாயாம் - விழிக்கமுடியாது சொருகும்போதும், ஸம்ஜ்ஞயா - ஞாபகமும் ஹ்ரியமாணயா - குன்றிப்போகவே, ம்ருத்யுபாசேந - எமபாசத்தால், பத்தஸ்ய - கட்டப்பட்டவனுக்கு த்ராதா - ரக்ஷகன் ந உபலப்யதே, ஏவ - காணப்படுகின்றதேயில்லை

பொழிப்புரை—கண் விழிக்கமுடியாது சொருகப்படும்போதும் நினைவும் தவிரவே ம்ருத்யு பாசத்தால்கட்டப்பட்டவனுக்கு ரக்ஷகன் காணப்படுகின்றதில்லையன்றே.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (ருஅ)

ஸம்ருத்யமாநஸ்தமஸா மஹத்சித்தமிவாவிசந்
உபாஹூதஸ்ததாஜ்ஞாதீந் ஈக்ஷதே தீநசக்ஷுஷா

வியாக்யானம்—தமஸா - அஞ்ஞானத்தால் ஸம்ருத்யமாநஃ- தகையப்பட்டவனும் மஹத்சித்தம் - நன்றாயுள்ள சித்தத்தை ஆவிசந், இவ - உடையவன்போல, ததா - அப்போது உபாஹூதஃ - கூப்பிடப்பட்டவனாய் (க்கொண்டு) தீநசக்ஷுஷா - தீனமாகிய நேத்திரத்தால், ஜ்ஞாதீந் - ஸஹோதரவர்க்கங்களை ஈக்ஷதே- பார்க்கின்றான்.

பொழிப்புரை—அஞ்ஞானத்தால் தகையப்பட்டவனாய் சரியாய் உள்ளசித்தமுடையவன்போலக் கூப்பிடப்பட்டு ஞாதிகளை தீனத்தன்மையுடன் கூடிய விழியால் பார்க்கின்றான்,

ஶ்லோகம்.

அயபாஶேந காலேந ஸ்நேஹபாஶேந பந்துபி: ।
ஆத்மாநமாக்ருஷ்யமாணம் வீக்ஷே பரிதஸ்ததா ॥ (௯௯)

அய பாசேந காலேந ஸ்நேஹபாசேந பந்துபி:
ஆத்மாநமாக்ருஷ்யமாணம் வீக்ஷே பரிதஸ்ததா

வியாக்யானம்—காலேந - எமனால் அயபாசேந - இருப்புச் சங்கிலியாலும், பந்துபி: - பந்துக்களால், ஸ்நேஹபாசேந - ஸ்நேகமாகிற கயிற்றினாலும், ஆத்மாநம் - தன்னை, பரித - இங்குமங்குமா க்ருஷ்யமாணம் - இழுக்கப்படுகின்றவனாக, ஈக்ஷே - காண்கின்றேன்.

பொழிப்புரை—காலனால் இருப்புச்சங்கிலியாலும் பந்துக்களால் ஸ்நேஹபாசத்தாலும் தான் இருபக்கங்களிலும் இழுக்கப்படுகின்றதாகக் காண்கின்றேன்.

ஶ்லோகம்.

ஹிக்கயா பாத்யமாநஸ்ய ஶ்வாஸேந பரிஶுஷ்யத: ।
ம்ருத்யுநாக்ருஷ்யமாணஸ்ய ந கல்வஸ்தி பராயணம் ॥ (௱)

ஹிக்கயாபாத்யமாநஸ்யச்வாஸேநபரிசுஷ்யத
ம்ருத்யுநாக்ருஷ்யமாணஸ்யநகல்வஸ்திபராயணம்

வியாக்யானம்—ஹிக்கயா- ஹிக்கையெனும் (இருமல்) வியாதியினால் தொந்தரையடைகின்றவனும் ச்வாஸேந - ச்வாஸத்தால் பரிசுஷ்யத - தேஹம்வறண்டுபோனவனும் ம்ருத்யுநா - எமனால், ஆக்ருஷ்யமாணஸ்ய - இழுக்கப்படுகின்றவனுமான மனிதனுக்கு, பராயணம் - ரக்ஷகன், ந அஸ்திகலு - இல்லையன்றோ.

பொழிப்புரை—ஹிக்கையென்னும் இருமலால் தொந்தரையுற்று ச்வாஸத்தால் வறண்டும் காலபாசத்தால் இழுக்கப்படுகின்றவனுமாகியமனிதனுக்கு ரக்ஷகன் இல்லையன்றோ.

ஶ்லோகம்.

ஸம்ஸாரயந்த்ர மாரூடோ யாதநாஸ்தாநேகஶ: ।
த்யாஸ்யாமீதி ந ஸம்வாத: காலபாஶேந யோஜித: ॥ (௱௧)

ஸம்ஸாரயந்த்ரமாரூடோயமதூதைரதிஷ்டித:
க்வயாஸ்யாமீதி துக்கார்த்த: காலபாசேநயோஜித:

வியாக்யானம்:—ஸம்ஸாரயந்த்ரம் - ஸம்ஸாரமாகிய யந்திரத்தில் ஆரூட:-ஏறியவனைப், யமதூதை: யமதூதர்களால், அதிஷ்டித:-அடக்கப்பட்டவனைப் காலபாசேந-யமபாசத்தால் யோஜித:-கட்டப்பட்டவனுமாய், க்வ - எங்கு, யாஸ்யாமி - செல்லுவேன், இதி - என்று துக்கார்த்த: - சோகத்தினால் வருத்துவோனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஸம்ஸாரமாகிய யந்த்ரத்திலேறியவனைப் யமதூதர்க்கு வசங்கதனும் யமபாசத்தினால் கட்டப்பட்டவனுமாய்க்கொண்டு எங்கு செல்லுவேன் என்று வருந்துகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

𑌕𑌿𑌂𑌕𑌰𑍋𑌮𑌿𑌕𑍍𑌵𑌗𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿𑌕𑌿𑌂𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌿𑌕𑌿𑌂।
𑌇𑌤𑌿𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍂𑌢𑌃𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑍍𑌯𑌸𑍂𑌨𑍍॥ (௩௨)

கிம்கரோமிக்வகச்சாமிகிம்க்ருஹ்ணாமித்யஜாமிகிம்
இதிகர்த்தவ்யதாமூட: க்ருச்ராத்தேஹாத்த்யஜத்யஸூந்

வியாக்யானம்—கிம் - என்ன, கரோமி - செய்வேன், க்வ - எங்கு, கச்சாமி - செல்லுவேன், கிம்-எதனை, க்ருஹ்ணாமி-கிரஹித்துக்கொள்வேன், கிம் - எதனை, த்யஜாமி - விடுவேன், இதி - என்று, கர்த்தவ்யதாமூட: - செய்வதின்னதென்றுதெரியாதவனாய், க்ருச்ராத் - மஹாகஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு தேஹாத் - தேஹத்திலிருந்து அஸூந் - ப்ராணனை த்யஜதி - விடுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—என்னசெய்வேன் எங்குசெல்லுவேன் எதைப்பற்றுவேன் எதை விடுவேன் என்று இவ்விதம் செய்வது யாதொன்று அறியாமல் மிகவும் தொந்தரையடைந்து தேஹத்திலிருந்து பிராணனை வெளிப்படுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌦𑍇𑌹𑌸𑌂𑌬𑌦𑍍𑌧𑍋𑌯𑌮𑌦𑍂𑌤𑍈𑌰𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌤𑌃।
𑌇𑌤𑍋𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌾𑌯𑌮𑌯𑌾𑌤𑌨𑌾𑌃॥ (௩௩)

யாதநாதேஹ ஸம்பத்தோ யமதூதைரதிஷ்டித:
இதோகத்வாநுபவதி யாயாஸ்தாயமயாதநா:

வியாக்யானம்—யாதநாதேஹ ஸம்பந்த: - யாதனாதேஹத்தோடு கூடியவனாய் யமதூதை: - யமதூதர்களால் அதிஷ்டித: - கைப்பற்றப்பட்டவனாய், இத: - இவ்விருந்து கத்வா - சென்று யா யா: - எந்த எந்த, யமயாதநா: - யமயாதனைகள் உள்ளனவோ, தா: - அவைகளை அனுபவதி அனுபவிக்கின்றான்.

பொழிப்புரை—யாதனாதேஹத்தைப்பற்றிக்கொண்டு யமதூதருக்குட்பட்டு இங்கிருந்துசென்று யமயாதனைகளெல்லாவற்றையும் அனுபவிக்கின்றான்.

ப்லோகம்

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌯𑌲𑍍𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌸𑌹𑌤𑍇 𑌕𑍁𑌤𑌃 ।

தத்ரயல்லபதே துக்கம் தத்வக்தும் ஸஹதேகுத:

வியாக்யானம்:—தத்ர - அந்நரகயாதனைகளுள், யத் - யாதொரு து:க்கம் - துன்பத்தை லபதே - அனுபவிக்கின்றானோ தத் - அதனை வக்தும் - சொல்ல, குத: - எங்ஙனம், ஸஹதே - ஸஹிப்பான்.

பொழிப்புரை:— அந்நரகயாதனைகளுள் அனுபவிக்கும்துக்கத்தைச் சொல்ல எங்ஙனம இயலும்.

ப்லோகம்

𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍 ।
𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌰𑍍𑌭𑍂𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌸𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑍍𑌯-
𑌤𑍇 । 𑌅𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌽𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌦𑌾 𑌵𑌪𑍁𑌃 ॥

கர்ப்பூரசந்தனாத்யைஸ்து லிப்யதேஸததம்ஹியத் (ருரு)
பூஷணைர்பூஷ்யதேசித்ரை: ஸுவஸ்த்ரை: பரிவார்யதே
அஸ்ப்ருச்யம் ஜாயதேப்ரேக்ஷ்யம் ஜீவத்யக்தம்ஸதாவபு:

வியாக்யானம்—யத் - யாதொரு தேஹமானது, கர்ப்பூரசந்தனாத்யைஸ்து - கர்ப்பூரசந்தனாதிகளாலேயே, ஸததம் - எப்போதும், லிப்யதே - பூசப்பெறுகின்றதோ, சித்ரை: - அற்புதங்களாகிய, பூஷணை: - ஆபரணங்களால், பூஷ்யதே - அணியப்படுகின்றதோ, ஸுவஸ்த்ரை: - நல்ல ஆடைகளால், பரிவார்யதே - அலங்கரிக்கப்படுகின்றதோ, வபு: - அத்தேஹமே, ஜீவத்யக்தம் - ஜீவனால்விடப்பட்டதாயின் அஸ்ப்ருச்யம் - தொடுவதற்குத்தகாததும் அப்ரேக்ஷ்யம் - பார்க்கத்தகாததும் ஜாயதே - ஆகின்றது.

பொழிப்புரை.—யாதொருதேஹமானது கர்ப்பூரசந்தனாதிகளால் எப்போதும் பூசப்பெறுகின்றதோ அழகிய ஆபரணங்களாலும் சிறந்தவஸ்த்ரங்களினாலும் அலங்கரிக்கப்படுகின்றதோ அத்தேஹமே ஜீவனால் பிரியப்பட்டதாயின் தொடத்தகாததும் பார்க்கத்தகாததுமாகின்றது

ஸ்லோகம்

𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌂𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌲𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑌂𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।

நிஷ்க்ராமயந்திநிலயாத் க்ஷணம் நஸ்தாபயந்த்யபி

வியாக்யானம்:—நிலயாத - இல்லத்தினின்றும் நிஷ்க்ராமயந்தி - வெளிக்கொண்டுபோகின்றார்கள் க்ஷணம அபி - க்ஷணப்போதும் நஸ்தாபயந்தி - வைத்திருக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—இல்லத்தினின்றும் வெளிக்கொண்டுபோகின்றார்கள் க்ஷணப்போதும் வைத்திருக்கின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

𑌦𑌹𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑍈𑌃 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌸𑍍𑌮𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍 ।
𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑍃𑌗𑌾𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌗𑍃𑌧𑍍𑌰𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌰𑌵𑌾𑌯𑌸𑍈𑌃 ॥
𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌽𑌥 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ (கூஅ)

தஹ்யதேசதத: காஷ்டை: தத்பஸ்மக்ரியதேக்ஷணாத்
பக்ஷ்யதேவாஸ்ருகாலைச்ச க்ருத்ரகுக்குரவாயஸை:
புநர்நத்ருச்யதேஸோத ஜநமகோடிசதைரபி

வியாக்யானம்—தத: அதன் பிறகு, காஷ்டை கட்டைகளோடு தஹ்யதே - கொளுத்தப்படுகின்றது தத் - அதுவும் க்ஷணாத் - ஓர்க்ஷணத்தில், பஸ்மச - சாம்பலாயும் க்ரியதே - செய்யப்படுகின்றது. அல்லது ஸ்ருகாலைவா நரியாலாவது க்ருத்ர குக்குரவாயஸை - கழுகு நாய் காக்கை இவைகளாலாவது, பக்ஷ்யதே - புசிக்கப்படுகின்றது, புந: - மறுபடியும், ஸ: - அதே தேஹமானது ஜந்மகோடிசதை: அபி - நூறுகோடி ஜன்மம் எடுத்தாலும் நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை.—அதன் பிறகு கட்டைகளோடு கொளுத்தப்படுகின்றது. அதுவும் க்ஷணத்தில்சாம்பலாக்கப்படுகின்றது. அல்

லது நரி கழுகு நாய் காக்கை முதலியவைகளால் தின்னப்படுகின்றது. நூறு கோடி ஜந்மமெடுக்கினும் அந்த தேஹம் மீண்டும் காணப்படுகின்றதில்லை.

ஶ்லோகம்.

மாதாபிதாகுருஜநஸ்ஸ்வஜநோ மமேதி மாயோபமே ஜகதி கஸ்ய
பவேத் ப்ரதிஜ்ஞா ।
ஏகோ யதோ வ்ரஜதி கர்மபுரஸ்ஸரோயம் விஶ்ராமவ்ருக்ஷஸத்ருஶஃ
கலு ஜீவலோகஃ ॥ (௩௯)

மாதாபிதாகுருஜநஸ்ஸ்வஜநோமமேதி மாயோபமேஜகதிகஸ்ய
பவேத் ப்ரதிஜ்ஞா
ஏகோயதோ வ்ரஜதி கர்மபுரஸ்ஸரோயம் விச்ராமவ்ருக்ஷஸத்ரு
சஃகலு ஜீவலோகஃ

வியாக்யானம்—மாயோபமே இந்திரஜாலப்பொருள்களுக்குநிகராகிய, ஜகதி – (உலகில்). மம - எனது, மாதா - அன்னை; பிதா – எனது தந்தை, குருஜன - எனதுபெரியோர், ஸ்வஜந: - எனதுபந்துஜனம், இதி - என்று, கஸ்ய - எவனுக்கு, ப்ரதிஜ்ஞா - நிச்சயம், பவேத - ஏற்படும், யத: - யாதொருகாரணத்தால், அயம் - இந்த (ஜீவன்) கர்மபுரஸ்ஸர: - (தனது) புண்ணியபாவங்களாகிய கர்மங்களை முன்னிட்டவனாக, ஏக: - ஒருவனாகவே வ்ரஜதி - போகின்றானோ, ஜீவலோக: - இம்மனிதலோகமானது, விச்ராம விருக்ஷஸத்ருச: கலு - களைப்பாறுமிடமாகிய மரத்திற்கு நிகரேயன்றோ.

பொழிப்புரை — இந்திரஜாலப்பொருள்களுக்கு நிகராயுள்ள இவ்வுலகவாழ்க்கையில் எனது தாய்தந்தை எனது குருஜனம் எனது பந்து என்றுநிச்சயிப்பது எப்படிக்கூடும் ஏனெனின் கர்மத்தோடுகூட தான் ஒருவனே போகும்படி ஆகின்றமையால் இம்மனிதலோகமானது களைப்பாறுதற்குச்சற்றுத்தங்குமிடமாகிய மரத்திற்குஸமானமேயன்றோ.

ஶ்லோகம்.

ஸாயம் ஸாயம் வாஸவ்ருக்ஷம் ஸமேதாஃ ப்ராதஃ ப்ராதஸ்தேந தேந
ப்ரயாந்தி ।

(Grantha verse) ॥ (எ0)

ஸாயம்ஸாயம்வாஸவ்ருக்ஷம்ஸமேதா: பராத: ப்ராதஸ்தேநதேந ப்ரயாந்தி
த்யக்த்வாந்யோந்யம் தஞ்சவ்ருக்ஷம் விஹங்காயத்வத்தத்வத்ஜ் ஞாதயோ ஜ்ஞாதயஸ்ச

வியாக்யானம்—ஸாயம் ஸாயம் - மாலைதோறும் மாலைதோறும், வாஸவ்ருக்ஷம் - வசிக்கும் மரத்தை, ஸமேதா: - சென்று அடைந்துசேர்ந்திருந்தனவாகிய, விஹங்கா - பக்ஷிகள், யத்வத் - எப்படி, ப்ராத: ப்ராத: - காலைதோறும் காலைதோறும், தஞ்சவ்ருக்ஷம் - அம்மரத்தை த்யக்த்வா - விட்டுவிட்டு அந்யோந்யம் - ஒன்றிற்கொன்று பிரிந்து, தேநதேந - அவ்வவ்வழியோடு ப்ரயாந்தி - போய்விடுகின்றனவோ, தத்வத் - அதுபோலவே ஜ்ஞாதய: - ஞாதிகளும், அஜ்ஞாதய: - ஞாதிகளல்லாதவர்களும் என்க.

பொழிப்புரை.—எப்படி மாலைதோறும் மாலைதோறும் வசிக்கும் மரத்தையடைந்து ஒன்றுகூடிய பறவைகள் பிறகு காலைதோறும் காலைதோறும் அம்மரத்தைவிட்டு ஒன்றுக்கொன்று பிரிந்து அது அது வந்தவழியோடு சென்றுவிடுகின்றதோ அதுபோலவே ஜ்ஞாதிகளும் அஜ்ஞாதிகளும் என்றறியத்தக்கது.

ஶ்லோகம்

(Grantha verse) ।
(Grantha verse) ॥ (எக)

ம்ருதிபீஜம் பவேஜ்ஜந்மஜந்மபீஜம் பவேந்ம்ருதி
கடீயந்த்ரவதச்ராந்தோ பம்ப்ரமீத்யநிசம்நர:

வியாக்யானம்—ஜந்ம - பிறவி ம்ருதிபீஜம் - மரணஹேது பவேத் - ஆகும், ம்ருதி: - மரணமானது, ஜந்மபீஜம் - பிறப்புக்கு ஏது, பவேத் - ஆகும், நர: - ஜீவன் கடீயந்த்ரவத் - ஏற்றமரம் போல, அச்ராந்த: - ஓய்வின்றி அநிசம் - இடைவிடாமல் பம்ப்ரமீதி - சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறான்.

பொழிப்புரை.—ஜந்மம் மரணஹேதுவும் மரணம் ஜந்மஹேதுவும் ஆகின்றது ஜீவன் ஏற்றமரம் போல் ஓய்வின்றி எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டேயிருக்கிறான்.

ஸ்லோகம்.

𑌗𑌰𑍍𑌭𑍇 𑌪𑍁𑌂𑌸𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌪𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌦𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌾𑌵𑌧𑌿 ।
𑌤𑌦𑍇𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑍇𑌰𑍍𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌮𑍍 ॥ (௩௨)

கர்ப்பேபும்ஸ: சுக்ரபாதாத் யதுக்தம் மரணாவதி
ததேதஸ்ய மஹாவ்யாதே மத்தோநாந்யோஸ்திபேஷஜம்

வியாக்யானம்—*பும்ஸ - ஜீவனுக்கு, கர்ப்பே - கர்ப்பத்தில், சுக்ரபாதாத் - சுக்லம் விழுந்தது முதல், மரணாவதி - மரணம வரையில், யத் - யாதொன்று உக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ; தத் ஏதஸ்ய - அந்த இந்த மஹாவ்யாதே - பெருமபிணிக்கு பேஷஜம் - மருந்து, மத்த - என்னிலும், அந்ய: - அந்நியன் நாஸ்தி - இல்லை.*

பொழிப்புரை.—*ஜீவனுக்குக் கர்ப்பத்தில் சுக்கிலம்சேர்ந்தது முதல் மரணம் வரையில் யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ அவ் விந்தபெரும்பிணிக்கு மருந்து என்னிலும் அந்நியன் இல்லை.*

எட்டாவது அத்தியாயம்.

முற்றிற்று

தேஹஸ்வரூபநிரூபணமெனும்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஸ்லோகம்.

𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵𑌾𑌵𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪 ।
𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌹𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵𑍈𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌤𑌾𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 । (௧)

தேஹஸ்வரூபம் வக்ஷ்யாமிச்ருணுஷ்வாவஹிதோந்ருப
மத்தோ ஹிஜாயதே விச்வம் மய்யேவைதத்ப்ரதார்யதே

வியாக்யானம்.— *ந்ருப - ஓ அரசனே* தேஹஸ்வரூபம் - தேஹஸ்வரூபத்தை, வக்ஷ்யாமி - சொல்லுகிறேன், அஹித: - ஸாவதானமனதோடிருந்து, ச்ருணுஷ்வ- கேட்பாயாக, விஸ்வம்- எல்லாம் பிரபஞ்சம் மத்த: ஹி - என்னிடமிருந்தே ஜாயதே -

உண்டாகின்றது. மயி ஏவ - என்னிடமே, ஏதத் - இது ப்ரதார்யதே - நிலைபெறுகின்றது.

பொழிப்புரை.— ஓ அரசனே தேஹஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகின்றேன் ஸாவதானமனதோடு கேட்பாயாக என்னிடமிருந்தே ஸகல சராசரமும் தோன்றுகின்றது என்னிடமே இதுநிலை பெறுகின்றது.

ஸ்லோகம்

ꠂமய்யேவதமதிஷ்டாநேலீயதே ஶுக்திரூப்யவத் ।
அஹம் து நிர்மல: பூர்ண: ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹ: ॥ (உ)

மய்யே வேதமதிஷ்டாநே லீயதே சுக்திரூப்யவத்
அஹம்துநிர்மல: பூர்ண: ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹ:

வியாக்யானம்—இதம் - பிரபஞ்சமானது, சுக்திரூப்யவத் - இப்பியில்வெள்ளிபோல, அதிஷ்டாநே அதிஷ்டானமாகிய, மயிஏவ - என்னிடமே, லீயதே - ஒடுங்குகின்றது, அஹம்து - யானோவெனின், நிர்ம்மல: - நிர்ம்மலனும் பூர்ண: - பரிபூர்ணனும் ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹ: - ஸச்சிதாநந்தஸ்வரூபனுமா யிருக்கின்றவன்.

பொழிப்புரை— இப்பிரபஞ்சமானது. இப்பியில் வெள்ளி போல அதிஷ்டானமாகிய என்னிடமே ஒடுங்குகின்றது யானோ வெனின் நிர்ம்மலனும் பூர்ணனும் ஸச்சிதாநந்தஸ்வரூபனுமானவன்.

ஸ்லோகம்

அஸங்கோ நிரஹங்கார: ஶுத்தம் ப்ரஹ்மஸநாதநம் ।
அநாத்யவித்யாயுக்தஸ்ஸந் ஜகத்காரணதாம் வ்ரஜே ॥ (௩)

அஸங்கோநிரஹங்கார: சுத்தம் ப்ரஹ்மஸநாதநம்
அநாத்யவித்யாயுக்தஸ்ஸந்ஜகத்காரணதாம்வ்ரஜே

வியாக்யானம்.—அஸங்க: - ஸம்பந்தமில்லாதவன் நிரஹங்கார: - அஹங்காரமில்லாதவன், ஸநாதநம் - எப்போதுமுள்ளதாகிய சுத்தம் - மாயையின் கலப்பற்ற ப்ரும்மம் - ப்ரும்ம

அநாத்வித்யாயுக்த:ஸந் - அநாதியாகிய அவித்தையோடுகூடியவனைக்கொண்டு, ஜகத்காரணதாம் - ஜகங்களுக்குக்காரணமாயிருத்தலை, வ்ரஜே - அடைகின்றேன்.

பொழிப்புரை.— ஸம்பந்தமில்லாதவனும் அஹங்காரமில்லாதவனும் எப்போதும் உள்ளபடிமமாயுமுள்ளநான் அநாதியாயுள்ள அவித்தையோடுகூடியவனைக்கொண்டு ஜகத்காரணனாகின்றேன்.

ஶ்லோகம்.

அநிர்வாச்யாமஹாவித்யாத்ரிகுணாபரிணாமிநீ ।
ரஜஸ்ஸத்வந்தமஶ்சேதி தத்குணா: பரிகீர்த்திதா: ॥ (௪)

அநிர்வாச்யாமஹாவித்யாத்ரிகுணாபரிணாமிநீ
ரஜஸ்ஸத்வந்தமஶ்சேதி தத்குணா: பரிகீர்த்திதா

வியாக்யானம்— அநிர்வாச்யா - துணிந்தோதமுடியாததாகிய மஹாவித்யா - மஹத்தாகிய அவித்தையானது, த்ரிகுணா - முக்குணமுடையதும் பரிணாமிநீ - பரிணமிக்கின்றதுமாயுள்ளது தத்குணா - அதன்குணங்கள், ரஜஸ் ரஜஸ் ஸத்வம் - ஸத்துவம், தமஶ்ச இதி - தமஸ் என்று, பரிகீர்த்திதா - சொல்லப்பட்டன.

பொழிப்புரை— துணிந்தோதமுடியாத அந்த அவித்தையானது முக்குணமுடையதும் பரிணமிக்கின்றதுமானது. அதன் குணங்கள் ரஜஸ் ஸத்துவம் தமஸ் என்று சொல்லப்பட்டன.

ஶ்லோகம்

ஸத்வம் ஶுக்லம் ஸமாதிஷ்டம் ஸுகஜ்ஞாநாஸ்பதம்ந்ருணாம் ।
து:க்காஸ்பதம் ரக்தவர்ணம் சஞ்சலஞ்ச ரஜோமதம் ॥ (௫)

ஸத்வம் சுக்லம் ஸமாதிஷ்டம் ஸுகஜ்ஞானஸ்பதம்ந்ருணாம்
து:க்காஸ்பதம் ரக்தவர்ணம்சஞ்சலஞ்சரஜோமதம்

வியாக்யானம்.—ஸத்வம் - ஸத்துவமானது; சுக்லம் - வெண்ணிறமானது என்று ஸமாதிஷ்டம் - சொல்லப்பட்டது ந்ருணாம்- மனிதர்களுக்கு ஸுகஞானங்களுக்கிடமாயுள்ளது ரஜ: - ரஜோகுணமானது து:க்காஸ்பதம் - துக்கத்திற்கிடமாயும் ரக்தவர்

ணம் - செந்நிறமுடையதும், சஞ்சலம் - சலித்துக்கொண்டே இருப்பதும் என்று மதம் - சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை—ஸத்துவமானது வெண்ணிறமுள்ளது என்றும் மனிதர்களுக்கு ஸுகஞானங்களுக்கிடமாயுள்ளதென்றும் சொல்லப்பட்டது. ரஜோகுணமானது துக்கத்திற்கிடமும செந்நிறமுடையதும் சஞ்சலமாயுள்ளதுமானது என்று சொல்லப்பட்டது.

ஶ்லோகம்

𑌤𑌮𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌜𑌡𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌉𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌅𑌤𑍋 𑌮𑌮𑌾𑌸𑌮𑌾𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 ॥
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌭𑌜𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌾𑌂 ।
𑌶𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌰𑌜𑌤𑌵𑌦𑍍𑌰𑌜𑍍𑌜𑍌 𑌭𑍁𑌜𑌙𑍍𑌗𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍁 । (௭)

தம க்ருஷ்ணம ஜடம்ப்ரோக்தம் உதாஸீநம்ஸுகாதிஷு
அதோமமஸமாயோகாத் சக்தி ஸாத்ரிகுணாத்மிகா
அதிஷ்டானே தமய்யேவ பஜதேவிச்வரூபதாம
சுக்தௌ ரஜதவத்ரஜ்ஜௌபுஜங்கோயத்வதேவது

வியாக்யானம்—தம - தமோகுணமானது க்ருஷ்ணம் - கருநிறமானது, ஜடம் - அசேதனமானது, ப்ரோக்தம் - என்றுசொல்லப்பட்டது (சிறிதுமபிரகாசமில்லாதது) ஸுகாதிஷு - ஸுகம்முதலியவைகளில உதாஸீநம் - உதாஸீனமாயுள்ளது அத: - ஆதலால் மம - எனது ஸமாயோகாத் சேர்க்கையால் த்ரிகுணாத்மிகா முக்குணஸ்வரூபமாகிய ஸா அந்த சக்தி: மாயாசக்தியானது அதிஷ்டானே - அதிஷ்டானமாகிய. மயி ஏவ-என்னிடத்திலேயே சுக்தௌ - இப்பியில், ரஜதவத் வெள்ளிபோலும் ரஜ்ஜௌ - கயிற்றின், புஜங்க - ஸர்ப்பமானது, யத்வத் ஏவது போலவேயும் விஶ்வபாவதாம் - பிரபஞ்சபாவத்தன்மையை பஜதே - அடைகின்றது.

பொழிப்புரை—தமோகுணமானது கருநிறமுடையது. ஜடம் ஸுகாதிகளில் உதாஸீனமாயுள்ளது என்றும்சொல்லப்பட்டது ஆதலால் எனது சேர்க்கையால், முக்குணஸ்வரூபமாகிய அந்த சக்தியானது அதிஷ்டானமாகிய என்னிடமே இப்பியில் வெள்

ளிபோலும் கயிற்றினில் அரவம்போலும் பிரபஞ்சமாகும்தன்மை யைப்பெறுகின்றது.

ஸ்லோகம்.

𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ।
𑌤𑍈𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌹𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌃 ॥ (அ)

ஆகாசாதீநி ஜாயந்தே மத்தோ பூதாநி மாயயா ।
தைராரப்தமிதம் ஸர்வம் தேஹோயம் பாஞ்சபௌதிக

வியாக்யானம்—மத்த - என்னிடமிருந்து மாயயா - மாயை யால், ஆகாசாதீநி - ஆகாயம்முதலியனவாகிய பூதாநி - பூதங்கள் ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன. தை: - அப்பூதங்களால் இதம் ஸர்வம் - இவ்வெல்லாம், ஆரப்தம - உண்டாயின, அயம் - இந்த தேஹ: - தேஹமானது, பாஞ்சபௌதிக - பஞ்சபூதங்களால் உண்டாயினது.

பொழிப்புரை—என்னிடமிருந்து மாயையால் ஆகாயம்முத லிய பூதங்கள் உண்டாகின்றன அப்பூதங்களாலேயே பிரபஞ்சம் உண்டாயிற்று. இத்தேஹம் ஐம்பூதங்களாலேயே உண்டானது.

ஸ்லோகம்

𑌪𑌿𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌶𑌿𑌤𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌟𑍍𑌕𑍋𑌶𑌂 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌪𑍁𑌃 ।
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌯𑌵𑍋𑌽𑌸𑍍𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌮𑌜𑍍𑌜𑌾 𑌚 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ (௯)

பித்ருப்யாமசிதாதந்நாத் ஷட்கோசம் ஜாயதே வபு:
ஸ்நாயவோஸ்தீநி மஜ்ஜாச ஜாயந்தே பித்ருதஸ்ததா

வியாக்யானம்—பித்ருப்யாம் - தாய்தந்தையர்களால் அசி தாத் - புசிக்கப்பட்ட அந்நாத் - ஆகாரத்தால் ஷட்கோசம் - ஆறுகோசமாயுள்ளதாகிய வபு: - தேஹமானது ஜாயதே - உண் டாகின்றது ஸ்நாயவ: - சிறுநரம்புகள் அஸ்தீநி - எலும்புகள் மஜ்ஜாச - மஜ்ஜை என்னும் எலும்புநரம்புகளிலுள்ளகசிவு இவை கள் பித்ருத: - தந்தையினிடமிருந்து. ஜாயந்தே - உண்டாகின் றன.

பொழிப்புரை—தாய்தந்தையர்களால் புசிக்கப்பட்ட அன்னத்தால் ஆறுகோசமாகிய தேஹம் உண்டாகின்றது. சிறு நரம்பு எலும்பு மஜ்ஜை இவைகள் தந்தையினிடமிருந்தாகும் அம்சங்கள்.

ஶ்லோகம்

𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍𑌮𑌾𑌂𑌸𑌶𑍋𑌣𑌿𑌤𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍍𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌭𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌜𑌾𑌃 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥ (௧௦)

த்வங்மாம்ஸசோணிதமிதிமாத்ருதஸ்ஸம்பவந்திஹி
பாவாஸ்ஸ்யு: ஷட்விதாஸ்தஸ்யமாத்ருஜா: பித்ருஜாஸ்ததா

வியாக்யானம்— த்வங்மாம்ஸசோணிதம் இதி - த்வக்கு மாம்ஸம் ரக்தம் எனும் இவைகள் மாத்ருத:ச - அன்னையினிடமிருந்து, பவந்திஹி - உண்டாகின்றனவன்றோ, தஸ்ய - சரீரத்திற்கு மாத்ருஜா: - அன்னையினிடமிருந்து உண்டாவனவும் ததா பித்ருஜா: தந்தையினிடமிருந்துண்டாவனவுமாகிய பாவா: - பாவங்கள் ஷட்விதா:, ஸ்யு: - ஆறுவிதங்களாகும்.

பொழிப்புரை—த்வக்கு மாம்ஸம் ரக்தம இவைகள் அன்னையினிடமிருந்துண்டானவன்றோ தேஹத்திற்குத் தாய்தந்தையரிடம் உண்டாகும் தாதுக்கள் ஆறுவகையாகும்.

ஶ்லோகம்

𑌰𑌸𑌜𑌾 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌸𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌮𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।

ரஸஜா ஆத்மஜாஸ்ஸப்தஸம்பூதாஸ்ஸாத்மஜாஸ்ததா

வியாக்யானம்:—ரஸஜா: - (பின்சொல்லப்படுகின்றவளுகிய) ரஸஜங்களாகிய ஸப்த - ஏழும், ஆத்மஜா:- (ஆத்மஜங்களென) பின்சொல்லப்படுகின்றனவாகிய ஏழும் ததா - அங்ஙனமே ஸ்வாத்மஜா - ஸ்வாத்மஜங்களென்னப்படுவனவும் ஸம்பூதா: - கூடியனவாகின்றன.

பொழிப்புரை:—ரஸஜங்களெனப் பின்சொல்லப்படுகின்றனவாகிய ஏழும் ஆத்மஜங்களென்னப்படுவனவாகிய ஏழும் அங்ஙனமே ஸ்வாத்மஜங்களென்னப்படுவனவும் கூடியனவாகின்றன.

ஶ்லோகம்.

ம்ருதவ: ஶோணிதம் மேதோ மஜ்ஜா ப்லீஹா யக்ருத் குதம் ॥
ஹ்ருந்நாபீத்யேவமாத்யாஸ்யு: பாவாமாத்ருபவாமதா: । (கக)

ம்ருதவ: ேசாணிதம் மேதோமஜ்ஜாப்லீஹாயக்ருத்குதம்
ஹ்ருந்நாபீத்யேவமாத்யா: ஸ்யு: பாவாமாத்ருபவாமதா:

வியாக்யானம்—சோணிதம் - ரக்தம், மேத: - ஹ்ருதயத்தி லுள்ளமாம்ஸவிசேஷம் மஜ்ஜா - எலும்புநரம்புகளில்நிகழும்கசிவு ப்லீஹா-குல்மம்-என்னப்படும் வயிற்றின் இடப்பக்கத்தில் உள்ள மாம்ஸம் யக்ருத்-காலகண்டமென்னப்படுவது வயிற்றின்வலப்பக் கத்திலுள்ளமாம்ஸம், குதம்-அபானம், ஹ்ருத- மார்பினின் தாம ரைபோன்றுள்ள ஹ்ருதயம் நாபீ - தொப்புள், இத்யேவ மாத்யா:- எனும் இவைமுதலிய, ம்ருதவ: - மிருதுவாயுள்ள, பாவா: - பாவ ங்கள், மாத்ரு பவா: - அன்னையினிடமிருந்துண்டாவன என்று மதா: - சொல்லப்படுவன.

பொழிப்புரை—ரத்தம, மேதஸ், மஜ்ஜை, ப்லீஹா, யக்ருத, குதம், ஹ்ருத், நாபீ, இவைமுதலிய மிருதுவாகியபாவங்கள் அன்னையிட மிருந்துண்டாவன என்பதாம்.

ஶ்லோகம்

ஶ்மஶ்ருரோமகசஸ்நாயுஸிராதமநயோநகா: ॥
தசநா: சுக்ரமித்யாதி ஸ்திரா: பித்ருஸமுத்பவா: । (கஉ)

ச்மசருரோமகசஸ்நாயுஸிராதமநயோநகா:
தசநா: சுக்ரமித்யாதிஸ்திரா: பித்ருஸமுத்பவா:

வியாக்யானம்—ச்மச்ரு (முகத்திலுள்ளரோமம்) மீசை ரோம - ரோமம (மற்றஇடங்களிலுள்ளரோமம்) கச: - தலையிலு ள்ளனவாகிய கேசங்கள், ஸ்நாயு - வனை எனும் தாதுவிசேஷம ஸிராதமநய: - ஸூக்ஷ்ம ஸ்தூலநாடிகள் நகா: - நகங்கள், தச: ை: - பற்கள் சுக்ரம் - ரேதஸ் இத்யாதிஸ்திரா: - இது முதலிய ஸ்திரமாகிய அம்சங்கள் பித்ருஸமுத்பவா: - தந்தையினிடமுண் டாவன.

பொழிப்புரை—மீசை ரோமம் கேசம் வஸை ஸூக்ஷ்மஸ்தூல நாடிகள் நகம் பல் சுக்லம் இதுமுதலியனவாகிய அம்சங்கள் தந்தையினிடமுண்டாவன.

ஶ்லோகம்.

𑌶𑌰𑍀𑌰𑍋𑌪𑌚𑌿𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌬𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌅𑌲𑍋𑌲𑍁𑌪𑌤𑍍𑌵𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌰𑌸𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 (௧௫)

சரீரோபசிதிர்வர்ணோ வ்ருத்திஸ்த்ருப்திர்பலம்ஸ்திதி:
அலோலுபத்வம உத்ஸாஹ: இதயாதீநரஸஜாந்விது:

வியாக்யானம்:—சரீரோபசிதி:- சரீரஉற்பத்திகாலத்தில் உள்ளபருமன், வர்ண: - நிறம், வ்ருத்தி: - க்ரமமாய்வளருதல், த்ருப்தி: - பூரிப்பு, பலம் - வலிமை, ஸ்திதி: - அவயவங்களின் உறுதித்தன்மை அலோலுபத்வம் - க்ருபணத்தன்மையின்மை, உத்ஸாஹ: - உற்சாகம், இத்யாதீந் - இது முதலியவை, ரஸஜாந்- தாதுவிசேஷத்தாலுண்டாயின என்று, விது: - அறிகின்றனர்.

பொழிப்புரை— உற்பத்திகாலத்திலுள்ள பெருமன் நிறம் வளருதல் பூரிப்பு வலிமை அவயங்களின் உறுதித்தன்மை, க்ருபணத்தன்மையின்மை, உற்சாகம் இவை முதலிய தாது விசேஷத்தால் உண்டாவன என்பதாம்.

ஶ்லோகம்

𑌇𑌚𑍍𑌛𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌷𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌧𑌰𑍍𑌮𑍌 𑌚 𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌯𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌃 । (௧௬)

இச்சாத்வேஷஸ்ஸுகம்துக்கம் தர்மாதர்மௌ சபாவநா
ப்ரயத்நோ ஜ்ஞாநமாயு: செந்த்ரியாணித்யேவமாத்மஜா:

வியாக்யானம்:—இச்சா - விருப்பம், த்வேஷ: - வெறுப்பு, ஸுகம் - ஷை, துக்கம் - ஷை 'தர்மாதர்மௌ - புண்ணியபாவங்கள் பாவநா - ஸ்மரணஹேதுவாகிய 'ஸம்ஸ்காரம் ப்ரயத்ந:- முயற்சி ஜ்ஞாநம் - அறிவு, ஆயு: - ஆயுள், இந்திரியாணி - இந்திரியவ்யாபாரம் இத்யேவம்-இவைமுதலியன, ஆத்மஜா: - ஜீவனால் உண்டாவன.

பொழிப்புரை:— இச்சை, த்வேஷம், ஸுகம், துக்கம், புண்ணியபாவங்கள் பாவனை முயற்சி ஞானம் ஆயுள் இந்திரியவி யாபாரம் இவமுதலியன ஜீவனால் ஏற்படுவன.

ஶ்லோகம்

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥
𑌰𑌸𑌨𑌂 𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌃 ।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌰𑌸𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ (கரு)

ஞானேந்திரியாணிஶ்ரவணம் ஸ்பர்சனம் தர்சனம் ததா
ரஸநம் க்ராணமித்யாஹு: பஞ்சதேஷாம் சகோசரா:
சப்த: ஸ்பர்சஸ்ததாரூபம்ரஸோகந்த இதிக்ரமாத்

வியாக்யானம்:—ஞானேந்த்ரியாணி - ஞானேந்த்ரியங்கள், ச்ரவணம் - காது, ஸ்பர்சநம் - தொக்கு, தர்சநம் - கண், ரஸநம் - நாவு, க்ராணம் - மூக்கு, இதி - என்று, பஞ்ச - ஐந்துஎன்றும், ஆஹு: - சொல்லுகின்றனர். தேஷாம் - அவைகளின் கோசரா:ச - விஷயங்களும், க்ரமாத் - முறையே, சப்த:-சப்தம் ஸ்பர்ச: - ஸ்பர்சம், ரூபம் - உருவம், ரஸ: - ரஸம், (சுவை) கந்த: - வாஸனை, இதி - என்று சொல்லப்படுகின்றன.

பொழிப்புரை—ஞானேந்திரியங்கள் காது தோக்குகண் நாவு மூக்கு என்று ஐந்துள்ளன. அவைகளின் விஷயங்களுமுறையே சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் என்று சொல்லப்படுகின்றன

ஶ்லோகம்

𑌵𑌾𑌕𑍍𑌪𑌾𑌣𑌿𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌯𑍂𑌪𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌹𑌿 ।
𑌵𑌚𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑌗𑌮𑌨𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌰𑌤𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌕𑌰𑍍𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌨𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵𑍋𑌭𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌹𑌂𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌂
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌕𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑍁𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌯𑌮𑍍 ॥ (கசு)

வாக்கராங்க்ரிகுதோபஸ்தாந்யாஹு: கர்மேந்த்ரியாணிஹி
வசநாதாநகமநவிஸர்கரதய: க்ரமாத்

கர்மேந்த்ரியாணும் ஜாநீயாந்மநஸ்சைவோபயாத்மகம்
க்ரியாஸ்தேஷாம் மநோபுத்தி ரஹங்காரஸ் ததः பரம்
அந்தः கரணமித்யாஹுः சித்தம் சேதிசதுஷ்டயம்

வியாக்யானம்:—வாக்கராங்க்ரிகுதோபஸ்தாநி - வார்த்தை (வாக்)பாணி பாதம் அபானவாய் குஹ்யம் இவைகள் கர்மேந்த்ரியாணி - கர்மேந்திரியங்களென்று விதுः - என்றறிந்தனர் தேஷாம், கர்மேந்த்ரியாணும் - கர்மேந்திரியங்களின் க்ரியாः - கிரியைகள், க்ரமாத் - முறையே, வசனாதானகமநவிஸர்க்கரதயः-வசநம், வாங்குதல். போதல், விடுதல், ஆனந்தித்தல் இவைகள் என்று ஜாநீயாத் - அறிக மநः -மனமானது உபயாத்மகம்-இருவகையிந்திரியங்களோடு விஷயங்களில் பிரவர்த்திக்கின்றது, மநः - மனம், புத்திः - புத்தி அஹங்காரம் - அஹங்காரம், சித்தம் - சித்தம், இதி - என்று சதுஷ்டயம் - நான்கும் அந்தः - கரணம், இதி - அந்தக்கரணமென்று, ஆஹுः - சொல்லுகின்றனர்.

பொழிப்புரை—வாக்கு பாணி பாதம் குஹ்யம் குதம் இவை கர்மேந்திரியங்களென்னப்படுவதாம். அந்தக்கர்மேந்திரியங்களின் கிரியைகள் முறையே, வசனம் பெற்றுக்கொள்ளுதல் போதல் விடுதல் ஸுகித்தல் எனும் இவைகளாம். மனமானது ஞானகர்மேந்திரியங்களோடு கலந்து பிரவர்த்திக்கின்றதாம். மனோ புத்தி சித்தாஹங்காரம் எனும் இந்நான்கும் அந்தக்கரணம் என்னப்படும்.

ஶ்லோகம்

ஸுகம்துःகம்சவிஷயௌவிஜ்ஞேயௌமநஸஃக்ரியாः ।
ஸ்ம்ருதிபீதிவிகல்பாத்யா புத்திஸ்யாந்நிஶ்சயாத்மிகா ॥
அஹம்மமேத்யஹங்காரः சித்தம்சேதயதேயதः ।
ஸத்வாக்யமந்தःகரணம் குணபேதாத்த்ரிதாமதம் ॥ (உ0)

ஸுகம்துக்கம் சவிஷயௌ வஜ்ஞேயௌமநஸஃக்ரியாः
ஸ்ம்ருதி பீதி விகல்பாத்யா புத்திஸ்யாந்நிஸ்சயாத்மிகா
அஹம்மமேத்யஹங்காரः சித்தம் சேதயதேயதः
ஸத்வாக்யமந்தःகரணம் குணபேதாத்த்ரிதாமதம்

வியாக்யானம்—மநஸ: - மனஸிற்கு, ஸுகம் - ஸுகமும், து:க்கம்ச - துக்கமும், விஷயௌ - விஷயங்களென்று, விஜ்ஞேயௌ - அறியத்தக்கவைகளாம், க்ரியா: - கிரியைகள் ஸ்ம்ருதி பீதிவிகல்பாத்யா: - நினைவு பயம் விகல்பம் முதலியனவாம், புத்தி: - புத்தியானது நிஸ்சயாத்மிகா - நிச்சயவடிவமாம், அஹம்மம, - யான் எனது, இதி - என்பது, அஹங்கார: - அஹங்காரமாம், யத: - யாதொருகாரணத்தில் சேதயதே - சிந்திக்கச்செய்கின்றதோ தத: - ஆதலால் சித்தம - சித்தமென்பதாம், ஸத்வாக்யம் - ஸத்துவமெனப்படும், அந்த:கரணம் - அந்த:கரணமானது குணபேதாத் - குணபேதத்தால் த்ரிதா - மூவ்வகையாய் மதம் - கொள்ளப்பட்டது.

பொழிப்புரை—மனஸிற்கு ஸுகதுக்கங்கள் விஷயங்களாம். கிரியைகள் நினைவுபயம் விகல்பம் முதலியனவாம். புத்தியானது நிச்சயவடிவமாம். யான் எனது என்பது அஹங்காரமாம். சிந்திக்கின்றமையால் சித்தம் என்பதாம. ஸத்துவமெனப்படும் அந்தக்கரணம்குணபேதத்தால் மூவகையாயுள்ளது.

ஶ்லோகம்.

ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி குணா: ஸத்வாத்து ஸாத்விகா: ।
ஆஸ்திக்யசுத்திதர்மைகருசிப்ரப்ருதயோமதா: ॥
ரஜஸோ ராஜஸாபாவா: காமக்ரோதமதாதய: ।
நித்ராலஸ்யப்ரமாதாதிவஞ்சநாத்யாஸ்து தாமஸா: ॥ (உஉ)

ஸத்வம ரஜஸ்தம இதிகுணாஸ்ஸத்வாத்துஸாத்விகா:
ஆஸ்திக்யசுத்திதர்மைகருசிப்ரப்ருதயோமதா:
ரஜஸோராஜஸாபாவா: காமக்ரோதமதாதய:
நித்ராலஸ்ய ப்ரமாதாதிவஞ்சநாத்யாஸ்து தாமஸா:

வியாக்யானம்:—ஸத்வம், ரஜஸ், தம, இதி, - ஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்று, குணா: - குணங்களாம் ஸத்வாத்து - ஸத்துவத்தினால் (நிகழ்வனவாகிய) ஆஸ்திக்ய சுத்தி தர்மைகருசிப்ரப்ருதய: - ஆஸ்திகத்துவம் செளசம் தர்மத்திலேயே பிரியம் முதலியன ஸாத்விகா: - ஸாத்விகங்களாம் ரஜஸ: - ரஜஸினால் காமக்ரோத

மதாதய: - காமக்ரோதமதங்கள் முதலியனவாகிய ராஜஸா: - ராஜஸங்களாகிய பாவா: - தன்மைகளாம் நித்ராவஸ்யப்ரமாதாதிவஞ்சனாத்யா: - நித்திரை சோம்பல் அஜாக்கிரதை வஞ்சனை முதலியன. தாமஸா: - தாமஸ (தமோகுணத்தாலாகிய) தன்மைகளாம்.

பொழிப்புரை:—ஸத்துவம் ரஜஸ் தமஸ் என்று குணங்களாம், ஸத்துவகுணத்தால் ஏற்படுவன ஆஸ்திக்கியம் சௌசம் தர்மசிந்தனை முதலியனவாகிய ஸாத்துவிகந்தன்மைகளாம். ரஜஸினால் காமக்ரோதமதம் முதலியனவாகிய ராஜஸத்தன்மைகள் ஏற்படுவனவாம். தமோகுணத்தால் நித்திரை சோம்பல் அஜாக்கிறதை வஞ்சனை முதலியனவாகிய தாமஸத்தன்மைகள் ஏற்படுவனவாம்.

ஶ்லோகம்.

ப்ரஸந்நேந்த்ரியதாரோக்யாநாலஸ்யாதயாஸ்து ஸத்வஜா: ।
தேஹோமாத்ராத்மகஸ்தஸ்மாதாதத்தே தத்குணாநிமாந் ॥ (உ௩)

ப்ரஸந்நேந்த்ரியதாரோக்யாநாலஸ்யாதயாஸ்து ஸத்வஜா:
தேஹோமாத்ராத்மகஸ்தஸ்மாதாதத்தே தத்குணாநிமாந்

வியாக்யானம்—ப்ரஸந்நேந்த்ரியதா - இந்திரியங்கள் தெளிவுற்றிருத்தல் ரோகமின்மை சோம்பலின்மைமுதலியன ஸத்வஜா: - ஸத்துவகுணத்தினால் உண்டாவன தேஹ: - தேஹமானது மாத்ராத்மக: - பஞ்சபூதங்களின் அம்சங்களாலுண்டானது தஸ்மாத் - ஆதலால், தத்குணாந் — அவைகளின் குணங்களாகிய இமாந் - இவைகளை ஆதத்தே - பெறுகின்றது.

பொழிப்புரை:— இந்திரியசுத்திரோகமின்மை சோம்பலின்மை முதலியன ஸத்துவத்தின் காரியங்கள். தேஹமானது பஞ்சபூதங்களின் அம்சங்களாலுண்டானதாதலின் அக்குணகாரியங்களாகிய இவைகளைப் பெறுகின்றது.

ஶ்லோகம்.

ஸ்வப்நே ஸ்தூலதேஹோ வை தாநேவாத்மந: க்ஷேத்ரஜ்ஞ: ।
ஸம்ஸ்மரந்தாத்மநோ ஸ்வப்நப்ரதிபந்நேந்த்ரியம் ॥

𑌉𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌣𑌮𑌪𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌨𑍇𑌗𑌮𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌰𑌣𑌮𑌿𑌤𑍀𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌰𑍂𑌕𑍍𑌷𑌤𑌾 ॥
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌪𑌾𑌨𑍌 𑌤𑌥𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑌾𑌨𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌕𑌾𑌨𑍍 ।
𑌨𑌾𑌗𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌮𑌂𑌚 𑌕𑍃𑌕𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌧𑌨𑌂 𑌜𑌯𑌂 ॥ (உசு)
𑌦𑌶𑍈𑌤𑌾𑌵𑌾𑌯𑍁𑌵𑌿𑌕𑍃𑌤𑍀𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌗𑍃𑌹𑍍𑌣𑌾𑌤𑌿𑌲𑌾𑌘𑌵𑌂 ॥

ஶப்தஶ்ஶ்ரோத்ரம் முகரதாவைசித்ர்யம்ஸௌக்ஷ்மதா த்ருதி:
பலம்சககநாத்வாயோ: ஸ்பர்ஶஶ்சஸ்பர்ஶேந்த்ரியம்
உத்க்ஷேபணமபக்ஷேபாகுஞ்சநேகமநம் ததா
ப்ரஸாரணமிதீமாநி பஞ்சகர்மாணி ரூக்ஷதா
ப்ராணாபாநௌ ததாவ்யாநஸமாநோதாநஸம்ஜ்ஞகாந்
நாகம் கூர்மம்ச க்ருகரம் தேவதத்தம் தநம் ஜயம்
தஶைதாவாயு விக்ருதிஸ் ததா க்ருஹ்ணாதிலாகவம்

வியாக்யானம்:—ஶப்த: – சப்தம், ச்ரோத்ரம் – ச்ரோத்ரேந்திரியம் முகரதா வைசித்ரியம - பேசுந்தன்மையின்விசேஷம் ஸௌக்ஷ்மதா - ஸௌக்ஷ்மத்துவம், த்ருதி: - தைர்யம் பலம் ச - பலமெனும் குணங்கள் ககநாத் - ஆகாயத்திலிருந்து பெறப்பட்டன. வாயோ: - வாயுவினின்றும் ஸ்பர்ச: - பரிசம், ஸ்பர்சநேந்த்ரியம் - தொக்கிந்திரியம் உத்க்ஷேபணம் - உயரக்கிளம்புதல் அபக்ஷேபாகுஞ்சநே - கீழிறங்குதல் குறுக்குப்பாய்தல், கமநம் - செல்லுதல் ப்ரஸாரணம - பரவுதல், இதி - என்று இமாநி - இந்த பஞ்சகர்மாணி - ஐந்துகர்மங்களையும், ரூக்ஷதா - கடினத்தன்மை, ப்ராணாபாநௌ - ப்ராணாபானன் இவைகளையும் வ்யாநஸமாநோதாநஸம்ஞ்ஞகாந் - வியானஸமான உதான என்பவைகளையும் நாகம் - நாகனையும் கூர்மம் - கூர்மனையும் க்ருகரம் - க்ரு ும் தேவதத்தம் - தேவதத்தனையும் தனஞ்ஜயம் - தனஞ் ும் ஆகிய ஏதா: - இந்த தச - பத்து வாயுவிக்ருதீ: - வாயுவிகாரங்களையும் லாகவம் - லகுத்தன்மையையும் க்ருஹ்ணாதி - பெறுகின்றது.

பொழிப்புரை:—சப்தம் காது பேசுந்தன்மையின்விசேஷம் ஸௌக்ஷ்மத்துவம் தைர்யம் பலம் எனும் குணங்களை ஆகாயத்திலிருந்து கிரஹிக்கின்றது. வாயுவினின்று பரிசம் தொக்கு இவைகளையும் உத்க்ஷேபணம் அவக்ஷேபணம்ப்ரஸாரணம் கமநம் ஆகு

ஞ்சநம் எனும் ஐந்துகர்மங்களையும் ப்ராண அபானவ்யான உதா நஸமானநாக கூர்மக்ருகர தேவதத்தனஞ்ஜய எனும் இந்தப்பத்து வாயுவிகாரங்களையும் லகுத்தன்மையையும் கிரஹிக்கின்றது.

ஶ்லோகம்.

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌤𑌰𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌃 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌦𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌭𑍌 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑍇 ॥
𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌰𑌣𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌵𑌾𑌸𑌾𑌦𑍇𑌰𑌪𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ (உஅ)

தேஷாம்முக்யதர: ப்ராண: நாபே: கண்டாதவஸ்தித:
சரத்யஸௌ நாஸிகயோர் நாபௌ ஹ்ருதயபங்கஜே
சப்தோச்சாரணநிச் வாஸோச்வாஸாதேரபிகாரணம்

வியாக்யானம்:—தேஷாம் - அவைகளுள் முக்யதர:-முக்கியமாயுள்ள ப்ராண: - பிராணனானது நாபே: - நாபிக்குமேல் கண்டாத் - கண்டத்துக்குக்கீழ் அவஸ்தி:-இருக்கின்றது அஸௌ-இந்த (ப்பிராணனானது) நாஸிகயோ: - மூக்குகளின்|(வழியாய்) நாபௌ - நாபியிலும் ஹ்ருதயபங்கஜே - ஹ்ருதயகமலத்திலும சரதி - ஸஞ்சரிக்கின்றது சப்தோச்சாரண நிச்வாசோச்வாஸாதே: அபி - சப்தங்களை உச்சரித்தல் உச்சுவாஸம் நிச்வாஸமுதலியதற்கும் காரணம் - ஹேதுவாயுள்ளது.

பொழிப்புரை—அவைகளுள்முக்கியமாயுள்ளபிராணனானது நாபிக்குமேல் கண்டத்திற்குக்கீழ் உள்ளது. மூக்குகளின்வழியாய் நாபியிலும்ஹ்ருதயகமலத்திலும்ஸஞ்சரிக்கின்றது. சப்தோச்சாரணம் மூச்சிழுத்தல் மூச்சுவிடுதல் முதலியவற்றிற்கும் காரணமாயுள்ளது.

ஶ்லோகம்.

𑌅𑌪𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌦𑍇 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌟𑌿𑌜𑌙𑍍𑌘𑍋𑌦𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 ।
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌣𑌯𑍋𑌰𑍂𑌰𑍁𑌜𑌾𑌨𑍁𑌷𑍁 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌰𑍀𑌷𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌸𑌰𑍍𑌗𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ॥ (உகூ)

அபானஸ்து குதேமேட்ரே கடிஜங்கோதரேஷ்வபி

நாபிகண்டே வங்க்ஷணயோரூருஜாநுஷு திஷ்டதி
தஸ்யமூத்ரபுரிஷாதிவிஸர்க: கர்மகீர்த்தித:

வியாக்யானம்—அபான: து - அபானனானது குதே - ஆஸனத்திலும் மேட்ரே - குஹ்யத்திலும், கடிஜங்கோதரேஷு அபி- இடைமுழங்கால் வயிறு இவைகளிலும் நாபிகண்டே-நாவியிலும் கண்டத்திலும் வங்க்ஷணயோ: - துடைகளின் ஸந்தியிலும் ஊருஜாநுஷு - துடைமுழங்கால்களின் மதநியங்களாகிய இடங்களிலும் திஷ்டதி - இருக்கின்றது தஸ்ய - அந்த அபானனுடைய கர்ம - காரியமானது மூத்ரபுரிஷாதிவிஸர்க்க: - மூத்திர மலமுதலியமோசனம் கீர்த்தித: - என்றுசொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை—அபானனானது ஆஸனத்திலும் குஹ்யத்திலும் இடைமுழங்கால் வயிறு இவைகளிலும் நாபியிலும் கண்டத்திலும் துடைகளின் ஸந்திகளிலும் துடைமுழங்கால்களுக்கு நடுவிலுள்ள இடங்களிலும் இருக்கின்றது. அதன்காரியமானது மூத்திரமலாதிமோசனம் என்க.

ஶ்லோகம்

[Grantha verse] । (௰)

வ்யானோக்ஷிஶ்ரோத்ரகுல்பேஷு ஜிஹ்வாக்ராணேஷு திஷ்டதி
ப்ராணாயாமத்ருதித்யாகக்ரஹணாத்யஸ்யகர்மச

வியாக்யானம்—வ்யான: - வியானனானது அக்ஷிச்ரோத்ரகுல்பேஷு - கண் காது பாதக்கறடுகளிலும் ஜிஹ்வாக்ராணேஷு — நாவு மூக்குகளிலும் திஷ்டதி - இருக்கின்றது அஸ்ய - இதனுடைய கர்ம - கர்மமானது ப்ராணாயாமத்ருதித்யாகக்ரஹணதி - பிராணாயாமத்தின் கும்பகரேசகபூரகம் முதலியவாம்.

பொழிப்புரை—வியானனானது கண் காது பாதக்கறடு நாக்கு மூக்கு இவ்விடங்களில் இருக்கின்றது. இதன் கர்மமானது பிராணாயாமத்தின் பூரகரேசககும்பகம்முதலியனவாம்.

ஶ்லோகம்.

[illegible] (௩௨)

ஸமானோவ்யாப்யநிகிலம் சரீரம் வஹ்நிநாஸஹ
த்வி: ஸப்ததிஸஹஸ்ரேஷு நாடீரந்த்ரேஷுஸஞ்சரந்
புக்தபீதரஸாந் ஸம்காநயந்தேஹ புஷ்டிக்ருத்

வியாக்யானம்—ஸமாந: - ஸமானனானது வஹ்நிநா ஸஹ - அக்கினியோடுகூட, நிகிலம், சரீரம் - ஸகல சரீரத்தையும் வ்யாப்ய - வியாபித்துக்கொண்டு த்விஸப்ததிஸஹஸ்ரேஷு - எழுபத்தீராயிரங்களாகிய நாடீரந்த்ரேஷு - நாடீத்வாரங்களிலும் ஸஞ்சரந் - ஸஞ்சரிக்கின்றதாய் புக்தபீதரஸாந் - புசிக்கப்பட்டதும் அருந்தப்பட்டதுமாகிய ரஸங்களை ஸம்யக்-ஆநயந் நன்குகொண்டு சேர்க்கின்றதாய் தேஹபுஷ்டியைச் செய்கின்றது.

பொழிப்புரை.—ஸமானனானது அக்கினியோடுகூட ஸகல சரீரத்தையும் வியாபித்துக்கொண்டு எழுபத்தீராயிரம் நாடித்துவாரங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கின்றதாய், புசிக்கப்பட்டதும் அருந்தப்பட்டதுமாகிய ரஸங்களை நன்குகொண்டு சேர்க்கின்றதாய்த்தேஹபுஷ்டியைச் செய்கின்றது.

ஶ்லோகம்.

[illegible] (௩௩)

உதாந: பாதயோராஸ்தேஹஸ்தயோரங்கஸந்திஷு
கர்மாஸ்யதே ஹோந்நயநோத்க்ரமணாதிப்ரகீர்த்திதம்

வியாக்யானம்—உதாந: - உதானனானது பாதயோ: - கால்களிலும் ஹஸ்தயோ: - கைகளிலும் அங்கஸந்திஷு - அங்கஸந்திகளிலும் ஆஸ்தே — இருக்கின்றது அஸ்ய - இதன் கர்ம - கருமமானது தேஹோந்நயநோத்க்ரமணாதி - தேஹத்தை எழுந்திருக்கச்செய்தல் மேல்கிளம்பச்செய்தல் முதலியது என்று ப்ரகீர்த்திதம் - சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை—உதானன் கால்களிலும் கைகளிலும் அங்கஸந்திகளிலும் இருக்கின்றது. இதன் (கர்மமா) தொழிலானது எழுந்திருக்கச் செய்தல் மேல்கிளம்பச் செய்தல் முதலியது என்க.

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] (௩௪)
[illegible]

த்வகாதிதாதூநாச்ரித்ய பஞ்சநாகாதய: ஸ்திதா:
உத்காராதி நிமேஷாதி க்ஷுத்பிபாஸாதிகம் க்ரமாத்
தந்த்ரீப்ரக்ருதிசோகாதி தேஷாம் கர்மப்ரகீர்த்திதம்

வியாக்யானம்.—நாகாதய: - நாகன்முதலிய பஞ்ச - ஐந்தும் (கூர்ம, க்ருகர, தேவதத்த, தனஞ்ஜயர்கள்) த்வகாதிதாதூந் - தோல்முதலியதாதுக்களை ஆச்ரித்ய - ஆச்ரயித்துக்கொண்டு ஸ்திதா: - இருக்கின்றன தேஷாம் - அவைகளின் கர்ம - தொழிலானது க்ரமாத் - முறையே, உத்காராதி - கக்குதல்முதலியது, நிமேஷாதி - இமைகொட்டுதல்முதலியது க்ஷுத்பிபாஸாதிகம் - பசிதாகம் முதலியது தந்த்ரீப்ரக்ருதி - சோம்பல்முறித்தல்முதலியது சோகாதி - சோகமடைதல் முதலியது என்று ப்ரகீர்த்திதம் - சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை.—நாகன் முதலிய ஐந்துவாயுக்களும் த்வக் முதலிய தாதுக்களைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளின் தொழில் முறையே, கக்குதல் முதலியது இமைகொட்டுதல் முதலியது பசிதாகம்முதலியது, சோம்பல்கொட்டாவிமுதலியது சோகம்முதலியது என்பதாம்.

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௩௫)
[illegible]

அக்நேஸ்து ரோசகம் ரூபம் தீப்தம் பாகம் ப்ரகாசதாம்
அமர்ஷ தீக்ஷ்ணஸௌக்ஷ்மாணும் ஓஜஸ்தேஜஸ்து சூரதாம்
மேதாவிதாம் ததாதத்தே ஜலாத்துரஸநம் ரஸம்
சைத்யம் ஸ்நேஹம் த்ரவம் ஸ்வேதம்காத்ராதிம்ருதுதாமபி

வியாக்யானம்—அக்நே - அக்கிநியினிடமிருந்து ரோசகம்-நேத்திரேந்திரித்தையும் ரூபம் - உருவத்தையும் தீப்தம் - வெண்ணிறம்செந்நிறம்முதலிய நிறங்களேயும் பாகம் - (உண்ட உணவை)ப்பாகம்செய்தல்முதலியதையும ப்ரகாசதாம் - விளக்கத்தையும், அமர்ஷதீஹ்ணஸௌக்ஷ்மாணும் - பொறுமையின்மை கடூரத்தன்மை இளைப்புற்றிருத்தல் இவைகளேயும் ஓஜஃ - சரீரஸ்திதிஹேதுவாகிய குணவிசேஷத்தையும் தேஜஃ - ஸந்தாபத்தையும், சூரதாம் - பராக்கிரமத்தையும் மேதாவிதாம் - புத்திசாலித்தன்மையையும், ஆதத்தே - கிரஹிக்கின்றது. ஜலாத், து - ஜலத்தினின்றும ரஸநம - நாவையும, ரஸம் - ரஸத்தையும், சைத்யம்-சீதத்தையும் ஸ்நேஹம் - அடர்ந்திருத்தலேயும், த்ரவம - த்ரவத்தையும் ஸ்வேதம - வியர்வையையும், காத்ராதிம்ருதுதாம் - அங்கங்கள் மிருதுவாயிருத்தலேயும் கிரஹிக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—அக்கிநியிடமிருந்து நேத்திரேந்திரியம் உருவம் வெண்மைமுதலிய நிறம் உண்ட உணவை ஜடராக்நியால் பாகம்செய்தல் முதலியது விளக்கம் பொறுமையின்மை கொடுந்தன்மை இளைப்புற்றிருத்தல் இவைகளேயும் ஓஜஸ் தேஜஸ் சூரத்தன்மை மேதாவித்தன்மை இவைகளேயும் கிரஹிக்கின்றது ஜலத்தினின்றும் நாவையும் ரஸத்தையும் சீதளத்தன்மையையும் அடர்ந்திருத்தலேயும் த்ரவத்தையும்வியர்வையையும், அங்கங்கள் ம்ருதுவாயிருத்தலேயும் கிரஹிக்கின்றது

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ॥ ௩௦ ।
[illegible] । (ந-அ)

பூமேர்க்ராணேந்த்ரியம் கந்தம்ஸ்தைர்யம்தைர்யம் பஞ்சஸௌரபம்
த்வகஸ்ருங்மாம்ஸமேதோஸ்திமஜ்ஜாசுக்ராணிதாதவ:
அந்நம்பும்ஸாசிதம் த்ரேதாஜாயதே ஜடராக்நிநா

வியாக்யானம்:—பூமே: பூமியிலிருந்து க்ராணேந்த்ரியம் - நாசியிந்த்ரியத்தையும் கந்தம் - நாற்றத்தையும் ஸ்தைர்யம் - கனத்தையும் தைர்யம் - தைரியத்தையும் கௌரவம் - பருமனையும் அடைகின்றது. த்வகஸ்ருங்மாம்ஸமேதோஸ்தி மஜ்ஜாசுக்ராணி - தொக்கு ரத்தம் மாம்ஸம் மேதஸ் (வஸை) எலும்பு மஜ்ஜை சுக்கிலம் இவைகள் தாதவ: - தாதுக்களென்னப்படும், பும்ஸா - மனிதனால் அசிதம் - உண்ணப்பட்ட அந்நம் - உணவானது ஜடராக்நிநா - ஜடராக்கினியால் த்ரேதா - மூவகை ஜாயதே - ஆகின்றது.

பொழிப்புரை.—ப்ருதிவியிலிருந்து க்ராணேந்த்ரியம் நாற்றம் கனம் தைரியம் பருமன் இவைகளைப்பெறுகின்றது. தொக்கு உதிரம் மாம்ஸம் மேதஸ் எலும்பு மஜ்ஜை சுக்கிலம் இவைகள் ஸப்ததாதுக்களாம். மனிதனலபுசிக்கப்பட்ட உணவுஜடராக்கினியால் மூவகையாகின்றது

ஸ்லோகம்

𑌮𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌵𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍋 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌨𑌃 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌨𑌮𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌃 ॥ (௩௯)

மலம் ஸ்தவிஷ்டோபாக: ஸ்யாந்மத்யமோமாம்ஸதாம்வ்ரஜேத்
மந:கநிஷ்டோபாகஸ்ஸ்யாத்தஸ்மாதந்நமயம்மந:

வியாக்யானம்—மலம் - மலமானது ஸ்தவிஷ்ட: - ஸ்தூலமாகிய பாக: - அம்சம் ஸ்யாத் - ஆகும் மத்யம: பாக: - மத்திமபாகமானது மாம்ஸதாம் - மாம்ஸத்தன்மையை வ்ரஜேத் - அடையும் மந: - மனமானது கநிஷ்ட: - ஸூக்ஷ்மத்தன்மையுடைய பாக:ஸ்யாத் - அம்சமாம் தஸ்மாத் - ஆதலால் மந:- மனமானது அந்நமயம் - அந்நமயம் என்னப்படுவதாம்.

பொழிப்புரை—மலமானது ஸ்தூலமாகியபாகம். மத்திமபாகம் மாம்ஸமாகின்றது. ஸூக்ஷ்மபாகமானது மனமாகின்றதாதலின் மனம் அந்நமயமென்றுசொல்லப்படுகின்றது.

ஶ்லோகம்

[illegible] ।
[illegible] ॥ (சO)

அபாம் ஸ்தவிஷ்டோ மூத்ரம்ஸ்யாத் மத்யமோருதிரம்வ்ரஜேத்
கநிஷ்டபாக: ப்ராண: ஸ்யாத்தஸ்மாத் ப்ராணோஜலாத்மக:

வியாக்யானம்—அபாம் - ஜலத்தினது ஸ்தவிஷ்ட: - ஸ்தூல பாகம் மூத்ரம், ஸ்யாத் - மூத்திரமாகின்றது மத்யம - நடுத்தரமாகிய பாகமானது ருதிரம - ரதத்தை வ்ரஜேத் - அடைகின்றது கநிஷ்டபாக: - நுட்பமாகிய பாகமானது ப்ராண:, ஸ்யாத்- ப்ராணனுகின்றது தஸ்மாத் - ஆதலால் ப்ராண - ப்ராணனானது ஜலாத்மக - ஜலஸ்வரூபமானது என்பதாம்.

பொழிப்புரை.—ஜலத்தினது ஸ்தூலபாகம் மூத்திரமாகின்றது மத்தியபாகமானது ரத்தத்தையடைகின்றது நுட்பமாகிய பாகமானது ப்ராணனுகின்றது. ஆதலால் ப்ராணன் ஜலமயம் என்பதாம்.

ஶ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ (சக)

தேஜஸோ அஸ்திஸ்தவிஷ்டஸ்யாத் மஜ்ஜாமத்யஸமுத்பவ:
கநிஷ்டா வாக்மதா தஸ்மாத்தேஜோபந்நாத்மகம ஜகத்

வியாக்யானம்:—தேஜஸ - தேஜஸி (அக்கினியி)னுடைய ஸ்தவிஷ்ட: - ஸ்தூலமாகிய பாகமானது அஸ்தி - எலும்பு ஸ்யாத் - ஆகும் மஜ்ஜா - மஜ்ஜைஎனும் தாதுவானது மத்யஸமுத்பவ: - மத்திமபாகமாம் கநிஷ்டா - ஸூக்ஷ்மபாகமானது வாக்மதா - வாக் என்றுசொல்லப்படுவதாம் தஸ்மாத் - ஆதலால் ஜகத் - ஜகமானது தோஜோபந்நாத்மகம் - அக்கினி ஜலமந்நரூபமாக உள்ளது.

பொழிப்புரை.—அக்கினியினுடைய ஸ்தூலமாகிய பாகமானது எலும்பாகும். மஜ்ஜை எனும் தாது மத்திமபாகமாகின்றது ஸூக்ஷ்மபாகமானது வாக் என்னப்படுகின்றது. ஆதலின் ஜகமானது தேயுஜலாந்நரூபமாயுள்ளது.

ஸ்லோகம்.

லோஹிதாஜ்ஜாயதே மாம்ஸம் மேதோமாம்ஸஸமுத்பவம் ।
மேதஸோஸ்தீநி ஜாயந்தே மஜ்ஜாவாஸ்திஸமுத்பவ: । (சஉ)

லோஹிதாஜ்ஜாயதேமாம் ஸம்மேமேதாமாம்ஸஸமுத்வம்
மேதஸோஅஸ்தீநி ஜாயந்தேமஜ்ஜாவாஸ்திஸமுத்பவா

வியாக்யானம்—லோஹிதாத் - ரத்தத்தினின்றும் மாம்ஸம் - மாம்ஸமானது ஜாயதே - உண்டாகின்றது மேத: - மேதஸ்ஸானது, மாம்ஸஸமுத்பவம் - மாம்ஸத்திலிருந்துண்டாவதாம் மேதஸ: - மேதஸ்ஸிலிருந்து, அஸ்தீநி - எலும்புகள் ஜாயந்தே - உண்டாகின்றன மஜ்ஜா - மஜ்ஜை என்பது அஸ்திஸமுத்பவா:- எலும்பிலிருந்துண்டாவதாம்.

பொழிப்புரை—ரத்தத்தினின்றும் மாம்ஸமும் மாம்ஸத்திலிருந்து மேதஸ்ஸும் மேதஸ்ஸிலிருந்து எலும்புகளும் எலும்புகளிலிருந்து மஜ்ஜையும் உண்டாகின்றது.

ஸ்லோகம்

நாட்யோபி மாம்ஸஸங்காதாச்சுக்ரம் மஜ்ஜாஸமுத்பவம் ।
வாதபித்தகபாஸ்சாத்ர தாதவ: பரிகீர்த்திதா: ॥ (சங)

நாட்யோபிமாம்ஸங்காதாத்சுக்ரம்மஜ்ஜாஸமுத்பவம்
வாதபித்தகபாஸ்சாத்ரதாதவ: பரிகீர்த்திதா:

வியாக்யானம்.—மாம்ஸஸங்காதாத் - மாம்ஸச்சேர்க்கையினின்றும் நாட்ய: அபி - நாடிகளும் உண்டாகின்றன. சுக்ரம் - ரேதஸானது மஜ்ஜாஸமுத்பவம் - மஜ்ஜையிலிருந்துண்டாகின்றது வாதபித்தகபா: ச - வாயு பித்தம் சிலேஷ்மம் ஆகிய இவைகள் அத்ர - இத்தேஹத்தினில் தாதவ: - தாதுக்கள் என்று பரிகீர்த்திதா: - சொல்லப்பட்டுள்ளன

பொழிப்புரை.—மாம்ஸங்களிலிருந்து நாடிகள் உண்டாகின்றன. ரேதஸானது மஜ்ஜையிலிருந்துண்டாகின்றது. வாதபித்த கபங்கள் இத்தேகத்திலுள்ள தாதுக்கள் என்று சொல்லப்பட்டுள்ளன.

ஶ்லோகம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]　　　(௬௬)
[illegible]

தசாஞ்ஜலிஜலம்ஞேயம் ரஸஸ்யாஞ்ஜலயோநவ
ரக்தஸ்யாஷ்டௌ புரீஷஸ்யஸப்த ஹிச்லேஷ்மணஶ்சஷட்
பித்தஸ்யபஞ்ச சத்வாரோ மூத்ரஸ்யாஞ்ஜலயஸ்த்ரய:
வஸாயாமேதஸொத்வௌது மஜ்ஜாத்வஞ்ஜலிஸம்மித:
அர்த்தாஞ்சலிததாசுக்ரம் ததேவபலமுச்யதே
அஸ்த்நாம்சரீரே ஸங்க்யாஸ்யாத்ஷட்டியுக்தம் சதத்ரயம்

வியாக்யானம்—ஜலம் - ஜலமானது தசாஞ்ஜலி - பத்து அஞ்ஜலி பரிமாணமுடையதென்று ஞேய: - அறியத்தக்கது (அஞ்ஜலியெனின் இருசிரங்கைகள் என்பதுபொருள்) ரஸஸ்ய - ரஸத்திற்கு (அன்னஸாரத்திற்கு) நவ - ஒன்பது அஞ்ஜலய: - அஞ்ஜலிபரிமாணங்களாம். ரக்தஸ்ய - ரத்தத்திற்கு அஷ்டௌ - எட்டு (அஞ்ஜலிகளாம்) புரீஷஸ்ய -மலத்திற்கு ஸப்த - ஏழு அஞ்ஜலி பரிமாணமாம் ச்லேஷ்மண: - கபத்திற்கு ஷட் - ஆறு (அஞ்ஜலிகளாம்) பித்தஸ்ய - பித்தத்திற்கு, பஞ்ச - ஐந்து (அஞ்ஜலிகளாம்) வஸாயா: - மாம்ஸத்ரவத்திற்கு, த்ரய:- மூன்று (அஞ்ஜலிகளாம்) மேதஸ: - ஹ்ருதயமாம்ஸத்திற்கு த்வௌ - இரண்டாம் மஜ்ஜா - மஜ்ஜையானது அஞ்ஜலி ஸம்மித: - ஓரஞ்ஜலி (யாம்) சுக்ரம - ரேதஸானது அர்த்தாஞ்ஜலி - அரை அஞ்ஜலியாம் தத் ஏவ - அதுவே பலம - பலம் என்று உச்யதே - சொல்லப்படுகின்

றது சரமே - சரீரத்திலுள்ள அஸ்த்நாம் - எலும்புகளின் ஸங்க்ய - அளவை ஷஷ்டியுக்தம் - அறுபதோடு கூடிய சதத்ரயம் - மூன்றுநூறுகளாம்.

பொழிப்புரை.—ஜலம்பத்தஞ்ஜலியும் ரஸம் ஒன்பதஞ்ஜலியும் ரக்தம் எட்டு அஞ்ஜலியும மலம் ஏழஞ்ஜலியும் கபம் ஆறஞ்ஜலியும் பித்தம் ஐந்தஞ்ஜலியும் மூத்திரம் நான்கஞ்ஜலியும் வஸை மூன்றஞ்ஜலியும் மேதஸ் இரண்டஞ்ஜலியும் மஜ்ஜை ஓரஞ்ஜலியும் சுக்கிலம் அரையஞ்ஜலி பரிமாணம் சுக்கிலமே பலம் என்பதாம் சரீரத்திலுள்ள எலும்புகளின் ஸங்கியை முன்னூற்றறுபதாம.

ஸ்லோகம்.

ஜலஜாநிகபாலாநி ருசகாஸ்தரணாநிச ।
நளகாநீதிதாந்யாஹு: பஞ்சதாஸ்தீநி ஸூரய: ॥ (சஎ)

ஜலஜாநிகபாலாநி ருசகாஸ்தரணாநிச
நளகாநீதிதாநயாஹு: பஞ்சதாஸ்தீநி ஸூரய:

வியாக்யானம்:—அஸ்தீநி - எலும்புகள், ஜலஜாநி - ஜலஜங்களென்றும், (தாமரைபோன்றனவும) கபாலாநி - கபாலங்களென்றும் (சிரஸிலுள்ளனவும்) ருசகாஸ்தரணாநிச - ருசகங்களென்றும், ஆஸ்தரணங்களென்றும் (மாதளைபோன்றவும் ஆஸனம்போன்றனவும்) நளகாநீதி-நளகம்(கணுக்கால் எலும்புமுதலியன)என்றும் பஞ்சதா - ஐந்துவகைப்பட்டனவென்று, ஸூரயம் - வித்வான்கள் ஆஹு: -சொல்லுகின்றனர்.

பொழிப்புரை:—எலும்புகள் ஜலஜங்கள் பாலங்கள் ருசகங்கள் ஆஸ்தரணங்கள் நளகம முதலியன என்று ஐந்துவிதங்களாய் வித்வான்களால்சொல்லப்படுகின்றன.

ஸ்லோகம்.

த்வேஶதே ஸூஸ்திஸந்தீநாம்ஸ்யாதாம்தத்ரதஶோத்தரே ।
த்வேஸதே த்வஸ்திஸந்தீநாம்ஸ்யாதாம்தத்ரதஸோத்தரே

வியாக்யானம்:—தத்ர - ஆண்டு, அஸ்திஸந்தீநாம் — எலும்பு ஸந்திகளின் (எண்ணிக்கை) தஸோத்தரே - பத்து அதிகமாகிய த்வேசதே - இரண்டு நூறுகளாம்.

பொழிப்புரை:—ஆண்டு ஸந்திகளிலுள்ள எலும்புகளின் எண்ணிக்கை இருநூற்றுப்பத்து

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] (௪அ)

ரௌரவா ப்ரஸரா ஸ்கந்தஸேசநா ஸ்யுருலூகலா:
ஸமுத்ராமண்டலாஶ் ஶங்காவர்தாவாமந குண்டலா:
இதயஷ்டதாஸமுத்திஷ்டாஶ்ஶரீரேஷ்வஸ்தி ஸந்தய:

வியாக்யானம்—ரௌரவா - ரௌரவங்கள், ப்ரஸரா: - ப்ரஸரங்கள், ஸ்கந்தஸேசநா - ஸ்கந்தஸேசனங்கள், உலூகலா: - உலூகலங்கள் ஸமுத்ரா: - ஸமுத்திரங்கள், மண்டலா - மண்டலங்கள், ஶங்காவர்தா - சங்காவர்த்தங்கள், வாமநகுண்டலா: - வாமனகுண்டலங்கள், இதி - என்று, அஷ்டதா எண்வகையாய் சரீரேஷு - சரீரங்களில், அஸ்திஸந்தய: - அஸ்திஸந்திகள், ஸமுத்திஷ்டா: - சொல்லப்பட்டுள்ளன.

பொழிப்புரை.—ரௌரவங்கள் ப்ரஸரங்கள் ஸ்கந்தஸேசனங்கள் உலூகலங்கள் ஸமுத்ரங்கள் மண்டலங்கள் சங்காவர்த்தங்கள் வாமனகுண்டலங்கள் என்று எண்வகையாய் சரீரத்திலுள்ள எலும்புகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ஸார்த்தகோடித்ரயம்ரோம்ணும்ஶ் மஶ்ருகேசாஸ்திலக்ஷணம்
தேஹஸ்வரூபமேவந்தே ப்ரோக்த தசரதாத்மஜ
யஸ்மாதஸாரோநாஸ்த்யேவபதார்த்தாபுவநத்ரயே

வியாக்யானம்:—ரோம்ணும் - உரோமங்களுக்கு ஸார்தகோடித்ரயம் - மூன்றரைக்கோடிக் (கணக்குள்ளது) ஶ்மச்ருகேசா: -

மீசை கேசம் இவைகள், த்ரிலக்ஷகா: - மூன்றுலக்ஷங்களாம், தசரதாத்மஜ - ஓ தசரதன்புதல்வனே, தேஹஸ்வரூபம் - தேஹஸ்வரூபம், ஏவம - இவ்வாறு, தே உனக்கு, ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது. புவநத்ரயே - மூவுலகிலும், யஸ்மாத் - யாதொருதேஹத்தைக்காட்டிலும், அஸார - ஸாரமற்றது, நாஸ்தி ஏவ-இல்லவே இல்லையோ அப்படிப்பட்டதன்றோ இத்தேஹமானது.

பொழிப்புரை—உரோமங்கள் மூன்றரைக்கோடிக்கணக்குள்ளன. மீசைகேசம இவைகள் மூன்றுலக்ஷங்களாம் ஓ தசரதன்தநயனே இவ்வாறு உனக்கு தேஹஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டதன்றோ. யாதொன்றைக்காட்டிலும் இழிவாகியது மூன்றுலகத்திலும் இல்லையோ அப்படிப்பட்டதன்றோ இத்தேஹம்.

ஶ்லோகம்.

தெஹெஸ்மிநபிமாநெந நமஹாபாயபுத்தய: ।
அஹங்காரெணபாபெந க்ரியநெதஹந்தஸாம்ப்ரதம் ॥ ௩௦

தேஹேஸ்மிநபிமாநேந நமஹோபாயபுத்தய:
அஹங்காரேணபாபேந க்ரியந்தே ஹந்தஸாம்ப்ரதம்

வியாக்யானம்—அஸ்மிந் - இந்த, தேஹே - தேஹத்தினிடத்தில், அபிமாநேந - அபிமானமாகிய, பாபேந - மிக்கக்கெட்டதாகிய, அஹங்காரேண - அஹங்காரத்தால், ஸாம்ப்ரதம் - இப்போது, மஹோபாயபுத்தய: - பரசிவவிசாரரூபங்களாகிய புத்திவிருத்திகள், நக்ரியந்தே - செய்யப்படுவதில்லை, ஹந்த - அந்தோ.

பொழிப்புரை—இந்ததேஹத்தினில் அபிமானமாகிய கொடியதாகிய அகங்காரத்தினால் இம்மனிதப்பிறவியில் பிறவிப்பிணிநீங்கி ஸுகம பெறும் உபாயமாகிய பரசிவவிசாரம் எனும் சித்தவிருத்திகள் செய்யப்படுகின்றதில்லை.

ஶ்லோகம்.

தஸ்மாதெதத்ஸ்வரூபந்து விபோத்தவ்யம்மநீஷிணா ॥ ௩௧

தஸ்மாதேதத்ஸ்வரூபந்து விபோத்தவ்யம் மநீஷிணா

வியாக்யானம்:—தஸ்மாத் - ஆதலால், ஏதத்ஸ்வரூபம் - (அகங்காரத்திற்கிடமாகிய) தேஹஸ்வரூபமானது, மநீஷிணு - புத்திமானால், விபோத்தவ்யம் - நன்கறிநதுகொள்ளவேண்டியது.

பொழிப்புரை—ஆதலால் அஹங்காரத்திற்கிடமாகிய தேஹத்தின் ஸ்வரூபம் புத்திமான்களால் நன்கறிந்து கொள்ளவேண்டியது.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.
முற்றிற்று.

ஜீவஸ்வரூப கதனமென்னும்

பத்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமன் கூறலானர்.

ஸ்லோகம்.

ஹமங் நத்ர ஜீவோஸள ஜந்தோர் தேஹவதிஷ்டதே ।
ஜாயதேவாகுதோ ஜீவஸ்ஸ்வரூபம் வாஸ்யகிம்வத ॥ (க)

பகவந்நத்ரஜீவோஸௌ ஜந்தோர்தேஹவதிஷ்டதே
ஜாயதே வாகுதோ ஜீவஸ்வரூபமவாஸ்யகிம்வத

வியாக்யானம்:—பகவந் - ஓ பகவனே, அத்ர - இந்த, ஜந்தோ: - பிராணிகளது, தேஹே - தேஹத்திலுள்ளவனாய், அஸௌ - இதுகாறும்சொல்லப்பட்ட, ஜீவ: - ஜீவனானவன், அவதிஷ்டதே - தனித்துள்ளவனு அல்லது ஜாயதேவா - உண்டாகின்றானு குத: - எக்காரணத்தால், ஜீவ: - ஜீவன் என்னப்படுகின்றான் அஸ்ய - இந்த ஜீவனது ஸ்வரூபம் வா - ஸ்வரூபம்தான் கிம - யாது வத - சொல்லும்.

பொழிப்புரை—ஓ பகவனே இந்தப்பிராணியின் தேஹத்திலுள்ளவனாய் இதுகாறும் சொல்லப்பட்ட ஜீவன் தேகத்திலும் தனித்துள்ளவனு அல்லது உண்டாகின்றவனு எக்காரணத்தால் ஜீவன் என்று சொல்லப்படுகின்றான் இவனது ஸ்வரூபம்தான் யாது சொல்லும்.

ஸ்லோகம்.

𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍍𑌵 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌵 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 ।
𑌕𑌥𑌮𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌨𑌾𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌾 𑌵𑌦 ॥ (௨)

தேஹாந்தேவாகுத்ரயாதி கத்வாவாகுத்ர திஷ்டதி
கதமாயாதி வாதேஹம் புநர்நாயாதிவாவத

வியாக்யானம்— தேஹாந்தே - தேஹமுடிவில் (மரணத்தினில் குத்ர - எங்கு யாதி - செல்லுகின்றான் கத்வாவா - சென்று குத்ர - எங்கு திஷ்டதி - இருக்கின்றான் கதம் - எப்படி ஆயாதி வா - வருகின்றான். தேஹம் - தேஹத்தை புந: - மறுபடியும் ந ஆயாதிவா - வந்து அடைகின்றதில்லையா வத - சொல்லும்.

பொழிப்புரை—தேஹம நசித்தபின் ஜீவன் எங்கு செல்லுகின்றான்? சென்று எங்கிருக்கின்றான்? எப்படி வருகின்றான்? அல்லது மறுபடியும் வந்துதேஹத்தையடைகின்றதில்லையா? என்ன சொல்லும்?

"ஸ்ரீ பகவாந கூறலானார்"

ஸ்லோகம்.

𑌸𑌾𑌧𑍁 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗 𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌗𑍁𑌹𑍍𑌯𑌤𑌮𑌂 𑌹𑌿 𑌯𑌤𑍍 । (௩)
𑌦𑍇𑌵𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑍍𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌰𑌘𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨 ।
𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌹𑌂 𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌵𑌹𑌿𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ (௪)

ஸாதுப்ருஷ்டம்மஹாபாக குஹ்யாத்குஹ்யதமம்ஹியத்
தேவைரபி ஸுதுர்ஜ்ஞேய மிந்த்ராத்யைர்வா மஹர்ஷிபி:
அநயஸ்மைநைவவக்தவ்யம் மயாபிரகுநந்தந
த்வத்பக்த்யாஹம்பரம்ப்ரீதோ வக்ஷ்யாம்யவஹித ஸ்ருணு

வியாக்யானம்:—மஹாபாக- ஓ மஹாபாக்கியவானே ஸாது- நன்கு ப்ருஷ்டம்- வினவப்பட்டது யத்ஹி - யாதொன்றே குஹ்யாத், குஹ்யதமம் - ரஹஸ்யங்களிலும் அறிய ரஹஸ்யமாயுள்ளதோ. இந்த்ராத்யை: - இந்திரன் முதலியவர்களாகிய தேவை: அபி - தேவர்களாலும் மஹர்ஷிபி: - மஹாருஷிகளாலும் ஸுது

ர்ஜ்ஞேயம் - எளிதில் அறியமாட்டாத நந்தா - ரகுநந்தன - ஸ்ரீ ரகு குலத்தில் தோன்றியவனே மயாபி - என்னாலும் அந்யஸ்மை - மற்றவனுக்கு ந, ஏவ, வக்தவ்யம் - சொல்லக்கூடியதேயல்ல. அஹம் - யான் த்வத்பக்த்யா - உனது பக்தியால், பரம் - மிகவும் ப்ரீத: - ப்ரீதியடைந்தவனுக்கொண்டு வக்ஷ்யாமி - சொல்லுகின்றேன் அவஹித - ஏகாக்ரசித்தமுடையவனாய் ச்ருணு - கேட்பாயாக.

பொழிப்புரை:—ஸ்ரீ ரஹாராகவனே உன்னால் நன்குவினவப்பட்டது யாதொரு ப்ரம்மமோ ரஹஸ்யத்திலும் ரஹஸ்யமாய் உள்ளதோ இந்திராதிதேவர்களாலும் மஹாருஷிகளாலும் யாதொன்று எளிதில் அறியமுடியாததோ ஸ்ரீ ரகுகுலத்தில் தோன்றியவனே என்னாலும் வேறொருவருக்குச் சொல்லக்கூடாதது ஆயினும் யான் உனது பக்தியால் மிகவும் ப்ரீதியடைந்தவனுக்கொண்டு சொல்லுகின்றேன் ஸாவதானமாய்ச் ச்ரவணஞ் செய்வாயாக.

ஶ்லோகம்

ஸத்யஜ்ஞாநாத்மகோநந்தஸ்ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹ: ।
பரமாத்மா பரஞ்ஜ்யோதிரவ்யக்தோவ்யக்தகாரணம் ॥ (ரு)
நித்யோவிசுத்தஸ்ஸர்வாத்மா நிர்லேபோஹநிரஞ்ஜந: ।
ஸர்வதர்மவிஹீநஸ்ச நக்ராஹ்யோமநஸாபிச ॥ (சு)

ஸத்யஜ்ஞாநாத்மகோநந்தஸ்ஸச்சிதாநந்தவிக்ரஹ:
பரமாத்மா பரஞ்ஜ்யோதிரவ்யக்தோவ்யக்தகாரணம்
நித்யோவிசுத்தஸ்ஸர்வாத்மா நிர்லேபோஹநிரஞ்ஜந:
ஸர்வதர்மவிஹீநஸ்ச நக்ராஹ்யோமநஸாபிச

வியாக்யானம்—அஹம் - யான் ஸத்யஜ்ஞாநாத்மக - ஸத்ய போதவடிவனும் அநந்த - அந்தமில்லாதவனும் பரமானந்தவிக்ரஹ: - பேரானந்த உருவனும் பரமாத்மா - பரமாத்மாவும் பரம் ஜ்யோதி: - பரஞ்சோதியாயுள்ளவனும் அவ்யக்த: - வ்யக்தம் (இந்திரியங்களுக்கு விஷயம்) அல்லாதவனும் அவ்யக்தகாரணம் - அவ்யக்தத்திற்கும் அதிஷ்டானமாயுள்ளவனும், நித்ய: - நித்தியனும் விசுத்த: - நிர்மலனும் ஸர்வாத்மா - ஸகல (பொருள்களி

ன்வடிவங்களுக்கும் ஆத்மாவாயுள்ளவனும் நிர்லேப: - அஸங்க னும் (ஸம்பந்தமற்றவனும்) நிரஞ்ஜந: - நிஷ்கிரியனும் ஸர்வதர்ம விஹீந: ச - ஸகலதர்மங்களுமில்லாதவனும் மநஸாபி - மனதினு லும் நக்ராஹ்ய: - கிரஹிக்கக்கூடாதவனுமாயுள்ளவன்.

பொழிப்புரை—நான் ஸத்தியபோதவடிவனும் அநந்தனும் பேரானந்தவடிவனும் பரமாத்மாவும் பரஞ்ஜோதியும் அவ்யக்த னும் அவ்யக்தத்திற்கும் ஆதாரமாயுள்ளவனும் நித்தியனும் நிர் மலனும் ஸர்வாத்மாவாயுள்ளவனும் அஸங்கனும் நிஷ்கிரியனும் ஸகலதர்மங்களுமில்லாதவனும் மனதிற்கும் எட்டாதவனுமாயு ள்ளவன்

ஶ்லோகம்.

[Grantha script verse]
[Grantha script verse] ॥ (எ)

நாஹம்ஸர்வேந்த்ரியக்ராஹ்ய ஸர்வேஷாம்க்ராஹகோஹ்யஹம்
ஜ்ஞாதாஹம் ஸர்வலோகஸ்ய மமஜ்ஞாதாநவித்யதே

வியாக்யானம்:—அஹம் - நான் ஸர்வேந்த்ரியக்ராஹ்ய - ஸகலேந்திரியங்களாலும் அறியக்கூடியவனல்ல ஸர்வேஷாம் - எல்லாவற்றையும் க்ராஹக: - அறியச் செய்வோன் அஹம்ஹி - யானேயன்றோ அஹம் - நான் ஸர்வலோகஸ்ய - ஸகல உலகத் தையும் ஜ்ஞாதா - அறிவோன் மம - என்னை ஞாதா - அறிவோன் நவித்யதே - இல்லை.

பொழிப்புரை:—நான் எவ்விந்திரியத்தாலும் அறியக்கூடாத வனும் எல்லாவற்றையும் அறியச்செய்வோனுமாயுள்ளவன். நான் ஸகல உலகங்களையும் அறிகின்றவன். என்னை யறிகின்றவன் இல்லை.

ஶ்லோகம்.

[Grantha script verse] ।
[Grantha script verse] ॥ (அ)

தூரஸ்ஸர்வவிகாராணும் பரமாண்வாதிகஸ்யச
யதோவாசோநிவர்த்தந்தே அப்ராப்யமநஸாஸஹ

வியாக்யானம்:—ஸர்வவிகாராணும் - ஸகலவிகாரங்களுக்கும் பரமாண்வாதிகஸ்ய ச - பரமாணுமுதலியவைகளுக்கும், தூர꞉ - தூரத்திலுள்ளவன். வாச꞉ - வாக்குகள் மநஸா, ஸஹ - மனஸோடுகூட அப்ராப்ய - அடையாமல் யத꞉ - எவனிடமிருந்து நிவர்த்தந்தே திரும்புகின்றனவோ.

பொழிப்புரை:— ஸகலவிகாரங்களுக்கும் பரமாணுமுதலியவைகளுக்கும தூரத்திலுள்ளவன். வாக்குகள்மனதோடுகூட எவனிடம் அடையாமல திரும்புகின்றனவோ.

ஸ்லோகம்.

𑌆𑌨𑌨𑍍𑌦𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌮𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨 𑌬𑌿𑌭𑍇𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌤𑌶𑍍𑌚𑌨
𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵𑍇𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥
𑌮𑌾𑌂 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌤𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍁𑌗𑍁𑌪𑍍𑌸𑌤𑍇

ஆநந்தம் ப்ரஹ்மமாம்ஜ்ஞாத்வாநபிபேதிகுதஶ்சந
யஸ்து ஸர்வாணி பூதாநி மய்யேவேதிப்ரபச்யதி
மாம்சஸர்வேஷுபூதேஷுததோநவிஜுகுப்ஸதே

வியாக்யானம்—ஆநந்தம் - ஆனந்தவடிவமாகிய ப்ரும்ம - ப்ரும்மமான மாம் - என்னை த்யாத்வா - த்யானம் செய்யின் குத꞉, ச, ந - எதனுலும் நபிபேதி - பயமடையான் ய꞉, து - யாதொருவன் ஸர்வாணி பூதாநி - ஸகலபூதங்களையும் மயி, ஏவ, - என்னிடமே இதி - என்று பச்யதி - பார்க்கின்ருனே ஸர்வேஷு பூதேஷு ச - ஸகல பூதங்களிலும் மாம் - என்னை (பார்க்கின்ருனே) அவன் தத꞉ - அதன்பிறகு நவிஜுகுப்ஸதே - (எதனையும்) வெறுக்கவிரும்பான்,

பொழிப்புரை.—ஆனந்தவடிவமாகிய ப்ரும்மமான என்னைத்யானம்செய்யின் எதனுலும் பயமடையான் யாதொருவன். ஸகல பூதங்களிலும் யானே என்றும் காண்கின்ருனே. அவன் அதன் பின்னர் எதனையும் வெறுக்கமாட்டான்.

ஸ்லோகம்.

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵𑌾𑌭𑍂𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌃 ।
𑌕𑍋 𑌮𑍋𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌃 𑌶𑍋𑌕 𑌏𑌕𑌤𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌃 । (௪0)

𑌏𑌷 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍂𑌢𑍋𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 ।
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌯𑌾 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥

யஸ்யஸர்வாணிபூதாநி ஹ்யாத்மைவாபூத்விஜாநத:
கோமோஹஸ்தத்ர கஶ்ஶோக: ஏகத்வமநுபச்யத:
ஏஷஸ்ஸர்வேஷு பூதேஷு கூடாத்மாநப்ரகாசதே
த்ருஶ்யதேத்வக்ர்யயாபுத்த்யாஸூக்ஷ்மயாஸூக்ஷ்மதர்சிபி:

வியாக்யானம்—விஜாநத: - நன்கறிவோனாகிய யஸ்ய - எவனுக்கு ஸர்வாணி பூதாநி ஸகல - பூதங்களும் ஆத்மா ஏவ - ஆன்மாவாகவே அபூத் - ஆச்சுதோ ஏகத்வம் - ஏகத்துவத்தை அநுபச்யத: - காண்கின்றவனாகிய தத்ர - அவனிடம், மோஹ: - மோஹமானது க: - வது சோக: - சோகம் க: - ஏது ஏஷ:-இந்த ஆத்மா - ஆகுபானது ஸர்வேஷு பூதேஷு - ஸகலபூதங்களிலும் கூட - மறைபட்டவனைக்கொண்டு நப்ரகாசதே — காணப்படுகின்றதில்லை ஸூக்ஷ்மதர்சிபி: - மிக்கவிவேகிகளால் ஸூக்ஷ்மயா - கூர்மையாயுள்ளதும அக்ர்யயா - ஏகாக்கிரமாயுள்ளதுமாகிய புத்யா - புத்தியினுல் த்ருஶ்யதே - காணப்படுகின்ருன்.

பொழிப்புரை.—நன்கறிவோனுகிய எவனுக்கு ஸகலபூதங்களும் ஆத்மாவாகவே ஆச்சுதோ. ஏகத்தன்மையைககாண்போனுகிய அவனுககு மோஹமேது சோகமேது? இவ்வாத்மா ஸகலபூதங்களிலும கூடியவனுயிருநதும்கொண்டு நன்கு காணப்படுகின்றதில்லை ஸூக்ஷ்மதிருஷ்டியுடையவாகளால கூர்மையாயும் ஏகாக்ரமாயும் உள்ளபுத்தியால் காணப்படுகின்ருன்.

ஶ்லோகம்.

𑌅𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌯𑌾 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋𑌽𑌹𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥
𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌤𑌾𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ।

அனாத்யவித்யயாயுக்தஸ்ததாப்யேகோஹமவ்யய:
அவ்யாக்ருதப்ரஹ்மரூபோ ஜகத்கர்த்தாமஹேச்வர,

வியாக்யானம்.—அஹம் - நான் ஏக: - ஏகனும் அவ்யய- அபி, - வ்யயம் (நாசம்) இல்லாதவனுமாயுள்ளவன் ததா அபி: அப்படியிருக்கினும் அனாத்யவித்யயா - அனாதியாகிய அவித்தை

யோடு கூடியவனுய்க்கொண்டு, அவ்யாக்ருத ப்ரும்ஹரூப: - அவ்யாக்ருதப்ரும்ஹவடிவனுய், ஜகத்கர்த்தா-ஜகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கின்றவனுகிய, மஹேஸ்வர: - மஹேஸ்வரனுகின்றேன்.

பொழிப்புரை:—நான் ஏகனும் வ்யயமில்லாதவன் அங்ஙனமாயினும் அனுதியாகிய அவித்யையோடு கூடியவனுய்க்கொண்டு அவ்யாக்ருதப்ரும்ஹவடிவமாயிருந்து ஜகத்கர்த்தாவாகிய மஹேஸ்வரனுகின்றேன்.

ஶ்லோகம்.

ஜ்ஞாநமாத்ரே யதா த்ருஶ்யம் ஸ்வப்நே ஜகத்த்ரயம் ॥ கங.
தத்வந்மயி ஜகத்ஸர்வம் த்ருஶ்யதே ஸ்தி விலீயதே ।

ஞானமாத்ரே யதாத்ருச்யமிதம்ஸ்வப்நேஜகத்ரயம
தத்வந்மயிஜகத்ஸர்வம்த்ருச்யதே ஸ்திவிலீயதே

வியாக்யானம்:—ஸ்வப்நே - கனவினில் உள்ளதாகிய, ஜகத்ரயம் - மூவுலகும், ஞானமாத்ரே - ஞானமாத்திரத்தில், யதா - எப்படி, த்ருச்யம்-காணப்படுகின்றதோ, தத்வத்-அதுபோலவே, ஜகத்ஸர்வம்-ஜகமெல்லாம், மயி - என்னிடம், த்ருச்யதே - தோன்றுகின்றது, அஸ்தி - இருக்கின்றது, விலீயதே - ஒடுங்குகின்றது.

பொழிப்புரை:—கனவினில் உள்ளதாகிய மூவுலகும் ஞானமாத்திரத்தில் எப்படிக்காணப்படுகின்றதோ அதுபோலவே ஸகலஜகமும் என்னிடம் தோன்றுகின்றது நிற்கின்றது ஒடுங்குகின்றது.

ஶ்லோகம்.

நாநாவித்யாஸமாயுக்தோ ஜீவத்வேந வஸாம்யஹம் ॥ கச.
பஞ்சகர்மேந்த்ரியாண்யேவ பஞ்சஜ்ஞாநேந்த்ரியாணி ச ।
மநோபுத்திரஹங்காரஶ்சித்தம் சேதி சதுஷ்டயம் ॥ கரு.
வாயவ: பஞ்ச மிலிதா யாந்தி லிங்கஶரீரதாம் ।

நாநாவித்யாஸமாயுக்தோ ஜீவத்வேந வஸாம்யஹம்
பஞ்சகர்மேந்த்ரியாண்யேவபஞ்சஞானேந்த்ரியாணிச
மநோபுத்திரஹங்காரஸ்சித்தம் சேதிசதுஷ்டயம்
வாயவ:பஞ்சமிளிதாயாந்திலிங்கசரீரதாம்

வியாக்யானம்:—அஹம் - நான், நாநாவித்யாஸமாயுக்தஃ- எண்ணிறந்த அவித்தைகளோடு கூடியவனாய், ஜீவத்வேந - ஜீவத் தன்மைபெற்று, வஸாமி-வஸிக்கின்றேன். கர்மேந்திரியாணி-கர் மேந்திரியங்கள், பஞ்ச-ஐந்தும், ஞாநேந்த்ரியாணி - ஞானேந்திரி யங்கள், பஞ்ச-ஐந்தும், மநஃ - மநம், புத்திஃ-புத்தி, அஹங்காரஃ- அஹங்காரம், சித்தம் - சித்தம், இதி-என்று, சதுஷ்டயம் - நான் கும், வாயவஃ - வாயுக்கள், பஞ்ச-ஐந்து, மிளிதாஃ - இவைகள் கூடியவைகளாய்க்கொண்டு, லிங்கசரீரதாம் - லிங்கசரீரத்தன் மையை, யாந்தி-அடைகின்றன.

பொழிப்புரை:—நான் எண்ணிறந்த அவித்தைகளோடு கூடி யவனாய் ஜீவத்தன்மை பெற்றுவஸிக்கின்றேன். கர்மேந்திரியங் கள் ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து மனோபுத்திசித்தாஹங்கா ரங்களாகிய நான்கு, வாயுக்கள் ஐந்துஆகிய இவைகள் கூடி லிங்க சரீரத்தன்மையைப் பெறுகின்றன.

ஸ்லோகம்.

𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌬𑌿𑌂𑌬𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௯.
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌹𑌾𑌰𑌿𑌕𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌸 𑌏𑌵 𑌜𑌗𑌤𑌾𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌪𑌾𑌪𑌯𑍋𑌃 ॥

தத்ராவித்யாஸமாயுக்தம் சைதன்யம் ப்ரதிபிம்பிதம்
வ்யாவஹாரிகஜீவஸ்து க்ஷேத்ரஜ்ஞ புருஷோபிவா
ஸ ஏவ ஜகதாம்போக்தா நாந்யோய புண்யபாபயோஃ

வியாக்யானம்:—தத்ர - லிங்கமெனப்படும் அந்த ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில், ப்ரதிபிம்பிதம் - பிரதிபிம்பிக்கப்பட்ட, அவித்யாஸமா யுக்தம் - அவித்தையோடு கூடிய, சைதந்யம் - சைதன்யமானது, வ்யாவஹாரிகஜீவஃ-வியாவஹார ஸம்பந்தமதாகிய ஜீவனென்றும், க்ஷேத்ரக்ஞஃ - க்ஷேத்திரக்ஞனென்றும், புருஷஃ-அபி வா - புரு ஷனென்றும் சொல்லப்படுகின்றது, ஸ ஏவ - அவனே, புண்ய பாபயோஃ - புண்யபாவங்களின் பயனாகிய, ஜகதாம்- ஜகங்களை போக்தா - புசிப்பவன், ந அந்யஃ - மற்றவனல்ல.

பொழிப்புரை:—லிங்கதேஹமென்னப்படும் ஸூக்ஷ்மசரீரத் தில் பிரதிபிம்பிக்கப்பட்ட அவித்தையோடு கூடிய சைதன்யமா

னது வ்யாவஹாரிகஜீவனென்றும் க்ஷேத்ரக்ஞனென்றும் புருஷனென்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அவனே அனாதிகளாகிய புண்ணிய பாபபயன்களைப் புசிப்பவன்.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] கஎ.
[illegible]

இஹாமுத்ரகதிஸ் தஸ்யஜாக்ரத் ஸ்பப்நாதிபோக்த்ருதா
யதாதர்ப்பண காளிம்நாமலிம்த்ருச்ய தேமுகம்
தத்வதந்தஃ கரணைர் தோஷைராத்மாபித்ருச்யதே

வியாக்யானம்:—தத்ர-அவ்விதமான லிங்கசரீரத்தில் இருக்கும், தஸ்ய-அவனுக்கு, இஹாமுத்ர-இங்கிருந்து அங்கும் அங்கிருந்திங்கும், கதி-செல்லுதலும், ஜாக்ரத்ஸ்வப்நாதிபோக்த்ருதா-ஜாக்ரத்ஸ்வப்நம் முதலியவைகளில் ஸுகதுக்கங்களைப் புசித்தலுமாம்; முகம் - முகமானது, தர்ப்பண காளிம்நா - கண்ணாடியின் அழுக்கினால், யதா - எப்படி, மலிநம் - அழுக்குற்றதாய், த்ருச்யதே-காணப்படுகின்றதோ, தத்வத் - அதுபோலவே, அந்தகரணைஃ - அந்தக்கரணத்திலுள்ள, தோஷைஃ - குற்றங்களால், ஆத்மாபி - ஆன்மாவும் த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அவ்விதமான லிங்கசரீரத்திலிருந்து கொண்டே இவ்வுலகிலிருந்து ஸ்வர்க்கநரகங்களுக்கும் ஸ்வர்க்கநரகங்களிலிருந்து இவ்வுலகத்திற்கும் போக்குவருத்து செய்தலும் ஜாக்கிரஸ்வப்பனம் முதலியவைகளிலுள்ள ஸுகதுக்கத்தைப் புசித்தலுமாம். முகமானது கண்ணாடியின்மலத்தினால் அழுக்குற்றதாய்க்காணப்படுகின்றது; அதுபோலவே அந்தக்கரணதோஷங்களால் ஆன்மாவும் தோஷமுள்ளதுபோலக் காணப்படுகின்றது.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] கஅ.

பரஸ்பராத்யாஸவசாதந்தகரணத்மநோஃ
ஏகீபாவாபிமாநேநபராத்மாதுக்கபாகிவ

வியாக்யானம்:—அந்தஃ கரணாத்மனோஃ - அந்தக்கரணான்மாக்களுக்கு, பரஸ்பராத்யாஸவசாத் - ஒன்றிலொன்றின் ஆரோபத்தால், ஏகீபாவாபிமானேந - ஒன்றென்றதன்மையாலாகிய அபிமானத்தால், பராத்மா - பரன், துக்கபாகிவ - துக்கமுற்றவன் போல, ஸ்யாத் - ஆவான்.

பொழிப்புரை:— அந்தக்கரணாத்மாக்களுக்கு ஒன்றிலொன்றின் ஆரோபத்தால் ஒன்றென்பதாகிய பாவனையால் வந்த அபிமானத்தால் பரமன் துக்கிபோலாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

[illegible] ௨௦
[illegible]
[illegible] ௨௧
[illegible]
[illegible] ௨௨
[illegible]

மருபூமௌ ஜலத்வேந மத்யாஹ்நார்கமரீசிகாஃ
த்ருச்யந்தே மூடசித்தஸ்ய நஹ்யார்த்ராஸ்தாபகாரகாஃ
தத்வதாத்மாபி நிர்லேபோ த்ருச்யதே மூடசேதஸாம்
ஸ்வாவித்யாத்மதோஷேண கர்த்ருத்வாதிகதர்மவாந்
தத்ர சாந்நமயே பிண்டே ஹ்ருதி ஜீவோ அவதிஷ்டதே
ஆநகாக்ரம் வ்யாப்ய தேஹம் தத்ப்ருவே அவஹிதஸ்ஸ்ம்ருணு.

வியாக்யானம்:—மருபூமௌ-பாலைவனத்தில், மத்யாஹ்நார்கமரீசிகாஃ - நடுப்பகல் ஸூரியனுடைய கிரணங்கள், மூடசித்தஸ்ய- மூடபுத்தியுடையோனுக்கு, ஜலத்வேந - ஜலமாக, த்ருச்யந்தே - காணப்படுகின்றன, ஆர்த்ராஃ - ஈரமுடையன, நஹி - அல்ல, தாபகாரகா: - தாபத்தையே செய்வனவாம், தத்வத் - அது போலவே, நிர்லேப: - அஸங்கனாகிய ஆத்மா, அபி - ஆன்மாவும், மூடசேதஸாம் - மூடபுத்தியுடையோர்களுக்கு, ஸ்வாவித்யாத்மதோஷேண - தனது அவித்யைவடிவமாகிய தன்னுடைய தோஷத்தினால், கர்த்ருத்வாதிகதர்மவாந் - கர்த்திருத்வம் முதலிய தர்மமுடையவனாய், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றான். தத்ர-ஆண்டு, அந்

நமயே - அன்னவிகாரமாகிய, பிண்டே - பிண்டமான தேஹத்தில், ஹ்ருதி - ஹ்ருதயத்தில், ஜீவः - ஜீவன், ஆநகாக்ரம்-நகமுனைவரையிலுமுள்ள, தேஹம் - தேஹத்தை, வ்யாப்ய - வ்யாபித்து, அவதிஷ்டதே, - இருக்கின்றான், தத்-அதை, ப்ருவே - சொல்லுகிறேன்.

பொழிப்புரை:—பாலைவனத்தில் நடுப்பகலிலுள்ள ஸூரிய கிரணங்கள் மூடனுக்கு ஜலமாகத்தோன்றுகின்றன; ஆனால் சிறிதுமீரமுடையனவன்று. கேவலம்தாபத்தையே செய்வனவாம். அதுபோலவே அஸங்கனாகிய ஆன்மாமூடபுத்தியுடையோர்களுக்குத் தமது அவித்யாதோஷத்தினால் கர்த்திருத்துவம்முதலியனவுடையனாகக்காணப்படுகின்றான். ஆண்டு அந்நவிகாரமாகிய இத்தேகத்தினில் ஹிருதயத்தில் ஜீவன் நகமுனைவரையிலும் தேஹத்தைவியாபித்துக்கொண்டிருக்கின்றான். அதனைச் சொல்லுகின்றேன் சாவதானமாய்க்கேட்பாயாக.

ஸ்லோகம்.

𑌸𑍋𑌯𑌂 𑌤𑌦𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 ॥ ௨௩
𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌮𑌧𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌦𑌾 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌂 𑌸𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌕𑍋𑌶𑌵𑌤𑍍 । ௨௪
𑌅𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌸𑍁𑌷𑌿𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ।

ஸோயம் ததபிமாநேநமாம்ஸபிண்டோவிராஜதே
நாபேரூர்த்வமதः கண்டாத்வ்யாப்யதிஷ்டதியத்ஸதா
தஸ்யமத்யேஸ்திஹ்ருதயம் ஸநாளம்பத்மகோசவத்
அதோமுகஞ்சதத் ராஸ்திஸூக்ஷ்மம் ஸுஷிரமுத்தமம்.

வியாக்யானம்:—ஸः அயம் - அந்த இந்த, மாம்ஸபிண்டः- மாம்ஸபிண்டமான தேஹமானது, ததபிமாநேந - அந்த ஜீவாத்மாவின் அபிமானத்தினால், விராஜதே - விளங்குகின்றது. நாபேः- நாபிக்கு, ஊர்த்வம்-மேல்கண்டாத், அதः - கண்டத்திற்குக் கீழ், ஸதா - எப்போதும், வ்யாப்ய - வியாபித்து, யத் - யாதொன்று, திஷ்டதி - இருக்கின்றதோ, தஸ்ய - அதன், மத்யே - நடுவில், பத்மகோசவத் - தாமரைமொக்குபோல, ஸநாளம் - காம்போடு கூடியதாய், அதோமுகம் - கீழ்முகமாய், ஹ்ருதயம் - ஹ்ருதய

மானது, அஸ்தி - இருக்கின்றது. தத்ர - அதனில், ஸூக்ஷ்மம்- நுட்பமும், உத்தமம் - ஸர்வச்ரேஷ்டமும், தஹராகாசம் இதி உக்தம் - தஹராகாசம் என்று சொல்லப்பட்டதும் ஆகிய, ஸுஷிரம் - இடம் - (துவாரமானது) அஸ்தி - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—அந்த இம்மாம்ஸபிண்டமானதேஹமானது ஜீவனின் அபிமானத்தினால் விளங்குகின்றது. நாபிக்கு மேல்கண்டத்திற்குக் கீழ் எப்போதும் விஸ்தாரமாயுள்ளது யாதொன்று (மார்புளதோ) அதன் காம்போடுகூடியதும் தாமரைமொக்குப் போன்றதும்கீழ்முகமும் ஆகிய இருதயம் இருக்கின்றது. அதில் நுட்பமாயும் ஸர்வசிரேஷ்டமாயுமுள்ள தஹராகாசமென்ற அவகாசமொன்றிருக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

தஹராகாசமித்யுக்தம் தத்ர ஜீவோவதிஷ்டதே ॥ உரு.
வாலாக்ரசதபாகஸ்ய சததாகல்பிதஸ்யச ।
பாகோ ஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞேயஸ்ஸசாநந்த்யாயகல்பதே ॥

தஹராகாசமித்யுக்தம் தத்ரஜீவோவதிஷ்டதே
வாலாக்ரசதபாகஸ்யசததாகல்பிதஸ்யச
பாகோஜீவஸ்ஸவிஜ்ஞேயஸ்ஸசாநந்த்யாயகல்பதே.

வியாக்யானம்:—தத்ர-அங்கு, ஜீவ: - ஜீவன் அவதிஷ்டதே- இருக்கின்றான், வாலாக்ரசதபாகஸ்ய-கேசமுனையின் நூறிலோர் பங்கின், சததா கல்பிதஸ்ய ச- நூறாகச்செய்யப்பட்ட, பாக - பாகமானது, ஸ: - முற்கூறிய, ஜீவ: - ஜீவனென்று, விக்ஞேய: - அறியத்தக்கது, ஸ ச - அச்சீவனும், ஆநந்த்யாய - (அபரிச்சின்னத்தன்மைக்கு,) அந்தமின்மைக்கு, கல்பதே-தக்கவனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அங்கு ஜீவன் இருக்கின்றான். கேசமுனையினை நூறாக்கிய அந்த பாகத்தையும் நூறாக்கினால் நிகழும்பாகமானது ஜீவனாம். அந்த ஜீவன் அந்தமுறாத்தன்மையையுடையோன் என்பதாம்.

ஸ்லோகம்.

கதம்பகுஸுமோத்பூதகேஸரா இவ ஸர்வத: । உசு.
ப்ரஸ்ருதாஹ்ருதயாந்நாட்யோயாபிர்வ்யாப்தம் ஶரீரகம் ॥

கதம்பகுஸுமோத்பத்தகேஸரா இவஸர்வத:
ப்ரஸ்ருதாஹ்ருதயாந் நாட்யோ யாபிர்வ்யாப்தம் சரீரகம்

வியாக்யானம்:—*கதம்பகுஸுமோத்பத்த கேஸரா: இவ - கடப்பம் பூவினிலுள்ள கேஸரங்கள் போல, ஹ்ருதயாத்-ஹ்ருதயத்தினின்று, நாட்ய:-நாடிகள், ஸர்வத: - எங்கும், ப்ரஸ்ருதா-பரவியிருக்கின்றன. யாபி: - எந்தநாடிகளால், சரீரகம் -சரீரமானது, வ்யாப்தம் - வியாபிக்கப்பட்டுளதோ.*

பொழிப்புரை:—*கடப்பம் பூவினிலுள்ள கேஸரங்கள் போல ஹ்ருதயத்தினின்று நாடிகள் எங்கும் பரவியிருக்கின்றன. எவைகளால் சரீரம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ.*

ஸ்லோகம்.

𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 । உஎ
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍈𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍈𑌃 ॥

ஹிதம்பலம்ப்ரயச்சந்திதஸ்மாத்தேநஹிதாஸ்ம்ருதா:
த்வாஸப்ததிஸஹஸ்ரைஸ்தாஸ்ஸங்க்யாதாயோகவித்தமை:

வியாக்யானம்:—*யஸ்மாத்-யாதொருகாரணத்தால், ஹிதம்-ஹிதமென்னப்படும். பலம் - பலத்தை, ப்ரயச்சந்தி - தருகின்றனவோ, தேந - ஆதலால், ஹிதா: - ஹிதங்கள், (என்று) ஸம்ருதா: - சொல்லப்பட்டன. தா:- அந்நாடிகள், யோகவித்தைமை-யோகமுணர்ந்த பெரியோர்களால், த்வாஸப்ததி ஸஹஸ்ரை: - எழுபத்தீராயிரம் என்பதாக, ஸங்க்யாதா: - கணக்கிடப்பட்டுள்ளன.*

பொழிப்புரை:—*யாதொருகாரணத்தால், அந்நாடிகள், ஹிதமென்னப்படும பலத்தைத்தருகின்றனவோ, அக்காரணத்தால், ஹிதா என்னப்பட்டுள்ளன. அந்நாடிகள், யோகமுணர்ந்தபெரியோர்களால், எழுபத்தீராயிரமென்பதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளன.*

ஸ்லோகம்.

𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 [illegible] । உஅ
[illegible] ॥

ஹ்ருதயாத்தாஸ்து நிஷ்க்ராந்தா யதார்க்காத்ரச்மயஸ்ததா
ஏகோத்தரசதம் தாஸ்துமுக்யாவிஷ்வக்விநிர்க்கதா:

வியாக்யானம்:—அர்க்காத்- சூரியனிடமிருந்து, ரச்மய-கிரணங்கள், யதா - எவ்வாறோ, ததா - அவ்வாறே, தா: - அந்த நாடிகள், ஹ்ருதயாத் - ஹ்ருதயத்தினின்றும், நிஷ்க்ராந்தா: - வெளிப்பட்டிருக்கின்றன, தாஸு - அந்நாடிகளுள், ஏகோத்தர சதம் - நூற்றோர்நாடிகள், முக்யா: - முக்யங்களாய், விஷ்வக் - எங்கும், விநிர்க்கதா: - பரவியிருக்கின்றன.

பொழிப்புரை: — ஸூர்யனிடமிருந்து கிரணங்கள் எப்படியோ அப்படி அந்த நாடிகள் ஹ்ருதயத்தினின்றும் வெளிப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நாடிகளுள் நூற்றொரு நாடிகளே முக்கியங்களாய் எங்கும் பரவியிருக்கின்றன.

ஶ்லோகம்.

வஹஂத்யம்ஹொயயா நெத்யா நாட்ய:கஂமபலஂததா । உகூ.
அநஂதைகொயூர்த்வகா நாடீ மூர்த்தபர்யஂதமஞ்ஜஸா ॥

வஹந்த்யம்போயதாநத்யோ நாட்ய: கர்மபலம்ததா
அநந்தைகோர்த்வகாநாடீ மூர்த்தபர்யந்தமஞ்ஜஸா

வியாக்யானம்:—நத்ய: - நதிகள், யதா - எப்படி, அம்ப: - ஜலத்தை, வஹந்தி - வஹிக்கின்றனவோ, ததா-அப்படி, நாட்ய- நாடிகள், கர்மபலம் - கர்மபலத்தை வஹிக்கின்றது; அவைகளுள், அஞ்ஜஸா - நேராக, மூர்த்தபர்யந்தம் - சிரஸ்வரையில், ஊர்த்வகா - மேனோக்கிச் செல்லுகின்றதாயும், அநந்தா - அழிவற்ற பதத்தைத்தருவதாயும், ஏகா - ஓர் நாடியுள்ளது.

பொழிப்புரை—நதிகள்ஜலத்தை வஹிக்கின்றனபோல, நாடிகள், கர்மபலமாகிய ஸுகதுக்கங்களை வஹிக்கின்றன. அவைகளுள், கபாலம்வரையில் நேராகச்செல்லுகின்றதும், அனந்தமாகிய பதத்தை யடைவதற்குத் துவாரமாயுமுள்ள ஓர் நாடியுள்ளது.

ஶ்லோகம்.

ப்ரதீஸ்நியநுஷஸ நிர்கதாவிஷயொநுவா: । ௩௦.
நாட்யஸ்ஸ்ருதிஹெதவகாஸ ஸுஷுதிஸ்மஸ க்ஷயெ ॥

ப்ரதீந்த்ரியம்தசதசநிர்க்கதாவிஷயோந்முகா:
நாட்ய: ஸர்மாதிஹேதுத்வாத்ஸ்வப்நாதிபலபுக்தயே

வியாக்யானம்:—விஷயோந்முகா: - விஷயங்களை நோக்குகின்றனவாய், ப்ரதீந்த்ரியம்-ஒவ்வோரிந்திரியததிலும், தசதச-பத்துப்பத்து, நாட்ய: - நாடிகள், நிர்க்கதா: - வெளிப்பட்டுச் செல்லுகின்றனவும், ஸுகதிஹேதுத்வாத் - ஸுகாதி ஹேதுவாய், ஸ்வப்நாதி பலபுக்தயே - ஸ்வப்னம்முதலிய பலத்தைப் புசிப்பதன்பொருட்டு உபயோகப்படுகின்றனவுமாயுளளன.

பொழிப்புரை—விஷயங்களை நோக்குகின்றனவாய் ஒவ்வோரிடத்திலும் பத்துப் பத்து நாடிகள் ஸம்பந்தம் பெற்றுள்ளனவும் ஸுகதுக்க ஹேதுவாய் ஸ்வப்பனம்முதலிய பயன்களைப் புசிப்பதற் குபயோகப்படுகின்றனவுமாயுள்ளன.

ஶ்லோகம்.

ஸுஷும்நேதி ஸமாதிஷ்டா தயா கச்சந் விமுச்யதே । ௩௧.
தயோபசிதசைதந்யம் ஜீவாத்மாநம் விதுர்புதா: ॥

ஸுஷும்நேதிஸமாதிஷ்டா தயாகச்சந்விமுச்யதே
தயோபசிதசைதன்யம் ஜீவாத்மாநம்விதுர்புதா:

வியாக்யானம்:—யாதொன்று ஸுஷும்நா இதி -ஸுஷும்னை என்று, ஸமாதிஷ்டா - சொல்லப்பட்டதோ, தயா - அதன் வழியாய், கச்சந்-செல்லுகின்றவன்,விமுச்யதே-விமுக்தியடைகின்றான். தயா - அந்த ஸுஷும்னையால் நிகழ்ந்த அப்பியாசத்தால், உபசிதசைதன்யம் - மேன்மைபெற்றுள்ளசைதன்யத்தையும்,ஜீவாத்மானம் - ஜீவான்மா என்றே, புதா:-வித்வான்கள், விது: - அறிகின்றனர்.

பொழிப்புரை.—யாதொன்று ஸுஷும்னையென்று சொல்லப்பட்டதோ அதன்வழி வெளிப்படுவோன் கிரமமாய் முக்தியடைகின்றான். அந்த ஸுஷும்னையில் செய்த ஸகுணோபாஸ்தியப்பியாஸத்தால் மேன்மைபெற்ற சைதன்யமும் ஜீவான்மா என்றே பெரியோர் அறிகின்றனர்.

ஶ்லோகம்.

யதாராஹு: ஸ்வரூபேண ந த்ருஶ்யோ த்ருஶ்யதே க்ரஹே । ௩௨.
தத்வத்ஸர்வகதாத்மாபி லிங்காத்மநைவ த்ருஶ்யதே ॥

யதா ராஹுர்த்ருச்யோ பித்ருச்யதே சந்த்ரமண்டலே
தத்வத்ஸர்வகதோப்யாத்மா லிங்கதேஹேபித்ருச்யதே.

வியாக்யானம்—யதா-எப்படி, ராஹு:-ராஹு என்று சொல்லப்படும் கருப்பானது, அத்ருச்ய: அபி-காணப்படாததாயினும், சந்த்ரமண்டலே - சந்திரமண்டலத்தில், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதோ, தத்வத் - அதுபோல, ஆத்மா-ஆன்மாவானவன், ஸர்வகதோபி - எங்கும் உள்ளவனாயினும் (அறியப்படாத வுருவமுடையோனாயினும்) லிங்கதேஹே அபி - ஸூக்ஷ்மதேகத்திலும், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ராஹு காணப்படாததாயினும் சந்திரமண்டலத்தில் காணப்படுகின்றதுபோல ஆத்மா எங்குமுள்ளவனாய் இருப்பது பற்றி, காணப்படாத வுருவமுடையோனாயினும், ஸூக்ஷ்ம தேஹத்தின் அங்கமாகிய மனதினில் காணப்படுகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍇 𑌘𑌟𑌾𑌕𑌾𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌗𑌤𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌦𑍇𑌹𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௩.

த்ருச்யமானேயதாகும்பே கடாகாசோபித்ருச்யதே
தத்வத்ஸர்வகதோப்யாத்மா லிங்கதேஹேபித்ருஸ்யதே.

வியாக்யானம்:--த்ருச்யமானே-காணப்படுகின்றதாகிய, கும்பே-குடத்தினில், கடாகாச: அபி- குடாகாசமானது, யதா - எப்படி, த்ருச்யதே -காணப்படுகின்றதோ, தத்வத்-அதுபோலவே, ஆத்மா-ஆன்மா, ஸர்வகத: அபி - எங்குமுள்ளவனாயினும், லிங்கதேஹே, அபி - ஸூக்ஷ்மதேஹத்திலும், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றான்.

பொழிப்புரை.—ஆகாசமும் காணப்படுகின்றதாகிய குடத்தினில் குடாகாச வுருவமாக எப்படிக்காணப்படுகின்றதோ அப்படியே எங்குமுள்ளவனாயினும் ஆன்மா லிங்கதேஹத்தில் காணப்படுகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

𑌨𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌮𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌮𑌵𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௩௫.
𑌏𑌵𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌾𑌨𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।

நிஸ்சலஃ பரிபூர்ணோபிகச்சதீத்யுபசர்யதே
ஜாக்ரத்காலே யதாஞ்ஞேயமவிவ்யக்தவிசேஷதீ;
வ்யாப்னோதி நிஷ்க்ரியஸ்ஸர்வாந்பாநுர்தசதிசோயதா

வியாக்யானம்:—நிஸ்சல: - கிரியையில்லாதவனும், பரிபூர்ண அபி - பரிபூர்ணனுமாயினும், கச்சதீ இதி - போகின்றான் என்று, உபசர்யதே - ஔபசாரிகமாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது, ஜாக்ரத்காலே - ஜாக்கிரத்காலத்தில், யதாஞேயம் - அறியப்படும் விஷயங்களையடைந்து. (அதன்உருவமாய்) அபிவ்யக்தவிசேஷதீ: - விளக்கமுற்ற விஷயாகார விருத்தியையுடையவனாய். பாநு: - சூரியன் யதா-எப்படி, தசதிச: - பத்துத்திசைகளையும் வ்யாபிக்கின்றானோ அதுபோலவே, நிஷ்கிரிய: - நிஷ்கிரியனாயினும், ஸர்வாந் - எல்லாப் பதார்த்தங்களையும் வ்யாப்னோதி-வியாபிக்கின்றான்.

பொழிப்புரை.—கிரியையில்லாதவனும் பரிபூர்ணனுமாயினும் போகின்றான் என்று உபசரிக்கப்பட்டுச் சொலவதாம். ஜாக்கிரத்காலத்தில் விஷயாகாரப்பட்டுத்தோற்றமுற்ற விருத்திகளையுடையதாய்க்கொண்டவனாய், சூரியன் பத்துத்திசைகளையும்போல நிஷ்கிரியனாயினும் ஸகலபதார்த்தங்களையும் வியாபிக்கின்றான்.

ஶ்லோகம்.

നാഡീഭിർവൃത്തയോയാന്തി ലിംഗദേഹസമുദ്ഭവാഃ ॥ ௧௬.
തത്തത്കർമ്മാനുസാരേണ ജാഗ്രദ്ഭോഗോപലബ്ധയേ ।
ഇദം ലിംഗശരീരാഖ്യമാമോക്ഷം ന വിനശ്യതി ॥ ௧௭.

நாடீபிர்வ்ருத்தயோயாந்தி லிங்கதேஹஸமுத்பவா:
தத்தத்கர்மாநுஸாரேண ஜாக்ரதபோகோபலப்தயே
இதம்லிங்கம்சரீராக்யம் ஆமோக்ஷம்நவிநச்யதி.

வியாக்யானம்:—தத்தத்கர்மாநுஸாரேண - அவனவன்கர்மங்களுக்குத்தக்க, ஜாக்ரத்போகோபலப்தயே - ஜாக்கிரத்காலஸுகதுக்கங்களையனுபவிக்க, லிங்கதேஹஸமுத்பவா: - லிங்கதேஹஸம்பந்தமாகிய, அந்த:கரணத்தினவைகளாகிய, வ்ருத்தய: - விருத்திகள், நாடீபி-நாடீகளால், யாந்தி - செல்லுகின்றன. இதம் - இந்த, லிங்கசரீராக்யம் - லிங்கசரீரமென்பது, ஆமோக்ஷம்-மோக்ஷம்வரையில், நவிநச்யதி - நாசமடைகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—அந்தந்தக் கருமத்திற்குத் தக்கபடியுள்ள ஜாக்ரத்கால ஸுகதுக்கங்களைப் புசிக்க லிங்கதேகத்தினின்றும் தோன்றுவனவாகிய விருத்திகள், நாடிகளால் செல்லுகின்றன. இந்த லிங்கசரீரமானது மோக்ஷம் வரையில் நாசமடைகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌰𑍀𑌰𑌕𑍇 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧அ.
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑌿𑌤𑍇 𑌘𑌟𑍇 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌘𑌟𑌾𑌕𑌾𑌶𑌤𑍍𑌵𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।
𑌘𑌟𑍇 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 ॥ ௧௯.

ஆத்மஜ்ஞாநேநநஷ்டே அஸ்மிந்நாவித்யேஸ்வசரீரகே
ஆத்மஸ்வரூ பாவஸ்தாநம் முக்திரித்யபிதீயதே
உத்பாதிதே கடேயத்வத் கடாகாசத்வம் ருச்சதி
கடேநஷ்டே யதாகாசம் ஸ்வரூபேணாவதிஷ்டதே

வியாக்யானம்:-அஸ்மிந்-இந்த, ஸ்வசரீரகே-தனதுசரீரமானது, ஆத்மஜ்ஞாநேந-ஆத்மஞானத்தால் ஸாவித்யே-அவித்தையோடுகூட, நஷ்டே-நாசமெய்திப்போகவே, ஆத்மஸ்வரூபாவஸ்தாநம்-ஆத்மஸ்வரூப நிலைமையானது, முக்தி: - முக்தி, இதி - என்று, அபிதீயதே - சொல்லப்படுகின்றது, (ஆகாசமானது) கடே - குடமானது, உத்பாதிதே - உண்டாக்கப்படின், யத்வத் - எப்படி, கடாகாசத்வம் - குடாகாசத்தன்மையை, ருச்சதி - அடைகின்றதோ, கடே - குடமானது, நஷ்டே - நாசமாயின், ஆகாசம் - ஆகாசமானது, ஸ்வரூபேண - தன் உருவத்தோடு, அவதிஷ்டதே - தனித்திருக்கின்றதோ.

பொழிப்புரை—இந்தத் தனது சரீரமானது ஆத்மஞானத்தால் அவித்தையோடுகூட நாசமடையவே பரமாத்மஸ்வரூப மாத்திரமாய் நிற்றலே முக்தியென்னப்படுவதாம். குடமுண்டாயின் ஆகாசம் குடாகாசத்தன்மையை அடைகின்றது. குடம் நசிக்கின் ஆகாசம தான்மாத்திரமாய்த் தனித்திருத்தலும்போலவாம். கண்டிக்குஸ்தானத்தில் தேகத்தை வைத்துக்கொள்க.

ஸ்லோகம்.

𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑍍𑌷𑌯𑌵𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌭𑍋𑌗 𑌉𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 । ௨௰.
𑌬𑍋𑌧𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌤𑌿𑌰𑍋𑌧𑌾𑌯 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌕𑌰𑍍𑌮𑍋𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌿𑌤𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌰𑌿𑌰𑌂𑌸𑌯𑌾 ॥
𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑍀 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 ॥ ௬௧.

ஜாக்ரத்கர்மக்ஷயவசாத் ஸ்வப்நபோக உபஸ்திதே
போதாவஸ்தாம் திரோதாய தேஹாத்யாஶ்ரயலக்ஷணம்
கர்மோத்பாவிதஸம்ஸ்காரஸ்தத்ரஸ்வப்நரிரம்ஸயா
அவஸ்தாம்சப்ரயாத்யந்யாம் மாயாவீசாத்மமாயயா.

வியாக்யானம்—ஜாக்ரத்கர்மக்ஷயவசாத் - ஜாக்கிரத்காலத்தில் பயன்தரும் கருமங்கள் ஓய்ந்ததுபோகவே, ஸ்வப்நபோகே-ஸ்வப்பனத்தில் பயன்தரும் கருமங்கள், உபஸ்திதே- (பயன்தர) வரவே, தேஹாத்யாச்ரயலக்ஷணம் - தேஹம் முதலியவைகளை ஆசரயித்தலாகிய, போதாவஸ்தாம் - அறிவுநிலைமையை, திரோதாய - மறைத்து, கர்மோத்பாவிதஸம் ஸ்கார: - செய்கைக்குத் தக்கபடி ஏற்பட்டுள்ள வாஸனைகளையுடைய (ஜதலின்) ஞய்க் கொண்டு, ஸ்வப்னபோகரிரம்ஸயா-ஸ்வப்னபோகத்தில் சென்று மகிழ்வதில் விருப்புற்றவனாய், மாயாவீ - மாயையோடு கூடியவனாகிய (ஜீவன்) ஆத்மமாயயா - தனது மாயையால், அந்யாம் - வேறு, அவஸ்தாம்-அவஸ்தையை (நிலைமையை) ப்ரயாதி-அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை—ஜாக்கிரத்காலத்தில் பயன்தரும் கருமங்கள் ஓய்ந்துபோகவே ஸ்வப்பனத்தில் பயன்தரும் கருமங்கள் தலைப் படவே தேஹம் வீடு புத்திர மித்திர களத்திராதிகளையறிந்து கொண்டிருத்தலாகிய நிலைமையை (மறைத்து) விடுத்து செய்கைக்குத்தக்கபடி ஏற்கனவே நிகழ்ந்துள்ள வாஸனைகளையுடையஞய்க்கொண்டு ஸ்வப்பனபோகத்தில் விருப்புற்றவனாய் ஜீவன் தனது மாயையால் வேறுநிலைமையைப் பெறுகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

𑌘𑌟𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 । ௬௨.
𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍 । ௬௩.
𑌏𑌤𑌾𑌨𑍍𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑌾𑌹𑌂𑌕𑌰𑌣𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑌾 ॥

கடாதிவிஷயாந்ஸர்வாந் புத்யாதிகரணநிச
பூதாதிகர்மவசதோ வாஸநாமாத்ரவஸ்திதாந்

ஏதாந்பச்யந்ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிஸ்ஸாக்ஷ்யாத்மாவ்யவதிஷ்டதே
அத்ராந்த:கரணாதீநாம்வாஸநாத்வாஸநாத்மதத

வியாக்யானம்:—வாஸநாமாத்ரவஸ்திநாந் - வாஸனையால் ப்ரமாதாவினில் (அத்யாஸத்தினால்) உள்ளதாகிய கடாதிவிஷயாந், ஸர்வாந் - கடாதிகளான ஸகலவிஷயங்களையும், கர்மவசத்: - கர்மவசத்தால், பூதாநி - தோன்றின (உண்டான) புத்யாதிகரணாநிச - புத்திமுதலிய கரணங்களையும் ஆகிய, ஏதாந் இவைகளை, பச்யந் - பார்த்துக்கொண்டு, ஸ்வயஞ்ஜோதி: - ஸ்வயம்சோதியாயுள்ள பொருளானது, ஸாக்ஷ்யாத்மா - ஸாக்ஷிஸ்வரூபமாய், வ்யவதிஷ்டதே - மிஞ்சிநிற்கின்றது. அத்ர - இந்த (ஸ்வப்ந) நிலைமையில், அந்த:கரணாதீநாம் - அந்த:கரணம் முதலியவைகளுக்கு, வாஸநாத் - வாஸனையாகிய ஸம்ஸ்காரத்தினால் நிகழும் தன்மையுள்ளதாகையால், வாஸநாத்மதா - வாஸனாஸ்வரூபத்துவம் என்பதாம்.

பொழிப்புரை:—வாஸனையாக, ப்ரமாதாவினில் அத்தியாஸத்தினால்உள்ளனவாகிய குடாதிஸகல விஷயங்களையும் கர்மவசத்தால் தோன்றிய புத்திமுதலிய கரணங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு ஸ்வயஞ்சோதியாயுள்ள பொருளானது ஸாக்ஷிஸ்வரூபமாய் மிஞ்சி நிற்கின்றது. இந்த நிலமையில் அந்தக்கரணம் முதலியவைகள் வாஸனையால் நிகழ்கின்றமையால் வாஸநாத்மத்துவமுளது என்பதாம்.

ஸ்லோகம்.

வாஸநாமாத்ர ஸாக்ஷித்வம் தேந தத்ர பராத்மந: । ௪௪.
வாஸநாபி: ப்ரபஞ்சோ(அ)த்ர த்ருச்யதே கர்மசோதித: ॥
ஜாக்ரத்பூமௌ யதா தத்வத் கர்த்ருகர்மக்ரியாத்மக: ।
நிச்சேஷபுத்திஸாக்ஷ்யாத்மா ஸ்வயமேவ ப்ரகாசதே ॥ ௪௫.

வாஸநாமாத்ர ஸாக்ஷித்வம் தேநதச்சபராத்மந:
வாஸநபி: ப்ரபஞ்சோத்ரத்ருச்யதேகர்மசோதித:
ஜாக்ரத்பூமௌயதா தத்வத்கர்த்தருகர்மக்ரியாத்மக:
நிச்சேஷபுத்தி ஸாக்ஷ்யாத்மாஸ்வயமேவப்ரகாசதே.

வியாக்யானம்—தேந - அக்காரணத்தால், பராத்மந: - பரமான்மாவுக்கு, தத்ச - அந்த, வாஸநாமாத்ரஸாக்ஷித்வம் - வாஸனாமாத்திரத்திற்கு ஸாக்ஷியாயிருத்தலாம். அத்ர - இங்கு (ஸ்வப்ப

ணத்தில்) வாஸனாபி: - வாஸனைகளாலாகியதும், கர்மசோதித - கர்மத்தினால் ஏவப்பட்டதுமாகிய, ப்ரபஞ்ச: - பிரபஞ்சமானது, ஜாக்ரத்பூமௌ - ஜாக்கிரதவஸ்தையில், யதா-எப்படியோ, தத்வத்- அப்படியே, கர்த்ருகர்மக்ரியாத்மக: - கர்த்தாகர்மம் கிரியை இவைகள் ஸ்வரூபமாய், த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றது. ஆத்மா - ஆத்மாவானவன், நிஸ்ஸேஷபுத்தி ஸாக்ஷீ - ஸகலபுத்தி ஸாக்ஷியாகிய, ஸ்வயம் ஏவ - தானே, ப்ரகாசதே - விளங்குகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அக்காரணத்தால் பரமாத்மாவுக்கு அவ்விதமாகிய வாஸனாமாத்திரத்திற்கு ஸாக்ஷியாயிருத்தலாம். ஸ்வப்பனத்தில் வாஸனைகளாலாகியதும் கர்மத்தினால் ஏவப்பட்டதுமாகிய ப்ரபஞ்சமானது ஜாக்கிரத்தில் போலவே கர்த்திரு கர்மக்ரியாவடிவமாய்க் காணப்படுகின்றது. ஆத்மா ஸகல புத்தி ஸாக்ஷியாய்த் தான் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

வாஸநாமாத்ரஸாக்ஷித்வம் ஸாக்ஷிண: ஸ்வாப உச்யதே ।
பூர்வஜந்மநி யத்பூதம் கர்ம தத்வாஸநாவசாத் ॥ சகூ.
நேதீயஸ்த்வாத்வயஸ்யாத்யே ஸ்வப்நம் ப்ராய: ப்ரபச்யதி ।

வாஸனாமாத்ரஸாக்ஷித்வம் ஸாக்ஷிண:ஸ்வாபஉச்யதே
பூர்வஜந்மநியத்பூதம் கர்மதத்வாஸனாவசாத்
நேதீயஸ்த்வாதவயஸ்யாத்யே ஸ்வப்நம்ப்ராய:ப்ரபச்யதி

வியாக்யானம்:—ஸாக்ஷிண: - ஆத்மாவுக்கு, வாஸனாமாத்ரஸாக்ஷித்வம் - வாஸனைமாத்திரத்திற்கு ஸாக்ஷியாயிருத்தலே, ஸ்வாப:- ஸ்வப்பனம், உச்யதே - என்று சொல்லப்படுகின்றது. பூர்வஜந்மநி - பூர்வஜன்மத்தில், யதகர்ம - எந்தக்கர்மமானது, பூதம் - ஏற்பட்டுள்ளதோ, தத்வாஸனாவசாத்-அதன் வாஸனாவசத்தால், ப்ராய:- விசேஷமாய், ஆத்யேவயஸி - குழந்தைப்பருவத்தில், நேதீயஸ்த்வாத் - அவ்வாஸனைகள் நெருங்கியிருத்தலால், ஸ்வப்னம்-ஸ்வப்னத்தை. ப்ரபச்யதி - காண்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஆத்மாவுக்கு வாஸனாமாத்திர ஸாக்ஷித்வமே ஸ்வப்பனம் என்பதாம். பூர்வஜன்மத்தில் எக்காரியங்கள் நிகழ்ந்தனவோ அவைகளின் வாஸனையின் வசத்தால் விசேஷமாய் பால்ய வயஸில் அவ்வாஸனைகள் நெருங்கியிருத்தலால் ஸ்வப்பனம் காணுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

மத்யேவயஸி கார்க்கஸ்யாத்கரணாநாமிஹார்திதஃ ॥ சஎ
ப்ராயேணவீக்ஷதே ஸ்வப்நம் வாஸநாகர்மணோர்வசாத் ।

மத்யேவயஸி கார்க்கஸ்யாத்கரணாநாமிஹார்த்திதஃ
ப்ராயேணவீக்ஷதேஸ்வப்நம் வாஸநாகர்மணோர்வசாத்

வியாக்யானம்:—மத்யே வயஸி-நடுப்பருவத்தில், கரணாநாம்-கரணங்களின், கார்க்கச்யாத் - வலிமையால், இஹ - விஷயத்தில், அர்த்தித: - பிடிக்கப்பட்டவனைக்கொண்டு, ப்ராயேண - விசேஷமாய், வாஸனாகர்மணோ: - வாஸனாகர்மங்களின், வசாத் - வசத்தினால், ஸ்வப்நம் - ஸ்வப்பநத்தை, வீக்ஷதே-காண்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—நடுப்பருவத்தில் கரணங்களின் வலிமையால் விஷயத்தில் அல்லற்பட்டவனைக்கொண்டு விசேஷமாய் வாஸனா கர்மங்களின் வசத்தால் ஸ்வப்பனத்தைக் காண்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

இயாஸுஃ பரலோகந்து கர்மவித்யாதிஸம்ப்ருதம் ॥ சஅ
பாவிநோஜந்மநோரூபம் ஸ்வப்ந ஆத்மாப்ரபச்யதி ।

இயாஸு: பரலோகம் துகர்மவித்யாதி ஸம்ப்ருதம்
பாவிநோஜந்மநோரூபம் ஸ்வப்ந ஆத்மாப்ரபச்யதி

வியாக்யானம்:—பரலோகம் இயாஸு:, து-பரலோகம் செல்லும் தருணமுடையோனாகிய, ஆத்மா - ஜீவன், கர்மவித்யாதிஸம்ப்ருதம் - கர்மம் வித்தைமுதலியதனால் ஸம்பாதிக்கப்படுவதாகிய, பாவிந் ஜந்மந: - வரும் ஜந்மத்தின், ரூபம்-உருவத்தை, ஸ்வப்நே-ஸ்வப்பனத்தில், பச்யதி - பார்க்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—பரலோகம் செல்லும் தருணமாகிய மரண ஸமீபகாலத்தில் ஜீவன் கர்மவித்தை முதலியவைகளால் வரப்போவதாகிய ஜன்மத்தின் உருவத்தை ஸ்வப்பனத்தில் காண்கின்றான்.

ஸ்லோகம்.

யதஸ்வப்நதநாத்ருஷ்ட்வா ஸ்ரோதோமந்தோர்த்ஷணே ॥ சகூ
ஸுகஞ்சவக்ஷ்யமாணாதீ நீர்வேதநீயநாயஷி ।
வயஞ்சாத்ர ஸ்வப்நஸந்யுக்தாஸ்ரோதஸ்யாநாம்ஸம்வ்ருணு ॥

[illegible] ॥

யத்வத்ப்ரபதநாத்ச்யேந: ச்ராந்தோககநமண்டலே
ஆகுஞ்ச்யபக்ஷௌயததே நீடேநிலயநாயஹி
ஏவம்ஜாக்ரத் ச்வப்நபூமௌஸ்ராந்த ஆத்மாபிஸஞ்சரந்.
ஆபீதகரணக்ராமகாரணேனைதிசைகதாம்

வியாக்யானம்:--ச்யேந: - பருந்தானது, யத்வத்-எப்படி, ககந மண்டலே - ஆகாயத்தினில், ப்ரபதநாத்-மிகவும் ஸஞ்சரித்தலால், ச்ராந்த: - சிரமமடைந்ததாய்க்கொண்டு, நீ: - செல்லுகின்றதாய், பக்ஷௌ — இரக்கைகளை. ஆகுஞ்ச்ய - அடக்கிக்கொண்டு, நீடே - கூண்டினில், நிலயநாய - வந்து தங்குவதன்பொருட்டு, யததே - யத்தனிக்கின்றதோ, ஏவம் - இவ்வாறு, ஆத்மா - ஜீவனும், ஜாக் கிரத்ஸ்வப்னபூமிகளில், அபிஸஞ்சரந் - திரிந்துழன்றுச்ராந்த: - சிரமமுற்றதாய்க்கொண்டு, ஆபீதகரணக்ராம: - இந்திரியமனங்க ங்களாகியகரணங்களை யொடுக்கிகொண்டு, காரணேந -காரணமா கிய ஈச்வரனிடம், ஏகதாம்—ஒன்றுபடுதலை, யாதி-அடைகின்றது.

பொழிப்புரை—எப்படி பருந்தானது ஆகாயமண்டலத்தில்மிகவும் சஞ்சரித்து சிரமமடைந்ததாய்க்கொண்டு செல்லுகின்றதாய்ரக்கை களை ஒடுக்கிக்கொண்டு, கூண்டினில் வந்து தங்குதலின் பொரு ட்டுஎத்தனிக்கின்றதோ, அப்படியே ஆத்மாவும் ஜாக்கிரஸ்வப்பண பூமிகளில் திரிந்துழன்று சிரமமடைந்ததாய்க்கொண்டு கரணவர்க் கங்களை யொடுக்கிக்கொண்டு காரணத்தோடு சேர்ந்து அடங்குகி ன்றது.

ஸ்லோகம்.

[illegible] ॥
[illegible] । ௫௧.
[illegible] ॥
[illegible] । ௫௨.

நாடீமார்க்கைரிந்த்ரியாணாமாக்ருஷ்யாதாயவாஸநா:
ஸர்வம்க்ரஸித்வாகார்யம்சவிஞ்ஞானத்மாவிலீயதே
ஈச்வராக்யே வ்யாக்ருதேதயதாஸ்ரகமயோபவேத்
க்ருத்ஸ்நப்ரபஞ்சவிலயஸ்ததாபவதிசாத்மந

வியாக்யானம்:—விஞ்ஞாநாத்மா-ஜீவன், நாடீமார்க்கை. -நாடீமார்க்கங்களால், இந்த்ரியாணாம்-இந்திரியங்களது, வாஸநா:-வாஸனைகளை, ஆக்ருஷ்ய-ஆகர்ஷித்து, ஆதாய-எடுத்துக்கொண்டு, ஸர்வம் சகார்யம் - ஸகலகாரியத்தையும், க்ரஸித்வா-ஒடுக்கிக்கொண்டு ஈச்வராக்யே-ஈச்வரனெனும் அவ்யாக்ருதே-அவ்யாக்ருதத்தில், விலீயதே - விலயமடைகின்றான். அத - அவ்விதமிழுத்துக்கொண்டு சென்றபிறகு, யதா-எப்படி ஸுகமய; - சுகஸ்வரூபன், பவேத் - ஆவானோ, ததா - அவ்விதம், ஆத்மந: - ஜீவான்மாவுக்கு க்ருத்ஸ்நப்ரபஞ்சவிலய: - ஸகலப்ரபஞ்சத்திற்கும், லயம் பவதி - ஆகின்றது.

பொழிப்புரை:—ஜீவன் நாடீமார்க்கங்களால் இந்திரியங்களது வாஸனைகளை ஆகர்ஷித்துச்சேர்த்துக்கொண்டு ஸகல காரியங்களையும் அடக்கிக்கொண்டு ஈச்வரனெனும் அவ்யாக்ருதத்தில் விலயமடைகின்றான். பின்னர் எப்படி ஸுகமயனாவானோ அவ்வாறு ஆத்வுக்கு ஸகல ப்ரபஞ்சவிலயம் ஏற்படுவதாம்.

ஶ்லோகம்.

யொஷிதஃகாமமாநாயா ஸம்ஹொகாந்தெயயாஸுவஂ ॥
ஸஆநந்தமயொ>வாஹ்யொநாந்தரஃ கெவலஸ்ததா । ருந

யோஷிதஃகாம்யமானாயாஸ்ஸம்போகாந்தே துயத்ஸுகம்
ஸ ஆநந்தமயோ அபாஹ்யோ நாந்தர: கேவலஸ்ததா

வியாக்யானம்:—காம்யமானாயா:-காமமுடையவளாகிய, யோஷித: - மங்கைக்கு, ஸம்போகாந்தே - ஸம்போகத்தின் கடைசியில் யத்ர - எப்படி, சுகம் - சுகமுள்ளதோ, அப்படியே -அந்த, ஆனந்தமய: - ஆனந்தமயன் அபாஹ்ய: - வெளிவஸ்துவைப்பற்றியதுபல்ல, ஆந்தர: - உள்ளத்தைப்பற்றியதுமல்ல, ததா, கேவல: - கேவலம் அவ்யக்தஸுகனே.

பொழிப்புரை:—சிற்றின்பமுடைய மங்கைக்கு போக இறுதியில் எப்படி சுகமோ அப்படியே அவ்வானந்தமயன் வெளியைப்பற்றியாவது உள்ளத்தைப்பற்றியாவது நிகழ்வதின்றி கேவலம் அவ்வியக்தமாகிய ஸுகமேயாம்.

ஸ்லோகம்.

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌸𑌾𑌦𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑌃 ॥
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌃 । ௫௪.
𑌅𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑍁𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍁𑌖𑌂 ॥

ப்ராஜ்ஞாத்மாநம்ஸமாஸாத்யவிஞ்ஞானாத்மாததைவஸ
விஞ்ஞானாத்மாகாரணாத்மாததாதிஷ்டம்ஸ்ததாபிச
அவித்யாஸூக்ஷ்மவ்ருத்யாநுபவத்யேவயதாசுகம்

வியாக்யானம்:-ஸஅர்த விஞ்ஞானாத்மா-விஞ்ஞானமயனான ஆத்மா, ப்ராஜ்ஞாத்மாநம் - பிராஜ்ஞனாகவே ஆகின்றேன், விஞ்ஞானாத்மா-விஞ்ஞானமயனான ஆத்மா, காரணாத்மா - காரணஸ்வரூபனாகின்றான், ததா - அவ்வாறு, திஷ்டந் - உள்ளவனாகிய, ஸ - அவன், அதஅபி - அன்றியும், அவித்யாஸூக்ஷ்மவ்ருத்யா - அவித்யையின் ஸூக்ஷ்மமாகிய வ்ருத்தியால், சுகம் - சுகத்தை, யதாஏவ-எப்படி, அநுபவதி - அநுபவிக்கின்றானோ.

பொழிப்புரை:—அந்தவிஞ்ஞானமயனான ஆத்மா ப்ராஜ்ஞாத்மாவையடைந்து ப்ராஞ்ஞஸ்வரூபனையாகின்றான். விஞ்ஞானாத்மா. காரணஸ்வரூபனாகின்றான். அவ்வாறுள்ளவனாயினும் அவன் அவித்தையின் ஸூக்ஷ்மவிருத்தியினால் எப்படிஸுகமனுபவிக்கின்றானோ.

ஸ்லோகம்.

𑌤𑌥𑌾𑌹𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌸𑍍𑌵𑌾𑌪𑍍𑌸𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌦𑌵𑍇𑌦𑌿𑌷𑌮𑍍 ।
𑌅𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍁𑌭𑍂𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫௫.
𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌸𑍁𑌷𑍁𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌮𑍇𑌵𑍇𑌹𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑌯𑍋𑌃 ॥
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌵𑌶𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌫𑍁𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌨𑌲𑌾𑌤𑍍 ।
𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍋𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍁 ॥ ௫௭.

ததாஹம்ஸுகமஸ்வாப்ஸம்நைவகிஞ்சிதவேதிஷம்
அஞ்ஞானமபிஸாக்ஷ்யாதிவ்ருத்திபிஸ்சாநுபூயதே
இத்யேவம்ப்ரத்யபிஞ்ஞாபிபஸ்சாத்தஸ்யோபத்யதே
ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாக்யமேவேஹாமுத்ரலோகயோ:
பஸ்சாத்கர்மவசாதேவவிஸ்புலிங்காயதாநலாத்
ஜாயந்தேகாரணாதேவமநோபுத்யாதிகாநிது

வியாக்யானம்:—ததா - அப்படி, அஹம் - நான், சுகம் - சுகமாக அஸ்வாப்ஸம் - தூங்கினேன், கிஞ்சித் - யாதும், ந அவேதிஷம் - அறிந்தேனில்லை (என்பதாம்) அஞ்ஞானம் அபி - அவித்தையும், ஸாக்ஷ்யாதிவ்ருத்திபி:ச-ஸாக்ஷ்யாகாரவிருத்திகளால், அநுபூயதே - அநுபவிக்கப்படுகின்றது. இதி - இவ்வாறுதலால், ஏவம் முற்கூறியவாறே, தஸ்ய - அந்த ஜீவனுக்கு பஸ்சாத் - பின்னர் ப்ரத்யபிஞ்ஞா அபி - ப்ரத்யபிஞ்ஞையும் (ஸ்மரணமும்) உபஜாயதே - உண்டாகின்றது, ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாக்யம், ஏவ - ஜாக்ரம், ஸ்வப்நம் - ஸுஷுப்தி எனும் மூன்று அவஸ்தைகளே, இஹாமுத்ர, லோகயோ: - இவ்வுலகிலும் ஸ்வர்க்கநரகங்களிலும் ஏற்படுவன. பஸ்சாத் - ஸுஷுப்திக்குப்பிறகு கர்மவசாத், ஏவ கர்மவசத்தினாலேயே அநலாத் - அக்கினியிலிருந்துவிஸ்புலிங்கா - நெருப்புத்தணற் கண்டங்கள்போல, காரணாத்ஏவ - காரணத்திலிருந்தே, மநோபுத்யாதிகாநிது-மனம் புத்தி இந்திரியங்கள், ஜாயந்தே - வெளிப்படுகின்றன.

பொழிப்புரை:—அங்ஙனம் யான் சுகமாய்த்தூங்கினேன் ஒன்றுமறியேன்என்பதாம்அஞ்ஞானமும்ஸாக்ஷ்யாதிவிருத்திகளால் அநுபவிக்கப்படுகின்றது. ஆதலின்பிறகு அவனுக்கு முற்கூறியவாறு அநுபவஸ்மரணமுண்டாகின்றது, ஜாக்கிரத்ஸ்வப்பனம் சுஷுப்தி எனும் மூன்றவஸ்தைகளே இல்வுலகிலும் ஸ்வர்க்கநரகங்களிலும் உள்ளன. சுஷுப்தியின் இறுதியில் கர்மவசத்தாலேயே அக்கினியினின்றும் நெருப்புத்தணற்கண்டங்கள்போலக்காரணத்தினின்று மனோபுத்தியாதிகள் தோன்றுகின்றன.

ஸ்லோகம்.

𑌪𑌯𑌃𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌘𑌟𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌮𑌗𑍍𑌨𑌸𑍍𑌸𑌲𑌿𑌲𑌾𑌶𑌯𑍇 । ௫௮.
𑌤𑍈𑌰𑍇𑌵𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤 𑌆𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌤𑌥𑍈𑌤𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑍍 ॥
𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌤𑌥𑌾𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌂𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌽𑌪𑌿𑌸𑌃 । ௫௯.
𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇𑌸𑌰𑍍𑌵𑌮𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌵 𑌨𑌷𑍍𑌟𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

பய:பூர்ணகடோ யத்வந்நிமக்நஸ்ஸலிலாசயே
தைரேவோத்த்ருத ஆயாதி விஞ்ஞாநாத்மாததைத்யஜாத்
விஞ்ஞாநாத்மாகாரணாத்மாததாதிஷ்டந்ததாபிஸ:
த்ருஶ்யதேஸர்வ மேஷ்வேவநஷ்டேஷ்வாயாத்யத்ருச்யதாம்

வியாக்யானம்:—யத்வத் - எப்படி, ஸலிலாசயே - ஜலமிருக்கு மிடத்தில் (தடாகம் ஏரிமுதலியவைகளில்) நிமக்ந: - மூழ்கப்பட்ட, பய:பூர்ணகட: - ஜலம் நிறைந்துள்ள குடமானது, உத்ருத: எடுக்கப்பட்டதாயின், தை: ஏவ - அந்தத் தீர்த்தங்களோடு கூடவே, ஆயாதி - வருகின்றதோ, ததா - அப்படியே, விஞ்ஞானாத்மா - விஞ்ஞானமயனாகிய ஆத்மா ஆத்மா, அஜாத் - காரணமயாத்மாவினின்று, ஏதி-வருகின்றான், ஸ: - அவ்வான்மா, விஞ்ஞானாத்மா - விஞ்ஞானமயன், காரணாத்மா - காரணாத்மாஎன்று, ததா - அவ்வாறு, திஷ்டந் - இருக்கின்றவன், அதாபி - அவ்வாறிருந்தவின், ஸர்வம் - ஸகலமும் ஏஷு, ஏவ - இவைகளிலேயே, த்ருஸ்யதே - காணப்படுகின்றது, ஏஷு - இவைகள், நஷ்டேஷு - நசித்துப்போயின், அத்ருச்யதாம் ஏவ - காணப்படாத்தன்மையையே, ஆயாதி - அடைகின்றது.

பொழிப்புரை:—ஜலாசயத்தில் மூழ்கப்பட்ட ஜலம்நிறைந்த குடமானது எடுக்கப்படின் முன்னுள்ள தீர்த்தத்தோடு கூடவே வருகின்றதோ அவ்வாறு விஞ்ஞானமயனாகிய ஆத்மா காரணமயாத்மாவில் அடங்கியிருந்துவருகின்றான். ஆத்மா விஞ்ஞானாத்மா காரணாத்மா என்றவ்வாறு உள்ளவன் அவ்வாறிருந்தலின் இவைகளிலேயே ஸகலமும் காணப்படுகின்றது. இவைகள் நசித்துப்போயின் காணப்படாத்தன்மையையே அடைகின்றது.

ஶ்லோகம்.

𑌏𑌕𑌾𑌕𑌾𑌰𑍋𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌵𑌂𑌬𑌰𑌃𑌪𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍 ।
𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑍋 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 𑌵𑌾𑌸𑌃 ॥　௨௦
𑌮𑍋𑌹𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌯𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌪𑌹𑌿𑌤 𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌤𑌃 ॥　௨௧
𑌏𑌵𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜 ॥　௨௧½

ஏகாகாரோர்யமாதத்தத்கார்யேஷ்வம்பர꞉புமாந்
கூடஸ்தோத்ருச்யதே தத்வத்கச்சத்யாகச்சதிவஸ꞉
மோஹமாத்ரோந்தராயத்வாத் ஸர்வம்தஸ்யோபபத்யதே
தேஹாத்யுஹித ஆத்மாபிஸ்வயம்ஜ்யோதிஸ்ஸவபாவத꞉
ஏவம் ஜீவஸ்வரூபம்தேப்ரோக்தம் தசரதாத்மஜ

வியாக்யானம்:—அர்யமா - ஸூர்யன், ஏகர்காரஃ-ஒரே ஒருவனாயினும் தத்தத்கார்யேஷு - அவ்வக்காரியங்களில் எப்படியோ, ஏவம் - அப்படியே, பரஃபுமாந் - பரமபுருஷனாகிய கூடஸ்தஃ-கூடஸ்தனாகிய, ஸஃ-அந்த ஆத்மா கச்சதி-போகின்றதுபோலவும் ஆகச்சதீ - வருகின்றதுபோலுமாம், ஆத்மா - ஆன்மா, ஸ்வபாவாத் - இயற்கையில், ஸ்வயம்ஜ்யோதிஃ - ஸ்வயம் ஜ்யோதியாய், தேஹாத்யதீதஃ அபி - தேஹாதிகளுக்கதீதனாயினும் மோஹமாத்ராந்தராயத்வாத் - அஞ்ஞானமெனும் ஓர் தடையால், ஸர்வம் - ஸகலமும், தஸ்ய - அவனுக்கு, உபபத்யதே - ஒவ்வுவதாம், தசரதாத்மஜ - தசரதன்மகனே, தே- உனக்கு, ஏவம் - இவ்வாறு, ஜீவஸ்வரூபம் - ஜீவஸ்வரூபமானது, ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை:—ஸூர்யன் ஒருவனேயாயினும் அவ்வக்காரியங்களில் எப்படியோ அப்படியே பரமபுருஷனாகிய கூடஸ்தனுமாம். அதுபோலவே அவன் போகின்றதும்போலும் வருகின்றதுபோலும் காணப்படுகின்றான். ஆன்மா இயற்கையில்ஸ்வயஞ்ஜோதியாய் தேஹாதிகளுக் கதீதனாயினும் அஞ்ஞானமெனும் ஓர் தடையினாலேயே அவனுக்கு ஸகலமும் ஒவ்வுவதாம் ஓ தசரத தநயனே உனக்கு இவ்வாறு ஜீவஸ்வரூபம் சொல்லப்பட்டது.

பத்தாவது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஜீவகத்யாதி நிரூபணமெனும்.
பதினோராம் அத்தியாயம்.

பகவான் கூறியதாவது.

ஸ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

தேஹாந்தரகதிம்தஸ்யபரலோககதிம்ததா
வக்ஷ்யாமிந்ருபசார்தூல மத்தஃச்ருணுஸமாஹிதஃ

வியாக்யானம்:-ந்ருபசார்தூல-ஓ ராஜச்ரேஷ்டனே, தஸ்ய அந்த ஜீவனுடைய, தேஹாந்தரகதிம்-வேறுதேஹத்தைப்பற்றுதலையும், பரலோககதிம் - லோகாந்தரம் செல்லுதலையும், வக்ஷ்யாமி-சொல்லுகிறேன், மத்தஃ-என்னிடமிருந்து, ஸமாஹிதஃ - ஸாவதானமானவனாய்ச்ருணு - கேட்டுத்தெரிந்துகொள்வாயாக.

பொழிப்புரை:—ஓ அரசவீரனே ஜீவனுடைய வேறுதேஹப் பிராப்தியையும் லோகாந்தரகதியையும் சொல்லுகின்றேன். என்னிடம் ஸாவதனனாய்க்கேட்பாயாக.

ஶ்லோகம்.

𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌯𑌦𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌦𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌮𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌦𑍇𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌜𑍀𑌵𑌨𑌧𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨.

புக்தம்பீதம்யதஸ்த்யத்ர தத்ரஸாதாமபந்தனம்
ஸ்தூல தேஹஸ்யலிங்கஸ்யதேந ஜீவநதாரணம்

வியாக்யானம்:-யதஃ-எதனால்(எந்தஉணவு)புக்தம்-புசிக்கப்பட்டதோ,பீதம்-அருந்தப்பட்டதோ,தத்ரஸாத்-அவ்வன்னபானஸாரத்தால், ஸ்தூலதேஹஸ்ய-ஸ்தூலதேஹத்திற்கும்,லிங்கஸ்ய-லிங்கதேஹத்திற்கும், ஆமபந்தனம் - நூதனமாகிய, பற்று ஏற்படுகின்றது, தேந - அதனால், ஜீவநதாரணம் - பிராணவாயுவைத்தரித்தலாம்.

பொழிப்புரை:—எதனால் எந்த உணவு புசிக்கப்பட்டதோ எது அருந்தப்பட்டதோ அவ்வன்னபான ரஸத்தால் ஸ்தூல ஸூக்ஷ்ம தேஹங்களுக்கு புதிதுபுதிதாகிய பற்றேற்படுகின்றது. அதனால் பிராணதாரணமாம்.

ஶ்லோகம்.

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌜𑌰𑌯𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍀𑌡𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌾𑌠𑌰𑍋𑌽𑌨𑌲𑌃 ।
𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌤𑍇𑌨 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌨 𑌪𑌚𑌤𑍍𑌯𑌲𑌮𑍍 ॥ ௩.

வ்யாதிநாஜரயாவாபிபீட்யதே ஜாடரோ நலஃ
ச்லேஷ்மணாதேந புக்தாந்நம்பீதம் வாநபசத்யலம்

வியாக்யானம்:—வ்யாதிநா ரோகத்தினலாவது, ஜரயாவா - அல்லது ஜரையினலாவது, ஶ்லேஷ்மணா - உதித்து ஓங்கிய ச்லேஷ்மத்தால் ஜாடர: - ஜடரத்திலுள்ள அநல: - அக்கினியானது

பீட்யதே - பீடிக்க (அடக்கப்படுகின்றது) தேந - அதனால் புக்தா ந்நம், பீதம்வா - புசிக்கப்பட்ட அன்னமும், அருந்தப்பட்டதும் ஆகிய உணவுகளை அலம்போதுமானபடி நபசதி -பாகம் செய்கின் றதில்லை.

பொழிப்புரை.—வியாதியினாலாவது ஜரையினாலாவது கபம் ஓங்கிஜடராக்கினியின் வலியைத்தணிக்கின்றது. அதனால்புசிக்கப் பட்ட அன்னபானாதிகள், போதுமானபடி பாகமாகின்றதில்லை.

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ௪.

புக்தபீதரஸாபாவாத்ததாசுஷ்யந்திதாதவ:
புக்தபீதரஸேனைவதேஹேவிம்பந்திவாயவ:

வியாக்யானம்:— புக்தபீதரஸாபாவாத் - புசிக்கப்பட்டதும் அருந்தப்பட்டதுமாகிய உணவுகளுக்கு ரஸம் ஏற்படாமையால், ததா - அப்போது, தாதவ: - தாதுக்கள், சுஷ்யந்தி - வற்றிப்போ கின்றன, தேஹே - தேஹத்தினில், புக்தபீதரஸேனைவ - அன்ன ரஸத்தினாலேயே, வாயவ: - வாயுக்கள், விம்பந்தி தாதுவிருத்தி செய்கின்றன.

பொழிப்புரை:—அன்னபான ரஸமில்லாமையால் அப்போது தாதுக்கள் வற்றிப்போகின்றன. தேஹத்தினில்அன்னபான ரஸத் தினாலேயே வாயுக்கள் தாதுக்களை புஷ்டிசெய்விக்கின்றன.

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ௫.
[illegible]
[illegible] ௬.

ஸமீகரோதியத்தஸ்மாத்ஸமானோவாயுருச்யதே
ததாநீம்தத்ரஸாபாவாத்ஆமபந்தனஹானித:
பரிபக்வரஸத்வேந யதாம்ரம்வ்ருந்த:பலம்
ஸ்வயமேவபதத்யாசுததாலிங்கம்தனோர்வ்ரஜேத்

வியாக்யானம்:—யத்-யாதொருகாரணத்தினால் ஸமீகரோதி-அன்னபானரஸத்தை, நாடிகளில், செல்லும்படி செய்கின்றதோ தஸ்மாத் அக்காரணத்தால், ஸமானஃவாயு: - ஸமானவாயுஎன்று உச்யதே - சொல்லப்படுகின்றது. ததாநீம் - அப்போது, தத்ரஸாபாவாத் - அன்னபானரஸமின்மையால் ஆமபந்தனஹாநித:-ஆமபந்தனமின்மையால் யதா-எப்படி பலம் - கனியானது பரிபக்வரஸத்வேந - பரிபக்குவமாகிய ரஸமுடைதுபற்றி கௌரவதஃ - கனத்தினால், காம்புகெட்டு விழுகின்றதோ, ததா - அப்படி, ஆசு - சீக்கிரமாய் ஸ்வயம்ஏவ - தானே பததி - விழுகின்றது, லிங்கம் - ஸூக்ஷ்மதேஹமானது தநோஃ - ஸ்தூல தேஹத்தினின்றும் வ்ரஜேத் - வெளிப்போகின்றது.

பொழிப்புரை.—அன்னபானரஸங்களை ஸகலநாடிகளிலும்ஸமப்படுத்தி போஷணம் செய்தலால் ஸமாநவாயுஎன்னப்படுகின்றது அப்போது அன்னபான ரஸமில்லாமையால் ஆமபந்தனம் இல்லாததுபற்றிப்பழமானது, பரிபக்குவமாகிய ரஸமுடையதுபற்றி கனத்தினால் காம்புகெட்டுப் பிரிவதுபோல உடனே நசிக்கின்றது. ஸூக்ஷ்மதேஹத்தினின்றும் பிரிந்துபோகின்றது.

ஸ்லோகம்.

தத்தத்ஸ்தாநாதபாக்ருஷ்ய ஹ்ருஷீகாணாஞ்சவாஸநாஃ ।
ஆத்யாத்மிகாதிபூதாநி ஹ்ருத்பத்மே சைகதாங்கதஃ ॥ ௭.
ததோர்த்வகஃப்ராணவாயு ஸம்யுக்தோநவவாயுபிஃ ।
ஊர்த்வோச்ச்வாஸீஹவதேஷ்ஷ தயாதேநைகதாங்கதஃ ॥ ௮.

தத்தத்ஸ்தாநாதபாக்ருஷ்யஹ்ருஷீகாணாஞ்சவாஸநாஃ
ஆத்யாத்மிகாதிபூதாநிஹ்ருத்பத்மேசைககதாம்கத
ததோர்த்ஸவகஃப்ராணவாயுஸம்யுக்தோநவவாயுவி
ஊர்த்வோச்ச்வாஸீபவத்யேஷததாதேநைகதாம்கதஃ

வியாக்யானம்:—தத்தத்ஸ்தாநாத் - அதனதன் ஸ்தானத்திலிருந்து, ஹ்ருஷீகாணாம் - இந்திரியங்களின், வாஸநாஃ-வாஸனைகளையும், ஆத்யாத்மிகாதிபூதாநி - புத்தி சித்தாதிகளையும் தேஹத்திற்கு ஸ[illegible]நமாயுள்ள பூதகுட்டங்களையும், அபாக்ருஷ்ய-அ[illegible]த்[illegible]கான்[illegible] ஹ்[illegible]பத்மே - ஹ்ருதயகமலத்தில், ஏகதாமகத: - ஒன்றாய கூடியதாகின்றது, தத: - பிறகு, பிராண

வாயு:-பிராணவாயுவானது. அத்வக: வெளிப்படச்சன்னத்தமாய் நவவாயுபி: - மற்ற ஒன்பது வாயுக்களோடும், ஸம்யுக்த: - சேர்ந்ததாய்க்கொண்டு, ஊர்த்வோச்வாஸீ - மேனோக்கிய சுவாசமுடையதாகின்றது, ஏஷ: - ஜீவன் ததா - அப்படியுள்ள, தேந - அந்தப்பிரணவாயுவோடு, ஏகதாம்கத: கூடியவனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அதனதன் ஸ்தானத்திலிருந்து இந்திரிய வாஸனைகளையும் புத்திசித்தாதிகளையும் வரும்சரீரஸாதனமாகிய பூதாம்சங்களையும், ஆகர்ஷித்துக்கொண்டு, ஹ்ருதயகமலத்தில் ஒன்றாய்க்கூடிப் பிறகு வெளிப்படச்சந்நத்தமாய் மற்ற ஒன்பது வாயுக்களோடும் பிராணவாயுகூடி மேனோக்கிய சுவாசமுடையதாகின்றது. ஜீவன் அவ்வாறுள்ள அந்தப்பிராணவாயுவோடுகூடியவனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

சக்ஷுஷோர்வாபிமூர்த்நோவா நாடீமார்க்கம் ஸமாச்ரித: ॥
வித்யாகர்மஸமாயுக்தோ வாஸநாபிஶ்ச ஸம்யுத: ॥ ௬
ப்ராஜ்ஞாத்மாநம் ஸமாச்ரித்ய விஜ்ஞாநாத்மோபஸர்ப்பதி ।

சக்ஷுஷோர்வாபிமூர்த்நோவாநாடீமார்க்கம் ஸமாச்ரித:
வித்யாகர்மஸமாயுக்தோ:வாஸநாபிஸ்சஸம்யுத:
ப்ராஜ்ஞாத்மாநம்ஸமாச்ரித்யவிஞ்ஞாநாத்மோபஸர்ப்பதி

வியாக்யானம்:—விஞ்ஞானாத்மா - ஜீவன், வித்யாகர்மஸமாயுக்த: - உபாஸ்தி கர்மஸம்ஸ்காரங்களோடும், வாஸநாபிச: - சுபாசுபவிஷயபோக ஸம்ஸாரங்களோடும்ஸம்யுத: - கூடியவனுமாய், ப்ராஞ்ஞாத்மானம் - ப்ராஞ்ஞாத்மாவை ஸமாச்ரித்ய - பற்றிக்கொண்டு, நாடீமார்க்கம்ஸமாச்ரித: - நாடீமார்க்கத்தைப்பற்றியவனாய்சக்ஷுஷோர்வா - கண்களின் வழியாகவாவது, அத-மூர்த்நோ வா - தலைவழியாயாவது, உபஸர்ப்பதி - செல்லுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஜீவன் உபாஸ்திகர்மஸம்ஸ்காரங்களோடும் சுபாசுபவிஷய போகவாஸனைகளோடுங்கூடியவனாய் ப்ராஞ்ஞாத்மாவைப் பற்றிக்கொண்டு நாடிமார்க்கத்திற்சென்று கண்களின் வழியாயாவது சிரசின்வழியாயாவது செல்லுகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

𑌯𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌮𑍍𑌭𑍋 𑌨𑍀𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 । ௧௦.
𑌸𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣 𑌏𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌸 𑌆𑌕𑌾𑌶𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍁 ।
𑌘𑌟𑌾𑌕𑌾𑌶𑌾𑌖𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௧௧
𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃
𑌆𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌸𑌞𑍍𑌚𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍂𑌲𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥ ௧௨.

யதாகும்போநீயமாநோதேசாத்தேசாந்தரம்ப்ரதி
சபூர்ணஏவஸர்வத்ரஸஆகாசாபிதத்ரது
கடாகாசாக்யதாம்யாதிதத்வல்லிங்கம்பராத்மந:
புநர்தேஹாந்தரம்யாதியதாகர்மாநுஸாரத:
ஆமோக்ஷாத்ஸஞ்சரத்யேவம்மத்ஸ்யகூலத்வயம்

வியாக்யானம்:—யதா - எப்படி, தேசாத் - ஓரிடத்திலிருந்து தேசாந்தரம்ப்ரதி - மற்றோரிடத்திற்கு, நீயமாநः - கொண்டுபோகப்படும், கும்ப - குடமானது, ஸர்வத்ர -எங்கும், சபூர்ணःஏவ- ஆகாசபூரணமாகவே யுள்ளதோ, தத்ர - அதிலுள்ள ஆகாச:து - ஆகாசமோ எனின், கடாகாசாக்யதாம் - குடாகாசம் எனும்பெயரை, யாதி - பெறுகின்றதோ, தத்வத் - அது போல, லிங்கம் - சூக்ஷ்மசரீரம், பராத்மந: - பரனுன ஆன்மாவுக்குள்ளதாய், யதா கர்மாநுஸாரத - கர்மானுசாரத்திற்குத் தக்கபடி, புந: - மீண்டும், தேஹாந்தரம்-வேறுஸ்தூலசரீரத்தை, யாதி- அடைகின்றது, யதா - எப்படி, மத்ஸ்ய: - மீன், கூலத்வயம் - இருகரைகளையுமே, ஏவம்-இவ்வாறு, ஆமோக்ஷாத் - மோக்ஷம் வரையில், ஸஞ்சரதி - சஞ்சரிக்கின்றது.

பொழிப்புரை:—ஓரிடத்திலிருந்து குடம் மற்றோரிடம் கொண்டுபோகப்படின் எங்கும் ஆகாயம்பரிபூர்ணமேயாயினும் அதிலுள்ள ஆகாசம் குடாகாசம் எனும் பெயரைப்பெறுகின்றதோ பரனுகிய ஆன்மாவுக்கு ஸூக்ஷ்மசரீரமும் அதுபோலவேயுள்ளதாய் கர்மானுஸாரமாய் மீண்டும் வேறுஸ்தூலதேஹத்தைப் பற்றுகின்றது. மீன் நதிமுதலியதின் இக்கரையிலிருந்து அக்கரைக்கும் அக்கரையிலிருந்து இக்கரைக்கும் சஞ்சரிப்பதுபோலவே மோக்ஷம்வரையிலும் இவ்வாறு ஸஞ்சரிக்கின்றது.

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௩.

பாபபோகாயசேத்கச்சேத்யமதூதைரதிஷ்டித
யாதனாதேஹமாச்ரித்யநரகாநேவகேவலம்

வியாக்யானம்:—பாபபோகாயசேத்-பாபபயனைப் புசிக்கவேண்டுமாயின், யாதனாதேஹம் - யாதனாதேஹமாகிய, வாயவ்யதேஹத்தை ஆசரித்ய - பற்றிக்கொண்டு, யமதூதை: - யமதூதர்களால், அதிஷ்டித: - அடக்கபபட்டவனுய்க்கொண்டு, கேவலம், நரகாந்ஏவ - கேவலம் நரகங்களைமாத்திரம், கச்சேத் - அடைவான்.

பொழிப்புரை—பாவங்களின் பயனைப்புசிக்க வேண்டியவனுயின் யாதனாதேஹமெனும் வாயவ்யதேஹத்தைப்பற்றிக்கொண்டு யமதூதர்களுக்குட்பட்டுக் கேவலம் நரகங்களையே அடைவான்,

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ॥ ௧௪.
[illegible]
[illegible] ॥ ௧௫.
[illegible]

இஷ்டபூர்த்தாதிகர்மாணியோநுதிஷ்டதிஸர்வதா
பித்ருலோகம்வ்ரஜத்யேஷயதூமாச்ரித்யபர்ஹிஷ
தூமமராத்ரிம்தத:க்ருஷ்ணபக்ஷம்தஸ்மாச்சதக்ஷிணம்
அயநம்சததோலோகம்பித்ருணம்சதத:பரம்
சந்த்ரலோகேதிவ்யதேஹம்ப்ராப்யபுங்க்தேமாம்ச்ரியம்

வியாக்யானம்:—ய: - யாதொருவன். ஸர்வதா - எப்போதும் இஷ்டாபூர்த்தாதி கர்மாணி - யாகம் தடாகவாபீ அன்னஸத்திரம் முதலிய கர்மங்களை, அநுதிஷ்டதி - அநுஷ்டிக்கின்றானோ ஏஷ: - இவன், பர்ஹிஷ: - அக்கினி ஹேதுவாய்க்கொண்டு, யாமம்: யமதூதரை, ஆச்ரித்ய - ஆச்ரயித்து, பித்ருலோகம் - பித்ருலோகத்தை, வ்ரஜதி-அடைகின்றான், தூமம் - தூமதேவதை

ராத்ரிம் - ராத்ரிதேவதை, தத: - அதன்பின்னர், க்ருஷ்ணபக்ஷம் கிருஷ்ணபக்ஷாபிமானிதேவதை, தஸ்மாச்ச-அதன்பிறகு, தக்ஷிணாயனம் - தக்ஷிணாயனாபிமானிதேவதை, தத: - அதன் பிறகு பித்ருணாம - பிதிரர்களுடைய, லோகம் - உலகு, சந்த்ரலோகே - சந்திரலோகத்தில, திவ்யதேஹம் - அற்புதமாகிய (அம்ருத) தேஹத்தை ப்ராப்யபெற்று, பராமச்ரியம் - பெரும் ஸுகத்தை, புங்க்தே - புசிக்கின்றான்.

பொழிப்புரை:—எவன் எப்போதும்யாகம் தடாகவாவீ அன்னஸத்திரம் இவைகள் முதலியவைகளின்பிரதிஷ்டை இதுபோன்ற கருமங்களை அநுஷ்டிக்கின்றானோ அவன் தான்பூஜித்த அக்கினியை ஹேதுவாய்க்கொண்டு யமதூதன்எனப்படும் ஆதிவாஹிகரைய தேவதைகளை அடைந்து பித்ருலோகம் செல்லுகின்றான். தூமதேவதை ராத்திரிதேவதை கிருஷ்ணபக்ஷாபிமானிதேவதை பிறகு தக்ஷிணாபிமானிதேவதை இவர்களின் மூலமாய் பித்ருலோகத்தை யடைகின்றான் - சந்திரலோகத்தில் திவ்யமாகிய தேஹத்தைப்பெற்று பெரும் ஸுகபோகத்திலிருக்கின்றான்.

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑌮𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂 𑌵𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௫.
𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌯𑌥𑍈𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑌾𑌵𑍍𑌰𑌜𑍇𑌤𑍍 ।

தத்ரசந்த்ரசந்த்ரஸமாஞ்ஜௌஸௌயாவத்கர்மபலம்வஸேத்
தனைதவகர்மசேஷேணயதைதம்புராவ்ரஜேத்

வியாக்யானம்:—தத்ர - அவ்வுலகில், அஸௌ-இந்தஜீவன் சந்தரஸமாந-சந்திரன்போன்றவனாய்,யாவத்கர்மபலம்-கர்மபலம் உள்ளவரையில், வஸேத் - வஸிப்பான், ததாஏவ - அப்படியே கர்மசேஷேண-மிஞ்சியுள்ளகர்மவசத்தால், புந: - மீண்டும், யதேதம் - இங்கிருந்து, போனவழியாகவே, ஆவ்ரஜேத் - வருவான்.

பொழிப்புரை:—அவ்வுலகில் இந்த ஜீவன் சந்திரன்போன்றவனாய் கர்மபலம் புசிக்கும் வரையில் வஸிப்பான் அப்படியே கர்மசேஷத்தால் இங்கிருந்துபோனவழியே மீண்டும் திரும்பிவருகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

𑌸𑌂𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋𑌯𑌜𑍀𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑍂𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌶𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 ॥ ௧௭.
𑌆𑌕𑌾𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌮𑌾𑌗𑌤𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍇𑌘𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌤𑍍𑌯𑌯 ।

अद्भ्यो मेघं समासाद्य ततो वृष्टिर्भवेदसौ ॥ १८.
ततो धान्यानि भक्ष्याणि जायन्ते कर्मचोदितः ।

வபுர்விஹாயஜீவத்வம் ஆஸாத்யாகாசமேதிஸ:
ஆகாசாத்வாயுமாஸாத்ய வாயோரம்போவ்ரஜத்யத
அத்ப்யோமேகம்ஸமாஸாத்யத தோவ்ருஷ்டிர்பவேதஸௌ
ததோதாந்யாநி பக்ஷ்யாணி ஜாயந்தேகர்மசோதித:

வியாக்யானம்—ஸ: - அவன், வபு: - அந்த ஸ்தூலதேஹத்தை, விஹாய - விடுத்து, ஜீவத்வ - ஜீவத்துவத்தை, ஆசாத்ய - அடைந்து, ஆகாசம் - ஆகாசத்தை, ஏதி - அடைகின்றான், ஆகாசாத் - ஆகாசத்திலிருந்து, வாயும் - வாயுவை, ஆகத்ய - அடைந்து, அத - பின்னர், வாயோ: - வாயுவினின்றும், அம்பஃ - ஜலத்தை, வ்ரஜதி – அடைகின்றான். அத்ப்ய: - ஜலத்திலிருந்து, மேகம் - மேகத்தை, ஸமாஸாத்ய - அடைந்து, தத: - அதன்பிறகு, அஸௌ - இந்த ஜீவன், வ்ருஷ்டி: - மழை, பவேத் - ஆகின்றான், தத: அதன்பின்னர், கர்மசோதித: - கர்மங்களுக்குத்தக்கபடி தாந்யாநி - தாந்யங்களும் பக்ஷ்யாணி - உண்டிகளும் ஜாயதே - ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை—அவன் அந்தஸ்தூல தேஹத்தை விடுத்து கேவலஜீவத்துவத்தை மாத்திரமுடையவனாய் ஆகாசம், பின்னர் வாயு அதன்பிறகு மேகஹேது பிறகுமேகம் இவைகளையடைந்து பிறகுமழைமூலமாய்க் கர்மங்களுக்குத்தக்கபடி தான்யங்களும்உண்டிகளும் ஆகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

योनिमन्ये प्रपद्यन्ते शरीरत्वाय देहिनः ॥ க௯.
स्थाणुमन्येऽनुसंयान्ति यथाकर्म यथाश्रुतम् ।
ततोऽङ्गत्वं समासाद्य पितृभ्यां भुज्यते परम् ॥ உ0.
ततश्शुक्रं रजश्चैव भूत्वा गर्भेऽभिजायते ।
ततः कर्मानुसारेण भवेत्स्त्रीपुन्नपुंसकः ॥ உக.

யோநிமந்யேப்ரபத்யந்தேசரீரத்வாயதேஹிந:
முக்திமந்யேநுஸம்யாந்தி யதாகர்மயதாச்ருதம்
ததோங்கத்வம்ஸமாஸாத்யபித்ருப்யாம்புஜ்யதேபரம்

ததஸ்ஸுக்லம்ரஜஸ்சைவபூத்வாகர்போபிஜாயதே-
தத: கர்மாநுஸாரேண பவேத்ஸ்த்ரீபுங்நபும்ஸக:

வியாக்யானம்-தேஹிந:-ஜீவனுக்கு, சரீரத்வாய-தேஹத்தின்பொ அந்யே - சிலர், நிதம்பம் - நிதம்பத்தை, ப்ரபத்யந்தே-அடைகின் றனர், அந்யேது - மற்ற சிலரோவெனின், யதாகர்ம - கர்மத்திற் கும், யதாச்ருதம் - ச்ரவணத்திற்கும் தக்கபடி, முக்திம் - முக்தி யை, ஸம்யாந்தி — அடைகின்றனர். தத: - பூவுலகில், ஓஷதிக ளானபிறகு, அந்நத்வம் — உண்ணப்படும் உணவாதலை, ஸமாஸா த்ய - அடைந்து, பித்ருப்யாம் - தந்தைதாய்களால், புஜ்யதே - புஜிக்கப்படுகின்றான். தத:பரம் - அதன்பிறகு, சுக்ரம் - சுக்கிலத் தையும், ரஜஸ்ச - ரஜஸ்ஸும், பூத்வா - ஆகி, கர்ப்ப: - கர்ப்பம், அபிஜாயதே - உண்டாகின்றது, தத: - அதன்பிறகு, கர்மாநுஸா ரேண - கர்மத்திற்குத் தக்கபடி, ஸ்த்ரீபுந்நபும்ஸக: - பெண் ஆண் அலியாய்த் தோன்றுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஜீவன்ஸுக துக்கங்களைப் புசிப்பதன்பொரு ட்டுச்சிலர் நிதம்பத்தையடைகின்றனர்.மற்ற சிலர்கர்மாநுஷ்டான சித்தசுத்தியின்படி சிரவணம் செய்தவண்ணம் முக்தியடைகின்ற னர்.பூவுலகில் ஓஷதிகளாய் வந்தபிறகு அந்நமாய் தாய்தந்தையர்க ளால் புசிக்கப்படுகின்றான். பிறகு சுக்கிலமாயும் சோணிதமாயும் ஏற்பட்டுக் கர்ப்பம் ஏற்படுகின்றது. பிறகுகர்மத்திற்குத் தக்கபடி பெண் அல்லது ஆண் அல்லது அலி இவ்வுருவாய்த் தோன்றுகி ன்றான்.

ஶ்லோகம்:

[illegible] ।
[illegible] ॥ உஉ.
[illegible] ப்ரஹ்மலோகாவயினஸ் ।
[illegible] வ்ரஜேத்॥ உங.
உத்தராயணமாஸாத்ய ஸம்வத்ஸரமயோ வ்ரஜேத் ।
[illegible] ॥ உச.
[illegible] ப்ரஹ்மலோகாதி [illegible] ।
[illegible] ஜீவமேவம் நயந்த்யஸௌ ॥ உரு.

ஏவம்ஜீவகதி: ப்ரோக்தாமுக்திம்தஸ்யவதாமிதே
யஸ்துசாந்த்யாதியுக்தஸ்ஸந்ஸதாவித்யாரதோபவேத்
ஸயாதிதேவயாநேநபரம் ஹலோகாவதிம்நர:
அர்ச்சிர்பூத்வாதிநம்ப்ராப்யசுக்லபக்ஷமதோவ்ரஜேத்
உத்தராயணமாஸாத்யஸம்வத்ஸரமதோவ்ரஜேத்
ஆதித்யசந்த்ரலோகௌதுவித்யுல்லோகமத:பரம்
அததிவ்ய:புமாந்கஸ்சித்ப்ரம்ஹலோகாதிஹைதிஸ:
திவ்யேவபுஷிஸந்தாய ஜீவமேவநம்நயத்யஸௌ

வியாக்யானம்:—ஏவம் - இவ்வாறு, ஜீவகதி:-ஜீவர்களின் கதியானது, ப்ரோக்தா - சொல்லப்பட்டது, தஸ்ய - ஜீவனின், முக்திம் - முக்திக்கிரமத்தை, தே - உனக்கு, வதாமி - சொல்லுகின்றேன், ய:து - எவன், ஶாந்த்யாதியுக்த:ஸந் - சாந்திமுதலியவைகளோடு கூடியவனுய்க்கொண்டு, ஸதா — எப்போதும், வித்யாரத:பவேத் - ஸகுணோபாஸனையில் ஆவலுற்றவனுக உள்ளவனோ, ஸ: நர: - அந்த மனிதன், தேவயாநேந - தேவயாநமெனும் மார்க்கத்திஞல், ப்ரம்ஹலோகாவதிம் - ப்ரும்ஹலோகமீருக, யாதி - செல்லுகின்ருன். அர்ச்சி: பூத்வா - அர்ச்சிஸ்வடிவமாய், திநம் -தினுபிமானியாகிய தேவதையை, ப்ராப்ய-அடைந்து, அதோ-பிறகு, சுக்லபக்ஷம்-சுக்லபக்ஷாபிமானியாகிய தேவதையை,வ்ரஜேத்-அடைகின்ருன்; உத்தராயணம்-உத்தராயணுபிமானிதேவதையை, ஆஸாத்ய - அடைந்து, அதோ - பிறகு, ஸம்வத்ஸரம் - ஸம்வத்ஸராபிமானிதேவதையை, வ்ரஜேத் - அடைகின்ருன், ஆதித்ய சந்த்ரலோகௌது - ஆதித்ய சந்திரலோகங்களேயும், அத - பிறகு, வித்யுல்லோகம் - வித்யுல்லோகத்தையும் அடைகின்ருன். அத - வித்யுல்லோகம் சென்றபிறகு, திவ்ய:புமாந்- ஆதிவாஹிகனெனும் திவ்விய புருஷனே, கச்சித் -ஒருவன், ப்ரம்ஹலோகாத் - ப்ரும்ஹலோகத்தினின்றும், இஹ - இங்கு, ஏதி - வருகின்ருன், ஸ: - அவன், ஏநம் - இந்த, ஜீவம - ஜீவனே, திவ்யே - திவ்வியமாகிய, வபுஷி - சரீரத்தில், ஸந்தாய - பிரவேசிக்கச்செய்து, நயதி - கொண்டுபோகின்ருன்.

பொழிப்புரை:—இவ்வாறு ஜீவர்களின் கதி சொ. ்பட்டது. இனி அவனுடைய முக்திக்கிரமத்தைஉனக்குச்சொல்லு்
எவன் சாந்தி தாந்திமுதலியவைகளே யுடையவனுய்க் கொண்டு

எப்போதும் ஸகுணோபாஸ்தியில் ஆவலுற்றிருக்கின்றனோ அந்த மனிதன் தேவயாந மார்க்கத்தினால் ப்ரும்மலோகம் செல்லுகின்றான். அர்ச்சிஸ்வடிவமாய்த் தினாபிமானிதேவதையை யடைந்து பிறகுசுக்லபக்ஷாபிமானிதேவதையையடைந்து அதன் பிறகு உத்தராயணாபிமானி தேவதையை யடைந்து பிறகு ஸம்வத்ஸராபிமானி தேவதையையும் அடைகின்றான். பிறகு ஆதித்ய சந்திர லோகங்களையும் பின்னர் வித்யுல்லோகத்தையும் அடைகின்றான். பிறகு திவ்ய புருஷனொருவன் ப்ரும்மலோகத்திலிருந்து அங்கு வருகின்றான். அவன் அந்த ஜீவனை திவ்ய தேஹ முடையோனாகச் செய்து கூட்டிக்கொண்டு போகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

஬்ரஹ்மலோகே தி3வ்யதே3ஹே பு4க்த்வா போ4கா3ந்யதே2ப்ஸிதாந்।
தத்ரோஷித்வா சிரம் காலம் ப்3ரஹ்மணா ஸஹ முச்யதே॥ ௨௬.

ப்ரும்ஹலோகே திவ்யதேஹே புக்த்வா போகாந்யதேப்ஸிதான்
தத்ரோஷித்வாசிரம் காலம் ப்ரும்ஹணாஸஹமுச்யதே.

வியாக்யானம்:—ப்ரம்ஹலோகே - ப்ரும்மலோகத்தில், திவ்ய தேஹே - திவ்யதேஹத்தினில், யதேப்ஸிதாந் - விரும்பப்பட்டவைளாகிய, போகாந் - போகங்களை, புக்த்வா - புசித்து, தத்ர - அங்கு சிரம்காலம் - வெகுகாலம், உஷித்வா - வஸித்து, ப்ரும்ஹணாஸஹ - ப்ரும்மனோடு கூட, முச்யதே - முக்தியடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—பிரும்மலோகத்தில் திவ்யதேஹத்தோடு இருந்து விருமபிய போகங்களைப் புசித்துக்கொண்டு வெகுகாலமிருந்து பிரும்மனோடு கூடமுக்தியடைகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

ஶுத்3த4ப்3ரஹ்மரதோ யஸ்து ந ஸ்யாத்ப்ரவசக க்வசித்।
தஸ்ய ப்ராணா விலீயந்தே ஜலே ஸைந்த4வவத்க்ஷணாத்॥ ௨௭.

சுத்தப்ரஹ்மரதோ யஸ்து நஸயாத்பேவகுத்ரசித்
தஸ்யப்ராணாவிலீயந்தேஜலேஸைந்தவகில்யவத்

வியாக்யானம்:—யஃது-யாதொருவன், சுத்தப்ரஹ்மரத:-சுத்த ப்ரம்மத்தில், விருப்புற்றவனோ, ஸ: அவன், குத்ராசித் - ஓரிடத் திற்கும் நயாதிஏவ - போகின்றதேயில்லை, தஸ்ய - அவனுடைய, ப்ராணா: - பிராணன்கள். ஜலே - ஜலத்தினில், ஸைந்தவ கில்யவத்- உப்புக்கல்போல, விலீயந்தே - விலயமடைகின்றன.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் சுத்தப்ரும்மத்தை யுபாசிக்கின்றவனோ அவன் ஓரிடத்திற்கும் செல்லுகின்றதில்லை. அவனுடைய ப்ராணன்கள் * ஜலத்தினில் உப்புக்கல்போல லயமடைகின்றன.

ஶ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ உஅ.

ஸ்வப்நத்ருஷ்டாயதாஸ்ருஷ்டி:ப்ரபுத்தஸ்யவிலீயதே
ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவதஸ்தத்வத்விலீயந்தேததைவதே

வியாக்யானம்:—ஸ்வப்நத்ருஷ்டா-ஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்ட ஸ்ருஷ்டி: - ஸ்ருஷ்டியானது, (பிரபஞ்சமானது) ப்ரபுத்தஸ்ய - விழித்துக் கொண்டவனுக்கு, யதா-எப்படி விலீயதே-(காணப்படாமல்) லயமடைகின்றதோ, தத்வத் - அதுபோல, ப்ரஹ்மஞானவத:- பிரும்மஞானிக்கு, ததைவ - ஞானமுதித்ததும், தே - அவைகள். விலீயந்தே - லயமடைகின்றன.

பொழிப்புரை:—ஸ்வப்பனத்தில் காணப்பட்ட ஸ்ருஷ்டியானது விழித்துக் கொண்டதும் எப்படி லயமடைகின்றதோ அது போல ப்ரம்மஞானிக்கு ஞானமுதித்ததும் அவைகள் விலயமடைகின்றன.

ஶ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ உகூ.
[illegible] ।

---

* ஜலத்துடன் சேர்ந்த வுப்புத் தன்சுவைமுழுவதும் அச்சலத்திற்காக் கித்தன்னோடொப்பச் சமன்செய்து நிற்குமதுபோல விரும்பி உயிரைச்சார்ந்த விறைவனும் தனக்குரிய எண் குணங்களையும் அவ்வுயிரின்கண் பதிப்பித் தன்னோடொப்பச்செய்து நிற்பன்.

வித்யாகர்மவிஹீநோயஸ்த்ருதீயம்ஸ்தாநமேதிஸ:
புக்த்வாசநரகாந்கோராந்மஹா ரௌரவரௌரவான்
பஸ்சாத்ப்ராக்தனசேஷேணக்ஷுத்ர ஜந்துர்பவேதஸௌ

வியாக்யானம்:—ய: - யாதொருவன், வித்யாகர் - மவிஹீந: உபாஸ்திகர்மங்களில்லாதவனே, ஸ: - அவன், த்ருதீயம் - மூன்று வதாகிய ஸ்தானம் இடத்தை, ஏதி - அடைகின்றான், கோரான் - மிக்கப் பயங்கரங்களாகிய, மஹா ரௌரவரௌரவாந் மஹா ரௌரவ ரௌரவங்களாகிய, நரகாந் - நரகங்களை, புக்த்வாச - புசித்தும், பஸ்சாத் - பின்னர், ப்ராக்தநசேஷேண - பூர்வகர்மசேஷத்தால், அஸௌ - இவன், க்ஷுத்ரஜந்து: - இழிய ஜந்துவாய், பவேத் - ஆவான்.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் உபாஸ்தி கர்மங்களில்லாதவனே அவன் மூன்றுவதாகிய ஸ்தானத்தை யடைகின்றான். மிக்க கோரங்களாயுள்ள மஹா ரௌரவரௌரவங்களாகிய நரகங்களை யடைந்து துக்கங்களை யனுபவித்துப் பின்னர் பூர்வ கர்ம சேஷத்தினால் இழிய ஜந்துவின் பிறவியைப் பெறுகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

𑌯𑍂𑌕𑌾𑌮𑌶𑌕𑌦𑌂𑌶𑌾𑌦𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌸𑍌 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌭𑍁𑌵𑌿 । ௫௦.
𑌏𑌵𑌂 𑌜𑍀𑌵𑌗𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌕𑌿𑌮𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑍋𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌸𑌿 ॥

யூகாமசகதம்சாதி ஜந்மாஸௌலபதேபுவி
ஏவம் ஜீவகதி ப்ரோக்தாகிமந்யத் ச்ரோதுமிச்சஸி.

வியாக்யானம்:—அஸௌ - இந்த ஜீவன், புவி - பூவுலகில், யூகாமசகதம்சாதிஜந்ம - ஈ கொசுகு பெருங்கொசுகு முதலியவைகளின் ஜந்மத்தை, லபதே - பெறுகின்றான். ஏவம் - இவ்வாறு ஜீவகதி: - ஜீவகதியானது, ப்ரோக்தா - சொல்லப்பட்டது, அந்யத் - மற்று, கிம்-எதனை ஸ்ரோதும் - கேட்க, இச்சஸி - விரும்புகின்றனை.

பொழிப்புரை:—இந்த ஜீவன் பூவுலகில் ஈ கொசுகு முதலியவைகளின் ஜந்மத்தைப் பெறுகின்றான். இவ்வாறு ஜீவகதி சொல்லப்பட்டது. ஓராமா பின்னும் யாது கேட்க விரும்புகின்றனை (என்றனர்.)

ஸ்ரீராமர் சொல்லுகிறார்.

ஶ்லோகம்.

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌂𑌤𑍁𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌃 ॥ ௫௧.
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌭𑍋𑌗𑌾𑌨𑌿𑌤𑌿𑌪𑍍𑌰𑌭𑍋 ।
𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁𑌲𑍋𑌕𑍇𑌷𑍁𑌕𑌥𑌂 𑌭𑍋𑌗𑌃 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௫.

பகவந்யத்த்வயாப்ரோக்தம் பலம்துஞானகர்மணோ:
ப்ருஹ்மலோகேசந்த்ரலோகே புங்க்தேபோகாநிதிப்ரபோ
கந்தர்வாதிஷுலோகேஷுகதம் போக: ஸமீரித :

வியாக்யானம்:—பகவந் - ஓபகவனே, த்வயா - உம்மால் ப்ருஹ்மலோகே - ப்ருஹ்மலோகத்தினில், சந்த்ரலோகே - சந்தரலோகத்தினில், போகாந் - போகங்களை, புங்க்தே - புசிக்கின்றான், இதி - என்று, ஞானகர்மணோ: - ஞானகர்மங்களுக்கு, யத் - யாதொரு, பலம் - பயன், ப்ரோக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ, கந்தர்வாதிஷு - கந்தர்வாதிகளாகிய, லோகேஷு - உலகங்களில், கதம் - எப்படி, போக: - போகம், ஸமீரித: - சொல்லப்பட்டது

பொழிப்புரை:—ஓ பகவனே! உம்மால் ப்ருஹ்மலோகத்தினில் சந்திரலோகத்தினில் போகங்களைப் புசிக்கின்றான் என்று ஞான கர்மங்களின்பயன் யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ, அங்ஙனம் கந்தர்வாதிலோகங்களிலுள்ள போகம் எப்படி.

ஶ்லோகம்.

𑌦𑍇𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑍇𑌵𑌵𑌾 ।
𑌏𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌂𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌫𑌲𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿𑌵𑌾 ॥ ௫௫.
𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿𑌗𑌿𑌰𑌿𑌜𑌾𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌸𑌂𑌶𑌯𑍋𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍 ॥

தேவத்வம்ப்ராப்நுயாத்கஶ்சித்கஶ்சிதிந்த்ரத்வமேவவா
ஏதத்கர்மபலம்வாஸ்துவித்யா பலமதாபிவா
தத்ப்ரூஹிகிரிஜாகாந்த தத்ரமேஸம்சயோமஹான்

வியாக்யானம்:—கஸ்சித் - ஒருவன் தேவத்துவத்தை, ப்ராப்நுயாத் அடையவேண்டும், கஸ்சித் - ஒருவன், இந்த்ரத்வம் ஏவ இந்த்ரத்வத்தை அடையவேண்டும், ஏதத் - எனும் இது, கர்மபலம் வா - கர்மபலமாகவோ, அதாபிவித்யாபலம் - உபாஸ்திபலமாகவோ, அஸ்து - இருக்கட்டும், கிரிஜாகாந்த - ஓ பார்வதிரமணு, தத்-அதனை, (கந்தர்வாதிபோக தாரதம்மியத்தை) ப்ரூஹி - சொல்லும் தத்ர-அவ்விஷயத்தில், மே - எனக்கு, மஹாந் - பெரிய, ஸம்சய: - ஸந்தேஹமுளது.

பொழிப்புரை:—தேவத்துவத்தை ஒருவனும் இந்திரத்துவத்தை ஒருவனும் அடையவேண்டு மென்பது கர்மபலமாகட்டும் அல்லது உபாஸ்தியின் பலமாகட்டும். கந்தர்வாதி போகதார தம்மியத்தைச் சொல்லும், ஓ பார்வதிரமணு? அவ்விஷயத்தில் எனக்குப்பெரிய ஸந்தேஹமுளது.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறுர்.

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑍋𑌰𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌫𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௪.
𑌯𑍁𑌵𑌾 𑌚 𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃 𑌶𑍂𑌰𑍋 𑌨𑍀𑌰𑍋𑌗𑍋 𑌬𑌲𑌵𑌾𑌨𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌮𑌤𑍀𑌂 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌣𑍍𑌟𑌕𑌾𑌂 𑌯𑌦𑌿 ॥ ௧௫.
𑌸𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑌗𑍁𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃
𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌪𑌸𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑍋 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ॥ ௧௬.

தத்வித்யா கர்மணோரேவா நுஸாரேணபலம்பவேத்
யுவாசஸுந்த்ர: சூரோநீரோகோ பலவாந்பவேத்
ஸப்தத்வீபாம் வஸுமதீம்புங்க்தே நிஷ்கண்டகாம்யதி
ஸப்ரோக்தோமாநுஷா நந்தஸ்தஸ்மாச்சதகுணஸ்ம்ருத:
மநுஷ்யஸ்தபஸாயுக்தோ கந்தர்வோஜாயதேஸ்யது.

வியாக்யானம்:—தத் - கந்தர்வாதிபோகமானது, வித்யாகர்மணோ: ஏவ - அநுஸாரேண உபாஸ்திகர்மங்களின் அநுஸாரமாகவே, பலம் - பயன், பவேத் - ஆகும், யுவாசயௌவனப் பருவம் உடையவனும், சுந்தர: - அழகுடையவனும், சூர: - சூரனும், நீரோக: -

ரோகமில்லாதவனும், பலவான் - பலமுடையவனும் ஸப்தத்வீபாம் - ஏழுத்வீபமுடைய, வஸுமதீம் - பூமியை, நிஷ்கண்டகாம் - குறையாதுமின்றி, புங்க்தேயதி - புசிக்கின்றானாயின், ஸ: - அந்தபோகமானது, மாநுஷாநந்த: - மாநுஷாநந்தமென்று ப்ரோக்த: - சொல்லப்பட்டுள்ளது. மநுஷ்ய: - மநுஷ்யன், தபஸாயுக்த: தவமுடையோனாய், கந்தர்வ: - கந்தர்வனாக, ஜாயதே-உண்டாகின்றானாயின், அஸ்யது - அவனுக்கு, தஸ்மாத் - மாநுஷாநந்தத்தைக் காட்டிலும், ஶதகுண: - நூறுபங்கு, ஸ்ம்ருத: - உள்ளதென்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை.—கந்தர்வாதிபோகம் வித்தியா கர்மங்களின் அநுஸாரமாயுள்ள பலமேயாம். யுவாவாகவும் அழகுடையவனும் சூரனும் ரோகமில்லாதவனும் பலமுடையவனுமாயுள்ள ஒருவன் ஸப்த ஸமுத்திரங்களால் சூழப்பட்ட உலகை எக்குறையுமின்றி அநுபவிக்கின்றானாயின் அது மாநுஷாநந்தமாம். மனிதன் தவமுடையவனாய்க் கந்தர்வனாயின் மனிதானந்தத்தைக் காட்டிலும் அவனுக்கு நூறு பங்கு மிகுதியாய் ஆனந்தமுள்ளதென்று சொல்லப்பட்டது.

ஶ்லோகம்.

தஸ்மாச்சதகுணோ தேவகந்தர்வாணாம்நஸம்ஶய: ।
ஏவம்ஶதகுணாநந்த உத்தரோத்தரதோபவேத் ॥ ரு௭.
பித்ரூணாம்சிரலோகாநாம் ஆஜாநஸம்பவஸம்பதாம் ।
தேவதாநாமதேந்த்ரஸ்ய குரோஸ்தத்வத்ப்ரஜாபதே: ॥ ரு௮.
ப்ரஹ்மணஶ்சைவமாநந்த: புரஸ்தாதுத்தரோத்தரம் ।

தஸ்மாச்சதகுணோ தேவகந்தர்வாணாம்நஸம்சய:
ஏவம்சதகுணாநந்த: உத்தரோத்தரதோபவேத்
பித்ருணாம் சிரலோகாநாம் ஆஜாநஸம்பவஸம்பதாம்
தேவதாநாமதேந்த்ரஸ்ய குரோஸ்தத்வத்ப்ரஜாபதே:
ப்ரஹ்மணஶ்சைவமாநந்தா:புரஸ்தாதுத்தரோத்தரம்

வியாக்யானம்—தஸ்மாத் - அதனிலும், தேவகந்தர்வாணாம் - தேவகந்தர்வர்களுடைய ஆனந்தமானது, ஶதகுண:-நூறுபங்கதிக

மாம், ஸம்ஶய: ந - ஸந்தேஹமில்லை, ஏவம் - இவ்வாறு, உத்தரோத்தரத: - மேன்மேல், ஶதகுணாநந்த: - நூறுபங்கானந்தமானது, பவேத் - ஆகும், சிரலோகாநாம் - நீடித்திருக்கும் உலகங்களையுடைய, பித்ரூணாம் - பிதிருகளுக்கும், ஆஜாநஜாநஸம்பதாம் - தோற்றமுதல் தேவச்செல்வம் பெற்றுள்ளவராகிய, தேவதாநாம்-தேவர்களுக்கும், அத - பிறகு, இந்த்ரஸ்ய - இந்திரனுக்கும், குரோ: - ப்ருஹஸ்பதிக்கும், தத்வத் - அங்ஙனம், ப்ரஜாபதே: - ப்ரஜாபதிக்கும், ப்ரும்மண: ச - ப்ரும்மத்திற்கும், புரஸ்தாத் - முந்தி, உத்தரோத்தரம் - மேன்மேலும், ஆநந்தா: - ஆநந்தங்கள் நூறுபங்கதிகமாம்.

பொழிப்புரை.—அதனினும் தேவகந்தர்வர்களுடைய ஆனந்தமானது நூறுபங்கதிகமாம் ஸந்தேகமில்லை. இவ்வாறே மேன்மேல் நூறுபங்கதிகமாய் ஆநந்தமுளது. சிரலோக பிதிருக்களுக்கும் ஆஜானதேவர்களுக்கும் இந்திரனுக்கும் பிருஹஸ்பதிக்கும் பிரஜாபதிக்கும் ப்ரும்மத்திற்கும் உள்ள ஆனந்தமானது முறையே ஒவ்வொன்றிலும் மேன்மேலும் நூறுபங் கதிகமாயுள்ளது என்றறிக.

ஸ்லோகம்.

ஜ்ஞாநாதிக்யாத் ஸுகாதிக்யம் நாந்யதஸ்தி ஸுராலயே ௩௩.
ஶ்ரோத்ரியோ(அ)வ்ருஜிநோ(அ)காமஹதோ யஸ்து த்விஜோத்தம: ॥
தஸ்யாப்யேவம் ஸமாக்யாதா ஆநந்தாஶ்சோத்தரோத்தரம் ॥

ஞானாதிக்யாத்ஸுகாதிக்யம்நாந்யதஸ்திஸுராலயே
ச்ரோத்ரியோ அவ்ரஜிநோ அகாமஹதோயஸ்துத்விஜோபவேத்
தஸ்யாப்யேவம்ஸமாக்யாதாஆநந்தாச்சோத்தரோத்தரம்

வியாக்யானம்.—ஞானாதிக்யாத் - ஞானச்சிறப்பினால், சுகாதிக்யம் - சுகச்சிறப்பாம், சுராலயே - தேவலோகத்தில், அந்யத் - வேறு, நாஸ்தி - இல்லை, ச்ரோத்ரிய: - வேதாத்தியயனம்செய்து அர்த்தமுணர்ந்தவனும், அவ்ரஜிந: - பாவச்செயல்களில்லாதவனும், அகாமஹத: - காமக்கேடில்லாதவனும் ஆகிய, ய: - யாதொரு, த்விஜோத்தம: - பிராமணச்ரேஷ்டனுளனோ, தஸ்ய அபி - அவனுக்கும், ஏவம் - இவ்வாறு, உத்தரோத்தரம் - மேன்மேல், ஸமாக்யாதா: - சொல்லப்பட்டனவாகிய, ஆநந்தா: - ஆனந்தங்கள் உள்ளன.

பொழிப்புரை —ஞானுதிக்கியத்தினால் சுகச்சிறப்பாம் இதுவன்றித்தேவலோகத்தில்யாதுமில்லை. வேதாத்தியயனம் செய்து அர்த்தமுணர்ந்தவனும் கெட்டகாரியங்களில்லாதவனும் காமகலேடில்லாதவனும் ஆகிய யாதொரு அந்தணவரன் உளனே அவனுக்கும் இவ்வாறே மேன்மேலும் சொல்லப்பட்ட ஆநந்தங்களுள்ளனவாம்.

ஶ்லோகம்.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌂𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑌶𑌰𑌥𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜 ॥
𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌿𑌰𑍍𑌨𑍈𑌵𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ சக.
𑌨𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌪𑌾𑌤𑌕𑍇𑌨𑍈𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑌿 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑍋𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍇𑌵𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 ॥ சஉ.

ஆத்மஞானத்பரம்நாஸ்திதஸ்மாத்தசரதாத்மஜ
ப்ராஹ்மண: கர்மபிர்நைவவர்த்ததே நைவஹீயதே
நலப்ய: பாதகேநைவகர்மணாஞாநவாநயதி
தஸ்மாத்ஸர்வாதிகோவிப்ர ஞாநவாநேவஜாயதே

வியாக்யானம்.—தசரதாத்மஜ - ஓ தசரதன்புதல்வனே, தஸ்மாத் - ஆதலால், ஆத்மஞானாத் - ஆத்மஞானத்திலும், பரம் - சிறந்தது, நாஸ்தி - இல்லை, ப்ராமண -ஆன்மஞானமுடைய அந்தணன், கர்மபி - கர்மங்களால், நவர்த்ததே ஏவ - மேன்மை பெறுதலில்லை, நஹீயதே ஏவ - குறைவுறுதலுமில்லை, ஞானவாந்யதி - ஞானவானுயிருந்தால்; பாதகேந கர்மணா - பாவச்செயலால், நலப்யதே - பற்றப்படுகின்றவனல்ல, தஸ்மாத் - ஆதலால, ஞானவாந் - ஞானவானாகிய, விபர ஏவ - பிராஹ்மணனே, ஸர்வாதிக: - ஸகலரினும் உத்தமனாய், ஜாயதே - ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஓ தசரதன் புதல்வனே! ஆதலின் ஆத்மஞானத்திலும் சிறந்தது யாதுமில்லை. ஞானமுடைய அந்தணன் கர்மங்களால் வளருதலாவது தாழ்தலாவது இல்லை ஞானவானாயிருந்தால் பாதகச்செயல்களால் பற்றப்படுகின்றவனல்ல. ஆதலால் ஞானவானாகிய அந்தணனே ஸர்வோத்தமனாகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃 [illegible] 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 [illegible] ।
[illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣 [illegible] ॥ சஙு.

𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌿𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

ஞாத்வாய꞉குருதேகர்ம தஸ்யாக்ஷய்யபலம்பவேத்
யத்பலம்லபதேமர்த்ய꞉கோடிப்ராஹ்மணபோஜனை꞉
தத்பலம்ஸமவாப்நோதிஞானிநம்யஸ்துபோஜயேத்

வியாக்யானம்:—ய꞉ - யாதொருவன், ஞாத்வா - அறிந்து, கர்ம - கர்மத்தை, குருதே - செய்கின்றானோ, தஸ்ய அவனுக்கு, அக்ஷய்யபலம் குறைவற்றபலன், பவேத் - நிகழும், மர்த்ய꞉ - மனிதன், கோடிப்ராமணபோஜனை -கோடிப்ராஹ்மணர்களைப்போஜனம் செய்வித்தலால், யத்பலம் - எந்தப்பயனை, லபதே-பெறுகின்றானோ, ய꞉ - யாதொருவன், ஞாநிநம் - ஞானியை, போஜயேத் - போஜனம்செய்விக்கின்றானோ அவன், தத்பலம் - அந்தப்பலத்தை, ஸமவாப்நோதி - பெறுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன், அறிந்து கர்மம் செய்கின்றானோ அவனுக்குக்குறைவற்ற பயன் நிகழும். மனிதன் கோடிப்ராஹ்மண போஜனம் செய்வித்தலால் எந்தப்பயனைப் பெறுவானோ அந்தப்பயனை ஞானிக்குப் போஜனமளிப்பவன் அடைகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌃 ॥
𑌸 𑌶𑍁𑌷𑍍𑌯𑌮𑌾𑌣𑍋 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌏𑌵 𑌸𑌃 ॥ ௪௪.

ஞானவந்தம்த்விஜம்யஸ்துத்விஷ்யதேசநராதம꞉
ஸசுஷ்யமாணோம்ரியதேயஸ்மாதீச்வர ஏவஸ꞉

வியாக்யானம்:—ய꞉துநராதம꞉ - யாதொருநராதமன், ஞானவந்தம் - ஞானவானாகிய, த்விஜம் - அந்தணனை, த்விஷ்யதே-துவேஷிக்கின்றானோ, ஸ꞉ - அவன், சுஷ்யமாண꞉-தாபத்தால் தஹிக்கப்பெற்று, ம்ரியதே - நசிக்கின்றான், யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், ஸ꞉ - அந்த ஞானியானவன், ஈச்வர ஏவ - ஈச்வரனேயோ.

பொழிப்புரை:—யாதொரு நராதமன் ஞானியாகிய மனிதனை துவேஷிக்கின்றானோ அவன்தாபமடைந்து நசிக்கின்றான் யாதொரு காரணத்தினால் ஞானியானவன் ஈச்வரனேயோ.

ஸ்லோகம்.

𑌉𑌪𑌾𑌸𑌕𑍋 𑌨 𑌯𑌾𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌰𑌧𑍋𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌰𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵 𑌸𑍁𑌖𑍀 𑌨𑍃𑌪 ॥ ௨௫.

உபாஸகோநயாத்யேவ யஸ்மாத்புநரதோகதிம்
உபாஸநரதோபூத்வா தஸ்மாதாஸ்வஸுகீந்ருப

வியாக்யானம்:—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், உபாஸக - உபாஸ்திசெய்பவன், புந: - மீண்டும், அதோகதிம் - இழியநிலைமையை, நயாதிஏவ - அடைகின்றதேயில்லையோ, தஸ்மாத் ஆதலால், ந்ருப - ஓ அரசனே, உபாஸநரத பூத்வா - உபாஸனைதத்பரனாயிருந்து, ஸுகீ - ஸுகமுடையவனாக, ஆஸ்வ - இருப்பாயாக.

பொழிப்புரை:—யாதொரு காரணத்தால் உபாஸகன்மீண்டும் அதோகதியை அடைகின்றதில்லையோ ஆதலால் ஓ அரசனே உபாஸனைதத்பரனாயிருந்து சுகமுடையவனாவாய்.

பதினோராவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பனிரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ।
𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 ॥ ௧.

பகவந்தேவதேவேஸநமஸ்தேஸ்து மஹேஸ்வர
உபாஸனாவிதிம்ப்ரூஹிதேசம் காலம்து தஸ்யசு

வியாக்யானம்:—தேவதேவேச - ஓ தேவதேவேசனே, பகவந் - ஓ பகவனே, தே - உமக்கு, நம: - நமஸ்காரம், அஸ்து - இருக்கட்டும், மஹேஸ்வர - ஓ மஹேச்வரனே, உபாஸனாவிதிம் - உபாஸனையின் முறையையும், தஸ்யது - அவ்வுபாஸனையின், தேசம் - தேசத்தையும், காலம் ச - காலத்தையும், ப்ரூஹி - சொல்லும்.

பொழிப்புரை —ஓ தேவதேவேசா ஓ பகவனே உமக்கு நமஸ்காரம். ஓ மஹேச்வர தேவரீர் உபாஸனையின் கிரமத்தையும் அதற்குரிய தேச காலகாலங்களையும் சொல்லும். (க)

பகவான் சொன்னதாவது.

ஶ்லோகம்,

𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌰𑌾𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌂 ।
𑌮𑌦𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌹𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌿𑌵𑍌𑌕𑌸𑌾𑌂 ॥ உ.

ச்ருணுராமப்ரவக்ஷயாமி தேசகாலமுபாஸநம்
மதம்சேநபரிச்சிந்நாதேஹாஸ்ஸர்வதிவௌகஸாம்

வியாக்யானம்:—ராமா - ஓ ராமா, உபாஸனம் - உபாஸனையும், தேசகாலம் - தேசகாலங்களையும், ப்ரவக்ஷ்யாமி - சொல்லுகின்றேன், ச்ருணு - கேட்பாயாக, ஸர்வதிவௌகஸாம் - ஸகலதேவர்களின், தேஹா: - தேஹங்கள், மதம்சேந - எனது அம்சத்தினல், பரிச்சிந்நா - வரைந்து (பிரிக்கப்பட்டனவாய்) உள்ளன.

பொழிப்புரை:—ஓ ராமா உபாஸனத்தையும் தேசகாலத்தையும் சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக. ஸகலதேவர்களின் தேஹங்களும் எனது அம்சத்தினல் வரைந்து பிரிக்கப்பட்டனவாயுள்ளன.

ஶ்லோகம்.

𑌯𑍇𑌤𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌜𑌂𑌤𑍇𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌰𑌾𑌜𑍇𑌂𑌦𑍍𑌰 𑌯𑌜𑌂𑌤𑍍𑌯𑌵𑌿𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂 ॥ ௩.

யேத்வந்யதேவதாபக்தாயஜந்தேச்ரத்தயாந்விதா:
தேபிமாமேவ ராஜேந்த்ர யஜந்த்யவிதி பூர்வகம்

வியாக்யானம்:—யேது - எவர்கள், அந்யதேவதாபக்தா: - அந்நியதேவபக்தர்களிடம் பக்தியுடையவர்களும், ச்ரத்தயா அந்விதா: - ச்ரத்தையுடையவர்களுமாய் இருந்துகொண்டு, யஜந்தே - தேவாராதனைசெய்கின்றனரோ, ராஜேந்திர - ஓ அரசச்ரேஷ்டனே, தே அபி - அவர்களும், அவிதிபூர்வகம் - விதிப்படியின்றி, மாமேவ-என்னையே, யஜந்தி - பூஜிக்கின்றனர் (என்பதே).

பொழிப்புரை:—எவர் அந்யதேவரின் பக்தியுடையோரும் ச்ரத்தையுடையோருமாயிருந்து தேவாராதனை செய்கின்றனரோ. ஓ அரசச்ரேஷ்டனே அவர்களும் விதிப்படியின்றி என்னை பூஜிக்கின்றனராகின்றனர். (௩)

ஸ்லோகம்.

யஸ்மாத் ஸர்வமிதம் விச்வம் மத்தோ ந வ்யதிரிச்யதே ।
ஸர்வக்ரியாணாம் போக்தாஹம் ஸர்வஸ்யாஹம் பலப்ரத:॥ ௪.

யஸ்மாத் ஸர்வமிதம் விச்வம் மத்தோநவ்யதிரிச்யதே
ஸர்வக்ரியாணும் போக்தாஹம் ஸர்வஸ்யாஹம்பலப்ரத:

வியாக்யானம்:—யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால் இதம் - இந்த, ஸர்வம் - ஸகல, விஸ்வம் - பிரபஞ்சமும், மத்த: - என்னிலும், ந வ்யதிரிச்யதே - வ்யதிரேகமாவதில்லையோ, ஆதலால், ஸர்வக்ரியாணும் - ஸகலகிரியைகளையும், போக்தா-புசிப்பவன், அஹம்-யான், ஸர்வஸ்ய - எல்லோருக்கும், பலப்ரத: - கர்மபலதாதா, அஹம் - யான்.

பொழிப்புரை:—யாதொரு காரணத்தால் இச்சகலப்பிரபஞ்சமும் என்னிலும் வேற்றுமைப்படுகின்றதில்லையோ ஆகலால் ஸகல கர்மபோக்தா நான் ஸகலர்களுக்கும் கர்மபலதாதாவும் நான். (௪)

ஸ்லோகம்.

யேநாகாரேண யே மர்த்யா: மாமேவைகமுபாஸதே ।
தேநாகாரேண தேப்யோஹம் ப்ரஸந்நோ வாஞ்சிதம் ததே ॥

யேநாகாரேண யேமர்த்யா: மாமேவைகமுபாஸதே
தேநாகாரேண தேப்யோஹம் ப்ரஸந்நோவாஞ்சிதம் ததே

வியாக்யானம்.—யே - எந்த, மர்த்யா: - மனிதர், யேந-எந்த, ஆகாரேண - வடிவமுடையனுய் மாம், ஏகம் ஏவ - என்னொருவனையோ, உபாஸதே - உபாஸிக்கின்றனரோ, தேப்ய: - அம்மனிதருக்கு தேந, ஆகாரேண - அவ்வடிவம்கொண்டவனுய், அஹம் - நான், ப்ரஸந்ந: - ப்ரஸந்நராய, வாஞ்சிதம் - விரும்பியதை, ததே - கொடுக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை:—எந்தமனிதர் எவ்வடிவமுடையவனும் என்னையே உபாஸிக்கின்றனரோ அம்மனிதருக்கு அவ்வடிவம்கொண்டவராய் ப்ரஸந்நராய் வேண்டியபொருளைக் கொடுக்கின்றேன். (௫)

ஸ்லோகம்.

𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌮𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃𑌫𑌲𑌂𑌪𑍍𑌰𑌯𑌚𑍍𑌛𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑍋𑌽𑌹𑌂𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥ ௬.

விதிநாவிதிநா வாபிபக்த்யாயேமாமுபாஸதே
தேப்ய:பலம்ப்ரயச்சாமி ப்ரஸந்நோஹம் நஸம்ஶய:

வியாக்யானம்:—விதிநா - விதிப்படியாவது, அவிதிநா வாபி - விதிப்படியில்லாமலாவது, யே - எவர், பக்த்யா - பக்தியோடுகூடியவராய், மாம் - என்னை, உபாஸதே - உபாஸிக்கின்றனரே, தேப்ய: - அவர்களின் பொருட்டு, அஹம் - நான், ப்ரஸந்ந: - ப்ரஸந்நராய், பலம் - (வேண்டிய) பயனை, ப்ரயச்சாமி - கொடுக்கின்றேன், ஸம்ஶய:ந ஸம்ஶயமில்லை.

பொழிப்புரை:—விதிப்படி யாயினும் விதியில்லாமலாயினும் எவர் என்னைப் பக்தியோடு உபாஸிக்கின்றனரோ, அவர்களுக்கு நான் பிரஸநநராய் வேண்டியதைத் தருவேன். ஸந்தேஹமில்லை. (௬)

ஸ்லோகம்.

𑌅𑌪𑌿𑌚𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌦𑍁𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍋 𑌭𑌜𑌤𑍇𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌾𑌕𑍍 ।
𑌸𑌾𑌧𑍁𑌰𑍇𑌵𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑌿𑌤𑍋𑌹𑌿𑌸𑌃 ॥ ௭.

அபிசேத்ஸுதுராசாரோபஜதே மாமநந்யபாக்
ஸாதுரேவ ஸமந்தவ்ஸ்ஸம்யக்வ்ய வஸிதோஹிஸ:

வியாக்யானம்:—ஸுதுராசார: அபி சேத் - மிக்கக்கெட்டநடத்தையுடையனாயினும், (எவன்) மாம் - என்னை, அநந்யபாக் - ஏனையப்பற்றில்லாதவனாய், பஜதே - பஜிக்கின்றானோ? ஸ: - அவன், ஸாது: ஏவ - ஸாதுவே (என்று), மந்தவ்ய: - எண்ணத்தக்கவன், ஹி - யாதொருகாரணத்தினால், ஸ: - அவன், ஸம்யக் வ்யவஸித: - திடநிச்சயமுடையவனாகின்றானே.

பொழிப்புரை.—மிக்கக்கெட்ட நடத்தை உடையோனாயினும் என்னை எவன் ஏனையபற்றைவிடுத்து பஜிக்கின்றானோ அவன் ஸாது என்றே எண்ணத்தக்கவன். யாதொருகாரணத்தால் நல்லநிச்சயம் உடையவனாகின்றானோ. (எ)

ஶ்லோகம்.

𑌸𑍍𑌵𑌜𑍀𑌵𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌯𑍋 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑍈𑌕𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌧𑍀𑌃 ।

𑌤𑌂 𑌨 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌶𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 ॥ அ.

ஸ்வஜீவத்வேந யோவெத்தி மாமேவைகமநந்யதீ:

தம்நபசயந்திபாபாநி ப்ரஹ்மஹத்யாதிகாந்யபி

வியாக்யானம்.—ய: - எவன், அநந்யதீ: - மற்றதில் மனதைச் செலுத்தாதவனாய், மாம் ஏகம் ஏவ - என்னொருவனையே, ஸ்வஜீவத்வேந - தனது ஆத்மாவாய், வேத்தி - அறிகின்றானோ! தம் - அவனை, ப்ரும்ஹஹத்யாதிகாநி அபி - ப்ரும்ஹஹத்தி முதலியவைகளுமாகிய, பாபாநி - பாவங்களும் நஸ்ப்ருஶந்தி - பரிசிக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—எவன் மற்றதில் மனதைச்செலுத்தாதவனாய் என்னையே தனது ஆத்மாவாய் அறிகின்றானோ. அவனைப் ப்ரும்ஹஹத்திமுதலிய மஹாபாவங்களும் அணுகுகின்றதில்லை. (அ)

ஶ்லோகம்.

𑌉𑌪𑌾𑌸𑌾𑌵𑌿𑌧𑌯𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌰𑍋𑌪𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌗𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌿𑌭𑌿𑌃 ॥ ௯.

உபாஸாவிதயஸ்தத்ர சத்வார:பரிகீர்த்திதா:

ஸம்பதாரோபஸம்வர்காத்யாஸாஇதிமநீஷிபி:

வியாக்யானம்.—தத்ர - ஆண்டு, உபாஸாவிதய - உபாஸனாவிதிகள், ஸம்பதாரோபஸம்வர்காத்யாஸா: - ஸம்பத், ஆரோபம், ஸம்வர்க்கம், அத்யாஸம் இதி - என்று, சத்வார: - நான்குவிதங்களாய், மநீஷிபி: - மேதாவிகளால் (பெரியோர்களால்) கீர்த்திதா: - சொல்லப்பட்டுள்ளன.

பொழிப்புரை.—ஆண்டு உபாஸனாமுறையானவை ஸம்பத் ஆரோபம் ஸம்வர்கம் அத்யாஸம் என்று நான்குவகையாய்ப் பெரியோர்களால் சொல்லப்பட்டுள்ளன. (௯)

ஶ்லோகம்.

𑌅𑌲𑍍𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌾𑌧𑌿𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌗𑌣𑌯𑍋𑌗𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍈 𑌮𑌨 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌃 ॥ ௧௦.

அல்ப்பஸ்யசாதிகத் வேநகுணயோகாத்விசிந்தநம்
அநந்தம்வைமந இதி ஸம்பத்விதிருதீரித:

வியாக்யானம்:—*அல்ப்பஸ்ய* - *அற்பமாயுள்ளதை*, *குணயோகாத்* - *குணஸம்பந்தத்தால்*, *அதிகத்வேந* - *மஹத்தாய்*, *மந:* - *மனமானது*, *அநந்தம்வை* - *அநந்தமே*, *இதி* - *என்பதாய்*, *விசிந்தனம்* - *சிந்தித்தலானது*, *ஸம்பத்விதி:* - *ஸம்பதுபாஸனை என்று*, *உதீரித:* - *சொல்லப்பட்டுள்ளது.*

பொழிப்புரை:—*அற்பமாயுள்ளதை குணஸம்பந்தத்தால் மஹத்தாகச சிந்தித்தல் அதாவது மனம் அநந்தமே என்பமுதலியது ஸம்பத் உபாஸனை என்று சொல்லப்படுவதாம்.* (௰)

ஶ்லோகம்.

𑌵𑌿𑌧𑌾𑌵𑌾𑌰𑍋𑌪𑍍𑌯 𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍋𑌪𑌃 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍋𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑍁𑌦𑍍𑌗𑍀𑌥𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑍀𑌤𑍇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ॥ ௧௧.

விதாவாரோப்யயோபாஸா ஸாரோப: பரிகீர்த்தித:
யத்வதோங்காரமுத்கீதமுபாஸீதேத்யுதாஹ்ருத

வியாக்யானம்:—*விதௌ* - *விதியில் (கர்மாங்கத்தில்)*, *ஆரோப்ய* - *ஆரோபித்து*, *யா* - *யாதொரு*, *உபாஸா* - *உபாஸனையுளதோ*, *ஸா* - *அவ்வுபாஸனையானது*, *ஆரோப* - *ஆரோபமென்று*, *பரிகீர்த்தித:* - *சொல்லப்பட்டுளது.* *யத்வத்* - *எப்படிபோல (எனின்)*, *ஓங்காரம்* - *ஓங்காரத்தை*, *உத்கீதம்* - *உத்கீதமாக*, *உபாஸீத* - *உபாஸனைசெய்க*, *இதி* - *என்று*, *உதாஹ்ருத:* - *உதாஹரிக்கப்பட்டதோ.*

பொழிப்புரை:—*அங்கத்தில் ஆரோபித்து யாதொரு உபாஸனையுளதோ அஃது ஆரோபம் எனப்படுவதாம் எப்படியெனின் ஓங்காரத்தை உத்கீதமாக உபாஸனைசெய்க என்று சொல்லப்பட்டதோ,* (௧௧)

ஶ்லோகம்.

𑌆𑌰𑍋𑌪𑍋 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌯 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌃 ।
𑌯𑍋𑌷𑌿𑌤𑍍𑌯𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌤𑍍𑌤𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌃 𑌸 𑌉𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 ॥ ௧௨.

ஆரோபோபுத்திபூர்வேணய உபாஸாவிதிஶ்சஸ:
யோஷித்யக்நிமதிர்யத்ததத்யாஸ: ஸஉதாஹ்ருத:

வியாக்யானம்:—புத்திபூர்வேண - புத்திபூர்வமாய், ய: - யாதொரு, ஆரோப: - ஆரோபம் உளதோ, ஸ: உபாஸாவிதி: - அவ்வுபாஸனவிதியே, (அதாவது) யோஷிதி - ஸ்திரீயினிடம், யத் - யாதொரு, அக்நிமதி: - அக்நிபுத்தி செய்வதோ, தத் - அஃது, அத்யாஸ: - அத்யாஸம் என்று, உதாஹ்ருத: - சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை:—புத்திபூர்வமாய் யாதொரு ஆரோபம் உளதோ அதாவது ஸ்திரீயினிடம் அக்கினி புத்திசெய்வது முதலியது அத்தியாஸம் என்னப்படுவதாம். (௧௨)

ஶ்லோகம்.

𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌸𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌗 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌤𑌵𑌾𑌯𑍁𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌳𑌯𑍇 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌕𑍋𑌽𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑌿 ॥

க்ரியாயோகேந சோபாஸாவிதிஸ்ஸம்வர்க்கஉச்யதே
ஸம்வர்த்தவாயு ப்ரளயே பூதாந்யேகோவஸீததி

வியாக்யானம்:—க்ரியாயோகேந-கிரியாஸம்பந்தத்தினல், உபாஸாவிதி: - உபாஸனவிதியானது ஸம்வர்க்க - ஸம்வர்க்கமென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுவதாம் - (எப்படியெனின்) ப்ரளயே-பிரளயத்தில், பூதாநி - பூதங்களை, ஸம்வர்த்த - ஸம்வர்த்தமெனும், வாயு:ஏக: - வாயுஒன்றே, அவஸீததி - அடக்கிக்கொள்ளுகிறதோ அப்படியாம்.

பொழிப்புரை:—கிரியா ஸம்பந்தத்தால் நிகழும் உபாஸனமுறையானது ஸம்வர்க்கமெனப்படுவதாம் அதாவது பிரளயத்தில் பூதங்களை ஸம்வர்த்தமெனும் வாயு ஒன்றே அடக்கிக்கொள்ளுகின்றது என்பதாம். (௧௩)

ஸ்லோகம்.

𑌉𑌪𑌸𑌂𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌦𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ।
𑌤𑌦𑍁𑌪𑌾𑌸𑌨𑌮𑌂𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 𑌸𑌂𑌪𑌦𑌾𑌦𑌯𑌃 ॥ க௪.

உபஸங்கம்யபுத்யாயதாஸநம் தேவதாத்மநா
ததுபாஸநமந்தஸ்யாத் தத்பஹிஸ் ஸம்பதாத்ய:

வியாக்யானம் :—புத்யா – புத்திவிருத்தியால், தேவதாத்மநா – பரமாத்மதேவதாஸ்வரூபமாக, உபஸங்கம்ய – (குருமூலமாய்) நன்கறிந்து, ஆஸநம் யத் – இருத்தலென்பது யாதோ, தத் – அஃது அந்த உபாஸனம்—அந்தருபாஸனம், ஸ்யாத்—ஆகும், ஸம்பதாதய:—ஸம்பத்முதலியனவாகிய உபாஸனமானது, பஹி –வெளியுபாஸனையாம்.

பொழிப்புரை:—புத்தி விருத்தியால் பரமாத்ம ஸ்வரூபமாக குருமூலமாய் நிச்சயித்துத் தியானம்செய்தல் யாதோ அஃது அந்தருபாஸனமாம். முற்கூறிய ஸம்பதாதியுபாஸனை வெளியுபாஸனையானதுபற்றி பஹிருபாஸனையாம். (க௪)

ஸ்லோகம்.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌤𑌰𑌾𑌨𑌂𑌤𑌰𑌿𑌤 𑌸𑌜𑌾𑌤𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌸𑌂𑌤𑌤𑍇𑌃 ।
𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌉𑌪𑌾𑌸𑌨𑌮𑍁𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌂 ॥ க௫.

ஞானந்தராநந்தரிதஸஜாதிஞானஸந்ததே:
ஸம்பந்நதேவதாத்மத்வம் உபாஸனமுதீரிதம்

வியாக்யானம்:—ஞானந்தரானந்தரிதஸஜாதி ஞானஸந்ததே:– வேறுவிருத்தியால் தகையப்படாமல் பரமாத்ம ஸ்வரூபமேயாகிய ஓர் வகைப்பட்டுள்ள விருத்தியின் அப்பியாஸத்தினால், ஸம்பந்நதேவதாத்மத்வம் – (நன்கறியப்பட்ட பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தைப்பெற்றிருத்தல்) பரமாத்மஸ்வரூபத்தை நன்கறியப்பெற்றிருத்தல், உபாஸநம் – உபாஸனம், என உதீரிதம் – சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை,—ஏனைய சிந்தனைகளால் சிறிதும் இடையில் தடைப்படாது ஓர் வகைப்பட்டுள்ள விருத்தியப்பியாஸத்தின் பலத்தினால் நன்கு பரமாத்மஸ்வரூபத்தை யறியப்பெற்றிருத்தல் உபாஸனை யென்னப்படுவதாம். (க௫)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ௧௮.

ஸம்பதாதிஷு பாஹ்யேஷு த்ருடபுத்திருபாஸநம்
கர்மகாலேததங்கேஷு த்ருஷ்டிமாத்ரமுபாஸநம்

வியாக்யானம்:—ஸம்பதாதிஷு—ஸம்பத்முதலிய, பாஹ்யேஷு—பிரபஞ்சப்பொருள்களில், த்ருட புத்தி:—உறுதியாகிய சித்தவிருத்தியானது, உபாஸனம் – உபாஸனையாம், கர்மகாலே – கர்மகாலத்தில் ததங்கேஷு—கர்மாங்கவிஷயங்களில், த்ருஷ்டிமாத்ரம் – நோக்கமாத்ரமும், உபாஸனம்—உபாஸனமாம்.

பொழிப்புரை:—ஸம்பத்முதலிய பாஹ்யப்பொருள்களில் த்ருடமாகிய புத்தியானது உபாஸனமாம். கர்மகாலத்தில் அக்கர்மாங்கங்களிலும் நோக்கம்மாத்திரம் உபாஸனமாம். (௧௮)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௧௯.

உபாஸனமிதிப் ரோக்தம் ததங்காநிப்ருவேச்ருணு
தீர்த்தக்ஷேத்ராதிகமநம் ஸ்ரத்தாம்தத்ரபரித்யஜேத்
ஸ்வசித்தை காக்ரதா யத்ரதத்ராஸீதஸுகம் த்விஜ:

வியாக்யானம்:—இதி—இவ்வாறு, உபாஸநம்—உபாஸனமானது, ப்ரோக்தம்—சொல்லப்பட்டது, ததங்காநி-அதன் அங்கங்களை, ப்ருவே-சொல்லுகிறேன், ச்ருணு – கேட்பாயாக, தீர்த்த க்ஷேத்ராதிகமநம் – தீர்த்தம் க்ஷேத்திரம் முதலியவைகளுக்குப் போதலையும், தத்ர—அவ்விஷயத்திலுள்ள ச்ரத்தாம் – ஆதரவையும், பரித்யஜேத்—விட்டுவிடுக யத்ர—எவ்விடத்தில், ஸ்வசித்தைகாக்ரதா—தனது சித்தத்திற்கு ஏகாக்கிரப்படுதல் உள்ளதோ, தத்ர – அங்கு, த்விஜ: – இருபிறப்பாளன், ஸுகம்—ஸுகமாக, ஆஸீத—இருக்கவேண்டும்.

பொழிப்புரை:—இவ்வாறு உபாஸனம் சொல்லப்பட்டது. அதன் அங்கங்களைச் சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக. தீர்த்தக்ஷேத்திராதி

களுக்குச் செல்லுதலையும் அதனிலுள்ள ச்ரத்தையையும் விட்டுவிடுக. எங்கு சித்தம் ஏகாக்கிரப்படுகிறதோ அங்கு த்விஜன் ஸுகமாக இருந்து தியானிப்பானாக. (௧௭)

ஶ்லோகம்.

𑌕𑌂𑌬𑌲𑍇 𑌮𑍃𑌦𑍁𑌤𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌵𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌵𑌿𑌵𑌿𑌕𑍍𑌤𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌨𑌿𑌯𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌨𑌃 ॥
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌿 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍁𑌧𑍍𑌯 𑌚 ।
𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌨𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

கம்பளேம்ருதுதல்பே வாவ்யாக்ரசர்மணி வாஸ்திதः
விவிக்ததேசே நியதஸ்ஸமக்ரீவஸிரஸ்தநு:
அத்யாஸ்ரமஸ்தஸ்ஸகலாநீந்த்ரியாணி நிருத்யச
பக்த்யாதஸ்வகுரும்நத்வா யோகம்வித்வாம்ஸசயோஜயேத்

வியாக்யானம்:—கம்பளே—கம்பளத்தில், ம்ருதுதல்பேவா—அல்லது மிருதுவாகிய வஸ்திரத்திலாவது, வ்யாக்ர சர்மணிவா—புலித்தோலிலாவது, ஸ்திதः—இருக்கின்றவனாய், விவிக்ததேசே—ஏகாந்தமாகிய இடத்தில், நியதः—நியமத்தோடு கூடியவனாய், ஸமக்ரீவஸிரஸ்தநு:—ஸமமாய் (கோணலின்றி) கழுத்து தலை உடல் இவை இருக்கும்படியான நிலைமையுடையவனாய், அத்யாஶ்ரமஸ்தः—விதிப்படி விபூதி தாரணம்செய்து கொள்ளுதலாகிய (அத்தியாஶ்ரமமுடையவனாய்), ஸகலாநி—ஸகல, இந்திரியாணிச—இந்திரியங்களையும், நிருத்ய—நிரோதனம்செய்து (தகைந்து) ஸ்வகுரும்—தனது குருவை, பக்த்யா—பக்தியோடுகூட, நத்வா—பணிந்து, வித்வாந்—குருமுகமாகமாகவறிந்த வித்தியாஞானத்தை அநுஸந்திக்கின்றவனாய், யோகம்—சித்தத்தின் ஏனைய விருத்திகளின் நிரோதனத்தை, யோஜயேத்—செய்குக.

பொழிப்புரை:—கம்பளத்தில் அல்லது மிருதுவாகிய வஸ்திரத்திலாவது புலித்தோலிலாவது இருந்து ஏகாந்தமாகிய இடத்தில் நியதனாய் கழுத்து தலை உடல் இவைகளை ஒழுங்காய் இருக்கச்செய்துகொண்டு அத்தியாஶ்ரம விரதம்பூண்டு ஸகலேந்திரியங்களையும் தகைந்து தனதுகுருவைப்பணிந்து தான் உபதேசம்பெற்ற ஸ்வரூபத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு சித்தத்தின் ஏனையவிருத்திகளை (நிரோதனம்) தகைய வேண்டும். (௪௯)

ஶ்லோகம்.

यस्त्वविज्ञानवान्भवत्यव्यक्तेनमनसासदा ।
तस्येन्द्रियाण्यवश्यानि दुष्टाश्वा इव सारथेः ॥ ௨0.

யஸ்த்வவிக்ஞானவாந்பவத்யவ்யக்தமநஸாஸதா
தஸ்யேந்திரியாண்யவஶ்யாநிதுஷ்டாச்வா இவஸாரதே:

வியாக்யானம்:—ய:து – யாதொருவன், ஸதா – எப்போதும், அவ்யக்தமநஸா – மோஹங்கொண்ட மனமுடையவனாய், அவிஞ்ஞானவாந் – விஞ்ஞான மில்லாதவனாய், பவதி – இருக்கின்றானோ, தஸ்ய–அவனுக்கு, இந்த்ரியாணி–இந்திரியங்கள், ஸாரதே:–ரதப்பாகனுக்கு, துஷ்டாஶ்வா: இவ–துஷ்டக்குதிரைகள்போல, அவஶ்யாநி–வசப்படாதனவாம்.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் எப்போதும் மோகங்கொண்டு விஞ்ஞான மில்லாதவனாய் இருக்கின்றானோ அவனுக்கு இந்திரியங்கள் தேர்ப்பாகனுக்கு துஷ்டக்குதிரைகள்போல வசப்படாதனவாம். (௨0)

ஶ்லோகம்.

विज्ञानीयस्तु भवति यत्नेनमनसासह ।
तस्येन्द्रियाणि वश्यानि सदश्वा इव सारथेः ॥ ௨௧.

விஞ்ஞாநியஸ்து பவதியத்நேநமநஸாஸஹ
தஸ்யேந்த்ரியாணி வச்யாநி ஸதஸ்வா இவஸாரதே:

வியாக்யானம்:—ய:து–யாதொருவன், யத்நேந–யத்தினத்தால், விஞ்ஞாநீ–விஞ்ஞாநியாக, பவதி–ஆகின்றானோ, தஸ்ய–அவனுக்கு, மநஸா, ஸஹ–மனதோடுகூட, இந்த்ரியாணி–இந்திரியங்கள், ஸாரதே:–தேர்ப்பாகனுக்கு, ஸதஶ்வா: இவ–நல்ல குதிரைகள்போல, வஶ்யாநி–வசப்பட்டனவாகின்றன.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் உழைத்து விஞ்ஞானியாகின்றானோ அவனுக்கு மனஸோடுகூட இந்திரியங்கள் தேர்ப்பாகனுக்கு ஸாதுக்குதிரைகள்போல வசப்பட்டனவாகின்றன. (௨௧)

ஶ்லோகம்.

यस्त्वविज्ञानवान्भवत्यमनस्कः सदाऽशुचिः ।
न स तत्पदमाप्नोति संसारं चाधिगच्छति ॥ ௨௨.

யஸ்த்வவிஜ்ஞாநவாந்பவத்யமநஸ்கஸ்ஸதாஶுசி:
நஸதத்பதமாப்நோதி ஸம்ஸாரமபிகச்சதி

வியாக்யானம்:—ய:து–யாதொருவன், அவிஞ்ஞானவாந்–விஞ்ஞான மில்லாதவனும், அமநஸ்க: – மனம் வசப்படாதவனும், ஸதா – எப்போதும், அசுசி: – ராகத்துவேஷாதி அசுத்தியுடையனுமாய், பவதி–இருக்கின்றானோ, ஸ:–அவன், தத்பதம் – அப்பரபதத்தை, ந ஆப்நோதி–அடைகின்றதில்லை, ஸம்ஸாரம் அபி–ஸம்ஸாரத்தையே, கச்சதி–அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் அவிஞ்ஞானவானும் மனம் வசப்படாதவனும் ராகத்துவேஷமுடையவனுமாய் இருக்கின்றானோ அவன் அப்பரபதத்தை யடைகின்றதில்லை. ஸம்ஸாரத்தையே அடைகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

[Grantha script verse] ॥ ௨௩.

விஞ்ஞாநீயஸ்துபவதிஸமநஸ்கஸ்ஸதாஶுசி:
ஸதத்பதமவாப்நோதியஸ்மாத்பூயோநஜாயதே

வியாக்யானம்:—யது – யா:தொருவன், விஞ்ஞாநீ – விஞ்ஞாநமுடையோனும், ஸமநஸ்க:–மனம் வசப்பட்டவனும், ஸதா–எப்போதும், சுசி:-காமாதியற்றவனுமாய், பவதி-இருக்கின்றானோ, ஸ:-அவன், யஸ்மாத்–எப்பதத்தினின்றும், பூய:–மீண்டும், நஜாயதே–பிறப்பதில்லையோ, தத்பதம்–அப்பதத்தை, அவாப்நோதி–அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் விஞ்ஞான முடையோனும் மனம் வசப்பட்டவனும் எப்போதும் காமாதியற்றவனுமாயுள்ளவனோ அவன் மீண்டும் பிறவாத பதத்தை யடைகின்றான். (௨௩)

ஶ்லோகம்.

[Grantha script verse] ॥ ௨௪.

விஞ்ஞானஸாரதிர்யஸ்துமந: ப்ரக்ரஹவாவச
ஸோத்வந: பாரமாப்நோதி மமைவபரமம்பதம்

வியாக்யானம்:—ய:து–யாதொருவன், விஞ்ஞாநஸாரதி:–விஞ்ஞானமாகிய ஸாரதியையுடையோனும், மந:ப்ரக்ரஹ ஏவச–மனமாகிய

கடிவாளத்தை யுடையோனுமாயுள்ளவனோ, ஸः—அவன், அத்வநः—வழியின், பாரம்—முடிவாகிய, மம—எனது, பரமம்பதம் ஏவ—பரமமாகிய பதத்தையே, ஆப்நோதி—அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—யாதொருவன் விஞ்ஞானமாகிய ஸாரதியை யுடையோனும் மனமாகிய கடிவாளத்தை யுடையோனுமாயுளனோ அவன் மார்க்கத்தின் முடிவாகிய எனது பரமமான பதத்தையே அடைகின்றான். (௨௪)

ஶ்லோகம்.

𑌹𑍃𑌤𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌰𑌜𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌦𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌿𑌶𑍋𑌕𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨௫.
𑌅𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌰𑍂𑌪𑌮𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑍍 ।
𑌆𑌦𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌕𑌾𑌰𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨௬.
𑌏𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍁𑌂 𑌚𑌿𑌦𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌰𑍂𑌪𑌮𑌜𑌮𑌦𑍍𑌭𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌸𑍍𑌫𑌟𑌿𑌕𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌮𑍁𑌮𑌾𑌦𑍇𑌹𑌾𑌰𑍍𑌧𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ॥ ௨௭.
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌰𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌮𑍍 ।
𑌜𑌟𑌾𑌧𑌰𑌂 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍌𑌲𑌿𑌂 𑌨𑌾𑌗𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌿𑌨𑌮𑍍 ॥ ௨௮.
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌵𑌰𑍇𑌣𑍍𑌯𑌮𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌮𑍃𑌗𑌮𑍍 ॥
𑌭𑍂𑌤𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

*ஹ்ருத்புண்டரீகம் விரஜம் விசுத்தம் விசதம்ததா
விசோகம்சவிசிந்த்யாத்ரத்யாயேந்மாம்பரமேச்வரம்
அசிந்த்யரூபமவ்யக்தமநந்தமம்ருதம்சிவம்
ஆதிமத்யாந்தரஹிதம்ப்ரசாந்தம்ப்ரும்ஹகாரணம்
ஏவம்விபும்சிதாநந்தமரூபமஜமத்புதம்
சுத்தஸ்படிகஸங்காசமு மாதேஹார்த்தாரிணம்
வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் நீலகண்டம் த்ரிலோசநம்
ஜடாதரம் சந்த்ரமௌளிம் நாகயஞ்ஞோப வீதிநம்
வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச வரேண்யமபயப்ரதம்
பராப்யாமூர்த்வஹஸ்தாப்யாம்பிப்ராணம்பரசும்ம்ருகம்
பூதிபூஷிதஸர்வாங்கம் ஸர்வாபரண பூஷிதம்

வியாக்யானம்:—விசோகம்—சோகமில்லாததும், விரஜம்—ராகத்துவேஷாதிகளுக்கிடமில்லாததும், விசுத்தம் — மிக்கச்சுத்த ஸ்வரூபமும், விசதம் - பிரகாசமுமாகிய, ஹ்ருத்புண்டரீகம் - ஹ்ருதய கமலத்தை, விசிந்த்ய - நன்கு சிந்தித்து, அத்ர - அவ்விதய சமலத்தினில், அசிந்த்யரூபம் - மனதிற்கெட்டாத உருவத்தை யுடையவனும், அவ்யக்தம் - இந்திரியங்களுக்கு விஷயமல்லாதவனும், அநந்தம் - அந்த (பரிச்சேத) மில்லாதவனும், அம்ருதம் - நாசமில்லாதவனும், சிவம் - மங்களகரனும், ஆதிமத்யாந்தரஹிதம் - முதல்நடு முடிவில்லாதவனும், ப்ரசாந்தம் - ராகத்துவேஷாதிகளில்லாதவனும், காரணம்-ஸகலப்ரபஞ்சாதிஷ்டானமுமாகிய, ப்ரஹ்ம - ப்ருஹ்மமும், விபும் - வியாபகனும், சிதாநந்தம் - சிதாநந்தனும், அரூபம் - உருவமில்லாதவனும், பரமேச்வரம் - பரமேச்வரனுமாயினும், அத்புதம் - அற்புதமாய், சுத்தஸ்படிகஸங்காசம் - சுத்தஸ்படிகம் போன்றவனும், உமாதேஹார்த்ததாரிணம் - உமாதேவியைப் பாதிதேஹமாய்க் கொண்டவனும், வ்யாக்ரசர்மாம்பரத்ரம் - புலித்தோலை இடையில் அணிந்தவனும், நீலகண்டம் - கறுத்தகண்டமுடையோனும், த்ரிலோசனம் - முக்கண்ணனும், ஜடாதரம் - சடைதரிக்கின்றவனும், சந்த்ரமௌளிம - சந்திரனைச் சிரஸினில் அணிந்தவனும், நாகயஞ்ஜோபவீதிநம் - அரவப்பூணூலனும், வ்யாக்ரசர்மோத்தரீயம்ச - புலித்தோலை உத்தரீயமாய் உடையவனும், வரேண்யம் - வரமளிக்கின்றவனும், அபயப்ரதம் - அபயதானம் செய்கின்றவனும், பராப்யாம் - மற்றுமுள்ள, ஊர்த்வஹஸ்தாப்யாம் - மேல்நோக்கிய ஹஸ்தங்களால், பரசும் - கோடரியையும், ம்ருகம் - மானையும், பிப்ராணம் - தரிக்கின்றவனும், பூதிபூஷிதஸர்வாங்கம் - விபூதிபூசிய ஸர்வாங்கங்களை உடையவனும், ஸர்வாபரணபூஷிதம் - ஸகலவாபரணங்களையும் அணிந்துள்ளவனுமாய், ஏவம் - இவ்வாறுள்ள என்னை - த்யாயேத் - தியானம் செய்குக.

பொழிப்புரை:—சோகத்திற்கும் ராகத்துவேஷாதிகளுக்குமிடமில்லாததும் மிக்கச்சுத்தமும் பிரகாசமுமாயுள்ள ஹ்ருதய கமலத்தை நன்கு சிந்தித்து அங்கு மனதிற்கெட்டாதவனும் இந்திரியங்களுக்கு விஷய மில்லாதவனும் பரிச்சேத மில்லாதவனும் நாசமில்லாதவனும் முதல்நடு முடிவில்லாதவனும் ராகத்துவேஷாதிகளில்லாதவனும் ஸகல ப்ரபஞ்சாதிஷ்டானமாயுள்ளவனும் ப்ருஹ்மமும் வியாபகனும் அரூபனும் பரமேச்வரனுமாயுள்ளவனுயினும் அற்புதமாய் சுத்தஸ்படிகம்

போன்றவனும் உமாதேவியைப் பாதிதேஹமாய்க் கொண்டவனும் புலித்தோலை இடையில் அணிந்தவனும் கறுத்தகண்டமுடையோனும் முக்கண்ணனும் சடைதரிக்கின்றவனும் சந்திரனைச் சிரஸினில் அணிந்தவனும் அரவப்பூணூலனும் புலித்தோலை உத்தரீயமாய்க் கொண்டவனும் வரமளிக்கின்றவனும் அபயதானம் செய்கின்றவனும் உயரத்தூக்கியமற்றைய இரண்டுகைகளால் கோடரியையும் மானையும் தரிக்கின்றவனும் விபூதிபூசிய ஸர்வாங்கங்களையும் உடையவனும் ஸகலாபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவனுமாய் இவ்வாறுள்ள உருவமுடையோனாகிய என்னைத்தியானம் செய்குக.

இங்கு மனோவாக்குகளுக் கெட்டாத பரிபூரணாநந்தபோத வடிவமாயுள்ள பரமாத்வாவுக்கு ஏகதேசத்தில் விளங்குவதாகிய உருவம சொல்லுவது பொருந்துவ தெவ்விதம் எனின் லோகாநுக்கிரஹார்த்தமாய் திவ்விய சக்திமஹிமையால் அங்ஙனம் உருவம் பெற்றிருத்தல் பொருந்துவதேயாம் என்க. ஆனதுபற்றியே,

"𑌪𑌰𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌭𑌾𑌵𑌿𑌕𑍀 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌬𑌲𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌚
[𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵. ॥

பராஸ்யசக்திர்விவிதைவச்ரூயதேஸ்வாபாவிகீஞானபலக்ரியாச

ச்வேதாரவதம்.

"𑌶𑌿𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 ।

ஶிவம்ப்ரஶாந்தமம்ருதம்ப்ருஹ்ம என்று தொடங்கி,

"𑌉𑌮𑌾𑌸𑌹𑌾𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌲𑍋𑌚𑌨𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂
[𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌮𑍍 ॥

"உமாஸஹாயம் பரமேஶ்வரம்ப்ரபும் த்ரிலோசனம் நீலகண்டம்
[ப்ரசாந்தம் என்று கூறிய கைவல்லியம்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

உமார்த்தவிக்ரஹாசுத்தாத்ரிணேத்ராசந்த்ரசேகரா
நீலக்ரீவாபராநந்தப்ரமோதாத்தாண்டவப்ரியா
ப்ருஹ்மவிஷ்ணுமஹாதேவரூபாஸ்யாகுணமூர்த்திபி:
ஸர்வமூர்த்திவிஹீநஸ்யஸர்வபூதாதிபஸ்யது
ததாப்யேஷாபராமூர்த்திர்த்யேயாஸாம்பவதீச்ருதி:

என்று ஸூதஸம்ஹிதா க்ரந்தத்திலும் இங்ஙனமே பரிபூரண சிதாநந்தரூபனாயினும் உமார்த்ததேஹங்கொண்டு விளங்குகின்றான் என்று போதிக்கப்படுகின்றது.

ஶ்லோகம்.

एवमात्मारणिं कृत्वा प्रणवं चोत्तरारणिम् ।
ध्याननिर्मथनाभ्यासात्साक्षात्पश्यति मां जनः ॥ ௨0.
वेदवाक्यैरलभ्योऽहं न शास्त्रैर्नापि चेतसा ।

ஏவமாத்மாரணிம்க்ருத்வாப்ரணவம் சோத்தராரணிம்
த்யாநநிர்மதநாப்யாஸாத் ஸாக்ஷாத்பஶ்யதிமாம்ஜந:
வேதவாக்யைரலப்யோஹம்நசாஸ்த்ரைர்நாபிசேதஸா

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இங்ஙனம், ஜந: - மனிதன், ஆத்மாரணிம் - ஆத்மாவை அரணியாகவும், ப்ரணவம் - ப்ரணவத்தை, உத்தராரணிம்ச - மேல் அரணியாகவும், க்ருத்வா - செய்து, த்யான நிர்மதனாப்யாஸாத - தியானமாகிய கடைதலைத்தடையின்றிச் செய்தலால், மாம் - என்னை, ஸாக்ஷாத் பஶ்யதி - ஸாக்ஷாத்காரமாய்த் தரிசிக்கின்றான், அஹம் - நான், வேதவாக்யை: - வேதவாக்கியங்களால், அலப்ய: - அடையக் கூடாதவன், சாஸ்த்ரை: - சாஸ்திரங்களாலும், ந - (காணக்கூடியவன்) அல்லன், சேதஸா அபி - மனதாலும், ந - காணக்கூடியவன் (அல்ல.)

பொழிப்புரை—இங்ஙனம் மனிதன் ஆன்மாவை அரணியாகவும் பிரணவத்தை மேலரணியாகவும் செய்து தியானமாகிய உறையச்செய்தலின் அப்பியாஸத்தினால் என்னை ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் பெறுகின்றான். நான் வேதவாக்கியங்களாலும் சாஸ்திரங்களினாலுமே காணக்கூடியவனல்லன். (௨0)

ஶ்லோகம்.

नाविरतो दुश्चरितान्नाशान्तो नासमाहितः ॥
नाशान्तमानसो वापि प्रज्ञानेनैनमाप्नुयात् ।

நாவிரதோதுஶ்சரிதாந்நாஶாந்தோநாஸமாஹித꞉
நாசாந்தமாநஸோவாபிப்ரஜ்ஞாநேநைநமாப்நுயாத்

வியாக்யானம்:—துஶ்சரிதாத்-கெட்டகாரியங்களினின்றும், அவிரத꞉ - ஒழிவுபெறாதவன், ந - அடைவதில்லை, அசாந்த꞉ - இந்திரியங்களடங்காதவன், ந - அடைவதில்லை, அஸமாஹித꞉ - ஏகாக்கிரசித்தமில்லாதவன், ந - அடைகின்றதில்லை, அசாந்தமாநஸ꞉வா - மனதை அடக்கப்பெறாதவனும், ந - அடைகின்றதில்லை, மற்றோ ப்ரஜ்ஞாநேந - ப்ரஹ்மஞானத்தினால், ஏநம் - அவனை, ஆப்நுயாத் - அடையலாம்.

பொழிப்புரை :—கெட்ட காரியங்களை ஒழிக்காதவனும், இந்திரியங்களை வெல்லாதவனும், ஏகாக்கிரசித்தமில்லாதவனும், மனம் அடங்கப்பெறாதவனும் இவனை அடைகின்றதில்லை. மற்று ப்ரஹ்மஞானத்தினாலேயே இவனை யடையலாம். (௫௧)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]

ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்சோய꞉ ப்ரகாஶதே
தத் ப்ரஹ்மாஹமிதி ஜ்ஞாத்வா ஸர்வபந்தை꞉ ப்ரமுச்யதே

வியாக்யானம் :—யாதொருவன், ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதிப்ரபஞ்ச꞉-ஜாக்ரத்ஸ்வப்நஸுஷுப்த்யாதி ப்ரபஞ்சமாக, ப்ரகாசதே-பிரகாசிக்கின்றானோ, தத் - அந்த, ப்ரஹ்மா - பிரும்ஹமானது, அஹம் - நான், இதி - என்று, ஞாத்வா - அறிந்து, ஸர்வபந்தை꞉ - ஸகல பந்தங்களினாலும், ப்ரமுச்யதே - விடுபடுகின்றான்.

பொழிப்புரை :—யாதொருவன் ஜாக்கிரத்ஸ்வப்னம் ஸுஷுப்தி முதலியப்ரபஞ்சமாகத்தோன்றுகின்றானோ, அப்படிப்பட்ட ப்ருஹ்மம் யான் என்றறிந்து ஸகல பந்தங்களினாலும் விடுபடுகின்றான். (௫௨)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]

த்ரிஷுதாமஸு யத்போக்யம் போக்தாபோகஶ்சயத்பவேத்
தத்ஜ்யோதிர்லக்ஷணஸ்ஸாக்ஷீ சிந்மாத்ரோஹம் ஸதாசிவ꞉

வியாக்யானம் :— திரிஷு-மூன்று, தாமஸு-அவஸ்தைகளிலும், யத்-யாதொன்று, போக்யம்-புசிக்கப்படும் விஷயமும், போக்தா-புசிப்போனும், போகஃச-போகமும், பவேத்-ஆகுமோ, தத்-அப்படிப்பட்ட, ஜ்யோதிர்லக்ஷணஃ-சோதிவடிவனும், ஸாக்ஷீ-ஸாக்ஷிரூபனும், சிந்மாத்ரஃ-சித்வடிவனும், ஆகிய ஸதாசிவஃ-ஸதாசிவன் அஹம் யான்.

பொழிப்புரை :— மூன்றுவஸ்துகளிலும் யாதொருபோக்கியமும் போக்தாவும் போகமுமுளதோ அப்படிப்பட்ட சோதிவடிவனும் ஸாக்ஷியும் சிந்மாத்ரனுமாகிய ஸதாசிவன் யான். (௩௩)

ஸ்லோகம்.

கொடிமயாஹ ஸூர்யாஹம் வந்த்ரகொடி ஸுஶீதலம் ।
ஸூர்யவந்த்ராக்நி நயநம் ஸ்மேரவக்த்ரஸரோருஹம் ॥

கோடிமத் யாஹ்ந ஸூர்யாபம் சந்த்ரகோடிஸுசீதளம்
ஸூர்யசந்த்ராக்நிநயநம் ஸ்மேரவக்த்ரஸரோருஹம்

வியாக்யானம் :— கோடிமத் யாஹ்நஸூர்யாபம்-எண்ணிறந்த நடுப்பகற் சூரியன் போல் ஜ்வலிக்கின்றதும், சந்த்ரகோடி ஸுசீதளம்-எண்ணிறந்த சந்திரர் போல சீதளமாயுள்ளதும், ஸூர்ய சந்த்ராக்நி நயநம்-ஸூரிய சந்திராக்னிகளை நேத்திரமாய் உடையதும், ஸ்மேர வக்த்ரஸரோருஹம்-புன்னகைகொண்ட முகத்தாமரை மலரையுடையதுமாகிய ஸதாசிவஸ்ரூபத்தைத் தியானித்து ஸகல பந்தங்களின்றும் விடுபடுகின்றான்.

பொழிப்புரை :— கோடிஸூரியர்போல் ஜ்வலிக்கின்றதும் கோடி சந்திரர்போல ஆனந்தகரமாயுள்ளதும் ஸூர்யசந்திராக்னிகளை நேத்திரமாக வுடையதும் புன்னகைகொண்ட முகத்தாமரை மலரை உடையதும் ஆகிய ஸதாசிவனுடைய திருவடிவத்தைத் தியானித்து ஸகல பந்தங்களினின்றும் விடுபடுகின்றான். (௩௪)

ஸ்லோகம்.

வாகொ ஸெிவஸ்ஸவஸ் ஸுதெஷுமஹு: ஸவவெரக்ஷ [ஸவஸ் ஸுதாம்தாரா ஜா ।
கஜராயக்ஷஃ ஸவஸுதா யிவாஸஸாக்ஷீவெதா கெவ [லொ நிமஸ்ணஶு ॥

ஏகோதேவஸ் ஸர்வபூதேஷுகூடஃ ஸர்வவ்யாபீஸர்வ பூதாந்த
[ராத்மா
கர்மாத்யக்ஷஸ்ஸர்வ பூதாதிவாஸஸ்ஸாக்ஷீ சேதாகேவலோ நிர்
[குணஶ்ச

வியாக்யானம்:—ஏகஃ-ஏகனாகிய, தேவஃ-தேவன், ஸர்வபூதேஷு-ஸகலபூதங்களிலும், கூடஃ-மறைபட்டுள்ளவனும், ஸர்வவ்யாபீ-ஸகலவ்யாபகனும், ஸர்வபூதாந்தராத்மா-ஸகல பூதங்களிலுள்ளத்திலிருக்கின்றவனும், கர்மாத்யக்ஷஃ-கர்மங்களுக்கு அத்தியக்ஷனும், ஸர்வபூதாதிவாஸஃ-ஸகல பூதங்களிலும் வஸிப்பவனும், ஸாக்ஷீ - ஸாக்ஷியாயுள்ளவனும், சேதா - அறியச்செய்வோனும், கேவலஃ-கேவலமாயுள்ளவனும், நிர்க்குணஃ - நிர்க்குணமாயுமுள்ளவன்.

பொழிப்புரை:—ஏகனாகிய தேவன் ஸகல பூதங்களிலும் மறைபட்டுள்ளவனும், ஸர்வவியாபகனும், ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாயுள்ளவனும், கர்மாத்தியக்ஷனும், ஸகல பூதங்களிலும் வஸிக்கின்றவனும், ஸாக்ஷியும் அறியச்செய்வோனும், கேவலனும் நிர்க்குணனுமாயுள்ளவன். (௩௫)

ஸ்லோகம்.

𑌏𑌕𑍋 𑌵𑌶𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤 𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌽𑌪𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯
[𑌦𑌾 𑌯𑌃𑌕𑌰𑍋𑌤𑌿।
𑌤𑌮𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍇𑌽𑌨𑍁𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌧𑍀𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌾
𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌨𑍇𑌤𑌰𑍇𑌷𑌾𑌂॥

ஏகோவசீ ஸர்வபூதாந்த ராத்மாப்யேகம் பீஜம் நித்யதா யஃக
[ரோதி
தம்மாம் நித்யம்யே நு பச்யந்திதீராஸ் தேஷாம் சாந்திஸ்ஸா ஸ்வ
[தீநேதரேஷாம்

வியாக்யானம்:—யாதொருவன், ஏகஃ - ஒப்புயர்வில்லாதவனும், வசீ - ஸர்வத்தையும் தன் வசப்படுத்தியவனும், ஸர்வபூதாந்தராத்மா அபி - ஸகல பூதங்களிலும் அந்தராத்மாவாயுள்ளவனாயினும், ஏகம், பீஜம் - ஒப்புயர்வில்லாததாகிய (மாயையான) காரணத்தை, நித்யதா- (ஞானிகள்தவிர மற்றவர்க்கு) நித்தியமாயிருக்கும்படி, கரோதி - செய்கின்றானோ, நித்யம் - நித்தியனாகிய, தம்மாம் - அவ்வென்னை, யே - எந்த, தீராஃ - தீரர்கள், (இந்திரியங்களை வென்றவர்) அநுபச்யந்தி -

சாஸ்திராசிரியரது உபதேசத்தால்ஸாக்ஷாத்கரிக்கின்றனரோ, தேஷாம்-அவர்களுக்கே, சாச்வதீ - நித்யமாகிய, சாந்தி: - சாந்தியாம், இதரேஷாம் - ஏனையோர்க்கு, ந - அல்ல.

பொழிப்புரை :—யாதொருவன் ஒப்புயர்வில்லாதவனும் நியாமகனும் ஸகலபூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவுமாயுள்ளவனுயினும் மாயையாகிய ஒப்புயர்வில்லாத பீஜத்தை நித்தியமாய்இருக்கச்செய்கின்றானோ அவ்வெண்ணை எந்த தீரர்கள் ஸாக்ஷாத்கரிக்கின்றனரோ அவர்களுக்குச் சாச்வதமாகிய சாந்தியே யன்றி ஏனையோர்க்கல்ல. (௩௬)

ஸ்லோகம்.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌥𑍈𑌕𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰
[𑌤𑌿𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌬𑌭𑍂𑌵 ।
𑌏𑌕𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿
[𑌰𑍂𑌪𑍋 𑌬𑌹𑌿𑌶𑍍𑌚 ॥

அக்நிர்யத்தைகோபுவநம் ப்ரவிஷ்டோ ரூபம்ரூபம் ப்ரதிரூபோ [பபூவ
ஏகஸ்ததா ஸர்வபூதாந்தராத்மா ரூபம்ரூபம் ப்ரதிரூபோபஹிஸ்ச

வியாக்யானம் :—எப்படி அக்நி: - அக்கினியானவன், ஏக: - ஒருவனுயினும், புவநம்-உலகப்பொருள்களை, ப்ரவிஷ்ட:-அடைந்தவனுய்க்கொண்டு, ரூபம் ரூபம் - உருவம் தோறும், ப்ரதிரூப: - ப்ரதிரூபமுடையவனுய், பபூவ-ஆயினனோ, ததா - அப்படியே, ஏக: - ஒருவனுயினும், ஸர்வபூதாந்தராத்மா - ஸகலபூதங்களுக்கும், அந்தராத்மாவாய், ரூபம் ரூபம்-உருவம் தோறும், ப்ரதிரூப:-பிரதி உருவமுடையோனுய், பஹிஸ்ச - வெளியிலும் உள்ளவனுவன்.

பொழிப்புரை :—எப்படி அக்கினி ஒருவனுயினும் உலகப்பொருள்களை யடைந்து உருவம் தோறும் பிரதிரூப முடையவனுயுளனோ அவ்விதமே ஒருவனுயினும் ஸகல பூதங்களுக்கும் அந்தராத்மாவாய் ரூபம் தோறும் பிரதிரூபமுடையவனுய் வெளியிலும் உளன். (௩௭)

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]

வேதேஹமாம்ய: புருஷம் மஹாந்தம் ஆதித்யவர்ணம் தமஸ:
[பரஸ்தாத்
ஸஏவ வித்வாநம்ருதோத்ர பூயாந்நாந்ய: பந்தா அயநாய வித்யதே

வியாக்யானம் :—இஹ-இந்த ஸம்ஸாரத்தின்கண், ய:-யாதொரு, புருஷம் - பூர்ணனும், மஹாந்தம்-வியாபகனும், ஆதித்யவர்ணம் - ஆதித்தன்போல் ஸ்வப்ரகாசனுயிருக்கின்றவனும், தமஸ: - பிரகிருதிக்கு, பரஸ்தாத் - அதீதனும் ஆகிய, மாம்-என்னை, வேத - அறிகின்றானோ, ஸ:வித்வாந் ஏவ - அந்த ஞானியே, அத்ர - இந்தபிரபஞ்சத்தினில், அம்ருத: - முக்தனுக, பூயாத் - ஆவான், அயநாய - முக்தியின் பொருட்டு, அந்ய: - வேறு, பந்தா: - மார்க்கம், நவித்யதே - இல்லை.

பொழிப்புரை :—இந்தஸம்ஸாரத்தினில் எவன் பூர்ணனும் வியாபகனும் ஸ்வப்ரகாசனும் பிரகிருதிக்கு அதீதனும் ஆகிய என்னை அறிகின்றானோ அந்த ஞானியே முக்தனுகின்றான். முக்திக்கு வேறு வழியில்லை.
(௩-அ)

ஶ்லோகம்.

𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌮𑌿 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌿
[𑌣𑍋𑌮𑌿 𑌯𑍋𑌗𑌮𑍍।
𑌤𑌮𑍇𑌵𑌮𑍀𑌡𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁𑌮𑍁𑌖𑌾𑌤𑍍
[𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇॥

ஹிரண்யகர்ப்பம் விததாமி பூர்வம்வேதாம் ஶ்சதஸ்மைப்ரஹி
[ணோமி யோஹம்
தமேவமீட்யம் புருஷம் புராணம் நிஶ்சித்யமாம் ம்ருத்யுமுகாத்
[ப்ரமுச்யதே

வியாக்யானம் :—அஹம் - யாதொரு நான், பூர்வம் - முதலில், ஹிரண்ய கர்ப்பம் - ஹிரண்யகர்ப்பரை, விததாமி - ஸ்ருஷ்டிக்கின்றேனோ, தஸ்மை - அவனுக்கு, வேதாம்ஶ்ச - வேதங்களையும், ப்ரஹிணோமி - உபதேசிக்கின்றேனோ, ஏவம் ஈட்யம்-இவ்வாறு துதிக்கப்படுகின்றவனும், புராணம் புருஷம் - புராணபுருஷனும் ஆகிய, மாம்-என்னை, நிஸ்சித்ய - உள்ளபடியறிந்து ம்ருத்யுமுகாத் - ம்ருத்யுவின்வாயினின்றும் ஸம்ஸாரத்தினின்றும், ப்ரமுச்யதே - விடுபடுகின்றான்.

பொழிப்புரை :—யாதொரு நான் முதலில் ஹிரண்யகர்ப்பனை யுண்டாக்குகின்றேனோ அவனுக்கு வேதங்களை யுபதேசிக்கின்றேனோ இவ்வாறு துதிக்கப்படுவோனும் புராணபுருஷனுமாகிய என்னை உள்ள படி அறிபவன் ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபடுகின்றான். (௬௯)

ஸ்லோகம்

ஏவம் ஸாங்க்யாதி யுக்தஸ்ஸந் வேத்தி மாமயஸ்து தத்வத:।
நிர்முக்தது:க்கஸந்தாந: ஸோந்தே மய்யேவ லீயதே ॥

ஏவம் சாந்த்யாதி யுக்தஸ்ஸந் வேத்திமாமயஸ்து தத்வதஃ
நிர்முக்தது:க் கஸந்தாநஃ ஸோந்தேமய்யேவலீயதே

வியாக்யானம் :—யஃ - எவன், ஶாந்த்யாதியுக்தஃ ஸந் - சாந்தியாதி களோடுகூடியவனாய்க்கொண்டு, மாம்-என்னை, ஏவம்-இவ்வாறு, தத்வதஃ உள்ளபடி, வேத்தி - அறிகின்றானோ, ஸஃ - அவன், நிர்முக்த துக்கஸந் தாநஃ - துக்க பரம்பரைகளொழியப் பெற்றவனாய்க்கொண்டு அந்தே - இன்றுதியில், மயி ஏவ - என்னிடமே, லீயதே - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எவன் சாந்தியாதிகளை யுடையவனாய்க்கொண்டு என்னை இவ்வாறு உள்ளபடி அறிகின்றானோ அவன் துக்கபரம்பரைக ளொழியப்பெற்றவனாய்க்கொண்டு இறுதியில் என்னிடமே அடங்கு கின்றான். (௭0)

பனிரண்டாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

மோக்ஷயோகம்.

சூதர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஏவம் ஶ்ருத்வா கௌஸல்யேயஸ்துஷ்டோ மதிமதாம்வர:।
பப்ரச்ச கிரிஜாகாந்தம் ஸுபகம் முக்திலக்ஷணம்। க

ஏவம்ச்ருத்வாகௌஸலேயஸ்துஷ்டோ மதிமதாம்வரஃ
பப்ரச்சகிரிஜாகாந்தம் ஸுபகம் முக்திலக்ஷணம்

வியாக்யானம் :—ஏவம் – இவ்வாறு (கூறியதை), ச்ருத்வா – கேட்டு, மதிமதாம்வரஃ - புத்திமான்களுள் சிரேஷ்டனாகிய, கௌஸ

லய: - கௌஸல்யையின் புத்திரன் (ராமன்), துஷ்ட:-ஸந்தோஷமெய் யவனாய்க் கொண்டு, கிரிஜாகாந்தம்-கிரிஜாகாந்தனை, சுபகம்-சோபன மாகிய, முக்திலக்ஷணம் - முக்தியின் ஸ்வரூபத்தை, பப்ரச்ச - கேட்டான்.

பொழிப்புரை:—இவ்வாறு கூறியதைக்கேட்டுப் புத்திமான்களுள் சிறந்தவனாகிய ராமன் ஸந்தோஷித்துக் கிரிஜாநாதனைச் சோபனமாகிய முக்திஸ்வரூபத்தைக் கேட்டான்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

பகவந் கருணாவிஷ்டஹ்ருதயத்வம் ப்ரஸீதமே
ஸ்வரூபலக்ஷணம் முக்தே: ப்ரப்ரூஹி பரமேஸ்வர ॥ ௨.

பகவந் கருணாவிஷ்டஹ்ருதயத்வம் ப்ரஸீதமே
ஸ்வரூபலக்ஷணம் முக்தே: ப்ரப்ரூஹி பரமேஸ்வர

வியாக்யானம்:—பகவந் – ஏபகவனே, கருணாவிஷ்டஹ்ருதய - கருணையிருந்த சித்தமுடையவனே, த்வம்-நீர்ப்ரஸீத கருணைசெய்யும், முக்தே: - முக்தியின், ஸ்வரூபலக்ஷணம்-ஸ்வரூபலக்ஷணத்தை, மே - எனக்கு, ப்ரப்ரூஹி - நன்குசொல்லும்.

பொழிப்புரை:—ஏபகவனே கருணைவள்ளலே நீர் கருணைசெய்யும் முக்தியின் ஸ்வரூபலக்ஷணத்தை எனக்கு நன்கு சொல்லும். (௨)

ஸ்ரீ பகவான் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

ஸாலோக்யமபிஸாரூப்யம் ஸார்ஷ்ட்யம் ஸாயுஜ்யமேவச
கைவல்யம்சேதிதாம் வித்திமுக்திம்ராகவபஞ்சதா ॥ ௩.

ஸாலோக்யமபிஸாரூப்யம் ஸார்ஷ்ட்யம் ஸாயுஜ்யமேவச
கைவல்யம்சேதிதாம் வித்திமுக்திம்ராகவபஞ்சதா

வியாக்யானம்:—ராகவ – ஏராகவனே, முக்திம் - முக்தி (யை) யானது, ஸாலோக்யம்-ஸாலோக்கியமென்றும், ஸாரூப்யம்-ஸாரூப்யமென்றும், ஸார்ஷ்ட்யம் - ஸார்ஷ்ட்யமென்றும், ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யமென்றும், கைவல்யம் - கைவல்லியமென்றும், பஞ்சதா - ஐந்துவகையென்பதாக, வித்தி - அறிக.

பொழிப்புரை:—ஓராகவா முக்தியானது ஸாலோக்யம் ஸாரூப்யம் ஸார்ஷ்ட்யம் ஸாயுஜ்யம் கைவல்யமென்பதாக ஐந்துவிதமென்றறிக.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]

மாம் பூஜயதி நிஷ்காமஸ்ஸர்வதா ஜ்ஞானவர்ஜிதঃ
ஸ மே லோகம் ஸமாஸாத்ய புங்க்தே போகாந் யதேப்ஸிதாந்

வியாக்யானம் :—ஜ்ஞானவர்ஜிதঃ – ஞானமில்லாதவனாய் (என் ஸ்வரூபத்தையுள்ளபடி யறியாதவனாய்), ஸர்வதா-எப்பொழுதும், நிஷ்காமঃ காமமில்லாதவனாய், மாம்-என்னை எவன், பூஜயதி-(சிவலிங்காதிகளில்) பூஜிக்கின்றானோ, ஸঃ-அவன், மே-எனது, லோகம்-உலகத்தை, ஸமாஸாத்ய-அடைந்து, யதேப்ஸிதாந்-விரும்பியவண்ணம், போகாந்-போகங்களை, புங்க்தே - புஜிக்கின்றான். (௪)

பொழிப்புரை :—என்னையுள்ளபடி யறியாதவனாய் எப்பொழுதும் காமமேயில்லாதவனாய் என்னை எவன் பூஜிக்கிறானோ அவன் எனது உலகத்தையடைந்து விரும்பியவண்ணம் போகங்களைப்புஜிக்கின்றான்.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ௫.

ஜ்ஞாத்வா மாம் பூஜயேத் யஸ்து ஸர்வகாமவிவர்ஜிதঃ
மயா ஸமாநரூபஸ்ஸந் மம லோகே மஹீயதே

வியாக்யானம்:—யஸ்து-யாதொருவன், மாம்-என்னை, ஜ்ஞாத்வா-அறிந்து, ஸர்வகாமவிவர்ஜிதঃ – எக்காமமுமின்றி, பூஜயேத்-பூஜிக்கின்றானோ, அவன், மயா - என்னோடு, ஸமாநரூபஸ்ஸந் - நிகரான உருவங்கொண்டு, மம – எனது, லோகே – உலகில், மஹீயதே – விளங்குகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எவன் என்னையறிந்து ஸகலகாமமுமின்றி பூஜிக்கின்றானோ அவன் எனக்கு ஸமானமான ரூபமுடையவனாய் என் லோகத்தில் விளங்குவான். (௬)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ௬.
[illegible]
[illegible] ௭.
[illegible]

இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மாணி மத்ப்ரீத்யை குருதே து யஃ
ஸோபி தத்பலமாப் நோதி நாத்ர கார்யா விசாரணா
யத்கரோதி யதஶ்நாதி யஜ்ஜுஹோதி ததாதி யத்
யத்தத் பஶ்யதி தத் ஸர்வம் யஃ கரோதி மதர்ப்பணம்
மல்லோகே ஸ ஶ்ரீயம் புங்தே மத்துல்யம் ப்ராபவம் பஜந்

வியாக்யானம் :—யஃ-யாதொருவன், இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மாணி-யாகம் அன்னசத்திரவாபீகூபதடாகாதிப் பிரதிஷ்டைமுதலிய கர்மங்களை, மத்ப்ரீத்யைது - எனது பிரீதியர்த்தமாகவே, குருதே-செய்கின்றானோ, ஸோபி - அவனும், தத்பலம் - அதன் பயனை, ஆப்நோதி - அடைகின்றான், அத்ர - இவ்விஷயத்தில், விசாரணா - விசாரமானது. நகார்யா - செய்யவேண்டாம்., யத்-எதனை கரோதி - செய்கின்றானோ, யத் - எதனை, அஶ்நாதி - உண்ணுகின்றானோ, யத்-எதனை, ஜுஹோதி-ஹோமஞ்செய்கின்றானோ, யத் - எதனை, ததாதி - கொடுக்கின்றானோ, யத்தத் - எவ்வெப்பொருளை, பஶ்யதி - பார்க்கின்றானோ, தத்ஸர்வம் - அதனையெல்லாம், யஃ - எவன், மதர்ப்பணம் - என்பொருட்டு ஸமர்ப்பித்தலை, கரோதி-செய்கின்றானோ, ஸஃ - அவன், மல்லோகே - எனது உலகில், மத்துல்யம் - எனக்குஸமான மாகிய, ப்ராபவம் - மஹிமையை, பஜந் - அடைந்துள்ளவனாய், ஶ்ரியம் - போகத்தை, புங்தே - புஜிக்கின்றான்.

பொழிப்புரை :—யாதொருவன் இஷ்டாபூர்த்தாதிகர்மங்களை எனது பிரீதியர்த்தமாகவே செய்கின்றானோ அவனுமதன் பிரயோஜனத்தைச் சந்தேகமன்னியில் அடைகின்றான். எதனைச்செய்கின்றானோ எதனைப்புசிக்கின்றானோ, எதனை ஹோமம் செய்கின்றானோ, எதனைக்கொடுக்கின்றானோ, எவ்வெப்பொருளைக்காண்கின்றானோ அதனையெல்லாம்

என்பொருட்டுஸமர்ப்பணம் செய்வோன் என் உலகில் எனக்குநிகரா கிய மஹிமைபெற்றவனுய்க்கொண்டு போகங்களைப்புஜிக்கின்றான். (௬)

ஶ்லோகம்.

யஸ்து ஶாந்த்யாதியுக்தஸ்ஸந் மாமாத்மத்வேந பஶ்யதி ௮.
ஸ ஜாயதே பரஞ்ஜ்யோதிரத்வைதம் ப்ரஹ்ம கேவலம்।
ஆத்மஸ்வரூபாவஸ்தாநம் முக்திரித்யபிதீயதே॥ ௯.

யஸ்து சாந்த்யாதி யுக்தஸ்ஸந் மாமாத்மத்வேந பஶ்யதி
ஸ ஜாயதே பரஞ்ஜ்யோதிரத்வைதம் ப்ரஹ்ம கேவலம்
ஆத்மஸ்வரூபாவஸ்தாநம் முக்திரித்யபிதீயதே

வியாக்யானம்:—யஸ்து-எவன், சாந்த்யாதியுக்தஸ்ஸந் - சாந்தி, தாந்தி(மனவடக்கம்) இந்திரியவடக்கம் முதலியஸாதனங்களையுடையவ னுய்க்கொண்டு, மாம் - என்னை, ஆத்மத்வேந - தானுக, பஶ்யதி - காண் கின்றானே, ஸஃ - அவன், அத்வைதம்-அத்வைதமும், பரஞ்ஜ்யோதிஃ- பரஞ்ஜோதி வடிவமும் ஆகிய, கேவலம் ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமாகவே, ஜாயதே - ஆகின்றான், ஆத்ம ஸ்வரூபாவஸ்தாநம் - ஆன்ம ஸ்வரூப மாத்திரமாய் நிற்றல், முக்திரிதி - முக்தி என்று, அபிதீயதே சொல் லப்படுகின்றது. (௯.)

பொழிப்புரை:—எவன் சாந்திமுதலிய ஸாதனங்களோடுகூடிய வனுய்க்கொண்டு என்னைத் தானுகக் காண்கின்றானே அவன் அத்து விதமும் பரஞ்ஜோதியுமாகிய கேவலம் ப்ரஹ்மமாகின்றான். ஆன்ம ஸ்ருபமாத்திரமாய் நிற்றல் முக்தி என்னப்படுகின்றது.

ஶ்லோகம்.

ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் யதாநந்தம் ப்ரஹ்ம கேவலம்।
ஸர்வதர்மவிஹீநஞ்ச மநோவாசாமகோசரம்॥ ௧௦.
ஸஜாதீயவிஜாதீயபதார்த்தாநாமஸம்பவாத்।
அதஸ்தத்ப்ரிந்நதாநாஸ்தித்வைததிதி ஸம்ஜ்ஞிதம்॥ ௧௧.
உக்தா ரூபேண மாய் ரூபம் யதபிதீயதே।
ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் யதாநந்தம் ப்ரஹ்ம கேவலம்
ஸர்வதர்மவிஹீநஞ்ச மனோவாசாமகோசரம்
ஸஜாதீயவிஜாதீயபதார்த்தானுமஸம்பவாத்

அந்தஸ்தத்வ்யதிரிக்தாநாம் அத்வைதமிதி ஸம்ஜ்ஞிதம்
மத்வா ரூபமிதம் ராம சுத்தம் யதபிதீயதே

வியாக்யானம்:—ஸத்யம் - ஸத்யமும், ஞானம் - அறிவும், அனந்தம் - அந்தமில்லாததும், ஆநந்தம் - பேரின்பமுமாயுள்ள, யத் - யாதொரு, கேவலம் ப்ரஹ்ம - கேவலம் ப்ரஹ்மமுளதோ, ஸர்வதர்ம விஹீநஞ்ச - ஸகல தன்மைகளும் நீங்கப்பெற்றதும், மனோவாசாம் - மனோவாக்குகளுக்கு, அகோசரம் - விஷய மல்லாததுமாயுளதோ, ஸஜாதீய விஜாதீய பதார்த்தாநாம் - தன்னினமும் பிறவினமுமாகிய பொருள்களுக்கு, அஸம்பவாத் - ஸம்பவமின்மையால், தத் வ்யதிரிக்தாநாம் - அதற்கந்நியங்களாகிய பொருள்களுக்கு, அந்தஃ - அபாவமானது, அத்வைதம் இதி - அத்துவிதம் என்று, ஸம்ஜ்ஞிதம் - சொல்லப்பட்டுளது, ராம - ஏ ராம, யத் - யாதொன்று, சுத்தம் - சுத்தம் என்று, அபிதீயதே - சொல்லப்படுகின்றதோ, இதம் ரூபம் - இந்த வடிவத்தை, மத்வா - சிந்தித்து சுத்தமாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஸத்யமும் ஞானமும் அனந்தமும் பேரின்பமுமான யாதொரு ப்ருஹ்மமுளதோ யாதொன்று ஸகல தன்மைகளுமில்லாததும் மனோவாக்குகளுக்கு எட்டாததுமாயுள்ளதோ தன்னினப் பிறவினப் பொருள்களிராமையால் அதற்கந்நியப் பொருள்களின் அந்தமானது அத்வைதமென்று சொல்லப்படுகின்றது ஏராமா யாதொன்று சுத்தம் என்று சொல்லப்படுகின்றதோ இந்தவடிவத்தைச் சிந்தித்துச் சுத்தனாகின்றான். ௧௪.

ஸ்லோகம்.

ஃயெ்ெவ ஷ்ரூய்தெ ரூபம் ஜகஸ்தாவரஜங்கமம்॥ ௧௨.
வ்யோம்நி கந்தர்வநகரம் யதா த்ருஷ்டம் ந த்ருஶ்யதே।
அநாத்யவித்யயா விஶ்வம் ஸர்வம் மய்யேவ கல்ப்யதே॥ ௧௫.
மம ஸ்வரூபஜ்ஞாநேந யதா(அ)வித்யா ப்ரணஶ்யதி।
ததைக ஏவ வர்த்தே(அ)ஹம் நாந்யோ(அ)ஸ்தி மேய வஸ்து॥ ௧௬.
ஸர்வேஷ வாஞ்சந்தி ஸர்வகாமப்ரதாதா।
மய்யேவ த்ருஶ்யதே ரூபம் ஜகத் ஸ்தாவரஜங்கமம்
வ்யோம்நி கந்தர்வநகரம் யதா த்ருஷ்டம் ந த்ருஶ்யதே

அநாத்யவித்யயா விஶ்வம் ஸர்வம் மய்யேவ கல்ப்யதே
மமஸ்வரூபஜ்ஞாநேந யதாவித்யா ப்ரணஶ்யதி
ததைக ஏவ வர்த்தேஹம் மநோவாசாமகோசரஃ
ஸதைவ பரமானந்தஃ ஸ்வப்ரகாஶஶ்சிதாத்மநா

வியாக்யானம்:—மயி ஏவ - என்னிடமே, ரூபம் - உருவமாகிய, ஸ்தாவர ஜங்கமம் - அசையாததும் அசைவதுமாயுள்ள, ஜகத் - ஜகமானது, த்ருச்யதே - காணப்படுகின்றது, வ்யோம்நி - ஆகாயத்தில் கந்தர்வநகரம் - கந்தர்வநகரம் எனும் காக்ஷியானது, த்ருஷ்டம் - காணப்பட்டதாய்க்கொண்டு, யதா - எப்படி, நத்ருச்யதே - காணப்படுகின்றதில்லையோ, விஶ்வம் ஸர்வம் - பிரபஞ்சமெல்லம், அநாத்யவித்யயா, அநாதி அவித்தையினாலே, மய்யேவ - என்னிடமே, கல்ப்யதே - கற்பிக்கப்படுகின்றது, யதா-எப்போது, மம - எனது, ஸ்வரூபஜ்ஞாநேந-ஸ்வரூப ஞானத்தால், அவித்யா - அவித்தையானது, ப்ரணஶ்யதி - நாசமடைகின்றதோ, ததா-அப்பொழுது, மநோவாசாம்-மனோவாக்குகளுக்கு, அகோசரஃ - விஷயமல்லாதவனும், ஸதைவ - எப்பொழுதும், பரமானந்தஃ - பேரானந்தனும், சிதாத்மனா - ஞானவடிவத்தால், ஸ்வப்ரகாஶஃ - ஸ்வயம் பிரகாஶனும் ஆகிய, அஹம் - நான், ஏகஃ ஏவ - ஒருவனே, வர்த்தே - இருக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை:—உருவப் பொருளாகிய ஸ்தாவர ஜங்கமமாகிய ஜகமானது என்னிடமே காணப்படுகின்றது. ஆகாயத்தில் கந்தர்வநகரம் காணப்பட்டதாய்க்கொண்டு எப்படி மறைகின்றதோ அப்படியே என்னிடத்திலேயே பிரபஞ்சமெல்லாம் அநாதியவித்தையால் கற்பிக்கப் படுகின்றது.எப்பொழுது எனது ஸ்ரூபஞானத்தால் அவித்தைதொலைகின்றதோ அப்பொழுது மனோவாக்குகளுக் கெட்டாதவனும் எப்பொழுதும் பரமானந்தனும்ஞானவடிவம்பற்றி ஸ்வயம்பிரகாசனும் ஆகிய யானொருவனே இருக்கின்றேன். (கச)

ஶ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ கரு.

ந காலஃ பஞ்சபூதாநி ந திஶோ விதிஶஶ்ச ந
மதந்யதாஸ்தி யத்கிஞ்சித் ததா வர்த்தே ஹமேகலஃ

வியாக்யானம் :—காலஃ - காலம், ந - இல்லை, பஞ்சபூதாநி - பஞ்சபூதங்களும், ந-இல்லை, திஶஃ - திக்குகளும், ந-இல்லை, விதிஶஶ்ச-திசைவெளிகளும், ந - இல்லை, மதந்யத் - எனக்கந்நியமாய், யத்கிஞ்சித் - யாதும், நாஸ்தி - இல்லை, ததா - அப்பொழுது, அஹம் - யான், ஏகலஃ - ஒருவனே, வர்த்தே - இருக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை :—காலமில்லை ஐம்பூதங்களில்லை திசைகளில்லை திசை வெளிகளுமில்லை எனக்கந்நியமாய் யாதுமில்லை அப்போது யானொருவனே இருக்கின்றேன். (௧௫)

ஶ்லோகம்.

𑌨 𑌸𑌂𑌦𑍃𑌶𑍇 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂
𑌨 𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌷𑌾 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 ।
𑌹𑍃𑌦𑌾 𑌮𑌨𑍀𑌷𑌾 𑌮𑌨𑌸𑌾𑌭𑌿𑌕𑍢𑌪𑍍𑌤𑌂
𑌯𑍇 𑌮𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌹𑍍𑌯𑌮𑍃𑌤𑌾 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 ॥ ௧௬.

நஸந்த்ருஶே திஷ்டதி மே ஸ்வரூபம்
நசக்ஷுஷா பஶ்யதி மாம்து கஶ்சித்
ஹ்ருதா மநீஷா மநஸாபிக்லுப்தம்
யே மாம் விதுஸ்தே ஹ்யம்ருதா பவந்தி

வியாக்யானம் :—மே - எனது, ஸ்வரூபம் - ஸ்வரூபமானது, ஸந்த்ருஶே - கண்ணெதிரில், நதிஷ்டதி - இருக்கின்றதல்ல, கஶ்சித் - ஒருவனும், மாம்து - என்னையோ வெனின், சக்ஷுஷா - கண்ணால், நபஶ்யதி - பார்க்கின்றதில்லை, மநீஷா - ஸங்கற்பாதிகளை யடக்குகின்றதாகிய, ஹ்ருதா - புத்தியால், மநஸா - நன்குமனனம் செய்யப்படுதலினால், அபிக்லுப்தம் நிச்சயிக்கப்பட்டவனாகிய, மாம் - என்னை, யே-எவர், விதுஃ - அறிகின்றனரோ, தேஹி - அவர்களே, அம்ருதாஃ - அம்ருதர் முக்தர்கள், பவந்தி - ஆகின்றனர்.

பொழிப்புரை :—எனது வடிவங்களவனுக் கெதிர்ப்படுகின்றதல்ல. ஆதலால் அவனும் என்னை இந்திரியங்களால் அறிகின்றதில்லை. ஸங்கற்பாதிகளை யடக்குவதாகிய புத்தியினால் நன்றாய் மநநம் செய்யப்படுவதுபற்றி அறியப்படும் என்னை எவர் அறிகின்றனரோ அவர்களே முக்தர்களாகின்றனர். (௧௬)

ஶ்லோகம்.

ஸ்ரீராமன் சொன்னதாவது.

[illegible]
[illegible]

கதம் பகவதோ ஜ்ஞாநம் சுத்தம் மர்த்யஸ்ய ஜாயதே
தத்ரோபாயம் ஹர ப்ரூஹி மயி தேநுக்ரஹோ யதி

வியாக்யானம் :—ஹர - ஏ ஹரரே, மர்த்யஸ்ய - மனிதனுக்கு, பகவதः - பகவானது, சுத்தம் ஜ்ஞாநம் - சுத்தமான ஜ்ஞானமானது, கதம்-எப்படி, ஜாயதே - உண்டாகும், தே - உமக்கு, மயி - என்னிடம், அநுக்ரஹோயதி - அநுக்கிரஹமிருக்கின், தத்ர-அவ்விஷயத்தில், உபாயம் - உபாயத்தை, ப்ரூஹி - சொல்லும்.

பொழிப்புரை :—ஏ ஹரரே மனிதனுக்கு பகவானது சுத்த ஞானமானது எப்படி உதிக்கும் உமக்கென்னிடம் அநுக்கிரஹ மிருக்கின் அதன் உபாயத்தைச் சொல்லி யருளும். (௧௭)

ஶ்லோகம்.

பகவான் சொன்னதாவது.

[illegible]
[illegible] ௧௮.
[illegible]
[illegible]

விரஜ்ய ஸர்வபூதேப்ய ஆவிரிஞ்சிபதாதபி
க்ருணும் விதத்ய ஸர்வத்ர புத்ரமித்ராதிகேஷ்வபி
ஶ்ரத்தாளுர்முக்திமார்கேஷு வேதாந்தஜ்ஞானலிப்ஸயா
உபாயநகரோ பூத்வா குரும் ப்ரஹ்மவிதம் வ்ரஜேத்.

வியாக்யானம்:—ஆவிரிஞ்சிபதாத் - ப்ரஹ்மபதமீறாகிய, ஸர்வ பூதேப்யः அபி - ஸகலபொருள்களிலும், விரஜ்ய - வைராக்கியம் பெற்று, புத்ரமித்ராதிகேஷு - புத்ரமித்திராதிகளான, ஸர்வத்ராபி- ஸகலங்களிலும், க்ருணும் - ஜுகுப்ஸையை, விதத்ய - அடைந்து,

முக்திமார்கேஷு - மோக்ஷசாஸ்திரங்களில், ஶ்ரத்தாளுঃ - சிரத்தை யுடையவனாய், வேதாந்தஜ்ஞானலிப்ஸயா - வேதாந்த ஜ்ஞானம் பெறவேண்டுமெனும் விருப்பத்தால், உபாயனகரঃ-காணிக்கையோடு கூடிய கையனாய், ப்ரஹ்மவிதம் - ப்ரஹ்மவித்தாகிய, குரும் - ஆசிரியரை, வ்ரஜேத் - அடையவேண்டும்.

பொழிப்புரை:—ப்ரஹ்மபத மீறாயுள்ள ஸகல பொருள்களிலும் ஒழிவடைந்து புத்திர மித்திரகளத்திராதி ஸகலத்தையும் வெறுத்து மோக்ஷ சாஸ்திரத்தில் சிரத்தை உள்ளவனாய் வேதாந்தஞானம்பெற வேண்டுமெனும் விருப்பத்தால் உபாயனத்தோடுகூடிய கையனாய் ப்ரஹ்மஞானியாகிய குருவை அடைவானாக. (௧௯)

ஸ்லோகம்

தமர்த்தம் புரதঃ க்ருத்வா தண்டவத் ப்ரணமேத் குரும் ।
உத்தாய ஸாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா வாஞ்சிதார்த்தாந் நிவேதயேத் ॥ ௨௦.
ஸேவாபிঃ பரிதோஷ்யைநம் சிரகாலம் ஸமாஹிதঃ ।
ஸர்வவேதாந்தவாக்யார்த்தம் ஶ்ருணுயாத் ஸுஸமாஹிதঃ ॥

தமர்த்தம் புரதঃ க்ருத்வா தண்டவத் ப்ரணமேத் குரும்
உத்தாய சாஞ்ஜலிம் க்ருத்வா வாஞ்சிதார்த்தாந் நிவேதயேத்
ஸேவாபிঃ பரிதோஷ்யைநம் சிரகாலம் ஸமாஹிதঃ
ஸர்வவேதாந்தவாக்யார்த்தம் ஶ்ருணுயாத் ஸுஸமாஹிதঃ. (௨௧)

வியாக்யானம்:—தமர்த்தம் - அப்பொருளை, புரதঃ க்ருத்வா - முன்வைத்து, குரும் - ஆசானை, தண்டவத்ப்ரணமேத் - தடிபோல் வணங்கவேண்டும், உத்தாய - எழுந்து, அஞ்ஜலிஞ்சக்ருத்வா-கையைக் கூப்பிக்கொண்டு, வாஞ்சிதார்த்தாந் - வேண்டியவைகளை, நிவேதயேத் - தெரிவித்துக் கொள்ளவேண்டியது, ஏநம் - இவரை (இச்குருவை), சிரகாலம் - பலகாலம், ஸேவாபிঃ-சேவித்தலால், பரிதோஷ்ய-ஸந்தோஷப்படுத்தி, ஸமாஹிதঃ-ஜாக்ருதையுடையோனும், ஸுஸமாஹிதঃ-சித்தத்தை ஒருமைப் படுத்தியவனுமாய், ஸர்வவேதாந்த வாக்யார்த்தம் - ஸகல வேதாந்த வாக்கியங்களின் பொருளை, ஶ்ருணுயாத்-ஶ்ரவணம் செய்வானாக.

பொழிப்புரை:—தான் கொண்டுவந்த பொருளை குருவினெதிரில் வைத்து வணங்கிப் பிறகு தனக்கு வேண்டியவைகளைக் கேட்டுக் கொள்ளவும் குருவை பலகாலஞ் சேவித்து வழிபடுதலால் ப்ரீதி யடையச் செய்து அஜாக்கிரதை யின்றியவனும் சித்தத்தை ஒருமைப் படுத்தியவனுமா யிருந்து ஸகல வேதாந்த வாக்கியங்களின் பொருளை ஶ்ரவணம் செய்வானாக. (உக)

ஶ்லோகம்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌿 𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌃 ।
𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌾𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥

ஸர்வவேதாந்தவாக்யாநாம் மயி தாத்பர்யநிஶ்சயம்
ஶ்ரவணம் நாம தத் ப்ராஹுஃ ஸர்வே தே ப்ரஹ்மவாதிநஃ

வியாக்யானம் :—ஸர்வ வேதாந்த வாக்யாநாம் - ஸகலவேதாந்த வாக்கியங்களுக்கும், மயி-என்னிடம், தாத்பர்ய நிஶ்சயம் - தாத்பர்யத்தின் நிச்சலமானது, ஶ்ரவணம் நாம-ச்ரவணம் என்று, ஸர்வே-ஸகல, ப்ரஹ்மவாதிநஃ தே - ப்ரஹ்மவாதிகளெல்லோரும், ப்ராஹுஃ - சொல்லுகின்றனர்.

பொழிப்புரை:—ஸகலவேதாந்த வாக்கியங்களின் தாத்பரியத்தை என் விஷயமென விசாரித்து நிச்சயித்துக்கொள்ளுதல் சிரவணம் என்பதாக ப்ரஹ்மவாதிகளெல்லோரும் சொல்லுகின்றனர். (உஉ)

ஶ்லோகம்.

𑌲𑍋𑌹𑌮𑌣𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌯𑌦𑍍𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌮𑌨𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯𑍋𑌪𑌬𑍃𑌂𑌹𑌣𑌮𑍍 ॥

லோஹமண்யாதித்ருஷ்டாந்த யுக்திபிர்யத்விசிந்தனம்
ததேவ மநநம் ப்ராஹுஃ வாக்யார்த்தஸ்யோபப்ரும்ஹணம்

வியாக்யானம் :—லோஹமண்யாதி த்ருஷ்டாந்த யுக்திபிஃ - இரும்பு ரத்தினம் முதலிய திருஷ்டாந்த யுக்திகளால், யத் - யாதொரு, விசிந்தனம் - சிந்தனையுள்ளதோ, தத்ஏவ - அதுவே, வாக்யார்த்தஸ்ய - வாக்யார்த்தத்தின், உபப்ரும்ஹணம் - உபப்ரும்ஹணமாகிய, மநநம் - மனனம் என்று, ப்ராஹுஃ - சொல்லுகின்றனர்,

பொழிப்புரை:—லோஹமணி முதலிய திருஷ்டாந்தங்களைக்கொண்டு யுக்திகளால் சிந்தித்தலே வாக்யார்த்தத்தின் உபப்ரும்ஹணமாகிய மநநம் என்று சொல்லுகின்றனர். (௨௩)

ஶ்லோகம்.

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌮𑍋 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌮𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ।
𑌸𑌦𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍀𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 ॥
𑌯𑌤𑍍𑌸𑌦𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍇𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌿𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 । ௨௪.

நிர்மமோ நிரஹங்கார: ஸம: ஸங்கவிவர்ஜித:
ஸதாசாந்த்யாதியுக்தஸ்ஸந்நாத்மந்யாத்மாநமீக்ஷதே
யத்ஸதாத்யாநயோகேநதாந்நிதித்யாஸநம்ஸ்ம்ருதம்

வியாக்யானம்:—நிர்மம் - எனது எனும் பாவனை நீங்கியவனாய், நிரஹங்கார: - யான் எனும் பாவனையுமில்லாதவனாய், ஸம: - எல்லாவற்றிலும் ஸமபாவனை யுடையவனாய், ஸங்கவர்ஜித:-எந்த ஸங்கற்பமுமில்லாதவனாய், ஸதா - எப்போதும், சாந்த்யாதி யுக்தஸ்ஸந - சமம் தமம் முதலியவைகளை யுடையவனாய்க்கொண்டு, ஸதா - எப்போதும், த்யாநயோகேந - தியாநயோகத்தினால், ஆத்மநி - ஆத்மாவினிடத்திலேயே, (புத்தியினில்) ஆத்மாநம் - ஆத்மாவை, ஈக்ஷதே யத் - காண்கின்றான் என்பது யாதோ, தத்-அது, நிதித்யாஸநம் - நிதித்யாஸநம் என்று, ஸ்ம்ருதம் - கொள்ளப்படுவதாம்.

பொழிப்புரை:—எனது யான் எனும் பாவனைகளையகற்றியவனாய் எல்லாவற்றிலும் ஸமபாவனை யுடையவனாய் எந்த ஸங்கற்பப் பற்றுமிராதவனாய் எப்போதும் சமதமாதிகளை யுடையவனாய்க் கொண்டு ஸதா தியானயோகத்தினால் புத்தியினை உபலக்ஷணமாய்க்கொண்டு ஆன்மாவைக் காண்கின்றானென்பதே நிதித்தியாஸநம் என்னப்படும். (௨௪)

ஶ்லோகம்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌕𑍍𑌯𑌭𑌾𑌵𑌨𑌾𑌸𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋𑌽𑌪𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌕𑌸𑍍𑌯𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌂 𑌹𑌿𑌰𑌕𑌾𑌯𑍇𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥ ௨௫.

ஸர்வகர்மக்ஷயவஶாத்ஸாக்ஷாத்காரோபிசாத்மந
கஸ்யசிஜ்ஜாயதே சீக்ரம்சிரகாலேந கஸ்யசித்

வியாக்யானம் :— ஆத்மந:- ஆன்மாவின், ஸாக்ஷாத்கார: அபி- ஸாக்ஷாத்காரமும், கஸ்யசித் - எவனோ ஒருவனுக்கு, ஸர்வகர்ம க்ஷயவசாத் - ஸகல கர்மங்களும் நீங்கும் வசத்தால், சீக்ரம் - விரைவினில், ஜாயதே - உதிக்கின்றது, கஸ்யசித் - சிலமனிதனுக்கு, சிரகாலேந - பலகாலம்கழித்து உதிக்கின்றது.

பொழிப்புரை :— ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரமும் எவரோ ஒருவருக்கு ஸகலகர்ம ப்ரதிபந்தகங்களும் நீங்கவே விரைவினிலுதிக்கின்றது சிலருக்கு பலகாலத்திற்குப்பின்னர் உதிக்கின்றது. (௨௫)

ஶ்லோகம்

𑌕𑍂𑌟𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍀𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ ௨௬.
கூடஸ்தாநீஹ கர்மாணி கோடிஜந்மார்ஜிதாந்யபி
ஜ்ஞாநேநைவ விநஶ்யாந்தி நதுகர்மா யுதைரபி

வியாக்யானம்:— இஹ - இந்த ஸம்ஸாரத்தினில், கோடிஜந்மார்ஜிதாநி- எண்ணிறந்த பலஜன்மங்களில் சம்பாதிக்கப் பட்டுள்ளனவாகிய, கூடஸ்தாநி கர்மாணி அபி-குவியலாயுள்ளகர்மங்களும், ஜ்ஞாநேந ஏவ - ஜ்ஞானத்தினாலேயே, விநச்யந்தி - விநாச மடைகின்றன, கர்மாயுதை: அபி - பலகோடி கர்மங்களாலும், ந - அழிகின்றனவல்ல.

பொழிப்புரை :— ஸம்ஸாரத்தில் பலகோடி ஜன்மங்களில் ஸம்பாதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மக்குவியலும் ஜ்ஞானத்தினாலேயே நசிக்கின்றன எவ்வளவு கர்மங்களைச்செய்யினும் அழிவனவல்ல. (௨௬)

ஶ்லோகம்.

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍁 𑌵𑌾𑌲𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌾 𑌨 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨௭.
ஜ்ஞாநாதூர்த்வம் தயத்கிஞ்சித் புண்யம்வா பாபமேவவா
க்ரியதே பஹுவால்ப்பம்வா நதேநாயம் விலிப்யதே

வியாக்யானம் :—ஞானத் - ஞானோதயத்திற்கு, ஊர்த்வம் - மேல், (பிறகு) புண்யம்வா - புண்ணியமாவது, பாபம்வா - பாவமாவது, யத்கிஞ்சித் - யாதானும், பஹுவா - ஏராளமாகவாவது, அல்பம் அபிவா - அற்பமாகவாவது, க்ரியதே - செய்யப்படுகின்றதோ, தேந - அக்கர்மத்தினால், அயம் - இந்த ஞானியானவன், ந லிப்யதே - பற்றப்படுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை :—ஞானோதயத்திற்குப் பின் புண்ணியமோ பாபமோ யாதாயினும் மிகுதியாவது ஸ்வற்பமாவது செய்யப்படின் அக்கர்மத்தால் ஞானியானவன் சிறிதும் பற்றப்படுகின்றதில்லை. (உஎ)

ஸ்லோகம்.

𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌕𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌿𑌨𑌃 ।
𑌤𑌦𑍍𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௨அ

சரீராரம்பகம்யத்து ப்ராப்தம் கர்மஜந்மிந:
தத்போகே நைவநஷ்டம் ஸ்யாத்நதுஞாநேந நச்யதி

வியாக்யானம்:— ஜந்மிந: - ஞானியினது, சரீராம்பகம் - தேகத்தை உண்டுபண்ணிய, யத் - யாதொரு, ப்ராப்தம் கர்ம - ப்ராப்த கர்மம் உளதோ, தத்து - அது, போகேந ஏவ - போகத்தினாலேயே, நஷ்டம் ஸ்யாத் - நாசமாகும், ஞாநேந து - ஞானத்தினாலெனின், ந நச்யதி - நாசமாகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை :—ஞானியினது சரீரத்தைப் பயனாய்க்கொண்டுள்ள எந்த ப்ராப்த கர்மமுளதோ அஃது அதனால் புசிக்க வேண்டியனவாய் ஏற்கனவே ஏற்பட்டுள்ள போகங்களைப் புசிப்பதனாலேயே தீருமன்றி ஞானத்தினால் நாசமாகின்றதில்லை. (உஅ)

ஸ்லோகம்.

[illegible] 𑌨𑌿𑌰𑌹𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 [illegible] ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥
𑌯𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍 [illegible] 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨கூ.

நிர்மோஹோ நிரஹங்காரோ நிர்லேபஸ் ஸங்கவர்ஜித:
ஸர்வபூதேஷுசாத்மாநம் ஸர்வபூதாநி சாத்மநி
யஃபஶ்யந் ஸஞ்சரதேஷ ஜீவந்முக்தோபி தீயதே

வியாக்யானம் :—யஃ - எவன், நிர்மோஹஃ - மோஹ நீங்கியவனும், நிரஹங்கார: - அஹங்கார மில்லாதவனும், நிர்லேபஃ - ஸம்பந்தமற்றவனும், ஸங்கவர்ஜிதஃ - ஸங்கற்பமற்றவனுமாய், ஸர்வபூதேஷு - ஸகலபூதங்களிலும், ஆத்மானம் - ஆன்மாவையும், ஆத்மநிச - ஆன்மாவிடத்திலும், ஸர்வபூதாநிச - ஸகலபூதங்களையும், பச்யந் - பார்த்துக்கொண்டு, ஸஞ்சரதி - ஸஞ்சரிக்கின்றானோ, ஏஷ: - இவன், ஜீவந்முக்தஃ - ஜீவன்முக்தனென்று, அபிதீயதே - சொல்லப்படுன்கிறான்.

பொழிப்புரை :—எவன் மோஹநீங்கியவனும், அஹங்கார மில்லாதவனும், ஸம்பந்தமற்றவனும் ஸங்கற்பமற்றவனுமாய் ஸகலபூதங்களிலும் ஆன்மாவையும் ஆன்மாவினில் ஸகலபூதங்களையும் பார்த்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கின்றானோ இவனே ஜீவன் முக்தனென்னப்படுகின்றான். (௨௯)

ஶ்லோகம்.

𑌅𑌹𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌲𑍍𑌵𑌯𑌿𑌨𑍀𑌯𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑍁𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 ।
𑌤𑌥𑍈𑌵𑌾𑌽𑌸𑍍𑌯 𑌨 𑌭𑌯𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌂 𑌜𑌨𑌃 ॥ ௩௰.

அஹிநிர்ல்வயிநீயத்வ த்ரஷ்டுபூர்வம் பயப்ரதா
ததோஸ்யநபயம் கிஞ்சித்தத்வ த்ரஷ்டுரயம்ஜநஃ

வியாக்யானம் :—அஹிநிர்ல்வயிநீ - பாம்புச்சட்டை எனும் தோலானது, பூர்வம் - முன்னர் (ஸர்ப்பத்தின் தேஹத்திலிருக்கும்போது) யத்வத் - எப்படி, த்ரஷ்டுஃ - காண்போனுக்கு, பயப்ரதா - பயத்தை உண்டாக்குமோ, ததஃ - பிறகு, அஸ்ய - காண்போனுக்கு, கிம்சித் பயம் ந - சிறிதும் பயமில்லையோ, தத்வத் - அதுபோல, த்ரஷ்டுஃ - காண்போனுக்கு, அயம் ஜநஃ - இச்சீவன் முக்தன் (என்றறிக.)

பொழிப்புரை :—பாம்புச் சட்டையானது பூர்வம் காண்பவனுக்குப் பயஹேதுவாயும் தேஹத்திலிருந்து பிரிந்தபிறகு காண்

போனுக்குப் பயமேறதுவல்லாத்துமா யிருக்கின்றதோ அவ்வாறே இச்சிவன் முக்தனும் காண்பவருக்கு ஆகின்றானென்றறிக. (௩௦)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ௩௧.

யதாஸர்வேப்ரமுச்யந்தே காமாயேஸ்யவசங்கதா:
அதமர்த்யோ அம்ருதோ பவத்யேதாவதநுஶாஸனம்

வியாக்யானம் :—யே - எவ்வாஸனைகள், அஸ்ய - இவனுக்கு, வசங்தா: - வசத்திலிருக்கின்றனவோ, ஸர்வே காமா: - அவ்வாஸனைகளெல்லாம், யதா - எப்போது, ப்ரமுச்யந்தே - முற்றுமொழிகின்றனவோ, அத - பிறகு, மர்த்ய - மனிதன், அம்ருத: பவதி - முக்தனாகின்றான், ஏதாவத் - இவ்வளவே, அநுசாஸனம் - சிக்ஷையாம்.

பொழிப்புரை:—இவனிடமுள்ள ஸகல வாஸனைகளும் எப்போது முற்றுமொழிகின்றனவோ அதற்குப் பிறகே இம்மனிதன் முக்தனாகின்றான் இவ்வளவே சிக்ஷையாம். (௩௧)

ஶ்லோகம்

[illegible]
[illegible] ௩௨.

மோக்ஷஸ்யநஹிவாஸோஸ்திநக்ராமாந்தரமேவவா
அஜ்ஞாநஹ்ருதயக்ரந்திநாஶோமோக்ஷஇதிஸ்ம்ருத:

வியாக்யானம் :—மோக்ஷஸ்ய - மோக்ஷமெனும் பொருளுக்கு, வாஸ: - எங்கேயாவது வஸித்தல் என்பது, ந அஸ்திஹி - இல்லவேயில்லை, க்ராமாந்தரம் ஏவவா - க்ராமாந்தரம் (வேறு கிராமத்திலிருத்தல்) என்பதும் இல்லை, அஜ்ஞானஹ்ருதய க்ரந்திநாச: - அஜ்ஞானமெனும் ஹ்ருதயக்ரந்தி நசித்தலே, மோக்ஷ இதி - மோக்ஷம் என்று, ஸ்ம்ருத: - கொள்ளப்பட்டது.

பொழிப்புரை:—மோக்ஷமென்பது எங்கேயோ கிராமாந்தரம் முதலியதில் இருத்தலென்பது இல்லவேயில்லை அஜ்ஞான ஹ்ருதயக்ரந்தி நாசமே மோக்ஷமெனப் படுவதாம். (௩௨)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ௩௩.

வ்ருக்ஷாக்ராத்ச்யுதபாதோயஃ ஸததைவபதத்யதஃ
தத்வஜ்ஞானவதோமுக்திஃ ஜாயதேநிஶ்சிதாபிது

வியாக்யானம் :—யஃ - யாதொருவன், வ்ருக்ஷாக்ராத் - மரத்தினுனியினின்றும், ச்யுதபாதஃ - நழுவிய கால்களையுடையவனோ, ஸஃ - அவன், ததா ஏவ - அப்போதே எப்படி, அத-கீழே, பததி - விழுகின்றானோ, தத்வத் - அதுபோல, ஞானவதஃ அபி - ஞானவானுக்கும், முக்தி - முக்தியோ எனின், நிஶ்சிதா ஜாயதே - நிசசியிக்கப்பட்டதாகின்றது.

பொழிப்புரை:—மரத்தினுனியினின்றும் தவறினவனுக்கு உடனே கீழவிழுதல் எங்ஙனமோ அங்ஙனமே, ஞானவானுக்கு முக்திப்பேறு நிசசயிக்கப்பட்டதாகின்றது. (௩௩)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ௩௪.

தீர்த்தேசண்டாலகேஹேவாயதிவாநஷ்டசேதநஃ
பரித்யஜந்தேஹமேவம்ஜ்ஞாநாதேவவிமுச்யதே.

வியாக்கியானம்:—தீர்த்தே - தீர்த்தத்திலாவது, சண்டாலகேஹேவா - நீசன் இல்லத்திலாவது, நஷ்டசேதனஃ - அறிவிழந்தவனாய், தேஹம் - தேஹத்தை, பரித்யஜன் - விடுவானாயினும், ஞானாத் ஏவ - ஞானத்தினாலேயே, விமுச்யதே - முக்தியடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—தீர்த்தத்திலாயினும் சண்டாளன் வீட்டிலாயினும் அறிவிழந்தவனாய் எங்கு மரிக்கினும் ஞானவஶியாயே முக்தனாகின்றான். (௩௪)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]

ஸம்வீதோயேநகேநாச்நந்பக்ஷ்யம்வா அபக்ஷ்யமேவவா
சயாநோயத்ரகுத்ராபிஸர்வாத்மாமுச்யதேத்ரஸ:

வியாக்யானம் :—யேநகேந - எதனாலாவது, (எவ்வஸ்திரத்தினாலாவது), ஸம்வீத: - மறைக்கப்பட்ட தேஹமுடையோனாய், பக்ஷ்யம் வா - புசிக்கத் தக்கதையாவது, அபக்ஷ்யம் ஏவ வா - புசிக்கத் தகாததையே யாவது, அச்நந் - புசிக்கின்றவனாய், யத்ர குத்ர அபி - எங்கேயாவது, சயாந: - படுக்கின்றவனா யிருக்கின்றாயினும், ய: - எவன், ஸர்வாத்மா - எல்லா மான்மாவாயுள்ளவனோ ஸ: - அவன், அத்ர - இத்தேஹம் நீங்கியதும், முச்யதே - முக்தனாகின்றேன்.

பொழிப்புரை:—எதையாவது உடுத்திக்கொண்டும்பக்ஷ்யமோ அபக்ஷ்யமோ எதையாயினும் புசிக்கின்றவனும் எங்கேயாவது படுக்கின்றவனுமாயினும் எவன் ஸர்வமும் ஆத்மாவாய்க் கொண்டவனோ அவன் இத்தேஹ நீங்கவே முக்தனாகின்றான். (௩௫)

ஸ்லோகம்.

க்ஷீராதுத்ருதமாஜ்யம்யத்க்ஷிப்தம்பயஸிதத்புந: ।
நதேநைவைகதாம்யாதிஸம்ஸாரேஜ்ஞானவாந்ஸ்ததா ॥

க்ஷீராதுத்ருதமாஜ்யம்யத்க்ஷிப்தம்பயஸிதத்புந:
நதேநைவைகதாம்யாதிஸம்ஸாரேஜ்ஞானவாஸ்ததாம்

வியாக்யானம் :—க்ஷீராத் - பாலினின்றும், உத்ருதம் - கடைந்தெடுக்கப்பட்டதாகிய, யத - யாதொரு, ஆஜ்யம் - நெய்யுளதோ, தத் புந: - அதுமீண்டும், பயஸி-பாலினில், க்ஷிப்தம் - போடப்பட்டதாயின், தேநைவ - அதனோடு, ஏகதாம் - ஒற்றுமையை, நஏவ யாதி - எப்படி யடைகின்றதில்லையோ, ஞானவான் - ஞானவானும், ததா - அப்படியே, ஸம்ஸாரே - ஸம்ஸாரத்தில் கலக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—பாலினின்று கடைந்தெடுக்கப்பட்ட நெய் மீண்டும் அப்பாலினில் எப்படி ஒன்றாய்க்கலப்பதில்லையோ அப்படியே ஞானவானாகிய மனிதன் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தினில் சேருவதில்லை. (௩௬)

ஶ்லோகம்.

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌠𑌤𑌿 𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌿𑌮𑌂 𑌰𑌾𑌮 𑌶𑍃𑌣𑍋𑌤𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌸 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌰𑌾𑌘𑌵 ॥ ௧௭.

நித்யம்படதியோத்யாயமிமம்ராமஶ்ருணோதிவா
ஸமுச்யதேதேஹபந்தாதநாயாஸேநராகவ.

வியாக்யானம்:—ராமஃ - ஓ ராமனே, யஃ - எவன், இமம் - இந்த, அத்யாயம் - அத்யாயத்தை, நித்யம் - தினந்தோறும், படதி - படிக்கின்றானோ, ஶ்ருணோதிவா - அல்லது சிரவணஞ் செய்கின்றானோ, ராகவ - ஓ ராகவ, ஸஃ - அவன், தேகபந்தாத் - தேகச்சிறையினின்றும், அநாயாஸேந - ஆயாஸமின்றி, முச்யதே - முக்தனாகின்றான்.

பொழிப்புரை :—ஓராமனே எவன் இவ்வத்தியாயத்தைத்தினந்தோறும் படனமாவது சிரவணமாவது செய்கின்றானோ, ஓராகவா அவன் தேஹச்சிறையினின்றும் சுளுவாய் விடுபடுகின்றான். (௧௭)

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌤𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌠 𑌮𑌹𑍀𑌪𑌤𑍇 ।
𑌅𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 ॥ ௧௮.

தத:ஸம்ஶயசித்தஸ்த்வம் நித்யம்படமஹீபதே
அநாயாஸேநதேநைவஸர்வதாமோக்ஷமாப்ஸ்யஸி

வியாக்யானம் :—தத: - ஆதலால், ஸம்சயசித்த: - ஸந்தேக சித்தமுடையோனாகிய, த்வம் - நீ, நித்யம் - தினந்தோறும, பட - படிப்பாயாக, மஹீபதே - ஓ அரசனே, ஸர்வதா - எப்படியாயினும், தேந ஏவ - அதனாலேயே, அநாயாஸேந - சிரமமின்றி, மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, ஆப்ஸ்யஸி - அடைவாய்.

பொழிப்புரை :—ஆதலால் சந்தேக சித்தமுடையோனாகிய நீ தினந்தோறும் படிப்பாயாக. ஓ அரசனே அதனாலேயே சுளுவில எவ்வாற்றானும் முக்தியடைவாய். (௧௮).

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

பஞ்சகோசோபபாதனம் என்னும் அத்தியாயம்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஸ்லோகம்.

பகவந்த்யதி தேரூபம் ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹம் ।
நிஷ்களம் நிஷ்க்ரியம் ஸாந்தம் நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம் ॥ ௧.
ஸர்வதர்மவிஹீநம் ச மநோவாசாமகோசரம் ।
ஸர்வவ்யாபிதயாத்மாநமீக்ஷதே ஸர்வத: ஸ்திதம் ॥ ௨.
ஆத்மவித்யாதபோமூலம் தத்ப்ரஹ்மோபநிஷத்பரம் ।
அமூர்த்தம் ஸர்வபூதாத்மாகாரம் காரணகாரணம் ॥ ௩.
யத்ததத்ருஸ்யமக்ராஹ்யம் தத்க்ராஹ்யம் வா கதம் பவேத் ।
அத்ரோபாயமஜாநாநஸ் தேநபிந்நோஸ்மி ஸங்கர ॥ ௪.

பகவந்யதி தேரூபம் ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹம்
நிஷ்களம் நிஷ்க்ரியம் சாந்தம் நிரவத்யம் நிரஞ்ஜநம்
ஸர்வதர்மவிஹீநம் சமநோவாசா மகோசரம்
ஸர்வவ்யாபித யாத்மாந மீக்ஷதே ஸர்வதஸ்திதம்
ஆத்மவித்யா தபோமூலம் தத்ப்ரஹ்மோப நிஷத்பரம்
அமூர்த்தம் ஸர்வ பூதாத்மாகாரம் காரணகாரணம்
யத்ததத்ரேச்ய மக்ராஹ்யம் தத்க்ராஹ்யம்வாகதம்பவேத்
அத்ரோபாயமஜாநாநஸ் தேநபிந்நோஸ்மிசங்கர

வியாக்யானம் :—பகவந் - ஓ பகவனே, தே - உமது, ரூபம் - உருவமானது, ஸச்சிதாநந்த விக்ரஹம் - ஸச்சிதாநந்த வடிவமும், நிஷ்களம் - நிஷ்களம் (நிரவயவமும்), நிஷ்க்ரியம் - கிரியையில்லாததும், சாந்தம் - எவ்விதப் பயமுமில்லாததும், நிரவத்யம் - குற்றமற்றுளதும், நிரஞ்ஜநம் - அஸங்கமும், ஸர்வதர்மவிஹீநம் - எந்தத்தன்மை யில்லாததும், மநோவாசாம் - மனோ வாக்குகளுக்கு, அகோசரம் - விஷயமில்லாததும், ஆத்மாநம் - எந்த ஆத்மாவை, ஸர்வவியாபிதயா - ஸர்வவியாபகத் தன்மையதாய், ஈக்ஷதே - காண்கின்றனே (அங்ஙனம்), ஸர்வத:ஸ்திதம் - எங்குமுள்ளதும்,

ஆத்மவித்யாதபோமூலம் - ஆத்மவித்தை தவம் இவைகளே ஞான ஸாதனமாய்க் கொண்டுள்ளதும், உபநிஷத்பரம் - உபநிஷதத்தின தாத்பரியமாயுள்ளதும், அமூர்த்தம் - மூர்த்தமல்லாததும், ஸர்வ பூதாத்மாகாரம - ஸகல பூதாத்மவடிவமும், காரணகாரணம் - காரணங்களுக்கும் காரணமும், யத் - யாதொன்று, அத்ரேச்யம் - காணக்கூடாததும், அக்ராஹ்யம் யதி - கிரஹிக்க வொண்ணாதது மாயும் உள்ளதாயின், தத் - அத்தகைய, ப்ரஹ்ம - ப்ரும்ம மானது, கதம்வா - எப்படித்தான், க்ராஹ்யம் - கிரஹிக்கக்கூடிய தாய், பவேத் - ஆகும், சங்கர - ஓ சங்கரனே, அத்ர - இங்கு, உபாயம் - உபாயத்தை, அஜாநந: - அறிகின்றவனல்லேன், தேந - ஆதலின், பிந்ந: அஸ்மி - பேதமுடையோனா யிருக்கின்றேன்.

பொழிப்புரை :— ஓ பகவனே உமது ரூபம் ஸச்சிதாநந்த வடிவமும் நிஷ்களமும், நிஷ்கிரியமும, சாந்தமும், குற்றமற்றதும், அஸங்கமும், எத்தன்மையு மில்லாததும் மனோவாக்குகளுக் கெட்டாததுமாயுளதோ எந்த ஆன்மாவை ஸர்வ வியாபகத்தன்மைய தாய்க் காண்கின்றனே அங்ஙனம் எங்குமுள்ளதும் ஆத்மவித்தை தவம இவைகளால் காணப்படுவதும், உபநிஷதத்தின் தாத்பரியமா யுள்ளதும் மூர்த்தமல்லாததும் ஸகல பூதாத்மவடிவமும் காரணங் களுக்கும் காரணமும் காணக்கூடாததும் பற்ற ஒண்ணாததுமாய் இங்ஙனம் உள்ளதாயின் அந்த ப்ரஹ்மமானது எப்படித்தான் கிரஹிக்கக்கூடியதாகும் ஓ சங்கரனே இதற்குறிய உபாயத்தை யறியேனாதலின் பேதமுடையோனா யிருக்கின்றேன். (௪)

சிவபெருமான் கூறினர்.

ஸ்லோகம்.

ஶ்ருணு ராஜந் ப்ரவக்ஷ்யாமி தத்ரோபாயம் மஹாபுஜ ।
ஸகுணோபாஸநாபிஸ்து சித்தைகாக்ர்யம் விதாய ச ॥ ௫.
ஸ்தூலஸௌராம்பிகாத்யாயாத் தத்ர சித்தம் ப்ரவர்த்தயேத் ।

ச்ருணு ராஜன்ப்ரவக்ஷ்யாமிதத்ரோபாயம்மஹாபுஜ
ஸகுணோபாஸநாபிஸ்துசித்தைகாக்ர்யம் விதாயச
ஸ்தூலஸௌராம்பிகாங்யாயாத்தத்ரசித்தம்ப்ரவர்த்தயேத்

வியாக்யானம் :—மஹாபுஜ - பெரும் தோளனாகிய, ராம - ஓராமா, தத்ர - அவ்விஷயத்தினில், உபாயம் - உபாயத்தை, ப்ரவக்ஷ்யாமி - சொல்லுகிறேன், ச்ருணு - கேட்பாயாக, ஸகுணோபாஸனபி:து - ஸகுணோபாஸனைகளாலேயே, சித்தைகாக்ர்யம் - சித்த ஏகாக்ரத்தன்மையை, விதாயச-செய்தும், ஸ்தூலஸௌராம்பிகாங்யாயாத்- (வியக்தமாய்க் காணப்படும் கானலின் நீர்போன்ற) நியாயமாய், தத்ர - அதனில், சித்தம் - சித்தத்தை, ப்ரவர்த்தயேத் - பிரவர்த்திக்கச் செய்வானாக.

பொழிப்புரை :—பெருந்தோளனாகிய ஓராமா அதற்குபாயம் கூறுகின்றேன் கேழ்ட்பாயாக ஸகுணோபாஸனைகளால் சித்தைகாக்கிரத்தன்மை ஸம்பாதித்து அபிவியக்தகானனீர் நியாயமாய் அதனில் சித்தத்தைப் பிரவர்த்திக்கச செய்யவேண்டும். ௫.

ஸ்லோகம்

[illegible] ௬.

[illegible]

தஸ்மிந்நந்நமயேபிண்டேஸ்தூலதேஹேதநூப்ருதாம்

ஜந்மவ்யாதிஜராம்ருத்யுநிலயேவர்த்ததேத்ருடா

ஆத்மபுத்திரஹம்மாநாத்கதாசிந்நஹீயதே

வியாக்யானம் :—தநூப்ருதாம் - தேஹிகளுக்கு, தஸ்மிந் - அந்த, அந்நமயேபிண்டே - அந்நவிகார பிண்டமும், ஜந்மவ்யாதிஜராம்ருத்யுநிலயே - ஜன்மவியாதி ஜரைமரண மிவைகளுக் கிருப்பிடமுமாகிய, ஸ்தூலதேஹே - ஸ்தூல தேஹத்தினில், அஹம்மாநாத் - அகங்காரத்தினல், ஆத்மபுத்தி: - ஆத்ம புத்தியானது, த்ருடா - திடமாய், வர்த்ததே - இருக்கின்றது, கதாசித - ஒருபோதும், நஹீயதே - நீங்குகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை :—பிராணிகளுக்கு அவ்வந்நமயமான பிண்டமும் ஜனன வியாதிஜரா மரணங்களுக் கிருப்பிடமுமாகிய ஸ்தூல தேஹத்தினில் அஹங்காரத்தினல் ஆத்மபுத்தி திடமாய் இருக்கின்றது, ஒருபோதும் நீங்குகின்றதில்லை. ௭.

ஸ்லோகம்.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌨 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌮𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌾 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 ॥
𑌯𑌜𑍍𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌅𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌰𑌿𑌣𑌮𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌚 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌵𑌾 𑌵𑌪𑍁𑌷𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾𑌃 । ௬
ஆத்மாநஜாயதேநித்யோம்ரியதேவாகதம்சந
யஜ்ஜாயதே அஸ்திவிபரிணமதேவர்த்ததேபிச
க்ஷீயதேநஸ்யதீத்யேதேஷட்பாவாவபுஷஃஸ்ம்ருதாஃ

வியாக்யானம் :—ஆத்மா - ஆன்மாவானவன், நஜாயதே - தோன்றுகின்றதில்லை, நித்யஃ - நித்தியன், கதம்சந - எவ்வாற்றானும், நவாம்ரியதே - மரிக்கின்றதில்லை, யத் - யாதொருகாரணத்தினால், ஜாயதே - தோன்றுகின்றது, அஸ்தி - இருக்கின்றது, விபரிணமதே - மாறுகின்றது, வர்த்ததே - வளருகின்றது, க்ஷீயதே - குறைகின்றது, நச்யதி - நாசமடைகின்றது, இதி ஏதே - எனுமிவைகளாகிய, ஷட்பாவா: - ஆறு தன்மைகளும், வபுஷ: - தேகத்திற்கே, ஸ்ம்ருதா: - கொள்ளப்பட்டதோ.

பொழிப்புரை :—ஆன்மா உற்பத்தியாகின்றதில்லை நித்தியம் எவ்வாற்றானும் அழிகின்றதில்லை யாதொருகாரணத்தினால் தோன்றல், இருத்தல், மாறுதல், வளருதல், குறைதல், நசித்தல் எனும் இவ்வாறு பாவவிகாரங்களும் தேகத்திற்கே யுள்ளனவோ. ௬.

ஸ்லோகம்.

𑌆𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌘𑌟𑌸𑍍𑌥𑌨𑌭𑌸𑍋 𑌯𑌥𑌾 ।
𑌏𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌵𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌸𑌂𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌃 ॥ ௭.
ஆத்மனோநிர்விகாரித்வம் கடஸ்தநபஸோயதா
ஏவமாத்மா வபுஸ்தஸ்மாதிதிஸம்சிந்தயேத்புத:

வியாக்யானம் :—யதாகடஸ்தநபஸஃ-எப்படி குடத்திலுள்ள ஆகாயத்திற்கோ அப்படியே, ஆத்மநஃ - ஆத்மாவுக்கு, விகாரித்வம் - விகாரப்படுந்தன்மை, ந - இல்லை, ஏவம் - இவ்விதம், ஆத்மா - ஆன்மாவானவன், அவபுஃ - தேகத்திற்கந்நியன், இதிபுதஃ - அறிவாளன், ஸம்சிந்தயேத் - அறியவேண்டும்.

பொழிப்புரை :—குகடத்தி லிருக்கும் ஆகாயத்திற்குப்போலவே ஆன்மாவுக்கு விகாரித்தன்மை இல்லை இவ்வாறு ஆன்மா தேகத்திற் கன்னியனென்று சிந்திக்கவேண்டும். (கம)

ஸ்லோகம்.

मूषानिक्षिप्तहेमाभः कोशः प्राणमयो भवेत् ।
क्षुत्पिपासापराभूतो नायमात्मा जडो यतः ॥

மூஷாநிக்ஷிப்தஹேமாப: கோச: ப்ராணமயோபவேத்
க்ஷுத்பிபாஸாபராபூதோ நாயமாத்மா ஜடோ யத:

வியாக்யானம் :—மூஷாநிக்ஷிப்தஹேமாப: - அச்சினில் வார்க்கப்பட்ட பொன்போன்றதும், க்ஷுத்பிபாஸாபராபூத: - பசிதாகங்களால் ஆகுலப்பட்டதுமாகிய, கோச: - கோசமானது, ப்ராணமய: - ப்ராணமயம், பவேத் - ஆகும், அயம் - அது, யத: - யாதொரு காரணத்தால், ஜட: - அறிவற்ற, (ஜடமோ) ஆதலால் இது, ஆத்மா - ஆன்மா, ந - அல்ல.

பொழிப்புரை :—அச்சினில் வார்க்கப்பட்ட பொன்போன்றதும் பசிதாகங்களால் வ்யாகுலப்பட்டதுமாகிய கோசமானது ப்ராணமயமென்பதாம் இது ஜடமாதலின் ஆன்மாவல்ல.

ஸ்லோகம்.

चिद्रूप आत्मा येनैव स्वदेहमभिपश्यति ।
आत्मैव हि परं ब्रह्म निर्लेपः सुखनीरधिः ॥ கக.

சித்ரூப ஆத்மாயேனைவஸ்வதேஹமபிபச்யதி
ஆத்மைவ ஹிபரம்ப்ரும்ஹநிர்லேபஸ்ஸுகநீரதி:

வியாக்யானம் :—ஆத்மா - ஆன்மா, சித்ரூப: - அறிவுவடிவம், யேந ஏவ - எதனாலேயே, ஸ்வதேகம் - தனது தேகத்தை, அபிபச்யதி - முழுதும் அறிகின்றதோ, நிர்லேப:-சம்பந்தமற்றதும், சுகநீரதி: - ஆனந்தக் கடலுமாகிய, பரம்ப்ரும்ஹ - பரப்ரும்ஹமானது, ஆத்மா ஏவ ஹி - ஆன்மாவே அன்றோ.

பொழிப்புரை :—ஆன்மா அறிவுவடிவமே எதனாலேயே தனது தேகம்முழுதும் அறிகின்றதோ அஸங்கமும் ஆனந்த நிதியுமாகிய பரப்ரும்ஹமானது ஆன்மாவேயன்றோ. (கக)

ஸ்லோகம்.

𑌨 𑌤𑌦𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌨𑍍𑌨 𑌤𑌦𑌶𑍍𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨 ॥ கஉ.

நததச்நாதிகிஞ்சைதந்நததச்நாதி கிஞ்சந

வியாக்யானம் :—கிஞ்ச - எதனையும், தத் - அது, ந அச்நாதி- புசிக்கின்றதில்லை, தத் ஏதத் - அவ்விதனை, யத்கிஞ்சந - யாதா மொன்றும், நச்நாதி - புசிக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை :—அது எதனையும் புசிக்கின்றதில்லை யாது மதனை புசிக்கின்றதில்லை. (கஉ)

ஸ்லோகம்.

𑌤𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌮𑌯𑍇 𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌕𑍋𑌶𑍋𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌮𑌨𑍋𑌮𑌯𑌃 ।
𑌸𑌙𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ கங.

ததஃப்ராணமயேகோசேகோசோஸ்த்யேவமநோமயஃ
ஸஸங்கல்பவிகல்ப்பாத்மாபுத்தீந்திரியஸமாயுதஃ

வியாக்யானம் :—ததஃ - இனி, ப்ராணமயே - ப்ராணமயமாகிய, கோசே - கோசத்தில், மநோமயஃ - மனோமயமாகிய, கோசஃ- கோசமானது, அஸ்தி - உள்ளது, ஸஃ - அக்கோசமானது, புத்தீந்த்ரியஸமாயுதஃ - ஞானேந்த்ரியங்களுடன் கூடியதாகிய, ஸங்கல்ப்ப விகல்ப்பாத்மா - ஸங்கல்ப்ப விகல்ப்ப வடிவமாகிய மனமேயாம்.

பொழிப்புரை :—அதன்பின்னர் பிராணமயகோசத்தில் மனோமயகோசமுளது மனோமயகோசமாவது ஞானேந்த்ரியங்களோடு கூடியதாகிய மனமேயாம். (கங)

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

𑌸𑌾 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌯𑌕𑍋𑌶𑌤𑌃
𑌇𑌹 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌭𑌿𑌮𑌾𑌨𑍀 𑌸 𑌏𑌵 𑌤𑍁 𑌨 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

காம꞉க்ரோதஸ்ததாலோபோ மோஹோமாத்ஸர்யமேவச
மதஶ்சேத்யரிஷட்வர்க்கோ மமதேச்சாதயோபிவா
மனோமயஸ்யகோசஸ்ய தர்மா ஏதஸ்யதத்ரது
யா கர்மவிஷயா புத்திர்வேதசாஸ்த்ரார்த்த நிச்சிதா
ஸா துஞானேந்த்ரியைஸ்ஸார்த்தம் விக்ஞானமயகோசத꞉
இஹ கர்த்ருத்வாபிமானீஸ ஏவது நஸம்சய꞉

வியாக்யானம் :—காம꞉-இச்சை, க்ரோத꞉-கோபம், லோப꞉-உலோபம் (தனது பொருள்நீங்க மனம்சகிக்காதிருத்தல்) மோஹ꞉-அறிவின்மை, மாத்ஸர்யம் ஏவ ச - மாச்சர்யம் (பொறாமை) மத꞉ச - மதமும், இதி - ஆகிய இந்த, அரிஷட்வர்க꞉ - அறுவகைக் கூட்டமும், மமதேச்சாதய꞉ அபி வா - மமதை இச்சைமுதலியனவும், ஏதஸ்ய - இந்த, மனோமயஸ்ய - மனோமயமாகிய, கோசஸ்ய - கோசத்தின், தர்மா꞉ - தர்மங்களாம், தத்ர து - அம்மனோமயகோசத்திலேயே, வேதசாஸ்த்ரார்த்த நிச்சிதா - வேதசாஸ்த்ரார்த்தங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டதும், கர்மவிஷயா - செய்கையை விஷயமாய்க் கொண்டதுமாகிய, யா - யாதொரு, புத்தி꞉ — புத்தி உளதோ, ஸா து-அதுவே, ஞாநேந்த்ரியை꞉ ஸார்த்தம் - ஞாநேந்த்ரியங்களோடுகூடி, விக்ஞாநமயகோசத꞉ விக்ஞானமய கோசமென சொல்லப்பட்டுளது, இஹ இத்தேகத்தினில், கர்த்ருத்வாபிமானீ - கர்த்ருத்வாபி மானமுடையவன், ஸ ஏவ - அவனேயாம், ஸம்சய꞉ ந - இதில் ஸம்சயமில்லை.

பொழிப்புரை :—காமம், குரோதம், லோபம், மோஹம், மாச்சரியம், மதம் எனும் இவ்வறுவகை பகைக்கூட்டமும் மமதை விருப்பம் முதலியனவும் இந்த மனோமயகோசத்தின் தர்மங்களேயாம் இனி அதனில் வேதசாஸ்திரார்த்தத்தை நிச்சயிப்பதும் கர்மாவை விஷயமாய்க் கொண்டதுமாகிய புத்தியே ஞானேந்த்ரியங்களோடுகூடி விக்ஞாநமய கோசமென்பதாம் இத்தேகத்தினில் கர்த்ருத்வாபிமானமுடையதுமிதுவே சம்சயமில்லை. (கரு)

ஸ்லோகம்.

𑌇𑌹𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰𑌗𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌜𑍀𑌵𑍋𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑌹𑌾𑌰𑌿𑌕𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑌾𑌦𑌿𑌸𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇𑌧𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿𑌤𑍁 ॥

இஹாமுத்ரகதிஸ்தஸ்யஸஜீவோவ்யாவஹாரிகஃ
வ்யோமாதிஸாத்விகாம்சேப்யோஜாயந்தேதீந்த்ரியாணிது

வியாக்யானம் :—*தஸ்ய - அந்த விக்ஞாந மயகோசனுக்கு, இஹாமுத்ரகதிஃ - இங்குமங்கும் சஞ்சாரமாம், ஸஃ - அவனே, வ்யாவஹாரிகஃ - வ்யவஹாரத்தில் சம்பந்தப் பட்டவனாகிய, ஜீவஃ- ஜீவனும், வ்யோமாதி ஸாத்விகாம்சேப்யஃ - ஆகாயம் முதலியவைகளின் ஸத்வாம்சங்களினின்றும், தீந்த்ரியாணி-ஞானேந்திரியங்கள், ஜாயந்தே - தோன்றுகின்றன.*

பொழிப்புரை :—*அந்த விக்ஞாந மயகோசத்திற்கே லோகாந்தர கதாகதிகளாம் அவனே வ்யாவஹாரிகனாகிய ஜீவனும் ஆகாயம் முதலியவைகளின் ஸத்வாம்சங்களினின்றும் ஞானேந்திரியங்கள் தோன்றுகின்றன.* (கஎ)

ஸ்லோகம்.

𑌵𑍍𑌯𑍋𑌮𑍍𑌨𑌃𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌂𑌭𑍁𑌵𑍋𑌘𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂𑌜𑌲𑌾𑌜𑍍𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌥𑌤𑍇𑌜𑌸𑌃 ।
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌭𑍌𑌤𑌿𑌕𑌤𑌾𑌤𑌤𑌃 ॥

வ்யோம்நஃச்ரோத்ரம்புவோக்ராணம்ஜலாஜ்ஜிஹ்வாததேஜஸஃ
சக்ஷுர்வாயோஸ்த்வகுத்பந்நாதேஷாம்பௌதிகதாததஃ

வியாக்யானம் :—*வ்யோம்நஃ - ஆகாயத்திலிருந்து, ச்ரோத்ரம் - சுரோத்ரேந்திரியமும், புவஃ - பிருதிவியிலிருந்து, க்ருணம் - நாசிகேந்திரியமும், ஜலாத் - ஜலத்தினின்றும், ஜிஹ்வா - ஜிஹ்வேந்திரியமும், தேஜஸஃ - தேஜஸில் நின்றும், சக்ஷுஃ - சக்ஷுரிந்திரியமும், வாயோஃ - வாயுவினின்றும், த்வக் - த்வகிந்திரியமும், உத்பந்நா - உற்பன்னமாகியது, ததஃ - ஆதலால், தேஷாம் - அவைகளுக்கு, பௌதிகதா - பௌதிகத்வம் உளதென்பதாம்.*

பொழிப்புரை :—*ஆகாயத்திலிருந்து சுரோத்திரேந்திரியமும் ப்ருதிவியிலிருந்து நாசிகையும் அப்புவிலிருந்து ஜிஹ்வையும் தேஜஸிலிருந்து சக்ஷுவும் வாயுவிலிருந்து த்வக்கும் தோன்றியது ஆதலின் அவைகளை பூதவிகாரங்க ளென்பதாம்.* (கஅ)

ஶ்லோகம்.

வ்யோமாதீநாம்ஸமஸ்தாநாம் ஸாத்விகாம்ஶேப்ய ஏவ து ।
ஜாயதே புத்திமநஸீ புத்தி: ஸ்யாந்நிஶ்சயாத்மிகா ॥ ௧௯.

வ்யோமாதீநாம்ஸமஸ்தாநாம் ஸாத்விகாம்ஶேப்யஏவது
ஜாயதேபுத்திமனஸீபுத்தி:ஸ்யாந்நிஶ்சயாத்மிகா

வியாக்யானம் :—வ்யோமாதீநாம் - ஆகாயம் முதலியவைக ளாகிய, ஸமஸ்தாநாம் - எல்லா பூதங்களின், ஸாத்விகாம்ஶேப்ய: ஏவ - ஸத்துவாம்சங்களினின்றே, புத்திமனஸீ - புத்திமனங்கள், ஜாயதே - உண்டாகின்றன, புத்தி - புத்தியாவது, நிஶ்சயாத் மிகா ஸ்யாத் - நிச்சயவடிவமாம்.

பொழிப்புரை :—ஆகாயமுதலிய எல்லா பூதங்களின் சத்து வாம்சங்களினின்றே புததிமனங்கள் தோன்றுகின்றன. புத்தியா வது நிச்சயவடிவமேயாம். (௧௯)

ஶ்லோகம்.

வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாநிகர்மேந்த்ரியாணி து । [மாத் ॥
வ்யோமாதீநாம் ரஜோம்ஶேப்யோ வ்யஸ்தேப்யஸ்தாந்யநுக்ர

வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாநிகர்மேந்த்ரியாணிது [மாத்
வ்யோமாதீநாம் ரஜோம்சேப்யோவ்யஸ்தேப்யஸ்தாந்யநுக்ர

வியாக்யானம் :—தாநி - அந்த, வாக்பாணிபாதபாயூபஸ்தாநி- வாக்பாணிபாதம் அபானத்துவாரம் குஹ்யாவயவம் எனும் இவை களாகிய, கர்மேந்த்ரியாணி து - கர்மேந்திரியங்களோ வெனின், வ்யோமாதீநாம் - ஆகாயம் முதலியவைகளின், வ்யஸ்தேப்ய: - தனித்துள்ளவைகளாகிய, ரஜோம்சேப்ய: - ரஜோ அம்சங்களி னின்றும், அநுக்ரமாத் - முறையே உண்டாகின்றன.

பொழிப்புரை :—அவ் வாக்பாணிபாத பாயுகுஹ்யங்களென் னும் கர்மேந்திரியங்கள் ஆகாயம் முதலிய பூதங்களின் பிரத்யேகர ஜோம்சங்களினின்றும் முறையே தோன்றுகின்றன. (௨0)

ஶ்லோகம்.

ஸமஸ்தேப்யோ ரஜோம்ஶேப்ய: பஞ்சப்ராணாதிவாயவ: ।
ஜாயந்தே ஸப்ததஶகமேவம் லிங்கஶரீரகம் ॥ ௨௧.

ஸமஸ்தேப்யோரஜோம்சேப்யஃபஞ்சப்ராணாதிவாயவஃ
ஜாயந்தேஸப்ததசகமேவம்லிங்கசரீரகம்

வியாக்யானம் :—ப்ராணாதிவாயவஃ - பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானன் எனும் வாயுக்கள், பஞ்ச - ஐந்தும், ஸமஸ்தேப்யஃ - சேர்ந்துள்ளவைகளாகிய, ரஜோம்சேப்யஃ - ரஜோம்சங்களினின்றும், ஜாயந்தே - தோன்றுகின்றன, ஏவம் - இங்ஙனம் (கூறிய), ஸப்ததசகம் - பதினேழும், லிங்கசரீரகம் - லிங்கசரீரம் என்பதாம்.

பொழிப்புரை :—பிராணாதி வாயுக்களைந்தும் அப்பூதங்களின் சேர்ந்துள்ள ரஜோம்சங்களி னின்றும் தோன்றின. இப்பதினேழு தத்துவமும் லிங்கசரீரம் என்பதாம். (௨௧)

ஶ்லோகம்.

𑌏𑌵𑌂𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂𑌤𑍁𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌯𑌃𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌵𑌦𑍍𑌯𑌤𑌃 ।
𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌸𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌚𑍈𑌤𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ ௨௨.

ஏவம்லிங்கசரீரம்துதப்தாயஃபிண்டவத்யதஃ
பரஸ்பராத்யாஸயோகாத் ஸாக்ஷிசைதந்ய ஸம்யுதம்

வியாக்யானம் :—ஏவம் - இந்த, லிங்கசரீரம்து - லிங்கசரீரமே எனின், யதஃ - யாதொரு காரணத்தினால், பரஸ்பராத் யாஸயோகாத் - ஒற்றுமைப்பட்டுக் கற்பனையினால், தப்தாயஃ பிண்டவத் - காய்ச்சிய இரும்புத் துண்டம்போல், ஸாக்ஷி சைதந்ய ஸம்யுதம் - ஸாக்ஷியாகிய அறிவோடுகூடியதாகின்றது.

பொழிப்புரை :—இந்த லிங்கசரீரமானது யாதொருகாரணத்தினால ஒன்றோடொன்றின் ஒற்றுமைப்பட்டுக் கற்பனையினால் காய்ச்சிய இருப்புத்துண்டம்போல ஸாக்ஷி சைதன்யத்தோடு கூடியதாகின்றது. (௨௨)

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌥𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌮𑌯𑌃𑌕𑍋𑌶𑍋𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌫𑌲𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇𑌹𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌸𑍃𑌤𑌃 ॥ ௨௩.

ததாநந்தமயஃகோசோபோக்த்ருத்வம் ப்ரதிபத்யதே
வித்யாகர்மபலாதீநாம்போக்தேஹாமுத்ரஸஸ்ம்ருதஃ

வியாக்யானம் :—ததாநந்தமயஃகோசஃ - அவ்வானந்த மயமாகிய கோசம், போக்த்ருத்வம் - போக்தாவாயிருக்கும் தன்மையை, ப்ரதிபத்யதே - அடைகின்றது, ஸஃ - அவனே, வித்யாகர்ம பலாதீநாம் - உபாஸ்தி கர்மப்பயன் முதலியவைகளை, இஹாமுத்ர - இம்மையிலும் மறுமையிலும், போக்தா - புசிப்பவன், ஸ்ம்ருதஃ - என்று சொல்லப்பட்டவன்.

பொழிப்புரை :—அவ்வானந்தமாகிய கோசம் போக்திருத்துவத்தை யடைகின்றது. அவனே இம்மையிலும் மறுமையிலும் உபாஸ்தி கருமபயன் முதலியவைகளைப் புசிப்பவன் என்றுச் சொல்லப்படுகின்றது. (௨௩)

ஸ்லோகம்.

யடாய்ராஸஂவிஹாயெஷஸ்வஸ்வரூபெண திஷ்டதி ।
அவிட்யாமாத்ரஸஂயுக்தஃஸாக்ஷ்யாத்மாஜாயதெதடா ॥ ௨௪.

யதாத்யாஸம்விஹாயைஷஸ்வஸ்வரூபேணதிஷ்டதி
அவித்யாமாத்ரஸம்யுக்தஃஸாக்ஷ்யாத்மாஜாயதேததா

வியாக்யானம் :—ஏஷஃ - இவ்வான்மா, யதா-எப்போது, அத்யாஸம் - ஒற்றுமைப்பட்டு மயக்கத்தை, விஹாய - விடுத்து, ஸ்வஸ்வரூபேண-தன் நிஜரூபத்தோடு மாத்திரம், திஷ்டதி - இருக்கின்றானோ, ததா - அப்போது, அவித்யாமாத்ர ஸம்யுக்தஃ - அவித்தை மாத்திரத்தோடு கூடியவனாய், ஸாக்ஷ்யாத்மா - ஸாக்ஷிவடிவனாக, ஜாயதே - ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை :—இவ்வான்மா எப்போது அத்தியாஸத்தை விடுத்து தன் நிஜரூபத்தோடுமாத்திர மிருக்கின்றானோ அப்போது அவித்தைமாத்திரத்தோடு கூடியவனாய் ஸாக்ஷிவடிவனாகின்றான்.

ஸ்லோகம்.

த்ரஷ்டாந்தஃகரணாநாம் நுபூதெஸ்ம்ருதெரபி ।
அதொந்தஃகரணாத்யாஸாதத்யாவிவெகநாத்மநஃ ॥ ௨௫.
போக்த்ருத்வஂஸாக்ஷிதாசெதித்வெதஂதஸ்யொபபத்யதெ ।

த்ரஷ்டாந்தஃகரணாநாமநுபூதேஸ்ம்ருதேரபி
அதோந்தஃகரணாத்யாஸாதத்யாவிவேகநாத்மநஃ
போக்த்ருத்வம் ஸாக்ஷிதாசேதித்வைதம்தஸ்யோபபத்யதே

வியாக்யானம் :—அந்த:கரணாதீநாம் - அந்த:கரணம் முதலியவைகளுக்கும், அநுபூதே: - அநுபவத்திற்கும், ஸ்ம்ருதே: அபி - ஸ்மரணத்தி (நினைவி)ற்கும், த்ரஷ்டா-ஸாக்ஷி (காண்போன்), அத:- ஆதலால் அந்த:கரணாத்யாஸாத் - அந்தக்கரணத்தோடு அத்தியாஸத்தினால், ஆத்மந: - ஆன்மாவுக்கு, அத்யாஸித்வேநச - அத்தியாஸத்தை யுடையதாயிருக்கும் தன்மையாலும், போக்த்ருத்வம் - போக்தாவாக இருக்கும் தன்மை, ஸாக்ஷிதாச - ஸாக்ஷியாயிருக்கும் தன்மை, இதித்வைதம் - எனுமிங்ஙனம் இருவகையாயிருத்தல், தஸ்ய - அவனுக்கு, உபபத்யதே - ஒவ்வுவதாம்.

பொழிப்புரை :—அந்தக்கரணம் முதலியவைகளுக்கும் அநுபவத்திற்கும் நினைவிற்கும் த்ரஷ்டாவாதலால் அந்தக்கரணத்தோடு அத்தியாஸத்தினால் ஆன்மாவுக்கு அத்தியாஸத்தை யுடையதாயிருக்கும் தன்மையாலும் போக்திருத்துவம் ஸாக்ஷித்வம் எனும் இருவகைத் தன்மைகளும் அவனுக்குப் பொருந்துவதாம். (உ௫)

ஶ்லோகம்.

𑌆𑌤𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌯𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑍇 𑌵𑌿𑌰𑌾𑌜𑌤𑍇 ॥ உகூ.

𑌏𑌕𑍋 𑌭𑍋𑌜𑌯𑌿𑌤𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌽𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌃 𑌫𑌲𑌮𑍍 ।
𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌰𑌥𑌿𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌂 𑌰𑌥𑌮𑍇𑌵 𑌤𑍁 ॥ உஎ.

ஆதபஸ்சாபிதச்சாயாதத்ப்ரகாசேவிராஜதே
ஏகோபோஜயிதாதத்ரபுங்தே அந்ய:கர்மண:பலம்
க்ஷேத்ரஜ்ஞம்ரதிநம்வித்திசரீரம்ரதமேவது

வியாக்யானம் :—ஆதப:ச - வெய்யிலும், தச்சாயா - அதன் பிரதிபிம்பமும் (நிழலும்), தத்ப்ரகாசே - அதன் பிரகாசத்திலேயே, விராஜதே - விளங்குகின்றது. தத்ர - ஆண்டு, ஏக: - ஒருவன், போஜயிதா-புசிக்கச்செய்வோன், அந்ய:-மற்றொருவன், கர்மண:- கர்மாவின், பலம் - பயனை, புங்தே - புசிக்கின்றான். க்ஷேத்ரஜ்ஞம்- ஆன்மாவை, ரதிநம் - ரதத்திலுள்ளவனாகவும், சரீரம்-சரீரத்தை, ரதம் ஏவ து - ரதமாகவேயும், வித்தி - அறிவாயாக.

பொழிப்புரை :—வெய்யிலும் அதன் பிரதிபிம்பமும் அதன் பிரகாசத்திலேயே விளங்குகின்றது. ஆண்டு ஒருவன் பிரோகன்

மற்றொருவன் கர்மபலத்தைப் புசிப்பவன். ஆன்மாவை ரதத்தை யுடையோன் எனவும் சரீரத்தை ரதமே எனவும் அறிவாயாக.

ஸ்லோகம்.

𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌂𑌤𑍁𑌸𑌾𑌰𑌥𑌿𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂𑌤𑍁𑌮𑌨𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿𑌹𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁𑌗𑍋𑌚𑌰𑌾𑌃 ॥ உ௮.

புத்திம்துஸாரதிம்வித்திப்ரக்ரஹம்துமநஸ்ததா
இந்திரியாணிஹயாந்வித்திவிஷயாஸ்தேஷுகோசரா:

வியாக்யானம் :—புத்திம்து - புத்தியோ வெனில், ஸாரதிம் - தேர்ப்பாகனென, வித்தி - அறி, மந: - மநஸை, ப்ரக்ரஹம்து - கடிவாளமாகவும், ததா - அவ்வாறு, இந்திரியாணி - இந்திரியங்களை, ஹயாந் - குதிரைகளாகவும், வித்தி - அறி, விஷயா: - சப்தஸ்பர்சம் முதலிய பொருள்கள், தேஷு - ஆண்டு, கோசரா: - செல்லவேண்டிய இடங்களாக அறியத்தக்கது.

பொழிப்புரை :—புத்தியை தேர்ப்பாகனுகவும், மனஸை கடிவாளமாகவும் இந்திரியங்களை குதிரைகளாகவும் அறி. சப்தஸ்பர்சம் முதலிய பொருள்கள் ஆண்டுசெல்லவேண்டிய இடங்கள் எனவும் அறியத்தக்கது. (உ௮)

ஸ்லோகம்.

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌰𑍍𑌮𑌨𑌸𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇𑌯𑌸𑍍𑌸𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ॥ உ௯.
𑌉𑌦𑍍𑌘𑌾𑌟𑍍𑌯𑍋𑌦𑍍𑌘𑌾𑌟𑍍𑌯𑍈𑌕𑌮𑍇𑌕𑌂𑌯𑌥𑍈𑌵𑌕𑌦𑌲𑍀𑌤𑌰𑍋𑌃 ।
𑌵𑌲𑍍𑌕𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌲𑍍𑌲𑌭𑌤𑍇𑌸𑌾𑌰𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ௩௰.
𑌤𑌥𑍈𑌵𑌪𑌞𑍍𑌚𑌕𑍋𑌶𑍇𑌷𑍁𑌮𑌨𑌃𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑌨𑍍𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑌾𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑌪𑌿𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑌤𑌿 ॥ ௩௧.

இந்த்ரியைர்மநஸாயுக்தம் போக்தாரம்வித்திபுருஷம்
ஏவம்சாந்த்யாதியுக்தஸ்ஸந்நுபாஸ்தேயஸ்ஸதாத்விஜ:
உத்காட்யோத்காட்யைகமேகம்யதைவகதளீதரோ:
வல்கலாந்ததத:பச்சாத்லபதேஸாரமுத்தமம்
ததைவபஞ்சகோசேஷுமந:ஸங்க்ரமயம்க்ரமாத்
தேஷாம்மத்யேததஸ்ஸாரமாத்மாநமபிவிந்ததி

வியாக்யானம் :— இந்த்ரியை: - இந்திரியங்களோடும், மநஸா - மநஸோடும், யுக்தம் - கூடிய, பூருஷம் - ஆன்மாவை, போக்தாரம் - போக்தா என, வித்தி - அறிக, ஏவம் - இவ்வாறு, சாந்த்யாதியுகதஸ்ஸந் - சமம் முதலியவைகளை யுடையவனாய்க்கொண்டு, ஸதா - எப்போதும், ய: த்விஜ: - எந்த அந்தணன், உபாஸ்தே - உபாசிக்கின்றானோ, யதா ஏவ - எங்ஙனம், கதளீதரோ: - வாழைமரத்தின், வல்கலாநி - பட்டைகளை, ஏகமேகம் - ஒவ்வொன்றாய், உத்காட்ய உத்காட்ய - பிரித்து பிரித்து, ததஃபச்சாத் - அதன் முடிவினில், உத்தமம் - சிறந்த, ஸாரம் - தண்டை, லபதே - அடைகின்றானோ, ததா ஏவ - அங்ஙனமே, பஞ்சகோசேஷு - பஞ்சகோசங்களில், மந: - நமஸ்ஸை, க்ரமாத் - முறையே, ஸங்க்ராமயந் - நன்குசெலுத்துகின்றவனாய்க்கொண்டு, தத: - அதன்பின்னர், தேஷாம் - அக்கோசங்களின், மத்யே - நடுவினில் உள்ள, ஸாரம் - சாரமாகிய, ஆத்மாநம் அபி - ஆன்மாவையும், விந்ததி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:— இந்திரியங்களோடும் மனஸோடும் கூடிய ஆன்மாவையே போக்தாவென்றறி. இவ்விதம் சமம் முதலியவைகளை யுடையவனாய்க்கொண்டு எவ்வந்தணன் எப்போதும் உபாஸிக்கின்றானோ எங்ஙனம் வாழைமரத்தின் பட்டைகளைத் தனித்தனியே ஒவ்வொன்றாகப் பிரித்துப் பிரித்து நடுக்கின் அதன் நடுவினில் உள்ளதண்டை யடைவானோ அவ்வாறே பஞ்சகோசங்களில் அறிவை நன்கு செலுத்துகின்றவனாய்க்கொண்டு ஒன்றொன்றாகத் தள்ளுவானாயின் அவைகளின் நடுவினிலுள்ள சாரமாகிய ஆன்மாவை அடைகின்றான். (௩௧)

ஸ்லோகம்.

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌨𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌂𑌯𑌤𑍋 𑌮𑌨𑌸𑌿 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 ।
𑌅𑌥 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌿𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ॥ ௩௨.

ஏவம்மநஸ்ஸமாதாயஸம்யதோமநஸித்விஜ:
அதப்ரவர்தயேச்சிதம் நிராகாரேபராத்மநி

வியாக்யானம் :— ஏவம் - இவ்வாறு, ஸம்யத: - இந்திரியங்களை யடக்கியவனாய், மநஸி - மனஸிலேயே, மன: - மனஸை, ஸமாதாய - ஸமாதானம் செய்தவனாய்க்கொண்டு, அத - அதன்

பின்னர், சித்தம் - சித்தத்தை, நிராகாரே - அருவனாகிய, பராத்மநி - பரமான்மாவினிடம், ப்ரவர்த்தயேத் - செலுத்துவோனாகுக.

பொழிப்புரை :—இவ்வாறு இந்திரியங்களை அடக்கி மனவிலேயே மனத்தையும் அடக்கும் அந்தணன் அதன்பின்னர் சித்தத்தை அருவனாகிய பரமான்மாவிடம் செலுத்துவோனாகுக.

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ௩௩.

ததோமநஃப்ரக்ருஹ்ணாதிபராத்மாநம்ஹிகேவலம்
யத்தத்ரேச்யமக்ராஹ்யமஸ்தூலாத்யுக்திகோசரம்

வியாக்யானம் :—ததஃ - அதன்பிறகு, மநஃ - மனமானது, கேவலம் - எத்தன்மையுமிராதவனும், அத்ரேச்யம் - காணமுடியாததும், அக்ராஹ்யம் - அடைய ஒண்ணாதவனும், அஸ்தூலாத்யுக்திகோசரம் - அஸ்தூலம்முதலிய சொற்களுக்கு இலக்கியமாயுள்ளவனும், பராத்மாநம் - பரமான்மாவை, ப்ரக்ருஹ்ணாதி - உள்ளபடி அறிந்துகொள்ளுகின்றது.

பொழிப்புரை :—அதன்பின்னர் மனமானது எத்தன்மையுமிராதவனும் காண ஒண்ணாதவனும் அடைய ஒண்ணாதவனும் அஸ்தூலம்முதலிய சொற்களுக்கிலக்கியமாயுள்ளவனுமாகிய பரமான்மாவை உள்ளபடி அறிந்துகொள்ளுகின்றது. (௩௩)

ஸ்லோகம்.

ஸ்ரீராமர் சொன்னார்.

[illegible]
[illegible] ௩௪.

[illegible]
[illegible] ௩௫.

பகவச்சரவணேநைவ ப்ரவர்த்தந்தே ஜநாஃகதம்
வேதசாஸ்த்ரார்த்தஸம்பந்நாயஜ்வாநஸ்ஸத்யவாதிநஃ

ச்ருண்வந்தோபிததாத்மாநம் ஜாநந்தேநைவகேசந
ஜ்ஞாத்வாபிமந்யதேமித்யாகிமேதத்தவமாயயா

வியாக்யானம் :—பகவந் - ஓ பகவனே, வேதசாஸ்த்ரார்த்த ஸம்பந்நா:-வேதசாஸ்திரார்த்தங்களை யறிந்தவர்களும், யஜ்வாந:- வேள்வியைச் செய்கின்றவர்களும், ஸத்யவாதிந:-ஸத்தியத்தையே பேசுகின்றவர்களுமாகிய, ஜநா: - ஜனங்கள், ச்ரவணே - சிரவணஞ் செய்வதில், கதம் - ஏன், ந ப்ரவர்த்தந்தே - பிரவர்த்திக்கின்றவர் களாக இல்லை, ததா கேசந - அங்ஙனம் மற்றுஞ்சிலர், ச்ருண்வந் தோபி - சிரவணஞ் செய்கின்றவர்களேயாயினும், ஆத்மாநம் - ஆன்மாவை (ஏன்), ந ஜாநந்தே- அறிகின்றனரில்லை, ஜ்ஞாத்வா அபி- அறிந்தும், மித்யா - மித்தை என, மந்யதே - எண்ணுகின்றனர், ஏதத் - இது, தவ - உமது, மாயயாகிம் - மாயையினலா என்ன ?

பொழிப்புரை:—ஓ பகவனே வேதசாஸ்திரார்த்தங்களை யுணர்ந் தவர்களும், வேள்வி செய்கின்றவர்களும், சத்தியமே பேசுகின்ற வர்களுமாயிருந்தும் ஜனங்கள் சிரவணஞ்செய்கின்றதில் ஏன் பிர வர்த்திக்கின்றதில்லை. மற்றும் சிலர் சிரவணஞ்செய்கின்றவர்களே யாயினும் ஆன்மாவை ஏன் அறிகின்றதில்லை. அறிந்தும் சிலர் மித்தையாகக் கொள்கின்றனரே ஏன்? இது உமது மாயையி னலா என்ன. (௩௫)

ஶ்லோகம்.

சிவபெருமான் கூறினூர்.

𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾 ।
𑌦𑍈𑌵𑍀 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌯𑍀 𑌮𑌮 𑌮𑌾𑌯𑌾 𑌦𑍁𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾 ॥ ௩௬.

𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌯𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍇 ।
[illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌗𑌾 [illegible] ॥ ௩௭.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௩௮.

𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌯𑍇 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌾𑌃 ।
[illegible] ॥

ஏவமேவமஹாபாஹோகாத்ரகார்யாவிசாரணா
தைவீஹ்யேஷாகுணமயீமமமாயாதுரத்யயா
மாமேவயேப்ரபத்யந்தேமாயாமேதாம்தரந்திதே
அபக்தாயேமஹாபாஹோமமச்ருத்தாவிவர்ஜிதா:
பலம்காமயமாநாஸ்தேவைஹிகாமுஷ்மிகாதிகம்
க்ஷயிஷ்ணவல்பம்ஸாதிசயம்ததஃகர்மபலம்மதம்
ததவிஜ்ஞாயகர்மாணியேகுர்வந்திநராதமா:
மாதுஃபதந்திதேகர்பேம்ருத்யோர்வக்த்ரேபுநஃபுநஃ

வியாக்யானம் :—மஹாபாஹோ - ஓ மஹா பாஹுவாகிய ராமனே, ஏவம் ஏவ - இவ்வாறே, அத்ர - இதனில், விசாரணா - விசஹித்தல, கார்யாந - செய்யவேண்டியதில்லை, ஏஷா - இது, தைவீ - தேவஸம்பந்தமாயுள்ளதும், குணமயீ - முக்குணமயமாயுள்ளதும், துரத்யயா - மீற அரிதாயுள்ளதுமாகிய, மமத்மாயா - எனது மாயையே, யே - எவர், மாம் ஏவ - என்னையே, ப்ரபத்யந்தே - உபாஸிக்கின்றனரோ, தே - அவர்கள், ஏதாம் மாயாம் - இம்மாயையை, தரந்தி - தாண்டுகின்றனர், மஹாபாஹோ - ஓ மஹாபஹுவாகிய ராமா? ச்ரத்தாவிவர்ஜிதாஃ - சிரத்தையில்லாதவர்களும், மம - எனக்கு, அபக்தாஃ - பக்தரல்லாதவர்களுமாயிருக்கின்றனரோ, தே-அவர்கள், ஐஹிகாமுஷ்மிகாதிகம்-இம்மை மறுமை ஸம்பந்தமாயுள்ள, பலம் - பயனை, காமயமாநாஃ - விரும்புகின்றவர்களாயிருக்கின்றனர், ததஃ - ஆதலின், கர்மபலம் - கர்மபலமானது, க்ஷயிஷ்ணு - அழிகின்றதும், ஸாதிசயம் - தாரதம்மியமுடையதும், அல்பம் - அற்பமுமானது என, மதம் - நிச்சயிக்கப்பட்டதாம், தத - அதனை, அவிக்ஞாய - அறியாமல், யே - எந்த, நராதமாஃ - நராதமர்கள், கர்மாணி - கர்மங்களை, குர்வந்தி - செய்கின்றனரோ, தே - அவர்கள், மாதுர் - அன்னையின், கர்பே - கர்ப்பகோசத்திலும், ம்ருத்யோஃ - எமனின், வக்த்ரே - வாயினிலும், புநஃ புநஃ - அடிக்கடி, பதந்தி - வீழ்கின்றனர்.

பொழிப்புரை:—ஓ மஹாபாஹுவாகிய ராமா இது இவ்வாறே இதனில் சிறிதும் விசாரணைசெய்யவேண்டாம் இது தாண்டுதற்கரியதும் குணமயமுமாயுள்ள எனது மாயையேயாம். என்னையே எவர் உபாஸிக்கின்றனரோ அவர்களே இம்மாயையைத் தாண்டு

கின்றனர். சிரத்தையில்லாதவர்களும் எனக்கு அபக்தர்களுமாய் எவரிருக்கின்றனரோ அவர்கள் இம்மை மறுமைப்பயன்களைக் காமுறுகின்றவர்களா யிருக்கின்றனர். ஆதலின் கர்மபலமானது அழிகின்றதும் அற்பமும் தாரதம்மியமுடையதும் என நிச்சயிக்கப் பட்டது. அதனையறியாமல் எந்த நராதமர்கள் கர்மங்களைச் செய்கின்றனரோ அவர்கள் அன்னையின் கருப்பையிலும் எமன் வாயினிலும் அடிக்கடி வீழ்கின்றனர். (௩௯)

ஸ்லோகம்.

நாநாயோநிஷு ஜாதஸ்ய தேஹிநோ யஸ்ய கஸ்ய சித் ।
கோடிஜந்மார்ஜிதை꞉ புண்யைர்மயி பக்தி꞉ ப்ரஜாயதே ॥

நாநாயோநிஷுஜாதஸ்யதேஹிநோயஸ்யகஸ்யசித்
கோடிஜன்மார்ஜிதை꞉புண்யை꞉மயிபக்தி꞉ப்ரஜாயதே

வியாக்யானம் :—நாநாயோநிஷு - எண்ணிறந்த பல யோனிகளில், ஜாதஸ்ய - தோன்றிய, யஸ்ய கஸ்ய சித்தேஹிந꞉ - எந்த தேஹியானவனுக்கும், கோடி ஜந்மார்ஜிதை꞉ - எண்ணிறந்த பல ஜன்மங்களில் சம்பாதிக்கப்பட்டுள்ள, புண்யை꞉ - புண்ணியங்களால், மயி - என்னிடம், பக்தி꞉ - பக்தியானது, ப்ரஜாயதே - ஏற்படுகின்றது.

பொழிப்புரை :—எண்ணிறந்த பல யோனிகளில் பிறந்தவனாயினும் எந்த தேஹியாயிருக்கினும் எண்ணிறந்த பல ஜன்மங்களில் சம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களாலேயே என்னிடம் பக்தி ஏற்படுகின்றது. (௪௦)

ஸ்லோகம்.

ஸ ஏவ லபதே ஜ்ஞாநம் மத்பக்த꞉ ஶ்ரத்தயாந்வித꞉ ।
நாந்யகர்மாணி குர்வாணோ ஜந்மகோடிஶதைரபி ॥ ௪௧.

ஸஏவலபதேஜ்ஞானம்மத்பக்த꞉ச்ரத்தயாந்வித꞉
நாந்யகர்மாணிகுர்வாணோஜன்மகோடிசதைரபி

வியாக்யானம் :—எவன், மத்பக்த꞉ - என்னிடம் பக்தியுள்ளவனுமாய், ச்ரத்தயா அந்வித꞉-சிரத்தையுடையவனுமாய், ஜன்மகோடி சதை꞉ அபி - எண்ணிறந்த பலகோடி ஜன்மங்களைப் பெறினும், அந்யகர்மாணி-காம்யமெனும் கர்மங்களை, நகுர்வாண꞉ - செய்யா

மலிருக்கின்றவனுமாய் உள்ளவனே, ஸஃ ஏவ-அவனே, ஞானம் - ஞானத்தை, லபதே - பெறுகின்றான்.

பொழிப்புரை :—எவன் என்னிடம் பக்தியுடையவனும் சிரத்தையுடையவனுமாய் எண்ணிறந்த பலகோடி ஜன்மங்களைப்பெறினும் காம்யகர்மங்களைச் செய்யாமலிருப்பானாயின் அவனே ஞானத்தைப் பெறுகின்றான். (௪௧)

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌤𑌃𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌮𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑌰𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌪𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌜𑍍𑌯𑌮𑌾𑌮𑍇𑌕𑌂𑌶𑌰𑌣𑌂𑌵𑍍𑌰𑌜 ॥ ௪௨.
𑌅𑌹𑌂𑌤𑍍𑌵𑌾𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌶𑍁𑌚𑌃 ।

ததஃஸர்வம்பரித்யஜ்யமத்பக்திம்ஸமுதாஹரஃ
ஸர்வதர்மாந்பரித்யஜ்யமாமேகம்சரணம்வ்ரஜ
அஹம்த்வாஸர்வபாபேப்யோமோக்ஷயிஷ்யாமிமாசுசஃ

வியாக்யானம் :—ததஃ - ஆகலால், ஸர்வம் - எல்லாவற்றையும், பரித்யஜ்ய - விடுத்து, மத்பக்திம் - எனதுபக்தியை, ஸமுதாஹரஃ - ஆசரிப்பாயாக, ஸர்வதர்மாந் - (பயனில் விருப்பமுதலிய) ஸகல பந்தஹேதுவாகிய தன்மைகளையும், பரித்யஜ்ய - விடுத்து, மாம் ஏகம் - என்னொருவனையே, சரணம் வ்ரஜ - சரணமடைவாயாக, அஹம் - நான், த்வா - உன்னை, ஸர்வபாபேப்யஃ - ஸகல கர்மங்களினின்றும், மோக்ஷயிஷ்யாமி - விடுபடச்செய்வேன், மா சுசஃ - சோகமடையவேண்டாம்.

பொழிப்புரை :—ஆதலால் எல்லாவற்றையும் விடுத்து எனது பக்தியை செய்வாயாக பயனில் விருப்பம் முதலிய பந்தஹேதுவாகிய ஸகலதன்மைகளையும் விடுத்து என்னொருவனையே சரணமடைவாயாக நான் உன்னை ஸகலகர்மங்களினின்றும் விடுபடச்செய்வேன் சோகம் வேண்டாம். (௪௨)

ஶ்லோகம்.

𑌯𑌤𑍍𑌕𑌰𑍋𑌷𑌿𑌯𑌦𑌶𑍍𑌨𑌾𑌸𑌿𑌯𑌜𑍍𑌜𑍁𑌹𑍋𑌷𑌿𑌦𑌦𑌾𑌸𑌿𑌯𑌤𑍍 ॥ ௪௩.
𑌯𑌤𑍍𑌤𑌪𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿𑌰𑌾𑌘𑌵𑌂𑌤𑌤𑍍𑌕𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌵𑌮𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑌃𑌪𑌾𑌤𑌂𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌿𑌰𑌵𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 ॥ ௪௪.

யத்கரோஷியதச்நாஸியஜ்ஜுஹோஷிததாஸியத்
யத்தத்பச்யஸிராமத்வம்தத்குருஷ்வமதர்பணம்
ததஃபரதரம்நாஸ்தி பக்திர்மயிரகூத்தம

வியாக்யானம் :—யத் - யாதொன்றை, கரோஷி - செய்கின்றனையோ, யத் - யாதொன்றை, அச்நாஸி - புசிக்கின்றனையோ, யத் - யாதொன்றை, ஜுஹோஷி - ஹோமம் செய்கின்றனையோ, யத்தத் - எவ்வெதனை, பச்யஸி - பார்க்கின்றனையோ, ராம - ஓ ராமா, த்வம் - நீ, தத் - அதனை, மதர்ப்பணம்-எனக்கு அர்ப்பணமாக, குருஷ்வ - செய்வாயாக, ரகூத்தம - ஓ ரகுகுலோத்தமனே, மயி - என்னிடம், பக்திஃ - பத்தியானது, ததஃ - அதனிலும், பரதரம் - மேலாகியது, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை:—யாதொன்றைச் செய்கின்றனையோ யாதொன்றைப் புசிக்கின்றனையோ யாதொன்றை ஹோமம் செய்கின்றனையோ யாதொன்றைப் பார்க்கின்றனையோ ஓராமா நீ அதனை எனக்கு அர்ப்பணம் செய்வாயாக ஓரகுகுலதிலகனே என்னிடம் பக்தியானது அதனிலும் மேலாகியது யாதுமில்லை. (௪௪)

பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பக்தியோகமென்னும்

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்.

ஶ்லோகம்.

ஸ்ரீராமர் கூறியதாவது.

𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑍀𑌦𑍃𑌶𑍀 𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌾 𑌕𑌥𑌂 𑌵𑌦 ।
𑌯𑌯𑌾 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ க.

பக்திஸ்தேகீத்ருசீதேவஜாயதேஸாகதம்சஸா
யயாநிர்வாணரூபம்துலபதேமோக்ஷமுத்தமம்

வியாக்யானம் :—தேவ - ஓதேவனே, தே - உனது, பக்திஃ - பக்தியானது, கீத்ருசீ-எப்படிப்பட்டது, ஸா - அந்தபக்தியானது

கதம்ச - எப்படி, ஜாயதே - உண்டாகின்றது, யயா து - எந்த பக்தியினாலேயே, நிர்வாணரூபம் - கைவல்ய வடிவமாகிய, உத்தமம் - சிறந்த, மோக்ஷம் - மோக்ஷத்தை, லபதே - அடைகின்றானோ.

பொழிப்புரை:—ஓ தேவனே உனது பக்தி எப்படிப்பட்டது அந்தபக்தியானது எப்படி உண்டாகின்றது எந்தபக்தியினாலேயே கைவல்யமாகிய உத்தமமான மோக்ஷத்தை அடைகின்றானோ. (க)

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿𑌗𑌿𑌰𑌿𑌜𑌾𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌯𑍇𑌨𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌃 । உ.

தத்ப்ரூஹிகிரிஜாகாந்தப்ராப்யதே யேநநிர்வ்ருதிஃ

வியாக்யானம்:—கிரிஜாகாந்த - ஓ கிரிஜாகாந்தராகிய இறைவனே, யேந - எதனால், நிர்வ்ருதிஃ - ஸுகமானது, ப்ராப்யதே - அடையப்படுகின்றதோ, தத் - அதனை, ப்ரூஹி - சொல்லும்,

பொழிப்புரை:—ஓ கிரிஜாகாந்தராகிய இறைவனே எதனால் ஸுகமானது அடையப்படுகின்றதோ அதனைச் சொல்லும். (உ)

ஶ்லோகம்.

பகவான் கூறியதாவது.

𑌯𑍋𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑍍𑌯𑌯𑌨𑌂𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂𑌦𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌿𑌚 ।
𑌮𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑌧𑌿𑌯𑌾𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌮𑍇𑌭𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑌮𑍇𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ௩.

யோவேதாத்யயநம்யஜ்ஞம்தாநாநிவிவிதாநிச
மதர்பணதியாகுர்யாத்ஸமேபக்தஸ்ஸமேப்ரியஃ

வியாக்யானம்:—யஃ - எவன், வேதாத்யயநம் - வேதாத்தியயனத்தையும், யஜ்ஞம் - வேள்வியையும், விவிதாநி தாநாநி ச - பற்பல விதங்களாகிய தானங்களையும், மதர்பணதியா - எனக்கு அர்ப்பணம்செய்யும் பாவனையோடு, குர்யாத் - செய்வானோ, ஸஃ - அவன், மே - எனக்கு, பக்தஃ - பக்தன், ஸஃ - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரியஃ - பிரியன்.

பொழிப்புரை:—எவன் வேதாத்யயனத்தையும் வேள்வியையும் பற்பலவகைகளாகிய தானங்களையும் எனக்கு அர்ப்பணம் செய்யும் பாவனையோடு செய்கின்றானோ அவன் எனது பக்தன் அவன் எனக்கு பிரியன். (௩)

ஶ்லோகம்.

𑌨𑌰𑍍𑌯𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌂𑌶𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌲𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌭𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ॥ ௪.
𑌉𑌦𑍍𑌧𑍂𑌳𑌯𑌤𑌿𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌤𑍇𑌨𑌚𑌾𑌰𑍍𑌚𑌤𑌿𑌮𑌾𑌮𑌪𑌿 ।

நர்யபஸ்மஸமாதாயவிசுத்தம்சரோத்ரியாலயாத்
அக்கிரித்யாதிபிர்மந்த்ரைரபிமந்த்ர்யயதாவிதி
உத்தூளயதிகாத்ராணிதேநசார்சதிமாமபி

வியாக்யானம்:—ச்ரோத்ரியாலயாத் - வேதமோதியவனிடத்தினின்று, விசுத்தம் - மிக்கத் தூய்மையாயுள்ள, நர்யபஸ்ம - அக்கினிஹோத்திர விபூதியை, ஸமாதாய - எடுத்து, அக்கிஃ இத்யாதிபிஃ - "அக்கிரிதபஸ்ம" என்பது முதலிய, மந்த்ரைஃ - மந்திரங்களால், அபிமந்த்ரிய - அபிமந்திரித்து, யதாவிதி - விதிப்படி, காத்ராணி - அங்கங்களில், உத்தூளயதி - பூசுகின்றான் (என்பதும்), தேந ச - அதனாலேயே, மாமபி - என்னையும், அர்ச்சதி - அர்ச்சிக்கின்றான் (என்பதுமாகிய) யாதொன்றுளதோ.

பொழிப்புரை:—வேதமோதியவனிடத்தினின்றும் மிக்கத்தூய்மையாயுள்ள அக்கினிஹோத்திர விபூதியை எடுத்து அக்கினிதி என்பதுமுதலிய மந்திரங்களால் அபிமந்திரித்து விதிப்படி அங்கங்களில் பூசுகின்றதென்பதும் அதனாலேயே என்னையும் அர்ச்சிக்கின்றதென்பதுமாகிய யாதொன்றுளதோ. (௪)

ஶ்லோகம்.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌾𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃𑌮𑌮𑌰𑌾𑌮𑌨𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾𑌶𑌿𑌰𑌸𑌾𑌕𑌣𑍍𑌠𑍇𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌯𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌰𑍀𑌜𑌪𑌪𑌰𑌃𑌸𑌮𑍇𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃𑌸𑌮𑍇𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥ ௫.

தஸ்மாத்பரதராபக்திஃமமராமநவித்யதே
ஸர்வதாசிரஸாகண்டேருத்ராக்ஷாந்தாரயேத்துயஃ
பஞ்சாக்ஷரீஜபரதஃஸ்மேபக்தஃஸமேப்ரியஃ

வியாக்யானம்:—ராம - ஓ ராமா, தஸ்மாத் - அதனினும், பரதரா - சிறந்ததாகிய, பக்திஃ - பக்தியானது, மம - எனக்கு, நவித்யதே - இல்லை, ஸர்வதா - எப்போதும், ருத்ராக்ஷாந் - ருத்ராக்ஷங்களை, யஃ - எவன், சிரஸா-சிரஸினிலும், கண்டே - கழுத்தினிலும்,

தாரயேத் - தரிக்கின்றானோ, பஞ்சாக்ஷரீஜபர: - பஞ்சாக்ஷர ஜபத்தைப் பாரமாகக்கொண்டவனுமாவனோ, ஸ: - அவனே, மே - எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரிய: - பிரியன்.

பொழிப்புரை:—ஓராம அதனினும் சிறந்ததாகிய பக்தி எனக்கில்லை எப்போதும் எவன் ருத்திராக்ஷங்களை சிரஸினும் கண்டத்திலும் தரிக்கின்றானோ பஞ்சாக்ஷரஜபத்தை முக்கியமாய்க் கொண்டு மிருக்கின்றானோ அவனே எனக்குப் பக்தன் அவனே எனக்குப் பிரியன். (௬)

ஶ்லோகம்.

ஸஹஜ௱ஜொஸஹஜபராயீஸவ-ீதாவிஜிதெந்த்ரிய: ।
யஹ-ார-ு்ஜபெந்நித்யஂவிஂதயெந்மாமநந்யயீ: ॥
ஸதெநைவஸஂதெ௷நஶிவஃஸஂஜாயதெஸ்வயஂ ।

பஸ்மச்சந்நோபஸ்மசாயீஸர்வதாவிஜிதேந்த்ரிய:
யஸ்துருத்ரம்ஜபேந்நித்யம்சிந்தயேந்மாமநந்யதீ:
ஸதேநைவசதேஹேநஶிவஸ்ஸம்ஜாயதேஸ்வயம்

வியாக்யானம்:—பஸ்மச்சந்ந:-விபூதிபூசியவனும், பஸ்மசாயீ, விபூதியில் படுப்பவனும், ஸர்வதா - எப்போதும், விஜிதேந்த்ரிய:- இந்திரியங்களை வென்றவனுமாயிருந்து, ய:து - எவன், ருத்ரம் - ருத்ரத்தை, நித்யம் - தினந்தோறும, ஜபேத் - ஜபிப்பவனோ, மாம்- என்னை, அநந்யதீ: - வேறு சிந்தையில்லாதவனாய், சிந்தயேத் - சிந்திப்பானோ, ஸ: - அவன், தேந ஏவ தேஹேந - அதேதேஹத்தோடு, ஸ்வயம்-தானே, சிவ:-சிவனாக, ஸம்ஜாயதே-ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை:—விபூதி பூசியவனும் விபூதியைப் படுக்கையிட்டுப் படுப்போனும் எப்போதும் அடங்கியுள்ள இந்திரியங்களையுடையோனுமாக யாதொருவன் ருத்திரத்தைத் தினந்தோறும்ஜபிக்கின்றவனும் வேறு சிந்தையில்லாதவனாக என்னைச் சிந்திப்பவனுமாயுளனோ, அவன் அதேதேஹத்தோடு சிவனாக ஆகின்றான். (௭)

ஶ்லோகம்.

ஜபெத்ாா-ு்ஸ-ுக்தாநிதயாய-ிவஶிரஃவாஂ ॥ ௭.
கைவஜெ்ாவஂஷ-ு-ுக்தஂஜெ-ூதாஜதாஜெவவ ।

ஸ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪.
[illegible] ।

நர்யபஸ்மஸமாதாயவிசுத்தம்ச்ரோத்ரியாலயாத்
அக்நிரித்யாதிபிர்மந்த்ரைரபிமந்த்ர்யயதாவிதி
உத்தூளயதிகாத்ராணிதேநசார்சதிமாமபி

வியாக்யானம்:—ச்ரோத்ரியாலயாத் - வேதமோதியவனிடத்தினின்று, விசுத்தம் - மிக்கத் தூய்மையாயுள்ள, நர்யபஸ்ம - அக்கினிஹோத்திர விபூதியை, ஸமாதாய - எடுத்து, அக்நி: இத்யாதிபி: - "அக்நிரிதபஸ்ம" என்பது முதலிய, மந்த்ரை: - மந்திரங்களால், அபிமந்த்ர்ய - அபிமந்திரித்து, யதாவிதி - விதிப்படி, காத்ராணி - அங்கங்களில், உத்தூளயதி - பூசுகின்றான் (என்பதும்), தேநச - அதனாலேயே, மாமபி - என்னையும், அர்ச்சதி - அர்ச்சிக்கின்றான் (என்பதுமாகிய) யாதொன்றுளதோ.

பொழிப்புரை:—வேதமோதியவனிடத்தினின்றும் மிக்கத்தூய்மையாயுள்ள அக்கினிஹோத்திர விபூதியை எடுத்து அக்நிரிதி என்பதுமுதலிய மந்திரங்களால் அபிமந்திரித்து விதிப்படி அங்கங்களில் பூசுகின்றதென்பதும் அதனாலேயே என்னையும் அர்ச்சிக்கின்றதென்பதுமாகிய யாதொன்றுளதோ. (௪)

குறிப்பு —பஸ்மமானது ஐஸ்வர்யத்தைக் கொடுக்குந் தன்மையால் விபூதி, பூதியெனும பெயர்பெற்றதாக "ஐச்வர்யகாரணாத் பூதி: என்னும் பிருஹஜ்ஜாபாலோபநிஷத்.

பஸ்மமணியாத நெற்றியைச்சுடு, சிவாலயமில்லாத கிராமத்தைக்கொளுத்து, சிவார்ச்சனை யில்லாதவனது ஜன்மத்திலே தீயை வை, சிவனையாசிரயிக்காத சாஸ்திரத்தை யெரித்துவிடு.

பிருஹஜ்ஜாபாலம்.

"திக்பஸ்மரஹிதம்பாலம் திக்கிராம மசிவாலயம்
திக்நீசார்ச்சநம் ஜந்ம திக்வித்யா மசிவாச்ரயாம்."

எந்தப் பிராமணனால் சிரசில் விபூதித் திரிபுண்டரதாரணம் செய்யப்பட்டதோ அவனால் வேதமெல்லாம் அத்யயனம் பண்

ணப்பட்டனவாயின. சற்கருமமனைத்தும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டனவாயின, தனது வருணத்திற்குரிய நல்லாசாரத்தை யிழந்தவனேனும், சற்கருமங்களை விட்டவனேனும், பஸ்மங்கொண்டு திரிபுண்டரந் தரித்துக்கொண்டவன் பூஜிக்கப்படுவோனாய் விடுவன். எவர்கள் பஸ்மதாரணத்தைத்தள்ளிக் கருமங்களைச் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கோடி ஜன்மமாயினு சமுசாரத் துக்கமில்லாத மோட்சவழி கிட்டாது.

பிருஹஜ்ஜாபலோப நிஷத்.

தேநாதீதம் ச்ருதந்தேநதே நஸ்ரவமநுஷ்டிதம்
யேநவிப்ரேண சிரஸித்ரிபுண்டரம் பஸ்மநாத்ருதம்
த்யக்தவர்ணாச்ரமா சாரோலுப்தஸர்வக்ரி யோபியஃ
ஸக்ருத்திரயக் த்ரிபுண்டராங்கத தாரணாத்ஸோபிபூஜ்யதே
யேபஸ்மதாரணம் த்யக்த்வாகர்ம குர்வந்திமாநவாஃ
தேஷாம் நாஸ்திவிநிர்மோக்ஷஸ் ஸம்ஸாராஜ் ஜன்மகோடிபிஃ

தருமராஜனே! ஆயுள் விருத்தியடைய அவாவோரும், செல்வத்தை யிச்சிப்போரும், வீடுபேற்றை விரும்புவோருமான துவிஜர் நாடோறும் பஸ்மதாரணம் செய்யவேண்டும்.

மஹாபாரதம் சாந்திபருவம்.

“ஆயுஷ்டிகாமோதவா ராஜந்பூதிகாமோதவாநரஃ
நித்யம்வைதாரயேத் பஸ்மமோட்ச காமீசவைதவிஜஃ”

பிரமதேவர் சிருஷ்டிசெய்கையிலேயே பஸ்ம மஹாத்மியத்தைக்கூறி, அதனையணிந்து கோடற்காகவே நெற்றியைக் குறுக்காகப் படைத்தார். மேனோக்காகவும், வட்டமாகவும் படைத்தாரல்லர். அப்படி செய்திருந்தும் மூர்க்கர் சிலர் நெற்றியிலே திரிபுண்டரமணிவதில்லை.

கூர்ம புராணம்.

“ஸ்ரஷ்டாஸ்ருஷ்டிச்சலே நாஹத்ரிபுண்ட்ர ஸ்யப்ரசஸ்த [தாம்
ஸஸர்ஜஸலலாடம் ஹிதிர்யங் நோர்த்த்வம் நவர்த்துலம்
ததாபிமாநவா மூர்க்கா நகுர்வந்தி த்ரிபுண்ட்ரகம்”

இவ்விபூதியினைப்பற்றி யஜுர்வேத காலாக்நிருத்ரம், தைத்திரீயம், யோகதத்வம், ஸாமவேத ஜாபாலி, ஸந்ந்யாசம், வாஸுதேவம், அதர்வவேத பஸ்மஜாபாலம், ப்ருஹஜ்ஜாபாலம், நாரதபரிவிராஜம், ராமரஹஸ்யம், சாண்டில்யம், திரிபுராதாபினி, அதர்வசிரம் முதலிய உபநிஷத்துக்களும், யஜுர்வேத முதலியனவும் பூஜிக்கின்றன.

ஶ்லோகம்.

தஸ்மாத்பரதராபக்திர்மமராமநவித்யதே ॥
ஸர்வதாசிரஸாகண்டேருத்ராக்ஷாந்தாரயேத்துய:।
பஞ்சாக்ஷரீஜபரத:ஸமேபக்த:ஸமேப்ரிய: ॥ ௫

தஸ்மாத்பரதராபக்திர்மமராமநவித்யதே
ஸர்வதாசிரஸாகண்டேருத்ராக்ஷாந்தாரயேத்துய:
பஞ்சாக்ஷரீஜபரத:ஸமேபக்த:ஸமேப்ரிய:

வியாக்யானம் :—ராம - ஓ ராமா, தஸ்மாத் - அதனினும், பரதரா - சிறந்ததாகிய, பக்தி: - பக்தியானது, மம - எனக்கு, நவித்யதே - இல்லை, ஸர்வதா - எப்போதும், ருத்ராக்ஷாந் - ருத்ராக்ஷங்களை, ய: - எவன், சிரஸா-சிரஸினினும், கண்டே - கழுத்தினிலும், தாரயேத் - தரிக்கின்றானோ, பஞ்சாக்ஷரீஜபர: - பஞ்சாக்ஷர ஜபத்தைப் பரமாகக்கொண்டவனுயாவனோ, ஸ: - அவனே, மே - எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரிய: - பிரியன்.

பொழிப்புரை:—ஓராம! அதனினும் சிறந்ததாகிய பக்தி எனக்கில்லை எப்போதும் எவன் ருத்திராக்ஷங்களைச் சிரஸினும் கண்டத்திலும் தரிக்கின்றானோ பஞ்சாக்ஷரஜபத்தை முக்கியமாய்க் கொண்டிருக்கின்றானோ அவனே எனக்குப் பக்தன் அவனே எனக்குப் பிரியன். (௫)

குறிப்பு.—அனைவருக்கும் அநுக்கிரகம் செய்யும்பொருட்டு உருத்திராட்சங்களுண்டாயின. அவற்றின் பெயரைச் சொன்ன மாத்திரத்திலேயே பத்துக்கோதானபலனும், அவற்றைக் காண்டல் தீண்டல்களுக்கு மேலும் மேலும், இரட்டிப்பாகுபலனும்.

ருத்ராட்ச ஜாபாலம்.

"ருத்ராட்சாஜாதாஸ்ஸர் வாநுக்ரஹார்த்தாயதேஷாம் [நாமோச்சாரணமாத்ரேணச
கோப்ரதாநபலம் தர்சநஸ்பர்சநாப்யாம்த்விருணபலம்"

மகாதேவன் (குணருத்திரன்) விஷ்ணு பிரமன் மற்றைத்தேவர்கள் யாவரும் எப்போதும் உருத்திராட்சத்தைப் பக்தியுடன் தரிக்கின்றனர், பாவிகளான மனிதர்கட்கு, வேதத்திறஞ் சிந்தித்தும் முக்தியைக் கொடுப்பதயான உருத்திராட்ச தாரணத்திற் சிரத்தை யுண்டாவதில்லை.

பாரசரபுராணம்.

மகாதேவச்சவிஷ்ணுச்சப்ரஹ்மாதேஷாம் விபூதய:
தேவாச்சாங்யேஸதா பக்த்யாகலுருத்ராட்சதாரிண:
பாபிஷ்டாநாம் மனுஷ்யாணும் ருத்ராட்சாணுஞ்சத
ச்ரத்தாநஜாய தேஸாக்ஷாத்வேத விக்தேவிமுக்திதே

உருத்ராட்சம் எக்காலமு மணியத்தக்கது.

ருத்ராட்ச ஜாபாலம்.

ஸுப்தேபிதே ஸதாகாலம் ருத்ராட்சம் தாரயேந்நர:

எவனுடைய நெற்றியில் விபூதியில்லையோ, உடம்பில் உருத்திராட்ச மணிகளில்லையோ, எவனுடைய கிருகத்தில் சிவபூஜையில்லையோ, அந்தவிப்பிரன் நாய் மாமிசத்தை தின்கிறவனிலும் கீழ்ப்பட்டவனுவன், மாமிசத்தை யுண்பவனுயினும், மதுவைக் குடிப்பவனுயினும், நீசஸ்திரீயைப் புணர்பவனுயினும் அவனது தலையில் உருத்திராக்க மிருப்பின் பாவத்தினின்று விடுபவன்.

மகாஸ்காந்த புராணம்.

நவிபூதிர்யஸ்ய பாலேநாங்க ருத்ராட்சதாரணம்
சம்போர்பவநே பூஜாஸ்விப்ரச்ச்வ பசாதம:
காதந்மாம்ஸம் பிபந்மத்யம் ஸங்கச்ந்நந்த்ய ஜாமபி
பாதகேப்யோவிமுச்யேத ருத்ராட்சே விரவிஸ்திதே:

உருத்திராட்சத்தைப்பற்றிப் பஸ்மஜாபாலம், பிருஹஜ்ஜாபாலம், ராமரஹஸ்யம், ருக்வேத அக்ஷமாலிகை, யஜுர்வேத

தக்ஷிணாமூர்த்தி, ஸாமவேத ருத்ராக்ஷஜாபாலமென இத்தொடக்கத்து உபநிஷத்துக்களும், ருக்வேத ஸ்ரீருத்ர நமகமுமாம். இவற்றுள் ருத்ராட்ச ஜாபாலத்தில் உருத்திராட்ச மணிகளினுற்பத்தி, அளவு, முகம், காரணமந்திரம், தாரணபலாதி விவரணமும், அட்சமாலிகையில் அந்த மணிகளினிறம், அந்த மாலைகளின் பேதம், மகிமை முதலிய விவரமும், பிருகஜ்ஜாபாலத்தால் உருத்திராட்சோற்பத்தி, தாரணபலாதி விவரமும், அருளிச் செய்யப்பட்டன.

ஶ்லோகம்.

𑌭𑌸𑍍𑌮𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌶𑌾𑌯𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌿𑌤𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌪𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑍇𑌨𑍍𑌮𑌾𑌮𑌨𑌨𑍍𑌯𑌧𑍀𑌃 ॥ ௬
𑌸 𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌚 𑌦𑍇𑌹𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌸𑌂𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 ।

பஸ்மச்சந்நோ பஸ்மசாயீ ஸர்வதா விஜிதேந்த்ரிய:
யஸ்து ருத்ரம் ஜபேந் நித்யம் சிந்தயேந் மாமநந்யதீ:
ஸதேநைவ ச தேஹேந ஶிவஸ் ஸஞ்ஜாயதே ஸ்வயம்

வியாக்யானம்:—பஸ்மச்சந்ந:-விபூதிபூசியவனும், பஸ்மசாயீ விபூதியில் படுப்பவனும், ஸர்வதா - எப்போதும், விஜிதேந்த்ரிய:- இந்திரியங்களை வென்றவனுமாயிருந்து, ய:து - எவன், ருத்ரம் - ருத்ரத்தை, நித்யம் - தினந்தோறும், ஜபேத் - ஜபிப்பவனோ, மாம்- என்னை, அநந்யதீ: - வேறு சிந்தையில்லாதவனாய், சிந்தயேத் - சிந்திப்பானோ, ஸ: - அவன், தேந ஏவ தேஹேந - அதே தேஹத்தோடு, ஸ்வயம்-தானே, சிவ:-சிவனாக, ஸம்ஜாயதே-ஆகின்றான்.

பொழிப்புரை:— விபூதி பூசியவனும் விபூதியைப் படுக்கையிட்டுப் படுப்போனும் எப்போதும் அடங்கியுள்ள இந்திரியங்களையுடையோனுமாக யாதொருவன் ருத்திரத்தைத் தினந்தோறும் ஜபிக்கின்றவனும் வேறு சிந்தையில்லாதவனாக என்னைச் சிந்திப்பவனுமாயுளனோ, அவன் அதேதேஹத்தோடு சிவனாக ஆகின்றான். (௭)

ஶ்லோகம்.

𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯 𑌶𑌿𑌵𑌶𑍍𑌰𑍀𑌃𑌵𑌾𑌸𑌂 । ௭
𑌏𑌕𑍈𑌵𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍋𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௮

ஜபேத்யோருத்ரஸூக்தாநிததாதர்வசிரஃபரம்
கைவல்யோபநிஷத்ஸூக்தம்ச்வேதாச்வரமேவச
ததஃபரதரோபக்தோமமலோகேநவித்யதே

வியாக்யானம் :—யஃ - யாதொருவன், ருத்ரஸூக்தாநி - ருத்திரஸூக்தங்களையும், ததா - அங்ஙனமே, பரம் - சிறந்துள்ளதாகிய, அதர்வசிரஃ - அதர்வசிர உபநிஷத்தையும், கைவல்யோபநிஷத்ஸூக்தம் - கைவல்யோபநிஷத ஸூக்தத்தையும், ச்வேதாச்வதரம், ஏவச - சுவேதாச்வதர உபநிஷதத்தையும், ஜபேத் - ஜபிப்பானோ, ததஃ - அவனிலும், பரதரஃ - சிறந்தவனாகிய, பக்தஃ - பக்தன், மமலோகே - எனது உலகில், நவித்யதே - இல்லை.

பொழிப்புரை :—யாதொருவன் ருத்திரஸூக்தங்களையும் அதர்வசிரத்தையும் கைவல்யோபநிஷத ஸூக்தத்தையும் சுவேதாச்வதரத்தையும் ஜபிப்பவனோ அவனிலும் சிறந்த பக்தன் என்னுலகில் இல்லை. (அ)

ஶ்லோகம்.

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾𑌕𑍃𑌤𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌭𑍂𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌯𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌚𑍍𑌛𑍃𑌣𑍁 ॥ ௯.

அந்யத்ர தர்மாத் அந்யஸ்மாத் அந்யத்ராஸ்மாத்க்ருதாக்ருதாத்
அந்யத்ர பூதாத்பவ்யாத்சயத்ப்ரவக்ஷ்யாமிதத்சுருணு

வியாக்யானம் :—தர்மாத் - தர்மத்திலும், அந்யஸ்மாத் - அதர்மத்திலும், அந்யத்ர - வேறுவகையாயுள்ளதும் (விலக்ஷணமாயுள்ளதும்), அஸ்மாத் - இந்த, க்ருதாக்ருதாத் - கார்யகாரணங்களிலும், அந்யத்ர - விலக்ஷணமானதும், பூதாத் - சென்றதிலும், பவ்யாத் ச - இனிவருவதிலும், அந்யத்ர - விலக்ஷணமாயுள்ளதுமாகிய, யத - யாதொன்றை, ப்ரவக்ஷ்யாமி - சொல்லுவேனோ, தத் - அதனை, ச்ருணு - கேட்பாயாக.

பொழிப்புரை :—தர்மாதர்மங்களிலும் கார்யகாரணங்களிலும் விலக்ஷணமாயுள்ளது காலவரையினில் அகப்படாததுமாகிய யாதொன்றைச் சொல்லுவேனோ அதனைக் கேட்பாயாக. (௯)

ஶ்லோகம்.

வத ந்தி யத் பதம் வேதா: ஶாஸ்த்ராணி விவிதாநி ச ।
ஸர்வோபநிஷதாம் ஸாரம் தத்நோ க்ருதமிவோத்த்ருதம் ॥ ௧௦.
யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி முநயஸ் ஸதா ।
தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவக்ஷ்யாமி யத் பதம் ॥ ௧௧.

வதந்தியத்பதம்வேதா: சாஸ்த்ராணி விவிதாநிச
ஸர்வோபநிஷதாம்ஸாரம்தத்நோக்ருதமிவோத்த்ருதம்
யதிச்சந்தோப்ரஹ்மசர்யம் சரந்திமுநயஸ்ஸதா
தத்தேபதம்ஸங்க்ரஹேணப்ரப்ரவிஷ்யாமியத்பதம்

வியாக்யானம் :—வேதா: - வேதங்களும், விவிதாநி - பலவாறுயுள்ள, சாஸ்த்ராணிச - சாஸ்திரங்களும், யத் - யாதொரு, பதம் - பதத்தை, வதந்தி - சொல்லுகின்றனவோ, தத்ந: - தயிரினின்றும், உத்த்ருதம் - கடைந்தெடுக்கப்பட்ட, க்ருதமிவ - வெண்ணெய் போல, ஸர்வோபநிஷதாம் - ஸகல உபநிஷதங்களுக்கும், ஸாரம் - ஸாரமாயுமுள்ளதோ, முநய: - முனிவர்கள், யத் - எதனை, இச்சந்த: - விரும்புகின்றவர்களாய், ஸதா - எப்போதும், ப்ரஹ்மசர்யம் - பிரஹ்மசரியத்தை, சரந்தி - அனுஷ்டிக்கின்றனரோ தத் - அந்த, பதம் - பதத்தை, தே - உனக்கு, ஸங்க்ரஹேண - சுருக்கமாக, ப்ரப்ரவிஷ்யாமி - சொல்லுகின்றேன்.

பொழிப்புரை :—வேதங்களும் பலவகை சாஸ்திரங்களும் எந்த பதத்தைச சொல்லுகின்றனவோ தயிரினின் றெடுக்கப்பட்ட வெண்ணெய்போல எது ஸகலோப நிஷதங்களின் ஸாரமாயுள்ளதோ முனிவர் எதனைவிரும்பி எப்போது ப்ரஹ்மசரியத்தை அநுஷ்டிக்கின்றனரோ அப்பதத்தை உனக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேன். (௧௧)

ஶ்லோகம்.

ஏததேவாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம ஏததேவாக்ஷரம் பரம் ।
ஏததேவாக்ஷரம் ஜ்ஞாத்வா ப்ரஹ்மலோகே மஹீயதே ॥ ௧௨.

ஏததேவாக்ஷரம்ப்ரஹ்ம ஏததேவாக்ஷரம்பரம்
ஏததேவாக்ஷரம்ஜ்ஞாத்வாப்ரஹ்மலோகே மஹீயதே

வியாக்யானம் :—ஏதத் - இந்த, அக்ஷரம் ஏவ - அக்ஷரமே, ப்ரஹ்ம - ப்ரஹ்மமாய், ஏதத் அக்ஷரம் ஏவ-இவ்வக்ஷரமே, பரம் - பரமாயுள்ளது, ஏதத் அக்ஷரம் ஏவ-இவ்வக்ஷரத்தையே, ஜ்ஞாத்வா - அறிந்து, ப்ரஹ்மலோகே - ப்ரஹ்மலோகத்தினில், மஹீயதே-சிறப்புறுகின்றான். (பர சிவப்பேற்றை யடைகின்றான்.)

பொழிப்புரை :—இந்த அக்ஷரமே ப்ரஹ்மம் இவ்வக்ஷரமே பரம் இவ்வக்ஷரத்தையே அறிந்து பரசிவப்பேற்றை யடைகின்றான் (௧௨)

ஶ்லோகம்

𑌛𑌨𑍍𑌦𑌸𑌾𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑍇𑌨𑍂𑌨𑌾𑌮𑍃𑌷𑌭𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌚𑍋𑌦𑌿𑌤𑌃।
𑌇𑌦𑌮𑍇𑌵 𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌸𑍇𑌤𑍁𑌰𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌚 𑌧𑌾𑌰𑌣𑌾𑌤𑍍॥ ௧௩.
சந்தஸாம்யஸ்துதேநூநாம்ருஷபத்வேநசோதித.
இதமேவபதிஃஸேதுரம்ருதஸ்யசதாரணாத்

வியாக்யானம் :—யஃ - யாதொன்று, சந்தஸாம் - வேதங்களாகிய, தேநூநாம் - பசுக்களுக்கு, ருஷபத்வேந - ருஷபமாக, சோதிதஃ - போதிக்கப்பட்டதோ, இதம் ஏவ - இதுவே, பதிஃ - பதியாம், அம்ருதஸ்ய ச தாரணாத் - அம்ருதத்தையும் தரிக்கின்றமையின், ஸேதுஃ - சேதுவுமாம்.

பொழிப்புரை :—யாதொன்று வேதங்களாகிய கோக்களுக்கு வ்ருஷபமாகச் சொல்லப்பட்டுளதோ அவ்விதுவே பதியாம் அம்ருதத்தை (மோக்ஷஅம்ருதத்தை)த் தரிக்கின்றமையின் சேதுமிதுவே.

ஶ்லோகம்.

𑌮𑍇𑌦𑌸𑌾𑌪𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑍋𑌮𑌿𑌤𑌿।
மேதஸாபிஹிதேகோசேப்ரஹ்மயத்பரமோமிதி

வியாக்யானம் :—மேதஸா-மாம்ஸவிசேஷத்தினால், பிஹிதே, மறைப்பட்டுள்ள, கோசே - கோசத்தில் இச்சடலத்தில, யத் - யாதொரு, பரம்ப்ரஹ்ம - பரப்ரஹ்மமுளதோ அது, ஓம் இதி - ஓம் என்பதற்குப்பொருளாம்.

பொழிப்புரை :—மேதஸால் மூடப்பட்டுள்ள இச்சடலத்தில் (ஸர்வஸாக்ஷியாய் விளங்கும்) பரப்ரஹ்மமே ஓம் என்பதனால் சொல்லப்படுவதாம், (௧௪)

ஶ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ கரு.

சதஸ்ரஸ்தஸ்யமாத்ராஃஸ்யுரகாரோகாரமௌததா
மகாரஸ்சாவஸாநேர்தமாத்ரேதிபரிகீர்த்திதா

வியாக்யானம் :—தஸ்ய - அந்தப்பிரணவத்திற்கு, சதஸ்ரஃ - நான்கு, மாத்ராஃ - மாத்திரைகள், ஸ்யுஃ - ஆகும், அகாரோகாரமௌ - அகார உகாரங்களும், மகாரஃச் - மகாரமும், அவஸாநே - இறுதியில், அர்த்தமாத்ரா - அரைமாத்திரை, இதி - என்று, பரிகீர்த்திதாஃ - சொல்லப்பட்டன.

பொழிப்புரை :—அந்தப் பிரணவத்திற்கு மாத்திரைகள் நான்காம் அகாரம் உகாரம் மகாரம் இறுதியில் அரைமாத்திரை எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. (கரு)

விரி உரை :—இங்கு நான்கு மாத்திரை எனக்கூறியதில் உள்ள மாத்திரை என்னும் சொல்லுக்கு, அவயவம் அதாவது அம்சம் எனப் பொருள்கொள்க. அல்லாவிடில் இறுதியில் அரை மாத்திரை என்றது முற்றும்.

ஶ்லோகம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ கசு.

பூர்வத்ரபூஸ்சருக்வேதோப்ரஹ்மாஷ்டவஸவஸ்ததா
கார்ஹபத்யஸ்சகாயத்ரீகங்காப்ராதஃஸவஸ்ததா

வியாக்யானம் :—பூர்வத்ர - அகாரத்தில், பூஃச - பூ என்பதும், ருக்வேதஃ - ருக்வேதமும், ப்ரஹ்மா - ப்ரஹ்மனும், அஷ்டவஸவஃ - எட்டுவஸுக்களும், கார்ஹபத்யஃச - கார்ஹபத்யமெனும் அக்கியும், காயத்ரீ - காயத்ரீயும், கங்கா - கங்கையும், ததா - அவ்வாறே, ப்ராதஸ்ஸவஃ - காலைஸவநமும் அடங்கினவாகக் கொள்க.

பொழிப்புரை :—அகாரத்தில் பூ என்பதும் ருக்வேதம் ப்ரஹ்மா அஷ்டவஸுக்கள் கார்ஹபத்தியமெனும் அக்கினி காயத்ரீ கங்கை காலைஸவனம் எனும் இவை அடங்கினவாகக் கொள்க.

ஶ்லோகம்.

த்விதீயா து புவோ விஷ்ணூ ருத்ரோ நுஷ்டுப் யஜுஸ் ததா ।
யமுநா தக்ஷிணாக்நிஶ்ச மாத்யந்திநஸவஸ் ம்ருத: ॥ கஎ.

த்விதீயா து புவோவிஷ்ணு ருத்ரோ நுஷ்டுப்யஜுஸ்ததா
யமுநா தக்ஷிணாக்நிஸ்சமாத்யந்திநஸவஸ்ம்ருத:

வியாக்யானம் :—த்விதீயா து - இரண்டாவதாகிய உகாரமாத்திரையே எனின், புவ: - புவ: என்பதும், விஷ்ணு: - விஷ்ணுவும், ருத்ர: - ருத்ரரும், அநுஷ்டுப் - அநுஷ்டுப் எனும் சந்தஸும், யஜு: - யஜுர்வேதமும், யமுநா - யமுநாநதியும், தக்ஷிணாக்நிஃச - தக்ஷிணாக்நீயும், மத்யந்திநஸவ:-மத்தியானஸவனமும், ஸ்ம்ருத: - எனச் சொல்லப்பட்டது.

பொழிப்புரை :—இரண்டாவதாகிய மாத்திரையில் புவ: என்பதும் விஷ்ணு ருத்திரர்களும் அநுஷ்டுப்சந்தஸும் யஜுர்வேதமும் யமுநாநதியும் தக்ஷிணாக்நீயும் மத்தியானஸவனமும் அடங்கியதென்பதாம். (கஎ)

ஶ்லோகம்.

த்ருதீயா ஸுவ: ஸாமாநி ஆதித்யஶ்ச மஹேஶ்வர: ।
அக்நிராஹவநீயஶ்ச ஜகதீ ச ஸரஸ்வதீ ॥ கஅ.
த்ருதீயம் ஸவநம் ப்ரோக்தம் அதர்வத்வேந யந்மதம் ।

த்ருதீயாசஸுவ:ஸாமாநியாதித்யஸ்சமஹேச்வர:
அக்நிராஹவநீயஸ்சஜகதீசஸரஸ்வதீ
தருதீயம்ஸவநம்ப்ரோக்தம அதர்வத்வேநயந்மதம்

வியாக்யானம் :—த்ருதீயாச - மூன்றாவதாகிய மாத்திரையானது, ஸுவ: - ஸுவ: என்பதும், ஸாமாநி - ஸாமவேத வாக்கியங்களும், ஆதித்ய:ச - ஆதித்தியனும், மஹேச்வர: - மஹேசவரனும், அக்நி: - அக்நீயாகிய ஸரஸ்வதீ, ஆஹவநீய:ச - ஆஹவனீயமும், ஜகதீச - ஜகதீ எனும சந்தஸும், தருதீயம்ஸவநம் - மூன்றாவது ஸவனமுமாம், யத் - யாதொன்று, அதர்வத்வேந - அதர்வமென, மதம் - கொள்ளப்பட்டதோ.

பொழிப்புரை:—மூன்றாவதாகிய மாத்திரையில் ஸுவ: என்பதும் ஸாமவேதமும் ஆதித்தியனும் மஹேச்வரனும் ஆஹவ னீய

மெனும் அக்கினியும் ஜகதீ எனும் சந்தஸும் மூன்றாவதாகிய ஸ்வயம் ஸவனமும் அடங்கியுள்ளது யாதொன்று அதர்வமெனக் கொள்ளப்பட்டதோ. (கசு)

ஶ்லோகம்.

வ தூ-யி-யாவஸாநெ டு-ரா ாஸாவொமலொகமா ॥
கயவ-ாஂரஸஃஸஂவ-கொ யிஶ்செஷமஹுயா ।
விராடூஸஹ்யாவஸயெளவஶ-த-ஜுயஜ்ஜ-வுக்ஃ ॥ உ௦.

சதுர்த்தியாவஸாநேர்த்தமாத்ராஸாஸோமலோககா
அதர்வாங்கிரஸஃஸம்வர்த்தகோக்நிஶ்சமஹஸ்ததா
விராட்ஸப்யாவஸத்யௌசசுதுத்ரிர்யஜ்ஞபுச்சகஃ

வியாக்யானம் :—யா - யாதொன்று, அவஸாநே - இறுதியி லுள்ளதாகிய, சதுர்த்தீ - நான்காவதான, அர்த்தமாத்ரா - அரை மாத்திரையுளதோ, ஸா - அது, ஸோமலோகா - சந்திரலோகத் தைச் சொல்லுவதாம், அதர்வாங்கிரஸஃ - அதர்வாங்கிரஸமும், ஸம்வர்த்தகஃ - ஸம்வர்த்தகமெனும அக்நிஃச - அக்கினியும், மஹஃ- மஹஃ என்பதும், விராட்-விராட் என்பவனும, ஸப்யாவஸதௌச- ஸபயம் ஆவஸத்தியம் எனும அக்கினிகளும, ஶுதுத்ரு - சுதுத்ரு எனும் நதியும், யஜ்ஞபுச்சகஃ - யக்ஞங்களை புச்சமாய்க்கொண்டது மாயுள்ளதென்பதாம்.

பொழிப்புரை :—யாதொனறு இறுதியிலுள்ள நான்காவதான அரைமாத்திரையுளதோ அதனில் சந்திரலோகம் அதர்வாங்கிர ஸம் ஸம்வர்த்தகாக்கினி மஹர் என்பது விராட்தேவதை ஸப்யாவ ஸத்யாக்கினிகள் சுதுத்ரு எனும் நதிவேள்வியைப் புச்சமா(வாலா) கக்கொண்டிருத்தல் எனும் இவையடங்கியுளளன. (உ௦)

ஶ்லோகம்.

ஹுயமாஈவண-ஸ்ா தீயா ஹாஹூாகா ।
தூதீயாவிஷ்ு-ஹாஸாவ-யி-ஶ-வணி-நீ ॥ உக.

ப்ரதமாரக்தவர்ணஸ்யாத்விதீயாபாஸ்வராமதா
த்ருதீயாவித்யுதாபாஸாசதுர்த்தீசுக்லவர்ணிநீ

வியாக்யானம் :—ப்ரதமா - முதலாவது மாத்திரை, ரக்த வர்ணஸ்யாத் - சிவந்த நிறமுடையதாகும், த்விதீயா - இரண்டா

வது மாத்திரை, பாஸ்வரா - மிக்கச் சொலிப்பது (சூரியன்போன்றது) த்ரிதீயா - மூன்றாவதானது, வித்யுதாபா ஸ்யாத் - மின்னல் நிறமுடையதும், சதுர்த்தீ - நான்காவது மாத்திரையானது, சுக்லவர்ணிநீ - வெண்ணிறமானது.

பொழிப்புரை :—முதலாவதுமாத்திரை சிவந்தநிறமும் இரண்டாவது மாத்திரை சூரியநிறமுடையதும் மூன்றாவது மாத்திரை மின்னல்போன்றதும் நான்காவதுமாத்திரை வெண்ணிறமுடையதுமாம். இங்கு பிரணவத்தின் மாத்திரையளவும் மாத்திரையின் நிறமும் ஸர்வப்ரத்தியக்ஷமென்பதல்ல. மற்று யோகிகளாலேயே அறியப்படுவதென சாஸ்திரங்களின் துணிபென அறிக. (௨௧)

ஸ்லோகம்

ஜாதஂச ஜாயமாநஂச தத ஓஂகாரே ப்ரதிஷ்டிதஂ ।
விஶ்வஂ பூதஂச புவநஂ விசித்ரஂ பஹுதா ததா ॥
ஜாதஂச ஜாயமாநஂச தத்ஸர்வஂ ருத்ர உச்யதே । ௨௨.

ஜாதம்சஜாயமாநம்சததோங்காரேப்ரதிஷ்டிதம்
விஸ்வம்பூதம்சபுவனம்விசித்ரம்பஹுதாததா
ஜாதம்சஜாயமாநம்சதத்ஸர்வம்ருத்ர உச்யதே

வியாக்யானம் :—ஜாதம்ச - உண்டாகியதும், ஜாயமானம்ச - உண்டாகின்றதுமாகிய ஸகலமும், ஓங்காரே - ஓங்காரத்தில், ப்ரதிஷ்டிதம் - ப்ரதிஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது, விசித்ரம் - விசித்திரமானதும், பஹுதா - பலவாறானதும், ஜாதம் - உண்டானதும், ஜாயமானம்ச - உண்டாகின்றதுமாகிய, விஸ்வம் - ஸகல, புவநம் - புவனமும், பூதம் - பூதமும் ஆகிய, தத்ஸர்வம் - அஃதெல்லாம், ருத்ரஃ - ருத்திரனென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை :—உண்டானதும் உண்டாகிறதுமாகிய ஸகலமும் ஓங்காரத்தில் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்டுள்ளது விசித்திரமானதும் பலவாறானதும் உண்டானதும் உண்டாகின்றதுமாகிய ஸகல புவனமும் பூதமும் ஆகிய இவையெல்லாம் ருத்திரனென்று சொல்லப்படுகின்றது.

விரி உரை :—இங்கு சொல்லப்படுகின்றதென்பது வேதத்தில் என்பதறிக. அதாவது,

" விஶ்வம் பூதம் புவனம் சித்ரம் பஹுதா ஜாதம் ஜாயமானம் ச யத் ।
ஸர்வோ ஹ்யேஷ ருத்ரஸ்தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து ॥"

என்பதாதி யஜுர்வேதாருணம் முதலிய வாக்கியங்களா மென்க. (௨௨)

ஶ்லோகம்.

தஸ்மின்னேவ புன: ப்ராண: ஸர்வமோங்கார உச்யதே ॥ ௨௩

தஸ்மிந்நேவபுந:ப்ராண:ஸர்வமோங்கார உச்யதே

வியாக்யானம் :—தஸ்மிந் ஏவ புந: - அந்த ருத்திரனிடத்திலேயே, ஸர்வம் - எல்லாமாயிருக்கிற, ஓங்கார: - ஓங்காரமானது. ப்ராண: - பிராணனென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகின்றது.

பொழிப்புரை :—அந்த ருத்திரருக்கு ஸர்வமாயுள்ள ஓங்காரம் பிராணனென்பதாம். (௨௩)

ஶ்லோகம்.

ப்ரவிலீனம் ததோங்காரே பரப்ரஹ்ம ஸனாதனம் ।
தஸ்மாதோங்காரஜாபீய: ஸமுக்தோ நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ ௨௪

ப்ரவிலீநம் ததோங்காரே பரப்ரஹ்ம ஸநாதநம்
தஸ்மாதோங்காரஜாபீய: ஸமுக்தோநாத்ரஸம்ஶய:

வியாக்யானம்:—தத் - அந்த, ஸநாதநம் - ஸநாதானம் (நித்தியமாயுள்ள), பரம்ப்ரும்ம - பரப்ரும்மமானது, ஓங்காரே - ஓங்காரத்தில், ப்ரவிலீநம் - ஒன்றுபட்டு (அடங்கியுள்ளது), தஸ்மாத் - ஆதலால், ஓங்காரஜாபீய: - ஓங்கார ஜபமுடையோன், முக்த: - முக்தனாகின்றான், அத்ர - இதனில், ஸம்சய - ஸம்சயமில்லை.

பொழிப்புரை :- நித்தியமான அப்பரம்ப்ரும்மமானது அவ்வோங்காரத்தில் ஒன்றுப்பட்டு அடங்கியுள்ளது. ஆதலால் அவ்வோங்கார ஜபமுடையோன் முக்தனாகின்றான். இதனில் ஸம்சயமில்லை. (௨௪)

ஶ்லோகம்.

த்ரேதாயுஷ: ஸ்தாத்வேவ ஹவிர்ஷேவா ஷேவா ... [ஷஷ்டிகம் ।
பஸ்மாபிஸ்த்ரியோர்த்வம் த்ரிபுண்ட்ரம் வேதவ்யாஸஜபேத் ॥ ௨௫

த்ரேதாக்நே: ஸ்மார்த்தவஹ்நேர் வாஶைவாகநேர்வா [ஸமாஹிதம்
பஸ்மாபிமந்த்ரியோமாம்து ப்ரணவேநப்ரபூஜயேத்

வியாக்யானம்:—த்ரேதாக்நே: - கார்ஹபத்தியம், ஆஹவநீயம் - தக்ஷிணாக்கினி எனும் மூன்றக்கினியிலிருந்தாவது, ஸ்மார்த்தவஹ்நே: வா - ஸ்மார்த்த அக்கினியிலிருந்தாவது, ஶைவாக்நேர்வா - சைவாக்கினியிலிருந்தாவது, ஸமாஹிதம் - எடுக்கப்பட்ட, பஸ்ம-விபூதியை, ப்ரணவேந - ப்ரணவத்தினால், அபிமந்த்ர்ய - அபிமந்திரித்து, மாம்-என்னை, ய: - யாதொருவன், ப்ரபூஜயேத் - நன்கு பூஜிப்பானோ.

பொழிப்புரை :—கார்ஹபத்தியம் முதலிய மூவக்கினியிலிருந்தாவது ஸ்மார்த்தாக்கினியிலிருந்தாவது சைவாக்கினியிலிருந்தாவது எடுக்கப்பட்ட விபூதியை ப்ரணவத்தினால் அபிமந்திரித்து என்னை எவன் நன்கு பூஜிப்பானோ. (௨௫)

ஶ்லோகம்.

[Grantha-script verse, lines 1–3; ௨௬. at end of line 2]

தஸ்மாத்பரதரோ பக்தோமமலோகே நவித்யதே
ஶாலாக் நேர்தாவவஹ்நேர்வா பஸ்மாநீயாபி மந்த்ரிதம்
யோவிலிம்பதி காத்ராணி ஸஶூத்ரோபி விமுச்யதே

வியாக்யானம்:—மம - எனக்கு, தஸ்மாத் - அவனினும், பரதர: - சிரேஷ்டனான, பக்த: - பக்தன், லோகே - உலகில், நவித்யதே - இல்லை, சாலாக்நே: - ச்ரோத்திரிய னில்லத்திலிருக்கும் அக்கினியிலிருந்தாவது, தாவவஹ்நேர்வா - காட்டுத் தீயினின்றாவது, ஆநீய - எடுத்து, அபிமந்த்ரம் - அபிமந்திரிக்கப்பட்ட, பஸ்ம - விபூதியை, காத்ராணி - அங்கங்களில், ய: - எவன், விலிம்பதி - பூசிக்கொள்கின்றானோ, ஸ: - அவன், ஶூத்ர: அபி - சூத்ரனாயினும், முச்யதே - முக்தனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எனக்கு அவனினும் சிறந்த பக்தன் உலகில் இல்லை வைதிகரது இல்லத்து (அடுப்பு) அக்கினியிலிருந்தாவது காட்டுத் தீயினின்றாவது எடுத்து அபிமந்திரித்து விபூதியை எவன்

அங்கங்களில் பூசிக்கொள்கின்றனோ அவன் சூத்ரனாயினும் முக்தியடைகின்றான். (௨௬)

ஶ்லோகம்.

[illegible] ௨௭.

குசபுஷ்பைஃ பில்வதளைஃ புஷ்பைர்வா கிரிஸம்பவைஃ
யோமாமர்ச்சயதே நித்யம்ப்ரணவேநப்ரியோஹிஸஃ (௨௭)

வியாக்யானம்:—குசபுஷ்பைஃ - குச (நாணற்புல) புஷ்பங்களினலாவது, பில்வதளைஃ - பில்வதளங்களினலாவது, கிரிஸம்பவைஃ - மலையில் தோன்றும், புஷ்பைர்வா - புஷ்பங்களினலாவது, மாம் - என்னை எவன், நித்யம் - தினந்தோறும், ப்ரணவேந - பிரணவத்தினல், அர்சயதே - அர்ச்சிக்கின்றனோ, ஸஃ - அவன், ப்ரியஃஹி - பிரியனேயாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—குசபுஷ்பங்களினலாவது பில்வளங்களினலாவது மலையில் உண்டாகும் மலர்களினலாவது என்னை எவன் தினந்தோறும் பிரணவத்தினல் பூசிக்கின்றனோ அவன் எனக்குப் பிரியனாகின்றான்.

ஶ்லோகம்.

[illegible] ௨௮.

புஷ்பம் பலம் ஸமூலம் வாபத்ரம் ஸலிலமேவவா
யோதத்யாத் ப்ரணவைர்மஹ்யம் தத் கோடிகுணிதம்பவேத்

வியாக்யானம்:—புஷ்பம் - புஷ்பமாயாவது (மாலையாவது), பலம் - பழமாயாவது, ஸமூலம் பத்ரம்வா - வேருடன் கூடிய தளத்தையாவது, ஸலிலம் ஏவவா - ஜலத்தையேயாவது, யஃ - எவன், ப்ரணவைஃ - ப்ரணவத்தினல், மஹ்யம் - என்பொருட்டு, தத்யாத் - கொடுப்பானோ, தத் - அது, கோடிகுணிதம் - கோடி பங்கதிகமாக, பவேத் - ஆகும்.

பொழிப்புரை:—மலரையாவது கனியையாவது வேறுடன் கூடிய தளத்தையாவது ஜலத்தையேயாவது எவன் எனக்கு ப்ரணவத்தினுல் ஸமர்ப்பிப்பானே அது எனக்கு கோடியங்கதிகமாகும்.

ஶ்லோகம்.

[illegible] உ௯.
[illegible]

அஹிம்ஸா ஸத்யமஸ்தேயம ஶௌசமிந்த்ரியநிக்ரஹ:
யஸ்யாஸ்ய த்யயநம்நித்யம் ஸமேபக்த: ஸமேப்ரிய: (உ௯)

வியாக்யானம்:—யஸ்ய - எவனுக்கு, அஹிம்ஸா - ஹிம்ஸையின்மை, ஸத்யம் - பொய்யின்மை, அஸ்தேயம் - திருட்டின்மை, ஶௌசம் - சுசித்தன்மை, இந்தரியநிக்ரஹ: - இந்திரியஜயம், அத்யயநம் - வேதாத்யயனம், (எனும் இவை) நித்யம் - எப்போதும் மாருமல், அஸ்தி உள்ளதோ, ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரிய: - இஷ்டன்.

பொழிப்புரை:—எவனுக்கு அஹிம்ஸை ஸத்தியம் அஸ்தேயம்சௌசம் இந்திரியஜயம் அத்யயனம் அவை நித்தியமாயுளதோ அவன் எனது பக்தன் அவன் எனது பிரியன்.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ௩0.

ப்ரதோஷே யோமமஸ்தாநம் கத்வாபூஜயதேதுமாம்
ஸபராம் ஶ்ரியமாப்நோதிபஶ்சாந்மயிவிலீயதே (௩0)

வியாக்யானம்:—ப்ரதோஷே-ப்ரதோஷகாலத்தில், ய: - எவன் மம ஸ்தாநம் - எனது இருப்பிடத்தை (ஆலயத்தை), கத்வா - அடைந்து, மாம்து - என்னையே, பூஜயதே - பூஜிக்கின்றனே, ஸ: - அவன், பாரம் - சிறந்த, ஶ்ரியம் - செல்வத்தை, ஆப்நோதி - அடைகின்றன், பஶ்சாத் - மரித்தபின்னர், மயி - என்னிடம், விலீயதே - லயமடைகின்றன்.

பொழிப்புரை :—பிரதோஷகாலத்தில் எவன் என் ஆலயத்தை அடைந்து என்னையே பூஜிக்கின்றானோ அவன் சிறந்த ஐச்வரியத்தை யடைகின்றான் இறுதியில் என்னிடம் லயமடைகின்றான்.

குறிப்பு:—ஒருகாலத்தில், தேவர்களும், அசுரர்களும் திருப்பாற் கடலில் மந்தரமலையை மத்தாக நட்டு, ஆதிசேஷனை நாணாகப்பூட்டிக் கடையும்போது அக்கடலில் பஞ்சதருக்களும், காமதேனுவும், இலட்சுமியும், சந்திரனும், வெள்ளை யானையும், மற்றுமனேகமான திரவியங்களுமுண்டாயின. இவற்றை யெல்லாம் தேவர்கள் கிரகித்துக்கொண்டார்கள், அப்போது ஆதிசேடன் உபத்திரவம் பொறுக்காமல் விஷத்தினைக் கக்கிவிட்டனன். அவ்விஷம் எப்பக்கத்திலும் வீசச் சமீபத்திலிருந்த விஷ்ணு கறுத்துவிட்டனர். சிறிது தூரத்திலிருந்த பிரமன் புகை நிறமாயினர். உடனே தேவர்கள் பயந்து சிவபெருமானை நோக்கி முறையிட, அவர் மனமிரங்கி அவ்விஷத்தினைக் கடுகளவாக்கித் திருவமுது செய்தருளிக் கண்டத்தினிறுத்திக் கொண்டனர். இவ்விஷமுண்டான காலம் திரயோதசி தினம் இரஜனி முகவேளை அதாவது மஞ்சள் வெயில் காய்கிற சாயுங்காலம். இக்காலமே பிரதோஷகாலம்.

இப்பிரதோஷகாலத்தில் தேவர்கள் முதலியவர்கட்கு இடபவாகன ரூடராய்ச் சூலஞ்சுழற்றி யொருசாமம் திருநடனஞ் செய்து அனுக்கிரகித்த தென்றும், அஸ்தமித்த மூன்றே முக்கால் நாழிகையாகிய பிரதோஷகாலம் பார்த்த சிவதரிசனத்திற்குப் பரியாய பட்சகால மெனவும் சொல்லப்படும். இப்பிரதோஷகால நிர்ணயமானது சிவாலயங்கட்கும், சிவதரிசனம் பண்ணுகிறவர்களுக்கும், விரதமனுஷ்டிப் பவர்கட்கும், ஆத்மார்த்த பூசை பண்ணுகிறவர்கட்கும் விதித்திருக்கின்றது. பிரதோஷகாலத்தில் பிரமவிஷ்ணு முதலிய தேவர்களெல்லோரும் சிவபெருமான் சந்நிதியிலிருப்பார்களாகையால், அந்த வேளையில் சிவபெருமான் ஆலயத்தை நீங்கி வேறு ஆலயத்திற்குப் போகிறவர்கள் நரகத்தினையே யடைவார்கள். விநாயகர், சுப்பிரமணியர், அம்பாள் இவர்கட்கும் சிவபெருமானுக்கும் சிறிதும் பேதமின்மையால் இவ்வாலயங்கட்குப் பிரதோஷகாலத்தில் போய்த்தரிசிக்கலாம். இப்பிரதோஷ காலத்தில் சிவாலயத்தில் ஒருதீபமேற்றி வைக்கின்ற

வர்களடையும் பலனை அம்மம்மா! ஆதிசேடனாலும் சொல்ல முடியாதென்னின் அனேக தீபமேற்றி வைப்போர் அடையும்பலனை யாரெடுத்துச் சொல்லவல்லவர். அச்சிவமாகவே விளங்குவார் களே யல்லது வேறில்லை. பிரதோஷ காலத்தில் நந்தியம்பெரு மான் கழுத்தில் ஒரு மாலையிடுவோர் சிவசாயுச்சியமே யடைவர். பிரதோஷகாலத்தில் நந்திதேவராகிய இடபதேவருடைய இரண்டு கொம்புகளின் மத்தியில் சிவலிங்க தரிசனஞ்செய்தல் வேண்டும். விஷமுண்டகாலம் சனிக்கிழமை யானதினால், சனிப்பிரதோஷம் மிகுந்த சிறப்புடைத்து. பிரதோஷ காலத்தில் சோம சூத்திர மாகப் பிரதட்சணஞ் செய்யவேண்டும்.

அதாவது முதலில் நந்திதேவரைத் தரிசித்துக்கொண்டு, அங் கிருந்தவண்ணமே இடமாகச்சென்று சண்டேசுர நாயனாரைத் தரி சித்துச் சென்றவழியே திரும்பிவந்து மறுபடி நந்திதேவரைத் தரி சித்து, பின்பு சிவலிங்கதரிசனஞ் செய்யவேண்டும். இவ்வாறு ஒரு பிரதட்சணம் செய்தால் அனந்த பலனுண்டு. ஒருவன் இவ் விரதத்தினை எக்காலமும் அனுஷ்டித்து வருவானாயின் அவனுக்கு மறுசென்மமில்லை. ஒருவன் தான் வாழும் ஊரிலுள்ள சிவா லயத்தில் பிரதோஷ தரிசனம் செய்யாது அன்னம் உண்ணுவா னேயானால் அவ்வன்னம் மலத்துக்குச் சமானமாகும். அவனுக்கு ஆபத்துகள் அடிக்கடி நேரிடும். நாளுக்குநாள் குடும்பம் க்ஷீணித்து விடும். முடிவில் அவமானமான மரணவேதனைப்பட்டு இறந்தபின் நரகத்தினையே யடைவன். பிரதோஷத்தினைத் தன்னாலியன்றளவு திரவிய சகாயத்தால் நடத்துபவனும், அதற்கு உதவிசெய்பவ னும், அக்காலத்தில் தீபம் வைப்பவனும், அக்காலத்தில் தரிசிப் பவனும் அடையும் பலன் ஒரு சிவாலயத்தினை நூதனமாகப் பிர திஷ்டை செய்ததனாலுண்டாகிய பெரும் புண்ணியத்தினை யடை வார்கள். இத்தகைய அருமையான உயர்ந்த பிரதோஷத்திற்கு இடையூறு செய்பவர்கள் அடையும் கதியினை இவ்வளவெனச் சொல்லிமுடியாது. கோடானுகோடிகாலம் நரகத்தில் வீழ்ந்து துன்பத்தையே யனுபவிப்பார். ஒருவனுக்கு நல்லமனைவிவேண்டு மாயினும் பிரதோஷ தரிசனமே செய்துவரல் வேண்டும்.

இப்பிரதோஷம் சுக்கிலபட்சம் திரயோதசியாவது, கிருஷ்ண பட்சம் திரயோதசியாவது உதயாதி உதயாந்தம் அறுபது நாழிகையிருப்பது உத்தமம். உதயாதி முப்பது நாழிகையிருப்பது மத்திமம். உதயாதி இருபத்தாறேகால் நாழிகைக்குமேல் ஒரு விநாடியாவது இருப்பது அதமம். துவாதசிகலந்த திரயோதசி யென்பது முதலில் துவாதசி முப்பது நாழிகைக்குமேல் திரயோதசி பிரவேசித்து மறுநாள் இருபத்தாறேகால் நாழிகை யிருக்குமேயானால் முதலில் பிரதோஷ கிரியைகள் நடத்தவேண்டியது. ஒருவேளை மறுநாள் உதயாதி இருபத்தாறேகால் நாழிகைக்கு மேல் ஒருவிநாடி நாழிகையாவது இருக்குமேயாகில் அன்றைய தினமே நடத்தவேண்டியது. திரயோதசி உதயாதி இருபத்தாறேகால் நாழிகை முதல் இராத்திரி மூன்றேமுக்கால் நாழிகை வரைக்கும் நாழிகை ஏழரை. இந்த நாழிகை ஏழரையில் ரஜனிமுக காலத்தில் சம்பவிக்கும் பிரதோஷ காலத்தினை யொப்புக்கொள்ள வேண்டியது. நாள் ஒன்றிற்கு முகூர்த்தம் பதினாறு இவற்றுள் மத்தியான முகூர்த்த மெட்டு, மத்தியான முகூர்த்தமெட்டில் உதயாதி முதல் ஏழு முகூர்த்தத்தைக் கழித்து எட்டாவது முகூர்த்தம் பிரதோஷ காலமாம். இந்தமுகூர்த்த மூன்றேமுக்கால் நாழிகையை மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்பிரிவு ஒன்றுக்கு நாழிகை ஒன்றேகால் இம்மூன்று பிரிவுகளில் முதற்பிரிவிற் பிரதோஷம் நடத்துவது உத்தமம். இரண்டாம் பிரிவில் நடத்துவது மத்திமம். மூன்றாவது பிரிவில் நடத்துவது அதமம். இம்மூன்று பிரிவினால் உண்டாகும் பயன் ஒன்றுக்கொன்று பேதித்ததல்ல. பிரதோஷ மென்றால் முற்பவத்திற்செய்த தோஷ நிவாரணம். அல்லது இராத்திரியின் முன்காலம் அதாவது ரஜனிமுகவேளை மஞ்சள் வெயில் காய்கிறசமயம்.

ஸ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௩௧.

அஷ்டம்யாம்ச சதுர்தஸ்யாம் பர்வணோருபயோரபி
பூதிபூஷித ஸர்வாங்கோ யஃபூஜயதிமாம்சிவ
க்ருஷ்ணபக்ஷே விசேஷேண ஸமேபக்த: ஸமேப்ரிய: (௩௨)

வியாக்யானம்:—அஷ்டம்யாம் - அஷ்டமியிலும், சதுர்த்தஶ்யாம் ச - சதுர்த்தசியிலும், உபயோ அபி பர்வணோ: - இரண்டு பருவங்களிலும் (பூர்ணிமை அமாவாஸ்யைகளிலும்) விசேஷேண - விசேஷமாக, க்ருஷ்ணபக்ஷே - க்ருஷ்ணபக்ஷத்திலும், பூதி பூஷித ஸர்வாங்க: - தேகமுழுதும் விபூதி பூசியவனாய், நிசி - இரவில், மாம் - என்னை, ய: - எவன், பூஜயதி - பூஜிக்கின்றானோ, ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, பக்த: - பக்தன், ஸ: - அவன், மே - எனக்கு, ப்ரிய: - இஷ்டன்.

பொழிப்புரை:—அஷ்டமியிலும் சதுர்த்தசியிலும் இருபர்வங்களிலும் விசேஷமாக கிருஷ்ணபக்ஷத்திலும் உடம்புமுழுதும் விபூதிபூசியவனாய் எவன் என்னை இரவில் பூஜிக்கின்றானோ அவன் எனது பக்தன் அவன் எனது பிரியன்

ஶ்லோகம்.

[Grantha script verse] ॥ ௧௧.

ஏகாதச்யாமுபோஷ்யைவ ய: பூஜயதிமாம்நிசி
ஸோமவாரே விசேஷேண ஸமேபக்தோந நச்யதி

வியாக்யானம்:—ஏகாதச்யாம் - ஏகாதசியில், உபோஷ்ய ஏவ - உபவாஸமாகவே யிருந்தும், விசேஷேண - விசேஷமாக, ஸோமவாரே - ஸோமவாரத்திலும், நிசி - இரவில், ய: - எவன், மாம் - என்னை, பூஜயதி - பூஜிக்கின்றானோ, ஸ: - அவன், மே - எனது, பக்த: - பக்தன், நநச்யதி - கேட்டை, அடைகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—ஏகாதசியில் உபவாஸமிருந்தும் விசேஷமாக ஸோமவாரத்தன்றும் இரவில் எவன் என்னைப் பூஜிக்கின்றானோ அவன் என் பக்தன் ஜனனமரணக் கேட்டையடைகின்றதில்லை.

ஶ்லோகம். (௧௩.)

[Grantha script verse] ॥

பஞ்சாம்ருதை: ஸ்நாபயேத்ய: பஞ்சகவ்யேநவாபுந:
புஷ்போதகை: குசஜலை ஸ்தஸ்மாந்நாந்ய: ப்ரியோமம

வியாக்யானம்:—யஃ - எவன் என்னை, பஞ்சாம்ருதைஃ - பஞ்சாமிருதங்களாலும், பஞ்சகவ்யேநவா - பஞ்சகவ்யத்தினாலும், புஷ்போதகைஃ - மலர்த் தீர்த்தங்களாலும், குசஜலைஃ - தர்ப்ப தீர்த்தங்களாலும், ஸ்நாபயேத் - ஸ்நாநம் செய்விப்பானோ, மம - எனக்கு, தஸ்மாத் - அவனிலும், அந்யஃ - அந்நியனாகிய, ப்ரியஃ பிரியன், ந - இல்லை.

பொழிப்புரை:—எவன் என்னைப்பஞ்சாம்ருதங்களினாலும்பஞ்சகவ்யத்தினாலும் புஷ்ப தீர்த்தங்களினாலும் தர்ப்ப தீர்த்தங்களினாலும் ஸ்நாநம் செய்விப்பானோ எனக்கு அவனினும் அந்நியனாகிய பிரியன் இல்லை. (௩௪)

ஶ்லோகம்.

𑌪𑌯𑌸𑌾𑌸𑌰𑍍𑌪𑌿𑌷𑌾𑌵𑌾𑌪𑌿𑌮𑌧𑍁𑌨𑍇𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑌸𑍇𑌨𑌵𑌾।
𑌪𑌕𑍍𑌵𑌾𑌮𑍍𑌰𑌫𑌲𑌜𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿𑌨𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌲𑌜𑌲𑍇𑌨𑌵𑌾॥
𑌗𑌨𑍍𑌧𑍋𑌦𑌕𑍇𑌨𑌵𑌾𑌮𑌾𑌂𑌯𑍋𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍।
𑌅𑌭𑌿𑌷𑌿𑌞𑍍𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑍋𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌃𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑌮𑍋𑌮𑌮॥ ௩௫.

பயஸாஸர்பிஷாசாபி மதுநேக்ஷுரஸேநவா
பக்வாம்ரபல ஜேநாபிநாரி கேளஜலேநவா
கந்தோதகே நவாமாம்யோருத்ரமந்த்ரம் ஸமுச்சரந்
அபிஷிஞ்சேத்ததோநாந்யஃ கஶ்சித் ப்ரியதமோமம

வியாக்யானம்:—பயஸா - பாலினாலும், ஸர்பிஷாச - நெய்யினாலும், மதுநா அபி - தேனினாலும், இக்ஷுரஸேநவா, - கரும்புச் சாறினாலும், பக்வாம்ரபலஜேந அபி - பக்வமாகிய மாங்கனியின்ரஸத்தாலும், நாரிகேளஜலேந வா - இளநீராலும், கந்தோத கேந வா - சந்தனாதி பரிமள தீர்த்தத்தாலும், ருத்ர மந்த்ரம் - ருத்ர மந்திரத்தை, ஸமுச்சரந் - உச்சரித்துக்கொண்டு, யஃ - எவன், மாம் - என்னை, அபிஷிஞ்சேத் - அபிஷேகம் செய்வானோ, தத: - அவனிலும், அந்யஃ - அந்நியனாகிய, கச்சித், - ஒருவனும். மம - எனக்கு ப்ரியதமஃ - மிக்கப்பிரியன், ந - இல்லை.

பொழிப்புரை :—பாலினாலும், நெய்யினாலும், தேனினாலும், கரும்புச் சாற்றினாலும், பக்குவமாகிய மாங்கனியினாலும், இளநீராலும், சந்தன பரிமள தீர்த்தத்தாலும் ருத்திர மந்திரத்தை உச்சரி

த்துக்கொண்டு எவன் என்னை அபிஷேகம் செய்வானே அவனிலும் எனக்கு மிக்கப்பிரியன் எவனுமில்லை. (௩௬)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ௩௭.

ஆதித்யாபிமுகோ பூத்வா ஹ்யூர்த்வ பாஹுர்ஜலேஸ்தித :
மாம்த்யாயந் ரவிபிம்பஸ்தமதவாங்கிரஸம்ஜபேத்

வியாக்யானம்:—எவன், ஜலே - ஜலத்தின், ஸ்திதஃ - நின்றுகொண்டுள்ளவனாய், ஆதித்யாபிமுகஃ பூத்வா - ஆதித்தியனுக்கு (சூரியனுக்கு) எதிர்முகமாய் இருந்து, ஊர்த்துவபாஹுஃ - உயர எடுத்துக் கூப்பியகைகளை யுடையவனாய், ரவிபிம்பஸ்தம் - சூரிய மண்டலத்திலுள்ளவனாக, மாம் - என்னை, த்யாயந் தியானஞ்செய்துகொண்டு, அதர்வாங்கிரஸம் - அதர்வவேதமந்திரத்தை, ஜபேத் - ஜபிப்பானே.

பொழிப்புரை:—எவன் ஜலத்திலிருந்துகொண்டு சூரியனுக்கு எதிர்முகமாகவும் உயரக்கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டும் சூரியபிம்பத்திலுள்ளவனாகிய என்னைத் தியானித்துக்கொண்டு அதர்வவேத மந்திரத்தை ஜபிக்கின்றானே. (௩௭)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
ப்ரவிசேந்மேசரீரே ஸௌக்ருஹம் க்ருஹபதிர்யதா

வியாக்யானம்:—க்ருஹபதிஃ - வீட்டுக்காரன், யதா - எப்படி க்ருஹம் - வீட்டை அடைகின்றானே, அப்படியே, அஸௌ - இவன், மே - எனது சரீரே - சரீரத்தில், பிரவிசேத் - பிரவேசிப்பான்.

பொழிப்புரை:—வீட்டுக்காரன் தனது வீட்டிற்குச் செல்லுவதுபோல இவன் எனது தேகத்தை யடைகின்றான் (௩௮)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௩௯.

ப்ருஹத்ரதந்தரம் வாமதேவ்யம் தேவவ்ரதாநிச
தத்யோகயாஜ்யதோஹாம்ஸ் சயோகாயதிமமாக்ரத:
இஹைஸ்ரியம் பராம்புக்த்வா மமஸாயுஜ்யமாப்நுயாத்

வியாக்யானம்:—ப்ருஹத்ரதந்தரம் - ப்ருஹத்ரதந்தரம் எனும் வேதபாகத்தையும், வாமதேவ்யம் - வாமதேவ்எனும் மந்திரபாகத்தையும், தேவவ்ரதாநிச - தேவவ்ரதமந்திரங்களையும், தத்யோகயாஜ்யதோஹாம்ச - அதன் ஸம்பந்தமாகப் பூஜிக்கப்படும் தோஹங்களையும், மம - எனக்கு, அக்ரத: - எதிரிலிருந்து, ய: - எவன், காயதி - ஓதுகின்றானோ, அவன், இஹ - இங்கு, பராம் - சிறந்த, ஐஸ்ரியம் - ஐச்வர்யத்தை புக்த்வா - புசித்து (பின்னர்) மம- எனது, ஸாயுஜ்யம் - ஸாயுஜ்யத்தை, ஆப்நுயாத் - அடைவான்.

பொழிப்புரை:—ப்ருஹத்ரதந்தர மந்திரத்தையும் வாமதேவ மந்திரத்தையும் அதனில் பிரதிபாதிக்கப்படும் தேகங்களையும் என்னெதிரில் எவன் ஓதித் துதிக்கின்றானோ அவன் இங்கு உத்தமமாகிய ஐச்வரியத்தைப் புசித்துப் பின்னர் என்னை யடைகின்றான் (௫௯)

ஶ்லோகம்.

𑌈𑌶𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍 𑌯𑍋 𑌜𑌪𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃।
𑌮𑌤𑍍𑌸𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌮𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௬௰.

ஈஶாவாஸ்யாதிமந்த்ராந் யோஜபேந்நித்யம்மமாக்ரத:
மத்ஸாயுஜ்யமவாப்நோதிமமலோகே மஹீயதே

வியாக்யானம்:—ஈசாவாஸ்யாதி மந்த்ராந் - ஈசாவாஸ்ய என்பது முதலிய மந்திரங்களை, ய: - எவன், மம - எனக்கு, அக்ரத் - எதிரில், நித்யம் - தினந்தோறும், ஜபேத் - ஜபிப்பானோ, அவன் மம - எனது லோகே, உலகில் மஹீயதே - பூஜிக்கப்படுகின்றான். மத்ஸாயுஜ்யம் - எனது ஸாயுஜ்யத்தையும் - அவாப்நோதி அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—ஈசாவாஸ்யம் முதலிய மந்திரங்களை எவன் எனக்கெதிரிலிருந்து தினந்தோறும் ஜபிக்கின்றானோ, அவன் எனது உலகில் பெருமை பெறுவதும் தவிர என்னோடு ஸாயுஜ்யத்தையும் அடைகின்றான். (௬௰)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ௪௪.

பக்தியோகோ மயாப்ரோக்தஃ ஏவம் ரகுகுலோத்வஹ
ஸர்வகாமப்ரதோ மர்த்யஃ கிமந்யச்ச்ரோது மிச்சஸி

வியாக்யானம்:—ரகுகுலோத்வஹ - ரகு குலத்தைப் பெருமைப்படுத்துவோனாகிய ஓ ராம, ஏவம்-இவ்வாறு, அமர்த்யஃ - நித்தியமாயுள்ளதும், ஸர்வகாமப்ரத: - ஸகல கோரிக்கைகளையும் தருவதுமாகிய, பக்தியோகஃ - பக்தியோகமானது, மயா - என்னால், ப்ரோக்தஃ - சொல்லப்பட்டது, அந்யத் - இன்னம் வேறு, கிம் - எதனை, ச்ரோதும் - சிரவணம் செய்ய, இச்சஸி - இச்சிக்கின்றனை,

பொழிப்புரை:—ஓ ரகுகுல ச்ரேஷ்டனே இவ்வாறு நித்தியமும் ஸகல காமங்களையும் தருவதுமாகிய பக்தியோகமானது என்னால் சொல்லப்பட்டது இன்னம் யாதைக்கேட்க விரும்புகின்றனை. (௪௪)

பதினைந்தாம் அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

கீதாதிகாரி நிரூபணம்.

ஸ்ரீராம உவாச - ஸ்ரீராமர் சொன்னதாவது.

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible] ௧.

பகவந்மோக்ஷ மார்கோயஸ்த் வயாஸம்ய குதாஹ்ருதஃ
தத்ராதிகாரிணம் ப்ரூஹிதத் ரமேஸம்யோமஹாந்

வியாக்யானம்:—பகவந் - ஓபகவனே! த்வயா - உம்மால் யஃ - யாதொரு, மோக்ஷமார்கஃ - மோக்ஷமார்க்கமானது, ஸம்யக் - நன்கு, உதாஹ்ருதஃ - சொல்லப்பட்டதோ தத்ர - அதனில் அதி

காரிணம் - அதிகாரியை, ப்ரூஹி - சொல்லும், தத்ர - அதனில், மே - எனக்கு, மஹாந் - பெரிய, ஸம்சய: - ஸம்சயமுளது.

பொழிப்புரை:—ஓ பகவனே உம்மால் யாதாமொரு மோக்ஷ மார்க்கம் நன்கு சொல்லப்பட்டதோ அதனில் அதிகாரியைச் சொல்லும் அதனில் எனக்கு மிகவும் ஸந்தேஹமுள்ளது. (க)

ஸ்ரீபகவாந் உவாச - பகவான் கூறியதாவது.

ஸ்லோகம்.

ப்ராஹ்மக்ஷத்ரவிஸ்ஶூத்ராஃ ஸ்த்ரியஶ்சாத்ராதிகாரிணஃ ।
ப்ரஹ்மசாரீ க்ருஹஸ்தோ வா நுபநீதோதவா த்விஜஃ ॥ ௨.
வநஸ்தோவாவநஸ்தோவாயதிஃ பாஶுபதவ்ரதீ ।
பஹுநாத்ர கிமுக்தேந யஸ்ய பக்திஶ்ஶிவார்சநே ॥ ௩.
ஸ ஏவாத்ராதிகாரீ ஸ்யாந்நாந்யசித்தஃ கதஞ்சந ।

ப்ரஹ்மக்ஷத்ர விஶூஶ்ஶூத்ராஃ ஸ்த்ரியஶ்சாத் ராதிகாரிண:
ப்ரஹ்மசாரீ க்ருஹஸ் தோவா நுபநீதோதவாத்விஜ:
வநஸ்தோவா மவநஸ்தோவாயதி: பாசுபதவ்ரதீ
பஹுநாத்ரகிமுக்தேந யஸ்யபக்திஸ்ஶிவார்சநே
ஸஏவாத்ராதி காரீஸ்யாந்நாந்யசித்த: கதஞ்சந

வியாக்யானம் :—அத்ர - இதனில் (மோக்ஷமார்க்கத்தில்,) ப்ருஹ்மக்ஷத்ரவிஶ: - பிராம்மணக்ஷத்திரிய வைசியர்களும், ஶூத்ரா: - சூத்ரர்களும், ஸ்த்ரிய: ச - ஸ்திரீகளும், அதிகாரிண: - அதிகாரிகள், ப்ரஹ்மசாரீ-பிரரும்மசாரி, க்ருஹஸ்த: வா-கிருஹஸ்தன், அதவா - அல்லது, அநுபநீத: - உபநயநம் செய்யப்பெறாத, த்விஜ: - ப்ராம்மணன், வநஸ்த: - வனத்திலுள்ளவன், அவநஸ்த: வா - வனத்திலில்லாதவன், யதி: - ஸந்நியாஸி, பாசுபதவ்ரதீ - பாசுபதவ்ருதமுடையோன் எனுமிவர்களாம், அத்ர - இவ்விஷயத்தில், பஹுநா உக்தேந - மிக்கக்கூறுதலால், கிம் - யாது, யஸ்ய - எவனுக்கு, சிவார்ச்சநே – சிவார்ச்சனையில், பக்தி - பக்தியுளதோ, ஸ:ஏவ அவனே, அத்ர-இதுதில், அதிகாரீஸ்யாத-அதிகாரியாவன், அந்யசித்த: - ஏனையவைகளில் சித்தமுடையோன், கதம் சந- எவ்வாற்றானுமல்ல.

பொழிப்புரை:—இதனில் ப்ராஹ்மண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்ரர்களும் ஸ்திரீகளும் அதிகாரிகளாம். ப்ரம்மசாரீ, கிருஹஸ்தன், உபநயனமாகாத பிராஹ்மணன், வானப்பிரஸ்தன், வனத்திலில்லாதவன், ஸந்நியாஸி பாசுபதவ்ருதமுடையோன் ஆகிய இவர்கள் அதிகாரிகளாம். மிக்கக்கூறுவதேன் எவனுக்குச் சிவார்ச்சனையில் பக்தியுளதோ அவனே மோக்ஷமார்க்கத்தில் செல்லத்தக்கவன் வேறுசித்த முடையோனல்ல. (௪)

ஸ்லோகம்.

[Grantha-script verse, three lines] ௫.

ஜடோந்தாபதிரோமூகோ நிஶ்ஶௌச: கர்மவர்ஜித:
அஜ்ஞோபஹாஸபக்தாஶ்ச பூதிருத்ராக்ஷதாரிண:
லிங்கிநோயஶ்சவாத்வேஷ்டி தேநையாத்ராதிகாரிண:

வியாக்யானம்:—ஜட:-மஹாமூடன், அந்த:-குருடன், பதிர:-செவிடன், மூக:-ஊமையன், நிஶ்ஶௌச:-ஸ்நாநம்முதலிய சௌசமில்லாதவன், கர்மவர்ஜித:-விதிக்கப்பட்ட கர்மானுஷ்டானங்களில்லாதவன், அஜ்ஞோபஹாஸபக்தாச்ச-அநுக்ரஹத்திற்குத் தக்க மூடர்களிடம் கருணையின்றி ஏளனம் செய்வோர் பக்தியில்லாதவர், பூதிருத்ராக்ஷதாரிண:-விபூதி ருத்ராக்ஷதாரிகளாகிய, லிங்கிந:-சிவசின்னம் தரிப்பவர்களை, யச்ச-எவன், த்வேஷ்டி-த்வேஷிக்கின்றானோ, தே-இவர்கள், அத்ர-மோக்ஷமார்க்கத்தில், அதிகாரிண: ந-அதிகாரிகளல்ல.

பொழிப்புரை:—மஹாமூடன், குருடன், செவிடன், ஊமையன், ஸ்நாநாதி சௌசமில்லாதவன் விதிக்கப்பட்ட கர்மங்களை அநுஷ்டியாத வ்ராத்தியன் மூடர்களிடம் கருணையின்றி ஏளனம் செய்வோன், பக்தியில்லாதவன், விபூதிருத்திராக்ஷதாரிகளான சிவசின்னகாரர்களை த்வேஷிப்பவன் ஆகிய இவர்கள் இதனில் அதிகாரிகளே யல்ல. (௫)

ஸ்லோகம்.

[Grantha-script verse, two lines] ௬.

யோமாம்குரும் பாசுபதம்வ்ரதம்த்வேஷ்டி நராதிப
விஷ்ணும்வா ஸநமுச்யேத ஜந்மகோடி சதைரபி

வியாக்யானம் :—யஃ - எவன், மாம் - என்னையாவது, குரும் - தனது குருவையாவது, பாசுபதம் வ்ரதம் - பாசுபதவ்ருதத்தை யாவது, விஷ்ணும்வா - விஷ்ணுவையாவது, த்வேஷ்டி - துவேஷிக்கின்றானோ, நராதிப - ஓ அரசனே, ஸஃ - அவன், ஜந்மகோடி சதைஃ அபி - ஜந்மகோடி சதங்களாலும், நமுசயேத - முக்தியடையமாட்டான்.

பொழிப்புரை:—எவன், என்னையாவது தனது குருவையாவது பாசுபதவிரதத்தையாவது விஷ்ணுவையாவது துவேஷிக்கின்றானோ ஓ அரசனே அவன் கல்ப்பகோடி சதங்களாலும் முக்தியடையான்.

ஸ்லோகம்.

அநேககர்மஸக்தோபி ஶிவஜ்ஞாநவிவர்ஜித꞉ ।
ஶிவபக்திவிஹீநஶ்ச ஸம்ஸாரீ நைவ முச்யதே ॥　　௭.

அநேக கர்மஸக்தோபி ஶிவஜ்ஞானவிவர்ஜித:
ஶிவபக்திவிஹீநஶ்ச ஸம்ஸாரீநைவ முச்யதே

வியாக்யானம்:—அநேக கர்மஸக்த: அபி - பல கர்மங்களை அநுஷ்டிக்கின்றவனாயினும, ஶிவஜ்ஞான விவர்ஜித: - சிவஜ்ஞானமில்லாதவனும், ஶிவபக்திவிஹீநச்ச - சிவபக்தியில்லாதவனுமான ஸம்ஸாரீ - ஸம்ஸாரியானவன், நமுச்யதே ஏவ - முக்தியடைகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—பற்பல கர்மங்களை யநுஷ்டிக்கின்றவனாயினும் சிவஜ்ஞானமும் சிவபக்தியுமில்லாத ஸம்ஸாரியானவன் முக்தியடைகின்றதே யில்லை.　　(௭)

ஸ்லோகம்.

ஆஸக்தா꞉ ப²லஸங்கேந யே த்வவைதிககர்மணி ।
த்³ருஷ்டமாத்ரப²லாஸ்தே து ந முக்தாவதி⁴காரிண꞉ ॥　　௮.

ஆஸக்தாஃ பலஸங்கேநயேத்வ வைதிககர்மணி
த்ருஷ்டமாத்ர பலாஸ்தேது நமுக்தாவதிகாரிணஃ

வியாக்யானம்:—யே து - எவர்கள், பலஸங்கேந - பயனின் விருப்பத்தினால், அவைதிக கர்மணி - அவைதிக (வேதவிரோத)மாகிய கர்மத்தில், ஆஸக்தா: - பிரவர்த்திக்கின்றவர்களோ, த்ருஷ்டமாத்ரபலா: - பிரத்தியக்ஷப்பயன் மாத்திரத்தை யுடையவர்களாகிய, தே து - அவர்களோவெனின், முக்தௌ - முக்தியினில், அதிகாரிண: - அதிகாரிகளல்ல.

பொழிப்புரை:—எவர்கள் பயனின் விருப்பத்தினால் வேதவிரோதமாகிய கர்மங்களில் செல்லுகின்றனரோ அப்போதே காணப்படுவதாகிய பிரத்தியக்ஷமாத்திரப் பயனையுடையவர்களாகிய அவர்கள் முக்திக்கு அதிகாரிகளல்ல. (அ)

ஸ்லோகம்.

𑌅𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍇 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌕𑍇 ।
𑌦𑍇𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌲𑌭𑌤𑍇 𑌮𑌦𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌤𑍍 ॥ ௯.

அவிமுக்தேத் வாரகாயாம் ஸ்ரீசைலே புண்டரீககே
தேஹாந்தேதாரகம் ப்ரஹ்மலபதே மதனுக்ரஹாத்

வியாக்யானம்:—அவிமுக்தே - காசியிலாவது, த்வாரகாயாம் - துவாரகையிலாவது, ஸ்ரீசைலே - ஸ்ரீசைலத்திலாவது, புண்டரீககே சிதம்பரத்திலாவது, தேஹாந்தே-மரித்தால், மதனுக்ரஹாத் - என்னுடைய அநுக்கிரஹத்தினால, தாரகம ப்ரஹ்ம - தாரகப்ரஹ்மத்தை (மோக்ஷஹேதுவாகிய பிரணவப்ரும்மோபதேசத்தை) லபதே - பெறுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—காசியிலாவது துவாரகையிலாவது ஸ்ரீசைலத்திலாவது சிதம்பரத்திலாவது மரிப்பவன் எனது அநுக்கிரஹத்தால் தாரகப்ரும்மோபதேசத்தைப் பெறுகின்றான். (௯)

குறிப்பு:—தாரகம் = ஓம், இது பிரணவம், பிரணவமாவார் சிவபெருமான் "அகாரம் பாஹ்மாணம்" "உகாரம் விஷ்ணும்" "மகாரமருத்ரம்" "ஓங்காரம்ஸர்வேசவரம்" என்னும் நிருஸிம்ஹ மோத்தாதாபிந்யுப நிஷத்தால் அறிக. "அத்ரஹி ஜந்தோர் முமூர்ஷோ:" எனும் ஜாபாலோபநிஷத் வாக்யத்தால், பிராணோத்கிரமணகாலத்தில், காசிப்பதியின் கண்ணே மூர்ச்சிதர்களாகிய

ஸர்வபிராணிகளுக்கும் ஸ்ரீ ருத்ரபகவான் தாரகமாகிய பிரணவத்தை யுபதேசிக்கிருரென்பதாலு முணர்க.

ஸ்லோகம்.

யஸ்ய ஹஸ்தௌ ச பாதௌ ச மநச்சைவ ஸுஸம்யதம் ।
வித்யா தபஶ்ச கீர்த்திஶ்ச ஸதீர்த்தபலமஶ்நுதே ॥ ௧௦.

யஸ்யஹஸ்தௌச பாதௌசமநஶ்சைவஸுஸம்யதம்
வித்யாதபஶ்ச கீர்த்திஶ்ச ஸதீர்த்தபலமஶ்நுதே

வியாக்யானம்:—யஸ்ய - எவனுக்கு, ஹஸ்தௌச - கைகளும், பாதௌச - கால்களும், மநச்ச - மனமும் ஸுஸம்யதம் - மிக்க அடக்கங் கொண்டுள்ளனவோ, வித்யா - வித்தையும், தபச்ச - தவமும், கீர்த்திச்ச - கீர்த்தியும் (ஸாத்விகமாயுள்ளதோ), ஸ: - அவன், தீர்த்தபலம் - தீர்த்த பயனை, அச்நுதே - அடைகின்ருன்.

பொழிப்புரை:—எவனுக்கு கை, கால், மனம் இவை மிக்க அடக்கமுள்ளவைகவும் வித்தை, தவம், கீர்த்தி இவை ஸாத்விகங்களாகவும் இருக்கின்றனவோ அவனே தீர்த்தபயனை அடைகின்ருன். (௧௦)

நுட்பம்:—பூர்வம் காசிமுதலிய இடங்களில் மரிப்பவனுக்கு மோக்ஷ ஹேதுவாகிய தாரகப்ரஹ்மோபதேசம் செய்யப்படுகின்றதாகச் சொல்லப்பட்டதானது காசிமுதலிய இடங்களில் பாவங்களைச் செய்துக்கொண்டு நியமம் தவறி மரிப்பவனுக்கும் நிகழுமோ எனும் சங்கை நிகழ இந்த சுலோகத்தினுல் அவ்வுண்மை உபதேசிக்கப்பட்டது. அதாவது காசிமுதலிய இடங்களிலிருந்து கொண்டு விதிவழுவி நடப்பவனுக்கு அதோகதியே யன்றி வேறில்லை என்பதே இவ்வுண்மையானது.

ஸமாநம் வ்யஸநம் வாஸ: காஶ்யாம் வை யே விமோசகா: ।
நரகேண ஸமா காஶீ கங்கா வைதரணீ ஸமா ॥

அவர்கள் காசியில் விதிமுறை வழுவி ஆசார வியவஹாரங்களில் உழன்றுகொண்டு வஸிக்கின்ருர்களோ அவர்களுக்கு காசி நரகத்திற்கு சமானமாகவும் கங்கை அக்நி யாற்றிற்கு சமானமாயும், ஆகின்றது. என்பது முதலிய வாக்கியங்களால் காசிகாண்டம் முதலியவைகளில் உபதேசிககப்படுகின்றது. (௧௦)

ஶ்லோகம்.

விப்ரஸ்யாநுபநீதஸ்ய விதிரேவமுதாஹ்ருத: ।
நாபிவ்யாஹாரயேத்ப்ரஹ்மஸ்வதாநிநயநாத்ருதே ॥ கக.

விப்ரஸ்யாநுபநீதஸ்ய விதிரேவமுதாஹ்ருத:
நாபிவ்யாஹாரயேத்ப்ராஹ்மஸ்வதாநி நயநாத்ருதே

வியாக்யானம்:—அநுபநீதஸ்ய-உபநயனமாகாதவனை, விப்ரஸ்ய - அந்தணனுக்கு, ஏவம்-பின்வருமாறு, விதி: - விதியென்று, உதாஹ்ருத: - உதகரிக்கப்பட்டது, ப்ரஹ்ம-வேதத்தை, ஸ்வதாநி நயநாத்ருதே - உபநயந ஸம்ஸ்காரமின்றி, நஅபிவ்யாஹாரயேத் - சொல்லக்கூடாது.

பொழிப்புரை:—உபநயனம் பெறாத அந்தணனுக்குப் பின்வருமாறு விதியாம். வேதத்தை உபநயன ஸம்ஸ்காரம் பெறாமல் சொல்லக்கூடாது.

ஶ்லோகம்.

ஸஶூத்ரேண ஸமஸ்தாவத் யாவத்வேதே ந ஜாயதே ।
நாமஸங்கீர்த்தநே த்யாநே ஸர்வ ஏவாதிகாரிண: ॥ கஉ.

ஸஶூத்ரேணஸமஸ்தாவத் யாவத்வேதேநஜாயதே
நாமஸங்கீர்த்தநே த்யாநேஸர்வ ஏவாதிகாரிண:

வியாக்யானம்:—எவன், யாவத்-எதுவரையில், வேதாத் - வேதத்தால் (உபநயனச் சடங்கால்), ந ஜாயதே - பிறக்கின்றதில்லையோ (ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவனாகவில்லையோ) தாவத்-அதுவரையில், ஸ: - அவன், ஶூத்ரேண - சூத்திரனோடு, ஸம: - ஸமனாயுள்ளவன், நாமஸங்கீர்த்தநே - நாமோச்சாரணத்திலும், த்யாநே - தியானத்திலும், ஸர்வே ஏவ - எல்லோருமே, அதிகாரிண:-அதிகாரிகளாகின்றனர்.

பொழிப்புரை:—எவன் எதுவரையில் உபநயன ஸம்ஸ்காரம் பெறவில்லையோ அதுவரையில் சூத்திரனுக்கு நிகராம். நாமோச்சாரணத்திலும் தியானத்திலும் எல்லோருமே அதிகாரிகள். (கஉ)

ஶ்லோகம்.

ஸம்ஸாராந்முச்யதே ஜந்து: ஶிவதாதாத்ம்யபாவநாத்
யதாதானம்தபோ வேதாத்யயநம்சாந்யகர்மவா
ஸஹஸ்ராம்ஶந்து நார்ஹந்திஸர்வதாத்யாநகர்மண: ॥ ௩௩.

ஸம்ஸாராந்முச்யதே ஜந்து: ஶிவதாதாத்ம்யபாவநாத்
யதாதானம்தபோ வேதாத்யயநம்சாந்யகர்மவா
ஸஹஸ்ராம்ஶந்து நார்ஹந்திஸர்வதாத்யாநகர்மண:

வியாக்யானம் :—ஜந்து: - ஜீவன், ஶிவதாத்ம்யபாவநாத் - ஶிவனோடு தாதான்மியத்தியானத்தினால், ஸம்ஸாராத்-ஸம்ஸாரத்தினின்றும், முச்யதே - முக்தியடைகின்றான், யதாதானம் - விதிப்படியுள்ள தானமும், தப: - தவம், வேதாத்யயநம்ச - வேதாத்தியயனமும், அந்யகர்மவா - மற்றுமுள்ள புண்ணிய கர்மமும், ஸர்வதா - எப்போதும், த்யானகர்மண: தியானித்தலெனும் கர்மாவுக்கு, ஸஹஸ்ராம்ஶந்து - ஆயிரத்திலோர் அம்சத்திற்கும், நஅர்ஹந்தி - அர்ஹமாகா என்றறிக.

பொழிப்புரை:—ஜீவன் சிவதாதான்மிய பாவனையால் ஸம்ஸாரத்தினின்றும் முக்தனாகின்றான். விதிப்படியாகிய தானம் தவம் வேதாத்யயனமும் மற்றுமுள்ள புண்ணியங்களும் தியானத்தின் ஆயிரத்தில் ஓர் பங்குக்கும் நிகராகா. (௩௩)

ஶ்லோகம்

ஜாதிமாச்ரமமங்காநி தேசம்காலமதாபிவா ।
ஆஸநாதீநி கர்மாணி த்யாநம் நாபேக்ஷதே க்வசித் ॥ ௩௪.

ஜாதிமாச்ரமமங்காநி தேசம்காலமதாபிவா
ஆஸநாதீநி கர்மாணி த்யாநம் நாபேக்ஷதே க்வசித்

வியாக்யானம்:—த்யானம்-தியானமானது, ஜாதிம்-ஜாதியையாவது, ஆசரமம்-பரம்மசரியம் முதலிய ஆச்ரமத்தையாவது, அங்காநி - யமநியமாதி அங்கங்களையாவது, தேசம் - இடத்தையாவது, அதகாலம் அபிவா - காலத்தையாவது, ஆஸநாதீநி - ஆஸநம் முதலியனவாகிய, கர்மாணி - கர்மங்களையாவது, க்வசித் - ஒருபோதும், நஅபேக்ஷதே - அபேக்ஷிக்கின்றதில்லை.

பொழிப்புரை :—தியானமானது ஜாதி, ஆச்ரமம், அங்கங்கள், தேசம், காலம், ஆஸநம் முதலிய கர்மங்கள் இவை முதலியவைகளில் எதனையும் ஒருபோதும் கோருகின்றதில்லை அதாவது தியானத்திற்கு இவைகளுள் யாதேனும் வேண்டுமெனும் நியமமில்லை என்றறிக. (௧௪)

ஸ்லோகம்

மஹ்ஸ்திஷ்டந்ஜந்வாபிஶயாநோவாந்யகர்மணி ।
பாதகேநாபியுக்தோவாத்யாநாதேவவிமுச்யதே ॥ ௧௫.

கச்சந்திஷ்டஞ்சரந்வாபி ஶயாநோவாந்யகர்மணி
பாதகேநாபியுக்தோவா த்யாநாதேவவிமுச்யதே.

வியாக்யானம்:—கச்சந் - நடக்கின்றவனாயினும், திஷ்டந் - நிற்கின்றவனாயினும், சரந்வாபி- திரிந்துகொண் டிருக்கின்றவனாயினும், சயாநோவா - படுத்துக்கொண்டிருக்கின்றவனாயினும், அந்யகர்மணி- வேறு காரியத்தினில் செல்லுகின்றவனாயினும், பாதகேந அபி - பாதகமாகிய செயலோடு, யுக்த:வா - கூடியவனாயினும், த்யாநாதேவ - தியானத்தினாலேயே, முச்யதே - முக்தனாகின்றனன்.

பொழிப்புரை:—நடக்கின்றவனாயினும், நிற்கின்றவனாயினும், திரிகின்றவனாயினும், படுத்துக்கொண் டிருக்கின்றவனாயினும், வேறு காரியத்தைச் செய்கின்றவனாயினும் தியானத்தாலேயே முக்தியடைகிறான்.

ஸ்லோகம்.

நேஹாபிக்ரமநாஶோஸ்தி ப்ரத்யவாயோநவித்யதே ।
ஸ்வல்பமப்யஸ்யதர்மஸ்யத்ராயதேமஹதோபயாத் ॥ ௧௬.

நேஹாபிக்ரமநாசோஸ்தி ப்ரத்யவாயோநவித்யதே
ஸ்வல்பமப்யஸ்யதர்மஸ்யத்ராயதேமஹதோபயாத்

வியாக்யானம்:—இஹ - இந்தத் தியானத்தினில், அபிக்ரமநாஸ - ஆரம்பநாசம், (இடையூறு) நாஸ்தி - இல்லை, ப்ரத்யவாய:- பிரத்தியவாய, (அநர்த்தம்) நவித்யதே - இல்லை, அஸ்ய - இந்த, தர்மஸ்ய - தர்மத்தினது, ஸ்வல்ப்பம் அபி - அற்பமும், மஹத: - பெரிய, பயாத் - பயத்தினின்றும், த்ராயதே - ரக்ஷிக்கின்றது.

பொழிப்புரை.—இத்தியானத்திற்கு இடையூறு யாதும் நிகழுதலில்லை (மாறுபட்டால்) பிரத்தியவாயமுமில்லை இது ஸ்வல்பமாய் அநுஷ்டிக்கப்படினும் அதனால் நிகழும் தர்மமானது பெரிய பயத்தினின்றும் ரக்ஷிக்கின்றது. (௧௬)

ஸ்லோகம்.

ஆஶ்சர்யே வா ஭யே ஶோகே க்ஷுதே வா மம நாம ய: ।
வ்யாஜேநாபி ஸ்மரேந்மர்த்ய: ஸ யாதி பரமாம் கதிம் ॥ ௧௭.

ஆஸ்சர்யே வாபயேஸோகே க்ஷுதேவாமமநாமய:
வ்யாஜேநரபிஸ்மரேந்மர்த்ய:ஸயாதிபரமாம்கதிம்

வியாக்யானம் :—ஆஸ்சர்யே - அற்புதமாகிய செய்கை நிகழும்போதாவது, பயேவா - பயம் நிகழும்போதாவது, சோகே - சோகம் (துக்கம்) நிகழும்போதாவது, க்ஷுதேவா - தும்மல் நிகழும்போதாவது, மம - எனது, நாம - பெயரை, ய: - எவன், வ்யாஜேந அபி - வியாஜத்தினாலாவது, ஸ்மரேத் - ஸ்மரிப்பானோ (எண்ணுவானோ), ஸ:மர்த்ய: - அம்மனிதன், பரமாம் - உத்தமமாகிய, கதிம் - பதத்தை, யாதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை :—ஆஸ்சர்யம், பயம், சோகம், இவை நிகழும்போதாவது தும்மல் நிகழும்போதாவது வியாஜத்தினாலாவது எவன் எனது நாமத்தை ஸ்மரிக்கின்றானோ அவன் பரமகதியையடைகின்றான். (௧௭.)

ஸ்லோகம்.

மஹாபாபைரபி ஸ்ப்ருஷ்டோ தேஹாந்தே யஸ்து மாம் ஸ்மரேத் ।
பஞ்சாக்ஷரீம் வோச்சரதி ஸ முக்தோ நாத்ர ஸம்ஶய: ॥ ௧௮.

மஹாபாபைரபிஸ்ப்ருஷ்டோதேஹாந்தேயஸ்துமாம்ஸ்மரேத்
பஞ்சாக்ஷரீம்வோச்சரதி ஸமுக்தோநாத்ர ஸம்ஸய:

வியாக்யானம் :—மஹாபாபை: - மஹாபாபங்களினால், ஸ்ப்ருஷ்ட: அபி - பற்றப்பட்டவனாயினும், ய: - எவன், தேஹாந்தே - சரீராந்த (மரணகால)த்தில், மாம் - என்னை, ஸ்மரேத் - ஸ்மரிப்பானோ, பஞ்சாக்ஷரீம்வா - பஞ்சாக்ஷரத்தையாவது, உச்சரதி - உச்சரிக்கின்றானோ, ஸ:- அவன், முக்த:- முக்தனாகின்றான், அத்ர - இதனில், ஸம்ஸய: - சம்சயம், ந - இல்லை,

பொழிப்புரை:—மஹாபாவங்களினால் பற்றப்பட்டவனாயினும் எவன் மரணகாலத்தில் என்னை ஸ்மரிப்பானோ அல்லது பஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரிப்பானோ அவன் முக்தனாகின்றான் இதில் ஸந்தேகமில்லை. (௧அ)

ஶ்லோகம்.

விஶ்வம் ஶிவமயம் யஸ்து பஶ்யத்யாத்மானமாத்மநா।
தஸ்ய க்ஷேத்ரேஷு தீர்த்தேஷு கிம் கார்யம் வாந்யகர்மஸு

விஶ்வம் ஶிவமயம் யஸ்து பஶ்யந்நாத்மாநமாத்மநா
தஸ்யக்ஷேத்ரேஷு தீர்த்தேஷு கிம்கார்யம்வாந்யகர்மஸு

வியாக்யானம்:—யஃ - எவன், ஆத்மாநம் - தன்னையும், விஶ்வம் - ஸகலத்தையும், ஶிவமயம் - சிவஸ்வரூபமாக, ஆத்மநா - புத்தியினால், பஶ்யந் - காண்கின்றானோ, தஸ்ய - அவனுக்கு, க்ஷேத்ரேஷு - புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிலாவது, தீர்த்தேஷு - தீர்த்தங்களிலாவது, அந்யகர்மஸு-வேறு கர்மங்களிலாவது, கார்யம்-செய்யவேண்டியது, கிம் - யாதுளது?

பொழிப்புரை:— எவன் தன்னையும் ஸகலத்தையும் சிவஸ்வரூபமாக அறிவினால் காண்கின்றானோ அவனுக்கு க்ஷேத்திரங்களிலாவது தீர்த்தங்களிலாவது வேறு கர்மங்களிலாவது செய்யவேண்டியது யாதுளது? (௧௯)

ஶ்லோகம்.

ஸர்வேண ஸர்வதா கார்யம் பூதிருத்ராக்ஷதாரணம்।
யுக்தேநாப்யயுக்தேந ஶிவபக்திமபீப்ஸதா॥ ௨௰.

ஸர்வேணஸர்வதாகார்யம்பூதிருத்ராக்ஷதாரணம்
யுக்தேநாப்யயுக்தேந ஶிவபக்தி மபீப்ஸதா

வியாக்யானம்:—யுக்தேந - கர்மாநுஷ்டான முடையோனாயினும், அயுக்தேந-கர்மாநுஷ்டானமிராதிருக்கின்றவனாயினும், ஶிவபக்திம்-சிவபக்தியை, அபீப்ஸதா-விரும்புகின்றவனாகிய, ஸர்வேண-எல்லாரினும், ஸர்வதா-எப்போதும், பூதிருத்ராக்ஷதாரணம்-விபூதி ருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்தல், கார்யம் - செய்யவேண்டியது,

பொழிப்புரை:—சிவபக்தியை விரும்புவோனாயின் கர்மா னுஷ்டானத்தோடிருக்கின்றவனாயினும் அங்ஙனமிராதவனாயினும் அவனால் விபூதிருத்திராக்ஷங்களை அவசியம் தரிக்கவேண்டியது.

ஶ்லோகம்.

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌸𑍍𑌮𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑍈𑌰𑌪𑌿 𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ॥

நர்யபஸ்மஸமாயுக்தோ ருத்ராக்ஷாங்யஸ்துதாரயேத்
மஹாபாபைரபிஸ்ப்ருஷ்டோ முச்யதே நாத்ரஸம்ஶய:

வியாக்யானம்:—ய: - எவன், நர்யபஸ்மஸமாயுக்த: - அக்நிஹோத்திரபஸ்மாவை (விபூதியை) அணிந்துகொண்டவனாய், ருத்ராக்ஷாந் - ருத்திராக்ஷங்களை, தாரயேத் - தரிப்பானோ, மஹாபாபை: - மஹாபாபங்களினால், ஸ்ப்ருஷ்ட: - ஸ்பரிசிக்கப்பட்டவனாயிருக்கினும் அவன், முச்யதே - அவைகளினின்றும், விடுபடுகின்றான், அத்ர - இதனில், ஸம்சய - சம்சயம், ந - இல்லை.

பொழிப்புரை:—எவன் அக்நிஹோத்திர விபூதியை அணிகின்றவனாய் ருத்திராக்ஷங்களைத் தரித்துக்கொள்ளுகின்றானோ அவன் பாபங்களைச் செய்திருந்தவனாயினும் அவைகளினின்று விடுபடுகின்றான். இதனில் ஸம்சயமில்லை. (௨௧)

ஶ்லோகம்.

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌶𑍈𑌵𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌿 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍁 𑌨 𑌕𑌰𑍋𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌶𑌿𑌵𑌨𑌾𑌮 𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌸𑌃 ॥ ௨௨.

அந்யாநிசைவ கர்மாணிகரோது நகரோதுவா
சிவநாம ஜபேத்யஸ்து ஸர்வதாமுச்யதேஹஸ:

வியாக்யானம்:—அந்யாநி - ஏனையவைகளான, சைவகர்மாணி - சைவாசாரங்களை, கரோது - செய்யட்டும், (அல்லது) நகரோது - செய்யாமலிருக்கட்டும், ய: - எவன், சிவநாமது - சிவநாமாவையே, ஸர்வதா - எப்போதும், ஜபேத் - ஜபிப்பானோ, யஸ்து - அவனே, முச்யதே - முக்தனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எனையசைவாசாரங்களைச் செய்தாலுஞ்செய் யாவிடினும் சிவநாமாவையே எவன் எப்போதும் ஜபிப்பானே அவன் முக்தனாகின்றான். (௨௨.)

ஸ்லோகம்.

𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇𑌤𑍁 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌧𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌃 ।
𑌮𑌹𑌾𑌪𑌾𑌪𑍋𑌪𑌪𑌾𑌪𑍌𑌘𑍈𑌰𑌪𑌿𑌸𑍍𑌪𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌮𑌃 ।
𑌤𑌂𑌜𑌨𑌂 𑌨𑍋𑌪𑌸𑌰𑍍𑌪𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌥𑌾 𑌯𑌮𑌕𑌿𑌙𑍍𑌕𑌰𑌾𑌃 ॥ ௨௩.

அந்தகாலேது ருத்ராக்ஷாந் விபூதிம்தாரயேத்துய.
மஹாபாபோபபாபௌகை ரபிஸ்ப்ருஷ்டோநராதம:
தம்ஜநம்நோபஸர்ப்பந்தி ஸர்வதா யமகிங்கரா:

வியாக்யானம்:—அந்தகாலேத் - கடைசி காலத்திலே, ய: - எவன், நராதம: - நராதமன், ருத்ராக்ஷாந் - ருத்திரா க்ஷங்களையும், விபூதிம - விபூதியையும், தாரயேத் - தரிப்பானே, மஹாபாபோபபாபௌகை: அபி - மஹாபாபங்கள் உபபாபங் கள் இவைகளின் ராசிகளாலும், ஸ்ருஷ்ட: அபி - பரிசிக்கப்பட் டவனாயினும், தம் ஜநம் - அந்த மனிதனை, யமகிங்கரா:-யமகிங்கரர், ஸர்வதா-எவ்வாற்றாலும், ந உபஸர்ப்பந்தி - அணுகுகின்றதில்லை.

பொழிப்புரை:—எந்த நராதமன் அந்த காலத்தில் விபூதிருத் ராக்ஷங்களைத் தரிக்கின்றானே மஹாபாப உபபாபராசிகளால் ஸ்பரி சிக்கப்பட்டவனாயினும் அம்மனிதனை எவ்வாற்றாலும் யமகிங்கரர் கள் அணுகுகின்றதில்லை. (௨௩.)

ஸ்லோகம்.

𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌮𑍂𑌲𑌮𑍃𑌦𑌾𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌮𑍁𑌪𑌲𑌿𑌮𑍍𑌪𑌤𑌿 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌕𑌾𑌲𑍇𑌽𑌨𑍍𑌤𑌕𑌜𑌨𑍈𑌃 𑌸 𑌦𑍂𑌰𑍀𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌃 ॥ ௨௪.

பில்வமூலம்ருதாயஸ்து சரீரமுபலிம்பதி
அந்தகாலேந்தகஜனை: ஸதூரீக்ரியதேநர:

வியாக்யானம்:—ய:-எவன், சரீரம்-சரீரத்தை, அந்தகாலேத் - கடைசிகாலத்தில், பில்வமூலம்ருதா - பில்வவிருட்சத்தின் அடியி லுள்ள மண்ணால், உபலிம்பதி-பூசிக்கின்றானே, ஸ:நர: - அந்த மனிதன், அந்தகஜனை: - யமதூதர்களால், தூரீக்யதே - தூரத்தில் ஒதுக்கப்படுகிறான்.

பொழிப்புரை:—எவன் அந்தக்காலத்தில் பில்வமூல மண்ணை சரீரத்தில் பூசிக்கொள்ளுகின்றானோ அம்மனிதன் யமதூதர்களால் தூரத்திலேயே தவிர்க்கப்படுகின்றான். (௨௪)

ஸ்ரீராம உவாச—ஸ்ரீராமர் சொன்னார்.

ஶ்லோகம்

𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌪𑍂𑌜𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦𑌸𑌿 ।
𑌤𑌦𑍍𑌬𑍍𑌰𑍂𑌹𑌿 𑌮𑌮 𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌤𑍀 𑌵𑌿𑌭𑍋 ॥ ௨௫.

பகவந்பூஜித꞉புத்ர குத்ரவாத்வம் ப்ரஸீதஸி
தத்ப்ரூஹிமமஜிஜ்ஞாஸா வர்ததேமஹதீவிபோ

வியாக்யானம்:—பகவன் - ஓ பகவனே, த்வம், நீர் - குத்ர - எங்கு, பூஜித꞉ - பூஜிக்கப்படுகின்றீர், குத்ரவா - எதனிடம், ப்ரஸீதஸி - ப்ரஸன்னராகின்றீரோ, தத் - அதனை, ப்ரூஹி - சொல்லும், விபோ - ஓ இறைவனே, மம - எனக்கு, ஜிஜ்ஞாஸா - அறிவதில் விருப்பம, மஹதி - மிகவும், வர்ததே - இருக்கின்றது.

பொழிப்புரை :—ஓ பகவனே, தேவரீர் எதனிடம் பூஜிக்கப்படுகின்றீரோ எதனிடம் அநுக்கிரஹிக்கின்றீரோ அதனைத் தெரிந்துகொள்வதில் எனக்கு மிகவும் விருப்பமுள்ளது. ஆதலின் சொல்லுங்கள். (௨௫)

ஸ்ரீபகவான் உவாச—ஸ்ரீபகவான் சொன்னார்.

ஶ்லோகம்.

𑌮𑍃𑌦𑌾 𑌵𑌾 𑌗𑍋𑌮𑌯𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌭𑌸𑍍𑌮𑌨𑌾 𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇𑌨 𑌵𑌾 ।
𑌸𑌿𑌕𑌤𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌲𑍋𑌹𑍇𑌨 𑌵𑌾𑌥 𑌰𑌙𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌖𑌰𑍍𑌪𑌰𑌪𑌿𑌤𑍍𑌤𑌲𑍈𑌃 ।
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌰𑍌𑌪𑍍𑌯𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌰𑌤𑍍𑌨𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑍈𑌰𑌪𑌿
[𑌰𑌪𑌿 ॥

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌪𑌾𑌰𑌦𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌪𑍂𑌰𑍇𑌣𑌾𑌥𑌵𑌾 𑌕𑍃𑌤𑌾 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍈𑌰𑍇𑌤𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌤𑍍 ॥
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌂 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌗𑍁𑌣𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌂 உக,

ம்ருதாவாகோமயேநாபி பஸ்மநாசந்தநேநவா
ஸிகதாபிஃ தாருணவா பாஷாணேநாபிநிர்மிதா
லோஹேநவாதரங்கேண காம்ஸ்யகர்பாபித்தளைஃ
தாம்ரரௌப்ய ஸுவர்ணைர்வா ரத்னைர்நாநாவிதைரபி
அதவாபாரதே நைவகர்பூரேணதவாக்ருதா
ப்ரதிமாசிவலிங்கம் வாத்ருணவரேதைஃக்ருதம்துயது
தத்ரமாம்பூஜயேத்தேஷு பலம்கோடிகுணோத்தரம்

வியாக்யானம் :—ம்ருதாவா - மண்ணுலாவது, கோமயேநாபி - பசுவின் சாணத்தினுலாவது, பஸ்மநா - விபூதியினுலாவது, சந்தநேநவா - சந்தனத்தினுலாவது, ஸிகதாபிஃ - மணலினுலாவது, தாருணவா - சடையினுலாவது, பாஷாணேன - சிலேயினுலாவது, நிர்மிதா - செய்யப்பட்டதாயினும, (அல்லது) லோஹேனவா - இரும்பினுலாவது, ரங்கேண - ஈயத்தினுலாவது, காம்ஸியக்ர்பாபித்தளைஃ - வெங்கலம், துத்திநாகம், பித்தளை, இவைகளினுலாவது, தாம்ரரௌப்ய ஸுவர்ணர்வே - செம்பு, வெள்ளி, பொன் இவைகளினுலாவது, நாநாவிதைஃ - பற்பல வாறுயுள்ள, ரத்னைஃ - ரத்நங்களினுலாவது, அதவா - அல்லது, பாரதேனைவ - பாதரஸத்தினுலாவது, கர்பூரேண - கர்ப்பூரத்தினுலாவது, க்ருத - செய்யப்பட்ட, ப்ரதிமா - பரதிமையாவது, ஏதைஃ தாவைக்ருதம் - இப்பொருள்களினுல் செய்யப்பட்ட, லிங்கம்வா - லிங்கமானது எத் - யாதொன்று உளதோ, தத்ர - அதனில், த்வாம் - என்னை, பூஜயேத் - பூஜிக்கவேண்டும், தேஷு - அவைகளின் மூலமாய், பலம் - நிகழும் பயனுனது, கோடிகுண உத்தரம் - கோடி பங்கு அதிகமாம்.

பொழிப்புரை :—மண், பசுவின் சாணம், விபூதி, சந்தனம், மணல், சடை, சிலே இவைகளினுலாவது இரும்பு, ஈயம், வெங்கலம், துத்திநாகம், பித்தளை, செம்பு, வெள்ளி, பொன் பலவிதமாயுள்ள ரத்நங்கள், பாதரஸம், கர்ப்பூரம் இவைகளினுலாவது செய்யப்பட்ட ப்ரதிமையாகிய லிங்கம் யாதொன்று உளதோ அதனில் என்னை பூஜிக்கவேண்டும், அதனுல் உண்டாகும் பயன் உத்தரோத்தரம் கோடிபங்கு அதிகம். (உக)

ஶ்லோகம்.

𑌮𑍃𑌦𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁𑌕𑌾𑌂𑌸𑍍𑌯𑌲𑍋𑌹𑍈𑌶𑍍𑌚𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑍇𑌨𑌾𑌪𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌾 ।
𑌗𑍃𑌹𑌿𑌣𑌾𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌵𑌂𑌶𑌶𑍍𑌵𑌦𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌤𑌾 ।
𑌆𑌯𑍁𑌃𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂𑌕𑍁𑌲𑌂𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿𑌤𑍈𑌃𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

ம்ருத்தாருகாம்ஸ்யலோஹைச்சபாஷாணேநாபிநிர்மிதா
க்ருஹிணாப்ரதிமாகார்யாசிவம் சச்வத் அபீப்ஸதா
ஆயு: ஶ்ரியம்குலம்தர்மம் புத்ராநாப்நோதிதை: க்ரமாத்

வியாக்யானம்:—சிவம் - க்ஷேமத்தை, சச்வத் - அடிக்கடி, அபீப்ஸதா - மிகவும் விரும்புவோனாகிய, க்ருஹிணா - க்ருஹஸ்தனால் (இல்லறத்தோனால்), ம்ருத்தாருகாம் ஸ்லோஹைச்ச - மண், சடை, வெங்கலம், இரும்பு இவைகளாலும் பாஷாணேந - சிலையினால், நிர்மிதா - செய்யப்பட்டதாகிய, ப்ரதிமா - ப்ரதிமையானது, கார்யா - பூஜிக்கத்தக்கது, தை: - அவைகளினால், க்ரமாத் - முறையே, ஆயு: - ஆயுளையும், ஶ்ரியம் - செல்வத்தையும், குலம் - குலத்தையும், தர்மம் - தர்மத்தையும், புத்ரான் - புத்திரர்களையும், ஆப்நோதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—அடிக்கடி சுபத்தை விரும்பும் இல்லறத்தோன், மண்ணினாலாவது, சடையினாலாவது, வெண்கலத்தாலாவது, இரும்பினாலாவது, சிலையினாலாவது, நிர்மிக்கப்பட்டப்ரதிமையை பூஜிக்கவேண்டும். அங்ஙனம் பூஜிப்பானாயின் முறையே ஆயுள், செல்வம், குலம், தர்மம், புதல்வர் இவைகளை அடைகின்றான். (௩௧)

ஶ்லோகம்.

𑌬𑌿𑌲𑍍𑌵𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑌤𑍍𑌫𑌲𑍇𑌵𑌾𑌯𑍋𑌮𑌾𑌂𑌪𑍂𑌜𑌯𑌤𑍇𑌨𑌰𑌃 ।
𑌪𑌰𑌾𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌿𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌮𑌮𑌲𑍋𑌕𑍇𑌮𑌹𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௨.

பில்வவ்ருக்ஷே தத்பலேவா யோமாம்பூஜயதேநர:
பராம்ஶ்ரியம் இஹப்ராப்ய மமலோகேமஹீயதே

வியாக்யானம்:—பில்வவ்ருக்ஷே - பில்வ விருக்ஷத்திலாவது, தத்பலேவா - அதன் கனியிலாவது, மாம் - என்னை, ய: - எந்த, நர: - மனிதன், பூஜயதே - பூஜிக்கின்றானோ, (அவன்) இஹ -

இங்கு, பராம்ஸ்ரீயம் - அபாரமான செல்வத்தை, ப்ராப்ய - பெற்று, மமலோகே - (இறுதியில்) எனது உலகில், மஹீயதே - விளங்குகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எந்தமனிதன் பில்வ விருக்ஷத்திலாவது, அதன் கனியிலாவது என்னை பூஜிக்கின்றானோ அவன் இம்மையில் மிக்கச் செல்வமுடையோனா யிருந்து, மறுமையில் என்னுலகி லேயே விளங்குவான். (௩௨)

ஸ்லோகம்.

஬ில்வவ்ருக்ஷம்ஸமாஶ்ரித்ய யோ மந்த்ராந் விதிநா ஜபேத் ।
ஏகேந திவஸேநைவ தத்புரஶ்சரணம் பவேத் ॥ ௩௩.

பில்வவிருக்ஷம்ஸமாச் ரித்யயோமந்த்ராந்விதிநாஜபேத்
ஏகேனதிவஸேனைவ தத்புரச்சரணம்பவேத்

வியாக்யானம்:—யஃ - எவன், பில்வவிருக்ஷம் - பில்வமரத் தடியை, ஸமாச்ருத்ய - அடைந்து, மந்த்ரான் - மந்திரங்களை, விதிநா-விதிப்படி, ஜபேத் ஜபிப்பானோ, ஏகேன - ஒரு, திவஸேன ஏவ - தினத்திலேயே, தத்புரச்சரணம் - அந்த மந்திரத்தின் புரஸ் சரணம் (ஸித்திஸமயத்தில் செய்யுங்கிரியை) பவேத் - செய்யப் பட்டதாகும்.

பொழிப்புரை:—எவன் பில்வவிருக்ஷத்தின் அடியில் உட் கார்ந்து மந்திரங்களை விதிப்படி செபிப்பானோ அவன் ஒரே தினத் தில் அம்மந்திரத்திற்கு புரஸ்சரணஞ் செய்யத்தகும். (௩௩)

ஸ்லோகம.

யஸ்து ஬ில்வவநே நித்யம் குடீம் க்ருத்வா வஸேந்நர꞉ ।
ஸர்வே மந்த்ரா꞉ ப்ரஸித்யந்தி ஜபமாத்ரேண கேவலம் ।
பர்வதாக்ரே நதீதீரே ஬ில்வமூலே ஶிவாலயே ।
அக்நிஹோத்ரே கேஶவஸ்ய ஸந்நிதௌ வா ஜபேத்து ய꞉ ॥
நைவாஸ்ய விக்நம் குர்வந்தி தாநவா யக்ஷராக்ஷஸா꞉ ।
தம் ந ஸ்ப்ருஶந்தி பாபாநி ஶிவஸாயுஜ்யம்ருச்சதி ॥ ௩௪.

யஸ்து பில்வவநேநித்யம்குடீம்க்ருத்வாவஸேந்நர꞉
ஸர்வேமந்த்ரா꞉ ப்ரஸித்யந்தி ஜபமாத்ரேணகேவலம்

பர்வதாக்ரே நதீதீரே பில்வமூலே ஶிவாலயே
அக்நிஹோத்ரே கேஶவஸ்ய ஸந்நிதௌ ச ஜபேத்து ய:
நைவாஸ்ய விக்நம் குர்வந்தி தானவா யக்ஷராக்ஷஸா:
தம் ந ஸ்ப்ரசந்தி பாபாநி ஶிவஸாயுஜ்யம் ருச்சதி

வியாக்யானம்:—ய: - எந்த, நர: - மனிதன், பில்வவநே து - பில்வவனத்திலேயே, குடீம் - ஆச்ரமத்தை, க்ருத்வா - அமைத்துக் கொண்டு, நித்யம் - எப்போதும், வஸேத் - வஸிப்பானே, (அவனுக்கு) ஸர்வே மந்த்ரா: - ஸகலமந்திரங்களும், கேவலம் ஜபமாத்ரேண - கேவலம் ஜபத்தினாலேயே, ப்ரஸித்யந்தி - ஸித்தி ஆகின்றன, பர்வதாக்ரே - மலையின் சிகரத்திலாவது, நதீதீரே - நதிக்கரையிலாவது, பில்வமூலே - பில்வவிருக்ஷத்தினடியிலாவது, ஶிவாலயே - ஶிவாலயத்திலாவது, அக்நிஹோத்ரே - அக்நிஹோத்ர சாலையிலாவது, கேஶவஸ்ய - கேஶவனது (விஷ்ணுவினது) ஸந்நிதௌ - ஸந்நிதியிலாவது, ய: - எவன், ஜபேத் - ஜபஞ்செய்வானோ, அஸ்ய - அம்மனிதனுக்கு, தானவா: - அசுரர்களும், யக்ஷராக்ஷஸா: - யக்ஷராக்ஷஸர்களும், விக்நம் - இடையூறு, நகுர்வந்தி - செய்யவே மாட்டார்கள், தம் - அவனை, பாபாநி - பாபங்கள், நஸ்ப்ரசந்தி - ஸ்பரிசிக்கின்றனவல்ல, ஶிவஸாயுஜ்யம் - ஶிவஸாயுஜ்யத்தை, (அவன்) ருச்சதி - அடைகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எந்தமனிதன் பில்வவனத்திலேயே ஆச்ரமத்தை அமைத்துக்கொண்டு எப்போதும் வஸிப்பானோ அவனுக்கு ஸகல மந்த்ரங்களும் கேவலம் ஜபத்தினாலேயே ஸித்தி ஆகின்றன. மலையின் சிகரத்திலாவது, நதிக்கரையிலாவது, பில்வ விருக்ஷத்தினடியிலாவது, ஶிவாலயத்திலாவது, அக்நிஹோத்ர சாலையிலாவது, விஷ்ணுவினது ஸந்நிதியிலாவது எவன் ஜபம் செய்வானோ அம்மனிதனுக்கு அசுரர்களும் யக்ஷராக்ஷஸர்களும் இடையூறை செய்யவே மாட்டார்கள். அவனை பாபங்கள் ஸ்பரிசிக்கின்றன வல்ல அவன் சிவஸாயுஜ்யத்தை அடைகிறான். (௩௬)

ஸ்லோகம்.

ஶ்ரீஸூர்யோவாச ஆகாரம் ப்ருவது ரத்தா வாஸ்யம் ।
மிரௌஷா தநிவாயொரேோஷ ஜெய தயதெ ஈம:॥

இ௪.

ஸக்ருத்ஸம்பூஜ்ய யோ ஸாத்மஸ்வ ஸ்வாத்மஸம்ஸ்தம் த்ரிணயனம் ।
ஆத்மபூஜா ஸமா நாஸ்தி பூஜா ரகுகுலோத்வஹா ॥ ௩௮

ஸ்தண்டிலேவா ஜலே வஹ்நௌவாயாவாகாஸஏவவா
கிரௌஸ்வாத்மநி வாயோமாம்பூஜயேத்ப்ரயதோநர:
ஸக்ருத்ஸ்நம்பலமாப்நோதி லவமாத்ரேணராகவா
ஆத்மபூஜாஸமாநாஸ்தி பூஜாரகுகுலோத்வஹா

வியாக்யானம்:—ஸ்தண்டிலேவா - பூமியிலாவது, ஜலே - ஜலத்திலாவது, வஹ்நௌவா - அக்கியிலாவது, வாயௌ - வாயுவிலாவது, ஆகாசேவா - ஆகாசத்திலாவது, கிரௌ - மலையிலாவது, ஸ்வாத்மநிவ - தனது இருதய கமலத்திலாவது, ய: - எந்த, நர:- மனிதன், ப்ரயத: - நியமத்தை யுடையவனுய்க்கொண்டு, மாம் - என்னை, பூஜயேத் - பூஜிப்பானே, ராகவா - ஓ ராகவனே, ஸ: - அவன், லவமாத்ரேண - ஸ்வல்ப பூஜையினுலும், க்ருத்ஸ்னம் பலம் - ஸகல பலத்தையும், ஆப்நோதி - அடைகின்றான், ரகுகுலோத்வஹா - ஓ ரகுகுலச்ரேஷ்டா, ஆத்ம பூஜாஸமா - தன்னிருதய கமலத்தில் இறைவனைக் குறித்துச்செய்யும் பூஜைக்கு, ஸமா - நிகராகிய, பூஜா - பூஜையானது, நாஸ்தி - இல்லை.

பொழிப்புரை :—பூமியிலாவது, ஜலத்திலாவது, அக்கியிலாவது, வாயுவிலாவது, ஆகாசத்திலாவது, மலையிலாவது, தனது இருதய கமலத்திலாவது எந்த மனிதன் நியமத்தை யுடையவனுய்க் கொண்டு என்னைப் பூஜிப்பானே ஓ ராகவா அவன் ஸ்வல்ப பூஜையினுலும் ஸகல பலத்தையும் அடைகின்றான். ஓ ரகுகுல ச்ரேஷ்டா தன்னிருதய கமலத்தில் இறைவனைக் குறித்துச்செய்யும் பூஜைக்கு நிகராகிய பூஜையில்லை. (௩௮)

ஸ்லோகம்.

சண்டாளோऽபி ஸாயுஜ்யம் ஆப்நோத்யாத்மபூஜயா ।
ஸர்வாந்காமாநவாப்நோதி மநுஷ்ய: கிம் புநஸ்ஸதா ॥ ௩௯.

மத்ஸாயுஜ்ய மவாப்நோதி சண்டாலோப்யாத்ம பூஜயா
ஸர்வாந்காமாந் அவாப்நோதிமநுஷ்ய:கம்பலாஸநே

வியாக்யானம்:—சண்டாள: அபி - புலையனுயினும், ஆத்ம பூஜயா - இருதய கமலத்தில் என்னைப் பூஜித்தலால், மத்ஸாயுஜ்

யம் - எனது ஸாயுஜ்யத்தை, அவாப்நோதி - அடைகின்றான், கம்பலாஸநே - கம்பளாஸனத்தி லிருந்துகொண்டு மந்த்ரத்தை செபிக்கும், மனுஷ்ய: - மனிதன், ஸர்வான் - ஸகல, காமான் - கோரிக்கைகளையும், அவாப்நோதி நிறைவேறப் பெறுகின்றான்.

பொழிப்புரை:—புலையனாயினும் இருதய கமலத்தில் என்னை பூஜிக்தலால் என் ஸாயுஜ்யத்தை அடைகின்றான். கம்பளாஸனத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு ஜெபிப்பவன் விரும்பிய ஸகலமும் கிடைக்கப் பெறுகின்றான். (௩௰௯)

ஸ்லோகம்.

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌜𑌿𑌨𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌣𑌿 ।
𑌕𑍁𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌤𑍍𑌰𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇 ॥ ௪௰

𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑍇 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑍍𑌗𑌦𑌾𑌨𑍍 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋 𑌨 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥ ௪௰௧

க்ருஷ்ணாஜிநேபவேந்முக்திர் மோக்ஷ ஸ்ரீர்வ்யாக்ரசர்மணீ:
குசாஸநேபவேஜ்ஞானம் ஆரோக்யம் பத்ரநிர்மிதே

பாஷாணே துக்கம் ஆப்நோதி காஷ்டே நாநாவிதாந்கதான்
வஸ்த்ரேண ஸ்ரியமாப்நோதிபூமௌ மந்த்ரோநஸித்யதி

வியாக்யானம்:—க்ருஷ்ணாஜிநே - மான்தோலில் ஜபித்தால், முக்தி: - முக்தி, பவேத் - நிகழும், வ்யாக்ரசர்மணீ - புலித்தோலில், மோக்ஷஸ்ரீ: - மோக்ஷச் செலவமாம், குசாஸநே - தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தில், ஜ்ஞானம் - ஜ்ஞானமானது, பவேத் - நிகழும், பத்ரநிர்மிதே - இலையால் நிர்மிக்கப்பட்ட ஆஸனத்தில், ஆரோக்யம் - வாதபித்த கபங்கள் வைஷம்யமுறாதிருத்தலாம், பாஷாணே - கருங்கல்லில், துக்கமாப்நோதி - க்லேசம் நிகழும், காஷ்டே-கட்டையினில் செபிப்பவன், நாநாவிதான்-பலவகைப்பட்ட, கதான் - வியாதிகளை அடைவான், வஸ்த்ரே - வஸ்திரத்தில் செபிப்பவன், ஸ்ரியம் - செல்வத்தை அல்லது காந்தியை, அவாப்நோதி-அடைகிறான், பூமௌ-பூமியில் ஜெபித்தால், மந்த்ர: - மந்திரமானது, நஸித்யதி - ஸித்திக்கின்றதில்லை,

போழிப்புரை:—மான்தோலில் ஜபித்தால் முக்தி நிகழும், புலித்தோலிலிருந்து ஜெபித்தால் மோக்ஷச் செல்வமாம் தர்ப்பையால் செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தில் ஜ்ஞானம் நிகழும் இலையால் செய்த ஆஸனத்திலிருந்து ஜெபித்தால் ஆரோக்கியமாம் கருங்கல்லில் க்லேசம் நிகழும் கட்டையினிலிருந்து ஜெபிப்பவன் பலவகைப்பட்ட வியாதிகளை அடைவான் வஸ்திரத்தில் ஜெபிப்பவன் செல்வத்தை அல்லது காந்தியை அடைகின்றான். பூமியிலிருந்து ஜெபித்தால் மந்திரமானது ஸித்திக்கின்றதில்லை. (௪௧)

ஸ்லோகம்.

𑌉𑌦𑌙𑍍𑌮𑌖𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑌖𑍋 𑌵𑌾 𑌜𑌪𑌂 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵𑌾𑌵𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌨𑍃𑌪 ॥ ௪௨.

உதன்முகப்ரான்முகோவா ஜபம்பூஜாம்ஸமாசரேத்
அக்ஷமாலாவிதிம் வக்ஷ்யேஸ் ருணுஷ்வாவஹிதோந்ருப

வியாக்யானம்:—உதங்முக: - வடக்குமுகமாகவாவது, ப்ராங்முக:வா - கிழக்குமுகமாகவாவ (திருந்து) ஜபம் - ஜபத்தையும், பூஜாம்-பூஜையையும், ஸமாசரேத் - செய்யவேண்டும், ந்ருப - ஓ அரசனே, அக்ஷமாலாவிதிம் - அக்ஷமாலையைப்பற்றியவிதியை, வக்ஷ்யே - சொல்லுகின்றேன், அவஹித: - சாவதானனாக, ஸ்ருணுஷ்வா - கேள்.

போழிப்புரை:—வடக்குமுகமாகவாவது, கிழக்கு முகமாகவாவது ஜபத்தையும், பூஜையையும் செய்யவேண்டும். ஓ அரசனே அக்ஷமாலையைப் பற்றிய விதியைச் சொல்லுகின்றேன். சாவதானனாகக் கேள். (௪௨)

ஸ்லோகம்.

𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌫𑌾𑌟𑌿𑌕𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌜𑍀𑌵𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍 ।
𑌆𑌤𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍁𑌶𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍍𑌯𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌦𑌃 ॥ ௪௩.

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌵𑌶𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 ।
𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 𑌚 𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌮𑌲𑌕𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌫𑌲𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾 ॥ ௪௪.

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌫𑌲𑍈𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀 ।
𑌮𑌾𑌣𑌿𑌕𑍍𑌯𑌰𑌚𑌿𑌤𑌾 𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌶𑌂𑌕𑌰𑍀 ॥ ௪௫.

𑌨𑍀𑌲𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑌕𑌤𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌿𑌕𑍃𑌤𑌾𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌭𑌯𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 ।
𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌰𑌜𑌿𑌤𑌾𑌮𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑍈𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 ॥ ௪௬.
𑌤𑌥𑌾𑌰𑍌𑌪𑍍𑌯𑌮𑌯𑍀𑌮𑌾𑌲𑌾𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂𑌯𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑌿𑌤𑌾𑌂 ।
𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌦𑌾𑌯𑌿𑌨𑍀𑌪𑌾𑌰𑌦𑍈𑌃𑌕𑍃𑌤𑌾 ॥ ௪௭.

ஸாம்ராஜ்யம்ஸ்படிகோதத்யாத்புத்ராஜீவஃ பராம்ஶ்ரியம்
ஆத்மஜ்ஞானம் குசக்ரந்திருத்ராக்ஷஃஸர்வகாமதஃ
ப்ரவாலை ஶ்சக்ருதாமாலாஸர்வலோக வசப்ரதா
மோக்ஷப்ரதாசமாலாஸ்யாத் ஆமலக்யாஃ பலைக்ருதா
முக்தாபலைஃக்ருதாமாலா ஸர்வவித்யாப்ரதாயினீ
மாணிக்யரஜிதாமாலா த்ரைலோக்யஸ்யவஶங்கரீ
நீலைர்மரகதைர்வாபிக்ருதா ஶத்ருபயப்ரதா
ஸௌவர்ணரஜிதாமாலாத் த்யாத்வை மஹதீம் ஶ்ரியம்
ததாரௌப்யமயீமாலா கந்யாம்யச்சதிகாமிதாம்
உக்தானும் ஸர்வகாமானும் தாயீநீபாரதைக்ருதா

வியாக்யானம்:—ஸ்படிக: - ஸ்படிக மணியானது ஸம்ராஜ்யத்தை, தத்யாத் - தரும், புத்ராஜீவ: - தாம்பிரமணி, பாரம் ஶ்ரியம்-மிக்கச்செல்வத்தை அளிக்கும், குஶக்ரந்தி: - குசம் எனும் ஓர் வகை நாணல் முடியானது, ஆத்மஜ்ஞானம் - ஆத்ம ஞானத்தைத் (தரும்), ருத்ராக்ஷ: - ருத்திராக்ஷங்கள், ஸர்வகாமதா: - சகல காமனைகளையுந் தரும், ப்ரவாலை: - பவளங்களால், க்ருதா - செய்யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது, ஸர்வலோக வஶப்ரதா - ஸர்வலோகத்தையும் வஶ்யமாகச் செய்யும், ஆமலக்யா: - நெல்லியின், பலை: - கனியால், க்ருதா - செய்யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது, மோக்ஷப்ரதா, ஸ்யாத் - மோக்ஷந்தருவதாகும், முக்தாபலை: - நல்ல முத்துகளால், க்ருதா - செய்யப்பட்ட மாலா - மாலையானது, ஸர்வ வித்யா ப்ரதாயினி - ஸகல வித்தைகளையும் தருவதாம், மாணிக்ய ரஜிதா - மாணிக்கத்தினால் செய்யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது, த்ரைலோகஸ்ய-திரிலோகத்தையும், வஶங்கரீ - வசப்படுத்தும், நீலை: - நீலங்களினாலாவது, மரகதை: - வாஅபி - மரகதங்களினாலாவது, க்ருதா - செய்யப்பட்ட மாலை, ஶத்ருபயப்ரதா - பகைவருக்குப்பயன் தருவதாம், ஸௌவர்ணரஜிதா - பொன்

னல் செய்யப்பட்ட, மாலா - மாலையானது, மஹதீம் ஸ்ரியம் - பெருஞ்செல்வத்தை, தத்யாத் - தரும், ரௌப்யமயீ - வெள்ளியினாலாகிய, மாலா - மாலையானது, காமிதாம் - விரும்பப்பட்ட, கந்யாம் - கன்னிகையை, யச்சதி - கல்யாணஞ் செய்விக்கும், பாரதைஃ க்ருதா - பாதரஸங்களால் செய்யப்பட்ட மாலே, முக்தாநும் - (இதுவரையிலுஞ்) சொல்லப்பட்ட, ஸர்வகாமாநும் - ஸகல காமனைகளையும், தாயிநீ - நிறைவேற்றுவிப்பதாம்.

பொழிப்புரை:—ஸ்படிக மணியானது ஸாம்ராஜ்யத்தைத் தரும், தாம்பிரமணி மிக்க செல்வத்தை அளிக்கும். குரம் எனும் ஓர் வகை நாணல் முடியானது ஆத்ம ஞானத்தை தந்து ருத்ராக்ஷமாலே ஸகல காமனைகளேயும் தருவதாம். பவளமாலே ஸர்வ லோகத்தையும் வசப்படுத்துவதாம். நெல்லிக்கனிமாலே மோக்ஷம் அளிப்பதாம். முத்துமாலே ஸர்வ வித்தைகளேயும் தருவதாம். மாணிக்கமாலே மூவுலகையும் வசப்படுத்துவதாம். நீலமாலேயும் மரகத மாலேயும் பகைவருக்குப் பயத்தை விளேவிப்பன. ஸுவர்ண மணிமாலேப் பெருஞ்செல்வத்தைத் தரும் வெள்ளிமணிமாலே விரும்பிய கன்னிகையைக் கிடைக்கச் செய்வதாம். பாதரஸங்களாகிய மாலே இதுவரையிலுங்கூறிய ஸகல காமனைகளேயும் நிறைவேறச்செய்யும். (சஎ)

ஸ்லோகம்.

அஷ்டோத்தரஶதம் மாலா தத்ர ஸ்யாதுத்தமோத்தமா ।
ஶதஸங்க்யோத்தமா மாலா பஞ்சாஶந்மத்யமா மதா ॥ சஅ.

சது꞉பஞ்சாஶதா யா து ஹ்யதமா ஸப்தவிம்ஶதி꞉ ।
அதமா பஞ்சவிம்ஶத்யா யதி ஸ்யாச்சதநிர்மிதா ॥ சகூ.

பஞ்சாஶதக்ஷைர்க்ரதிதா [illegible] ।
இத்யேவம் [illegible] ॥ ருய.

அஷ்டோத்தரசதம் மாலாதத்ரஸ்யாதுத்தமோத்தமா
சதசங்க்யோத்தமாமாலா பஞ்சாஶன்மத்தியமாமதா

சதுஃபஞ்சாஶதாயாத்வா ஹ்யதமாசப்தவிம்ஶதிஃ
அதமாபஞ்சவிம் சத்யா யதிஸ்யாச்சதுர்மிதா

பஞ்சாஶத்க்ஷராண்யத்ராநு லோமப்ரதிலோமதஃ
இத்யேவம் ஸ்தாபயேத்ஸ்பஷ்டம் நகஸ்மைசித்ப்ரதர்சயேத்

வியாக்யானம்:—தத்ர - அங்கு, அஷ்டோத்தரசதம் - நூற்றெட்டு மணிகள் அடங்கிய, மாலா - மாலையானது, உத்தமோத்தமஸ்யாத் - மிகவும் உத்தமமாம், சதசங்கியா - நூறுமணிகளடங்கிய, மாலா - மாலையும், உத்தமா - உத்தமமாம், பஞ்சாஶத் - ஐம்பது மணிகளடங்கிய, மாலா - மாலையானது, மத்யம்மதா - மத்யமமாம், யத்வா - அல்லது, சதுஃபஞ்சாஶது - ஐம்பத்துநாலு மணிகளால் செய்யப்பட்டதும (மத்தியமமாம்), ஸப்தவிம்ஶதி: - இருபத்தேழுமணிகளாலாகிய மாலையானது, அதமா - அதமமாம், பஞ்சவிம்சத்யா - இருபத்தைந்தினுல் ஆகியதும், அதமா - அதமமாம், யதிஶதநிர்மிதா ஸ்வாத் - நூறு மணிகளால் நிர்மிக்கப்பட்ட மாலையாயிருப்பின், அத்ர - அம்மணிகளில், பஞ்சாஶத் அக்ஷராணி - ஐம்பது அக்ஷரங்களும், அநுலோம ப்ரதிலோமத: - ஏற்றமுறையாலும் இறக்க முறையாலும் அடங்கியவை, இதிஏவம் - என்று இங்ஙனம், ஸ்தாபயேத் - ஸ்தாபித்துக்கொள்ள வேண்டும், கஸ்மைசித் - ஒருவனுக்கும், ஸ்பஷ்டம் - விளக்கமாய், நப்ரதர்ஶயேத் - காண்பிக்கக் கூடாது.

பொழிப்புரை:—அங்கு நூற்றெட்டு மணிகளடங்கிய மாலையானது மிகவும் உத்தமமாம், நூறுமணிகளடங்கிய மாலையும் உத்தமமாம், ஐம்பது மணிகள் அடங்கிய மாலையானது மத்தியமமாம், அல்லது ஐம்பத்துநாலு மணிகளாலாகியதும் மத்யமமாம், இருபத்தேழு மணிகளாலாகிய மாலையானது அதமமாம், இருபத்தைந்து நாலாகியதும் அதமமாம், நூறுமணிகளால் நிர்மிக்கப்பட்ட மாலையாயிருப்பின் அம்மணிகளில் ஐம்பது அக்ஷரங்கள் ஏற்றமுறையாலும் இறக்க முறையாலும் அடங்கியவை என்று ஸ்தாபித்துக்கொள்ளவேண்டும், ஒருவனுக்கும் விளக்கமாய்க் காண்பிக்கமுடியாது. (௰)

ஶ்லோகம்.

[illegible]।
[illegible] ॥ ௱௧,

வர்ணைர்விந்யஸ்தயாயஸ்து க்ரியதேமாலயாஜப:
ஏகவாரேணதஸ்யை வபுரச்சர்யாக்ருதாபவேத்

வியாக்யானம்—வர்ணை: - அக்ஷரங்களினால், விந்யஸ்யா - வின்யாஸஞ் செய்யப்பட்ட (அக்ஷரோச்சாரணத்தோடுகூட), மாலயா - மாலையால், ய: து - யாதொரு, ஜப: - ஜபமானது, க்ரியதே - செய்யப்படுகிறதோ, தஸ்யைவ - அந்த ஜபத்திற்கே, ஏகவாரேண - ஒருதடவை ஜபமாத்திரத்தால், புரச்சர்யா - புரச்சரணமானது, க்ருதாபவேத் - செய்யப்பட்டதாகும்.

பொழிப்புரை:—அக்ஷரங்களோடு வின்யஸிக்கப்பட்ட மாலையால் செய்யப்படும் ஜபமானது ஓர் முறைமாத்திரத்தினாலும் புரச்சரணஞ் செய்யப்பட்டதாகும். (௫௧)

ஸ்லோகம்.

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌣𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌚𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌚 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌪𑌰𑌿 ।
𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧 𑌏𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑌾𑌸𑌨𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍 ॥ ௫௨.

𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌪𑍇𑌦𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ।
𑌯𑌂 𑌕𑌂𑌚𑌿𑌦𑌪𑌿 𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌃 ॥ ௫௩.

𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌿𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌿𑌲𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌛𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌸𑍁𑌪𑍍𑌤𑌾 𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌹𑍀𑌨𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌿𑌪𑌕𑍍𑌷𑌗𑌾𑌃 ॥ ௫௪.

𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌮𑌤𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌯𑍇 𑌮𑌤𑌾𑌃 ।
𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌸𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍇𑌵𑌂𑌵𑌿𑌧𑌾𑌞𑍍𑌜𑌪𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௫.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 [illegible] ।

ஸவ்யபாணிம்குசேஸ்தாப்ய தக்ஷிணஞ்சசிரோபரி
யோநிமுத்ராபந்தஏவம் பவேதாஸநமுத்தமம்

யோநிமுத்ராஸநேஸ்தித்வா ப்ரஜபேத்யஸ்ஸமாஹித:
யங்கஞ்சிதபிவாமந்த்ரம் தஸ்யஸ்யு: ஸர்வஸித்தய:

சின்னருத்தா: ஸ்தம்பிதாச்ச மிலிதாமூர்ச்சிதாஸ்ததா
ஸுப்தாமத்தாஹீநவீர்யா தக்தத்ரஸ்தாரிபக்ஷகா:

பாலாயௌவநமத்தாச்ச வ்ருத்தாமதாச்சயேமந்தா:
யோகிமுத்ராஸநேஸ்தித்வா மந்த்ராநேவம்விதாந்ஜபேத்
தஸ்யஸித்த்யந்திதே மந்த்ராநாந்யஸ்ய துகதஞ்சந

வியாக்யானம்:—ஸவ்யபாணிம் - இடதுகையை, குதே - ஆஸனத்திலும், தக்ஷணம் ச-வலதுகையை, த்வஜோபரி - லிங்கததிற்கு மேலும், ஸ்தாப்ய - வைத்து, ஏவம் - இப்படிப்பட்ட, ஆஸனம் - ஆஸனமானது, யோகிமுத்ராபந்த:-யோகிமுத்ராபந்தனம், எனும் உததமம் - உத்தமமான (ஆஸனம்), பவேத் - ஆகும், ய: - எவன், யோகிமுத்ராஸநே - யோகிமுத்ராஸனத்தில், ஸ்தித்வா-இருந்து, ஸமாஹித் - ஏகாக்ரப்பட்ட சித்தமுடையவனாய்க் கொண்டு, யம்கம்சித் - யாதேனும் ஓர், மந்த்ரம் - மந்திரததை, ப்ரஜபேத் - ஜபிப்பானே, தஸ்ய - அவனுக்கு ஸர்வஸித்தய: - ஸகலஸித்திகளும், ஸ்யு: - ஏற்படும், யெ - எந்த, மந்த்ரா: - மந்திரங்கள், சிந்ந: - சின்னங்களாக் (கண்டிதங்களாக) வாவது, ருத்தா:-ருத்தங்களாகவாவது (தகையப்பட்டவைகளாகவாவது), ஸ்தமபிதா: - ஸ்தம்பிதங்களாகவாவது (நிறுத்தப்பட்டவைகளாகவாவது), மிலிதா: - மிலிதங் (சேர்ந்துள்ளவை) களாகவாவது, மூர்ச்சிதா: - மூர்சசித்த (மோஹத்தையடைந்த) வைகளாகவாவது, ஸுப்த: - ஸுப்தங்க (ஸ்ஷுபதியடைந்தவை) களாகவாவது, மத்தா: - மத்தங்களாகவாவது (மதித்தவைகளாகவாவது) ஹீநவீர்யா: - ஹீநவீரயங்க (வீர்யமற்றவை) களாகவாவது, தக்தத்ரஸ்தாரிபக்ஷகா:-தஹிக்கப்பட்டவைகளாகவாவது (பயந்தவைகளாகவாவது சத்துருபக்ஷத்தைச் சேர்ந்தவைகளாகவாவது), பாலா: - பாலங்களாகவாவது, யௌவநமத்தா: - யௌவநத்தால் மதித்தவைகளாகவாவது, வ்ருத்தா: - கிழத்தன்மையுடையவைகளாகவாவது, மதா: - கொள்ளப்பட்டவைகளாயிருக்கின்றனவோ, ஏவம்விதாந் - இம்மாதிரியான, மந்த்ராந் - மந்திரங்களை, யோகிமுத்ராஸநே - யோகிமுத்ராஸநத்தில், ஸ்தித்வா - இருந்து, ஜபேத் - ஜபிப்பானே, தஸ்ய - அவனுக்கு, தேமந்த்ரா - அம்மந்திரங்கள் ஸித்திக்கின்றன, அந்யஸ்ய து - மற்றவனுக்கோ எனின், கதஞ்சந - எவ்விதத்திலுமில்லை

பொழிப்புரை :—இடதுகையை ஆஸனத்திலும் வலதுகையை லிங்கத்தின்மேலும் வைத்திருத்தலாகிய இப்படிப்பட்ட ஆஸனமானது யோநிமுத்ராபந்தனமெனும் உத்தமமான ஆஸனமாம் எவன் யோநிமுத்ராஸனத்தி லிருந்துகொண்டு ஏகாக்கிரசித்தமுடையோனாய் யாதேனும் ஒருமந்திரத்தை ஜபிப்பானாயின் அவனுக்கு ஸகலஸித்திகளும் கைகூடும் எந்த மந்திரங்கள் சின்னங்களாகவாவது, ருத்தங்களாகவாவது, ஸ்தம்பிதங்களாகவாவது, மிலிதங்களாகவாவது, மூர்ச்சிதங்களாகவாவது, ஸுப்தங்களாகவாவது, மத்தங்களாகவாவது, ஹீநவீர்யங்களாகவாவது, தஹிக்கப்பட்டவைகளாகவாவது, த்ரஸ்தங்களாகவாவது, சத்ருபக்ஷங்களாகவாவது, பால்யத்தன்மையையுடையவைகளாகவாவது, வ்ருத்தங்களாகவாவது உள்ளனவோ இத்தகைய மந்திரங்களை யோநிமுத்ராஸநத்திலிருந்து எவன் ஜபிக்கின்றானோ அவனுக்கே அம்மந்திர ஸித்தியன்றி மற்றவர்களுக்கு எவ்வாற்றானுமல்ல. (௫௫)

ஶ்லோகம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible] ௫௭.
[illegible]
[illegible] ௫௮.

ப்ராஹ்மம்முஹூர்த்தமாரப்யாமத்யாஹ்நம்ப்ரஜபேந்மநும்
அதஊர்த்வம் க்ருதேஜாப்யே விநாசோபவதித்ருவம்
புரஶ்சர்யாவிதாவேவம் ஸர்வகாம்யபலேஷ்வபி
நித்யேநைமித்திகேவாபி தபஶ்சர்யாஸுவாபுந:
ஸர்வதைவஜப: கார்யோநதோஷஸ் தத்ரகஶ்சந

வியாக்யானம்:—ப்ராஹ்மம் முஹூர்த்தம் - ப்ரஹ்ம முகூர்த்தம் (விடிய ஐந்துநாழிகைக்கு முன்னாராகிய காலம்), ஆரப்ய - முதற்கொண்டு, ஆமத்யாஹ்நம்-மத்தியாநகம் வரையிலும், மநும்-மந்திரத்தை, ப்ரஜபேத் - ஜபித்தல்வேண்டும், அத: ஊர்த்வம் - அதற்குமேல், ஜாப்யே - ஜபம், க்ருதே - செய்யப்படின், விநாஶ: - நாசம், பவதி - ஏற்படும், த்ருவம் - நிச்சயம், ஏவம் -

இவ்வாறே, புரஸ்சர்யாவிதௌ - புரஸ்சரணம்செய்தலிலும், ஸர்வ காம்யபலேஷுஅபி - ஸகலகாம்ய ஸபலத்தைக் குறித்த ஜபங்களிலும் என்றறிக, நித்யே - நித்திய விதியிலும், நைமித்திகேவா அபி - நைமித்திக விதியிலும், தபஸ்சர்யாஸுவா - தபஸ்செய்தல்களிலும், ஜபஃ-ஜபமானது, ஸர்வதா ஏவ-எப்போதுமே, கார்யஃ-செய்யத்தக்கது, தத்ர - அதனில், தோஷஃ - தோஷம் (குற்றம்), கஸ்சந - யாதுமில்லை.

பொழிப்புரை:—ப்ரஹ்ம முகூர்த்தம் முதற்கொண்டு மத்யான காலம் வரையிலுள்ள காலத்தில் மந்திரத்தை ஜபிக்கலாம். அதற்குமேற்பட்ட காலத்தில் ஜபித்தால் கேடே ஏற்படும் நிச்சயம் இவ்விதமே புரஸ்சரணக்கிரியையிலும் ஸகல காம்யவிதியிலும் என்க. நித்தியவிதியிலோ நைமித்திகவிதியிலோ தபஸ்செய்தலிலோ எப்போதுமே ஜபம் செய்யலாம். அதனில் குற்றம் யாதுமில்லை. (௫௮)

ஸ்லோகம்.

யஸ்துருத்ரம் ஜபேந்நித்யம் த்யாயமாநோ மமாக்ருதிம் ।
ஷடக்ஷரம் வா ப்ரணவம் நிஷ்காமோ நிர்ஜிதேந்த்ரியஃ ॥ ௫௯.

ததாதர்வசிரோமந்த்ரம் கைவல்யம் வா ரகூத்தம ।
ஸ தேநைவ ச தேஹேந சிவஃ ஸஞ்ஜாயதே ஸ்வயம் ॥ ௬௦.

யஸ்துருத்ரம் ஜபேத்நித்யம் த்யாயமாநோமமாக்ருதிம்
ஷடாக்ஷரம்வாப்ரணவம் நிஷ்காமோநிர்ஜிதேந்த்ரியஃ

ததாதர்வசிரோமந்த்ரம் கைவல்யம் வாரகூத்தம
ஸதேநைவசதேஹேந ஶிவஃஸஞ்ஜாயதேஸ்வயம்

வியாக்யானம்:—யஃது - எவன், நிஷ்காமஃ - விருப்பமில்லாதவனும், நிர்ஜிதேந்த்ரியஃ - இந்திரியங்களை நன்கு வென்றவனும், மம - எனது, ஆக்ருதிம் - வடிவத்தை, த்யாயமாநஃ - தியானம் செய்கின்றவனுமா யிருந்துகொண்டு, நித்யம் - தினந்தோறும், ருத்ரம் - ருத்திராத்தியாயத்தை யாவது, ஷடாக்ஷரம் - ஷடாக்ஷரத்தையாவது, ப்ரணவம் - பிரணவத்தையாவது, அதர்வ சிரோ மந்த்ரம் - அதருவசிர உபநிஷத்தையாவது, கைவல்யம்வா -

கைவல்ய உபநிஷத்தையாவது, ஜபேத் - ஜபிப்பானோ, ரகூத்தம - ஓ ரகுகுல ஸ்ரேஷ்டனே, ஸ: - அவன், தேநதேஹேந ஏவ - அந்தே ஹத்தோடுகூடவே, ஸ்வயம் - தானே, சிவ: ஸஞ்ஜாயதே - சிவனாகின்றான்.

பொழிப்புரை:—எவன் காமமற்றவனும் இந்திரியங்களை வென்றவனும் என்வடிவத்தை த்யானம்செய்கின்றவனுமாயிருந்துகொண்டு தினந்தோறும் ருத்திரத்தையாவது ஷடாக்ஷரத்தையாவது பிரணவத்தையாவது அதர்வ சிரோமந்திரத்தையாவது கைவல்ய உபநிஷத்தையாவது ஜபிப்பானோ ஓ ரகுகுலஸ்ரேஷ்டனே அவன் அத்தேஹத்தோடு கூடவே தானே சிவனாகின்றான். (௬௦)

ஶ்லோகம்

[illegible]

[illegible]

அதீதே சிவகீதாம்யோ நித்யமேதாம் ஜபேத்துய:

ஶ்ருணுயாத்வா ஸமுக்த:ஸ்யாத்ஸம் ஸாராந்நாத்ரஸம்ஶய:

வியாக்யானம்:—ய: - எவன், ஏதாம் - இந்த, சிவகீதாம் - சிவகீதையை, நித்யம் - தினந்தோறும், அதீதே - அத்தியயனம் செய்கின்றானோ, ய: - எவன், ஜபேத் - ஜபிப்பானோ, ஶ்ருணுயாத்வா - சிரவணமாவது செய்வானோ, ஸ: - அவன், ஸம்ஸாராத் - ஸம்ஸாரத்தினின்றும், முக்த: ஸ்யாத் - முக்தனாவான், அத்ர - இதனில், ஸம்ஶய: ந - ஸம்ஶயமில்லை.

பொழிப்புரை:—இச்சிவகீதையை தினந்தோறும் அர்த்தவிசாரம் செய்கின்றானோ அல்லது ஜபிக்கின்றானோ அல்லது சிரவணமாவது செய்கின்றானோ அவன் ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபடுகின்றான். இதனில் ஸம்ஶயமில்லை. (௬௧)

ஸூத உவாச - ஸூதர் கூறுகின்றார்.

ஶ்லோகம்.

[illegible]

[illegible] ௬௨.

ஏவமுக்த்வாமஹாதேவஸ்தத்ரைவாந்தரதீயத

ராம:க்ருதார்த்தமாத்மான மமந்யததஸைவஸ:

வியாக்யானம்:—ஏவம் - இவ்வாறு, உக்த்வா - சொல்லி, மஹாதேவ:-மஹாதேவன், தத்ர ஏவ - அவ்விடத்திலேயே, அந்தர்தீயத - அந்தர்த்தானமாயினர், ஸ: ராம: - அந்தராமன், ஆத்மானம் - தன்னை, க்ருதார்த்தம் - க்ருதார்த்தனென்று அமந்யத - எண்ணினர்.

பொழிப்புரை:—இவ்வாறு சொல்லி மஹாதேவன் அவ்விடத்திலேயே அந்தர்த்தானமாயினர். ராமனும் தன்னை க்ருதார்த்தனென்றெண்ணினர். (௩௨)

ஶ்லோகம்.

𑌏𑌵𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌗𑍀𑌤𑌾 𑌸𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌾 ।
𑌏𑌤𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌪𑍇𑌨𑍍𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌃 ॥ ௩௩.
𑌏𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍋 𑌯𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌕𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ।
𑌅𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌮𑍇𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௩௪.
𑌅𑌨𑌾𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨 𑌵𑍋 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌨𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌃 ।
𑌕𑌾𑌯𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑍋 𑌮𑌨𑌃𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑍋 𑌧𑌨𑌹𑌾𑌨𑌿𑌰𑍍𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥ ௩௫.
𑌪𑍀𑌡𑌾 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍈𑌵𑌲𑍍𑌯𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌗𑍀𑌤𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌋𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌃 ॥ ௩௬.

ஏவம்மயாஸமாஸேந சிவகீதாஸமீரிதா
ஏதாம்யப்ரஜபேந்நித்யம் ச்ருணுயாத்வாஸமாஹித:
ஏகாக்ரசித்தோயோமர்த்ய: தஸ்யமுக்தி: கரேஸ்திதா
அதச்ருணுத்வம்முநயோநித்ய மேதாம்ஸமாஹிதா:
அநாயாஸேநவாமுக்தி: பவிதாநாத்ரஸம்சய:
காயக்லேசோமன: க்ஷோபோதநஹாநிர்நசாத்மந:
நபீடாச்ரவணாதேவயஸ்மாத் கைவல்யமாப்நுயாத்
சிவகீதாமதோநித்யம் ச்ருணுத்வம்ருஷிஸத்தமா:

வியாக்யானம்:—ஏவம் - இவ்வாறு, சிவகீதா - சிவகீதையானது, மயா - என்னால், ஸமாஸேந - முழுதும், ஸமீரிதா - சொல்லப்பட்டது, ஏதாம் - இதனை, ய: - எவன், ஸமாஹித: - ஏகாக்ரசித்தமுடையோனாயிருந்து, நித்ய - தினந்தோறும், ப்ரஜபேத் - ஜபிப்பானோ, ஏகாக்ரசித்த: - ஏகாக்ரசித்தமுடையோனாகிய,

யஃ - எந்த, மர்த்யஃ - மனிதன், ச்ருணுயாத்வா - சிரவணமாவது, செய்வானே, தஸ்ய - அவனுக்கு, முக்திஃ-முக்தியானது, கரேஸ்திதா - கையிலுள்ளது, முநயஃ - ஓ முனிவர்களே, அதஃ - ஆதலால், ஏதாம் - இதனை, ஸமாஹிதாஃ - ஒருவழிப்பட்ட மனமுடையோர்களாய்க் கொண்டு, நித்யம் - தினந்தோறும், ச்ருணுத்வம் - சிரவணஞ்செய்யுங்கள். அநாயாஸேந ஏவ - ஆயாஸமுனியே, முக்திஃ - முக்தியானது, பவிதா - நிகழும், அத்ர - இதனில், ந ஸம்சயஃ-ஸம்சயமில்லை, காயக்லேசஃ-காயக்லேசமாவது, மனக்ஷோபஃ-சித்தத்திற்குச் சிரமமாவது, தனஹாநிஃ - பணச்சிலவாவது, ந - இல்லை, ஆத்மநஃ-தனக்கு, பீடா - தொந்தரவு, ந - இல்லை, யஸ்மாத் - யாதொரு காரணத்தால், ச்ரவணாதேவ - சிரவணத்தினாலேயே, கைவல்யம் முக்தியை, ஆப்நுயாத் - அடைவானே, ரிஷிஸத்தமாம் - ரிஷிவரர்களே, அதஃ - ஆதலால், சிவகீதாம் - சிவகீதையை, நித்யம் - தினந்தோறும், ச்ருணுத்வம் - சிரவணஞ் செய்யுங்கள்.

பொழிப்புரை :—இங்ஙனம், சிவகீதை முழுதும் என்னால் சொல்லப்பட்டது. இதனை எவன் ஒரு மனமுடையோனாய் தினந்தோறும் ஜபிப்பானோ? அல்லது சிரவணஞ்செய்வானோ? அவனுக்கு முக்தி கையிலுள்ளது. முனிவர்களே! ஆதலால் இதனைத் தினந்தோறுஞ் சிரவணஞ் செய்யுங்கள். இதனால் எளிதில் முக்திகிடைக்கும் இதனில் ஸம்சயமில்லை. காயக்கிலேசமாவது மனக்கிலேசமாவது தனஹாநியாவதில்லை. தனக்கு எந்தத் தொந்தரவுமில்லை. யாதொரு காரணத்தால், சிரவணத்தினாலேயே கைவல்ய மடையலாமோ ஓ சிவவரர்களே ஆதலால் இச்சிவகீதையைத் தினந்தோறும் சிரவணஞ் செய்யுங்கள். (௬௬)

ரிஷயஃ உவாச—ரிஷிகள் சொல்லுகின்றார்கள்.

ஸ்லோகம்.

அத்ய ப்ரப்ருதி நஸ்ஸூத த்வமாசார்ய: பிதா குரு: ।
அவித்யாயா: பரம் பாரம் யஸ்மாத்தாரயிதாஸி ந: ॥ ௬௭.

உத்பாதகப்ரஹ்மதாத்ரோர்கரீயாந்ப்ரஹ்மத: பிதா ।
தஸ்மாத்ஸூத த்வமேவாஸி ஸத்யம் நாத்ர ஸம்சயஃ ॥

அத்யப்ரப்ருதிநஸ் ஸூதத்வமாசாரிய: பிதாகுரு:
அவித்யாயா:பரம்பாரம் யஸ்மாத்தாரயிதாவிந:
உத்பாதகப்ரஹ்மதாத்ரோஃ கரீயாந்ப்ரஹ்மதஃபிதா
தஸ்மாத்ஸூதாத்மஜத்வத்த: ஸத்யம்நாந்யோஸ்திநோகுரு:

வியாக்யானம்:—ஸூதா-ஓ ஸூதமுனிவரே, அத்யப்ரப்ருதி, இதுமுதல், த்வம்-நீர, ந:-எங்களுக்கு, ஆசார்ய:-ஆசாரியர், பிதா-தந்தை, குரு:-குரு, யஸ்மாத்-யாதொருகாரணத்தால், நஃ-எங்களை, அவித்யாயாஃ-அவித்யையின், பரம்பாரம்-முடிவாகிய கரையை, தாரயவி-தாண்டச்செய்கின்றீரோ, உத்பாதகப்ரஹ்மதாத்ரோ:-பிறப்பித்தவர், பிரஹ்மஜ்ஞானம் அருளினவர், இவ்விருவர்களுள், பிரஹ்மஹத:-பிரஹ்மஜ்ஞானமருளிய, பிதா-பிதாவே, கரீயான்-சிறநதவர், தஸ்மாத்-ஆதலால், ஸூதாத்மஜ-ஓ ஸூதபுத்திரரே, ந:-எங்களுக்கு, த்வத்த:-உம்மிலும், அந்ய:-இதரராகிய, குரு:-குரு, நாஸ்தி-இல்லை, ஸத்யம்-உண்மை.

பொழிப்புரை:—ஓ ஸூதமுனிவரே! இன்றுமுதல் நீரே எங்களுக்கு ஆசாரியர், பிதா, குரு யாதொரு காரணத்தால் எங்களை அவித்யையின் முடிவாகிய கரையைத் தாண்டச் செய்தவரோ, பிறப்பித்தவர் பிரஹ்மஜ்ஞான மருளியவரெனும் இவ்விருவர்களில் பிரஹ்மஜ்ஞானமருளியவரே சிறந்த பிதா ஓ ஸூதபுத்திரரே, ஆதலால் உம்மிலும் அன்னியராகிய குரு ஒருவருமில்லை இது ஸத்யம்.

வியாச: உவாச—வியாசர் கூறுகின்றார்.

ஶ்லோகம்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌯𑍁𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌧𑍍𑌯𑌾𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌸𑍍𑌤𑍁𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍂𑌤𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌗𑍋𑌮𑌤𑍀𑌤𑌟𑌮𑍍 ॥
இதயுக்த்வாப்ரயயுஃஸர்வே ஸாயம்ஸந்த்யாமுபாஸிதும்
ஸ்துவந்த:ஸூதபுத்ரந்தே ஸந்துஷ்டாகோமதிதடய்

வியாக்யானம்:—இதி - இவ்வாறு, உக்த்வா - சொல்லி, தேஸர்வே-அவர்கள் எல்லோரும், ஸூதபுத்ரம்-சூதபுத்திரரை, ஸ்துவந்த:-ஸ்துதிசெய்துகொண்டு, ஸந்துஷ்டாஃ-ஸந்தோஷங்கொ

ண்டவர்களாய், ஸாயம்ஸந்த்யாம்-ஸாயங்காலஸந்த்யை, உபாஸி தும்-உபாஸிப்பதின் பொருட்டு, கோமதிதடம் - கோமதிநதிக் கரையை, (நோக்கி) ப்ரயயு: - அவசரமாகச் சென்றார்கள்.

பொழிப்புரை:—இவ்வாறு கூறி அந்த ரிஷிகளெல்லோரும் ரகுநந்தனரை, ஸ்தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு, சந்தோஷ முடையோர்களாய் ஸாயங்கா லஸந்தியாவந்தனஞ் செய்வதற்காகக் கோமதிநதிக்கரையை நோக்கி விரைவினிற் சென்றார்கள். (௬௯)

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌗𑍀𑌤𑌾𑌸𑍁

𑌉𑌪𑌨𑌿𑌷𑌤𑍍𑌸𑍁 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌯𑍋𑌗𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇

𑌶𑌿𑌵𑌰𑌾𑌘𑌵 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑍇

𑌷𑍋𑌡𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃.

பதினாறாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சிவகீதை ஸம்பூர்ணம்.